

BURMESE
CLASSIC
1988

www.burmeseclassic.com

ချေ-တွေမားများ
လင်းလျန်မောင်မောင်

[နိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ်-၃၉၆]

အမှတ် ၁၅၊ ရွှေဂူတိုင်လမ်း၊ ရန်ကင်း

ဖုံး-၅၀၉၆၀

စာပေအဖွဲ့ - ၁

ပထမအကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်း

၁၉၆၈-ဒီဇင်ဘာ

အုပ်စု-၃၅၀၀

ဒုတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်း

၁၉၆၉-ဇန်နဝါရီ

အုပ်စု-၂၅၀၀

ပုံနှိပ်သူ

ဦးသန်းဆွ (၀၂၀၅)

နံ့သာပုံနှိပ်တိုက်

၁၃၊ ၁၀၇-လမ်း၊ ရန်ကင်း

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမောင်မောင် (၆/၀၇၁၇)

ရောင်နီဦးစာပေ

၀၂-ရွှေဂူတိုင်လမ်း၊ ရန်ကင်း

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

ညွှန်ဝေ

ဘလောက်

ဘသစ်အင်ဆန်း

မျက်နှာဖုံးရိုက်

ရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်

ဤဆုံးလေပြီးသော ရဲဘော်များသို့...

စာရေးသူ၏ အမှာ

ဤစာအုပ်သည် ကမ္ဘာကျော် ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင် အာနက်စတို ချေ-ဂွေဗားဗား၏ ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိပင်ဖြစ်ပါသည်။

ချေ-ဂွေဗားဗားသည် ကျူးဘားပြည် လက်နက်ကိုင် တော် ညွန့်ရေးကာလအတွင်းကတည်းက ကျူးဘားပြည် ဆိုရှယ်လစ်စနစ် ဆည်ဆောက်ရေး ကာလအတွင်းကတည်းက ၁၉၅၉-၆၀ ခုနှစ် ဆောက်ကစ၍ ထင်ရှားကျော်ကြားသူတဦးဖြစ်ခဲ့သလို ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ကျူးဘားပြည်မှ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့ပြီး ဆည်ဆောက်တွင်လည်း သူ့ ဘယ်ရောက်နေသည်ဟူသော ပြဿနာကို အကြောင်းပြု၍ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးက အာရုံစိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရသူတဦးဖြစ်ပါသည်။

ယင်းသို့ ၂ နှစ်ကျော်မျှ ပျောက်ကွယ်နေခဲ့ရာမှ မမြော်လင့် ခင် ၁၉၆၇ ခု အောက်တိုဘာလအတွင်းက ဘိုလီးဗီးယား ပြည် တောတွင်းတနေရာ၌ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွား၍ ကျဆုံးသွားခဲ့ရာမှ ကျဆုံးသော သတင်းသည် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းသို့ ဂယက်ခွက် သွားခဲ့ရပါသည်။

အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က သူ၏ ထက်မြက်သည့် အတွေး အခေါ်များနှင့် ဂုဏ်ထောင်ပြောင်သည့် တိုက်ပွဲများကြောင့် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော ချေးဂေ့ပားများသည် သူမကျဆုံးမိအရေးသားခဲ့သည့် သူ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို အကြောင်းပြု၍ ကျဆုံးပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် သူ့ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိဇာတ်ကြောင်းသည် ပို၍စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလာခဲ့ပါသည်။

ယင်းသို့ တကမ္ဘာလုံးစာ အာရုံစူးစိုက်ခြင်းခံခဲ့ရသည့် ခံနေရသည့် ကမ္ဘာကျော် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ချေးဂေ့ပားများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြုစုရာ၌ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ အစဉ်အလာအတိုင်း အဖက်ဖက်ကပြည့်စုံတိကျစေရန်နှင့် ခိုင်လုံလေးနက်စေရန် တတ်နိုင်သမျှအချိန်ယူခဲ့ ပြုစုခဲ့ပါသည်။ ဤအတောအတွင်း ကျွန်တော် ရှာဖွေစုဆောင်းရသမျှ စာအုပ်စာတမ်းသမားစာ မဂ္ဂဇင်းများနှင့် ကျွန်တော်၏မိတ်ဆွေများ၊ ရဲဘော်များက ကူညီရှာဖွေစုဆောင်းပေးပို့ကြသည့် စာအုပ်စာတမ်းများကို ဂရုတစိုက် လေ့လာဖတ်ရှု၍ အချက် အလက်များစုဆောင်းခဲ့ရပါသည်။ ယင်းသို့ စာအုပ်စာတမ်းများ ရနိုင်သမျှ ရှာဖွေစုဆောင်း ဖတ်ရှုလေ့လာပြီးမှ ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုခဲ့ရာ ၉ လကျော် ၁၀ လနီးပါးမျှ အချိန် ကြာခဲ့ပါသည်။

ဤစာအုပ်တွင် ချေးဂေ့ပားများ၏ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝမှစ၍ နောက်ဆုံးဘိုလီးဗီးရားပြည်တွင် ကျဆုံးခဲ့သည့် အထိ သူ့ဘဝခရီးလမ်းကြောင်းတလျှောက်လုံးကို တတ်နိုင်သမျှ ခြေရာကောက်၍ သူ၏ လုပ်ဆောင် ကြိုးပမ်းချက်များ၊ သူ၏

လှုပ်ရှားသွားလာမှုများနှင့် သူ၏ ရုန်းကန် တိုက်ခိုက်မှုများသာမက သူ၏ အတွေးအခေါ်များ၊ ယုံကြည်ချက်များ၊ ခံယူချက်များနှင့် တကမ္ဘာ့ သူ၏ တစ္ဆေကျော် ပြောက်ကျား သဘောတရားများကို လက်လှမ်းမီသမျှ ပြည့်စုံအောင် ကြိုးပမ်းဖော်ပြထားပါသည်။

ချေးဂေ့ပားများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ယခုကဲ့သို့ ခိုင်လုံတိကျပြည့်စုံစွာ ရေးသားပြုစုနိုင်ခဲ့သည်မှာ အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရဲဘော်များ၊ မိတ်ဆွေများ၏ အားပေးကူညီမှုကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံပါသည်။ ယင်းသို့ အထောက်အထား စာအုပ်စာတမ်းများဖြင့် ကူညီခဲ့ကြသော ဦးသာဘန်း(ကြေးမုံ)၊ ဦးစောလွင်(အိုးဝေ)၊ ဦးအုံးမြိုင် (ကုန်သွယ်ရေးအမှတ် ၈)၊ ဦးတင်အေး(လုပ်သားကောလိပ်)၊ တပ်ကြပ်ဦးစိန်လှထွန်း(ပါတီဌာနချုပ် ပညာရေးဌာန)၊ ဦးညွန့်လွင် (ရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်)၊ ဦးသန်းမောင် (ခင်နွယ်စာပေ)၊ ဦးမောင်မောင်ခင် (ယမင်းစာပေ)နှင့် မောင်ဇနီယ (ခါတော်မှီစာပေ) တို့အား၎င်း၊ ဤစာအုပ်တနေရာတွင် ဖော်ပြပါရှိသည့် ချီလီ-ကဗျာဆရာကြီး ပက်ဘလီနိုရူဒါ၏ ကဗျာများကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ ကူညီပြန်ဆိုပေးခဲ့သော စာရေးဆရာ ဒုပုန်တာရာအား၎င်း၊ ဤစာမူကို အစအဆုံး ဂရုတစိုက် အပင်ပန်းခံ၍ လက်နှိပ်စက်ရိုက်ပေးခဲ့သော ဦးဝင်းအား၎င်း အထူးတလည်ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ဖော်ပြပါသည်။

ဤအမှာစာကို အဆုံးမသတ်မီ အထူးဖော်ပြလိုသော အချက်မှာ ဤအတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးသားပြုစုရာ၌ ကျွန်တော်သည် နိုင်ငံခြားစာအုပ်စာအုပ်မှ ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းမဟုတ်မူ၍ ယခင်ထ

ကျွန်တော် ရေးသားပြုစုခဲ့သည့် အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာအုပ်များကဲ့သို့ပင်
ကျွန်တော် လေ့လာဖတ်ရှု ဆည်းပူးမိသလောက် ဗမာစာကို
ဗမာဆီဆံ ဗမာဟန်ဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ ရသမြောက်အောင် ကြံ
ဆောင် ကြိုးစား ရေးသားပြုစုခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ချစ်စွာသော
ရဲတော် စာဖတ်သူများ လေးစားစွာ အစီရင်ခံပါသည်။

လင်းယုန် မောင်မောင်
၁၉၆၈ ခု၊ အောက်တိုဘာ ၁၅

ပုံ-၁၊
ရဲတော်မြောက်ကျား ရေး-စာပေးစာ
(၁၉၆၀)

၂၄
ကမ်း
ခွေး
(၁၉

BURMESE
CLASSIC

၂၄
ကမ်း
ခွေး
(၁၉

၂-၄၊
အားတော်လှန်ရေးအတွင်းက ခွေးဝါးစား (ယာအစွန်)
နှင့် သူ၏တစ်ဖျားများကို ခေတ္တမြိုင်ကြရပုံ

အားလပ်ချိန်တွင် စာပေလေ့လာနေသော ဂွေမာ၊ရား

အပန်းဖြေ နားနေသော ဂွေမာ၊ရား

Crear dos,
tres ... muchos
Vietnam, es la
conquista
Che

BURMESE
CLASSIC

နိယက်နှစ်လို့ ခိုင်ခံ့တွေ အများအပြား၊ ဝေပေါက်လာအောင်
ကြိုးပမ်းကြယူ၍ ဝှံ့ဆော်ခဲ့သော ဂွေဗားများ၏လက်ရေးစာပူ
(စာမျက်နှာ ၃၀၀ ကြည့်)

ဂိုလီးဝေးယာဉ်အားထွင်းတနေရာမှ ဂွေဗားများ (အလယ်) နှင့် ပြောက်ကျားရိုတော်များ
(စာမျက်နှာ ၂၅၀ ကြည့်)

ဆိုလိဒ်၊ ယား တောတွင်းတနေရာမှ ဝမ်းဆီးရမိခဲ့သော ဝမ်း
ထဲမှ ခွေစားရာနှင့် ပြောက်ကျားမယ် တန်နီယာ
(ခေမုက်နှာ ၂၅၉-၂၆၀ ကြည့်)

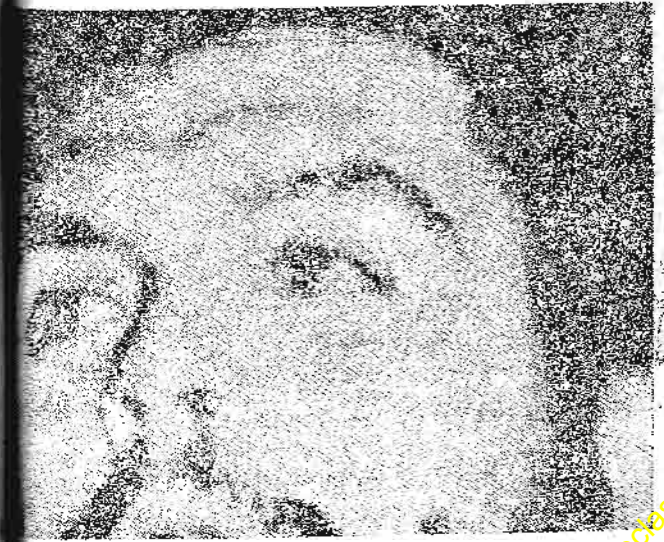
ပုံ-၁၀၉
တိုက်ခွဲတွင် ဝမ်းဆီးရမိခဲ့သော ဓာတ်ပုံထဲမှ ဂွေဗား၏
ဇနီးနှင့်လေးများဟု ယူဆရသောပုံ
(ခေမုက်နှာ ၂၅၉-၂၆၀ ကြည့်)

တို့က်ကြီးသုံးတိုက် တွင် ဖရင့်တွင် ဆွေမြိုင်ခရုသော ဂွေဗားရား
၏ဇနီး(မိ)နှင့် ချောလိကဝိဝေရီ၏ဇနီး(ယာ)
(စာမျက်နှာ ၂၅၅-၂၆၀ ကြည့်) ၆-၁၁

တူးလက်မှတ်တွင် ပါရှိခဲ့သည့် ရုပ်မျက်တာ၊ သောဗွေဗားရား
ဇာတ်ပို့ (စာမျက်နှာ ၂၆၀-၂၆၂ ကြည့်) ၆-၁၅

ခုနှစ်က ဂျူးဘားမြို့တွင် ဆွေမြိုင်ရသည့် ဂွေဗားရား၏
ဇနီးကင်ဇာတ်ပို့ ၆-၁၃

ဆိုလီးဗီးယားအစိုးရက ဂွေဗားရားဟု ယူဆခဲ့သော နိုင်ငံကူး
လက်မှတ်ပေါ်မှ ဇာတ်ပုံ (စာမျက်နှာ ၂၆၂ ကြည့်) ပုံ-၁၄၊

ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ စက်မှုလက်မှုဝန်ကြီးဌာနမှ
(စာမျက်နှာ ၂၆၂ ကြည့်) ပုံ-၁၅၊

12. 45

Alejandro:

1º Deben acelerar el traslado de todo el material.

2º La embarcación con o sin tripulación se va corriendo a comprar de la retirada hasta ponerla en la base del comando de mariscal.

3º Los funcionarios y personal que van en ese navío tiene nueva orden.

4º Aceleraremos la salida de la otra embarcación cuando llegue momento que se hace cargo de ella. Se le repone inmediatamente que llegue.

5º Cuando se hayan retirado y retornan y se desfilen hasta sus funciones.

Además 7

Guerra por guerra

Para los navíos hay un sistema de control de buques, cuando el comando con un despacho al buque

Hoy a las 16 con dos aviones los aviones otra parte de despacho. Igual se me da, una llamada de un avión al buque y un despacho de despacho ya me una llamada, cuando se me me me me.

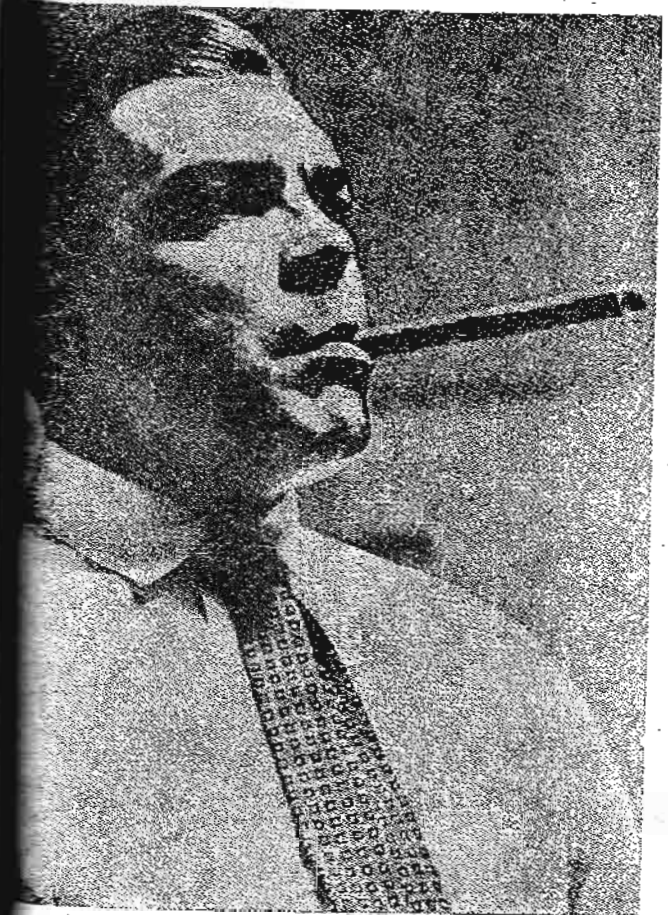
Esta de control de aviones, buques que son aviones que aviones, con aviones de esta aviones y despacho buques a la buques aviones aviones aviones por los buques que buques por buques y los aviones con aviones.

စစ်မြစ်ချက် ဝေးရီးဒါဖြင့် စွဲဝားစား၏ဆက်ရှေးမှု (စာမျက်နှာ ၂၆၂ ကြည့်) ၃-၁၇၂

မြန်မာ့ စစ်ရေးရာများကို စွဲဝားစား၏ ဆက်ရှေးမှု မှတ်တမ်း
သော စစ်ရေးရာများကို
(စာမျက်နှာ ၂၆၃ ကြည့်) ၃-၁၆

ရှင်ဖျက်ရန် မုတ်ဆိတ်ရိတ်နေစဉ် ဂွေဗားစားအား ဆွေမြင်ရပုံ
ပုံ-၁၀၈

ပုံ-၂၀၈
ဒီလိုဆိုရှင်ဖျက်ထားသည့် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင်
ဂွေဗားစား

အကြောင်း

Le cumpleaños es el aniversario de nuestra vida...
non cumpleaños son cumpleaños...
un día en el que se celebra el nacimiento...
de una persona...
que ha vivido...
y que va a vivir...
más años...
que los que ha vivido...
hasta ahora...
y que va a vivir...
más años...
que los que ha vivido...
hasta ahora...

၇၊ ၁၀၊ ၆၇ နေ့က - ဝေဇာားရား နောက်ဆုံးရေးသားခဲ့သည့်
နေ့စဉ်မှတ်တမ်း။ ပုံ-၂၅၊
(ဝေဇာက်နှာ ၄၀၉-ကြည့်)

ဝေဇာားရား၏ ရုပ်အလောင်းကို ဆိုလီးဗီးယားပြည်သူများ
ကြည့်ရှုနေကြစဉ်။ (ဝေဇာက်နှာ ၃၅၅ ကြည့်)

ပုံ-၂၇၊
ဝေဇာားရား၏ နေ့စဉ်မှတ်
တမ်းကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော
အိတ်စတိတ် အယ်ဒီတာ
ချုပ် ရောဘတ်စချီးယား။
(ဝေဇာက်နှာ ၃၆၆-ကြည့်)

ဝေဇာားရား၏ နေ့စဉ်မှတ်
တမ်းကို ကပ်စက်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ
ပေးပို့ခဲ့သည့် ဆိုလီးဗီးယား
ပြည်သူများ ဝန်ကြီး သာ

အထောက်အထား မကုမ်းမကားပြန်စေသူ

ဘာသာစုံစာတမ်းများ

A History of Latin America - George Penabaz
 Latin America: Myths & Reality - Peter Nehemkis
 Cuba: Hope of Hemisphere - Joseph North
 Cuba: An American Tragedy - H. Scheer & M. ...
 Cuba, Castro and Communism - Edwin C. Stein
 90 Miles from Home - Warren Miller
 Castro's Revolution: Myths & Realities - Theodore
 Drappa

Guerrilla Warfare - Che Guevara
 Guerrillas in the 1960s - Peter Pagan & John W. Shy
 Guerrilla and Counter Guerrilla Warfare - William
 J. Pomeroy

A Thousand Days - Arthur Schlesinger Jr.
 Last Days of Che Guevara - David ...
 Let the Rail Splitter Awake - Pablo Neruda
 Revolution - Vol. 1, No. 6
 Revolution - Vol. 2, No. 1
 U.S. News & World Report - November 1959
 World Youth - No. 5, 1959
 Tricontinental - No. 2, 1968

TIME Magazines
 NEWSWEEK Magazines
 LIFE Magazines

အထောက်အထား မကုမ်းမကားပြန်စေသူ

စာတမ်း

...	၃၃
...	၃၆
...	၆၇
...	၇၅
...	၉၀
...	၁၀၄
...	၁၀၆
...	၁၀၅
...	၂၀၅
...	၂၂၂
...	၂၅၄
...	၂၆၉
...	၂၈၀

ထုထယ်ကောင်းလှသည့် အောက်ခံပေအပြင်၏ မာကျောမှု၊ တုတ်ခိုင်လှသည့်တူကြီး၏ အလေးချိန်ကြီးမားမှု၊ ခွန်အားပြည့်ဝလှသည့် ပန်းဘဲသမားလက်မှ အရှိန်ပြင်းထန်မှု ကြိုသုံးခုတို့ပေါင်းစပ်ထိတွေ့ရာမှ ပေါ်ထွက်လာသောအသံသည် ပတ်ဝန်းကျင်တဝိုက် ရိုက်ခတ်တုန်ဟည်း၍ ပထဝီခမြူကြီးပါ တချက်တချက် သွက်သွက်ခါသွားသည်ဟု ထင်မှတ်ရ၏။

အတန်ငယ် ထုသားပေသားရလတ်သော် ပန်းဘဲသမားသည် ရှိရင်းစွဲမှုလထက် ကျစ်လစ်မာကျောလာဟန်ရှိသော သံတုံးကြီးကို မီးကျည်မီးခဲများအတွင်း ပစ်သွင်းလိုက်ပြန်၏။

တခဏအတွင်း မီးကျည်မီးခဲများသည် တရဲရဲမြည်လာကြပြန်၏။ သံတုံးသံခဲကြီးများသည် ရဲရဲနီသပြန်၏။ တစတစအပူရှိန်ပြင်းပြလာသည်နှင့်အမျှ သာမန်မျက်စိဖြင့် ကြည့်မရလောက်အောင် တောက်လေခင် စူးရှလာ၏။

တဖန် ပန်းဘဲသမားသည် အပူရှိန်လွန်ကဲ၍ ရဲရဲနီသည်ထက် နီနေသော သံတုံးသံခဲကြီးကို နောက်တကြိမ်ထပ်၍ ညှပ်ဖြင့်ဆွဲယူလိုက်ပြန်၏။ ထို့နောက် ပေပေါ်တွင်တင်ကာ ယခင်တကြိမ်ကလဲ့တူကိုကိုင်ယူက် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် အခါခါ ထုပြန် နှက်ပြန်၏။

တူသံတချက်ထွက်လေတိုင်း ထွက်လေတိုင်း ပေပြင်ထက်မှ သံတုံးသံခဲ၏အပေါ်ယံ သံကြပ်သံဆတ်တို့သည် မီးမွှန်မီးပွား မီးပန်းများပမာ ဖြာထန် ဖြာကန် ဖွာရရာကြဖြန့်သည့်အသံ စဉ်၍ စဉ်၍ ကျလာ၏။ ပေပြင်ထက်မှ သံတုံးသံခဲသည် ပို၍ ပို၍ ခိုင်မာသိပ်သည်းလာ၏။

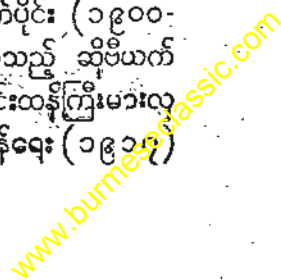
မောင်းသို့ မီးကျည်မီးခဲများအတွင်း အခါခါမီးသင်း၍ ပေပြင်တွင် အဖန်ဖန်တင်ကာ တူဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ထုလေနှက်လေ

သော် အဆိုပါ သံတုံးသံခဲသည် ရုပ်ဝတ္ထု ခြပ်သဘောအရ မာကျောမှု၊ သိပ်သည်းမှု၊ ကျစ်လစ်မှု၊ ခိုင်မာမှု အစုစုတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသောအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။ အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရလျှင် ထုသားပေသားရ၍ သံမဏိပမာ ဖြစ်လာခဲ့သတည်း။

ဤအဖြစ်ကြုံသနစ်၏ သဘောသဘာဝ ဥပမာ ဥပမေယျကို ကြည့်၍ ကမ္ဘာ့သမိုင်း၏ အစုအစဉ်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ် အကဲခတ်ဆွဲလာလိုက်သည်ရှိသော် အဖိနှိပ်ခံ ပြည့်သူများ၏ တပ်ဦးမှ အောင်လံကိုလွှင့်ထူ၍ ထာဝစဉ် မားမားမတ်မတ် ပြတ်ပြတ်သားသား ရွှေဆောင်ချီတက်ခဲ့ကြရသူများသည် ထုသားပေသားရကြသည့် သံမဏိသူရဲကောင်း သံမဏိခေါင်းဆောင် များပင်ဖြစ်သတည်း။

သူတို့သည် အဖိနှိပ်ခံပြည့်သူများ၏ ပြင်ထန် ကြီးမားသော ညီရူးမှု၊ ရုန်းကန်မှုနှင့် တော်လှန်မှုများအတွင်း အဖန်ဖန် 'မီးသီး' ခဲ့သူများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် အုပ်စိုးသူ လူတန်းစား၏ ခက်ခဲဆိုးရွားလှသည့် သွေးစုတ်မှု၊ ညှဉ်ပန်းမှုနှင့် ဖိနှိပ်မှုများအတွင်း အကြိမ်ကြိမ် ထုသားပေသား ရခဲ့သူများဖြစ်ကြ၏။ ဆိုးရွားကား သူတို့သည် မာကျောမှု၊ သိပ်သည်းမှု၊ ကျစ်လစ်မှုနှင့် ခိုင်မာမှု အစုစုတို့ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံ၍ မဖောက်မပြန်လဲမလှဲဘဲ ရန်သူကို ရန်သူလို သဲသဲမဲမဲ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသည့် သံမဏိသူရဲကောင်းများ ဖြစ်လာကြသတည်း။

အထူးသဖြင့် ၂၀-ရာစုနှစ်၏ ပထမထက်ဝက်ပိုင်း (၁၉၀၀-၁၉၅၀) နှစ်များအတွင်း ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ဆိုဗီယက်နယ်မှ အလုပ်သမား လယ်သမားများ၏ ပြင်းထန်ကြီးမားလှသော မဟာအောက်တိုဘာဆိုရှယ်လစ်တော်လှန်ရေး (၁၉၁၇)

အတွင်း၌သော်၎င်း၊ ထိုစဉ်က သန်းပေါင်း ၆၀၀ ကျော်ရှိသည့် အဖိနှိပ်ခံရတတ်ပြည်သူများ၏ ရှည်လျားကြမ်းတမ်းလှသောပြည် သူလွတ်မြောက်ရေးနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲများ (၁၉၂၄ -၄၉) အတွင်း၌သော်၎င်း၊ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ် အတိုင်းတိုင်းအပြည် ပြည်မှ လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ လူတန်းစားပေါင်းစုံ ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြ သည့် ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းလှသော ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေး မျိုးချစ် စစ်ပွဲကြီး (၀၁) ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး (၁၉၃၉-၄၅) အတွင်း၌ သော်၎င်း ယင်းသို့ထုသားပေးသားရခဲ့သည့် သံမဏိခေါင်းဆောင် သံမဏိသူရဲကောင်းများကို ပြည်သူအများ မှတ်သားတွေ့မြင် နိုင်ကြမည်ဖြစ်၏။

၁၉၀၀ပြည့်နှစ်၏ ဤမှာဘက် ရာစု နှစ်ဝက်အတွင်း နိုင်ငံ အများအပြားတွင် ယင်းသို့သမိုင်းဝင် ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်များ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့်နည်းတူ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၏ ဤမှာဘက်ပိုင်း (၀၁) ၂၀ ရာစုနှစ်၏ ဒုတိယထက်ဝက်ပိုင်းတွင် နိုင်ငံတစ်ခုမှ အဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူများနှင့် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်မှ အချယ် အလှယ်ခံ လူတန်းစားများ၏ ကြည်ညိုလေးစား အားထား ဂုဏ်ပြုခြင်းခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။

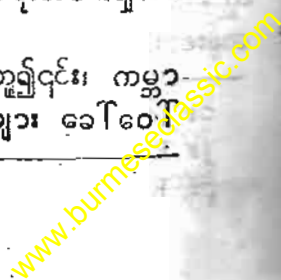
ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား အခြားသူမဟုတ်။ တိုင်းပြည်ငယ်သလောက် အရှိန်အဝါကြီးမားလှသည့် ကျူး ဘား တော်လှန်ရေးကာလအတွင်း အခါခါ 'မီးသင်း' လာခဲ့၍ လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ၏ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး နှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲများတွင် အကြိမ်ကြိမ် ထုသား ပေးသား'ရလာခဲ့ပြီး အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်မှ အချယ်အလှယ်ခံ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူများအတွက် မားမားမတ်မတ် ပြတ်ပြတ် သား

အစွမ်းစားစား နှစ်တည်ကာ ခိုင်ခံ့ မာကျောသလောက်မဟောက်မပြန် အလို သဲ ရန်သူကို ရန်သူလို သဲသမဲမဲတိုက်ပွဲဝင်သွားခဲ့သည့် ထာ သော်လှန်ရေးသမား သံမဏိပြောက်ကျား 'ချေ-ဂွေဗားရား' သည်း။

သူ၏ နာမည်အပြည့်အစုံမှာ 'အာနက်စတို ချေ-ဂွေဗားရား' ဟူ၍ ဤနာမည်တွင် 'ချေ' ဟူသော အမည်မှာ မူလ နှစ်ရင်းတွင် ပါသည်မဟုတ်။ နောင်အရွယ်ရောက်ကာ ကြီး ကျားချိန်ကျမှ တွင်လာသော အမည်ဖြစ်၏။ သူ၏အမိနိုင်ငံ သော အာဂျင်တီးနား၌ 'ချေ' ဟူ၍ အသံထွက်သည့် ဝေ ဟာ တိုင်းနှင့်တိုင်းစကားပြောရာတွင် အမည်ကို မခေါ်လိုလျှင် ထိုဝင်း၊ အမည်မသိလျှင်သော်၎င်း ရင်းနှီးသည့် သဘော သူစွဲသည့်စကားလုံးဖြစ်၍ 'ကိုယ့်လူ' ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မျိုး ခပ်ဆင်ဆင်တူ၏။

ချေ-ဂွေဗားရား ဟူသော အမည်သည် နောင်သောအခါ၌ ချေဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲ၏ များတန်ဆောင် အလင်းရောင်ပမာ ဖြစ်လာရသော်လည်း နေသည့် နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော် လေးဆယ်နှီးပါးစာ ရာစုများ၏ ငယ်စဉ်တောင်ကျွေး တလေးဘဝအတိတ် ကို ပြန်ပြောင်းကြည့်ပါက မှန်မှန်မှားမှား ဝိုးတဝါးမျှသာ သတွေ့မြင်ကြရမည်ဖြစ်၏။

ချေ-ဂွေဗားရားသည် ကမ္ဘာ့အနောက်ခြမ်းဟူ၍၎င်း၊ ကမ္ဘာ ဟူ၍၎င်း ပထဝီဆရာများနှင့် သမိုင်းဆရာများ ခေါ်ဝေါ်

တင်စားခဲ့ကြသည့် တောင်အမေရိကတိုက်မှ အာဂျင်တီးနားပြည် သား ဇာတိဖွားဖြစ်သည်။

တောင်အမေရိကတိုက်၏ အကြီးဆုံး တိုင်းပြည်ကြီးဖြစ်သော ဘရာဇီးလ်ပြည်အလယ်ပိုင်း ပေပေါင်း ၃၀၀၀ ခန့်မြင့်သည့် 'မာတိုဂရေ့စို ကုန်းမြေမြင့်မှ မြစ်ဖျားခံလာခဲ့သော 'ပါရာနာ မြစ်သည် ပါရာနော့ပြည်တလေး၏ အလယ်ပတ်မှ ဖြတ်သန်းကာ တောင်အမေရိကတိုက်၏ ဒုတိယ အကြီးဆုံး တိုင်းပြည်ဖြစ်သော အာဂျင်တီးနားပြည်၏ အရှေ့မြောက်ပိုင်းသို့ အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် စီးဆင်းလာခဲ့သည်။ မိုင်ပေါင်း ၂၀၀၀ နီးပါးမျှ ရှည်လျား သွယ်ဖြာ စီးဆင်းလာခဲ့ရသဖြင့် မောပန်းနွမ်းနယ်လှပြီဖြစ်သော ပါရာနာမြစ်ကြီးသည် သူ၏ ခရီးလမ်းဆုံးဖြစ်သော မတောင် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ အဏ္ဏဝါသို့ မဆိုက်မီ အာဂျင်တီးနားပြည် ၏ မြို့တော် ပြူနိုအီရစ္စမြို့ကြီး၏ အထက်အညာ မိုင်တရာခန့် အကွာရှိ 'ရီစရီယိုမြို့ကလေးအဝင်တွင် ပတ်ဝန်းကျင် ဝဲယာ ကို မသိမသာအကဲခပ်သလို အမှတ်မထင် ရေအလျှင်ကို တသွင် သွင်လျော့၍ ခပ်ဖော့ဖော့ကလေး စီးဝင်လာခဲ့သည်။

သို့အမှတ်မထင် အကဲခတ်မည်ဆိုပါလျှင်မူ ကြိုရိုဘာရီယိုမြို့က လေးမှာ ထူးခြားသည့် ဂုဏ်အင်လက္ခဏာဟူ၍ ဘာတခုမှတွေ့ရ မည်မထင်၊ မြင်ရမည်မဟုတ်။ မြို့တွင်းမြို့ပြင်နှင့် ဆင်ခြေဖုံးတူပိုက်၌ လူဦးရေ ၆ သိန်းခန့် အခြေစိုက်နေထိုင်လျက်ရှိသော ဒုတိယ တန်းစားမြို့တမြို့သာဖြစ်၏။ သမုဒ္ဒရာဝမ်းတံတွာအတွက် နေထွက်

နေဝင်အထိ ရုန်းကန်လှုပ်ရှား ဖောက်ကားရောင်းဝယ်၍ လုပ် အသွယ်သွယ်တိုဖြင့် နေချင်စဖွယ်ရှိသည့် သာမန် မြို့တမြို့ တဖြစ်၏။ သကြားစက်၊ ဂျုံစက်နှင့် အရက်ချက် စက်ရုံများ အလုပ်သမားများ စည်စည်စားစား သွားလာ လုပ်ကိုင် ဖြစ်ရှိသည့် ခေတ်မီမြို့တမြို့သားဖြစ်၏။

ဤသို့အားဖြင့် ထူးခြားသည့်ဂုဏ်အင်လက္ခဏာဟူ၍ ဤမြို့ ကလေးတွင် ဘာတခုမှ မမြင်မတွေ့ရဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း တစ် သော ထူးခြားသည့်ဂုဏ်အင်၊ မှတ်တမ်းတင်ရမည့် လက္ခဏာ ဖြစ် ပြစရာတကွက်၊ ပြောစရာတချက် ကျန်ရှိနေ၏။

ယင်းအကွက်၊ ယင်းအချက်စား အခြားမဟုတ်။ နောင် ခါသမယ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုး မင်းလွတ်မြောက်ရေး၊ တိုက်ပွဲတာလ၌ ရောင်နီဦးမှ မိုးသောက် နှစ်ပမာ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းကို ညွှန်ပြခဲ့သည့် သံဓကီ ဘက်ကျား 'ချေ-ဂေ့ပားရား'သည် ထိုမည်သော အာဂျင်တီး နားပြည် အရှေ့မြောက်ဒေသ၊ ပါရာနာမြစ်အမ်းပေါ်မှ အဆိုပါ အရိယိုမြို့ကလေး၌ ၁၉၂၀-ခု ဂျွန်လ ၁၄-ရက်နေ့တွင် ချားသန်စင် ဖွားမြင်ခဲ့ခြင်းပင်တည်း။

မိဘနွှစ်ပါးတွင် သားသမီး ၅ ယောက် ထွန်းကားခဲ့သည့် အနက် ချေ-ဂေ့ပားရားသည် သားကြီးဩရသ ဖြစ်၏။

ချေ-ဂေ့ပားရားသည် နောင်ကြီးပြင်းလာသည့် အခါ၌ ဆေ ခက်ကို လက်မချဘဲ ပြောက်ကျားဘဝဖြင့် နယ်ချဲ့သမားနှင့် တက်ပြန်သော အစိုးရများကို နိုင်ငံတကာ လှည့်လည် သွား ရ၍ မရပ်မနား ကိုက်ခိုက်ခဲ့သည်မှာ မျိုးရိုးဇာတိကြောင့်ပင် ဘာဟု စောကြောစရာရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏

- ၁။ Mato Grosso Plateau
- ၂။ Parana River
- ၃။ Rosario

မိဘနှစ်ပါးအနက် အမိဖြစ်သူ စီလီယာ၊ ဆာနာသည် အိုင်းရစ် ခေတ် အိုင်ယာလန်သွေး ပါသူဖြစ်၏။ အိုင်ယာလန်အမျိုးသား များသည် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး (၁၉၁၄-၁၈) အတွင်းက ပြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားအား အကြမ်းဖက် လက်နက်စွဲကိုင်ကာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တော်လှန်ရေးတွင် သမိုင်းဝင်လေခက်အောင် ပြောင်မြောက်စွာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည် မဟုတ်ပါ။ လား။

ဘဝင်ဖြစ်သူမှာ အာနက်စတီ၊ ဂွေဗားဇား၊ လင်ချ်ဖြစ်၍ အာဂျင်တီးနား အမျိုးအနွယ်မှ ဆယ်သွယ်ပေါက်ဖွားလာသူ ဖြစ်၏။

ချေး-ဂွေဗားဇားအား ဖွားမြင်သည့်အချိန်တွင် သူ၏ ဘဝင် လင့်ချ်မှာ အင်ဂျင်နီယာတယေခက်အဖြစ် အလုပ်လုပ်၍ နှုတ် မိသားစုမှာ လူလတ်တန်းစား အိမ်ထောင်တစ်ခုအဖြစ် တင့်တောင် တင့်တယ် ချောင်ချောင်လည်လည် စားနိုင် သောက်နိုင်သည် အဆင့်အတန်းမျိုး ရှိနေပြီဖြစ်၏။

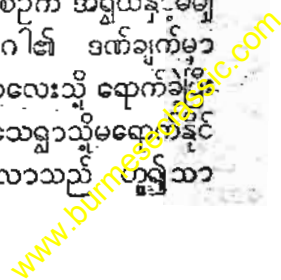
ဂွေဗားဇားသည် ငယ်စဉ်က အလွန်ရောဂါထူ၍ ချူချာလူ သည် ကလေးတယောက်ဖြစ်ရာ သူ့မိဘများက ပိုးမွှေးသလိုမွှေး လာခဲ့ရ၏။ မကြာခဏ အအေးပုပ်၍ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်သည် ရောဂါကို အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ခံစားခဲ့ရ၏။

နေ့ရှိသရွေ့ ချောင်းတံတုတ်တုတ်ဖြင့် လူမမာရှူနာရှိကုန်း ကလေးဖြစ်နေရှာသော ဂွေဗားဇားအား ကြီးမားလှသည့် မိဘ မေတ္တာသဘောတွင် ရင်၌ဖြစ်သော သားဟူသည့် တရုဏာပါ ရောစွက်၍ မကြည့်ရက်မမြင်ရက်သည့် မိဘများသည် နောက်

ဆိုး၌ သားဦးကလေး၏ ကျန်းမာရေးအတွက် ပို၍ကောင်းမွန် ဆင့်တော်မည့် အဲလ်တာ၊ ဂရေစီယာ မြို့ကလေးသို့ ရွှေ့ပြောင်း ထားခဲ့ကြ၏။

ယခင်က သူတို့မိသားစု နေထိုင်ခဲ့ကြသော ရိုစာရီယိုမြို့မှာ ဖြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတွင်ဖြစ်၍ အမြဲစွက်စိုကာ ရာသီဥတုမှာ ထည်း အအေးခတ်လွန်ကဲနေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း လူမမယ် လူမမာကလေး ဂွေဗားဇားမှာ အမြဲမပြတ် အအေးပုပ်ပြီး ချောင်းဆိုး ရင်ကျပ် သေမတတ် ဝေဒနာခံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခု ပြောင်းရွှေ့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည့် အဲလ်တာ ဂရေစီယာမြို့ကလေးမှာမူတောင်ကုန်းမြို့ကလေးတစ်မြို့ဖြစ်၍ ရိုစာ ရီယိုမြို့ထက် ရာသီဥတု ပိုမိုခနွေးထွေးသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အလူးအဖြင့် ခူးခူးယေယေ မေ့မေ့ခြင်းကို အမြဲမပြတ်ရရှိခြင်း၊ ခြောက်သွေ့သောမြေကို ထိတွေ့ရခြင်းနှင့် သားယာကြည်လင် သော မိုးကောင်းကင်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှုမြင်ရခြင်းတို့သည် ပန်း နားသည် ဂီလာနကလေး ဂွေဗားဇားအတွက် ထက်မြက်သည့် ဆေးစွမ်းကောင်းများကို တခွက်ပြီးတခွက် သောက်လိုက်ရသလို ဖြစ်သွားသည်။ ယခုမှ အသက်ရှူဝပြီး အားပါးတရ ရွှင်ပျ လန်းဆန်းလာခဲ့သည်။

သို့သော် ရိုစာရီယိုမြို့ကလေးတွင် နေခဲ့စဉ်က အရွယ်နှင့်မမျှ အောင် အလူးအလဲခံခဲ့ရသည့် ပန်းနာရောဂါ၏ ဒဏ်ချက်မှာ ပြင်းထန်လွန်းလှသည်ဖြစ်ရာ ဂရေစီယာမြို့ကလေးသို့ ရောက်ခဲ့ပြီး သည့်နောက် ဂွေဗားဇား၏ ဝေဒနာမှာ သေရွာသို့မရောက်နိုင် တော့ဘဲ အတော်အတန် သက်သာထူးကဲလာသည် ဟူ၍ သာ

ဆိုနိုင်သည်။ လုံးလုံးကြီးဝေဒနာပျောက်၍ လူကောင်းဘဝသို့ ပြန်ရောက်ပြီဟုကား ပြော၍မဖြစ်။ ရောဂါအမြစ်မှာ မပြတ်နိုင်ဘဲ ရှိနေသေးသည်။ မှန်သည်။ ချောင်းဆိုးသွေးပါ။ ပန်းနာရင်ကျပ် စသော ရောဂါမျိုးသည် အမြစ်တွယ်မပြီဆိုလျှင်မလွယ်။ တကယ်ပင် အကုသုတ်ခဲ၍ နက်နဲသည့် ဝေဒနာတမျိုးဖြစ်သည်။

မည်သို့ဖြစ်စေ ငယ်ငယ်က အဖြစ်မျိုးသာဆိုပါက သက်ဦးမှ ရှည်ပါလေစဟု ရင်တမမဖြင့် ကြောင့် ကြ စိုးရိမ် ခဲ့ရသည်။ ဂွေဗားဗားသည် ယခုအခါ သူ့ဘူငါငါ ကျောင်းနေချိန်အရွယ် တွင် သူ့လို ကိုယ်လို လွယ်အိတ်ကိုလွယ်၍ ကျောင်းတက်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

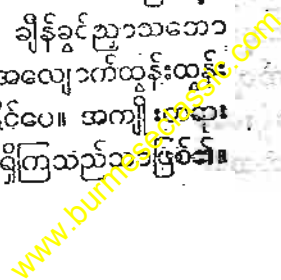
လူ့လောက၏ ဆန်းကြယ်မှုဟူ၍ပင် ဆိုရမည်လား။ လူ့ သဘာဝ၏ မျှတမှုဟူ၍ပင် ဆိုရမည်လားမသိ။ အကြင်သူတို့ တယောက်သည် တစုံတခု ချွတ်ယွင်း အားနည်းနေပါက ယင်း ချွတ်ယွင်းအားနည်းချက်ကို အလေးတင်းဖြည့်စွက်သည့်အနေဖြင့် အခြားတဖက်ဖက် တနေရာရာတွင် အများတတာထက် ထူးချွန် သာလွန်နေတတ်သည်။ စက္ခုနှစ်ကွင်း အလင်းခရ၍ မျက်မမြင် ဒုက္ခိတဘဝ ရောက်နေကြသူများသည် ခြေသံကို ကြားရုံမျှဖြင့် မည်သူ့ မည်ဝါဟု အတိမ် ပြောနိုင်လောက်အောင် သောတ အာရုံပြည့်စုံထူးခြား၍ 'နားပါး' သူများ ဖြစ်နေတတ်ကြသည်။ လက်နှစ်ဖက်စလုံး ပြတ်နေသူ တယောက်သည် ကလောင်ကို ခြေမဖြင့်ညှပ်၍ သေသပ်ဝိုင်းစက်သော လက်ရေးကို မြင်သူတိုင်း ငေးမောအံ့ဩယူရလောက်အောင် ရေးနိုင်စွမ်း ရှိချင်ရှိနေတတ် သည်။ မျက်နှာတခုလုံး ကျောက်ပေါက်မာ ဝလပူဖြင့် ကြည့်မရ အောင် အရုပ်ဆိုးလှသူများသည် လူတကာ၏ စိတ်နှလုံးကို

ဆီးကျိုးဆွဲငင်နိုင်စွမ်းရှိသည့် လျှမ်းလျှမ်းတောက် အဆိုကျော် ဆေးသံရှင်များ ဖြစ်နေတတ်ကြသည်။

ယင်းသို့တဖက်တွင် 'အားနည်း' နေသလောက် အခြားတဖက် တွင် 'အားကောင်း' နေတတ်ကြသည့် လူ့ လောက၏ဆန်းကြယ် မှု လူ့ သဘာဝ၏မျှတမှု သဘောတရားများသည် ဂွေဗားဗား၏ သမ်စဉ်ဘဝကို ထင်ဟပ်ပြသည်ဟု ဆိုရမလိုဖြစ်နေသည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏ ကျန်းမာရေးသည် အသက်ဘေးနှင့် နီး လောက်အောင် 'အားနည်း' နေသည်နှင့်အမျှ 'ပညာရေး' တွင် အကျိုးပေးသန်သည်ဟု ဆိုရလောက်အောင် 'အားကောင်း' နေ သောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

အချိန်တန်အရွယ်ရောက်၍ ကျောင်းနေရသည်နှင့်တပြိုင်နက် ချူချာလှသည့် လူမမာကလေး ဂွေဗားဗားသည် မူလတန်းတွင် အတန်းတိုင်းပထမရခဲ့သည်။ မူလတန်း လွန်မြောက်၍ အလယ် တန်းရောက်သည့် အခါတွင်လည်း ဘာသာတိုင်းတွင် ဗိုလ်စွဲ၍ အားကဲသည့် လူရည်ချွန်ကလေး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး၌ အသက် ၁၀-နှစ်အရွယ်တွင် အထက်တန်းပညာကို ဂုဏ်ထူးဖြင့် သွတ်ခဲ့၍ အောင်မြင်လာခဲ့၏။

ယင်းသို့ ဂွေဗားဗားအဖို့ ကျန်းမာရေးဘက်တွင် အားနည်း နေသလောက် ပညာရေးဘက်တွင် အားကောင်းလာခြင်းမှာ လူ့ လောကသဘာဝ၏ ဆန်းကြယ်မှုတမျှ ချိန်ခွင်ညှာသဘော တရားဟု ဆိုနိုင်သောကြားလည်း သူ့ အလိုအလျောက်ထွန်းထွန်း အပေါက်ပေါက်ဖြစ်လာသည်ဟူ၍ကား မဆိုနိုင်ပေ။ အကျိုးတရား နှင့်သမျှသည် အကြောင်းတရားရှိမည်။ ရှိကြသည်သာဖြစ်၏။

အကြောင်းတရားသာမရှိလျှင် အကျိုးတရားသည်လည်း နှုတ်
 အကြောင်းနှင့်အကျိုးသည် အညမညဖြစ်၏။
 မှန်သည်။ အကြင်သူတယောက်အဖို့ တဖက်တွင်အားနည်း၍
 အခြား တဖက်တွင် အားကောင်း နေခြင်းမှာ အကြောင်း
 တရားနှင့် အကျိုးတရား၏ ဆက်စပ်မှုသာဖြစ်သည်။ မျက်မမြင်
 ဗုဒ္ဓကိတည် မိမိရွှေမွှေးကံရောက်နေသူများကို မည်သူမည်ဝါ
 ဟူ၍ ခွဲခြားမြင်နိုင်စွမ်းသည် စက္ခုအာရုံ ပြည့်စုံခြင်း မရှိသဖြင့်
 မျက်စိအစား နားကိုအသုံးပြုကာ သောတအာရုံကို ပိုမိုပြည့်စုံ
 ထူးချွန်အောင် လေ့ကျင့်ကြိုးစားခဲ့ရသည်။ ယင်းသို့ အမြင် တက်
 တွင် လုံးဝအားနည်းမှုကို အကြား တက်တွင်အားပြည့်ကြိုးစား၍
 အကြိမ်ကြိမ် ဂရုပြုမှတ်သားခဲ့ခြင်းကြောင့် မိမိထံ စင်ထွက်သွား
 လာနေကြသူများကို ခြေသံကြားရုံဖြင့် မည်သူမည်ဝါ အတပ်
 ပြောနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တလောင်ကို ခြေမဖြင့် ညှပ်၍
 သေသပ် ဝိုင်းစက်သော စာလုံးများကို ရေးနိုင်သည်မှာလည်း
 အလားတူပင်ဖြစ်သည်။ သူ့အဖို့ 'ကိုင်တယ်ရေးသားမှု' တွင်
 အသုံးပြုရမည့်လက်နှစ်ဖက်စလုံး ပြတ်နေသဖြင့် 'လှုပ်ရှားသွား
 လာမှု' တွင် အသုံးပြုရမည့်ခြေထောက်ကို အစားထိုး၍အားကိုး
 လေ့ကျင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
 သို့ဖြစ်ရာ ခြေသံကြားရုံဖြင့် အမည်နာမကို 'ဒေါက်' ကနဲ
 ပြောနိုင်သူများ ခြေထောက်ဖြင့် 'ဖြောင့်' နေအောင် စာရေး
 နိုင်သူများသည် 'လူမစွမ်း၍ နတ်မ' သူများမဟုတ်ကြ။ တဖက်
 တက်တွင် လူစဉ်မမှီအောင် 'အားနည်း' နေမှုကြောင့် လူ့ဘဝကို
 အရှုံးမပေး အနိုင်မခံဘဲ ဇွဲရှိရှိဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန်လေ့လာ
 မှတ်သား ကြိုးစားခဲ့ကြသည့် အကြောင်းတရားကြောင့် အခြား

ထက်တွင် အားကောင်းလာသည့် အကျိုးတရားကို ခံစားကြ
 သူများသာဖြစ်သည်။
 ဂေဗားရားတယောက် ပညာရေးဘက်တွင် ထူးချွန်ပေါက်
 ဆက်ခဲ့သည်မှာလည်း ဤကျိုးကြောင်းဆက်စပ်မှု၏ အညမည
 အသဘာဝဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေးဘက်တွင် လူစဉ်မမှီအောင်
 လှုပ်ချောလှသော ဂေဗားရားအား ခုန်ပေါက် ပြေးလွှား
 ဘာကစားရသည့်အရွယ်တွင် သူငယ်ချင်း အပေါင်းအဖော်
 နှင့် လမ်းပေါ်တွင် မတွေ့ရဘဲ အိမ်ခန်းထဲမှာပင် စာအုပ်
 များအကြားတွင် တွေ့မြင်ကြရသည်။ ရပ်ထဲ ရွာထဲတွင်
 သမ်းဝင် တလမ်းထွက်၍ ငှက်ပစ်နေကြသည့် ဆယ်ကျော်သက်
 ငယ်ရဲထဲတွင် ဂေဗားရား တယောက်ကို တွေ့မြင်ကြရမည်မဟုတ်။
 ဆယ်ကျော်ဆီသော် ထိုအချိန် ထိုအခါမျိုးတွင် ဂေဗားရား
 သည် သူ့အိမ်စာကြည့်ခန်းထဲမှ စာအုပ်ပုံများအကြား၌ တအုပ်
 တအုပ် တကုပ်ကုပ်ဖတ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ လူလား
 မျောက်တမြောက် လူပျိုပေါက်အရွယ်တွင် 'ရှိုး' ကျကျ ဝတ်
 ခဲ့၍ 'ဂေ T' ရေးပြကာ လမ်းသလားနေကြသည့် ကာလသား
 နားထဲတွင် ဂေဗားရားတယောက် ပါဝင်ခြင်းမရှိခဲ့။ ဤအချိန်
 အခါမျိုး၌လည်း ဂေဗားရားသည် စာရေးစာပို့တွင်ထိုင်ကာ
 ဗျာစာအုပ်တအုပ်ထဲမှ ကဗျာများကို တပုဒ်ပြီးတပုဒ် ဖတ်ကာ
 အကြိုက်များကို တပုဒ်ပြီးတပုဒ် နှုတ်တိုက်ကျက်ရင်း အချိန်
 ကုန်ကုန်စေခဲ့သည်။
 သို့ဖြင့် ဂေဗားရားသည် လူမမယ်အရွယ်မှ ဆယ်ကျော်သက်
 ထိ စာအုပ်ကို လက်ကမချဘဲ ကျန်းမာရေးဘက်တွင် ကား
 ဘားနည်းသလောက် ပညာရေးဘက်တွင် ကြိုးစား၍ အားပြည့်

လာခဲ့ရာ ကျောင်းသင်ခန်းစာ ဘာသာရပ်များသာမက လူ့ဘဝ
သင်ခန်းစာဘာသာရပ်များဖြစ်ကြသည့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊
လူမှုရေးနှင့် ပတ်သက်သမျှ စာအုပ်များကို အရွယ်နှင့် မလိုက်
အောင် ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့သည်။

‘လက်ဦးဆရာမည်ထိုက်စွာ ပုဗ္ဗာစရိယ မိနှင့်ဘ’ ဟူသော
သိုရိုးစကားသည် မြန်မာလူမျိုးများ၏ စကားပင်ဖြစ်သော်လည်း
ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ အသားအရောင်မရွေး၊ ဘာသာ အယူဝါဒ
မရွေး၊ အဆင့်အတန်းမရွေး လူမျိုးတိုင်း လူမျိုးတိုင်း၏ မိဘ
တိုင်းနှင့် သားသမီးတိုင်းအတွက် သွေးထွက်အောင် မှန်ကန်သော
သိုရိုးစကား သစ္စာတရားဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ ဂွေဗားဗားအဖို့ရာ၌လည်း သူ့ဘခင် ဂွေဗားဗား
လင်ချိုသည် လက်ဦးဆရာ ပုဗ္ဗာစရိယဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့်
ကျန်းမာရေးဘက်တွင် လူတမ်းမစေဘဲ ချူချာလှသည့် သားဖြစ်
သူ ဂွေဗားဗားအား ပညာရေးဘက်တွင် သူတကာထက်ထူးချွန်
အောင် မြေတောင်မြှောက်ပေးရာ၌ ဘခင်ဖြစ်သူ လင်ချိုသည်
အားကြီးမာန်တက်ရှိလှသည်။ စိတ်လက်ကိုယ်ပါရှိလှသည်။ သား
ဖြစ်သူအား ကျောင်းသင်ခန်းစာ ဘာသာရပ်များသာမက လူ့
ဘဝသင်ခန်းစာ ဘာသာရပ်များပါ မှတ်သားလေ့လာနိုင်စေရန်
ကောင်းနိုးရာရာ သင့်တော်ရာရာ စာအုပ်စာတမ်းမှန်သမျှ မရုတ်
တမ်းဝယ်ပေးခဲ့သည်။ အများတကာ၏သားသမီးများလို ကစား
ချိန်တန်၍မှ ထွက်မတစားနိုင်၊ လည်ချိန်တန်၍မှ ထွက်မလည်
နိုင်လေဘက်အောင် လူမမာတပိုင်းဖြစ်နေရှာသည့် သားကလေး
ဂွေဗားဗားအား မေတ္တာနှင့်စေတနာအပြင် ဆရာဏာပါရောစွက်

ပညာဗဟုသုတဘက်၌ ထက်မြက်လေအောင် စာအုပ်စင်နှင့်
အုပ်ပုံများအကြားမှာပင် အချိန်ကုန်စေခဲ့သည်။
အယ်ကျော်သက်အရွယ် ဂွေဗားဗား ငယ်စဉ်က ဘခင်ဖြစ်သူ
အဖို့ ကုန်ယူ စုဆောင်းပေးခဲ့သော စာအုပ်များမှာ စာအုပ်
မျိုးအစားပေါင်း ၃၀၀၀ ခန့်ရှိရာ ယင်းစာအုပ်များထဲတွင်
အချိန် ထိုအခါ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းနှင့် စစ်ကြီးပြီးစ
လေ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးနှင့်
ဆွဲဆန်ကျင်ရေးတို့ကို ရည်ညွှန်းသည့် စာနယ်ဇင်းများ၊ ဝတ္ထု
များအောင်းပါးများ၊ ကွန်မြူနစ်ဝါဒ၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒဆိုင်ရာ
ဘာတရားကျမ်းများနှင့် အခြားခေတ်မှီ တိုးတက်သော
စာအုပ်စာတမ်းများ အမြောက်အမြား ပါဝင်ခဲ့သည်။
သို့ဖြစ်ရာ ဂွေဗားဗားအဖို့ အခြားသူငယ်ချင်းကျောင်းသား
အလို အပြင်ထွက်၍ ထင်သလိုမသွားနိုင်၊ မလာနိုင်၊ မလည်
သော်လည်း စိတ်ပျက်အားငယ်ခြင်းမရှိ။ ဘခင်ဝယ်ပေးသည့်
အုပ်များအကြားတွင် စာတအုပ်ပြီးတအုပ် စိတ်ပါဝင်စား
၍ ဖတ်ရှုလေ့လာရင်း သူ့ကိုယ်သူ သာယာခဲ့သည်။ သူ့ဘဝ
ပျော်မွေ့ ခဲ့သည်။ ဘယ်အချိန် ဘယ်အခါ ကြည့်ကြည့် သူ့
ဘဝထဲတွင် စာတအုပ်ရှိသည်။ စာအုပ်နှင့် လက်နှင့် ပြတ်သည်
မရှိ။

ယင်းသို့ သားဖြစ်သူ ဂွေဗားဗားအား စာအုပ်စုံများအကြား
အချိန်ကုန်စေ၍ ပညာအမွေပေးခဲ့သည့်ပြင် ဘခင်ဖြစ်သူ
ချိုသည် အခြားပညာရပ် တခုကိုလည်း လက်ဦးဆရာအဖြစ်
ကြား၍ သားဖြစ်သူအား အမွေပေးခဲ့သေးသည်။ ယင်း
အမွေအခြားမဟုတ်။ သေနတ်ပစ်သည့် ပညာဖြစ်သည့်

လင့်ချီ၏ဘဝင် (ဂေဗားရား၏အဖိုး)သည် အာဂျင်တီးနား အမျိုးသားတယောက်ဖြစ်၍ အမေရိကန်ပြည်တွင် ရွှေထွက်ရာ အရပ်သို့ သူထက်ငါ အပြေးအလွှား သွားရောက်၍ အလှအ ယက် ရွှေအရှာထွက်ကြစဉ်က ပါဝင်ခဲ့သူတဦးဖြစ်သည်။ ထိုစဉ် က တိုင်းရင်းသားလူရိုင်းများ၏ ရန်ကြောင့်၎င်း၊ အချင်းချင်း ဗိုလ်ကျ၍- မိုက်ကြွေးခွဲသူများ၏ရန်ကြောင့်၎င်း၊ လမ်းခုလတ်မှ ဖြတ်၍ ပါသမျှရွှေကို တိုက်ခိုက်လုယူကြသည့် လူဆိုးဂိုဏ်းများ ၏ ရန်ကြောင့်၎င်း ရွှေအရှာထွက်သူတိုင်း ယောက်ျားမှန်သမျှ သေနတ်ကိုယ်စီကိုင်ကြရသည်။ သို့ဖြင့် သေနတ်ကို လက်က မချဘဲ အမြဲတစေ ကိုင်လာခဲ့ရသည့် ဘဝင်ဖြစ်သူထံမှ သေနတ် ပစ်အတတ်ကို တောင်းကောင်းကြီးတတ်လာခဲ့သောလင့်ချီသည် သားဖြစ်သူ ဂေဗားရားလက်ထက်တွင်လည်း သားစဉ်မြေးဆက် အမွေပေးခဲ့သည့်အနေဖြင့် သေနတ်ကို ကိုင်တတ်ပစ်တတ်အောင် သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ဂေဗားရားသည် ကျောင်းပိတ်ရက်နှင့် အားလပ်ချိန် များတွင် ဘဝင်ဝယ်ပေးသော စာအုပ်များဖြင့် အချိန်ကုန်ခဲ့သ လို ရုပ်နှံရုံခါ နေသာသောရက်များတွင် အညောင်းပြေ အိမ် ဝင်းခြံအတွင်း တနေရာ၌ ဘဝင်၏သင်ကြားချက်ဖြင့် သေနတ် လက်တည့်စမ်းနေခဲ့သည်။

ဂေဗားရားအဖို့ စာဖတ်ရသည်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း သည်နှင့်အမျှ သေနတ်ပစ် လေ့ကျင့်ရသည်မှာလည်း ပျော်စရာ ကောင်းသည်။ အထူးသဖြင့် အချိန်ကြာကြာ စာအုပ်ထဲတွင် နှစ်မြုပ်နေရာမှ စာဖတ်အပြီး ယခုကဲ့သို့ ခြံဝင်းထဲဆင်း၍ သေ

နတ်ပစ်လေ့ကျင့်ရသည်မှာ အာရုံတမျိုးပြောင်း၍ အညောင်း အညာပြေသည်။ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွ၍ ပျော်စရာကောင်းလှ သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဂေဗားရားသည် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ကို ကုန်ဆုံးလွန်မြောက်ခဲ့ရသည်။

မှန်သည်။ ဂေဗားရား၏ ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝ အာဂျင်တီးနားမှ မှန်မှားသောအတိတ်ကို အရိပ်ပမာထင်ဟပ်၍ ကြည့်မည်ဆို ပါက သူ့ရုပ်ပုံလွှာတွင် စာအုပ်တအုပ်၊ သို့မဟုတ် သေနတ်တ လက်ကို ကိုင်လျက်သား အထင်အရှား တွေ့ကြရမည်သာတည်း။

တော်လှန်သော
ကျားရေစီးကြောင်း

ဤပန်းခြံသို့ ဆေနတ်ကို ကျည်အပြည့် ထည့်လာသူများ၊
ရက်စက်စွာ ပစ်သတ်ရန် အမိန့်တော် ဦးထိပ်ရွက်လာသူ
များသည်
ဇေးသံကျားရင့်လာကုန်သော လူထုကိုသာ တွေ့ရှိရသည်။
တိုင်းပြည်တာဝန်နှင့် အချစ်စိတ်က လူအုပ်ကို ပြည်သူအဖြစ်
မြောင်းပစ်သည်။
ပိန်ပိန်ပါးပါး မိန်းမငယ်တဦးသည် အလုံကိုဆုပ်ကိုင်ရင်း
လဲကျသွားသည်။
လုလင်ဖျိုတဦးသည် ဒုလ္လရာကြောင့် ချောင်းဖတ်ကာ လည်
ကျသွားသည်။
ဤအခြင်းအရာကြောင့် လူထုသည် ထိတ်လန့်ကာ ငြိမ်သက်
သွားပြီး ကျဆုံးသူများအား ဇေးစိုက်ကြည့်နေကြသည်။

တဖြေးဖြေး ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်း လှိုင်းတံပိုးသည် အေးစက်
သော ဇေးသံသို့ ထိုးတက်သွားကုန်သည်။
ထို့နောက် သူတို့သည် သူတို့၏ အလံများကို နှိုးဆော်ထည့်
နှစ်ပြီးသကာလ
လူသတ်သမားများ၏ မျက်နှာရှေ့တွင် လှုပ်လှုပ်လိုက်သည်။
ဤကျဆုံးသူများအတွက် ငါသည် အပြစ်ဒဏ်ကို တောင်း
ဆိုပါ၏။
ငါတို့၏ အစတိုင်းပြည်ကို သွေးဖြင့်ပေးကျ စေသူတို့အား
ငါသည် အပြစ်ဒဏ်ပေးရန် တောင်းဆိုပါ၏။
ဤလူသတ်မှု ကျူးလွန်ရန် အမိန့်ပေးသူကို
အပြစ်ဒဏ်ပေးရန် ငါတောင်းဆိုပါ၏။
ဤအလောင်းများပေါ်မှ ကုတ်ကတ်ခြံတန်ခိုးတာကာလူယူသူ
သစ္စာဖောက်များအား
အပြစ်ဒဏ်ပေးရန် ငါတောင်းဆိုပါ၏။
ဤသတ်ဖြတ်မှုအား အပြစ်လွှတ်သူ ခွင့်လွှတ်ရေးသမား
များအား
အပြစ်ဒဏ်ပေးရန် ငါတောင်းဆိုပါ၏။
ငါသည် သူတို့နှင့်လက်ဆွဲကာ ခွဲစွဲလျော့ရန်အလိုမရှိ။
ငါသည် သူတို့၏ သွေးစွန်းသောလက်များကို ထိရန်အလိုမရှိ။
ငါသည် အပြစ်ဒဏ်ပေးရန်သာ အလိုရှိသည်သာတည်း။
သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ သံအမတ်ကြီးများအဖြစ် ဖြစ်လွှတ်ခြင်း
ကိုငင်း၊
အိမ်မှာပင် ကိုးကွယ်ကာ တဖြေးဖြေးပျောက်ပသွားစေမည်ကို
ငင်း ငါသည် အလိုမရှိ။
ဤနေရာမှာပင်..... ဤပန်းခြံမှာပင်
သူတို့အား တရားစီရင်ရန် အလိုရှိသည်။
ငါသည် သူတို့အား အပြစ်ဒဏ်ပေးရန်သာ အလိုရှိသည်။

လရောင်သည် ညအမှောင်ကို ကြိုးစား၍ ဖောက်ထွင်းလျက် ရှိသည်။

ခဲသားပမာ အလိပ်လိပ် အလွှာလွှာ ဖြစ်နေသော တိမ်တိုက် တိမ်သားများက တခါတခါ ရွေ့မှသီးကာနေသဖြင့် လမင်း၏ အသင်းရောင်မှာ မောင်ချည်တချက်၊ လင်းချည် တဝက်ဖြင့် ဖြစ်ပြန်ထင်ထင် မြေပြင်သို့ မရောက်ဘဲ ရှိနေသည်။

နက်ပြာရောင်သန်းနေသည့် ကမ္မလာဖြင့် လှမ်းထေးသော အကောင်းတင်၏ တနေရာတွင် မှုခနစ်စဉ်ကြွယ်၏ အမြီးပိုင်းသည် အေးကိုင်းပမာ တဖြည်းဖြည်း ကော့၍ကော့၍လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

အလံတာ ဂရေစီယာမြို့ကလေးမှာ ညဉ့်နက်၍ မှုန်မှားသော အရောင်အောက်တွင် ငြိမ်သက်စွာ အိပ်စက် လှဲလျောင်းလျက် ရှိသည်။

သို့သော် တမြို့လုံး အိပ်မောကျနေပြီဟူ၍ အား မဆိုနိုင်။ အဆောက်အဦအချို့မှ မီးရောင်များသည် လမ်းများပေါ်သို့ ဆွက်တိကွက်ကျား ထိုးထွက် ကျရောက်လျက် ရှိနေသေးသည်။

တခုသောရပ်ကွက်မှ အိမ်တအိမ်၏ ပြတင်းပေါက်တပေါက် တွင် မှုန်သားကို ထွင်းဖောက်ကာ အပြင်သို့ကျရောက်နေသည့် အခါမှာ လင်းရောင်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ တွေ့မြင်နေခြင်း အားဖြင့် ဤအိမ်တွင်းမှ တစုံတယောက်သော အိမ်သူအိမ်သား သည် အိပ်စက်ခြင်းမပြုသေးဘဲ တစုံတခုသော အလုပ်ကို လုပ် စဉ်လျက်ရှိသည်ဟု မှတ်ယူမှန်းဆရသည်။

မှုန်သည်။ ထိုအလင်းရောင်ရှိရာ ပြတင်းပေါက်အနီးသို့ ချဉ်း နှစ်၍ အမှတ်မထင်ကြည့်လိုက်မည်ဆိုပါက အိမ်အတွင်းအခန်း

အင်း တနေရာမှ စာကြည့် စာပွဲတွင် ညဝတ်အင်္ကျီဖြင့် လူငယ် တယောက် စာစောင်တခုကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုနေသည် ဟု တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုလူငယ်၏ အသက်အရွယ်မှာ ၁၆ နှစ် သာသာခန့်ရှိမည်ဟု မှန်းရ၍ ပိန်ပိန်ပါးပါးဖြင့် ရှည်လျားသော အရပ်အမောင်းရှိဟန်တူသည်။

တမြို့လုံးလိုလို လှဲလျောင်းငြိမ်သက်၍ အနားယူအိပ်စက်နေ ကြသည့် ညဉ့်နက်သန်ကောင် အချိန်တွင် ဤအိမ်ကလေး အတွင်း၌ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် စိတ်ပါဝင်စားစွာ စာဖတ်နေ သည့် ဤလူငယ်ကား အခြားသူမဟုတ်။ ကျန်းမာရေးတွင် ချို့တဲ့ အားနည်းနေသည်နှင့်အမျှ ပညာဗဟုသုတကို ရနိုင်သမျှရအောင် ဆုလာ ကြိုးစားနေသည့် ချေး-ဂေဗားရားပင်တည်း။

ဂေဗားရား တယောက် အိပ်ချိန်တန်၍မှ ခေအိပ်နိုင်သေးဘဲ အသောင်းကောင်းဖြင့် ဖတ်နေသည့်စာမှာ 'ပန်းခြံတွင်း၌ကျဆုံး သူများ' အမည်ရှိ ကဗျာတပုဒ် ဖြစ်သည်။

ဤပန်းခြံသို့ သေနတ်ကို ကျည်အပြည့် ထည့်လာသူများ၊ ရက်စက်စွာ ပစ်သတ်ရန် အမိန့်တော် ဦးထိပ်ရွက်လာသူ များသည်

တေးသံကျုံးရင့်လာကုန်သော လူထုကိုသာ တွေ့ရှိရသည်။ ထိုင်းပြည်တာဝန်နှင့် အချစ်စိတ်က လူအုပ်ကို ပြည်သူအဖြစ် ပြောင်းပစ်သည်။

ပိန်ပိန်ပါးပါး မိန်းမငယ်တဦးသည် အလံကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း လဲကျသွားသည်။

o The Dead in the Square

လူလင်တို့တစ်ဦးသည် ဒဏ်ရာကြောင့် ချောင်းတတ်ကာ လည် ကုသထားသည်။

ဤအခြင်းအရာကြောင့် လူထုသည် ထိတ်လန့်ကာ ငြိမ်သက် သွားပြီး ကျဆုံးသူများအား ဝေးစိုက်ကြည့်နေကြသည်။

ယင်းကဗျာကို စပ်ဆို သီကုံးသူမှာ ချီလီပြည်မှ ထင်ရှားကျော် ကြားလှသည့် ကဗျာဆရာကြီး ပက်ဘာနိုဂွဒါပင်ဖြစ်သည်။

ပက်ဘာနိုဂွဒါသည် ဂွေဗားဗား၏ အယူဝါဒကဗျာဆရာကြီးဖြစ် သည်။ ဆရာကြီးနိုဂွဒါသည် တောတောင်ရေမြေသဘာဝ အ လှများ၌သာ ယစ်မှူး၍ ဖွဲ့ဆိုသီကျုံးနေသူမဟုတ်။ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးကြိုးပမ်းမှုများ၊ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး တိုက်ပွဲ များနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး အကြံမူများကို ဖော်ထုတ်လို့ ဆော် ထည့်သရုပ်ဖော်ကဗျာများကို အလေးထားရေးသား စပ်ဆိုခဲ့သူ ဖြစ်ရာ ဂွေဗားဗားသည် ဆရာကြီး နိုဂွဒါ၏ကဗျာဓုန်သမျှ မလွတ် တမ်း ရှာဖွေဖတ်ရှုခဲ့သည်။

အထက်ပါ 'ပန်းခြံတွင်း၌ သေဆုံးရသူများ' အမည်ရှိ ကဗျာ သည် စိတ်ကူးယဉ်ကဗျာမဟုတ်။ တကယ်အဖြစ်အပျက် တခုကို အခြေခံ၍ ဆရာကြီး နိုဂွဒါ၏ နှလုံးသားမှ ခံစားချက်အပြည့် အဝဖြင့် စပ်ဆိုခဲ့သည့် သရုပ်ဖော်ကဗျာဖြစ်သည်။

၁၉၄၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၀-ရက်နေ့က ချီလီပြည် စံတီယာဂိုမြို့ မြို့လယ်ပန်းခြံကြီးတွင် အလုပ်သမားများ ဆန္ဒပြပွဲ ကျင်းပခဲ့သည်။ အဆိုပါဆန္ဒပြပွဲကို ချီလီအစိုးရ ရဲအဖွဲ့က သေ နတ်များဖြင့်ပစ်ခတ်၍လူစုခွဲခဲ့ရာမှ အလုပ်သမား အများအပြား

Pablo Neruda

ကျဆုံးဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ ယင်းအဖြစ်အပျက်သည် တောင်အစေရီ တတိုက် တတိုက်လုံး ဂယက်ရိုက် ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ရာ အလုပ်သမား များ သွေးမြေကျခဲ့ရသည့် ယင်းအဖြစ်အပျက်ကို မျက်မြင်ကိုယ် တွေ့ဖြစ်ခဲ့သည့် ဆရာကြီးနိုဂွဒါသည် ချီလီအစိုးရ၏ လူ့မဆံ သော ရက်စက်မှုများကို နိုင်ငံတော်အဖွဲ့ ပြည်သူများ သိကြားစိမ့် သောငှာ ဤကဗျာဖြင့် လှုံ့ဆော် ကြွေးကြော် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လူတို့ကျဆုံးခဲ့သော ဤနေရာ၌
ငါသည် ငိုကြွေးရန် လာခြင်းမဟုတ်။
ယခုတိုင်ရှိနေကြသူ သင်တို့အား
ပြောကြားရန် ငါလာခြင်းဖြစ်သတည်း။

'ပန်းခြံတွင်း၌ ကျဆုံးသူများ' ကဗျာ၏ ပထမဆုံးအပိုဒ်သည် ဂွေဗားဗား၏ စိတ်ဓာတ်ကို တဖွားဖွားတက်ကြွစေခဲ့သည်။ အား သစ်မာန်သစ်ဖြင့် ပြည့်ဝစေခဲ့သည်။ ကျဆုံးသည့် ရဲဘော်များ အတွက် ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုကြွေး နေခြင်းထက် တပိုလဲကျ တပိုလဲတက်၍ ရွှေသို့ဆက်လက်ချီတက်ကြမူ အောင်ပွဲခံ၍ အောင် လံလှိုင်နိုင်မည်ကို အလေးအနက် ခံယူသဘောပေါက် မိသည်။

ငါတို့တိုက်ပွဲသည်
မြေပြင်၌၎င်း၊
စက်ရုံ၌၎င်း၊ လယ်စိုက်တာ၌၎င်း၊
လမ်းမပေါ်၌၎င်း၊
စိမ်းစိမ်းနီနီနှင့်
ရဲရဲတောက်လျက်ရှိသော
ကြေးနီဖိုကျင်များ၌၎င်း
စစ်ကြောင်းဖြန့်၍ နေမည်သာတည်း။

လူသတ်သမား ချီလီအစိုးရအား ကျဆုံးသည့် ရဲဘော်များ အတွက် လက်စားချေ၍ အပြစ်ဒဏ်ခတ်ရန် ပြင်းထန် ထက်မြတ်သည့် တောင်းဆိုချက်များကို ဖတ်ရှုရသောအခါ ဂွေမားရား၏ စိတ်တွင် အထူးပင် လှုပ်ရှားမိသည်။ ရန်သူကို ရန်သူလိုသဘောထား၍ ကမ္ဘာကြေသော်လည်း ဥဒါန်းမကျေ ပြတ်ပြတ် သာသားလက်စားချေရန် ဆရာကြီးနီရူးဒါ၏ လှုံ့ဆော်ချက် များသည် ဂွေမားရားအား ကြက်သီးမွေးညှင်းများပင် ထစေခဲ့သည်။

အို-ကျဆုံးလေပြီသော သွေးချင်းသားချင်းအပေါင်းတို့။ တိတ်ဆိတ်ခြင်းမှနေ၍ ငါတို့၏ ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့် လွတ်လပ်ရေးကြွေးကြော်သံကို ဟစ်အော်လှမ်းမော်ကြကုန်အံ့ ထိုအခါ၌ ပြည်သူတို့၏ မြော်မှန်းချက်သည် ဧပြီလနှစ်ခြင်းစတင်သဖြင့် အလှည့်သီးသီး မြည်ဟည်းနေပါအံ့။

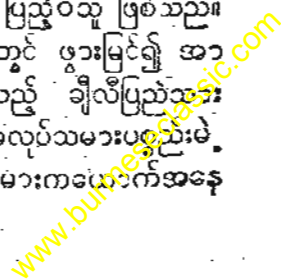
မှန်သည်။ အညံ့မခံ အလံမလှဲဘဲ တိုက်ပွဲများကို ဆက်လက် ဆင်နွှဲရမည်။ မျက်မှောက်ခေတ် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲများတွင် အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားများသည် အဓိက အင်အားများဖြစ်သည်။ စက်ရုံအလုပ်ရုံများနှင့် လယ်တောများတွင်ပါမကျန် အောင်ပွဲခံသည် အထိ တိုက်ခိုက်သွားကြရမည်။ သို့မှသာ ကျဆုံးလေပြီသော ရဲဘော်များ၏ လွတ်လပ်ရေးကြွေးကြော်သံသည် အမှန်တကယ် အကောင်အထည်ပေါ်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ပြည်သူ့လူထုအဖွဲ့ပန်းတိုင်ကို လှမ်းကိုင်နိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ မြော်လင့်ချက် ပြည့်ဝ၍ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြမည်ဖြစ်သည်။

ဂွေမားရားသည် အပိုဒ်ပေါင်း ၁၂ ပိုဒ်ပါဝင်သည့် ဆရာကြီး

နီရူးဒါ၏ 'ဖန်းခြံတွင်း၌ သေဆုံးရသူများ' ကဗျာကို စူးစူးစိုက်စိုက်ဖတ်ရင်း အထူးနှစ်ခြိုက်အားရ၍ စိတ်ဓာတ်တက်ကြွမိသည်။ ကြိုက်ကဗျာသဘာဝတို့၊ ယခင်ယခင်က ဆရာကြီးနီရူးဒါရေးခဲ့သမျှ ကဗျာများကိုလည်း အားလုံးလိုလို တခုမကျန် ဖတ်ခဲ့ဘူးသည်။ ဖတ်ဖူးသမျှ သဘောကျမိသည်။ နှစ်သက်မိသည်။ အထူးသဖြင့် ဆရာကြီး၏ ကဗျာများသည် တိုက်ပွဲဝင်ကဗျာများဖြစ်ရာ ဂွေမားရားအဖို့ ယင်းကဗျာများကို ဖတ်ရသည်မှာ အားသစ်မွေး၍ အားဆေးသောက်လိုက်ရသလို ခံစားမိသည်။ အချို့သော ကဗျာအပိုဒ်များကို နှုတ်တိုက်ကျက်၍ အာဂုံခဆောင်ထားသည်အထိ နှစ်သက်စွဲလန်းမိသည်။

ဂွေမားရားသည် ဆရာကြီး၏ကဗျာများကို ယင်းသို့နှစ်သက်စွဲလန်းမိရာမှ ဆရာကြီး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိဘဝလမ်းကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းဖေ့ရှာ၍ လေ့လာကြည့်မိသည်။ ယင်းသို့လေ့လာမိသောအခါ ဆရာကြီး၏ဘဝကို ပို၍အားကျမိသည်။ ဆရာကြီး၏ ဂုဏ်အင်ကို ပို၍ခံမင်မိခဲ့သည်။ ဆရာကြီး၏ ကြိုးပမ်းမှုကို ပို၍ အလေးပြုမိသည်။ အထူးသဖြင့် အဖိနှိပ်ခံ ပစ္စည်းပွဲများနှင့် အညှဉ်းခံခံ ကျောမဲ့ပြည်သူများဘက်မှ မားမားမတ်မတ် ထာဝစဉ်ရပ်တည်ခဲ့သည့် ဆရာကြီး၏ လူတန်းစားစိတ်ဓာတ်၊ လူတန်းစားအသိကို ပို၍ ကြည်ညိုမိသည်။ မှန်သည်။ ဆရာကြီးသည် လူတန်းစားစိတ်ဓာတ်၊ လူတန်းစားအသိဖြင့် ပြည့်ဝသူ ဖြစ်သည်။

ပက်ဘလီနီရူးဒါသည် ၁၉၀၄ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်၍ အာဂျင်တီးနားပြည်နှင့် ကျောချင်းကပ်နသည့် ချီလီပြည်သားဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝမှာ မီးရထားလမ်း အလုပ်သမားပစ္စည်းမဲ့တဦးဖြစ်သည်။ မီးရထားလမ်း အလုပ်သမားကယောက်အနေ

ဖြင့် ရရှိသည့်လခမှာ မလောက်မင မဖူလုံဘဲရှိခဲ့ရာ နိဂ္ဂဒါ
ဘခင်သည် အလုပ်အားလပ်ချိန်တွင် ကျောင်းဆရာအဖြစ်
ဖက်တလမ်းမှ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းခဲ့ရသည်။

မသေရုံ၊ မငတ်ရုံ လစာကလေးဖြင့် အရင်းရှင်များ၏ ခေါ်
စုတ်မှု၊ ခေါင်းပုံဖြတ်မှုများကို နှစ်ရှည်လများ ခံစားခဲ့ရသ
ဘခင် အလုပ်သမားကြီး၏ ပစ္စည်းမဲ့ဘဝသည် သားဖြစ်
နိဂ္ဂဒါအား လူတန်းစားအသိ ရရှိစေခဲ့သည်နှင့်အမျှ တဖက်
ဘခင်ဖြစ်သူ၏ ကျောင်းဆရာအလုပ်သည် နိဂ္ဂဒါအား စာဖတ်
ချစ်မြတ်နိုးစေခဲ့သည်။

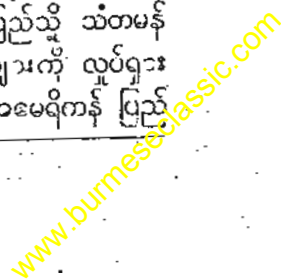
သို့ဖြင့်ပင် နိဂ္ဂဒါသည် စာသမား၊ ကဗျာသမားဖြစ်လာ
သည်။

အသက် ၁၇ နှစ်အရွယ်တွင် ကဗျာဆရာပေါက်စကလေး
ဒါ၏ ပထမဆုံးကဗျာစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်
ထို့နောက် ကဗျာစာအုပ်များ တအုပ်ပြီးတအုပ် ပုံနှိပ်ထုတ်
ခဲ့ရာမှ ကဗျာဆရာ နိဂ္ဂဒါဟူ၍ ထင်ရှားကျော်ကြားလာ
သည်။

သူကဗျာများ၏အရှိန်အဝါနှင့် သူပညာအရည်အချင်းများ
ကို အကြောင်းပြု၍ သံတမန်ထူးဖြင့် အရှေ့အာရှနိုင်ငံများ
စေလွှတ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ဦးစွာပထမ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ချီလီပြု
ဆိုင်ရာ ကောင်စစ်ဝန်အဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ကဗျာဆရာ
သံတမန်အရာရှိ နိဂ္ဂဒါသည် ၁၉၂၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၃၂ ခုနှစ်အထိ
အရှေ့အာရှနိုင်ငံများတွင် တာဝန်လှည့်လည် ထမ်းဆောင်ခဲ့
ဤနှစ်များအတွင်း တရုတ်၊ အိန္ဒိယ၊ ဂျပန်၊ ဂျပာဗားစသည်ဖြင့်
နေရာအနှံ့အပြား ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ထိုမှတဖန် ၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် စပိန်ပြည်သို့ သံတမန်အရာရှိ
အဖြစ် ရောက်ခဲ့ရပြန်သည်။ ယင်းသို့စပိန်ပြည်တွင် တာဝန်
ထမ်းရွက်နေခိုက် စပိန်အမျိုးသား အစိုးရအား ဖရန်ကိုခေါင်း
ဆောင်သော ဖက်ဆစ်များက ဂျာမနီနှင့် အီတလီနိုင်ငံများ၏
အကူအညီဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာမှ ပြည်တွင်းစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားလာခဲ့
သည်။ ဤတွင် ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစား လုပ်သားပြည်သူများ၏
အာဏာကို ဖြိုချဖျက်ဆီးသူများအားမလိုလားမရွံ့ဆိတ်နိုင်သော
က်ဘလီနီဂ္ဂဒါသည် ချက်ချင်း ပြည်သူ့စစ်အဖွဲ့တွင် ပါဝင် စာ
င်းသွင်းကာ အခြားသော စပိန်မျိုးချစ် စာရေးဆရာများနှင့်
အတူ လက်တွဲ၍ ဖရန်ကိုအား တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ စပိန်
ပြည်တွင်းစစ်တွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်ခဲ့သည်များကို ပြန်
ပြန်မှတ်တမ်းတင်၍ 'နှလုံးသားထဲမှ စပိန်ပြည် ဟူသော အ
တ္ထုဖြင့် ကဗျာစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ၁၉၃၀ ခုနှစ်တွင် ပုံနှိပ်ထုတ်
ဝေခဲ့ရာ ယင်းစာအုပ်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမတိုင်မီက ဖက်
ဆစ် အန္တရာယ်ကို ခုခံကာကွယ်ကြရန် ပထမဆုံးတပ်လှန့်နှိုးဆော်
သည့် ကဗျာစာအုပ်အဖြစ် အထူးပင် ကျော်ကြားထင်ရှားခဲ့
သည်။ ထို့နောက် ဥရောပတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး စတင်ဖြစ်ပွား
ခဲ့ရာ နိဂ္ဂဒါသည် အမိနိုင်ငံဖြစ်သော ချီလီပြည်သို့ပြန်လာ၍
စပိန်ပြည်သူတယောက်အဖြစ် နေထိုင်ကာ ကဗျာများကို
ဆက်မပြတ် ရေးသားခဲ့သည်။ တဖန် ချီလီအစိုးရ၏ တာဝန်
ချက်အရ ၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် မက္ကစီကိုပြည်သို့ သံတမန်
အဖြစ် သွားရောက်ကာ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးများကို လှုပ်ရှား
စတင်ရွက်ခဲ့ပြန်သည်။ ဤအတောအတွင်း အမေရိကန် ပြည်

၁။ Spain in The Heart

ထောင်စုသို့ ပထမဆုံးအကြိမ် အလည်အပတ်ထောက်ရှိခဲ့ရာ အ
မေရိကန်ပြည်သူများနှင့် တိုးတက်သော စာရေးဆရာ အနုပညာ
ရှင်များ၏ ကြိုဆိုဂုဏ်ပြုခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

နိဂ္ဂဒါသည် မက္ကစီကိုတွင် ခေတ္တမျှသာ တာဝန်ထမ်းဆောင်
ပြီး ချီလီပြည်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ နိုင်ငံရေးလှုပ်
ရှားမှုများနှင့် ပြည်သူ့အရေးအခင်းများတွင် အတိအလင်း
အထင်အရှားပါဝင်လာခဲ့သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးဆုံး၍
နိုင်ငံအားလုံးတွင် ငြိမ်းချမ်းရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေးနှင့် အမျိုးသား
အချုပ်အခြာအာဏာခိုင်မြဲရေးအတွက် တစ်နေ့ကအကြံကျက်ရှိ
ကြရာ ပြည်သူ့ကဗျာဆရာကြီး နိဂ္ဂဒါသည် ထိုကဲ့သို့ပင်ကဗျာ
များကို စပ်ဆိုလှုံ့ဆော်ရင်း လုပ်သားပြည်သူများ၏ အခွင့်
အရေးများအတွက် ထက်မြက်စွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။
ယင်းသို့ ပြည်သူ့လှုပ်ရှားမှုများတွင် တက်ကြွစွာပါဝင်ခေါင်း
ဆောင်ခဲ့သဖြင့် စစ်ပြီးကာလ ချီလီပြည်အထွေထွေရွေးကောက်
ပွဲကြီးတွင် ဓာတ်သတ္တု အလုပ်သမားများ၏ ရွေးကောက်တင်
မြှောက်မှုဖြင့် နိဂ္ဂဒါသည် အထက်လွှတ်တော်တွင် ပြည်သူ
ကိုယ်စားလှယ်တဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

မကြာမီ သူသည် ချီလီပြည်တွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် တ
ယောက်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုနောက် ၁၉၄၇ခုနှစ်ဦးပိုင်းတွင် ဒီမို
ကရေစီ အင်အားစုများ စုပေါင်းပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် ပြည်
သူ့တပ်ဦးညွှန်ပေါင်းအစိုးရပြုတ်ကျ၍ ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဂွန်
ဇေလက် ဗီဒီလာ ခေါင်းဆောင်သည့် အစိုးရတက်လာခဲ့ရာ
ကွန်မြူနစ်ပါတီမှာ မတရားသင်းကျေညာခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်
တ ပြည်သူ့တပ်ဦးအစိုးရအား ဖြုတ်ချခဲ့ခြင်း၊ ကွန်မြူနစ်ပါတီ

မတရားသင်း ကျေညာခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြည်သူ
အားလှယ် ကဗျာဆရာကြီး နိဂ္ဂဒါသည် အထက်လွှတ်တော်
အောင်အတွင်း၌ အောက်ပါအတိုင်း ရဲရဲတောက် ကြွေး
ဆိုသည်။

“အညွှန်းဆဲခံအနှိပ်စက်ခံခဲ့ကြရတဲ့ ချီလီအမျိုးသား
အမျိုးသမီးများနဲ့ ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်မှန်သူများကို ဒီနေ
ရာတနေပြီး ချီးကျူးဂုဏ်မြှောက်ပါတယ်။ ဒီလိုချီးကျူး
ဂုဏ်မြှောင် သူတို့ကို တခုပြောခဲ့ချင်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့
ပါတီဟာ တယ်တော့မှ မပြိုကွဲ မပျက်စီး နိုင်ပါဘူး။
ဒီပါတီဟာ ပြည်သူလူထုရဲ့ ဒုက္ခအဝဝကို အကြောင်း
မြဲပြီး အဖြေရှာဖို့ ပေါ်ထွက်လာတဲ့ ပါတီဖြစ်တယ်။
ဒီအကြောင်းတရားကြောင့် ဒီပါတီရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဟာ
မြင့်မားလာပြီး အင်အား ကြီးမားလာထက် ကြီးမားလာ
ပါလိမ့်မယ်”

ပြည်သူ့ကဗျာဆရာကြီး နိဂ္ဂဒါသည် ထိုအချိန်မှစ၍ မြေ
ထက် တော်လှန်ရေးသမား တယောက်ဖြစ်လာခဲ့ပြီး ချီလီပြည်
ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် အစိုးရလက်အောက်မှ လွတ်မြောက်
နိုင် ရှေ့ဆောင် ကြိုးပမ်းလာခဲ့သည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါ
အောက်တော်လှန်ရေးသမားဘဝ ၁၉၄၉ ခု မေလမှာပင်
အား သံလမ်းအလုပ်သမား ခိုးကြားပါလော့’ အမည်ဖြင့်
ဥပဒေကြီးတပုဒ်ကို ရေးသားခဲ့ရာ ယင်းကဗျာမှာ နိုင်ငံ
အသို့ ပျံ့နှံ့ထင်ရှား၍ ကျော်ကြားသွားခဲ့သည်။
ဆရာကြီး နိဂ္ဂဒါသည် လူမျိုးစုံ သွေးစည်းရေးနှင့် တတိယ
တစ်တားဆီးရေး လှုပ်ရှားမှုများတွင် ရှေ့တန်းမှ တက်တက်

Let The Nail Splitter Awake

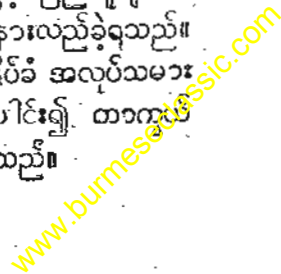
ကြာကြာ ပါဝင်ခဲ့ရာ ချီလီအမျိုးသား ကဗျာဆရာကြီးတယောက် အဖြစ်သာမက အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပစ္စည်း ပြည်သူ့စာဆိုကြီး တဦးအဖြစ် အထူးပင် လေးစားခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ၁၉၄၉ခုနှစ် နွေဦးရာသီတွင် ပြင်သစ်ပြည် ပါရီမြို့၌ ကျင်းပသည့် ကမ္ဘာ့ ငြိမ်းချမ်းရေးကွန်ဂရက်ကြီးသို့ တက်ရောက်ခဲ့ရာ နိုင်ငံတကာမှ ခေါင်းဆောင်ကြီးများက ဆရာကြီး နိဂ္ဂဒါအား တခဲနက် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် နိုင်ငံ အများအပြားတွင် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး၊ တတိယ ကမ္ဘာစစ် တားဆီးရေးအတွက် ကျင်းပပြုလုပ်သော ကွန်ဂရက်များ၊ ညီလာခံများနှင့် ဆန္ဒပြပွဲ များသို့ တက်ရောက်ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး၌ မက္ကစီကို ပြည် မက္ကစီကိုမြို့တော်၌ တည်ထောင်ဖွဲ့စည်းထားသည့် အမေရိက တတိုက်လုံးဆိုင်ရာ ငြိမ်းချမ်းရေး ကွန်ဂရက်ကြီးကို ဦးစီးရွှေ့ ဆောင်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီး၏ တိုက်ပွဲဝင်ကဗျာများကို မူရင်း စပိန်ဘာသာမှ စာဆင့် အင်္ဂလိပ်ပြင်သစ်၊ ကျားမန်၊ ရုရှား၊ အိန္ဒိယ၊ မြန်မာ၊ တရုတ်၊ ဂျပန်စသည့် ဘာသာများသို့ပြန်ဆိုခဲ့ရာ နိုင်ငံတကာမှ ငြိမ်းချမ်းရေးမြတ်နိုးသူများ၊ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲနေသူများနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး အုံကြွမှုများတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားနေသူအားလုံးကပင် အလေးပြု၍ ဂုဏ်တစိုက် ဖတ်ရှုခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် လက်တင်အမေရိကနိုင်ငံများတွင် ဆရာကြီး၏

၁။ စစ်ပြီးကာလ တစ်နိဂ္ဂဒါနယ်နှင့် တာရာမဂ္ဂဇင်းများတွင် ပက်ဘလီနိဂ္ဂဒါ၏ ကဗျာအချို့ကို စာရေးဆရာ ဒုဂ်နီတာရာ က မြန်မာပြန်ဆိုဖော်ပြခဲ့ဖူးသည်။

ကဗျာများမှာ အထူးပင် လွှဲလာသက်ရောက်ခဲ့သည်။ စစ်ပြီးကာလ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးကို ကြိုးပမ်းနေကြသည့် အခါကလေးကလေး လူငယ် လူရွယ်များ၊ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အထိတ်အရွံ့အစည်းပါ တီဝင်မှန်သမျှ ဆရာကြီးနိဂ္ဂဒါ၏ ကဗျာများကို အငမ်းမရ ရှာဖွေစုဆောင်း၍ ဖတ်ရှုခဲ့ကြသည်။ ဤအထဲတွင် ဂွေဗားဗားတယောက်လည်း အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့လှ၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားမလိုအားမရ အနေခဲသော ဂွေဗားဗားအဖို့ ဆရာကြီး နိဂ္ဂဒါ၏ ကဗျာများသည် အားဆေးပင်ဖြစ်သည်။ ဤကဗျာများကို ဖတ်မိတိုင်းဖတ်မိတိုင်း ဘဝကို အရှုံးမပေးဘဲ အခက်အခဲမှန်သမျှ ကြံကြံခံ၍ အဆိုင်ကျော်လွှား သွားရန် အားမာန်သစ်များ တဖွားဖွား ပေါက်လာမိသည်။

ထိုမျှမက ဘခင်ဖြစ်သူ ဝယ်ပေးသဖြင့် နွေစဉ် ဖတ်ရှုနေရသည့် နိုင်ငံရေးကျမ်းကြီးကျမ်းငယ်၊ စာနယ်ဇင်းအသွယ်သွယ်တို့မှ နည်းမဲ့ လူတန်းစား၊ လူတန်းစားအသိ၊ လူမျိုးစုံသွားစည်းရေး၊ အဝဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စနစ်၊ ခေါင်းပုံဖြတ်အပြတ်ကြီးစား၊ စသည့် နိုင်ငံရေးဝေါဟာရများ၏ ခက်ခဲနက်နဲလှသည့် အဓိပ္ပာယ် အဓိသာရများအား ဆရာကြီးနိဂ္ဂဒါ၏ ကဗျာများကို ဖတ်မိလျှင် ဂွေဗားဗားတယောက် အတိအကျ သဘောပေါက်ခဲ့ရသည်။ အချို့သမား ကျူးကျော်သူများသည် တမ္ဘာ့ ပြည်သူများ၏ အနာသို့ဖြစ်ကြောင်း တောင်းတောင်းကြီး နားလည်ခဲ့ရသည်။ အနာသို့ဖြစ်သူနယ်ချဲ့သမားကို နိုင်ငံတကာမှ အဖိနှိပ်ခံ အလုပ်သမား အသိသမားနှင့် ပြည်သူ့အားလုံး စည်းရုံးစုပေါင်း၍ တာကာလ နှစ်ချိန်အရေးကို အလေးအနက် ဆင်ခြင်မိသည်။

ဘူလ်ဝေးရီးယားပြည်၏ တံတားများသို့
မချဉ်းကပ်ကြလေနှင့်။
သူတို့ကသင်တို့အား ဖြတ်သန်းခွင့်ပြုလိမ့်မည်မဟုတ်။
ကျူးကျော်သူများအား ဇလောင်ကျွမ်းစေရန်
ရှုမေနီးယားပြည်၏ မြစ်များအတွင်းသို့
ပွက်ပွက်ဆူနေသည့် ချွေးများဖြင့်
ငါတို့ လောင်းထည့်ထားကြကုန်အံ့။
လယ်သမားအား ဝမ်းသာအားရ နှုတ်မဆက်လေနှင့်။
သူသည် ယခုအခါ သူ့အရှင်သခင်များ၏
သင်းချိုင်းဂူကို သိခဲ့ပြီး
ထွန်ထိုးနှင့်သေနတ်ကိုကိုင်ကာ
စောင့်ကြပ်နေသောသူ့အားမကြည့်ပါနှင့်။
သူက ကြမ်းကြော့သည်ပမာ
ဆင့်အား လောင်ကျွမ်းသွားစေလိမ့်မည်တည်း။
တရုတ်ပြည်သို့မဆိုက်ကပ်ဝါနှင့်။
ကြီးစားချန်ကေရှိတ်သည် ထိုနေရာတွင်ရှိတော့မည်မဟုတ်။
သို့သော်တောအုပ်ပမာ မြားမြောင်လှစွာဥသာ
လယ်သမားအုပ်ကြီး၏တံဇဉ်များနှင့်
မီးတောင်ပမာ ပေါက်ကွဲလာမည့်
ယမ်းမှုန်များသာလျှင်
သင့်အား ဆီးကြိုနေလိမ့်မည်သာတည်း။

ဆရာကြီး၏ ကဗျာများထဲမှ ဂွေဗားရား နှုတ်တိုက်ရာ
သည့် အပိုဒ်များတွင် အထက်ပါ ကဗျာစာပိုဒ်များလည်း
အဝင်ဖြစ်သည်။ ယင်းစာပိုဒ်များမှာ ဆရာကြီး၏ 'မီးရထား
လမ်းအလုပ်သမား နီးကြားပါလော့' ဟူသော တမ္ဘာ

အပျာရှည်ကြီးထဲမှ ကျူးကျော်သူ နယ်ချဲ့သမားများအား
ဆက်ပေးသည့် စာပိုဒ်များဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးသည် အဆိုပါကဗျာကို ၁၉၄၉-ခု မေလတွင် မြေ
အောက်တော်လှန်ရေးသမားဘဝအဖြစ် နေခဲ့ရစဉ်က ရေးသား
ပေးဆိုခဲ့သည်။ ယင်းကဗျာ၏အောက်တွင် သူ၏ထိုးမြဲလက်မှတ်
ထို ရေးထိုး၍ 'အမေရိကတိုက် တနေရာမှ' ဟု လိပ်စာကို ဖော်ပြ
ခဲ့သည်။

ဤကဗျာသည် ဂွေဗားရားအား နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေးနှင့်
အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးစိတ်ဓာတ်များကို အပြည့်အဝပေး
ခဲ့သည့် ကဗျာဖြစ်သည်။ လူမျိုးစုံသွေးစည်းရေးနှင့် ပစ္စည်းမဲ့
အာဏာတူထောင်ရေး သဘောတရားများကို တဖွားဖွားပေါ်
ပေါက်စေသည့် ကဗျာဖြစ်သည်။

ဆရာကြီး၏ ကဗျာများသည် ဂွေဗားရားအပေါ်၌ ဤရွှေ့
ဤမျှ ဩဇာလွှမ်းမိုးခဲ့သည်မှာ ဆန်းသည်ဟု မဆိုသိမ။ အသက်
၂၀မတိုင်မီ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် လူငယ်များအဖို့ ကဗျာသည်
နှစ်သက် မြတ်နိုးစရာ အဖိုးတန် ရတနာတခု ဖြစ်သည်။ ယုယ
ခိုင်ချစ်ခင်စရာ အလှအပတခုဖြစ်သည်။ စာပေလေ့လာလိုက်စား
သည့် လူငယ်များအဖို့ ကဗျာကို ပို၍ပင် တသသ စွဲမက်တတ်ကြ
သည်။ သူတို့အဖို့ 'စာအစ၊ ကဗျာက' ဟူ၍ပင် ဆိုနိုင်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ဖြစ်သော ဂွေဗားရားအဖို့
ဆရာကြီး နီရှင်၏ တိုက်ပွဲဝင် ကဗျာများမှတဆင့်
ထိုက်ပွဲဝင် စိတ်ဓာတ်များ မွေးဖွားလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နယ်ချဲ့
ဆန့်ကျင်ရေးအမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးနှင့် လူမျိုးစုံသွေးစည်း
ရေး သဘောတရားများ ရင့်သန် ကြီးထွားလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အချုပ်အားဖြင့် ဆိုရသော် အသက် ၁၉ နှစ်အရွယ်တွင်
 အထက်တန်း ပညာကို ထူးချွန်စွာ ဆောင်မြင်လာခဲ့သည်နှင့်
 တချိန်တည်း တပြိုင်တည်း ဂေဟားရား၏ နှလုံးသားထဲသို့ ချစ်
 ပြည်မှု ပြည်သူ့ကဗျာဆရာကြီး ပက်ဘလိန်ရှီ၏ တော်လှန်
 သော ကဗျာ ရေစီးကြောင်းသည် စုပေါင်းစီးဝင် လာခဲ့ပြီ
 ဖြစ်သတည်း။

အာဂျင်တီးနားမှ
 ကျူးဘားသို့

၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ဂေဟားရားသည် အာဂျင်တီးနားပြည်
 အရှေ့မြို့တော် ဆေးတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက် ပညာသင်
 ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အသက်မှာ ၁၉ နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်
 သည်။

ဂေဟားရားသည် တက္ကသိုလ်တွင် ဝိဇ္ဇာပညာကိုမယူဘဲ ဆေး
 ပညာကို သင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်မှာ သူ၏ ကျန်းမာရေး
 တစ်ခုကြောင့်ဟု ထင်မြင် ယူဆဘွယ်ရာ ရှိသည်။ သို့သော်
 နှိမ့်မှု ထိုသို့မဟုတ်။ ဆေးဘက်သို့ လိုက်ခဲ့သည်မှာ သူ၏
 ကျန်းမာရေး ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့် လုံးဝမဟုတ်ဘဲ အစားဖြစ်သူ
 ဖြစ်သောဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝ၏အမေ၊ သူ့အဖွားသည်ကံဆာ

ရောဂါဖြင့် သေဆုံးခဲ့ရာ သေခါနီးဆဲဆဲ ကင်ဆာရောဂါ၏
မချိမဆဲ ဝေဒနာကို ခံစားသွားခဲ့ရရှာသော အဖွားဖြစ်သူအား
တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် စိတ်ထိခိုက်ပြီး တက္ကသိုလ်၌ ဆေးသိပ္ပံ
ပညာကို သင်ယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆေးတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက် ပညာသင်ကြားနေခိုက်
ဂေဗားဗားအတွက် အခြား စိတ်ထိခိုက်စရာ ပြဿနာ တခုဖြင့်
ကြုံခဲ့ရပြန်သည်။ ယင်းပြဿနာကား အခြားမဟုတ်။ ဂေဗား
ဗား၏ မိဘနှစ်ပါးမှာ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေဖြစ်ကာ
လင်မယားကွဲသွားကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤကိစ္စတွင်
ဂေဗားဗားမှာ မိဘနှင့် သားသမီး၊ လူကြီးနှင့် လူငယ် ဖြစ်နေ
သဖြင့် မည်သို့မျှ မပြောသာဘဲ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်း
ချည်းဟူ၍ သဘောထားကာ မိခင်နှင့်အတူ လိုက်နေခဲ့လေ၏။

ကိုအချိန် ထိုအခါကား အာဂျင်တီးနားပြည် တပြည်လုံး
မွှောင်အတိုးဖုံးသည်ပမာ ပြည်သူများမှာလည်း ကျီးလန်စာ
စား ဖြစ်နေသည့် အချိန်အခါဖြစ်သည်။

အာဂျင်တီးနားသည် တောင်အမေရိကတိုက်တွင် ဘရာဇီးလ်
ပြည်မှလွဲ၍ အကြီးဆုံး တိုင်းပြည် တပြည်ဖြစ်သည်။ အကျယ်
အဝန်းမှာ စပိန်နှင့် ဝေပီးနားတို့၏ တောင်ပိုင်းတခုလုံးကို လွှမ်းမိုးထားသည့် တိုင်းပြည်
တပြည်ဖြစ်သည်။ လူဦးရေ ၂၁ သန်းကျော်ရှိ၍ တောင်
အမေရိကတိုက်တခုလုံးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် အကျယ်အဝန်း
အားဖြင့်လည်း ၆ ဝု ၁ ပုံ၊ လူဦးရေ အားဖြင့်လည်း ၆ ပုံ ၁ ပုံ
ရှိသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။

ပေးရေးဘက်တွင်ကား အာဂျင်တီးနားသည် တောင်အမေ
ရိကတိုက် တခုလုံး၏ ထိပ်ဆုံးမှပြေးလျက်ရှိသည်။ ရေနံ၊ သံမဏိ၊
ဓာတ်မီးသွေးစသည့် စက်မှုကုန်ကြမ်းများ ပြောပလောက်
အောင်မထွက်သော်လည်း ဂျူ၊ ဖျောင်း၊ သိုးမွေး၊ သားရေနှင့်
အသား၊ သိုးသား စသည့် လယ်ယာထွက် ပစ္စည်းများနှင့်
အပင်ရိက္ခာများကို နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတပါးသို့ အမြောက်
မြား တင်ပို့ရောင်းချခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တိရစ္ဆာန်
သောင်ရေ သန်းပေါင်း ၄၀ ကျော် မွေးမြူ၍ တိရစ္ဆာန်အသား
တင်ပို့ရောင်းချရာ၌ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အများဆုံး တိုင်းပြည်
ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ စီးပွားရေး၌ တောင်အမေရိကတိုက်တွင် ရွှေဆုံးမှ
ပြန်နေသော်လည်း အာဂျင်တီးနားပြည်သည် နိုင်ငံရေးအားဖြင့်
ဓာတ်ဆုံးသို့ရောက်လျက်ရှိသည်။ လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်
အသားခွင့်၊ ငြင်းခုံခွင့်စသည့် ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးများ
အပေါ် ဆိတ်သုဉ်း၍ အောက်ဆုံးသို့ ကျလျက်ရှိသည်။ အဘယ်
ကြောင့်ပါနည်း။

အကြောင်းသော်ကား ဂေဗားဗား လူလား ပြောက်၍၊
တက္ကသိုလ်ပညာသင်ကြားနေသည့် ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် အာဂျင်
တီးနားပြည်၌ အာဏာရှင် ဂျူအန်ပီရွန် ခေါင်းဆောင်သည့်
အစိုးရအစိုးရ တန်ခိုးပြုလျက် ရှိသောကြောင့်တည်း။

ဂျူအန်ပီရွန်ခေါင်းဆောင်သည့် အစိုးရအား ဖက်ဆစ်အာ
ဇာရှင် အစိုးရဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲလိုက်ခြင်းမှာ အပေါ်ဖာ
ဇာမန်အားဖြင့် ပေါ်ပေါ်ဆဆ သဘောထား၍ ရေးသားစွပ်စွဲ

လိုက်ခြင်းမဟုတ်။ အာဂျင်တီးနားသမ္မတ ပီရွန်သည် တကယ်အ
 ကာရှင်တကယ်ဖက်ဆစ် အစစ်ကြီးစစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။
 ပီရွန်သည် ဥရောပတိုက်မှ ဖက်ဆစ်နာဇီ ဂျာမနီပြည်ကို အာ
 အကျကြီးကျယ် ဖက်ဆစ်ဝါဒကို ယုံကြည်သက်ဝင်သူ ဖြစ်ရုံမက
 မက ဖက်ဆစ်ဝါဒီအပေါင်းတို့၏ ကြီးမြတ်သော ခေါင်းဆောင်
 ကြီး ဟစ်တလာကိုလည်း ဘုရားတဆူ ဂူစာလုံးပမာ ကိုးကွယ်
 ဆည်းကပ်လာခဲ့သူဖြစ်သည်။ လောကမှာ ကျုပ်အလေးစားဆုံး
 အကြည်ညိုဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဟစ်တလာဘဲ ဟူ၍ပင် အတိအလင်း
 ကြေးကြော်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဟစ်တလာနှင့် ပီရွန်၊ ပီရွန်နှင့် ဖက်ဆစ်ဝါဒတို့ ရင်းနှီးလာ
 ကြသည်မှာ ယခုမှမဟုတ်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ ပထမပိုင်း
 တာလကပင် စတင်၍ အကျွမ်းတဝင် ရှိလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၄၁-ခု၊ ဂျွန်လ

ထိုအချိန် ထိုကာလတွင် ဥရောပတိုက်လုံး မီးဟုန်းဟုန်း
 တောက်လောင်လျက်ရှိသည်။ ပိုလန်၊ ချက်ကိုစလိုဗေးကီးယား၊
 ဩစထရီးယား စသည့် နိုင်ငံငယ်ကလေးများသည် နာဇီဂျာမနီ
 ၏ စစ်ဖန်အောက်သို့ ပြားပြားဝပ်ကျရောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ရုံမက
 ဥရောပတိုက်၏ အလှပိုင်ရှင်ဖြစ်သော ပြင်သစ်ပြည်ကြီးကိုပင် ဂျာ
 မနီတပ်များ အလုံးအရင်းဖြင့် ချင်းနင်းဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်ပြီးစ
 ပူပူနွေးနွေး အခါသမယဖြစ်သည်။ မရေမတွက်နိုင်သော ဂျာမနီ
 စစ်သားများသည် မျက်နှာထားတင်းတင်း၊ ခြေသံပြင်းပြင်းဖြင့်
 ပါရီမြို့တွင်းသို့ စစ်ချီသိချင်းများ သိဆိုကာ တပ်ဖွဲ့လိုက် တပ်ဖွဲ့
 လိုက် ချီတက်ဝင်ရောက်လာကြသည်။ စကြာအလံသည် ကမ္ဘာ

ထွက်များတွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော အိပ်လ် မျော်စင်
 ထိပ်ဖျားတွင် ငှားငှားစွင့်စွင့် တဖျတ်ဖျတ် လှင့်လှက်
 ဖြစ်သည်။ နော်မန်ဒီ ပြင်သစ်ကမ်းခြေမြို့ ဂျာမနီယန္တရားတပ်များ
 အမြောက်ကြီးများ တကားကားဖြင့် ဒီဗာရေလက်ကြား
 ကျော်၍ လန်ဒန်မြို့တော်ဆီသို့ မှန်းမျှော်ချိန်ရွယ်လျက် ရှိ
 သည်။

ထိုသို့သော အခါသမယ ၁၉၄၁ ခု ဂျွန်လ၏ တခုသောနေ့
 နေ့တွင် ဖက်ဆစ်တို့၏ အရှင်သခင် နာဇီဂျာမနီ၏ မြင့်မြတ်
 ကောင်းကျိုးကြီး ဟစ်တလာသည် နောက်လိုက်နောက်ပါ
 ချုပ်ကြီးများ၊ ဗိုလ်မှူးကြီးများခြံရံထား ဝဲယာ တပ်များဖြင့်
 ဟာခင်း၍ ပါရီမြို့တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

ပါရီမြို့လုံး ဂျာမနီအောင်စစ်သည်များဖုံး၍ အောင်တေး
 များ ရိုက်ချုန်းနေခိုက် ဗိုလ်ရွှေခံဝင်လာသော အာကာရှင်ကြီး
 ဟစ်တလာနှင့်အတူ အောင်ပွဲရစစ်သူကြီးများ ခြံရံလိုက်ပါလာခဲ့
 ကြရာ အဆိုပါ စစ်ဦးစီးအဖွဲ့ဝင် စစ်သူကြီးများထဲတွင် နပူးကျယ်
 ကျယ်၊ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း၊ အရုပ်အမောင်း ခပ်ပျပ်ပျပ်ဖြင့် သပ်
 သပ် တောက်ပြောင်သော ဇက်ဝတ်စုံများဝတ်ဆင်ထားသည့် ဗိုလ်
 ကြီးတယောက် ပါလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဂျာမနီအာကာ
 ရှင်ကြီး၏ နောက်တော်ပါးမှ ဂျာမနီဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့်အတူ
 ခိုက်ပါလာသော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား ဂျာမနီပြည်ဖွား ဂျာမနီ
 အမျိုးသားမဟုတ်။ အာဂျင်တီးနား တပ်မတော်မှ ဗိုလ်မှူးကြီး
 အန်ပီရွန်ဆိုသူပင်ဖြစ်သတည်း။

မှန်သည်။ ပိရွန်သည် ဖက်ဆစ်ဝါဒကို ထိုစဉ်ကပင် ယုံကြည် ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် ဟစ်တလာနှင့် ထိုစဉ်က ပင် ရင်းနှီးသိကျွမ်းခဲ့သည်။ သူက ဟစ်တလာအား ဝပ်တား ဆည်းတပ်သလို ဟစ်တလာကလည်း သူ့ကိုမှတ်မှတ်ရရ မျက်စိ ကျခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဟစ်တလာ၏ ညာလက်ရုံး နာဇီပါတီ၏ အသံနုလုံးဖြစ်သော မာတင်ဘောမန်းသည် ဟစ်တလာ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ အာဂျင်တီးနားမှ ဗိုလ်မှူးကြီးပိရွန်အား ဖက်ဆစ်တို့၏အခြေခံဝါဒနှင့် လမ်းစဉ်ကို သွန်သင်ပြသ ဩဝါဒ ပေးခဲ့သည်။ ဖက်ဆစ်ဝါဒ၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုသဘောတရား နှင့် လက်တွေ့လုပ်ငန်းများကို သင်တန်းပေးခဲ့သည်။

ဖက်ဆစ်တို့၏ အခြေခံဝါဒနှင့် လမ်းစဉ်၊ ဖက်ဆစ်ဝါဒ၏ သဘောတရားနှင့် လက်တွေ့အလုပ် အတိုချုပ်မှာ အကြမ်းဖက် ရေးပင် ဖြစ်သည်။ အာဏာကို အကြမ်းဖက်၍ သိမ်းရမည်။ တိုင်းပြည်ကို အကြမ်းဖက်၍ အုပ်စိုးရမည်။ ပြည်သူလူထုကို အကြမ်းဖက်၍ နှိပ်ကွပ်ရမည်။ အတိုက်အခံ အဖွဲ့အစည်း များကို အကြမ်းဖက်၍ ပိတ်ပင်ရမည်။ အကြမ်းဖက်ရေးသည်ပထမ။ အကြမ်းဖက်ရေးသည်ဒုတိယ။ အကြမ်းဖက်ရေးသည်တတိယ။ ဖက်ဆစ် ဝါဒသည် အကြမ်းဖက်မှုဖြင့် စ၍ အကြမ်းဖက်မှုဖြင့် ဆုံးရမည်။

ဤသို့လျှင် ပိရွန်သည် ဖက်ဆစ်အာဏာရှင်ကြီး ဟစ်တလာနှင့် ဖက်ဆစ်အာဏာသား မာတင်ဘောမန်း ဟို့ထံမှ လက်ဆုပ်ပါဒ

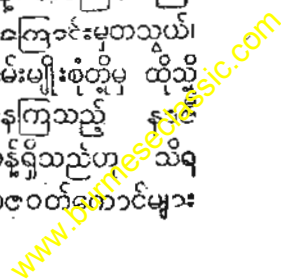
၁။ စစ်ကြီးအပြီးတွင် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့၍ ခုယ ထက်တိုင်အာဂျင်တီးနားတွင် ရှိနေသည်ဟု ယူဆနေကြသော အခွေးအကြီးဆုံး စစ်တရားခံတဦး ဖြစ်သည်။

အကြမ်းဖက်ရေး နေဒါသင်တန်းကို တက်ရောက်ခဲ့၍ အာဂျင် တီးနားသို့ ပြန်ရောက်ပြီးနောက် မကြာမီ ၁၉၄၃ ခုနှစ်တွင် အာဂျင်တီးနား အကြမ်းဖက်အာဏာသိမ်းခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ပိရွန်သည် အာဂျင်တီးနားပြည်တွင် ဖက်ဆစ် ဝါဒ၏ အကြမ်းဖက်ရေးသဘောတရားကို လက်တွေ့နှင့်ပေါင်း၍ ဆောင်ကောင်းကြီးကျင့်သုံးခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ၁၉၄၅ ခုနှစ် တွင် ဒုတိယတမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံး၍ ဥရောပ၌ နာဇီဖက်ဆစ်များ အရှုံးပေး အညှံခံခဲ့ကြသည့်တိုင်အောင် တောင်အမေရိကမှ ဖက် ဆစ်လက်သစ် အာဏာရှင် ပိရွန်သည် အလံမလှဲသေးဘဲ ဖက်ဆစ် မှ ဖက်ဆစ် ဟူ၍ သံကုန်တစ်နေဆဲပင် ရှိသေးသည်။

ဂျာမနီနှင့်အာဂျင်တီးနားပြည်တို့ စစ်ကြီးအတွင်းက ဖက် ဆစ်ဝါဒဖြင့် ပေါင်းကူးတံတား ခင်းခဲ့ကြသလို စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့ အညှံနောက်ပိုင်းတွင်လည်း ဥရောပမှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ပြေး အာကြသည့် နာဇီခေါင်းဆောင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအား အာဏာရှင် ပိရွန်နှင့် သူ့အစိုးရအဖွဲ့က ပျာပျာသလဲ ဆီးကြို၍ အာဂျင်တီးနားတွင် ခိုလှုံခွင့်ပေးခဲ့ကြသည်။

နျူရင်ဘတ်စစ်ခုံရုံးတွင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအဖြစ် စစ် ဆေးအပြစ်ပေးခြင်းခံရမည်ကို အလန့်ကြီးလန့်၊ အကြောက်ကြီး ကြောက်ကြောက် ဖက်ဆစ်အာဂျင်တီးနားသို့ ကုန်းကြောင်းမှတစ်ဆင့် လေကြောင်းမှတစ်ဆင့် လမ်းမျိုးစုံတို့မှ ထိုသို့ တိတ်တဆိတ် ဝင်ရောက် ခိုလှုံပုန်းအောင်းနေကြသည့် နာဇီ ခေါင်းဆောင်များမှာ စုစုပေါင်း ၅၀၀ ခန့်ရှိသည်ဟု သိရ သည်။ အဆိုပါ နာဇီခေါင်းဆောင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များ

ထဲတွင် စစ်ကြီး အတွင်းက နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့သော အော်စီစစ်အကျဉ်းထောင် ငရဲခန်း၌ ဂျူးလူမျိုး ၆ သန်းကျော်ကို အရှင်လတ်လတ် အဆိပ်ငွေ့လွှတ်၍ သတ်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာကျော်လူသတ်ကောင် အိန်ဒမန်းအပြင် အော်စီစစ်၏ဘုရားခိုရာ ဝါဒီချောင်းစသည့် နာဇီအကျဉ်းစခန်းများ၌ လူများကို အရှင်လတ်လတ် ခဲ့ခတ်ဖြတ်ခတ်ကုန်၍ ၎င်း၊ ရောဂါပိုးများ ဖုံးဆုံးသွင်း၍ ၎င်း ဆေးသိပ္ပံ သုတေသနလုပ်ငန်းဟုဆိုကာ ရက်ရက်စက်စက် စမ်းသပ်မှုပြုလုပ်ခဲ့သည့် နာဇီဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ဂျိုးဇက်မင်းဂျွန်နှင့်တကွ အခြားအရေးပါ အရာဆရာကဲ့သို့ နာဇီ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်များ အများအပြား ပါကြသည်။

အာဂျင်တီးနားပြည်သို့ နာဇီခေါင်းဆောင်များ ယခုကဲ့သို့ အစုလိုက် အပြုံလိုက် ဝင်ရောက်ခိုလှုံပုန်းအောင်းနေကြသည့် သတင်းမှာ တောင်အမေရိကတိုက်တွင်သာမက ကမ္ဘာ့ အရပ်ရပ်သို့ပင် ဂယက်ရိုက်ခတ်လျက်ရှိရာ အချို့နိုင်ငံကြီးများမှ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ တစ် တစ်ဆင့်

၁။ အိန်ဒမန်းကို ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ဇူလိုင်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ဂျူး (အစ္စရေး) စုံထောက်များက အာဂျင်တီးနားပြည် မှာ နိုအဲရစ္စဗီမှ တိတ်တဆိန် ဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်သွားကြပြီးနောက် အစ္စရေးနိုင်ငံတွင် စစ်ဆေးကာ ငွေဒဏ် အပြစ်ပေးခဲ့သည်။

အာဏာရှင် ဟစ်တလာသည်ပင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေခဲ့သည် ဆိုခြင်းမှာ အမှန်တကယ်မဟုတ်။ လုပ်ကြံ လှည့်စားခြင်းသာဖြစ်သည်။ အာဏာရှင်ဟစ်တလာသည် အာဂျင်တီးနားတွင် ရုပ်ဖျက်စင်ရောက်ကာ ခိုလှုံပုန်းအောင်းနေသည်ဟူ၍ပင် စွပ်စွဲသူကစွပ်စွဲလာကြသည်။ သံသယဖြစ်သူက ဖြစ်လာကြသည်။ ထိုအတူ ဂျာမနီနှင့် နာဇီပါတီတွင် ဟစ်တလာကလွဲလျှင် အရေးပါအရာ ဆရာဆိုးသော မာတင်ဘောမန်းသည်လည်း အာဂျင်တီးနားတွင် ရှိရမည်ဟု တထစ်ချ အာပပ်ပြောသူက ပြောလာကြသည်။

အထက်ပါ နာဇီခေါင်းဆောင်များအပြင် စစ်ကြီးအတွင်း ထပ် အကြောင်း အမျိုးမျိုးဖြင့် အာဂျင်တီးနားသို့ ရောက်ရှိသော အာဏာရှင်ပီရူနီအစိုးရအဖွဲ့တွင် ဝင်ရောက် ချယ်လှယ်နေကြသည့် နာဇီခေါင်းဆောင်များလည်း ရှိကြသေးသည်။ ဥပမာ အာဂျင်တီးနားအစိုးရအဖွဲ့ ဘဏ္ဍာရေးဌာနတွင် အထူးအကြံပေး အရာရှိအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေသူ ဂျော့ချ်မန်းသည် ဂျာမန်ဘဏ္ဍာရေး ပါရဂူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ယခင်က ဂျာမနီ လေတပ်သင်တန်း ဆရာတစ်ဦးအဖြစ် ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ဗိုလ်မှူးကြီး ဝေါလ်တာဩစတားကင်ဒ်သည် ယခုအာဂျင်တီးနားအစိုးရ လေတပ်၏ လျှို့ဝှက်အကြံပေး အရာရှိဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံး တန်ကုန် ပြောရမည်ဆိုပါက အာဂျင်တီးနား တပ်မတော်၏ စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ကာလော့စ်သည်ပင် ဂျာမန်စစ်ဦးစီးဌာနချုပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအချို့နှင့် ဆွေမျိုး တော်စစ်လျက် ရှိသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အာဂျင်တီးနားမှ ပိရွန်အစိုးရအား ဖက်ဆစ်အာ
 ကာရှင်အစိုးရဟူ၍ ကင်ပွန်းတပ်ကြခြင်းမှာ အကြောင်းမဲ့ သက်
 သက် နာမည်ပျက်အောင် လုပ်ကြံ လည်ဆယ်ခြင်းမဟုတ်။ တ
 ကယ်ဖက်ဆစ်၊ တကယ်အာကာရှင်အစစ် အဖြစ်ကြီးဖြစ်၍ ပိရွန်
 ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့ကိုယ်သူ 'ဖက်ဆစ်မဟုတ်ဆစ်' ဟု သံကုန်
 ဟစ်ကာ ကိုယ်ကိုယ်ကိုဖော် မသူတော်လုပ်နေခြင်းကြောင့် ဖက်
 ဆစ်အာကာရှင် ဖက်ဆစ်အစိုးရဟု ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်
 ဆည်း။

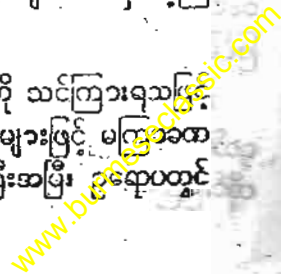
အမှန်စင်စစ် ဟစ်တလာကို ထာဝရ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်၍
 ဖက်ဆစ်ဝါဒကို အသေအလဲ ဖက်တယ်သာ နာဇီခေါင်းဆောင်
 စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များကို အသက်ဆက်ပေးနေသည့် ပိရွန်အစိုးရ
 ကိုမှ ဖက်ဆစ်အစိုးရဟု မခေါ်လျှင် အခြားမည်သည့်အစိုးရကို
 ခေါ်ရပါဦးမည်နည်း။

ဤအချိန်တွင် ဝေပေးရားသည် ဖက်ဆစ်ဝါဒ အကြောင်း
 ကောင်းတောင်းကြီးပြသနေသည့်ပိရွန်အစိုးရအား ဆန့်ကျင်မုန်း
 တီးစိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့အဖို့
 ရာ၌ အသက် ၂၀-ပတ်ဝန်းကျင်အရွယ် ဆေးတက္ကသိုလ်ကျောင်း
 သားတယောက်မျှသာဖြစ်၍ နိုင်ငံရေးအရသော်၎င်း၊ စစ်ရေးအရ
 သော်၎င်း၊ စည်းရုံးရေးအရသော်၎င်း ခေါင်းဆောင်မှု ပေးနိုင်
 စွမ်းလည်းမရှိ။ အတွေ့အကြုံလည်း ဗလာနတ္ထိ။ အမိနိုင်ငံအား
 ဖက်ဆစ် အုပ်စိုးမှုအောက်မှလွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်နိုင်မည့်
 ပုဂ္ဂိုလ်ပါတီအဖွဲ့အစည်းဟူ၍ လည်းကြည့်၍မမြင်။ ရှာ၍မတွေ့။

အာကာရှင်ပိရွန်အား ဆန့်ကျင်သူမှန်သမျှ လက်ဝဲလက်ျာအတိုက်
 အင်္ဂါတီအားလုံး ဖျက်သိမ်းခြင်း ခံထားကြရသည်။ မျိုးချစ်
 နှစ်လမျှားနှင့် တိုးတက်သည့်အယူဝါဒရှိသူ လူရွယ်လူငယ်များ
 အလည်း တယောက်ပြီးတယောက် ကြက်ပျောက် ဝှက်ပျောက်
 ပျောက်တာ ဖက်ဆစ်နာဇီများအုပ်ချုပ်သည့် အချုပ်ခန်းများ
 နှင့် အကျဉ်းထောင်များထဲသို့ ရောက်သွားကြရသည်။ မြို့တိုင်း
 ဆူတိုင်း၊ ရပ်ကွက်တိုင်း၊ လမ်းတိုင်းတွင် ဂျာမန်ဝက်စတာပိုများ
 အာ ပိရွန်အစိုးရ၏ လျှို့ဝှက်စုံထောက်များမှာ ခြေချင်းလိမ်
 ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဆေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဝေပေးရားမှာ ပိရွန်
 အစိုးရက နာဇီစစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအား မြောက်စား၍
 အာဂျင်တီးနားတွင် ဖက်ဆစ်စနစ်အကောင်အတည်ဖော်နေသည့်
 ဦး မလိုလားမကျေနပ်သော်လည်း မည်သို့မှ မတတ်နိုင်ဘဲရှိ နေခဲ့
 သည်။ ဖက်ဆစ်စနစ်ဖြင့် အဓမ္မအုပ်စိုးနေသည့် ပိရွန်အစိုးရအား
 အသက်မြောက် လက်တွေ့ ဆန့်ကျင်တော်လှန်ရန် မတတ်နိုင်
 သည့်အလျောက် စိတ်ချင်းသဘောချင်း တိုက်ဆိုင် နီးစပ်သည့်
 ကျောင်းသား လေးငါးယောက်ဖြင့် စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး စာအုပ်
 များ ပိုင်းဖွဲ့လေ့လာကာ ပိရွန်အစိုးရ ဆန့်ကျင်ရေးကို မကြာခဏ
 အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ အမြင်ချင်း ဖလှယ်ခဲ့ကြ
 သည်။

အောင်မြင်သည့် တက္ကသိုလ်ပညာရေးကို သင်ကြားရသဖြင့်
 အကြောင်း၊ ကျောင်းသားအပေါင်းအဖော်များဖြင့် မကြာခဏ
 ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းရသဖြင့်တကြောင်း၊ စစ်ကြီးအပြီး ဥပေမာတွင်

ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများ အများအပြား ပေါ်ပေါက်လာခြင်းနှင့် တရပ်ပြည်တွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီအောင်ပွဲခံ၍ ဖောက်ပြန်သော ချန်ကေရှိတ်အစိုးရ ကျဆုံးသွားရခြင်းများကို ကြားသိရသဖြင့် တကြောင်း စသည့်အကြောင်းများကြောင့် အမြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အရေးအခင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ဂွေဗားဗား၏အမြင်မှာ ထို အချိန်တွင် အထူးပင် တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ ကျယ်ပြန့် လာခဲ့သည်။ သူလျှောက်ရမည့်လမ်းသည် လက်မဲလော၊ လက်ျာ လော ဟူသည်ကို ပြန်ပြန်ထင်ထင် ပို၍သိမြင်လာခဲ့သည်။

သူ့အတွက် ထို့ထက်ပို၍ တိုးတက်ထူးခြားလာသည်မှာ သူ၏ ကျန်းမာရေးပင်ဖြစ်သည်။ ငယ်ငယ်က အလူးအလဲ ခံနေရသော ပန်းနာရောဂါသည် အရွယ်ရောက်လာသည့်အခါ အစား အသောက် အနေအထိုင်ဆင်ခြင်၍ ဂရုတစိုက်အားဖြင့် ပြုမူမှုများ ကြောင့် လုံးဝပျောက်ကင်းသလောက် ဖြစ်လာသည်။

သို့သော် နိုင်ငံတကာမှ ဆိုရှယ်လစ်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီရေးတို့ အတွက် တိုက်ပွဲများ ကြီးထွားရှင်သန်၍ အောင်ပွဲခံနေသလောက် မိမိတိုင်းပြည်ဖြစ်သော အာဂျင်တီးနားတွင်မူ ဆိုရှယ်လစ်ရေး ဆိုသည်မှာ ဝေလာဝေ။ ဒီမိုကရေစီရေးအတွက်ပင် မြော်လင့် ချက်ကုန်ခန်း၍ တိုင်းပြည်နှင့်အဝန်း အကြမ်းဖက်အုပ်စိုးခြင်းခံ နေရသည့်အတွက် ဂွေဗားဗားမှာ အထူးပင် အားမလို အားမရ ဖြစ်မိသည်။ စိတ်ထဲမှ ကျိတ်မနိုင် ခဲမရဖြစ်မိသည်။

နောက်ဆုံး၌ကား သူသည် ၁၉၅၂-ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်မှ ရုတ်တရက် ဖြုန်းခွာကြီးထွက်လိုက်၍ တောင်အမေရိကတိုက်မှ တိုင်းပြည်များသို့ လေ့လာရေးခရီးထွက်ရန် စီစဉ်လိုက်သည်။

အများမကြာမီဂွေဗားဗားသည် သူငယ်ချင်းအဖော်တယောက် အတူ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီးကို ရွှေ့နောက် နှစ်ယောက် သားစီးကာ တခုသော နံနက်ခင်းတွင် ခရီးပြင်းထွက်ခဲ့ကြ သည်။

ဗြူနိုအဲရစ္စိုမို့မို့ အရွှေစူးစူး ဖြောင့်ဖြူးသောကတ္တရာခစား ငမ်းမကြီးအတိုင်း တမြို့ထွက်တရွာဝင် ခရီးပြင်းနှင့်လာခဲ့ကြရာ မော်အတန်ငယ်ကြာသောအခါ ရွှေမှာ ကားဆီးနေသည့် အန်ဒီး သောင်တန်းကြီးကိုဖြတ်၍ မိုင်ငါးရာကျော် ခရီးပေါက်ကာ ချီလီပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုမှတဖန် တောင်မှမြောက်သို့ သွယ်တန်းနေသည့် ချီလီပြည်လမ်းမကြီးအတိုင်း ခရီးဆက်ခဲ့ကြ သည့် တနေရာတွင် မော်တော်ဆိုင်ကယ် စက်ပျက်သွားသဖြင့် သထောက်နား၍ ပျက်နေသောစက်ကို ပြင်ကြရသည်။

နှစ်ယောက်သား ချွေးထီးထီးကျအောင် တတ်သလောက် တတ်သလောက် ကြိုးစား၍ပြင်ပါသော်လည်း မော်တော်ဆိုင် အယ်မှာ ပြင်၍မရ၊ ပျက်သွားသည့်စက်ပစ္စည်းကို အစားထိုးရန် အပိုပစ္စည်းလည်းမပါဘဲဖြစ်နေရာ ဂွေဗားဗားတို့သူငယ်ချင်းနှစ် ယောက်မှာ ဂျောက်အဂျူကြီးကျနေခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မှုမတတ်သာတော့ဘဲ စိတ်နှလုံးဒိဒိးချကာ ပြင်မရသည့် မော် တော်ဆိုင်ကယ်ကို ပစ်ထားခဲ့ကြပြီး ကြုံရာကားတစီးကို လက်ပြ ခဲ့ စီးခဲ့ကြရသည်။

ဂွေဗားဗားနှင့် သူသူငယ်ချင်းတို့သည် နှစ်ယောက်သား ချီ လီပြည်မှတဆင့် တောင်အမေရိကတိုက် ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒသစ်ခင်း ခြေအတိုင်း ကြုံရာကားကို လက်ပြ၍စီးကာလာခဲ့ကြရာ ပိဿ

ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ကြပြန်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် အိန္ဒိယပြည်ထဲ
သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် အိမ်ကထွက်ခဲ့ကြသည့်
ရက်ပိုင်းသာမက လပိုင်းပင် ကျော်လာခဲ့ပြီဖြစ်ရာ သူတို့
ယောက်တွင် ပါသမျှငွေကလေးမှာ ကုန်သလောက်ရှိ၍ လ
စရိတ်မခို်ထားဘိ စားစရိတ်ပင်မကျန်အောင် ဘိုင်ကျလာခဲ့ပြ
ပြီဖြစ်သည်။

ထိုသို့ လမ်းခုလတ်တွင် စားစရိတ်ရော လမ်းစရိတ်ပါပြတ်
ဘိုင်ကျခဲ့သော်လည်း နှစ်ယောက်စလုံး ဇွဲတောင်းသူများဖြစ်ကြ
သည့်အလျောက် စိတ်မညစ်ဘဲ ရရာအလုပ်ကို နေ့စားဝင်လုပ်ရ
ရသမျှငွေကလေးဖြင့် ခရီးဆက်မိအောင်ဆက်ခဲ့ကြသည်။ ဤ
ရာတွင် ဆေးကျောခင်းသားအဖြစ် ၂ နှစ်ကျော် သုံးနှစ်နီးပါ
သင်ကြားလာခဲ့၍ မတောက်မခေါက်တတ်လာခဲ့သော ဆေး
ပညာသည် သူတို့နှစ်ယောက်အတွက် တဖက်တလမ်းမှ အကူအညီ
ရနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤမတောက်
တခေါက် ဆေးပညာကလေးကို အကြောင်းပြု၍ အာရေဗီ
မြစ်ကမ်းပါးရှိ အရေပြားရောဂါသည်ရွာများမှ ဆေးရုံများ
ဆေးပေးဌာနများတွင် ယောက်ျားသူနာပြုများအဖြစ် တရွာ
ဝင် တရွာထွက် အလုပ်လုပ်ရင်း ခရီးစရိတ်နှင့် စားစရိတ်ပါ
ရရှိခဲ့ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် အလုပ်လုပ်ရင်း ခရီးဆက်၍ အိန္ဒိယပြည်တွင်းမှ
အာမေရိကန်အတိုင်း စုန်ဆင်းလာခဲ့ကြရာ ကိုလံဘီယာပြည်ထဲသို့
ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုမှတဖန် ကုန်းလမ်းခရီးဖြင့် ပင်နီစ

ပြည်တွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ အာဂျင်တီးနားပြည်မှ
ငွေလာပြည်အထိ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာကမ်းခြေအတိုင်း ဂွေဗား
ရားပြည်သို့ လာခဲ့ကြသည့် ခရီးစဉ်ကို ဆန်လိုက်မည်ဆိုပါက မိုင်
ပိုင်း ၂၀၀၀ ကျော်ရှိသည့် ဖြစ်သတည်း။

‘သွားပါများ ခရီးရောက် ဆိုသည့်စကားအရ ယင်းသို့ မိုင်
ပိုင်း ၂၀၀၀ ကျော်မျှ တောင်အမေရိကတိုက်၏ တောင်
အစွန်ဆုံးတိုင်းပြည်မှ မြောက်ဖက်အစွန်ဆုံးတိုင်းပြည်အထိ
ပေါက်ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည့်ဘိုင်အောင် ဂွေဗားရားနှင့် သူ
တို့နှစ်ယောက်သည် ရွှေဆက်၍ခရီးသွားချင်ကြသေးသည်။ ခြေဖ
ထဲယားယား ခြေလှမ်းတပြင်ပြင်ဖြစ်နေကြသေးသည်။

ဤတွင် ‘သွားစရိလျှင် သွားချင်ချင်’ဖြစ်နေကြသည့် ဂွေ
ဗားရားနှင့် သူ့သူငယ်ချင်းတို့အတွက် ‘ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲ
သို့ အဖြစ်မျိုးနှင့် တိုးခဲ့ရသည်။

ဖြစ်ပုံမှာ အာဂျင်တီးနားပြည် ပြုူနီအဲရစူမြို့တော်မှ အမေရိ
ကန်ပြည်ထောင်စုသို့ပို့မည့် ပြိုင်မြင်းများ တင်ဆောင်လာသော
ယာဉ်တစင်းသည် ပင်နီစလာပြည် လေဆိပ်တွင် ခရီး
ထောက်နားရန် ဆင်းသက်လာခဲ့သည်။ အဆိုပါ လေယာဉ်ဖြင့်
တစ်ပါးလာသည့် လူတယောက်မှာ ဂွေဗားရား၏ အသိမိတ်ဆွေ
အနီးရာ ထိုမိတ်ဆွေ၏ အကူအညီဖြင့် ဂွေဗားရားနှင့် သူ
တို့နှစ်ယောက်သည် အဆိုပါ ပြိုင်မြင်းများတင်ဆောင်လာသည့်
ယာဉ်ကိုစီးနင်းကာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏တောင်ဘက်

၁။ The Andes Mountain.

အစွန်အဖျားမှ မိယာမိကမ်းခြေသို့ ထူ၍ရေရ လိုက်ပါလာကြသည်။

ခရီးသွားလိုစိတ်များ တဖွားဖွားဖြင့် တားမ ရ ဆီးမရဖြစ်နေချိန်တွင် စားရက်ကြုံ၍ မှတ်ဆိတ်ပျားစွဲသလို မမြော်လင့်ဘဲ သိဟောင်းကျမ်းဟောင်းနှင့်တွေ့ပြီး အမေရိကန်ပြည်ဘက်သို့ခရီးဆက်ခဲ့ရသော ဂျပန်အားသည် အပြာရောင်ခြယ်ထားသည့် ကရုန်ဘီယံပင်လယ်ပြင်ကို မနိမ့်မမြင့်ဖြတ်ကျော်ကာ ညင်သာစွာ ပျံသန်းနေသည့် လေယာဉ်ကြီးပေါ်၌ ခပ်တည်တည် လိုက်ပါလာရင်း သူ့ဘဝသို့ သဘောအကျကြီး ကျနေမိသည်။

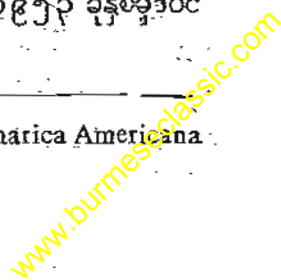
သို့သော် သူ့သဘောအကြီးကျနေသည့် သူ့ဘဝသည် ခဏအတွင်း နေ့ခင်းကြောင်တောင် အိပ်မက်သလို ပြုန်းကန်ပျက်စီးသွားခဲ့သည်။ အကြောင်းမူကား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့အဝင် မိယာမိလေဆိပ်အရောက်တွင် အမေရိကန် လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေး အရာရှိများက နိုင်ငံကူးလက်မှတ်မပါဘဲ ပြည်ဝင်ခွင့်လက်မှတ်လည်းမပါဘဲ အချောင်လိုက်လာသည့် ဂျပန်အားအား ဆိုင်းမပါပုံမပါ ကြုံရာလေယာဉ်တစင်းပေါ်တွင် တင်၍ အာဂျင်တီးနားသို့ ချက်ချင်းပင် ပြန်ပို့လိုက်သောကြောင့်တည်း။

အာဂျင်တီးနားပြည် ပြုနိုင်ခဲ့ရစွာမြို့သို့ ပြန်ရောက်ပြီးနောက် မကြာမီ ဂျပန်အားသည် ဆေးတက္ကသိုလ်သို့ ပြန်လည်တက်ရောက် သင်ကြားခဲ့သည်။

သူ့ အဖို့ ခရီးသွားနေဆဲပြုန်းကန်မမြော်လင့်ဘဲ နေရင်းတိုင်း ပြည်သို့ အမေ့ပြန်ပို့ခြင်းခံလိုက်ရသဖြင့် ခိုးလိုးခလုဖြစ်ခဲ့ရသော်လည်း ချီလီ၊ ပီရူး၊ အီကွာဒို၊ ကိုလံဘီယာ၊ ပင်နီစတေးလား စသည့်

ပြည်များသို့ရောက်ခဲ့၍ ယင်းတိုင်းပြည်များမှ နိုင်ငံရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး အခြေအနေများကို ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ထုတ်ဖော်သိရှိခဲ့သည့်အတွက် သူ့ကိုယ်သူ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မိသည်။ အထူးသဖြင့် သူငယ်စဉ်ကစစ်လန်းခဲ့သည့် ပြည်သူ့တဗျာဆရာ ဦးရီဂျီ၏ အမိတိုင်းပြည်ဖြစ်သော ချီလီပြည်သို့ ကိုယ်တိုင် သွားကျရောက်ခဲ့ရ၍ ဆရာကြီး၏စာပျာထဲတွင် ပါဝင်ဖွဲ့ဆိုထားသည့် အမှတ်တရနေရာများကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသဖြင့် အားရကျေနပ်မိသည်။ ပီရူးပြည် အေမီအာရ်အေခေါ် တော်လှန်ရေး အမေရိကန် ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေးတပ်ဦး၏ လှုပ်ရှားမှုများကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသကြားသိရ၍ အားရှိခဲ့သည်။ အီကွာဒိုပြည်မှ ကျောမဲ့သော သားများ၏ဘဝကိုကြည့်၍ မချီတင်က ဝမ်းနည်းခဲ့ရသည်။ ကိုလံဘီယာပြည်တွင် လစ်ဘရယ်ပါတီနှင့် ကွန်ဆာဗေးတစ်ပါတီတို့ နိုင်ငံရေးအရ သဘောကွဲလွဲနေကြသဖြင့် စစ်တပ်က အာဏာသိမ်းမည့်ဆဲဆဲ ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်နေသည့်အရေးကိုလည်း အလေးထားနက် သတိပြုခဲ့မိသည်။ ပင်နီစတေးလားပြည်မှ ရေနံလုပ်ငန်းများအား အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများက လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ကိုင်နေကြသည်ကို အထင်အရှားတွေ့ခဲ့ရ၍ မကျေမနပ်ဖြစ်ခဲ့မိသည်။

ယင်းသို့ သူ့ရောက်ခဲ့သမျှ တောင်အမေရိကတိုက်မှတိုင်းပြည်များ၏ ကံကြမ္မာကို တစ်စိတ်စိတ်တွေးရင်း အခြားတဖက်မှ ဆေးတက္ကသိုလ်ပညာကို ဆက်လက်သင်ယူခဲ့ရာ ၁၉၅၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၆၀ ခုနှစ်ကာလကိုရရှိခဲ့သည်။

အမှန်စင်စစ် ဆေးသိပ္ပံပညာဘွဲ့ရရန် သင်ကြားရသည်မှာ နှစ် ကြာမြဲပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ငယ်စဉ်ကပင် အခြေခံပညာ ထက်မြက်လာသော ဂေဗားဗားသည် ၇ နှစ် အင်တန်းကို ဥပမာ ဖြင့် ထူးချွန်စွာ ပြီးဆုံးအောင်မြင်၍ ဘွဲ့ရရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆေးသိပ္ပံဘွဲ့ကို ပုပ္ဖန်းနွေး ဂေဗားဗား ဂေဗားဗား တယောက် မကြာမြင်မီပင် အာဂျင်တီးနားပြည်မှ နောက်တကြိမ် ထွက်ခွာရန် အကြောင်းဆိုက်လာခဲ့ပြန်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုအချိန် ထိုအခါ ၁၉၅၂ ခုနှစ်မှာပင် အာဏာပိုင် ဖိနှိပ်အစိုးရသည် ဆရာဝန်များကို ချွေးတပ်ဆွဲ၍ နယ်ထဲသို့ သွား နေသောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

သို့နှင့်ပင် ဆရာဝန်ပေါက်စ ဒေါက်တာ ဂေဗားဗားသည် ဖိနှိပ်အစိုးရက အဓမ္မချွေးတပ်ဆွဲသည်ကို မလိုလား မကျေနပ် သဖြင့် အာဂျင်တီးနားမှ ဒုတိယအကြိမ် ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြန်သည်။

သို့သော် ယခုတကြိမ် အာဂျင်တီးနားမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ခြင်း သည် ဆူဗေတက် သဘောတရားမှ လက်တွေ့စခန်းသို့ ဘဝ လမ်းကြောင်းပြောင်းရန် ထွက်လာခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ စာအုပ် ကိုချွဲ၍ သေနတ်ကိုကိုင်စွဲရန် ထွက်လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အာဂျင်တီးနားမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ သော ဂေဗားဗားသည် နောက်ဆုံးတွင် လက်စင်အမေရိကန် နိုင်ငံများအတွက် တော်လှန်ရေး ဘူမိနက်သန် အမှန်ဖြစ်သော ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သောကြောင့်တည်း။

ကျူးဘားတော်လှန်ရေး ဆက်ရန်ရှိသေးသည်

ရုတ်တရက်မြန်းကနဲ အမှတ်တမဲ့ကြည့်လိုက်လျှင် သူတို့နှစ် သောက်ကိုညီအကိုလားဟုထင်မှတ်မှားကြရ၏။ နှစ်ယောက်စလုံး ခရစ်အမောင် ဒေါင်ကောင်းကောင်းနှင့်ဖြစ်ကြ၍ ကိုယ်လုံး ခိုယ်ပေါက်များမှာလည်း ထူးထူးကျင်းကျင်း ရှိကြသည်။ ယောက်ကမျက်နှာခပ်ပြည့်ပြည့်အခြားတယောက်က မျက်နှာ မိသွယ်သွယ်ရှိသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း နဖူးကျယ်ပုံ၊ နှာတံကျ နှင့် မေးရိုးကားပုံချင်းတွင်မူ မျက်နှာပေါက်ချင်း ခပ်ဆင်ဆင် ၍ တမိသားချင်း ညီအကိုအရင်းဟူ၍ပင် ထင်ရသည်။ သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ညီအကိုအရင်း တမိသား ခင်းများမဟုတ်ကြရုံမျှမက တမြေတည်းနေတရေတည်းသောက်

သည့် တနိုင်ငံသားချင်းများပင် မဟုတ်ကြ။ တယောက်တ
ကျင်တီးနားပြည်သားဖြစ်၍ အခြားတယောက်မှာမူ ကျူးသ
အမျိုးသားဖြစ်၏။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် အာဂျင်တီးနားမှ
ကျူးဘားမှ၎င်း နှစ်ယောက်သား ကိုယ်တိုင်းပြည်များမှ ကို
အကြောင်းနှင့်ကိုယ် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ အမှတ်မထင် မကြွ
ပြည်တွင် လာ၍ဆုံတွေ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

မုန်သည်။ နောင်အခါ၌ လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ
တော်လှန်ရေးအောင်လို့ကို လုပ်သားပြည်သူများ၏ တပ်
ဓားဓားမြင့်မြင့် ငှားငှားစွင့်စွင့် လှင်ထူကြမည့် အာဂျင်တီးနား
မှ ချေး-ဂွေဗားထူးနှင့် ကျူးဘားမှ ဖိဒယ်ကပ်စတရိုတို့
၁၉၅၅ ခုနှစ် သြဂုတ်လ၏ တခုသော နေ့တနေ့တွင် မကြွ
ပြည်၌ စတင်တွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်။

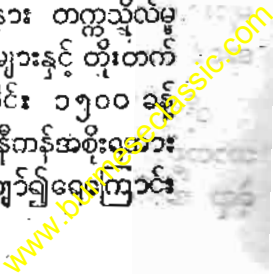
မကြွကိုပြည်သည် ထောင်နှင့် မြောက် အမေရိကတိုက်
တိုက်အကြားမှ အတော်အတန်ကြီးသည့် တိုင်းပြည်တဖြ
ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်အခါတ လက်တင်အမေရိကတိုက်ရှိ ထို
ပြည်အများအပြားမှနိုင်ငံရေးသမားများ၊ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များ
မြေအောက်တော်လှန်ရေးသမား လူငယ်လူရွယ်များသည် မိမိ
တိုင်းပြည်များတွင် စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းခြင်း၊ အတိုက်အ
ပါတီအဖွဲ့အစည်းများအား ဖျက်သိမ်းခြင်း၊ ဒီမိုကရေစီအ
အရေးများ ဆိတ်သုဉ်းခြင်း စသည့် အကြမ်းဖက်မှုများ ဖြစ်ပွား
ပေါ်ပေါက်နေသဖြင့် နေရင်းတိုင်းပြည်မှ ထွက်ခွာ၍ အဆိုး
မကြွကိုပြည်သို့ခေတ္တမျှ လာရောက် ခိုလှုံနေကြသည့်အခါ သမား
ဖြစ်သည်။

အခါ ကြိုသမားများပင် ဂွေဗားထူးနှင့် အပ်စတရိုတို့ စတင်
တွေ့ဆုံခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

မကြွကိုသို့ သူတို့နှစ်ယောက် ရောက်လာကြသည်မှာ ကိုယ်
ကြောင်းနှင့်ကိုယ်ဖြစ်ကြရာ အပ်စတရို၏ နောက်ကြောင်းမှာ
တနည်းအားဖြင့် တမျိုးတဖုံ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း

အပ်စတရို၏ နာမည်ရင်းမှာ ဖိဒယ်ကပ်စတရိုရပ်စ်ဖြစ်၍
ကျူးဘားပြည် အိုရီယန်တယ်နယ်အတွင်းရှိ ဓာယာရီမြို့တလေး
၁၉၂၆-ခုနှစ်က ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် စဟုတ်
ဆိတ်များဖြင့် တက်ကြွပြင်းထန်သူတယောက်ဖြစ်၍ စစ်ကြီး
၁၉၄၅-၄၆ ခုနှစ်များတွင် ဟာဗားနားတက္ကသိုလ်၌
ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်တယောက်အဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သည်။

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝတွင် နိုင်ငံရေး စိတ်ဓာတ်များ၊
တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ်များ ပိုမိုပြင်းထန်လာခဲ့ရာ ဒီမိုကရေစီပြည်
ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်လာကြသည့် မြေအောက်တော်လှန်ရေး
သမားများနှင့် ပူးပေါင်း၍ ဒီမိုကရေစီအာဏာရှင် တရုတ်လိုအစိုးရ
အား တော်လှန်ဖြုတ်ချရန် ကြိုးပမ်းရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သူတဦးဖြစ်
သည်။ ထိုစဉ်က ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ဟာဗားနား တက္ကသိုလ်မှ
အပ်စတရို ခေါင်းဆောင်သော ကျောင်းသားများနှင့် တိုးတက်
သော လူငယ်လူရွယ်များ အပါအဝင် လူပေါင်း ၁၅၀၀ ခန့်
အားရှိသည့် လူမျိုးစုံတပ်ဖွဲ့ကြီးသည် ဒီမိုကရေစီအစိုးရအား
ဆန့်ကျင်ရန် တရစ်ဘီယံပင်လယ်ပြင်ကိုဖြတ်ကျော်၍ ရေကြောင်း

ခရီးဖြင့် ချီတက်ခဲ့ကြရာ လမ်းခုလတ်ပင်လယ်ပြင်တွင် ကျူးဘား အစိုးရတပ်များ၏ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သဖြင့် တပ်ပျက်ပြီး ကပ်စ ထရီမှူးပင်လယ်ထဲခုန်ချကာ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်လာခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကပ်စထရီသည် ဟာမားနားတက္ကသိုလ်သို့ ပြန်လည် စာက်ဆောက်ကာ ပညာသင်ကြားခဲ့ရာ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဥပဒေဘွဲ့ရရှိ ကျောင်းမှထွက်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ကျူးဘားပြည်၌ ဘာတစ္စတာ ခေါင်းဆောင်၍ စစ်တပ်၏ အာဏာ သိမ်းခဲ့ရာ ဝတ်လုံပေါက်စကလေး ဒေါက်တာ ကပ်စထရီသည် အဆိုပါ အာဏာသိမ်းပွဲကို အခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု ဆိုကာ အာဏာသိမ်းခေါင်းဆောင် ဘာတစ္စတာအား တရားစွဲ ခဲ့ရာမှ နာမည်ကျော်ကြားထင်ရှားလာခဲ့သည်။

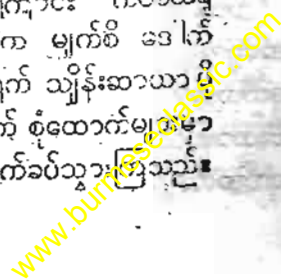
ဘာတစ္စတာအစိုးရအား တရားဥပဒေအရ တိုက်ပွဲဆင်၍မရ သည့်အဆုံး၌ ကပ်စထရီသည် တိတ်တဆိတ် လက်နက်များ စုဆောင်းကာ မျိုးချစ်လူငယ်လူရွယ်များနှင့် ကျောင်းသားများ အပါအဝင် လက်နက်ကိုင်အင်အား ၂၀၀ ခန့်ဖြင့် ၁၉၅၃-ခု ဂျူလိုင်လ ၂၆-ရက်နေ့တွင် ဘာတစ္စတာအစိုးရ၏ စစ်တပ်ရှိရာ မွန်တားဒါး စစ်စခန်းကို ဝင်ရောက် စီးနင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ထိုက်ပွဲတွင်လည်း ကပ်စထရီဟို တော်လှန်ရေးသမား များဘက်မှ ရဲဘော်ပေါင်း ၇၀ ခန့်ကျဆုံး၍ ကပ်စထရီ အပါအဝင် ကျန်ရဲဘော် ၁၀၀ ကျော်မှာ မမ်းဆီးခြင်းခံရသည်။

ထိုသို့ဖမ်းဆီးခြင်းခံရသည့် တော်လှန်ရေး ရဲဘော်များအား ဘာတစ္စတာအစိုးရက နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှုဖြင့် ရုံးတင် တရားစွဲဆို ခဲ့ရာ အဖမ်းခံနေကြရသည့် ရဲဘော် အားလုံးကိုယ်စား ကပ်စ

သည် ရုံးတော်တွင် အပြစ်မရှိကြောင်း ရဲရဲတောက် ခုခံ ချာထံလဲခဲ့သည်။ မွန်တားဒါး စစ်စခန်းသို့ ဝင်စီးခဲ့ကြရာ၌ မွန်တားဒါး လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး မအောင်မြင်ဘဲ ပြစ်ခဲ့ သည့် ကျပ်မှူး အပြစ်မရှိကြောင်း သမိုင်းက ဆုံးဖြတ်ပါ သော် ဟူ၍ ကြွေးကြော်ကာ တရားရုံးတော်တွင် ခုခံချေပခဲ့ သကဲ့သို့ ကပ်စထရီ၏ လျှောက်လဲချက်သည် ကျူးဘား တပြည်လုံး ထိခိုက်ကာ ဘာတစ္စတာအစိုးရမှာ အထူးပင် နာမည်ပျက် ရှက်ကွဲခဲ့ရသည်။

ကပ်စထရီသည် သူ့ရဲဘော်များနှင့်အတူ နိုင်ငံတော်ပုန်ကန် မှုဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၁၅-နှစ် အပြစ်ပေးခံခဲ့ရသော်လည်း အပြင်မှ အထက်သော အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပြည်သူလူထု၏ အကြံမှု မြှင့်တင် ထောင်ထဲတွင် ၂ နှစ်ခန့်သာ နေခဲ့ရပြီး ၁၉၅၅ ခု ခုနှစ်တွင် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် အမိန့်ဖြင့် ထောင်မှ လွတ်လာ သည်။

ထောင်မှ လွတ်လာခဲ့ပြီးနောက် ၂-လမျှအကြာ ဂျွန်လ်တွင် ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားပြည်မှ ရုတ်တရက် ပျောက်သွားခဲ့ သည်။ လက်ဝဲသမား ပညာတတ် ဝတ်လုံနို တယောက် ဖြစ်၍ အကြောင်း၊ မွန်ကားဒါးစစ်စခန်းကို ဝင်စီးခဲ့သည့် သူပုန်းခါး အား ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြောင်း ပြစ်၍ တကြောင်း ကပ်စထရီ အား ဘာတစ္စတာအစိုးရ၏ စုံထောက်များက မျက်စိ ဒေါက် သောက်၍ ကြည့်နေခဲ့သည့်ကြားမှ ရုတ်တရက် သျှိုင်းဆာယာ မှီ အောက်သလို ကိုယ်ပျောက်သွားသည့်အတွက် စုံထောက်မှ အမှား ချီးကန်းတောင်းမောက်သလို ယောက်ယက်ခပ်သွားကြသည်။

ပျောက်သွားသည့် သူပုန်ခေါင်းဆောင်ကို ကျူးဘားတပြည်လုံး မြို့တိုင်းရွာတိုင်း၊ ရပ်ကွက်တိုင်း၊ လမ်းတိုင်း ချောင်ကြို ချောင်းကြားမကျန် မြေလှန်၍ရှာကြသည်။

သို့သော် မြေလှန်၍ပင်ရှာရှာ၊ မိုးယုံ့ပျင်ရှာရှာ ရှာရင်းသာ အားပြတ်၍ မတ်တတ်စာ တိုင်းကနဲလဲပြီး သေပွဲဝင်ရုံသာရှိမည်။ ကပ်စထရီအား ကျူးဘားပြည်တွင် လုံးဝ 'မတွေ့ရချေ မတွေ့' ထဲက ဖြစ်သည်။

အကြောင်းသော်ကား ကျူးဘားအစိုးရ စုံထောက်များ ကပ်စရီအား လှည်းနေ လှေအောင်း မြင်းစောင်းမကျန် မြေလှန်၍ရှာနေသည့် အချိန်တွင် ကပ်စထရီ တယောက် မက္ကဇီကို ပြည်သို့ရောက်၍ အာဂျင်တီးနားမှ ဂွေဗားရား ဆိုသူနှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

မက္ကဇီကိုသို့ ရောက်လာသော ကပ်စထရီတွင် အထက်ပါ အတိုင်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ နောက်ကြောင်း ဇာတ်လမ်းများ ရှိခဲ့သလို ချေ-ဂွေဗားရားမှာလည်း အာဂျင်တီးနားမှ ဒုတိယ အကြိမ်ထွက်အလာ မက္ကဇီကိုသို့ မရောက်မီ လက်တင်အမေရိကန် တိုင်းပြည်များသို့ အနှံ့ အပြားရောက်ခဲ့သေးသည်။

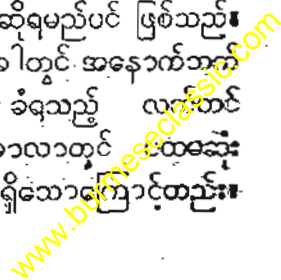
ပထမအကြိမ် မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် ခရီးထွက်ခဲ့စဉ်က အရှေ့အရပ်တည်တည်မှ ချီလီပြည်သို့ရောက်ခဲ့သည့်နည်းတူ ယခု ဒုတိယအကြိမ်တွင်မူ ဂွေဗားရားသည် မြောက်စူးစူးဒေသ ဘိုလီးဗီးယားပြည်သို့ မှန်းဆ၍ထွက်လာခဲ့သည်။ သိုလီးဗီးယားတွင် ရက်အတန်ကြာနေခဲ့ရာ ဤအတောအတွင်း တက်တက်ကြွကြွ

ကြွသည့် လူငယ်လက်ဝဲသမား အချို့နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် ဂွေဗားရားသည် အရှေ့ဘက်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့၍ ဘင်တူခါက ရောက်ခဲ့ဘူးသည့် ပီရူး၊ အီကွာဒို စသည့် တိုင်းပြည်များကိုဖြတ်ကျော်ကာ အလယ်ဗဟို အမေရိကန်ပြည် များဖြစ်ကြသော ပနားမား၊ ကော့စတာရီးကားစသည့် တိုင်းငယ်ပြည်ငယ် ကလေးများမှတစ်ဆင့် ဂွာတီမာလာသို့ ရောက်လာ ခဲ့သည်။

ဂွေဗားရားသည် ယခင်ပထမ ခရီးထွက်စဉ်က မော်တော်ဆိုင် ကယ်၊ မော်တော်ကား စသည်များကိုစီး၍ လာခဲ့သော်လည်း ယခုတခေါက် အာဂျင်တီးနားမှ ဂွာတီမာလာသို့ ရောက်သည် အထိ များသောအားဖြင့် ခြေကျင်လျှောက်၍ တမြို့ဝင် တထောက်နားကာ ရောက်လေရာ တိုင်းပြည်များတွင် ရက်အတန် ကြာနေပြီးမှ ခရီးဆက်လေ့ရှိသည်။ ထိုသို့ကိုယ်ခြေထောက်ကိုယ် အားကိုးရလောက်အောင် သူ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကလည်း အထူးပင်ကောင်းမွန်နေပြီဖြစ်သည်။

ဂွာတီမာလာသို့ ဂွေဗားရားရောက်လာခဲ့သည်မှာ ၁၉၅၃ ခု ဒီဇင်ဘာလအတွင်းပင်ဖြစ်ရာ သူ့အဖို့ အချိန်ကောင်း အခါ တောင်းနှင့် ဆုံစည်း ကြိုကြိုက်သည်ဟု ဆိုရမည်ပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအချိန်ထိုအခါတွင် အနောက်ဘက် ကမ္ဘာခြမ်း ဟူ၍ ခေါ်ဆို တင်စားခြင်း ခံရသည့် လက်တင် အမေရိကန်တိုင်းပြည်များအနက် ဂွာတီမာလာတွင် ပထမဆုံး လက်ဝဲအစိုးရ တက်ရောက်အုပ်ချုပ်လျက် ရှိသောကြောင့်တည်း။

၉၂

ဆင်းယုန်ခောင်မောင်

လက်တင်အမေရိကတွင် လက်ဝဲအင်အားစုများ ပထမဆုံး အာဏာရသည့် ဂွာတီမာလာပြည်သို့ လက်တင်အမေရိကန်ပြည် များမှ လက်ဝဲသမားများ၊ ကွန်မြူနစ်နှင့် ကွန်မြူနစ် လိုလားသူ များ၊ ဟိုးတက်သော နိုင်ငံရေးသမားများ ဝင်လာမစဲ တစ်ဖွဲ့ ရောက်ရှိနေကြရာ ၎င်းတို့တွင် ပီရူးပြည်မှ ဟစ်လ်ဒါဂါဒီယာ ဆိုသူ အမျိုးသမီးကလေး တယောက်လည်း အပါအဝင် ဖြစ် သည်။

တနေ့တွင် ပီရူးပြည်သူကလေး ဟစ်လ်ဒါနှင့် အာဂျင်တီး နားပြည်သား ဂွေဗားဇားတို့ မြို့ထဲတနေရာတွင် အမှတ်မထင် တွေ့ဆုံမိကြရာမှ တစတစရင်းနှီးသည့် မိတ်ဆွေများ ဖြစ်လာကြ သည်။

ဟစ်လ်ဒါမှာ အသက် ၂၀-ခန့်သာရှိသေး၍ ပျိုမျစ်နုနယ် သူကလေးဖြစ်သည်။ မျက်ခန်း၊ မျက်လုံးကောင်းကောင်း၊ နှာတံ ပေါ်ပေါ်ဖြင့် စထားပြောလျှင် သွက်သွက်လက်လက် ချက်ချက် ခြာခြာ ချစ်စရာကောင်းသည့် လုံ့မပျိုလေးဖြစ်သည်။ ရုပ်ရည် ရှုပကာယအားဖြင့် ချစ်စရာကောင်းဆလောက် လူတဖက်သား အပေါ်တွင် သနားတတ်၍ စိတ်နေသဘောထား ကောင်းသူ ကလေးပင်ဖြစ်သည်။

ဂွာတီမာလာသို့ ရောက်သည့်အချိန်မှစ၍ ထုံးစံအတိုင်း ဘိုင် ကျနေပြီဖြစ်သော သူ့ကောင်းစား ဂွေဗားဇားသည် အစစ အရာရာ ဟစ်လ်ဒါကိုသာ အားကိုးခဲ့ရသည်။ အချိန်ကျ၍ ထမင်းဆိုင်တွင် ထမင်းလခပေးရတော့မည်ဆိုလျှင် ချူးတပြားမှ မကပ်သည့် ဂွေဗားဇားအတွက် ဟစ်လ်ဒါက စိုက်ပေးလိုက်ရ

သည်။ တလကုန်တလဆန်း၍ အိပ်ခန်းလခ ပေးကြရသည့်အခါ မျိုးတွင်လည်း ဂွေဗားဇားမှာ ဟစ်လ်ဒါကိုသာအားကိုးခဲ့ရသည်။

ဂွေဗားဇားအား ဟစ်လ်ဒါက ယင်းသို့ ကူညီထောက်ပံ့ခဲ့ သည့်မှာ တဖက်သားကို ညာတာသနားတတ်သည့် စိတ်ထား ကြောင့်သာမဟုတ်။ သူနှင့် ယုံကြည်ချက်ခြင်း တူ၍ ဘဝတူ ဘော်တယောက်အဖြစ် ခံယူထားသောကြောင့်လည်းဖြစ်သည်။ နှစ်သည်။ ဟစ်လ်ဒါမှာလည်း ပီရူးပြည်မှ လက်ဝဲတော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သော အေပီအာအေခေါ် ပြည်သူ့ညီညွတ်ရေး အဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့ဝင်တယောက်ဖြစ်၍ ပီရူးအစိုးရက ပြည်နှင့်ဒဏ်ခေး ခံစရာ ဂွာတီမာလာသို့ ထွက်ပြေးလာရသူကလေးဖြစ်သည်။

သို့သော် ဟစ်လ်ဒါသည် ဂွေဗားဇားအား ကြာကြာထောက် ပံ့ပေးရန် မကြာမကင် ဂွာတီမာလာ အစိုးရ၏ အမျိုးသား သယ်ယာမြေဌာနတွင် ဂွေဗားဇားတယောက် အလုပ်ရ၍ နေရာ တာသွားခဲ့သည်။

ဂွေဗားဇားအဖို့ အလုပ်ရ၍ စားဝတ်နေရေး ချောင်လည် သာသဖြင့် ဝမ်းသာရသည်ထက် လယ်ယာမြေဌာနတွင် အလုပ် ထုပ်ရင်း အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် သင့်ခန်းစာနှင့် အတွေ့အကြုံများ၊ သဘောတရားနှင့် လက်တွေ့များကို မည်သူ့မျှခြင်းစာ ပို၍ အားရ ကျေနပ်မှုဖြစ်သည်။

ဂွာတီမာလာအစိုးရသည် တရုပ်ပြည်မှ မြေယာတော်လှန် ရေး အခြေခံ သဘောတရားများကိုကိုင်စွဲ၍ ဂွာတီမာလာ လယ် သမားများအား လယ်ယာပြေများ ဝေခြမ်းပေးခြင်း၊ မြေယာ တော်လှန်ရေး သဘောတရား သင်တန်းများပေးခြင်း၊ ဆီးနှံ

ပိုမိုထွက်ရှိရေးအတွက် လက်မှုလယ်ယာမှ စက်မှုလယ်ယာစနစ်သို့ တစ်စတစ်စပြောင်းပေးခြင်းစသည့် လုပ်ငန်းများကို စနစ်တကျ စောက်ချ၍လုပ်ကိုင်လျက်ရှိရာ ဂွေဗားဇားများ အချို့ရှာသော တွေ့သလိုဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူ့တံသက်တာတွင် မြေယာတော်လှန်ရေး၏ အရေးကြီးပုံကို ပထမဆုံးအကြိမ် သတိပြုမိခြင်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ခေတ်နောက်ကျသည့် နိုင်ငံများတွင် မြေယာတော်လှန်ရေးမပါဘဲ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးမအောင်မြင်နိုင်။ မြေယာပြဿနာကို မှန်ကန်စွာ မဖြေရှင်းနိုင်ဘဲ ဆိုရှယ်လစ်ပန်းတိုင်သို့ မလှမ်းနိုင်။ ဆိုရှယ်လစ်စနစ် မထူထောင်နိုင်ဟူသော အချက်များကို ယခုမှ လက်တွေ့ကျကျ နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ရသည်။

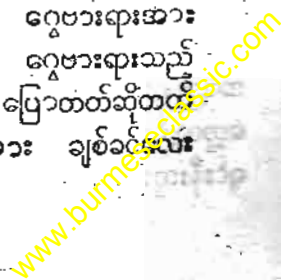
သို့သော် ဂွေဗားဇားအဖို့ ဂွာတီမာလာအစိုးရ၏ မြေယာတော်လှန်ရေးဌာနတွင် မြေယာပြဿနာများကို အားရဝမ်းသာလေ့လာ ဆည်းပူးနေရာမှ မြန်းကန် မီးတောင်ပေါက်ကဲ့သို့ တောင်ကြီးပြိုလဲသွားသလို အဖြစ်ဆိုးနှင့် ကြုံလိုက်ရသည်။

ယင်းအဖြစ်ဆိုးကား အခြားမဟုတ်။ လက်တင်အမေရိကတွင် ကွန်မြူနစ်ဝါဒ တစ်စတစ်စသန်ကြီးထွားလာမည်ကို မယိုလား မရွံဆိတ်နိုင်သော အမေရိကန် အစိုးရသည် စီ-အိုင်-အေ ခေါ် အမေရိကန် ဗဟို စုံစမ်းထောက်လှမ်းရေး သူလျှို အဖွဲ့ကြီး၏ စီမံခန့်ခွဲမှုဖြင့် ဂွာတီမာလာမှ လက်စွဲအစိုးရကို ရုတ်တရက် ဖြုတ်ချလိုက်သောကြောင့်ပင်တည်း။

မက္ကဇီကိုတွင် ဂွေဗားဇား၏ ဘဝခရီး၌ အရေးကြီးသည့် အခြားရဲဘော်တဦးကို တွေ့ရသေးသည်။ ထိုရဲဘော်မှာ အခြား

မဟုတ်။ ဂွာတီမာလာတွင်နေစဉ်က သွားအတူလာအတူဖြစ်ခဲ့၍ မက္ကဇီကိုသို့ သူ့အလျင် ရောက်နေနှင့်သော ပီရူးပြည်သူ့ရေးရာ ဖာစ်လ်ဒါပင်ဖြစ်သည်။ ဂွာတီမာလာတွင် တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများ ဝင်တိုက်ခဲ့စဉ်က တကွတပြားစီ သွားခဲ့ကြသော ဂွေဗားဇားနှင့် ဖာစ်လ်ဒါတို့သည် ယခုအထိ မက္ကဇီကို၌ ပြန်လည်တွေ့ဆုံကြရာတွင်မူ တယောက်နှင့် တယောက် နောက်တခါမခွဲ မခွာ ရာသက်ပန် အတူနေသွားကြသေးပြန်လိက်ကြသည်။ ခက်ခဲကြမ်းတန်းလှသည့် ဘဝခရီးအလျှောက်တွင် တယောက်နှင့်တယောက် ကာလအတန် နားထောင်ချက်ဖြင့် လျှောက်ခဲ့ကြရာမှ ယုံကြည်ချက်ချင်းလည်းတူ၊ ချစ်ခင်ချက်ချင်းလည်းတူခဲ့ကြသော ဂွေဗားဇားနှင့် ဖာစ်လ်ဒါတို့သည် ၁၉၅၅-ခုနှစ် သာယာလှသည့် မေလ၏ တခုသော ရက်တွင် တရားဝင်လက်ထပ်ခဲ့ကြသည်။

ဂွေဗားဇားနှင့် ဖာစ်လ်ဒါတို့၏ မင်္ဂလာလက်ထပ်ပွဲတွင် သတို့သားဘက်မှ လူပျိုရီ အဖြစ်ဆောင်ရွက်သူမှာ ဆောလ်ကပ်စထရီဖြစ်သည်။ သူသည် ကျူးဘားပြည်မှ ဘာတစတားအစိုးရအဖွဲ့မှ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ပုန်ကန်မှုဖြင့် ထောင်ကျခဲ့ရပြီး ဘောင်မှလွတ်လျှင်လွတ်ချင်း မက္ကဇီကိုပြည်သို့ ထွက်ပြေးလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ မက္ကဇီကိုသို့ ခပ်စောစောအပင် ရောက်နေသော ဖာစ်လ်ဒါသည် နောက်မှ ရောက်လာသော ဂွေဗားဇားအား ဆယ်ကပ်စရီနှင့် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သည်။ ဂွေဗားဇားသည် ခပ်စောစောပင် ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောတတ်ဆိုတတ် ဖာစ်လ်ဒါကို တတိယ ရော့လ်ကပ်စထရီအား ချစ်ခင်နှလုံး

စားမိသည်နှင့်အမျှ တိုက်ပွဲဝင် ရဲဘော်တယောက်အဖြစ် ယုံကြည် ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံလာခဲ့ရာမှ မိမိ၏မင်္ဂလာပွဲတွင် လူပျိုရံအဖြစ် ဆောင်ရွက်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

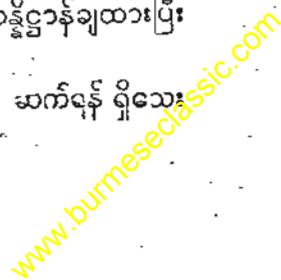
များမကြာမီ ဂွေဗားဗားသည် ချစ်ဇနီး ဟစ်လ်ဒါ၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုကြောင့် ကျူးဘားပြည်မှ နောက်ထပ် ဝူ နွေးနွေး ရောက်လာသော တိုင်းပြေးပြည်ပြေး တော်လှန်ရေးသမား တယောက်ကို သိကျွမ်းခဲ့ရပြန်သည်။ ထိုရဲဘော်မှာ မိမိနှင့် အသက်အရွယ်ချင်းလည်း သိပ်မကွာလှ၊ အရပ်အမောင်းမှားသည် မိမိလို ဒေါင်ကောင်းကောင်း၊ မျက်နှာပေါက်ချင်းလည်း ခပ်ဆင်ဆင်ဖြစ်၍ ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် ဘေးလူများက ညီအကိုဟု ပင် ထင်စရာရှိသည်။

ထိုရဲဘော်ကား အခြားသူမဟုတ်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကို အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးဘဲ မတ်မတ်မားမား ပြတ်ပြတ်သားသား ခေါင်းဆောင်နေသည့် ဖီဒယ် ကပ်စထရီဆိုသူပင်တည်း။

ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားတွင် နိုင်ငံတော် ပုန်ကန်မှုဖြင့် ထောင်ကျနေခဲ့ရာမှ ထောင်မှအလွတ်တွင် နောက်တကြိမ် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းရန် ညီဖြစ်သူ ရေလဲကပ်စထရီရိုရာ မက္ကဇီကိုပြည်သို့ လိုက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဂွေဗားဗားသည် ကပ်စထရီကို လူချင်းမတွေ့ဘူး၊ မမြင်ဘူးခင်ကပင် သူ့အကြောင်း၊ သူ့စိတ်ဓာတ်နှင့်၊ သူ့သတ္တိ၊ သူ့အရည်အချင်းများကို ကြားသိခဲ့ပြီး ဖြစ်ရာ နှစ်ယောက်သား တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း တိုက်ပွဲဝင် ရဲဘော်များအဖြစ် လေးစားရင်းနှီးသွားခဲ့ကြသည်။

နှစ်ယောက်သည် အချိန်ရှိသရွေ့ အမျိုးသားလွတ်ရေးတိုက်ပွဲများအကြောင်း ဆွေးနွေးကြသည်။ အချိန်လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်ညှိနှိုင်းကြည့်လေ့ရှိသည့် ဂွေဗားဗားသည် ကပ်စထရီနှင့် တွေ့လိုက်တိုင်း တိုက်ပွဲကြောင်း၊ တော်လှန်ရေးအကြောင်းများကိုသာ ပြောပြီးရင်း နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်တစ်ဖက်တစ်ဖက် ဖြစ်နေရာ တခါသော် ချစ်စခင်စ ကြင်နာစမှ သဘာဝအတိုင်း ဆန့်ခွဲနိုင်သော ဟစ်လ်ဒါကပင် 'သူတို့နှစ်ယောက်သည် မှီဖွဲ့ တော်လှန်ရေးကလဲ့လို့ အခြားပြောစရာမရှိတော့ဘူး' ကျမယောက်ျားတော့ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးနဲ့ဘာမှ မဆက်သနဲ့ပေါ့ပြီ ဟူ၍ ရယ်သလို မောသလိုပြောခဲ့ဘူးသည်။ ဟစ်လ်ဒါပြောမည်ဆိုက ပြောလောက်သည်။ ပြောသည့်အတိုင်း ဟုတ်လည်းဟုတ်နေသည်။ မက္ကဇီကိုတွင် အမှတ်မထင်အောင် ဆိုတွေ့ခဲ့ကြသော အကျင့်တီးနားမှ ဂွေဗားဗားနှင့် ကျူးဘားမှ ကပ်စထရီတို့သည် အချိန်ရှိသရွေ့ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး ဆက်လက် ဆင်နွှဲရန်သာ ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ ပြင်းခဲ့ကြသည်။ ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ အခြားပြဿနာများတွင် အငြင်းပွားချင်ပွားမည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး ဆက်လက်ဆင်နွှဲရန် ဆွေးနွေးရာ၊ ပြင်ဆင်ရာ၊ ငြင်းဆူရာနှင့် နှစ်ယောက်သား အငြင်းပွားဘဲ ရှိကြသည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကို အောင်ပံခံသည် အထိ ဆက်လက်ဆင်နွှဲရန် နှစ်ယောက်စလုံး မြဲမြံမြဲမြံ သန့်ဋ္ဌာန်ချထားပြီး ဖြစ်သည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးသည် ဆက်ရန် ရှိသေးသည်။

လက်နက်ကိုင်သော
ဆရာဝန်တယောက်

ဤကွင်းပြင်ကလေးမှာ အလျား ၁၀ မိုင် အနံ ၆ မိုင်ခန့်
သည်။ မျက်စိတဆုံး ကွင်းပြင်၏ ဟိုမှာဘက်တွင် တောအုပ်တခု
ပုံးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

မက္ကစီကိုပြည် ချားလ်းကိုးခရိုင်အတွင်း တောင်ပေါ်မြေပြန့်
တနေရာမှ ဤကွင်းပြင်သည် နှစ်ရှည်လများ အစဉ်အဆက်အား
ဖြင့် ကျွဲနွားတိရစ္ဆာန်များ၏ စားကျက်တခုပင်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုတလော ကျယ်မောပြန့်ပြောလှသည့် ဤကွင်း
ပြင်တွင် ခါတိုင်းတွေ့နေကျ၊ မြင်နေကျ ကျွဲနွားတိရစ္ဆာန်များကို
မတွေ့ရ၊ မမြင်ရဘဲ လူငယ်လူ ရွယ်အတော်များများကိုသာ လှုပ်
လှုပ်ရှားရှားဖြင့် အမြဲလိုလိုတွေ့မြင်နေရသည်။ သူတို့အားလုံးမှာ

ဗေဒနာများ

ဆက်၂၀ပတ်ဝန်းကျင် မကြီးမငယ် အရွယ်များဖြစ်ကြပြီး
ဤကွင်းပြင်ထဲသို့ နွေစဉ်လိုလိုလာရောက်၍ ပြေးလိုက်လွှားလိုက်
အောက်လိုက်ဝပ်လိုက်၊ စုလိုက်ဖြန့်လိုက်ဖြင့် အနားမနေဘဲ လှုပ်
လှုပ်ရှားရှား လုပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူတို့တခုတယူခက်သို့ ဤကွင်းပြင်ထဲတွင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
အာလုပ်နေကြသည်မှာ ရက်ပေါင်း အတော်ကြာသွားပြီ ဖြစ်
သည်။

ရုတ်တရက် ပြေးလိုက်လွှားလိုက် လုပ်နေရာမှ ပြုန်းကန်
မောက်လိုက်ဝပ်လိုက်၊ စုလိုက်ဖြန့်လိုက်လုပ်နေကြသည့် ဤလူ
အယ်လူရွယ်များ၏ လက်တွင် ရိုင်ဖယ်သေနတ် အတိုအရှည်များ
ထိယ်စီးဒိုင်ငံ ကိုင်ထားကြသည်ကို တွေ့ရ၍ မကြာခဏ အော်
အစ်အမိန့်ပေးသံများကိုပါ ကြားနေရသဖြင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ
ကြည့်လျှင် စစ်တပ်တပ်မမှ စစ်သားများ စစ်ခလေကျင့်ခန်းဆင်း
နေကြသည်ဟုပင် ထင်စရာရှိသည်။

သို့သော် အနားကပ်၍ စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်လိုက်မည်ဆိုပါက
သူတို့တခုတယူ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားကြသည့် အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီ
များမှာ တူညီဝတ်စုံယူနီဖောင်းများမဟုတ်ကြဘဲ ကျားကျား
ကြောင်ကြောင် အရောင်အမျိုးမျိုးကွဲပြားနေသဖြင့် စစ်တပ်မှ
စစ်သားများမဟုတ်။ သာမန်အရပ်သူ အရပ်သားများဖြစ်နေ
သည်ကို တွေ့ကြရမည်ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ သူတို့တတွေသည် စစ်သားများမဟုတ်ကြ။ အရပ်
သူ အရပ်သား လူငယ်လူရွယ်များသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူလို

ကိုယ်လို သာမန်အရပ်သား များမဟုတ်ကြမူ၍ တစ်ဘဝသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လက်နက်ကိုင်သင်တန်းကို ပင်ပန်းပန်းပန်း လာ ရောက်သင်ကြား နေကြသူများဖြစ်သည်။ ထို့ထက်ပို၍ မှန်ကန် တိကျသောစကားကို ဆိုရပါမူ ဤအရပ်သူအရပ်သား လူငယ် လူရွယ်များသည် အာဂျင်တီးနားမှ ဂွေဗားဗားနှင့် ကျူးဘားမှ ကပ်စထရီတို့၏ စည်းရုံးခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် ကျူးဘားတော် လှန်ရေးကို ဆက်လက်ဆင်နွှဲရန် လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျား သင်တန်းများကို ကြိုးကြိုးစားစား လာရောက် သင်ကြားနေကြ သူများပင်တည်း။

ဤလက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျားသင်တန်းသို့ တက်ရောက်သင် ကြားနေကြသူများမှာ အရေအတွက်အားဖြင့် စုစုပေါင်း ၈၀ ခန့်ရှိ၍ အားလုံးလိုလိုမှာ ကျူးဘားအမျိုးသားလူငယ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။ လူငယ်များသည် ကျူးဘားပြည် မွန်ကားဒါးစစ် စခန်းကိုဝင်စီးခဲ့စဉ်က ပါဝင်ခဲ့ကြ၍ နိုင်ငံတော် ပုန်ကန်မှုဖြင့် ကျူးဘားပြည်၏တောင်ဘက် ထင်းရှူးကျွန်းကလေးပေါ်မှ ဘာ တစ္စတာအစိုးရ၏ အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် သေမကွဲရှင်မကွာ ကပ် စထရီနှင့်အတူ ကျခံလာခဲ့ကြသည့် ရဲဘော်ဟောင်းများပင် ဖြစ် သည်။ ထောင်မှလွတ်လာခဲ့ပြီး ကပ်စထရီ၏ ရွှေဆောင်စည်းရုံးမှု ဖြင့် ကပ်စထရီတို့ ညီအကိုရှိရာ မက္ကစီကိုပြည်သို့ တယောက်ပြီး တယောက် လိတ်တစ်ဆိတ်ရောက်လာခဲ့ကြည့် မျိုးချစ်လူငယ် သူပုန်များ ဖြစ်ကြသည်။

ကပ်စထရီသည် မက္ကစီကိုတွင် ဂွေဗားဗားနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ပြီး နောက် ဆက်ရန်ရှိသေးသော ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအတွက်

ယောက်သား အပူတပြင်း ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းခဲ့ကြသည်။ ကျူး ဘားပြည်မှ တယောက်ပြီးတယောက် မက္ကစီကိုသို့ ရောက်လာ ကြသည့် ရဲဘော်ဟောင်းများအား စနစ်တကျ စည်းရုံး၍ နေရာ များပေးခဲ့သလို ကျူးဘားပြည်သို့ ချီတက် တိုက်ခိုက်ရေးအ တွင် အသေးစိတ်လုပ်ငန်းစဉ်ကို ဂွေဗားဗားညီဖြစ်သူ ရော်လ် ဟိတ်ထရီတို့နှင့် တိုင်ပင်ရေးဆွဲခဲ့သည်။

ကျူးဘားပြည်တွင် လက်နက်အားကိုးဖြင့် အကြမ်းဖက် သမိုင်းနေသော ဘာတစ္စတာအစိုးရအား လက်နက်ဖြင့် တော် လှန်ကန်ရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းမရှိဟူသော အချက်ကို ကပ်စထရီရော ဂွေဗားဗားပါ လက်ခံသားပြီးဖြစ်ကြသည်။ ထိုသို့ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကို အသက်ပေး၍ ဆင်နွှဲကြရန် ကျူးဘားမှ လူငယ်သူပုန်ရဲဘော်များ တဖွဲ့ဖွဲ့ရောက်လာ ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူတို့ကို လက်နက်ကိုင် သင်တန်းပေးရန် အ တွင်ကျူးဘားသို့ ချီတက် တိုက်ခိုက်ရန် အတွက်၎င်း အခြားအရေးအကြီးဆုံး မရှိမဖြစ်သော ပစ္စည်းများကို မရ ရဘဲ ခြာကြရန် လိုအပ်နေသည်။ ယင်းပစ္စည်းများကား အ မဟုတ်။ လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များနှင့် ဆေးဝါးရိက္ခာ များပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းပစ္စည်းများကို ခြာကြရုံတင် ဆောင်းရာ၌ 'ဂွေ' ဟုလျှင် အဓိကဖြစ်ရာ ကပ်စထရီ၊ ဂွေဗားဗားနှင့် ရော်လ်ကပ်စ တို့သည် ဦးစွာပထမ ရ ပုံငွေကို အပူတပြင်းရှာကြရသည်။

မက္ကစီကိုပြည်နှင့် ကပ်လျက် ရေချင်းမြေချင်း ဆက်စပ်နေ သည့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုကြီးတွင် ကျူးဘားအမျိုးသား

အမြောက်အမြား အခြေစိုက်နေထိုင်လျက် ရှိကြသည်။ ၎င်းတို့
 နှစ် အချို့ မှာ ကျိတက်ချမ်းသာနေကြသည့် လုပ်ငန်းရှင်ကြီး
 များဖြစ်၍ အချို့မှာ စားနိုင်သောက်နိုင် ချောင်ချောင်လည်
 လည်ပီပီလျှံ လျှံ ရှိသူများဖြစ်ကြသည်။ ထပ်စထရီသည် သူ့ရေအေး
 နှစ်ယောက် သုံးယောက်နှင့် အတူ သူ့ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်
 ကာ မက္ကဇီကိုမှ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ သွားရောက်
 မိယာမီဘရစ်ချီပို၊ တင်ပါစသော မြို့ကြီးမြို့ငယ်များသို့ လှည့်
 လည်ပြီး ကျူးဘားအမျိုးသားများထံမှ ရိပ်ငွေများ အလှူခံ
 သည်။

သို့ အလှူခံရာတွင် ကျူးဘားပြည်၏စီးပွားရေးကို နိုင်ငံခြား
 တိုင်းတပါးသား အရင်းရှင်ကြီးများက လက်ဝါးကြီးအုပ် အ
 မြတ်ထုတ်နေကြပုံများနှင့် အဆိုပါ နိုင်ငံခြား အရင်းရှင်ကြီးများ
 နှင့်ပူးပေါင်းကာ ကျူးဘားပြည်သူများအပေါ် ဖိနှိပ်သွေးစုတ်
 အကြမ်းဖက် အုပ်ချုပ်နေသည့် ဘာတစ္စတာအစိုးရအကြောင်း
 ကို သဘောပေါက် နားလည်အောင် ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ကြသည်။
 အလားတူပင် ချောင်ချောင်လည်လည် စားနိုင်သောက်နိုင်ကြ
 သည့် လူလတ်တန်းစား အတတ်ပညာရှင် အသိပညာရှင်များက
 လည်း ကျူးဘားပြည်အား နိုင်ငံခြားအရင်းရှင်ကြီးများနှင့် အ
 ဏာရှင် ဘာတစ္စတာအစိုးရ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရေးအ
 တွက် ရိပ်ငွေနှင့်ဆေးဝါး ရိက္ခာများကို 'သဒ္ဓါတတ်အား နည်း
 များမဟူ အလှူခံခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ ကပ်စထရီကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်ကာ အမေရိကန်
 ပြည်ထောင်စု ကျူးဘားအမျိုးသားများထံမှ ကျူးဘား လွတ်

ကျွန်းစားရာ
 မြောက်ရေး ရိပ်ငွေများ အလှူခံရာ စုစုပေါင်း ဒေါ်လာ ၅
 သောင်းနီးပါးမျှ ကောက်ခံရရှိခဲ့၍ အခြား ဆေးဝါးရိက္ခာ
 နည်းများလည်း ရရှိခဲ့ကြသည်။

ကပ်စထရီသည် အမေရိကန်ပြည်တွင် ကျူးဘားအမျိုးသား
 အချမ်းသာများနှင့် အလယ်အလတ်တန်းစားများထံမှ ယင်းသို့
 အလှူငွေများ ကောက်ခံခဲ့သည့်နည်းတူ လက်လုပ်လက်စား သာ
 ဆင်းရဲသားများကိုလည်း ကျူးဘား လွတ်မြောက်ရေး
 အဖွဲ့များ အတိအလင်းဟောပြော၍ စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ခဲ့သည်။

“တကယ်တော့ ကျူးဘားအမျိုးသားတွေဟာ လက်
 ရှိ အုပ်ချုပ်နေတဲ့အစိုးရအဖွဲ့ ပြောင်းလဲရုံလောက်နဲ့ မ
 ကျေနပ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါ့ထက်ပိုပြီး အရေးကြီးတဲ့ လိုအပ်
 ချက်တွေ ရှိနေပါသေးတယ်။ အထူးသဖြင့် ကျူးဘား
 ပြည်မှာ ပြည်သူလူထုရဲ့ ဘဝအခြေအနေနဲ့ လူမှုဆက်ဆံ
 ရေး အခြေအနေများကို အောက်ခြေသိမ်း ပြောင်းလဲပစ်
 ဖို့ လိုနေပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ဒီမိုကရေစီရေးအပြင်
 ဒါ့ထက်ပိုပြီး အရေးကြီးတဲ့ လိုအပ်ချက်တွေလဲ ဖြည့်စွမ်း
 ပေးဘို့ရှိပါသေးတယ်။ ကျူးဘား အမျိုးသားတိုင်း လူ
 တမ်းစေ့နေနိုင်အောင် လုပ်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။ ကျူး
 ဘားပြည်မှာမွေးပြီး ကျူးဘားပြည်မှာဘဲ ကြီးပြင်း
 ဖောကြတဲ့သူတွေရဲ့ ကံကြမ္မာကို အစိုးရက လျစ်လျူ
 သားလို့မဖြစ်ပါဘူး။ လူတယောက်ဟာ အလုပ်လုပ်လုပ်
 ချင်တယ်။ လုပ်နိုင်တဲ့အင်အားလဲရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ

ဟာ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ပြီး သူနဲ့သူအိမ်သားတွေပါ အ
 ငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ် ဖြစ်နေတာလောက် ရင်နာစရာ
 ကောင်းတဲ့အဖြစ်ဟာ မရှိတော့ပါဘူး။ နေရာတကာ ဒီ
 လိုလူတွေအတွက် အလုပ်ရှာပေးဘို့၊ အလုပ်ဖန်တီးပေး
 ဘို့ဟာ အစိုးရရဲ့ မရှောင်မလှံ့သာတဲ့ တာဝန်ဖြစ်တယ်။
 ကုလားထိုင်ပေါ်က ထိုင်ပြီး ရေးဆွဲနေကြတဲ့ ဒီနေ့
 ဒီစီမံကိန်းတွေမှာ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘဇာစာမဲ့ မတွေ့
 ရပါဘူး။ ကျူးဘားပြည်ရဲ့ သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်နေတဲ့
 ဒီပြဿနာကြီးဟာ အာဏာလက်မဲ့ ဖြစ်နေကြတဲ့ နိုင်ငံ
 ရေးသမားတွေနဲ့ အာဏာကို ငမ်းငမ်းတက်နေတဲ့ လက်
 တဆုပ်စာ နိုင်ငံရေးသမားတွေရဲ့အလိုကို ပြည့်စွမ်းဘို့
 ပေါ်ပေါက်နေတဲ့ ပြဿနာလောက်ဘဲ ဖြစ်နေပါတယ်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု မြို့ကြီးပြကြီးများတွင် ရံပုံငွေ လှည့်
 လည်စောက်ခံခဲ့ရတဲ့ ကပ်စထရီသည် တခါသော် နယူးယောက်
 မြို့ ပန်းခြံတခု၌ ကျင်းပပြုလုပ်သည့် ကျူးဘားလွတ်မြောက်ရေး
 လူထုစည်းဝေးပွဲတွင် ကျူးဘားအမျိုးသားများအား အထက်
 ပါအတိုင်း လှုံ့ဆော်ဟောပြောခဲ့သည်။

ကပ်စထရီနှင့် သူရဲဘော်များသည် အမေရိကန်ပြည်တွင်
 ကျူးဘားအမျိုးသား လူတန်းစား အလွှာအသီးသီးအား ချဉ်း
 ကပ်တွေ့ဆုံ၍ရံပုံငွေကောက်ခံခြင်း၊ စည်းရုံးရေးလှုံ့ဆော်ခြင်းများ
 ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးနောက် မကြာမီ မက္ကစီကိုပြည်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြ
 သည်။ ထို့နောက် ကောက်ခံရရှိခဲ့ကြသည့် ရံပုံငွေများဖြင့် လက်

များ၊ ခဲယမ်းမီးကျောက်များ၊ ဆေးဝါးပစ္စည်းများနှင့်
 အခြားကိစ္စများ ဝယ်ယူစုဆောင်းခဲ့ကြသည်။

ကပ်အနည်းငယ် ကြာလတ်သော် ကပ်စထရီ၊ ဂွေဗားဗားနှင့်
 ကပ်စထရီတို့အပါအဝင် ရဲဘော် ၈၀ ခန့်ကို အထက် အစ
 ဆော်ပြုခဲ့သည့် ချားလ်ကိုးခရိုင် တောင်ပေါ်မြေပြန့်ဘု
 ဆက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲသင်တန်းများ လေ့ကျင့်နေကြသည်ကို
 ဖြစ်ကြရသည်။

ထိုသို့ နေ့စဉ်အချိန်မှန် လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲသင်တန်း ဆင်း
 ညာညာ လူငယ်လူရွယ် ၈၀ ခန့် ရှိသည့် အထဲတွင် ထူးထူး
 ကျားအဖိုးကြီးတယောက် ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။
 ကြီးမားမား အသက် ၆၀ ကျော်ခန့်ရှိပြီဟု ခန့်မှန်းရ၍ အသက်
 သံပင် ကြီးသော်လည်း ကျန်းမာရေး ကောင်းပုံရသည်။
 သန်မာမာ ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ်ရှိပုံရသည်။

နန်သည်။ ဤလူငယ်ရဲဘော်များထဲတွင် အဖိုးကြီး တယောက်
 ထင်နေသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤအဖိုးကြီးမှာ
 နန်အဖိုးကြီးမဟုတ်။ ကပ်စထရီနှင့် ဂွေဗားဗားအပါအဝင်
 နန်ကိုင် သင်တန်းတက်နေကြသည့် ရဲဘော်အားလုံး၏
 သတန်းဆရာကြီးပေတည်း။

ဤဆရာကြီး၏အမည်မှာ အယ်လ်ဘာတိုဖြစ်၍ အသက် ၆၃
 ခန့်ရှိပြီဖြစ်သည်။ အယ်လ်ဘာတိုသည် ကျူးဘားပြည်ဘူး
 ကျူးဘားအမျိုးသားတယောက်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ငယ်စဉ်က
 ကြီးက မိဘများနှင့်အတူ စပိန်ပြည် မက်ဒရစ်မြို့တော်သို့လိုက်

ပါသွားခဲ့ပြီး စပိန်ပြည်မှာပင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ အရွယ်ရောက်လာသည့်အခါ အယ်လ်ဘာတိုသည် မက်ဒရစ်မြို့တော် စစ်တက္ကသိုလ်နှင့် လေကြောင်းတက္ကသိုလ်များတွင် တက်ရောက် ပညာသင်ကြားခဲ့၍ ဂုဏ်ထူး ဘွဲ့ထူးများဖြင့် အောင်မြင်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဗိုလ်မှူးကြီးထူးဖြင့် စပိန်အစိုးရတပ်မတော်တွင် အမှုထမ်းခဲ့ရာ အာဖရိကတိုက်တွင် စစ်ပွဲပေါင်း မြောက် မြားစွာ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးအယ်လ်ဘာတိုသည် စပိန်ပြည်တွင်းစစ် ကာလအတွင်းကလည်း စပိန်အမျိုးသား အစိုးရ တပ်မတော်ဘက်မှ နေ၍ ဖက်ဆစ်ဖရန်ကို တပ်များအား ရှုပ်ရှုပ်ချွံချွံ ခုခိုတိုက်ခိုက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုသို့ စစ်ပွဲအမျိုးမျိုးတွင် ပါဝင်၍ စစ်မြေပြင်တွင် အပွဲပွဲနွဲ့လာခဲ့ပြီးနောက် အယ်လ်ဘာတိုသည် အသက်အရွယ်ကြီးပြင်းလာသဖြင့် အငြိမ်းစားယူကာ ဇင်တီချက်ကြွေ ကျူးဘားပြည်သို့ပြန်လာ၍ သာမန် အရပ်သားဘဝဖြင့် အေးချမ်းစွာ နေလာခဲ့သည်။ သို့သော် အရွယ်ရောက်၍ လူသားမြောက်ကတည်းက စစ်ထဲဝင်ခဲ့ပြီး တသက်လုံးစစ်သားဘဝဖြင့် စစ်ပွဲအမျိုးမျိုးတွင် နွဲ့လာခဲ့၍ စစ်စိတ်စစ်သွေး မကုန်သေးသည့် အငြိမ်းစား ဗိုလ်မှူးကြီးအယ်လ်ဘာတိုသည် မက္ကဇီကိုပြည် ဂွာဒလာဂျာရာမြို့တော် စစ်တက္ကသိုလ်တွင် နည်းပြဆရာအဖြစ် နှစ်ပေါင်း အတန်ကြာအောင် အမှုထမ်းလိုက်သေးသည်။ နောက်ဆုံး အသက် ၆၀ ကျော်လာပြီး ဇရာပိုင်းရောက်တော့မှ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အနားယူ၍ ဗဟိုကိုမြို့တော်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ အိမ်ကောင်ပရိဘောဂဆိုင်တလေးကဆိုင်ဖွင့်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး နေထိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော် ကျူးဘားလွတ်မြောက်ရေး လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းနေကြသည့် ကပ်စတရို၊ ဂွေဗားရားသည် ရဲဘော်တသိုက်နှင့် တွေ့လိုက်ပြန်သောအခါ ဗိုလ်မှူးကြီးအောင်အယ်လ်ဘာတိုမှာ ရောဂါဟောင်းများ ပြန်ထသလို စစ်စိတ်စစ်သွေးများ ကြွလာခဲ့ပြန်သည်။ ကပ်စတရိုနှင့် ဂွေဗားရားအဖို့ရာ၌လည်း တိုက်ပွဲပေါင်း မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် နှောင့်နှေးသည့် ပွဲတိုင်းကျော်စစ်သားဟောင်းကြီးကို တွေ့လိုက်သည်မှာ ဇာတ်ထဲ ပွဲထဲက စကားလို ‘ပတ္တမြား နကင်းနှင့် သိကြားမင်းကြီး’ အား တွေ့လိုက်ရသည့်ပမာ ဝမ်းအသာကြီးသာမိကြသည်။

သို့နှင့်ပင် တိုက်ရေးခိုက်ရေးစစ်စိတ်စစ်သွေးများ ပြန်ကြွလာသဖြင့်တကြောင်း၊ ကျူးဘား အမျိုးသားချင်း ယိုင်းပင်းသည့် သဘောဖြင့် အရေးကြီးလျှင် သွေးနိုးသည့်ဓမ္မသာကြောင့် တကြောင်း၊ အကြမ်းဖက်မှုကို အကြမ်းဖက်မှုဖြင့် တော်လှန်တို့ပြန်ရန် ကိုယ်တိုင်လည်း ဝန်မလေး။ သူတပါးကိုလည်း အားပေးတတ်သည့် ဝါသနာ ဗီဇကြောင့်တကြောင်း စသည့်အကြောင်းများကြောင့် ဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း အယ်လ်ဘာတိုသည် ကပ်စတရိုနှင့် ဂွေဗားရားအပါအဝင် လူငယ်ရဲဘော်များအား သူတသက်လုံး ဆည်းပူးတတ်ကျွမ်းလာသည့် တိုက်နည်း၊ ခိုက်နည်း၊ ပစ်နည်း၊ ဆတ်နည်း၊ ဆုတ်နည်း၊ တက်နည်း စသည့် စစ်ပညာ မှန်သမျှကို ဆရာစားမချန်ဘဲ သင်ပြပေးခဲ့သည်။

မှန်သည်။ ဆရာကြီးအယ်လ်ဘာတိုသည် ကျူးဘားရဲဘော်များအား စစ်ပညာအဝဝကို ‘ကကြီးမှ အ၊ အထိ’ သင်ပေးခဲ့

သည်။ အထူးသဖြင့် ဤဆရာကြီးမှာ စစ်ပညာ၊ စစ်အထူး
နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ဤအတတ်ပညာသည် သာမန်မဟုတ်
သိပ္ပံနှင့်ဝိဇ္ဇာပေါင်းစပ်ထားသည့် ပညာဖြစ်သည်ဟု ယူဆထား
လက်တွေ့နှင့်သဘောတရား၊ စာတွေ့နှင့် ငါတွေ့ကို ပေါင်းစပ်
ကျင့်သုံးလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် ကပ်စတရီနှင့် ဂျော့ဗားဇာ
အပါအဝင် လူငယ်ရဲဘော်များအား သေနတ်မျိုးစုံ ကိုင်တတ်
ပစ်ခတ်နည်း၊ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နည်းများနှင့် တွက်
မိုင်း၊ ဗုံးလှုပ်နည်း၊ သံချပ်ကာနှင့် တင်ကားများကို တိုက်ခိုက်ဖျက်
ဆီးနည်း၊ ရန်သူလေယာဉ်ကို မြေပြင်မှ ချိန်ရွယ် ပစ်ခတ်နည်း
စသည်များကိုပါ အသေးစိတ် သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ဤရဲဘော်များ တော်လှန် တိုက်ခိုက်ရမည့်
ဘာတစွာအစိုးရသည် အမြဲတမ်းစစ်တပ်ကြီးများ၊ အမြောက်
ကြီးများ၊ ခံတပ်ကြီးများဖြင့် အင်အားကြီးမားလှသည် ဖြစ်ရာ
သို့ အင်အားကြီးမားသည့် ရန်သူအား ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ
များကိုမသုံးဘဲ ပြောက်ကျားစစ်ပွဲ၊ တောတွင်း တိုက်ပွဲများဖြင့်
တိုက်ခိုက်နိုင်ရန် စနစ်တကျ သင်ပြသည်။ ရန်သူတပ်စခန်းများ
ကို အလစ်တွင် မည်သို့ဝင်စီးရမည်၊ ရန်သူခရီးပြေးကင်းများကို
မည်သို့မည်ပုံ ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်ရမည်၊ ရန်သူတပ်များ
သွားလာလှုပ်ရှားရာတွင် လမ်းခုလတ်မှ မည်သို့ဖြတ်၍ တိုက်ရမည်
စသည်များကို မြေပုံဖြင့်၎င်း၊ လက်တွေ့နမူနာတိုက်ပွဲဆင်း၍၎င်း
သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင် ဆရာကြီးအယ်လ်ဘာတို
သည် စပိန်တပ်မတော်တွင် အမှုထမ်းခဲ့စဉ်က အာဖရိက
တောတွင်း တိုက်ပွဲများမှ ရရှိခဲ့သည့် သင်ခန်းစာများနှင့် စပိန်

အသုံးစွဲများ

အသုံးစွဲမှု အတွေ့အကြုံများကို လက်တွေ့သင်ကြားခဲ့ရုံမျှ
အရပ်ပြည်တွင် ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး စစ်ပွဲကာလ အတွင်းက
အသုံးခဲ့သည့် မော်စီတုန်း၏ ကမ္ဘာကျော် ပြောက်ကျားစစ်ပွဲ
အကျိုးကျေးဇူးတရားများကိုပါ ညွှန်ကြားပို့ချပေးခဲ့

အယ်လ်ဘာတိုက စိတ်ပါလက်ပါ
အားတရ သင်ကြားပို့ချပေးသမျှ ကပ်စတရီနှင့် ဂျော့ဗားဇာ
အဝင် ရဲဘော်အားလုံးတို့ကလည်း တက်တက်ကြွကြွ ခွဲ
ခြားဖြင့် နာယူလေ့ကျင့်ကြသည်။ အယ်လ်ဘာတို ယူဆသလို
အသုံးစွဲရမည့် ကျူးဘားအား တော်လှန်ရေးတွင် ပြောက်
ကျားစစ်ပွဲသည် အဓိကဖြစ်ကြောင်း ကောင်းတောင်းကြီး
အာပေါက်နေကြသည် ဖြစ်ရာ သူတို့သည် ပြောက်ကျား
ကျား၏ သေနတ်ဗျူဟာနှင့် နည်းဗျူဟာများကို၎င်း၊ ပြောက်
ကျားတို့၏ ပရိယာယ်ကြွယ်ဝမှု၊ ဇွဲသတ္တိရှိမှု၊ စေ့စပ်သေချာမှု၊
မြန်ဖျတ်လတ်မှုနှင့် ခံနိုင်ရည် ရှိမှုများကို၎င်း မနေမနား
အားလေ့ကျင့်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ပြောက်ကျားတို့၏ လျှပ်
တိုက်ပွဲ၊ ရောင်ပြတိုက်ပွဲ၊ လမ်းဖြတ်တိုက်ပွဲ၊ အမုည့်ချေ
တိုက်ပွဲ စသည်များကိုလည်း လက်တွေ့ ကွင်းဆင်း၍ အပြင်း
အထန် လေ့ကျင့်ခဲ့ကြသည်။ မော်စီတုန်း၏ ပြောက်ကျားစစ်ပွဲ
နည်းဗျူဟာများမှ အင်အားကြီးသော ရန်သူကို မမြော်လင့်
အနေရာမှ မမြော်လင့်သည့် အချိန်တွင် အလစ်ဝင်ရောက်
တိုက်နည်း ထိုသို့အလစ်ဝင်မတိုက်မီ မိမိတပ်များကို လျှင်
မြန်စွာ စုစည်း၍ တိုက်ပွဲပြီးလျှင် ပြီးချင်း တပ်များကို လျှင်မြန်

စွာ ခွဲပြန်နည်း၊ ရန်သူတပ်များကို လှည့်စားနည်း။ ချောက်ထု
နည်း၊ ချော့မြူနည်းစသည့် ပြောက်ကျားတို့ တတ်အပ်သော
နည်းဗျူဟာများကိုလည်း တခုခုကျန် သင်အံ့ လေ့လာခဲ့
သည်။

ဤလက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျားသင်တန်းတွင် အတက်ကြွဆုံး
အကြိုးစားဆုံးနှင့် ဇွဲအရှိဆုံး ရဲဘော်ကား အခြားသူမဟုတ်
ဂွေဗားဗားပင်ဖြစ်သည်။ ဂွေဗားဗားသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက
ကိန်းအောင်းလာခဲ့သည့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်
မြောက်ရေးနှင့် လူမျိုးစု သွေးစည်းရေး စိတ်ဓာတ်များ အ
သွက်သွက်တိုင် ကျူးဘား အမျိုးသား မဟုတ်ငြားသော်လည်း
ကျူးဘား ပြည်သူများ၏ အဖိနှိပ်ခံဘဝကို စာနာသည်။ ဘ
တစုတာ အစိုးရ၏ အကြမ်းဖက်အုပ်စိုးမှုကို ရွံမုန်းခဲ့သည်။
မေရီကန် အရင်းရှင်နယ်ချဲ့သမား၏ ကျူးကျော်မှုကို နှစ်ဖက်မူမျှ
ကို ဒေါသအမျက်ထွက်ခဲ့သည်။ နှစ်ဖက်မူမျှ ကျူးဘားပြည်သူတို့
လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဘာတစုတာအစိုးရနှင့် နယ်ချဲ့သမားက
တော်လှန်ရန် ပြင်ဆင် စိုင်းပြင်းသည့် ဤလက်နက်ကိုင် ပြောက်
ကျားသင်တန်းတွင် ဂွေဗားဗားသည် အထူးပင် စိတ်ပါဝင်စား
စွာ သင်ကြားနာယူခဲ့သည်။ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားလေ့ကျင့်
ခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် မက္ကဇီကိုပြည် ချားလ်ကိုးခရိုင်အတွင်း တောင်ပေါ်
မြေပြန့်ကွင်းပြင်တခုတွင် စစ်သားဟောင်းကြီး အယ်လ်ဘာတ်
ဦးစီး၍ လပေါင်းများစွာ သင်ကြားပို့ချခဲ့သည့် လက်နက်ကိုင်

ပြောက်ကျားသင်တန်း ပြီးဆုံးသည့်အခါ၌ သဘောတရားရေး
အထိတွေ့ပါ ပထမစွဲ၍ အတော်ဆုံး အထူးချွန်ဆုံး ရဲဘော်
အဖြစ် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခြင်းခံရသူမှာ အခြားသူမဟုတ်၊ ဂွေဗား
ဗားမှ ဂွေဗားဗားပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၅၆ ခု နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့

ဤနေ့၊ ဤရက်တွင် မြောက်ဘက်ဆီမှ လေးပြင်းတိုက်လျက်
အညီအညီမူ ခုသီဥတုမှာ သာသာယာယာရှိလှ၍ ကောင်းကင်
အောက်တွင် မိုးသားတိမ်တိုက်များ ကင်းစင်လျက်ရှိသည်။ ပင်လယ်
ပြင်မှာ မိုးပြာပြာဖြင့် လောကဓာတ်တခွင်လုံး အပြာရောင်ပုံး
အဖြစ်ရှိသည်။

ယင်းသို့ အပြာရောင် မိုးကောင်းကင်အောက်မှ အပြာရောင်
အောက်နေသည့် မက္ကဇီကို ပင်လယ်ပြင်တွင် ရွက်လှေကလေး
အစင်းသည် ကျူးဘားကမ်းခြေဆီသို့ ဖြည်းညှင်းစွာ ဦးတည်
ဆင်းမောင်းနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

ရွက်လှေကလေးမှာ အလျားပေ ၅၀ ကျော် ၆၀ ခန့်
နံရံတဘက်တချက်တွင် ဝဲရန်မာ ဟူသော စာလုံးများ
သွားလှပစွာ ရေးထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဤရွက်လှေကလေး
ပေါ်တွင် လိုက်ပါလာကြသူများမှာ ရွက်လှေကလေး၏ အရွယ်
အကျယ်အဝန်းနှင့် မမျှအောင် ပြည့်ကျပ်လျက်ရှိသည်။ အားလုံး
ပေါင်း ၈၀ ကျော်ခန့်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ လူများဖြင့်
ညီကျပ်နေရုံမျှမဟုတ် သေတ္တာများ၊ ဂုံအိတ်များနှင့် သံပုံးများ

ပါ ပြတ်သိပ်နေရာ ရွက်လှေကလေးမှာ မနိုင်ဝန်ထမ်း၍ တလှမ်း
ချင်း လျှောက်နေရသည့် လူတယောက်ပမာ ပင်လယ်ပြင်တွင်
တအိအိလာနေရသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤရွက်လှေကလေးပေါ်တွင် လိုက်ပါလာကြသူများကား
မည်သူမည်ဝါများပါနည်း။ ဤရွက်လှေကလေးပေါ်မှ ပစ္စည်း
များကား မည်သည့် အရာများပါနည်း။ ဤရွက်လှေကလေးသည်
မည်သည့် အရပ်မှထွက်ခွာခဲ့၍ မည်သည့်ဒေသသို့ မည်သို့သော
အကြောင်းကိစ္စဖြင့် ခုတ်မောင်းနေပါသနည်း။

ဤမေးခွန်းများ၏ အဖြေများကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေး တွေး
တောကြံဆ၍ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ရှာဖွေစဉ်းစားနေရန် လိုမည်မထင်။ အ
ထက်တင်ဖော်ပြခဲ့ပြီးသမျှ အကြောင်းခြင်းတရားတွေ့တွေ့ အခြေ
အနေ အရပ်ရပ်တို့ကို ထောက်ရှု၍ ကပ်စထရီနှင့် ဂေဗားဗားတို့
ခေါင်းဆောင်သော ရဲဘော်တစ်စုသည် လက်နက် ခဲယမ်း
မီးကျောက်များနှင့် ရိုက္ခာဆေးဝါးများကို တင်ဆောင်ကာ
လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲရန် မက္ကစီကိုပြည်မှ ကျူးဘား
တမ်းခြေသို့ ဤဂရုန်မာ ရွက်လှေကလေးဖြင့် ဤနေ့၊ ဤရက်
တွင် စတင် ထွက်ခွာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး
သိပြီးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ဤနေရာတွင် ဖော်ပြရန် တချက် ကျန်နေသေး
သည်။

ယင်းအချက်ကား အခြားမဟုတ်။ တခါက အာမေဇုံမြစ်
ကမ်းပါးမှ အရေပြားဆရာဂါ ကုသရေး ဆေးပေးဌာနများတွင်

လုပ်ခဲ့ဘူး၍ အာဂျင်တီးနားတက္ကသိုလ်မှ ဆေးသိပ္ပံဘွဲ့ထူး
ဆေးအာ မက္ကစီကို ဆေးရုံကြီးတွင် အမှုထမ်း လာခဲ့သော
အဘ ချေ- ဂေဗားဗားသည် ဤနေ့ ဤရက်မှစ၍ သာမန်
အသက်စာယောက် မဟုတ်တော့ဘဲ လက်နက်ကိုင်သော ဆရာ
အယောက် အဖြစ်သို့ ဘဝ ကူးပြောင်း ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ
အချက်ပင်တည်း။

အသွယ်သွယ်တို့သည် ရှည်လျားကြမ်းတန်းလှသည့် ခရီးလမ်းများကို ဖြတ်သန်းကျော်လွှားခဲ့ရသည်။

ထိုထိုသော တော်လှန်ရေးခရီးလမ်းများကဲ့သို့ပင် ကျူးဘားဆော်လှန်ရေး ခရီးလမ်းသည်လည်း ကြမ်းတမ်းခက်ခဲသည်နှင့်အမျှ အကွေ့အကောက် ပေါများလှသည်။ အတက်အဆင်းများပြောင်လှသည်။

၁၉၅၆ ခု နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့က မက္ကစီကို ကမ်းခြေမှ ဂရန်မာ ရွက်လှေကလေးဖြင့် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည့် ဘယ်စတရီနှင့်ဂွေဗားရာတို့ခေါင်းဆောင်သော ရဲဘော်များသည် တော်လှန်ရေး အခက်အခဲ အဖုအထစ်များကို ခရီးအစမှစတင်၍ တွေ့ခဲ့ရသည်။ အပြောလွယ်သလောက် တကယ်လုပ်ရာတွင် အခက် ဂွင်မကျမှုများ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ သဘောတရားနှင့် သက်တွေ့ပေါင်းစပ်ရာ၌ မဟပ်မိသည်များလည်း ရှိခဲ့သည်။

ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၏ အပေထမပိုင်း ကာလတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည့် အဖုအထစ် အခက်အခဲများနှင့် ယင်းအခက်အခဲများကို ကျော်လွှား၍ ပွဲဦးထွက် ခအောင်ပွဲများ ရယူခဲ့ရာ၌ နေထိုင်မှုပုံစံ ပြောင်းလဲခဲ့သည်များကို အခြားသူများက တဆင့် အကူအညီပေးကြား၍ ရေးသားဖော်ပြကြသည်ထက် ကိုယ်တိုင် ခံစားရသည့် ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့ရသည့် ကာယကံရှင် ဂွေဗားရာ၏ ရေးသားဖော်ပြချက်က ပိုမိုပြည့်စုံ၍ ခိုင်လုံတိကျမည်မှာ မှန်ကန်သည်။

တော်လှန်ရေးသည် ကလေးကစားသည့် အလုပ်မဟုတ်

တော်လှန်ရေး ခရီးသည် မည်သည့်အခါမှ 'ပန်းခင်းဆေးလမ်းပမာ' မွှေးရနံ့ဖြာ၍ သာယာညက်ညောနေသည် မဟုတ်။ ကတ္တရာခင်းသောလမ်းကဲ့သို့လည်း ဖြောင့်တန်းချောမွေ့ နေသည့် ဟူ၍မရှိ။ အဖုအထစ် အကွေ့အကောက်နှင့် အတက်အဆင်းများ သလောက် အနှောင့်အရှက် အဖျက်အဆီးတွေ ပေါ်လာသည့် ခရီးကြမ်းတခုပင်ဖြစ်၏။ ဆူးငြောင်သစ်ငုတ် ခလုတ်ထက် သင်းများ တင်းကျပ်ပြည့်နေသည့် လမ်းခရီးတမျိုးပင်ဖြစ်၏။ ကမ္ဘာကို ကိုင်လှုပ်ခဲ့သည် မဟာဆိုရှယ်လစ် အောက်တိုဘာတော်လှန်ရေးကြီးမှအစ ထူးကဲပြောင်မြောက်လှသည့် တခုတော်လှန်ရေးကြီးအလယ် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တော်လှန်ရေး

သို့ဖြစ်ရာ ဂွေပားရား၏ ဘဝအထူးတူပြုတ္တိကို ကြီးပမ်းပြုစုရာ၌ ပိုမိုခိုင်လုံပြည့်ဝ တိကျစေရန်အတွက် ဤစာအုပ် ဤအခန်း စာရာထွက် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၏ ပွဲဦးထွက်ကာလ တွေကြွ ခံစားခဲ့ရသည့် အခက်အခဲနှင့် အောင်ပွဲများအား 'တော်လှန် သောစစ်ပွဲ၏ အောက်မေ့ဖွယ်ရာများ' ဟူသော အမည်ဖြင့် ဂွေပားရားကိုယ်တိုင် ရေးသားခဲ့သည့် ဆောင်းပါးကို အောက် တွင် တလုံးမကျန် ပြန်ဆိုဖော်ပြအပ်ပါသည်။

တော်လှန်သောစစ်ပွဲ၏ စတင်ပေ တွယ်ရာများ
ရေးသူ။ ။ ဗိုလ်မှူးအာနက်စတို ရှေး-ဂွေပားရား

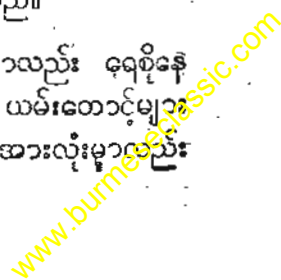
အလီဂရီးယား ရွာကလေးသည် ကရိုးတစ်အငူနှင့် မလှမ်း ဝေးမီး အရှေ့ဖျားပြည်နယ်မှ နီကွာရီခရိုင်အတွင်းရှိ ရွာကလေး တရွာဖြစ်သည်။ ဤရွာကလေးမှာပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ၁၉၆၅ခု ဇီဇင်ဘာ ၅ ရက်နေ့တွင် မမြော်လင့်ဘဲ ဘာတစ်ခုတင် အစိုးရ တပ်များ၏ အိုးဂ်ဒါခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်တို့မှာ ခရီးကြမ်း ချီတက်လာခဲ့ရသဖြင့် ခြေကုန်လက်ပန်းကျနေကြသည်။ ပါသမျှ ပစ္စည်းအားလုံး တခု မကျန် ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီး ဇီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် တော်လှန်ရာ

ခြေတနေရာသို့ဆိုက်ထပ်ခဲ့ကြသည်။ စစ်ဖန်အသစ်ကျပ်ချွတ် တို့ စီးလာခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးလိုလို ခြေထောက်များ နှစ်ပေါက် လျက်ရှိကြသည်။ ရွှံ့များ ဗွက်များ ထူထပ်လှ ဖြစ်နေစဉ်တွင်လည်း နာရီပေါင်းများစွာ လျှောက်လာခဲ့ ရသည်။ ဖန်များနှင့် ခြေထောက်မှ အနာများသာလျှင် မဟုတ်ဘဲ ဒုက္ခပေးနေကြသည်မဟုတ်။ မကြာမီပင်လယ်ကွေ့နှင့် ခုတ်ယံပင်လယ်ပြင်ကို ခုန်ရက်လုံးလုံး ထမင်း တန်ပမ္မစား သည် ဖြစ်ကျော်သာခဲ့ပြီးနောက် ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ အလွန် ခြားသည့် အခြေအနေမျိုးတွင် ဆိုက်ထပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရဲဘော် တော်တော် များများမှာ ပင်လယ်ပြင်တွင် အလေ့ ကျင့်လုံးဝ မရှိသဖြင့် လှိုင်းမူးပြီး အော့အန်လာကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တပ်စီလန်ဆိပ်ကမ်းမှ နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့ စတင်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ ထိုအချိန်က မြောက်အရပ်မှ ပြင်း တိုက်ခိုက်လျက်ရှိနေ၍ ရွက်လွင့်ရသည့်မှာ အလွန် ခက်ခဲစွာ ဖြစ်ပြီး စိုးရိမ်ပရာကောင်းလှသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လှေသင်္ဘောများအဖို့ ပင်လယ်ပြင်သို့ မထွက်ရသည့် အချိန်ကာလမျိုးဖြစ်သည်။ ဤအချက်များကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ သာများ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤရဲဘော်များမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ တရက်တလေမျှပင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးခြင်းမရှိဘဲ များစွာ တပ်သားသစ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တွင် ကျန်ရှိသည့် ပစ္စည်းများမှာလည်း ငရုစိုနေ ည့် ရိုင်ဖယ်သေနတ်များ၊ ကျည်ဆန်များနှင့် ယမ်းတောင့်များ ဖြစ်ကြသည်။ ဆေးဝါးပစ္စည်း တစ်ခုယာအားလုံးမှာလည်း

ပျောက်ပျက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရ၍ ကျောပိုးအိတ်များမှာလည်း ရွှံ့ပွက်
တွင် နှစ်ကျန်ရစ်ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ ထိုနေ့ထိုရက်မတိုင်မီက ကျွန်ုပ်
တို့သည် ကြံခင်းတစ်ခုအစပ်တွင် စခန်းချခဲ့ကြသည်။ ဤကြံခင်း
မှာ ထိုစဉ်က ဂျူလီယို လိုဘိုဆိုသူ ပိုင်ဆိုင်လျက်ရှိသည်ဟု သိ
သည်။

ရေလည်းအား၊ အစာလည်းငတ်နေကြပြီဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့
သည် အတွေ့အကြုံ မရှိသေးသည့်အလျောက် ကြံချောင်းများ
ကိုစုတ်ပြီး ကြံဖတ်များကို လမ်းတလျှောက်လုံး ပစ်ချလေ
ကြသည်။ ဤကြံဖတ်များခကြောင်ပင် ရန်သူစစ်သားများသည်
ဒုက္ခခံမနေရဘဲ ကျွန်ုပ်တို့နောက်သို့ ခြေရာစောက်၍ လိုက်လာ
နိုင်ကြခြင်းသာဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်တို့အား လမ်းပြုလေ
လာသူကပင် ရန်သူများအား ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ လိုက်ပြန်ခဲ့
၍ သစ္စာဖောက်မှုတွင် အဓိက တရားခံမှာ သူပင်ဖြစ်နေသည်။
နောင်နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာမှ သိရသည်။ ထိုညက သူ့အား
ပြန်လွှတ်ခဲ့သည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှားပင်ဖြစ်သည်။ ယင်း
သော အမှားမျိုးကို ကျွန်ုပ်တို့၏ တော်လှန်ရေးတလျှောက်
နောက်ပိုင်းကာလများတွင်လည်း မကြာခဏကျူးလွန်မိကြသေး
သည်။ ရဲဘော်တယောက်သည် အရပ်သူ အရပ်သား ပြည်သူ
များ၏ အားပေးထောက်ခံမှုများနှင့်ပတ်သက်၍ တဏှယ် လီလီ
လားလား အားပေးထောက်ခံခြင်း ဟုတ်မဟုတ် သူတို့၏
သဘောထားခံယူချက်များကို ရေရေရာရာ သေသေချာချာသိရှိ
ရန် ကြိုးစားသင့်သည်။ အထူးသဖြင့် အန္တရာယ်များလှသည့်
နယ်မြေများတွင် ရောက်နေသည့် ရဲဘော်တယောက်အဖို့ ဤ

အမှားများ

အဖို့ မိမိ၏ သတိပြုရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုထက်တိုင်
ကျွန်ုပ်တို့ သင်ခန်းစာမယူကြသေးဘဲ ရှိနေကြကို တွေ
့ကြည့်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လမ်းပြဆိုသူများအား မည်သည့်အခါမျှ
မသိဘဲ ပြန်ခွင့်မပြုသင့်ပေ။

ဒီဒင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့ နံနက်ခင်းတွင်မူ ရဲဘော်အချို့မှာ
ကောင်းစွာမလျှောက်နိုင်တော့ဘဲ ခြေကုန်လက်ပန်းကျ
ပြုဖြစ်ရာ ခရီးမလှမ်းမကမ်း လျှောက်ပြီးတိုင်း ခပ်ကြာကြာ
ချီတက်ခဲ့ကြရသည်။ သို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြံခင်း
အစပ်နားတွင် မရွှေောင်မလုံသာ စခန်းချခဲ့ကြရသည်။ ဤ
အခါမှာ ကြံပင်များပေါက်ကျဲ၍ရှိနေပြီး တဖက်တွင်မူ တောအုပ်
ဖြစ်သည်။

ကျွန်းတည်ချိန်လောက်တွင် တစုံတရာထူးခြားသည့် လက္ခဏာ
မတွေ့ရပေ။ ဤသို့ ဘက်ဘာအမျိုးအစား တိုက်လေယာဉ်
နှင့် အခြားမြို့ပြလေယာဉ်များ၊ စစ်လေယာဉ်များသည် ဤ
တစ်ဝိုက်သို့ ဝဲ၍ပျံသန်းလာသည်ကိုတွေ့မြင်ရသည်။ ထိုအချိန်
ရဲဘော်အချို့သည် ကြံပင်များကို အေးအေးဆေးဆေး
ဖြတ်နေကြသည်။ ခပ်နီမိနီမိကလေး ဝဲ၍ ပျံသန်းနေကြသည့်
လေယာဉ်များပေါ်မှ သူတို့ကို ကောင်းကောင်းကြီး မြင်
သည်ကို သူတို့သတိမမမိဘဲရှိနေကြသည်။ ထိုစဉ်က ဆေးမှူး
သော ကျွန်ုပ်၏ တာဝန်မှာ ရဲဘော်များ၏ ခြေထောက်မှ
အမှားကို ဆေးထည့် ပေးရန်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က
ကျွန်ုပ်တို့ဘာလုပ်ခဲ့သည်ကို ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိနေသည်
နှင့် ထိုရက်သည် ရဲဘော် ဟမ်ဘာကိုအတွက် နောက်ဆုံး နေ့

ရက်ပင်ဖြစ်သည်။ စီး၍မရတော့ပြီဖြစ်သော သူ့ဖန်ကို ကိုင်ဆောင်ပေးဌာနသို့ လာနေခိုက် ခြေကုန်လက်ပန်းကျ၍ ဒဏ်မီးဒဏ်ဖြစ်နေသည့် သူ့ပုံသဏ္ဍာန်ကို ယခုတိုင် မြင်ယောင်နေမိသေး

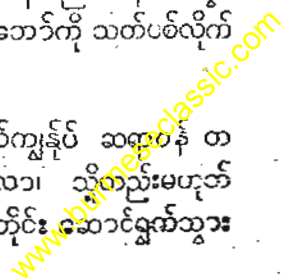
ရဲဘော် မွန်တာနေနှင့် ကျွန်ုပ်သည် သစ်ပင်တပင်ကို ထိုင်ကာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကလေးများအကြောင်းကိုပြောရင်း ရှိခဲ့ရထားကြသည့် ရိက္ခာကလေးများဖြစ်သော ဝက်အူချောတဖဲ့နှင့် ဘီစကွတ်မုန့်နှစ်ခုကို စားနေကြသည်။ ထိုအခိုက်မှာ သေနတ်သံတချက်ကြားလိုက်ရသည်။ စက္ကန့်အနည်းငယ်အတွင်း ကျွန်ုပ်တို့ ရဲဘော် ၈၂ ယောက်၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ကြောက်စတောင်းလေ့က်အောင် မိုးသီး မိုးပေါက်ပမာ ကျည်ဆန်ရွာကျလာသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်တို့သည် သေနတ်မှား၏ စောင်းလှသည့် အမျိုးအစားထဲက မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ သေနတ်ကိုပင် တမင်ရွေး၍ ကိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မတယ်ကြော့ဆိုသော် ပင်လယ်ပြင်ကို ပြယ်ကျော်ခဲ့စဉ်က တလျှောက်ထိ ပန်းနာရောဂါထ၍ အလူးအလဲခံခဲ့ရပြီး ကျန်းမာရေး အလူးဆိုးရွားလာခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် လက်နက်ကောင်းတောင် ကိုင်ရန်မလို။ ကျွန်ုပ်အတွက် လက်နက်ကောင်းတခု အလတ်အမဲဖြစ်စေသင့်ဟု ယူဆမိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ ဘယ်အချိန်က ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ်မသိနိုင်အောင် ရှိခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်၏ အမှတ်အသားမှာ မွန်ဝါးဝါးဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်က ဗိုလ်ကြီးအဆင့်ရှိသည့် အယ်မီဒါသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ လေးဘက်ထောက်၍ တွားတက်လာပြီး အမိန့်

တောင်းသည်ကို ကျွန်ုပ်မှတ်မိသေးသည်။ သို့သော် ထိုအခိုက်အတန့်တွင် တစ်တရာ အမိန့်ပေးနိုင်သူ တယောက်မှမရှိဘဲဖြစ်နေခဲ့သည်။ နောက်မှ သိရသည်မှာ ကပ်စထရိုသည် ထိုအချိန်က ရဲဘော်များအား အနီးအနားရှိ ကြံခင်းထဲတွင် တပ်ပြန်စုရန် ကြိုးစားသေးသည်။ သို့သော် ကြံခင်းထဲသို့ရောက်ရန်မှာ ကိုယ်ကိုယ်ကို အသေခံ၍ စွန့်စွန့်စားစားမသွားဘဲ ရောက်နေခဲ့ယဉ်းလှသဖြင့် သူ့ကြိုးစားမှုမှာ အချည်းအနီးဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တိုက်ပွဲမှာ အလစ်တွင်ဖြစ်ပွားခဲ့၍ ကျွန်ုပ်တို့မှာ အငိုက်မိ ခံတိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ရန်သူ၏ပစ်ခတ်မှုမှာ ပြင်းထန်လွန်းလှသည်။

နောက်ဆုံး၌ အယ်လ်ဗေဒါသည် သူ့ရဲဘော်များကို ပြန်၍ စုစည်းနိုင်ခဲ့သည်။ ဤအတောအတွင်း ရဲဘော်တယောက်သည် ယမ်းတောင်အိတ် တအိတ်လုံးကို ကျွန်ုပ်၏ခြေရင်းတွင် ပစ်ထားခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့က ထိုရဲဘော်အား ယမ်းတောင်အိတ်ကို ထားပေးခဲ့ရန် ပြောသေးသည်။ သို့သော် သူ့မျက်နှာမှာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေပြီး ဒီဘချိန်မှာ ဒီကျည်ဆန်ကွဲကာမူ မတတ်နိုင်ဘူး ဆိုသည့် စကားမျိုး ပြန်ပြောသွားသည်ကို မှတ်မိသေးသည်။ ထိုနောက် သူသည် ကြံခင်းထဲသို့ ဒရောသေစပါး ဝင်ပြေးသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ နောက်တွင် ဘခာစတုတ၏ လက်ပါးစေ့များက ထိုရဲဘော်ကို သတ်ပစ်လိုက်ကြသည်ဟု သိရသည်။

ထိုအချိန် ထိုအခါသည် ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကျွန်ုပ် ဆရာဝန် တယောက်အဖြစ် ဆက်၍ စခန်းသွားမည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် ကျွန်ုပ်၏ တော်လှန်သော ယုံကြည်ချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်သွား

မည်လော ဟူသည် မေးခွန်းနှစ်ခုအနက် တခုကို ရွေးချယ်ရန် ပထမဆုံးအကြိမ် ရင်ဆိုင်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဆေးလွယ်အိတ်ကိုဘဲ ယူသွားရမလား၊ သို့မဟုတ် ယမ်းတောင်ထောင့်ကိုဘဲ ယမ်း ပြေးရမလား။ တခုခုဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ နှစ်ခုစလုံးကို ယမ်း ယူသွားရန်မှာ အလွန်လေးလံသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ယမ်းတောင် ထောင့်ကိုဆတ်ကနဲဆွဲယူလိုက်ပြီး ကြံခင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့စပ်ကြား ရှိ ကွင်းပြင်ကိုဖြတ်ကာ တဟုန်ထိုးပြေးလာခဲ့သည်။

ရဲဘော် ဖော်စတီနီသည် ကြံခင်းအစပ်တွင် ဒူးထောက်ကာ ရန်သူလေယာဉ်များအား ဘရင်းဂန်းဖြင့် ပစ်နေသည်ကို ကျွန်ုပ် ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိနေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် မလှမ်းမကမ်း တွင် အခြား ရဲဘော်တယောက်ဖြစ်သည့် အာဘင်တိုစာသည် ကြံခင်းဆီသို့ လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခိုက် အခြား နှစ်နေရာတွင် ပစ်သံ ခတ်သံများ ကြားလိုက်ရသည်နှင့် အတူ ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့လည်း ဝေဂါကန်ကျည်ဆန်များ ကျလာခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ရင်ပတ်တွင် အောင့်အနဲဖြစ်သွားပြီး လည်ပင်းတွင် ဒဏ်ရာတချက်ရသွားခဲ့ရာ ဒီတခါတော့ ကိစ္စချောပြီဟု အောက် မေ့လိုက်ရသည်။ အာဘင်တိုစာ၏ နှာခေါင်းနှင့် ပါးစပ်မှလည်း မလှေ့များ စီးယူလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့ ပျံ၍ ငှက် ကျည်ဆန်ထိမှန်၍ အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရသွားခဲ့သည်။ 'သူတို့ ငါ့ကိုဆော်လိုက်ပြီ' ဟူ၍ ဂယောင်ဂတမ်းအော်ရင်း သူသည် အရှုံးပမာ ဘာမှပစ်ကွင်းမရှိသည့် နေရာများကိုစွတ်ပစ်နေသည်။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း မြေပေါ်တွင်းလဲကျနေရာက ဖော်စတီနီအား 'ကျုပ်တို့သွားပြီဗျာ၊' လှမ်းပြောလိုက်မိသည်။ ဖော်စတီနီ

သူ ပစ်နေသည့် ဘရင်းဂန်းကို အပစ်မရပ်ဘဲ ကျွန်ုပ် တချက် လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး ကိစ္စမရှိပါဘူး' ဟု ပြန်ပြော သည်။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် သူ့မျက်လုံးထဲက သူ့အကြည့်မှာ ဆင်ရွတ်ချသည့် သဘောများပါနေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေရာမှာပင် ဆက်၍နေလိုက်သည်။ ဒဏ်ရာ သူတယောက်၏ ထူးဆန်းသည့် စိတ်ဓာတ် လှုံ့ဆော်မှုမျိုး ကျွန်ုပ်သည် တောအုပ်ဆီသို့လှမ်း၍ သေနတ်ဖြင့် ပစ်နေမိ သည့် အားလုံးကိစ္စတိုးပြီဟူသော အခါမျိုးဖြစ်ရာ ဘယ်ပုံ သို့မဟုတ် နည်းဖြင့် အကောင်းဆုံး သေသွားရမည်ကို ရုတ်တရက် တွေးတောရင်း ကျွန်ုပ်မှာ တအံ့တဩဖြစ်နေမိသည်။ ထိုအခိုက် အခါ၌ ကလေးတွင် 'ဂျက်လန်ဒန်၏ ဝတ္ထု စာပေကို ဖတ်သတ်ရမိသည်။ အဆိုပါ ဝတ္ထုထဲတွင် ဇာတ်လိုက်ဖြစ်သူ သည် အလာစကာ ဒေသမှ သွေးခဲအောင် အေးလှသည့် နှင်း အထဲတွင် အအေးဒဏ်ကြောင့် မချသေရအံ့ဆဲဆဲ သစ်ပင် အထက်မှိုရင်း သူ့ကိုယ်သူ သိက္ခာရှိရှိဖြင့် သေသွားနိုင်ရန် နှစ်စဉ်စိတ်ကူးပုံများပါ ရှိခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုဇာတ်လိုက်၏ သဘောကိုသာ မြင်ဖော်နေမိသည်။ ရဲဘော်တယောက်သည် အထောက်၍ ကုန်းကုန်းကြီး ဖြစ်နေရာမှ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး ကျန်ရက်ချကြရန် တအော်တည်း အော်နေသည်။ တဆက်တည်း သူ နေဘက်နားဆီက 'ဟေ့ ဘယ်သူမှ လက်နက် မချဘူးကွ'ဟု

၁။ ကမ္ဘာကျော် အမေရိကန် လက်ဝဲ စာရေးဆရာကြီး တဦးဖြစ်သည်။

သော အသံကို ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် ဆဲသံနှင့်အတူ ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုအသံမှာ ရဲဘော် စင်ဖြူဂေါ်စ်၏ အသံဖြစ်ကြောင်း နောက်မှ သိရသည်။

ရဲဘော် ပွန်စီသည် ကျွန်ုပ်တို့အနားသို့ရောက်လာသည်။ သူ့အသက်ရှူသံမှာ တရှူရှူမြည်နေ၍ သူက ကျည်ဆန်တည်တည့်ကြီး ထိမှန်သွားသည့် သူ့အဆုတ်က ဒဏ်ရာကို ပြသည်။ သူ့ ဒဏ်ရာရသည့် အကြောင်း ပြောပြရာ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကျွန်ုပ် ဒဏ်ရာရသည့်အကြောင်းကို ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ပြောပြလိုက်သည်။ ပွန်စီသည် ဒဏ်ရာမရဘဲ ရှိနေကြသည့် အခြား ရဲဘော်များနှင့် အတူ ကြံပင်များရှိရာသို့ ဆူ့ကိုယ်သူ ဒရွတ်တိုက်၍ တရွေ့ရွေ့ ထွက်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ထိုနေရာတွင် အတော်ကြာအောင် တယောက်တည်း လှဲနေရင်း သေရမည့်အချိန်ကို စောင့်နေမိသည်။ ခဏအကြာတွင် အယ်လ်မေဒါ ရောက်လာပြီး ကျွန်ုပ်အား ကူညီ၍ နေရာ ပြောင်းပေးသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဒဏ်ရာကြောင့် အနာတရဖြစ်နေသည့် ကြားမှ ကြိုးစား၍ လာခဲ့ရာ ကြိုခင်းရှိရာသို့ နှစ်ယောက်သား ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုနေရာတွင် ကျွန်ုပ်သည် ရဲဘော်ကြီး ဆွာရက်ဇ်ကို တွေ့ရသည်။ သူ့လက်မတချောင်းမှာ သေနတ်မှန်ထား၍ ကြေမှုန့်နေရာ ဖော့စတီနီက သူ့အား သစ်ပင်တပင်အနီးတွင် ဆေးထည့်၍ ပတ်တည်းစည်းပေးနေသည်။ ထိုနောက်တွင်မူ အခြေအနေမှာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ဖြစ်လာပြန်သည်။ လေယာဉ်များသည် နိမ့်နိမ့်စသေးပျံ့၍ ပတ်ဝန်းကျင်တခုလုံးကို စက်သေနတ်များဖြင့် ဒရစ်ပစ် ပစ်ခတ်လျက်ရှိရာ အခြေအနေမှာ ပို၍ပင် ဆိုး

သည်။ ထိုသို့ ဝရုန်းသုန်းတား အခြေအနေ ကြားထဲတွင် တားတားရားရားအဖြစ်မျိုးကို တွေ့မြင်ရသေးသည်။ ခပ်ဝဝ ရဲဘော်တို့က သက်သည် အယောင်ယောင်အမှားမှားဖြင့် ကြံပင်တပင်ကို အကွယ်ယူနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အခြား ရဲဘော် တစ်ကမူ ပစ်သံခတ်သံ ပေါက်ကွဲသံများဖြင့် တဝုန်းဝုန်း ခိုင်း ဆူညံ နေကြားထဲတွင် အခြားရဲဘော်များအား ခတ်ခတ်ဆိတ်ဆိတ် နေကြရန် စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် တောင်းပန်နေသည်။

နောက်ဆုံး၌ အယ်မေဒါ ဦးစီး၍ တနေရာတွင် ရဲဘော်များ ကြံပင်သည်။ ဤအထဲတွင် ထိုစဉ်က ဗိုလ်တလေးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ ဗိုလ်မှူးဖြစ်နေသူ ရာမီရီနှင့် ရဲဘော် ရာဒီ၊ ရဲဘော် ဦးအောင်ကြည်၊ ဦးအောင်အောင်နှင့် ရှေ့ဆုံးမှ အယ်မေဒါ အောင်စာ ကြိုခင်းထဲ၌ ကြံပင်အများဆုံး ပေါက်နေသည့် နေရာများမှဖြတ်၍ အကာအကွယ်ယူရန် တောအုပ်ထဲသို့ ထွက်လှတ်ဝင်လာခဲ့ကြရသည်။ ဤအချိန်မှာပင် ကြိုခင်းထဲမှ တူသော အမိန့်ပေးသံကို ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ကြားရပြီး သေနတ်သံများနှင့်အတူ ကြံပင်များပေါ်သို့ မီးခိုးများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို မြင်လိုက်ကြရသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဤအသေးစိတ် အဖြစ်အပျက်များကို အထိအမြတ်မရှိဘဲ ခံခဲ့ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်မှာ တိုက်ပွဲရူး၍ ဆုတ်ခွာရသည့်အတွက် စိတ်ထိခိုက်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် တိုက်ပွဲ၏ အဖြစ်အပျက်များကို ကျွန်ုပ်၏ သေရအံ့ဆဲအဖြစ်ကို ပို၍စိတ်စောနေခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မနားတမ်းချီတက်လာခဲ့ကြရာ မောင်ထံတွင် ရွှေဆက်၍သွားရန် မပြစ်နိုင်တော့မှ ရပ်လိုက်ကြ၍ ထိုရာမှာပင် တစုတရုံးတည်း စခန်းချရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် တညလုံး ခြင်္ကိုက်ခဲ၍ အစာထက်ရေထက်နှင့်ပင် ယောက်ပေါ် တယောက်ထပ်၍ အိပ်ကြရသည်။

ဤသည်တို့မှာ နိက္ခာရီခရိုင်အတွင်း ၁၉၅၆ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၅ ရက်နေ့က ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပထမဆုံးထွက် တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။ ဤသည်ပင် သူပုန်တပ်မတော်ပေါက်ရေး၏ ရွှေပြေးအစ ပဏာမ ဖြစ်သည်။

ဆီးယားရားတောင်ခြေ ပလာတာမြစ်ဝမှ စစ်တန်းလှူဆေးလေးတခုကိုဝင်ရောက်စီးနင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်တိုက်ပွဲသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပထမဆုံးအောင်ပွဲပင်ဖြစ်သည်။ ဤအောင်ပွဲသည် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာ တောင်တန်းဒေသ တပိုက်ကို ကျော်လွန်၍ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ဤအောင်ပွဲကြောင့် လူတိုင်းလူတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် အာရုံစိုက်လာကြပြီး ရှုပ်ရှုပ်ချွံချွံ တိုက်ပွဲဝင်မှု သူပုန်တပ်မတော်တခု အမှန်ကယ် ရှိနေကြောင်း သိလာကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ရာ၌လည်း ဤတိုက်ပွဲသည် နောက်ဆုံးအောင်ပွဲကို မလွဲမသွေ ခံယူရမည်ဟူသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြည်ချက်ကို ခိုင်မာစေခဲ့သည်။

အလိင်ရီးယား အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးနောက် တလအကြာ ၁၉၅၇ ခု ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် မဂ္ဂဒါလီနာမြစ်ကမ်းအနီး၌ စခန်းချလျက်ရှိနေကြသည်။ ဤဒေသမှာ ပလာတာမြစ်မှ ဆီးယားရား တောင်တန်းအတိုင်

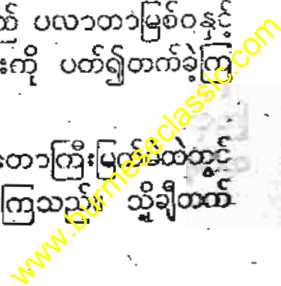
ညလျားစွာ ပိုင်းခြားကွဲပြားလျက် တောင်ကြားလမ်း နှစ်ခုကို ပေါ်စေပြီး ပင်လယ်ဘက်ဆီသို့ ဦးတိုက်နေသည့် ဒေသဖြစ်သည်။ ထိုနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကပ်စထရို၏ အမိန့်အရ ဘော်များအား အားထပ်လောင်းသည့်အနေဖြင့် သေနတ်ပစ်သကျင့်ခန်း ပေးနေသည်။ အချို့ရဲဘော်များမှာ သူတို့ထက်နှင့်တကိုယ် ယခုမူသေနတ်ကို တတယ်ကိုင်ဘူးကြသူများဖြစ်ကြသည်။

ရက်ပေါင်းများစွာ ရေမချိုးရဘဲနေခဲ့ကြရသော ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဤနေရာတွင် တပျော်တပါး ရေကူးကြရ၍ အချို့မှာမူ အပိုပါလာသည့် အင်္ကျီဘောင်းဘီများပင် လျှော်ဖွပ်၍ လဲဝတ်ကြသည်။

ဤအချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့တွင် လက်နက်အကောင်း ၂၃ လက်မျှ ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ မှန်ပြောင်းပါသည့် သေနတ် ၉ လက်၊ ဆိုအပ်လျှင် မောင်းပြန်ပစ်နိုင်သည့် သေနတ် ၅ လက်၊ ခလုတီ အထိန်းပါသည့် သေနတ် ၄ လက်၊ သော်မဆင် အမျိုးအစား ခက်သေနတ် ၂ လက်၊ ဘရင်းဂန်း ၂ လက်နှင့် တောလိုက် သေနတ် ကာလီဘာ ၁၆ အမျိုးအစား သေနတ် ၁ လက်ရှိ ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ညနေစောင်းမှာပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပလာတာမြစ်ဝနှင့် ဆက်နေသည့် အစွန်ဆုံး တောင်ခါးပန်းကို ပတ်၍တက်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် လူသူကင်းမဲ့ လှသည့် တောကြီးပြင်မိတ်တွင် ထမ်းကျဉ်းကလေးအတိုင်း ချီတက်လာခဲ့ကြသည်။ သို့ချီတက်

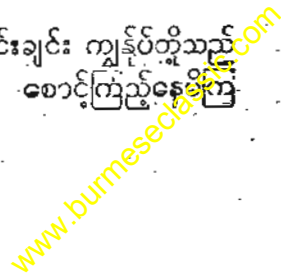
လာရာ၌ ထိုအရပ်ဒေသမှ မဲလ်ကွေးဒီးစ်အမည်ရှိ လယ်သမား တယောက်က ဓားတလက်ဖြင့် သစ်ပင်များတွင် အမှတ်အသား ပြုလုပ်ထားသည့်အတိုင်း လမ်းကိုကြည့်၍ လာခဲ့ကြရသည်။ ထိုစဉ် က တဆယ်ပင် အသုံးကျ၍ လက်မလွတ်နိုင်သည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လမ်းပြ ယူတီမီယိုသည် ထိုဒေသတိုက်တွင် ကျွမ်းကျင်သူတို့မှ ဖြစ်၍ ဤလယ်သမား၏ နာမည်ကို သူကပင် ပြောပြခဲ့သည်။ နောင်အခါတွင် သူ့အား အစိုးရတပ်မှ စစ်ဗိုလ် ကာစီလပ်စ်က ဖမ်းမိသွားခဲ့ပြီးနောက် ကာစီလပ်စ်က သူ့ကိုသေဒဏ် မပေးဘဲ အတယ်၍ ဖိဒဏ်လ် ကပ်စတရီကိုသာ သတ်ခဲ့ပါက ဒေါ်လာ ၁၀၀၀၀ နှင့် အစိုးရတပ်တွင် ရာထူးတခုပေးမည်ဟု သွေး ဆောင်ဖြားယောင်းခဲ့သည်။ သူသည် ဤရက်စက်ယုတ်မာသည့် အကြံဆိုးကို လက်ခံသဘောတူခဲ့ပြီးမှ နောက်ဆုံးတွင် သတ္တိ ကြောင်သွားခဲ့ရာ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ရွှေတွင် ဆက်လက်ဖော်ပြဦးမည်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူလုပ်ပုံ မှာ တလျှောက်လုံး အထူးပင်အရေးပါလှပြီး ထိုအကြောင်း ကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့စခန်းနေရာ ပေါက်ကြားသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။

သို့သော် ထိုစဉ်ကမူ ယူတီမီယိုသည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌ သစ္စာရှိစွာဖြင့်ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။ သူသည် ထိုဒေသ တွင် မြေပိုင်ရှင်ကြီးများအား တိုက်ခိုက်နေကြသည့် လယ် သမား အမြောက်အမြားထဲတွင် တယောက်အပါအဝင်ဖြစ်၍ သူတို့သည် ချမ်းသာသော မြေရှင်များကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ ကြရာမှ ထိုလူတန်းစားကို အတာအကွယ်ပေးနေသည့် အစိုးရ တပ်များကိုပါ တိုက်ခိုက်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်တို့ ချီတက်လာခဲ့ကြစဉ် လယ်သမား နှစ် ယောက်ကို လမ်းခုလတ်တွင်တွေ့၍ ဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ ကြသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏လမ်းပြနှင့် ဆွေ နီးမျိုးပေ တော်စပ်သူများ ဖြစ်နေကြသဖြင့် တယောက်ကိုပြန် လွှတ်လိုက်ပြီး ကျန်တယောက်ကိုမူ လုံခြုံမှုအတွက် ခေါ်ထား လိုက်ကြသည်။ နောက်တနေ့ ဇန်နဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပလာဘာမြစ်ဝမှ စစ်တန်းလျားကို လှမ်း၍တွေ့ ခြင်ကြရပြီဖြစ်သည်။

စစ်တန်းလျားမှာ တဝက်တပျက်သာ ပြီးသေးသည့် အ ဆောင်အဦတခုဖြစ်၍ သူပျားမိုးထားသည်ကို လှမ်းမြင်နေရ သည်။ စစ်ယူနီဖောင်းများ ဝတ်နေကြသည့် အဝတ်အစား ထင်ရှားစွာနှင့် လူအုပ်တအုပ်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရသည်။ နေဝင် ထည့်သည့် နေ ဇန်နဝါရီခန့်တွင် ကင်းစောင့်စစ်သားများအပြည့် ပါလာသည့် လှေတစင်း မြစ်ဆိပ်ကမ်းပါးသို့ ဆိုက်တပ်လာသည် တို့ တွေ့မြင်ရသည်။ လှေပေါ်မှ စစ်သားများ အောက်သို့ ဆင်း အုဆင်း၊ အောက်မှစစ်သားများက လှေပေါ်တက်သူတက်ဖြင့် ထပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေကြရာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရုတ်တရက်အားဖြင့် သူတို့လုပ်ကိုင်နေကြသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို မဝေခွဲနိုင်ဘဲဖြစ်နေမိ သည်။ သို့နှင့်ပင် တိုက်ပွဲကို နောက်တနေ့အထိ ရှေ့ဆိုင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

၁၆ ရက်နေ့ နံနက်မိုးလင်းလျှင်လင်းချင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် စစ်တန်းလျားဆီသို့ မျက်စိဘောင်မခတ်ဘဲ စောင့်ကြည့်နေကြ

သည်။ ကင်းစောင့်စစ်သားများသည် တညလုံး အနားယူခဲ့ကြ
ဟန်တူသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကင်းစောင့်ရဲဘော်များအား လူထု
အကြည့်ခိုင်းရာ ထိုနေရာတိုက် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် စစ်သား
တယောက်မှ မတွေ့ခဲ့ရကြောင်းဖြင့် သိရသည်။ ညနေ ၄ နာရီ
ခန့်တွင် ပို၍နီးနီးကပ်ကပ်မြင်နိုင်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် မြေ
ကမ်းပါးအတိုင်း စစ်တန်းလျှားရှိရာသွားသည့် လမ်းဘက်ဆီ
ရွှေ့ပြောင်းကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

နေ့ဝင်ချိန်တွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပလားတာမြစ်ဝကို ဖြစ်
ကျော်ခဲ့ကြသည်။ မြစ်ချေမှာ မနက်လူတဲ ခပ်တိမ်တိမ်ပင် ဖြစ်
သည်။ ထိုနောက် လမ်းတလျှောက်တွင် အသင့် နေရာယူထား
လိုက်ကြသည်။ နောက်ထပ် ၅ မိနစ်အကြာတွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည်
လယ်သမားနှစ်ယောက်ကို လက်ရဖမ်းမိခဲ့ကြသည်။ သူတို့နှစ်
ယောက်အနက် တယောက်မှာ 'အစိုးရအလိုတော်ရှိ' အဖြစ် နာ
မည်ရထားသူဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့အား ကျွန်ုပ်တို့
ညောင်မညောင်ဖြစ်ကြောင်း အသိပေးပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့ သိ
အမျှ ပြောမည်ဆိုပါက သတ်မပစ်ဘဲ အသက်ကို ချမ်းသာ
ညောင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြသည်။ သို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အ
ထံမှ အဖိုးတန်သော အတင်းများကို ရခဲ့ကြသည်။ သူတို့ပြော
ချက်အရ စစ်တန်းလျှားတွင် စစ်သား ၁၅ ယောက်ခန့်အ
နေထိုင်လျက် ရှိသည်ဟုသိရသည်။ ထို့ပြင် ဤဒေသတိုက်တွင် နာ
မည်ဆိုးဖြင့်ကျော်ကြားနေသည့် 'စည်းရုံးရေးမှူး' သုံးယောက်
နက် တယောက်မှာ ဤစစ်သားများနှင့် အတူရှိလိမ့်မည် ထင်
ကြောင်းကိုလည်း ၎င်းတို့က ပြောပြကြသည်။

အဆိုပါ 'စည်းရုံးရေးမှူးများမှာ' လာဗီတီမိသားစု ပိုင်သည့်
ထက်ကင်းပြင်ကြီးတွင် လုပ်ကိုင်နေကြသူများဖြစ်ကြသည်။ လာ
ဗီမိသားစုသည် သီးသွက်ကောင်းလှသည့် ဤလယ်ကွင်းပြင်
ကြီးကို ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ သီးစားလုပ်ကိုင်နေကြသည့် လယ်သမား
များအပေါ် ချီချီတို့ကဲ့သို့ တပည့်လူမိုက်များဖြင့် အနှစ်နှစ် အ
ထူထပ် ဗိုလ်ကျလာသူများ ဖြစ်သည်။

ခဏအကြာတွင် ဤချီချီဆိုသူကိုပင် မြည်းတကောင်ကို စီး
ကာ လူမွန်းမသိအောင် အရက်မူးလာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။
နောက်တွင် နီဂရိုးသူငယ်ကလေးတယောက် ပါလာသည်။
ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ ရဲဘော်ယူနီဗာဆိုက ကျေးရွာအစောင့် တပ်ဖွဲ့၏ အ
ကြံကို သုံးကာ သူ့အား 'ရပ်' ဟူ၍ လှမ်းအော်လိုက်ရာ သူက 'ခြင်
တောင်' ဟုပြန်အော်လိုက်သည်ကိုကြားရသည်။ 'ခြင်ကောင်' မှာ
လူစစ်သားများ၏ လျှို့ဝှက်အထိမ်းအမှတ် စကားပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ချီချီအား ရွှံ့ရှာမှန်းတီးသည့် မျက်နှာထား
များဖြင့် ကြည့်မိကြသည့်ကြားမှ သူ့ကို 'တပတ်ရိုက်' ၍ လှည့်စား
ခဲ့ကြသည်။ ဤသည်မှာလည်း သူ့အနေဖြင့် အလွန်အကျွံ အ
ထိမ်းအမှတ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ဟန်တူ၍ ဤသို့အရက်မူးလာသည်
ပင် ကျေးဇူးတင်ရမလို ဖြစ်နေသည်။ ကပ်စထရိုက် သူ့ကိုယ်
သူ့ အစိုးရတပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးတယောက်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် သူ့ပု
ဂံအား ဘာကြောင့် အရက်ကို ရှင်မပစ်နိုင်သေးကြောင်း
များကို ခပ်တည်တည်ဖြင့် သူ့အား မေးလိုက်သည်။ ကပ်စထရို
က် ဆက်၍ သူ့အနေဖြင့် တောထဲတောင်ထဲတွင် ကြောက်
ရွံ့စိတ်စိတ် သူ့မဟုတ်ကြောင်း၊ တောတောင်များမှာ သူ့အသက်

ဆန်းကြောင်း၊ သူမတ်ဆိတ်ထားသည်မှာလည်း ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ကြောင်းများနှင့် မိမိတို့အစိုးရတပ်ကို လူထုအားနှလုံးနှာ၍ ရှုစရာမဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမည် ဖြစ်ကြောင်း စသည်များကို ရှင်းပြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကပ်စထရိုက အစိုးရတပ်သားများ လုပ်ပုံကို အားမရသည့် လေသံမျိုးဖြင့် အတော်များများ ပြောလိုက်သည်။

ချီချီသည် ကပ်စထရိုပြောသမျှ ကစားယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် နားထောင်ပြီးနောက် အမွန်စင်စစ် အစိုးရသားများသည် အချိန်ရှိသရွေ့ စစ်တန်းလျားထဲမှာပင် အချိန်ဖြုန်းနေကြကြောင်း၊ စားစရာများကိုသာ ပိုက်ကားအောင် စားသောက်ပြီး ဘာတခုမှ လုပ်ဖော်မရကြောင်း၊ သူတို့ သွားလာလျက် အပြစ်သည်မှာလည်း အပိပယ် မရှိ။ အရေးလည်း မကြီးကြောင်း ပြောလာသည်။ ထိုနောက် သူက သူပုန်များကို အပြတ်နာရင်းရှင်းပစ်ရန် လိုအပ်ကြောင်းဖြင့် စကားကြီးစကားကြွယ်ပြောနေပြန်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ချီချီထံမှ မေးမြန်းစုံစမ်း၍ရသမျှ ဤအရပ်ဒေသမှ မိတ်ဆွေများ၊ ရန်သူများနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းချင်း၏ အခြေအနေအတံင်းအရပ်ရပ်ကို ခပ်တည်တည်နားထောင်ရင်း ပီပီရီရီမှတ်သားထားကြရသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့မေးသမျှ ဖြေကြားသည့် သူ အဖြေများကိုမူ အပိပယ်ပြောင်းပြန်ကောက်၍ နားလည်ကြရသည်။ ချီချီတ တစုံတယောက်အား မယုံကြည်ရဟု ပြောလာလျှင် ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အသုံးကျမည့်သူ

သောက်ဟု မှတ်ယူလိုက်ရသည်။ သို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် သောင်း နှစ်ဆယ်ခန့်၏ နာမည်များကို သိကြရ၍ ချီချီ၏ ကြိုးစားတောက်လျှောက်ပင် ပြောပြလျက်ရှိသည်။ သူက အနီးအနားတရွာမှ လူနှစ်ယောက်ကို သူမည်သူမည်ပုံ သတ်ပစ်ခဲ့ပြီး များကို ပြောပြသည်။ ဤလူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ 'ကျုပ်တို့လျှင်မျိုးကြီး ဘာတစွာဘာတ ကျုပ်ကို ချက်ချင်းလွတ်ပစ်ပစ်တာပေ?' ဟူ၍ သူကပြောလိုက်သေးသည်။ ထို့ပြင် ယခုအခါ လောဆယ် မကြာသေးမီကပင် လယ်သမားကြီး နှစ်ယောက်အား မျက်စိထဲတွင် 'အမြင်ကတ်' သဖြင့် ပါးရိုက်ခဲ့သေးကြောင်းကိုလည်း သူက ပြောပြသည်။ စစ်သားများအနေဖြင့်မူ သူလုပ်သလို လုပ်ရန် မသင့်တော်ကြောင်းနှင့် အရပ်သားများအား မနှိပ်စက်ဘဲ လိုချင်သည့်အဖြေကို ရအောင်မေးသင့်ကြောင်း စသည်များကို တသိတတန်းကြီး ပြောနေသည်။

ဤသို့ ကပ်စထရိုက သူ့အား ယခုအခိုက်အတန့်တွင် 'ကပ်စထရိုကို ဖမ်းမိမည်ဆိုပါက မည်သူမည်ပုံ ပြုလုပ်မည်နည်းဟူ၍ မျက်စိထဲသို့ သူတ တက်တက်ကြွကြွ မဆိုင်းမတပင် ခေါင်းဖြတ်ပေးမည်' ဟု ပြောလိုက်သည်။ သူ၏ ကျွန်ုပ်တို့စီးလာသည့် မက္ကစီယန်လုပ် စစ်ဖန်များကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း 'အဲဒီခွေးမသားက ကျုပ်တို့ပစ်သတ်လိုက်တဲ့ ကောင်တလောင်ဟာ ဒီဖန်ပစ်ပစ်ပေ?' ဟူ၍ ပြောလိုက်သေးသည်။ သူသည် သူ့ကိုယ်သူ့အပေါ် ကြိုးကွင်းစွပ်နေသည်ကို မသိဘဲဖြစ်နေသည်။

ထို့နောက်တွင်မူ ကပ်စထရို၏အဖို့အရ စစ်သားများနှင့်ဆိုင်ရန် သူကသဘောကုန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်

စစ်သားများကို အလစ်တွင် ဝင်တိုက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် သူတို့ဘက်က ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု မည်မျှညံ့ဖျင်းကြောင်းနှင့် ထာဝန်ဝတ္တရား မည်မျှပျက်ကွက်ကြောင်း ထင်ရှားစေခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် စစ်တန်းလျားရှိရာသို့ တရွေ့ရွေ့ လာခဲ့ကြသည်။ သို့လာခဲ့ကြရာတွင် ချီချီတ ဦးဆောင်သည်။ ကျွန်ုပ်အဖွဲ့ဖြင့်မူ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်တို့၏ ဟန်ဆောင်မှု၊ လှည့်စားမှုကို ချီချီရိပ်မိသည်။ မရိပ်မိသည်ကို အတိအကျ မပြောနိုင်ဘဲရှိနေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ချီချီသည် လူမှန်းသူမှန်း မသိလောက်အောင် အရက်မူးနေ၍ သူ့စိတ်ထဲရှိသမျှ ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြောခဲ့သည်ဖြစ်ရာ သူ့ဘာတွေပြောမိသည်ကို သတိရဟန်မတူဘဲ ကျွန်ုပ်တို့အား ရွှေမူလမ်းပြလာသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် စစ်တန်းလျားနှင့် ပို၍နီးစပ်အောင် မြစ်ကန်ောက်တကြမ်း ထပ်၍ဖြတ်ကျော်ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကပ်ထရိုက ချီချီအား စစ်ထုံးစံ စစ်ဥပဒေအရ တရားခံကို ကြီးပြတ်ပျက်စီးစေရန်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရာ သူ့ဆီက တစုံတရာ ငြင်းဆန်ခြင်းမပြုဘဲ သူ့ကိုယ်သူ တရားခံတယောက်အဖြစ် ကြီးတုတ်ခဲ့သည်။ သူက အစောင့်စစ်သားသည် ဆောက်လုပ်ဆဲ စစ်တန်းလျားနှင့် အခြားစည်းရုံးရေးမှူးတယောက်ဖြစ်သူ ဟိုနီရီယို နေထိုင်သည့် အိမ်အကြားတွင် ရှိကြောင်း အတိအကျ ထပ်ပြောခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့အား စစ်တန်းလျားအနီးသို့ ခေါ်ဆောင်သွားရာ ထိုနေရာမှာ မက်စီယိုရွာသို့ သွားသည့် လမ်းဆုံလမ်းခွဲပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုဗိုလ်မှူးဖြစ်နေသည့်ရဲဘော်ခရက်စ်ပိုအား ကင်းထောက်လွတ်လိုက်ကြသည်။ ခဏအကြာတွင် သူပြန်ရောက်လာပြီး ရထားသည်သတင်းအတိုင်း မှန်ကန်ကြောင်း သတင်းပို့လာသည်။ အမှန်အားဖြင့်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် အဆောက်အဦနှစ်ခုအကြားမှ အစောင့်စစ်သား၏ ဆေးလိပ်မီးရောင်ကိုပင် မြင်နေရပြီဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွှေသို့တိုးရန် စီစဉ်နေဆဲတွင် ရုတ်တရက် မြန်းကန်အကာအကွယ်ယူ၍ပုန်းလှိက်ကြရသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တရားခံတယောက်ကို ရွှေမူထား၍ခေါ်လာသော စစ်သားသုံးယောက်အား မြင်းကိုယ်စီဖြင့် တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ တရားခံအဖြစ်ဖမ်းလာသော လယ်သမားသည် ကျွန်ုပ်အနီး၌ ကပ်၍ဖြတ်သွားရာ 'ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားတို့လိုပဲ' ဟူ၍ ပြောသွားသံကိုကြားလိုက်ရသည်။ တဆက်တည်းပင် 'စကားများမနေနဲ့၊ သွားမှာသာ သွားစမ်း၊ မသွားရင် ကျွာပွတ်နဲ့ လှမ်းဆော်လိုက်မယ်' ဟူ၍ လှမ်းငေါက်သည့်အသံကိုပါကြားရသည်။ ထိုသို့ လှမ်းငေါက်လိုက်သူမှာ တပ်ကြပ်ကြီး ဘာဆိုလို့ဖြစ်ကြောင်း နောက်မှသိရသည်။ ဤအဖမ်းခံနေရသည့် လယ်သမားကြီး စစ်တန်းလျားထဲသို့ မခရက်မချင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုက်ပွဲစ၍မဖြစ်၊ ပစ်လားခတ်လားလုပ်၍မဖြစ်သေးဟု စဉ်းစားမိကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ နောက်ဘနေ့ရောက်၍ တိုက်ပွဲနှင့်ပတ်သက်သည့် အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို စုံစမ်းကြည့်ခံသောအခါ ထိုလယ်သမားကြီးအား မာစီယိုရွာတွင် အဖမ်းရတပ်က ပစ်သတ်သွားကြောင်းသိရသည်။

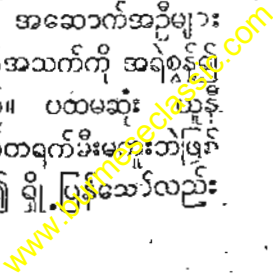
ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိနေသည့် လတ်နက် ၂၂ လက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ကြရန်စီစဉ်ကြသည်။ ဤတိုက်ပွဲမှာ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် သေရေးရှင်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့တွင် ကျည်ဆန်အနည်းငယ်မျှသာရှိရာ စစ်တန်းလျားကို မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို မရ ရအောင် တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ စစ်တန်းလျားကိုသာ သိမ်းပိုက်နိုင်ခြင်းမရှိပါက ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ရှိသမျှကျည်ဆန်ကို ပြုန်းတီးပစ်ရာရောက်မည်ဖြစ်သည်။

နောင်အခါ၌ အယ်လ်အူဗာဂိုတိုက်ပွဲတွင် သူရဲကောင်း ပီသစွာ ကျဆုံးသွားခဲ့ရှာသည့် ရဲဘော်ဗိုလ်ကလေး ဂျူလီယိုသည် ဤတိုက်ပွဲတွင် လက်နက်မကိုင်ဘဲ ပါဝင်ခဲ့ရသည်။ သူနှင့်အတူ ရဲဘော်ကာမီလို၊ ဘင်နီဘက်စ်နှင့် ကာလစ်တို့တို့က မောင်းပြန်ခလုတ်ပါသည့် သေနတ်များ ကိုင်ဆောင်ကာ စစ်တန်းလျားကို လကျောဘက်အစွန်အဖျားမှပတ်၍ ဝိုင်းကြရမည်ဖြစ်သည်။ ကစ်စထရို၊ ယူနီဗာဆို၊ ခေ့ကစ်ပို၊ ဂရေစီယာ၊ ယခုဗိုလ်မှူးဖြစ်နေသူ ဖဂျာရီ (အက်စ်ကမ်ဘေးတိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားခဲ့သည့် ဆရာဝန် ဖဂျာရီနှင့် နာမည်ချင်းတူသူ) နှင့် ကျွန်ုပ်၏ အလယ်ဗဟို တည့်တည့်ကို ဝင်တိုက်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ရော့လ်ကပ်စထရိုနှင့် အယ်လ်မေဒါတို့က သူတပ်ဖွဲ့ဖြင့် သူ စစ်တန်းလျားကို လက်ဝဲဘက်မှ အသီးသီးဝင်၍ စီးကြရမည်ဖြစ်သည်။

နေရာယူကြပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်သူတပ်စုရာနေရာနှင့် မီတာ ၄၀ (ကိုက် ၅၀ ခန့်) အကွာတွင် ရောက်နေကြပြန်သည်။ လရောင်မှာ ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိသည်။

ကပ်စထရိုက စက်သေနတ်ကို နှစ်ချက်ဆင်ဆွဲ၍ ထိုနေရာထဲတိုက်ကို ကျည်ဆန်မီးရှူးချလိုက်ခြင်းဖြင့် ငြိမ်သက်နေသော အခြေအနေကို စတင်ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးက ထည်း မဆိုင်းမတွ ဝိုင်း၍ပစ်ကြခတ်ကြသည်။ ထို့နောက် ထုံးစံအတိုင်း ရန်သူစစ်သားများအား လက်နက်ချရန် ရာဇသံပေးလိုက်သည်။ သို့သော် သူတို့ဘက်က ဘာသံမှမကြားရဘဲ ရှိနေသည်။ တိုက်ပွဲစလျှင်စချင်း အစိုးရဘက်တော်သား လူသတ်သမား ချီချီကို ကျွန်ုပ်တို့ ပစ်သတ်လိုက်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တိုက်ပွဲ စတင်ဆင်နွှဲသည့်အချိန်မှာ နံနက် ၂ နာရီ နှစ် ၄၅ မိနစ် ၄၅ မိနစ်ဖြစ်၍ ရန်သူစစ်သားများအနေဖြင့် ထုံးစံအတိုင်း ကြာကြာခခနေလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မြော်လင့်ထားကြသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့က လက်နက်ချရန် လှမ်း၍အော်လိုက်တိုင်း အပ်ကြပ်တယောက် အမ်ဝမ်းသေနတ်ဖြင့် ပြန်၍လှမ်းပစ်နေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘရာဇီးလ်ပြည်လုပ် လက်ပစ်ဗုံးအဟောင်းများဖြင့် လှမ်း၍ထုကြရသည်။ ခရက်စ်ပိုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်က လက်ပစ်ဗုံးများဖြင့် လှမ်းထုကြရာ လက်ပစ်ဗုံးများမှာ မပေါက်ဘဲဖြစ်နေသည်။ ရော့လ်ကပ်စထရိုက ခွင်းဗုံးမိုင်းယပ်စ်ကိုဖြင့် လှမ်းပစ်သည်မှာလည်း မပေါက်ဘဲဘဲ ဖြစ်နေပြန်သည်။ နောက်ဆုံး၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် အဆောက်အဦများ၌ ရှိသည့် အတင်းပြေးတက်သွားကြပြီး ကိုယ့်အသက်ကို အရဲစွန့်၍ အဆောက်အဦများကို မီးတင်၍ ကြရသည်။ ပထမဆုံး ယူနီဗာဆိုက ပြေးတက်၍ မီးတင်၍ ရာ ရုတ်တရက်မီးမတောက်ဘဲဖြစ်နေသည်။ နောက်ထပ်မိုင်းပြေးလိုက်သွား၍ ရှိ ပြန်သော်လည်း

မအောင်ဘဲဖြစ်နေပြန်သည်။ နောက်ဆုံး ခရက်စ်ပိုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်သည် အဆောက်အဦတစ်ခုအနီးသို့ ကပ်နိုင်သမျှက သွားပြီး မီးရှို့ကြသည်။ တဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်နေပြီဟု သော မီးတောက်မီးလျှ များမှ မီးရောင်များကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ မီးတင်ရှိ ခဲ့သည့်အဆောက်အဦမှာ အုန်းသီးများ သိုလှောင်ထားရှိ ခဲ့သော အခန်းတစ်ခုခုရှိကြောင်း သိရသည်။ သို့သော် ထိုအခန်းကို မီးတင်ရှိ နိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် စစ်သားများမှာ ကြောက်လန့်ကြားဖြစ်ကာ လက်နက်ချ၍ ဖြစ်လာကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ သား တယောက်သည် ကြောက်အားလန့်အာ ဖြင့် အတင်းကြမ်းပြေးထွက်လာရာမှ ခရက်စ်ပို၏ သေနတ်ပြောင်းဝသို့ ဝင်မိပြီး ရင်ပတ်တွင် ဒဏ်ရာရ၍ လဲကျသွားခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ထဲမှ သေနတ်ကို ဆွဲယူကာ အဆောက်အဦရှိရာဘက် အဆက်မပြတ် ပစ်ခတ်ကြပြန်သည်။ သစ်ပင်တပင်ကို အာအကယ်ယူထားသော ကာမီလီသည် ပြေးတက်လာသော နောက်တပ်ကြပ်တယောက်ကို လှမ်း၍ ပစ်ခတ်လိုက်သည်။ ဤသို့ သူတို့တွင် ရှိစေ့စု ကျည်ဆန်ကလေးမှာ လုံးဝမကျန်တော့ ကျန်သွားခဲ့သည်။

အလစ်တွင် ဝင်စီးလိုက်ရသောကြောင့် စစ်သားများ ကျွန်ုပ်တို့လက်ချက်ဖြင့် အတုံးအရုံး ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ ကာမီလီသည် အိမ်ထဲသို့ ပထမဆုံး ပြေးဝင်သွားခဲ့ ရတော်ဖြစ်သည်။ သူဝင်သွားပြီး ခဏအတွင်းမှာပင် အိမ်ထဲ လက်နက်ချပြီဖြစ်ကြောင်း အော်သံများကြားကြရသည်။ ထိုအခါ ထိုတွင် သိမ်းပိုက်ရရှိသည့် လက်နက်များကို ချက်ချင်း ရေသ

ကြည့်ရာ စပရင်ဖီလ်ရှင်ဖယ်ရှစ်လက်နှင့် သော်မဆင် စက်သေ နတ်တလက် ရရှိလိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုကိစ္စတွင် ကျည်ဆန် နေပေါင်း တထောင်နီးပါး ပစ်ခတ်အသုံးပြုခဲ့ကြရာ ကျွန်ုပ်တို့ ဘက်မှ ကျည်ဆန်ငါးရာခန့် ကျန်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျည်ဆန်အိတ်ကလေးများ၊ ရေနံဆီ၊ ဓာတ်ဆီများ၊ ဓားများနှင့် ဓားစရာ၊ သောက်စရာများလည်း သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သည်။ အ အဆုံးရှုံးများကို စာရင်းကောက်ကြည့်သောအခါ သူတို့ဘက်မှ သုံးယောက်ကျ၊ ငါးယောက်ဒဏ်ရာရ၍ သုံးယောက်အဖမ်းခံကြ သည်။ စစ်သားအချို့ သာလျှင် စည်းရုံးရေးမှူး ဟိန္ဒီရီပိုနှင့် အဘူ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ သေယောက်မှကျဆုံးဒဏ်ရာရခြင်း မရှိရုံမျှမက အပွန်းအပံ့ ပင် မခံ ကြရဘဲရှိသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် စစ်သားများနေထိုင်သည့် အဆောက်အဦ များကို မီးတင်ရှိ ခဲ့ကြပြီး ဒဏ်ရာ ရသူများကို ဂရုတစိုက် ဆေးဝါးများကုသပေးကာ ထိုနေရာမှ အမြန်ဆုံး ဆုတ်ခွာရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။ ထိုစဉ်တ ဒဏ်ရာရသူများအနက် သုံးယောက် မှာ ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်လွန်းလှသဖြင့် မကြာမီ သေဆုံးသွားခဲ့ ကြောင်းကို နောင်အခါ အောင်ပွဲခံပြီးမှ သိရသည်။ ကျွန်ုပ် တို့သည် ဖမ်းမိသည့် စစ်သားများကိုလည်း ဒဏ်ရာရသူများကို ပိုစုစောင့်ရှောက်ရန် ထားပစ်ခဲ့ကြသည်။ ၎င်းတို့အထဲမှ စစ် သားတယောက်သည် နောက်ပိုင်း၌ ရောလ်ကပ်စထရီ၏ တပ်တွင် ဝါဝင်ပူးပေါင်းလာခဲ့ပြီး ဗိုလ်ကလေးထူးအထိ ရလာခဲ့သည်။ သို့သော်မှာ စစ်ပွဲအောင်မြင်စွာပြီးဆုံး၍ အချိန်အတော်ကြာမှ သေယာဉ်ပျက်ကျပြီး သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒဏ်ရာရသူများအပေါ်တွင် ရန်သူစစ်သားများ လုပ်သလို မည်သည့်အခါမှ မလုပ်ခဲ့ချေ။ စစ်သားများသည် သူတို့ဘက်မှ ဒဏ်ရာရသူများကိုမူ သည်အတိုင်း ပစ်ထားခဲ့လေ့ရှိကြပြီး ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ ဒဏ်ရာရသူများကိုမူ သူတို့က သတ်ပစ်သွားလေ့ရှိကြသည်။ တစတစဖြင့် အချိန်ကာလကြာညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ ဤထူးခြားသည့် အချက်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အောင်ပွဲအတွက် လက်နက်ကောင်းတခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ထိုနေ့က ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒဏ်ရာရသည့် ရန်သူစစ်သားများအတွက် ဆေးဝါးပစ္စည်းများ ထားပစ်ခဲ့ရန် ရုတ်တရက်သဘောမတူနိုင်ဘဲရှိခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤဆေးဝါးပစ္စည်းများကို ကျွန်ုပ်တို့ ရဲဘော်များအတွက် ခပ်များများ ချန်ထားလိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့သော်ကပ်စစဓိက ရှိသမျှဆေးဝါးပစ္စည်းအားလုံးကို ဒဏ်ရာရသည့် စစ်သားများ အသုံးပြုရန်အတွက် ထားပစ်ခဲ့ရန် အမိန့်ပေးသဖြင့် အားလုံးထားပစ်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနေ့ရာမှ အရပ်သားများကိုမူ မဖမ်းဘဲ ထားခဲ့ကြသည်။

၁၇ရက်နေ့နံနက် အရုဏ်တက် လေးနာရီ မိနစ်သုံးဆယ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပါလီမာမိုချာ ဒေသဆီသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ နေထွက်ချိန်လောက်တွင် ထိုဒေသသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ လမ်းတလျှောက်တွင်ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆီးရီးယားတောင်တန်း၏ အမတ်စောက်ဆုံးသော တောင်ထွတ်များကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြရသည်။

ထိုဒေသတွင် အခြေအနေ ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ခရောက်မီ တနေ့က အစိုးရတပ်မှ တပ်ကြပ်

တပ်နှင့် စည်းရုံးရေးမှူး တယောက်တို့က ဤအတွင်းပိုင်းအလုံးကို အစိုးရလေတပ်က ဗုံးကြဲချတော့မည်ဟူ၍ ကြံတကြားဖြစ်အောင် ပြောကြားခဲ့ရာ လူအများမှာ ကြောက်ရွံ့သည်များပမာ ပင်လယ်ကမ်းခြေဘက်သို့ အလှူအပြေးအလွှား ပြောင်းရွှေ့နေသည်ကို တွေ့ကြရ

ကျွန်ုပ်တို့ရဲဘော်များ ဤဒေသတဝိုက်သို့ ရောက်လာသည်နှင့်အညီ သည်သူတို့တယောက်ကမှ ဆယ်မမူနိုင်အောင်ဖြစ်နေကြပြီး ထောက်ရှု၍ အစိုးရအကြံအစဉ်မှာ လယ်သမားများ မှုတ်ပိုင် လယ်ယာများနှင့် အိုးအိမ်ပစ္စည်းများ လက်လွှတ်အောင် တမင်ပရိယာယ်ဖြင့် လုပ်ဆောင်နေကြောင်း သိရသွားလှသည်။ ယင်းသို့ မရိုးမသား ဝါဒဖြန့် လှည့်စားမှု ကျွန်ုပ်တို့၏ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားမှုနှင့် မဆော်တဆ အကြောင်းတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဖြစ်ပွားခဲ့ရာ အစိုးရ၏ လိမ်လည်မှုမှာ အမှန်တကယ်ဟု ထင်စရာ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ သဘာဝလုံးမှာလည်း ထိတ်လန့်တကြား တုန်လှုပ်ချောက်ချက် ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်နေပြီး အခြေအနေကို ထိန်းမနိုင် သိမ်းမညီခဲ့သည်။

သည်မှာ သူပုန်တပ်မတော်၏ ပထမဆုံးအောင်ပွဲရခဲ့သည့်အခါ အကြောင်းခြင်းရာများပင် ဖြစ်သည်။ ဤတိုက်ပွဲနှင့် ဤဒေသတွင် နောက်ထပ်ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် တိုက်ပွဲများမှာ ထိုအတွက် လူအင်အားထက် လက်နက်အင်အားသာလျှင်

ပိုမိုတိုးပွား များပြားလာခဲ့သည့် တိုက်ပွဲများဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က လယ်သမားများမှာ လက်နက်ကိုင်စွဲရန် အသင့်မရှိကြသေးဘဲ မြို့များနှင့် ဆက်သွယ်ရေးမှာလည်း လုံးဝအကောင်အထည်မပေါ်သေးသည့်ကာလဖြစ်သည်။

ဟဲလ်မြစ်သည် ကျဉ်းမြောင်း၍ ရေတိမ်ပြီး ပါလ်မိုချာမြစ်မကြီးထဲသို့ စီးဝင်သွားသည့် မြစ်ငယ်ကလေးတခုဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပါလ်မိုချာဒေသမှ မြစ်ကမ်းပါးအတိုင်း လိုက်လာခဲ့ကြ၍ မြစ်ကိုပိုင်းခြားထားသည့် တောင်ကုန်းများပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြရာ တောအုပ်ကလေး တခုသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဤတောအုပ်ထဲတွင် သစ်တောဘက်မှ အဆောက်အဦတလေး နှစ်ခုကိုတွေ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤနေရာထဲဝိုက်တွင် တဲထိုး၍ စခန်းချခဲ့ကြပြီး ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ပါလာသည့် လယ်သမားများကို လွတ်လင်စွာ ဟိုဟိုသည်သည် သွားလာခွင့်ပြုသည်။

ကပ်စထရိုက ရန်အူမစ်တပ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို လိုက်လံရှာဖွေကြမည်ဖြစ်၍ တနေ့တနေတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ဘပ်စခန်းချရာကို မှီခိုတွေ့သွားကြလိမ့်မည်ဟု တွက်ချက်ယူဆခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ရန်သူများကိုအလစ်တွင် ထောင်ချောက်ဆင်၍ အမိဖမ်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အဆက်တည်းပင် ရဲဘော်များကို လူစုခွဲလိုက်သည်။

သူသည်ကျွန်ုပ်တို့တပ်စုံရာ နေရာများကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကာကွယ်ရေးစစ်ကြောင်းများ လုံလောက်သည်၊ မလုံလောက်သည်ကို တနေရာမှတနေရာသွားချေလာလှည့် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးလျက်ရှိသည်။ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် တပ်များကို လှည့်လည်စစ်ဆေး

နေခိုက် အဖြစ်အပျက်တခုဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ယင်းအဖြစ်အပျက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ဒုက္ခအကြီးအကျယ် ရောက်သွားနိုင်သည့် ဖြစ်ရပ်တခုပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပလာတာမြစ် တိုက်ပွဲမှ တာတစွတာအစိုးရ တပ်ကြပ်တဦး၏ သံခမောက်ကို အောင်ပွဲအထိမ်းအမှတ်ပစ္စည်းတခုအဖြစ် ယူလာခဲ့ပြီး ထိုသံခမောက်ကို ထပ်ယူ၍ဆောင်းလေ့ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တောအုပ်ထဲတွင် ထိုစဉ်သည်သည် လှည့်လည်သွားလာ၍ တပ်များကို စစ်ဆေးရသည်ဖြစ်ရာ တခါသော် တိုက်ပွဲမရခဲ့သည့် ထိုသံခမောက်ကို အမှတ်မထင်ဆောင်းလာခဲ့မိသည်။ ဤတွင် ကျွန်ုပ်တို့တပ်စခန်းအခုမှ ရွှေပြေးကင်းအဖွဲ့သည် ဆိုင်ရာစခန်းသို့ အပြေးအလွှားသွားရောက်ကာ အစိုးရစစ်သားတစုကို တောအုပ်ထဲတွင် တွေ့မြင်ခဲ့ရကြောင်းနှင့် ထိုစစ်သားများကို သံခမောက်ဆောင်းထားသည့် စစ်သားတယောက်က ခေါင်းဆောင်လာကြောင်း သတင်းပို့တော့သည်။ ဤတွင် ရဲဘော်များသည် သေနတ်များကို အသင့်ပြင်၍ စောင့်နေကြသည်။ သို့ရာတွင် ဤနေရာ၌ တခုခုကောင်းသွားသည်မှာ ထိုစဉ်က ထိုတပ်စခန်းတွင် ရဲဘော် ကာမီလို၏ သေနတ်တလက်သာ ကောင်းကောင်းပစ်နိုင်သည့် အခြေအနေ နှိုင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

သို့နှင့်ပင် ကာမီလိုသည် ကျွန်ုပ်တို့အား လူမှား၍ ဆီးပစ်တော့သည်။ သို့ပစ်ပြီးမှ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် လူမှားကြောင်း အရိပ်မိခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ပထမဆုံး သူပစ်လိုက်သည့် ကျည်ဆန်မှာ လှဲသွားခဲ့၍ သေနတ်မှာလည်း နောက်ထပ် ပစ်မရတော့ဘဲ ချမ်းမြစ်သွားသောကြောင့်သာ အားလုံးဒုက္ခခံရတတ်ဘဲ ရှိခဲ့

၁၄၅
...ထဲတွင် ကြက်ဥတလုံးကို အမြဲချန်ထားလေ့ရှိကြသည်။ ဤ
...မှာ ကြက်မအနေဖြင့် ဤကျင်းထဲသို့ နောက်ထပ် ဥများ
...မပြတ် အုသွားစေရန် ဖြစ်သည်။ မိုးမလင်းမီတည်းက
...ခဏကြားနေရသည့်သေနတ်သံများကြောင့်ကြက်အကျင်း
... နောက်ဆုံး ကျန်နေသည့် ကြက်ဥကို စားပစ်ကြရန်
...အစီအစဉ် အကြံပေးရာ သူ့အကြံပေးသည့်အတိုင်း ထိုကြက်ဥ
...စားပစ်လိုက်ကြသည်။

နေ့လယ် မွန်းတည့်ချိန်လောက်တွင် သစ်တောဘက်မှ အ
...အညီအနီးတွင် လူကယောက်၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ရိပ်ကန်
...ကြရသည်။ ပထမတွင် ထိုလူရိပ်သဏ္ဍာန်သည် ကျွန်ုပ်တို့
...များထဲမှ တယောက်ယောက် ထိုအဆောက်အဦအနီးသို့
...ရန် အမိန့်ထုတ်ထားသည်ကို မနာခံဘဲ သွားခြင်းဖြစ်သည်
...လိုက်ကြသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ထင်သလို မဟုတ်ဘဲ
...ရန်သူတစ်ဦးမှ ရန်သူတစ်ဦးထောက်စစ်သားတို့ ဖြစ်နေ
...ကြုံတွေ့ကြရသည်။ ထို့နောက် လူသဏ္ဍာန်အချို့ကို တွေ့ရ
...ပျောက်သွားကြပြန်သည်။ စုစုပေါင်း ရန်သူစစ်သား
...ဆောက်တွေ့မြင်ရ၍ ဥ ယောက်မှာ အဆောက်အဦကလေး
...ရောက်နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့၏အစောင့်
...စစ်သားကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေကြရသည်။

နေသူအစောင့်စစ်သားသည် အနီးနား ပတ်ဝန်းကျင်ကို
...သည် ကြည့်လှည့်ပြီးမှ သစ်ရွက်သစ်ကိုင်းများကို ချိုး
...သည်။ ပြီးမှ ထိုသစ်ရွက် သစ်ကိုင်းများကို သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင်

www.burmeseclassic.com

ကြသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ အထက်အလယ်
ရသည့် အခြေအနေကို ထင်ဟပ်ပြလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၍ အ
အကြောင်းရှိလျှင် ပစ်ရန်ခတ်ရန်၊ တိုက်ရန်ခိုက်ရန် ဆန္ဒပြု
စေမှုကို ဖော်ပြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့သော အခြေအ
မျိုးတွင် တော်ရုံတန်ရုံ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်းမရှိသည့်
ရန်ဆိုးလူများပင် ကြောက်ရွံ့တုန်တတ်ကြသည်။ လူတိုင်းလူ
အဖို့ သေရေးရှင်ရေးဖြစ်သည့်တိုက်ပွဲကို မြှော်လင့်တောင်ထ
ကြသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စစ်ဆိုလျှင် အိမ်
ထဲတွင်ပင် ထည့်၍ မမက်ချင်အောင် ရှောင်ရှားလိုကြသ
သို့သော် ထိုစဉ်က တိုက်ပွဲဆိုလျှင် တိုက်ရန်အသင့် ဖြစ်နေ
သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မတိုက်မဖြစ် တိုက်ရန် လို
နေသောကြောင့်ပင်တည်း။

၂၂ ရက်နေ့ နံနက်ခင်း မိုးမလင်းမီတွင် ပစ်သံခတ်သံ
ကို ဟိုနေရာ သည်နေရာ ပါလိမာမိုချာ မြစ်ကမ်းဘက်
ကြားကြရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် အစစအရာရာ
ထား၍နေကြရပြီး ရန်သူများရောက်လာလျှင် ဆီးကြိုပစ်
ကြရန် ခါတိုင်းထက် ပို၍ အသင့်ပြင်ဆင်ထားကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်စာရော နေ့လယ်စာပါ မစားမသေး
နိုင်ဘဲ ရန်သူတပ်များအလားကို စောင့်နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်
အထဲမှ အသားဖြူ လယ်သမားဖြစ်သော ခရက်စပို၏ ကြိုးပမ်း
ကြောင့် ကြက်အုကျင်းတကျင်းကို တွေ့ထားကြသည်။ ကျွန်ုပ်
သည် ကြက်အုကျင်းထဲမှ ကြက်ဥများကို ယူ၍ စားကြသော်လည်း

ထိုးစာ ရုပ်ဖျက်၍ သစ်ပင်ရိပ်တွင် ခပ်အေးအေးထိုင်နေသည်။
တော့ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မှန်ပြောင်းဖြင့် လှမ်းကြည့်နေကြသည်။
ဖြစ်ရာ နည်းနည်းကလေးမှ ပူပင်သောက ရိပ်ခရသည့် ထိစာ
သား၏ မျက်နှာကို ထင်ထင်ရှားရှားပင် မြင်နေကြရသည်။

ကပ်စထရီက ပထမဆုံး စတင်၍ ထိစာသားကို ပစ်ချလိုက်
အမယ်လေးငယ် ဟူ၍ပင် အော်ချိန်မရလိုက်ဘဲ လဲကျ၍ အသက်
ထွက်သွားခဲ့သည်။ တဆက်တည်းပင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး
ယောက်မကျန် ဝိုင်း၍ ပစ်ကြခတ်ကြရာ အခြားစစ်သား နှစ်
ယောက်မှာလည်း ကျသွားခဲ့သည်။ ရုတ်တရက် ပြုန်းကန်
လိုက် ခတ်လိုက်ကြခြင်းဖြစ်ရာ အနီးဆုံး အဆောက်အဦထဲမှ
သားတယောက်သည် ကြောက်အား လန့်အားဖြင့် ထွက်ပြေး
ကြိုးစားနေသည်ကို ကျွန်ုပ်လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ကျွန်ုပ်ယူထား
သည့်နေရာမှနေ၍ သူ့ ခြေထောက်များကိုသာ မြင်နေရသည်။
ဖြစ်ရာ ပထမတချက် ကျွန်ုပ်လှမ်း၍ ရမ်းပစ်လိုက်ရာ မမှန်
လွှဲသွားခဲ့သည်။ နောက်တချက်တွင်မူ ရင်ပတ်ကို တည့်တည့်
သွား၍ ထိစာသားမှာ သူ့ သေနတ်ပြောင်းဝမှ လှံစပ်ဖြင့်
ကြီးကိုခိုက်ရင်း သွေးရှူးသွေးတမ်းဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
ကျွန်ုပ်သည် ရဲဘော်ခရက်ဂို၏ တာကွယ်ပေးမှုဖြင့် အဆောက်အ
အနီးသို့ အလျင်အမြန်ပြေးကြည့်ရာ ထိုနေရာတွင် လဲကျနေသည့်
စစ်သားအလောင်းကို တွေ့ရသည်။ ထို့ နောက်ကျွန်ုပ်သည် သူ
ကိုယ်ပေါ်မှ သနတ်နှင့် ယမ်းတောင့်များ၊ အခြား အသက်
အဆောင်ပစ္စည်းများကို ပြုတ်ယူလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်ပစ်လိုက်သည့်
ကျည်ဆန်သည် ထိစာသား၏ နှလုံးသားကို တည့်တည့်ကြီး မှန်

ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ ကိုယ်ခန္ဓာ ပုံပန်း
သဏ္ဍာန်နှင့် အဝတ်အစားများကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ရက်
ပေါင်း အတော်ကြာကြာ အလွန်အမင်း ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ခရီး
သွားလာခဲ့သည့် လက္ခဏာများ တွေ့ရသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အလွန်ပြင်းထန်၍ ကြောက်စရာ ကောင်း
လောက်အောင် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားလာခဲ့၍ ကျွန်ုပ်တို့မှာ အသက်
ဘေးမှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ပြေးခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ
ကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ရည်မှန်းချက် ပြည့်ဝသည်ဟု ဆိုရမည်
ဖြစ်သည်။ စာရင်းကောက်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်
မှ သေနတ်အချက်ပေါင်း ၉၀၀ နီးပါးမျှ ပစ်ခတ်ခဲ့သော်လည်း
ထမ်းတောင့် ၇၀ နှင့် သေနတ်တလက် သိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သည်ကို
တွေ့ရသည်။ ဤသေနတ်မှာ 'လာရန်' အမျိုးအစားဖြစ်၍ ဗိုလ်မှူး
အမေဂျီရာအား ပေးလိုက်ရာ သူသည် နောင်အခါ၌ စစ်ပွဲ
အလျှောက်လုံး ဤသေနတ်ကိုကိုင်၍ တိုက်ခဲ့သည်။ ရန်သူဘက်မှ
မူ ယောက်ကျဆုံးသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ထင်ခဲ့သော်လည်း နောက်
ထပေါင်းများစွာကြာ၍ ကျွန်ုပ်တို့ဖမ်းမိသော လယ်သမား
အယောက်၏ ပြောပြချက်အရ ၅ ယောက်ကျဆုံးသည်ဟု သိရ
သည်။ ဤတိုက်ပွဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ လုံးဝ အောင်ပွဲရသည်ဟု
ဆိုနိုင်သော်လည်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဆုံးရှုံးမှုမရှိဟု ဆိုရမည်
ပင်ဖြစ်သည်။ ချွန်ပြန် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်သူဘက်များကို ထိပ်တိုက်
ရင်ဆိုင်၍ တိုက်ခိုက်လာနိုင်ခဲ့ကြသည်။

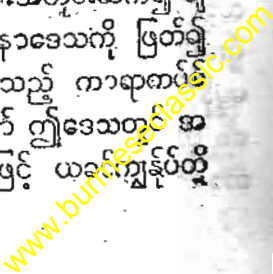
ကျွန်ုပ်တို့နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာကြသည့် ရန်သူ
ဘက်များကို လွတ်အောင် ရှောင်တိမ်း၍ အလွန် မြင်မှားသည့်

တောင်များပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြရာ ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ရဲစွမ်းသတ္တိကို ပိုမိုပြည့်ဝလာအောင် ဖန်တီးပေးသလိုဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်၏အခြားတဘက်သို့ရောက် ခဲ့ကြ၍ ထိုအချိန်တွင် ရန်သူဘာတစုတာ အစိုးရတပ်များမှာ လည်း ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မျဉ်းပြိုင်သဖွယ် တန်းနေသည့်အခြားတဘက် မှ တောင်ခါးပန်းသို့ ရောက်နေကြပြီဖြစ်သည်။ နှစ်ရက်လုံးလုံး ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အစိုးရတပ်များသည် လမ်းကြောင်းတခုတည်း အတိုင်း ရွှေဆင့်နေကပ်ဆင့် ချီတက်လာကြ၍ ဤသို့တလမ်း တည်း ချီတက်လာကြသည်ကို တဦးနှင့်တဦး မသိဘဲရှိခဲ့ကြသည်။

တညတွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ်တောအဆောက်အဦကလေး များထဲတွင် အိပ်နေကြရာ ယင်းအဆောက်အဦများမှာ ရန်သူ ရှိရာနှင့် မြစ်ကျဉ်းကလေးတခုသာ မြားနေခဲ့သည်။ ရန်သူကစိုးရ တပ်မှ တပ်မှူးဖြစ်သူ မော့စ်ကိုရာမှာ ဤဆီယားရားတောင်တန်း တလျှောက် ရွာများသို့ မကြာခဏ ဝင်ရောက် လုယက်ဖျက်ဆီး၍ နာမည်ကြီးနေသူတဦး ဖြစ်သည်။ စောစောစာ တိုက်ပွဲဖြစ်မီ ကြားခဲ့ရသည့် သေနတ်သံများမှာ ကျွန်ုပ်တို့ပုန်းအောင်းနေသည့် နေရာကို လိုက်လံပြသရန် ငြင်းဆိုခဲ့သည့် ခြေသလုံးအိမ်တိုင် ဟေတီကျန်းသားတယောက်အား မော့စ်ကိုရာ၏တပ်က လိုက်လံ ပစ်ခတ်ရာမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် သေနတ်သံများ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုဟေတီကျန်းသားအား ကျွန်ုပ်တို့ ရှိရာသို့ လိုက်လံမပြုသည့်အတွက် အစိုးရတပ်က သတ်ပစ်ခဲ့ကြ သည့် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ထိုသေနတ်သံများသာ ပကြားခဲ့ရပါက ယခုလောက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ရှိမည်မဟုတ်သည်မှာ သေချာ သည်။

ယခုအခါတွင် ကျွန်ုပ်တို့မှာ လက်နက်အများအပြားရှိနေကြ ပြီထရာ ရဲဘော် တော်တော်များများမှာ သေနတ် နှစ်လက်စီ ဖြည့်ပင် ချီတက်နေကြရသည်။ ဤအခြေအနေတွင် လက်နက် အစိုးရကျောက် အပြောက်အမြားသယ်၍ ခရီးရှည်ချီတက်ရ သည့်မှာ မလွယ်လှသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ဓာတ်အခြေ အနေများမှာ အလိဂဓီးယားတိုက်ပွဲ၏နောက်ပိုင်းတွင် ထူးထူး အခြား ပြောင်းလဲလာခဲ့ပြီး တက်ကြွနေကြပြီဖြစ်သည်။ ရက် အကြာမီကပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် စစ်ဘန်းလျှားတခုတွင် တပ်စွဲ ကြသည့် ရန်သူစစ်သားတစုကို အပိုင်စီးခဲ့ကြသည်။ ယနေ့ မျှင် ကျွန်ုပ်တို့ထက် အင်အားကြီးမား အရေအတွက်များ ကြီးသည့် ရန်သူတပ်တစပ်ကို တိုက်ပွဲတွင်နိုင်အောင် တိုက်ခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သတိပြုမိသော အချက်တခုမှာ ယခုကဲ့ သို့သော စစ်ပွဲမျိုးတွင် ရန်သူရွှေပြေးကင်းများကို ရှေးဦးစွာသတ် သဖြင့်လင်းပစ်ရန် အဓိကလိုအပ်သည်ဟူသော အချက်ပင်ဖြစ် သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ရန်သူစစ်တပ်များအဖို့ ထိုသို့ သော ရွှေပြေးကင်းများမရှိဘဲ လုံးဝရွေ့သို့ ချီတက်ခြင်းမပြုနိုင် သောကြောင့်တည်း။

မော့စ်ကိုရာ၏တပ်များနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်၍ အောင်ပွဲရခဲ့ပြီး နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပလာတာမြစ်ကမ်းပါးအတိုင်းဆက်၍ ချီ တက်ခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မဂ္ဂဒါလီနာဒေသကို ဖြတ်၍ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ကောင်းကောင်းကျမ်းကျင်နေသည့် ကာရာကပ်စ် ကိုယ်သို့ ပြန်လှည့်လာခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဤဒေသတွင် အ နှစ်အနေမှာ လယ်သမားများ၏ အကူအညီဖြင့် ယခုကျွန်ုပ်တို့

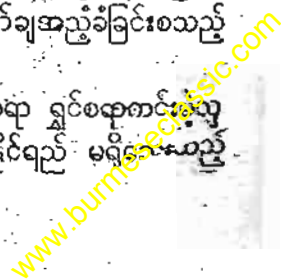
စခန်းချခဲ့စဉ်အတွင်းလုံးဝမတူတော့ဘဲတော်တော်များများပြောင်းလဲနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဤအတောအတွင်း စစ်ဗိုလ်တပ်စီမံခန့်ခွဲရေးဌာနချုပ်မှ အစိုးရတပ်များသည် ဤနယ်မြေကို ဖြတ်၍ ချီတက်သွားခဲ့ကြရာ ၎င်းတို့က ရောက်လေရာရာတွင် ထိတ်လန့်တကြား တုန်လှုပ်ချောက်ချားအောင် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသွားခဲ့ကြသည်။ လယ်သမားများသည် သူတို့အိုးအိမ်များကို စွန့်ခွာပြေးကြ၍ အချို့သော ကြက် ဝက် တိရစ္ဆာန်များကို ထားပစ်ခဲ့ကြရာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ စားနပ်ရိက္ခာအတွက် အဆိုပါ တိရစ္ဆာန်များကို မခံရှောင်မလွှဲသဘာ သတ်စားခဲ့ကြရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ညအိပ်ရန် အနီးအနားတဝိုက်ရှိ အိမ်များ၏ လက်ခံလိုစိတ်မရှိကြောင်းရိပ်မိကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုညတလူသူမရှိသည့် တကြီးထဲတွင် ဝင်၍ အိပ်ခဲ့ကြရသည်။ နောက်တနေ့တွင်မူ တောအုပ်ထဲသို့ဝင်၍ စမ်းချောင်းစာလေးတခုစားတွင် တံထိုးကာ စခန်းချနေခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းမှာ တောင်ကုန်းတခုပေါ်တွင်ဖြစ်ရာ ထိုနေရာမှနေ၍ ကြည့်လိုက်လျှင် တာရာကပ်စ်မြစ်ကို လှမ်းမြင်နေရသည်။

ဤနေရာတွင်စခန်းချနေခိုက် ရဲဘော်ဖာဂျာဒိုသည် ကျွန်ုပ်နှင့် လာ၍ ဆေးနှေးခဲ့သည်။ သူက ဤစစ်ပွဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က ရှုံးမည့် အခြေအနေများရှိသည်ဟုဆိုကာ သူထင်မြင်ချက် မှန်မမှန် ကျွန်ုပ်အား မေးမြန်းခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်၏ အဖြေမှာ အမြဲတစေ တခုတည်းသာရှိသည်။ ဒီစစ်ပွဲမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မုချနိုင်ရမယ်ဆိုတာ ဘာမှသိသယမရှိစရာ မလိုပါ။ သူ့ ဟူ၍ တက်တက်ကြွကြွ ခိုင်

ခိုင်မာမာပင် အဖြေပေးခဲ့သည်။ ထိုအခါ သူက သူ့ အား ရဲဘော်ကျွန်က ဤစစ်ပွဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့ လုံးဝနိုင်နိုင်စရာမရှိကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့မှာ မြှော်လင့်ချက် လုံးဝကင်းမဲ့နေပြီဖြစ်ရာ အကောင်းဆုံးမှာ လက်နက်ချအညှဉ်းရန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသဖြင့် စိတ်ဆတ်ကျပြီး ယခုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်အား လာ၍ မေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြန်လည်ပြောသည်။ ဤကိစ္စကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ကပ်စထရီအား အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ သို့သော် တိတိကျကျ စုံစမ်းကြည့်သောအခါ မိုရန်က ထိုသို့ပြောခဲ့သည်မှာ မှန်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ စိတ်ထဲက တကယ်ယုံကြည်၍ ပြောခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ရဲဘော်များ၏စိတ်ဓာတ်ကို စမ်းသပ်လိုသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ပြောခဲ့ကြောင်း အမှန်အထိုင်း သိရသည်။ ဤကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ရဲဘော်များ တကယ်တော်ခတ်ကျပြီး တတယ်လက်နက်ချ အညှဉ်းခံမှုများ မဖြစ်ပွားရအောင် ကြိုးစားရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်စလုံး သဘောတူကြသည်။ ထိုနောက် ကပ်စထရီသည် ရဲဘော်များအား ခေါ်၍ မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့သည်။ သူက ရဲဘော်များအား ပို၍ စည်းကမ်းသေဝပ်မရှိကြရန်နှင့် ကြုံတွေ့ကြရမည့် အခက်အခဲအန္တရာယ်မှန်သမျှကို ဗွဲ့ရှိရှိဖြင့် တိုက်ခိုက်ကျော်လွှားသွားကြရန် အားပေးစကား ပြောကြားခဲ့သည်။ တဆက်တည်းတွင် ရဲဘော်များအား ပြစ်မှုသုံးခုကို ကျူးလွန်ခဲ့ပါက သေဒဏ်ပေး ချင်ဖြင့် ကြားရင်း၊ ယင်း ပြစ်မှုသုံးခုမှာ အခိုက်ကို မနာခံခြင်း၊ တပ်မှထွက်ပြေးခြင်းနှင့် ရန်သူ့ ထံ လက်နက်ချအညှဉ်းခံခြင်းစသည့် ပြစ်မှုများဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က အခြေအနေမှာ လုံးဝပျက်စရာ ရှင်စရာကင်းစရာ မရှိပါ။ စစ်ပွဲအတွေ့အကြုံနည်းပါး၍ ခံနိုင်ရည် မရှိသော

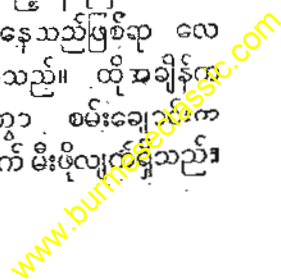

ကျွန်ုပ်တို့လူစုမှာ သဘောတရားအယူအဆရေးရာတွင်လည်း ပြတ်
ပြတ်သားသား ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မရှိကြသေးဘဲ ဖြစ်နေသည်
တနေ့မဟုတ်လျှင် တနေ့ရဲ့ဘော်တယောက်ယောက်သည် ခွင့်ရက်တိ
ပေးရန်လာရောက်တောင်းခံနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မြို့ပေါ်သို့
သွားလာရေးသည် စွန့်စွန့်စားစား အလွန်အလွန် အန္တရာယ်များ
လှသော်လည်း ရဲဘော်များသည် မြို့သို့သွားရန် ကိစ္စပေါ်လာ
လျှင် သူထက်ငါ သွားလိုသူပေါများလှသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို
သော် သူတို့အတွက် စခန်းတွင် ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေရသည်ဟု
ဤနည်းဖြင့်သာလျှင် ထွက်ပေါက်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်
သည်။ ရဲဘော်မိရန်သည် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများမှ လယ်သမားများ
ထံ အဆက်အသွယ်ရရန်နှင့် ရိက္ခာများရှာဖွေရန် စာဝန်များက
လည်း အပင်ပန်းခံ၍ မလုပ်လိုဘဲရှိနေသည်။ ဤသည်တို့မှာ ဇနီး
ဝါရီလ ၃၀ ရက်နေ့ ပက်ဝန်းကျင်မလောက်က အခြေအနေများ
ဖြစ်သည်။

ဤအတောအတွင်း လမ်းပြ ယူတီမီယိုသည် သူမိခင် မော
မကျန်းဖြစ်နေသည်ကို သွားရောက် ကြည့်ရှုခွင့်ပြုပါရန် ခွင့်ရက်
ရှင်တောင်းခံလာခဲ့သည်။ ကပ်စထရီက သူ့အား ခွင့်ရက်ရှည်ပေး
လိုက်ရုံမျှမက ရက်သတ္တပတ်အတော်ကြာကြာ သွားရမည့်လမ်း
ခရီးအတွက် ခရီးစရိတ်များပင် ပေးလိုက်သေးသည်။ နောက်ပိုင်း
တွင်ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များနှင့် အဆက်၍ ယူတီမီယို
လက်ချက်များဖြစ်ကြောင်း အချိန်အတော်ကြာပြီးမှ ကျွန်ုပ်တို့
စားမိခဲ့ကြသည်။ သူပြန်ရောက်လာသည့်အခါ သူက ကျွန်ုပ်တို့
အား သူ့ပါလ်မာမိချာရွာသို့ရောက်သွားပြီးနောက် မကြာမီ ရန်

သူတပ်များ ကျွန်ုပ်တို့နောက်သို့ ခြေရာခံ၍ လိုက်နေကြောင်း သိရှိ
ခဲ့ရသည်ဟုပြောပြသည်။ သူပြောပြသည့်အတိုင်းဆိုပါက သူ
သည် ဤကိစ္စအတွက် ကျွန်ုပ်တို့အား လာရောက် သတိပေးရန်
ကြိုးစားခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မတွေ့ရတော့ဘဲ ဒယ်လီ
ဒင်ဆိုသူ၏အိမ်တွင် စစ်သားများ၏အလောင်းများသာ တွေ့ရ
တော့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဒယ်လီဒင်မှာ ဟဲလ်မြစ်အနီးအနားတွင်
နေထိုင်သည့် လယ်သမားတဦးပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့တိုက်ပွဲဖြစ်
ပွားခဲ့သည်မှာလည်း ဤနေရာတိုက်မှာပင်ဖြစ်သည်။ သို့နှင့်ပင်သူ
သည် ဆီးရီးယားတောင်တန်းကို ဖြတ်ကျော်၍ ကျွန်ုပ်တို့နောက်သို့
လိုက်လာခဲ့ရာမှ ယခုကျွန်ုပ်တို့နှင့် ပြန်တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ စသည်
ဖြင့် ယူတီမီယိုက ပြောပြသည်။ သို့သော် တကယ်အဖြစ်မှာ သူ
ပြောသလိုမဟုတ်ဘဲ သူ့ကို ရန်သူကဖမ်းမိသွားပြီး အစိုးရသူလျှို
ဖျားရန် သဘောတူလားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကပ်စထရီကိုသတ်ခဲ့ပါက
သူ့အား အစိုးရက ငွေနှင့်ထူးပေးမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။
ဤအကြံအစည်ဖြင့် ယူတီမီယိုသည် ယမန်နေ့က စခန်းမှ ထွက်
သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၃၀ ရက်နေ့နံနက်တွင် မိုးခပ်သိမ်းကလေးများနေ့ခိုက် ကျွန်ုပ်
တို့သည် အိပ်ရာမှနိုးလျှင်နိုးချင်း လေယာဉ်ပျံသံများကို ကြား
ကြရသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းချသည့်နေရာမှာ တော
အသွန်ထူထပ်၍ သစ်ပင်ကြီးများအုပ်ဆိုင်းနေသည်ဖြစ်ရာ လေ
ယာဉ်ပျံများကို ကောင်းစွာမမြင်ရဘဲ ရှိနေသည်။ ထိုအချိန်က
ခရီး၏အောက်ပတ် တိုက်နစ်ရာခန့်အကွာ စမ်းချောင်းက
သေးအနီးတွင် နံနက်စာချက်ပြုတ်ရန်အတွက် မီးဖိုလျက်ရှိသည်။

ရွှေပြေးကင်းအဖွဲ့မှာလည်းထိုနေရာမှာပင် စခန်းချလျက် ရှိသည်။ ထိုအခိုက် ရုတ်တရက် လေယာဉ်ပျံများ ဒိုင်ဗင်ထိုးချလိုက်သည့် အသံနှင့်အတူ စက်သေနတ်သံများလည်း ဒုတ်ဒုတ် ဒက်ဒက် ကြားလိုက်ရသည်။ တဆက်တည်းပင် ဗုံးများ ကြဲချသည့်အသံများ ကြားကြရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ယခင်က ကြိုသိသောအဖြစ် မျိုးနှင့် တခါဘူးမျှ မကြုံဘူးခဲ့ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ ပေါက်ကွဲသံများဖြင့် တစ်ဝန်းဝန်း တဒိုင်ဒိုင် ဆူညံလျက် ရှိနေသည်။ မြေပြင်ပေါ်တွင် ပေါက်ကွဲသံများနှင့်အတူ ပျံ့ ၅၀ တာလီဘာ ကျည်ဆန်များမှာလည်း အောက်ဘက်ဆီမှ လာသည့် ကျည်ကို တွေ့ကြရသည်။ လေထဲ၌ တဝီဝီ ဖြတ်သန်းလာသည့် စက်သေနတ်ကျည်ဆန်များ၏ အသံကိုကြားကြရ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား မြေပြင်မှလည်း တိုက်ခိုက်ခြင်းခံနေကြရပြီ ဖြစ်ကြောင်း တစ်ချက် သိလိုက်ကြရသည်။

ယေမကြောင်းမှ တိုက်ခိုက်ခြင်းခံရသည့်အချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွှေပြေးကင်းအဖွဲ့ကို စောင့်ဆိုင်းရန်နှင့် ပစ္စည်းများထိ သိမ်းဆည်းရန် တာဝန်ကျနေခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့တပ်များ စုဝေးသတ်မှတ်ထားသည့်နေရာမှာ ကွီဗာဒဲလ်မူမို ဆိုသည့်နေရာ ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်ုပ်၏ တံဘက် ရဲဘော်မှာ ချာဘို ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဖိန်ပြည်တွင်းစစ်အတွင်းက ပါဝင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ရဲဘော်များအား ကင်းစခန်းမှ စောင့်နေကြသော်လည်း တယောက်မှ ပေါ်မလာဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ကျန်ရဲဘော်များရှိရာသို့ လိုက်သွားကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပြီး ပစ္စည်းများကို တဝန်တပိုးသယ်၍ ကြမ်းတန်း လှသည့်

တာလမ်းအတိုင်း ချီတက်လာခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လယ်ကွက်ထလေးတခုထဲတွင် ခေတ္တ အနားယူခဲ့ကြသည်။ ခဏအကြာတွင် အသံတသံကြားရပြီး လှုပ်လှုပ်ရွှားရွှား ပုံသဏ္ဍာန်များကို လှမ်းမြင်ကြရသည်။ ၎င်းတို့မှာ ဗိုလ်မှူးတာစီယာနှင့် ဘာဂျီယိုတို့ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ သူတို့အယောက်မှာလည်း ကျွန်ုပ်တို့လာခဲ့သည့်လမ်းအတိုင်း လိုက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ရွှေပြေးကင်းတပ်ဖွဲ့မှ ဖြစ်ပြီး ကျန်ရဲဘော်များကို လိုက်ရှာနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခဏကြာအောင် အပြန်အလှန် ဆွေးနွေး ညှိနှိုင်းကြပြီးနောက် လေယာဉ်ပျံများ ပြန်သွားပြီဖြစ်သည့်အတွက် ထိုနေရာတွင် အမှန်အတိုင်း ဘယ်လိုစာ ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့သည်ကို စုံစမ်းကြည့်ရန် စခန်းဟောင်းရှိရာသို့ တာစီယာနှင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက် သွား ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တွေ့မြင်ရသမျှမှာ စိတ်မချမ်းမြေ့ စရာပင်ဖြစ်သည်။ ချာဘိုကို ပြုတ်စားသောက်သည့်နေရာမှာ တိုက်ခိုက် ထိမှန်ခြင်း မရှိသော်လည်း နောင်အခါ စစ်ပွဲကာလတလျှောက်လုံးတွင် ယင်းနေရာသို့ မလုံတမ်းတိုက်ခိုက် တည့်တည့်ကြီး ထိမှန်ခြင်းခံရသည့် အသားတူ အဖြစ်မျိုး မဖြစ်ခဲ့သည့်အတွက် ကံကောင်းသည်ဟူ၍ ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။ မီးဖိုကြီးမှာ စက်သေနတ်ကျည်ဆန်များ ထည့်ကြောင့် အစိတ်စိတ်အများမှာ ဖွာလရာကြနေသည့်ပြင် ဗုံးတပ်သည် ကင်းစခန်း၏ အလယ်ဗဟိုနေရာသို့ တည့်တည့်ကြီး ထိမှန်ထားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ တယောက်မှမလွတ်ဘဲ အသားထိုး ထိမှန်ကြသည်။

ရဲဘော်မိုရန်သည် အခြားရဲဘော်တယောက်နှင့် အတူ ကင်းလှည့်ထွက်ခဲ့ပြီး တယောက်တည်းပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ သူက လေယာဉ်ပျံများကို မြင်လိုက်ရကြောင်းနှင့် အားလုံး လေယာဉ် ၅ စင်း ဖြစ်ကြောင်းပြောပြသည်။ သို့သော် မြေပြင်မှ တပ်များကိုမူ လုံးဝမတွေ့မမြင်ဟု ဆိုသည်။

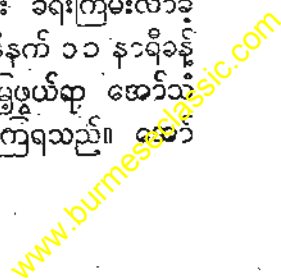
ကျွန်ုပ်တို့သည် ပစ္စည်းများကိုသယ်၍ ကြေမှုပျက်စီးနေသည့် အဆောက်အဦများနှင့် မီးလောင်၍ အတုံးအရှုံး သေဆုံးနေကြသည့်ရဲဘော်များ၏ အလောင်းများကိုထားခဲ့ပြီး ခရီးဆက်ထွက်ခဲ့ကြရသည်။ သက်ရှိသတ္တဝါဟူ၍ ညောင်နာနာ အော်နေကြသည့် ကြောင်တကောင်နှင့် တရုတ်ရူးများ မြည်နေသည့် ဝက်တကောင်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့တပ်များ ဆိုကြရမည့်နေရာမှာ ကိုဗာဒဲလ်ပူအိုမိုဟူ၍ နာမည်ကို သိထားသော်လည်း ထိုနေရာမှာ ဘယ်နားတွင်ရှိသည်ကိုမူ မသိဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။ ထိုညက ကျွန်ုပ်တို့၏ ရဲဘော်များဖြင့် တွေ့နီးတွေ့နီး မြော်လင့်၍ တညလုံး အချိန်ကုန်ခဲ့ကြရသည်။ သို့သော် တဖက်က ရန်သူတပ်များနှင့် တိုးမိမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ကြရသေးသည်။

၃၁ ရက်နေ့တွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်ကုန်း တခုပေါ်သို့ ရောက်နေကြရာ မကြာသေးမီကမှ ထွန်ယက်ထားသည့် လယ်ကွက်များကို အပေါ်မှစီး၍ မြင်နေရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုဗာဒဲလ်ပူမိုဆိုသော အရပ်ဒေသဟု ထင်ရသည့်နေရာတိုင်းကို အကြိမ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာလှည့်၍ရှာခဲ့ကြသော်လည်း မတွေ့နိုင်ဘဲဖြစ်နေကြသည်။ တနေရာတွင် ဆာဂျီယိုသည် သားရေ

တပ်များ ဆောင်းထားကြသည့် လူနစ်ယောက်ကို လှမ်းမြင်ရသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့ရှိရာသို့ အချိန်မီ မသိနိုင်သဖြင့် လူချင်းမတွေ့လိုက်ရဘဲဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကိုလားမိုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကင်းထောက်သည့် အနေဖြင့် အောင်ကြားထဲသို့ ဆင်းလာခဲ့ကြရာ အင်္ဂါမြစ်ကို လှမ်းမြင်ရသည့်အခါ လောကီတွင် ကိုလားမို၏ မိတ်ဆွေဟောင်း တယောက်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ သူက ကျွန်ုပ်တို့အား စားစရာများ ကျွေးလွှတ်လိုက်ပေးသည်။ ပြည်သူလူထုမှာ တကယ်ကြောက်ရွံ့နေကြကြောင်း သိရသွားနေသည်။ အဆိုပါမိတ်ဆွေက အစိုးရတပ်သည် စီရိန်တို့၏ ကုန်ပစ္စည်းအားလုံးကို မီးတင်ရှို့ပစ်ခဲ့၍ သူ၏ မြည်းကုန်ကို ချောဆွဲထားပြီး မြည်းမောင်းသမားကိုလည်း သတ်ပစ်ခဲ့ကြသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့အား ပြောပြသည်။ ထို့ပြင် သူကုန်ဆိုင်ရာလည်း မီးတင်ရှို့ခြင်းခံခဲ့ရပြီး သူ့မိန်းမကိုလည်း ဖမ်းဆီးပစ်ခဲ့ကြကြောင်း ပြောပြသည်။ ဤသည်တို့မှာ ဤနေရာတစ်ခုတွင် တညတာမျှအိပ်သွားကြသည့် အစိုးရတပ်မှ ဗိုလ်မှူး တာစီဆစ်၏ စစ်သားများ ပြုလုပ်သွားကြသည့် ရမ်းရမ်းကားကား သတ်မှုများပင်ဖြစ်သည်။

ဖောဖာဝါရီလ တရက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြောက်ရွံ့စရာကောင်းသော အနားယူအားဖြည့်နေကြသည်။ နံနက် ၁၁ နာရီခန့်တွင် သေနတ်သံများနှင့်တကွ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ အော်သံများကို တောင်ကုန်းတဘက်ဆီမှ ကြားလိုက်ကြရသည်။ နောက်

သိမှာ တစ်တယောက်က ကျွန်ုပ်ထံအား လှမ်း၍ အကူအ
 တောင်းသည့်အသံမျိုးဖြစ်သည်။ ဆာဂျီယိုသည် အသံကြား
 သည်နှင့် မနေနိုင်တော့ဘဲ ယမ်းတောင်ခါးပတ်ကို အသား
 ယာ ဖြုတ်၍ သေနတ်ကို မြေကြီးပေါ်သို့ချကာ သူ့တာဝန်
 နေသည့် နေရာမှ ထွက်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
 ထဲတွင် ဆာဂျီယိုသည် လယ်သမားဆောင်းသည့်ဦးထုပ်တလုံး
 ဆိတ်ငြိမ်နှင့် ဝက်အူချောင်းသုံးချောင်းတို့ကို ယူသွားကြော
 မှတ်သားလိုက်မိသည်။

နောက် နာရီအနည်းငယ်အကြာတွင် အသံမလဲများ ကြား
 ကြရပြန်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် သတိထားနေကြရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့
 စိတ်ထဲတွင် တပ်မှထွက်ပြေးသော ဆာဂျီယိုသည် သိစွာဖော
 မသွားဘဲ ပြန်လာလေရောသလားဟု ထင်မှတ်ကာ အံ့သြနေ
 ကြသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ထင်သလိုမဟုတ်ဘဲ ခရက်စီစီယိုအ
 လူအုပ်ကြီးတစ်အုပ်ကို ခေါင်းဆောင်၍လာနေသည်ကို တွေ့မြင်
 ရသည်။ ဤလူအုပ်ကြီးမှာ အားလုံး ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးဖြစ်၍ နေ
 ဘတ်တို့ဆီသို့ ဦးစီးသည့် တပ်သားသစ်များဖြစ်ကြသည်။ လက်
 ကျွန်ုပ်တို့လူအုပ်ထဲမှ ထပ်ပြေး ဆာဂျီယိုနှင့် ဂါစီယာ၊ မော်ရေး
 နှင့် အကူးနားတို့မှာ ပျောက်ဆုံးနေကြသည်။ တဖန် တပ်သား
 သစ်များမှာသည်း ထိုနေ့ တိုက်ပွဲအပြီးတွင် ပျောက်သွားကြ
 သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ တပ်သားအားလုံးသည် အင်္ဂါ တောင်ကြားလမ်း
 ဘက်ဆီသို့ ချီတက်လာခဲ့ကြသည်။ ယမ်းခုလတ်တွင် မန်ဇာနီ
 ရွာသူ ရွာသားများ ယူဆောင်လာကြသည့် အသုံးအဆောင်

ဆည်းများကို ဝေငှပေးကြသည်။ ယင်းမစ္စည်းများမှာ အထူး
 သဖြင့် ဆေးဝါးများနှင့် အဝတ်အထည်များပင် ဖြစ်သည်။ အ
 ထူးအစွဲကျယ်များတွင် မန်ဇာနီလို့မှ အမျိုးသမီးများက စာ
 ငမ်းများ ယက်ပေးလိုက်ကြသည်ကို တွေ့ကြရသောအခါ ကျွန်ုပ်
 တို့မှာ အထူးပင် အားရဝမ်းသာ ပီတိဖြာသွားခဲ့ကြသည်။

ဂရန်မာ့ရွက်လှေကားလေးဖြင့် ကမ်းပေါ်သို့ ပထမဆုံး တက်
 ဆောက်ကြပြီးနောက် နှစ်လတိတိအကြာ ဖေဖော်ဝါရီလ ၅
 ရက်နေ့ လွန်မြောက်ခဲ့သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ရဲဘော်များမှာ တ
 ခိတ်တဝမ်းတည်း တပုံစံတည်း ဖြစ်လာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။
 ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မန်ဇာနီလို့မှ တပ်သားသစ် ၁၀ ယောက် ပါ
 ဝင်၍ ကျွန်ုပ်တို့စိတ်များမှာ ယခင်ကထက် ပို၍တက်ကြွပြီး ကြံ
 ခိုင်လျက်ရှိကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့စခန်းသို့ လေကြောင်းမှ တိုက်ခိုက်ခြင်းခံရသည်ကိုစွ
 နှင့်ပတ်သက်၍ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါဆွေးနွေးစဉ်းစားကြသည်။
 ဤကိစ္စတွင် ရိက္ခာချက်ပြုတ်စားသောက်သည့်နေရာမှာ ရုပ်ဖျက်
 ဘာကွယ်ထားခြင်းမရှိသည့်ပြင် မီးဖိုမှထွက်သည့် မီးခိုးများကို
 ဆွဲမြင်ပြီး ရန်သူလေယာဉ်ပျံများက စခန်းကို တိုက်ခိုက်နိုင်
 ခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး လက်ခံယူဆကြသည်။ သို့
 ဖြစ်ရာ နောင်အခါ၌ စစ်ပွဲတလျှောက်လုံး ဤအဖြစ်အပျက်
 သည် ကျွန်ုပ်တို့အား အမြဲသတိပေးခဲ့သလိုဖြစ်နေခဲ့သည်။ ယခုကဲ့
 သို့ ဆိုးဆိုးရွားရွား ထပ်မံမဖြစ်ပွားရလေရအောင် စစ်ပွဲပြီးသို့
 သည်အထိ နေ့အချိန်များတွင် ဘယ်တော့မှ မီးခိုးခြင်းမီးခိုး
 ခြင်းများ မပြုလုပ်ဘဲ နေခဲ့ကြသည်။

သစ္စာဖောက် ယူတီမီယိုကိုယ်တိုင် ရန်သူတောင်းထောက် လေ
 ယာဉ်များပေါ်တွင်ပါလာပြီး အစိုးရတပ်မှ စစ်ဗိုလ် ကပ်စီလပ်စ်
 အား ကျွန်ုပ်တို့စခန်းချရာနေရာကို ညွှန်ပြခြင်း ဖြစ်နိုင်သည် ဟု
 သော အချက်ကိုမူ ကျွန်ုပ်တို့ လုံးဝမစဉ်းစားမိဘဲ ရှိခဲ့ကြသည်။ သို့
 သော် တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှာ ဤအတိုင်းပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယူတီမီယိုက
 သူ့အမေ မကျန်းမမာဖြစ်နေသည်ဟု ပြောခဲ့ခြင်းမှာ စင်စစ်
 ကျွန်ုပ်တို့အား လှည့်စားခြင်းဖြစ်၍ ရန်သူစစ်ဗိုလ် လူသတ်
 ကောင် ကပ်စီလပ်စ်နှင့် ပူးပေါင်းရန် အကွက်ဆင်ခြင်းသာ
 ဖြစ်သည်။

ယူတီမီယိုသည် အချိန်အတော်ကြာအောင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့၏
 လွတ်မြောက်ရေးစစ်ပွဲအတွင်း နှောင့်ရှက်ဖျက်ဆီးသည့် အဖျက်
 လုပ်ငန်းများကို အတိအလင်း အဆက်မပြတ် လုပ်နေခဲ့သည်။

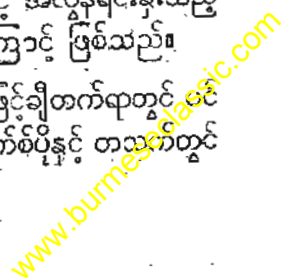
ယခုအဖော်ပြခဲ့သည့် လေကြောင်းတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားပြီးသည့်
 နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကာရာကပ်စ် တောင်ကုန်းဒေသများကို
 စွန့်ခွာ၍ ယခင်က ကျွန်ုပ်တို့ ဒေသကျမ်းကျင်သည့် နယ်မြေများ
 သို့ ပြောင်းရွေ့လာခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မန်
 ဇာနီလိုနှင့် တိုက်ရိုက်အဆက်အသွယ်ရပြီး အပြင်အပ အခြားနယ်
 မြေများမှလည်း အကူအညီများ ပို၍ရရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုမျှမက
 တိုင်းပြည်တခုလုံး၏ နိုင်ငံရေးအခြေအနေနှင့်ပတ်သက်သည့် ဖြစ်
 ရပ်များကိုလည်း ပို၍ထင်ထင်ရှားရှား ကြားသိ တွေ့မြင်ကြရ
 သည်။

သို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လယ်သမားကြီး မင်ဒိုဇာ၏နေအိမ်
 သို့ ပြန်ရောက်လာကြသည်။ ထိုအချိန်က သွားခနကျ လမ်းရိုး

ဆင်းလောင်းများမှာ သုံးမရအောင် ဖြစ်နေခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည်
 အပင်တော်တော်ကြီးနေသည့် ဟင်းသီး ဟင်းရွက်တောကြီးများ
 ဒေသများနေသော တောင်ကုန်းများကိုကျော်၍ ဖြတ်လမ်းမှ လာ
 ခဲ့ကြသည်။ သို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ချီတက်ရာ၌ နှောင့်နှေးကြန့်
 ကြာခဲ့ရသည်။ ဤတောင်ကုန်းများပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည်
 ဘာတခုမှ စားစရာမရှိဘဲ တညအိပ်ခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်တွင်
 ခရက်စံပိုက် သူရဲဘော်များအတွက် တမင်ချန်ထားသည့် ဝက်အူ
 ချောင်း ၄ ချောင်းကို ခက်ကလေးတခုဖြင့်ထည့်၍ လာပေးရာ
 ကျွန်ုပ်တို့မှာ အရသာရှိရှိဖြင့် စားခဲ့ကြရသည်ကို ယခုတိုင် မှတ်မိ
 နေသေးသည်။ ခရက်စံပိုက်ကပ်စီလပ်စ်အခြားရဲဘော်တယောက်နှင့်
 ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤရွားရွားပါးပါး ရှိစဉ်မှကျွဲကွာကလေးကို ဟင်းရ
 ချောင်းပေါ်ဝင်သည့် တတယ်ထမင်းစားပွဲကြီးပမာ မြိန်ရည် ရှက်
 နှယ် စားခဲ့ကြရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရီးဆက်၍ ချီတက်ခဲ့ကြရာ စာရာတပ်စ်ဖြစ်
 ယာဘက်ကမ်းပေါ်ရှိ လယ်သမားကြီးမင်ဒိုဇာ၏ နေအိမ်သို့
 ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအိမ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် စားစရာဒေသက
 နေများ အသင့်ပင်ရှိနေခဲ့သည်။ မင်ဒိုဇာသည် ထိတ်လန့်တကြား
 ဖြစ်နေသည့်ကြားထဲက ကျွန်ုပ်တို့အား သစ္စာရှိရှိဖြင့် ကြိုဆိုနှောင့်
 နှောင့်ခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့ထံမှ ပီရက်ဇ်နှင့်
 ရွား လယ်သမားရဲဘော်များမှာ သူနှင့် အလွန်ရင်းနှီးသည့်
 သူ့ဆွေ သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ထိုစဉ်က ငှက်ဖျားမိနေသဖြင့်ချီတက်ရာတွင် ဝင်
 ပန်းပန်း ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ရဲဘော်ကြီး ခရက်စံပိုနှင့် တသက်တွင်

မေ့မရနိုင်သော ရဲဘော်ကျူလီယိုတို့၏ ကျွန်ုပ်တို့အား ဤမိတ်ဆက်
ကြမ်းတန်းလှသည့် လမ်းခရီးတလျှောက် ကူညီပြုစုလာခဲ့
သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ထဲတွင် ဘယ်အခါမှမအိပ်ဘဲ
သော်လည်း ယခုတကြိမ်တွင်မူ ကျွန်ုပ်၏ ကျန်းမာရေး အခြေ
နေ ဆိုးရွားနေသဖြင့် အမိုးအကာရှိသည့် အိမ်ထဲတွင် ကျကျ
အိပ်ခဲ့ကြရသည်။ ယင်းသို့ အိပ်နိုင်ရန်အတွက် လူမမာမျှ
ပြုစုရာတွင် နာမည်ကြီးလှသည့် ရဲဘော်မိုဂန်က စီစဉ်ပေးခဲ့
ဖြစ်သည်။ အခြားရဲဘော်များမှာ အိမ်အနီး ပတ်ဝန်းကျင်
ဝိုက်တွင် အိပ်ကြ၍ စားချိန်သောက်ချိန်ကျမှ ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာ
သို့ လာကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တပ်တွင် အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ်ကျနေသည့်
ဘော်အချို့နှင့် ဒဏ်ရာရ၍ ကိုယ်လက်မသန်မစွမ်းဖြစ်နေသည့်
ဘော်အချို့ပါနေသဖြင့် တပ်ဖွဲ့များ၏ အင်အားအရေအတွက်
လျော့ပစ်ရန် လိုအပ်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဒဏ်ရာရကြ
ကိုယ်လက်မသန်မစွမ်းသည့်ရဲဘော်များထဲတွင် ယခုလက်ရှိပြည်
ရေးဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူ ရမ်မရီနှင့် ပီရက်
တို့ပါဝင်ကြသည်။ ရဲဘော်ပီရက်ဇ်မှာ ခရစ်စတီယံသားဖြစ်
နောင်အခါ၌ သူ့ရဲဘောင်းပီသစွာ ကျဆုံးသွားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။
ရမ္မရီမှာ ဒူးဆစ်မှ ဂိုညင်းတွင် ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရခဲ့ခြင်း ဖြစ်
သည်။ ဤဒူးဆစ်မှာ ယခင် မိုဆာဒါစစ်တန်းလျားကို ဝင်
စဉ်က တကြိမ် အကြီးအကျယ် ဒဏ်ရာရခဲ့ဘူး၍ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်တို့
သည် သူ့ကို မရှောင်မလှဲသာဘဲ ထားပစ်ခဲ့ရဘူးသည်။
ကျွန်ုပ်တို့တပ်မှ လူငယ်အချို့ ထွက်သွားကြရာ သူတို့တစ်
ယခုကဲ့သို့ ထွက်သွားကြသည့်အတွက် ကျန်ရဲဘော်များ စိတ်

မိတ်ဆက်လာ၍ တမျိုးကောင်းလာသည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။
ထိုအခါ ရဲဘော်တယောက်ကိုမူ ယခုထက်တိုင် သတိရမိသေး
သည်။ ထိုရဲဘော်မှာ စိတ်ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်နေ၍ သူ့ကို
အကောင်းဆောင်းကျေးနိုင်သည့် စခန်း၊ လေကြောင်းရန်မှ
ကယ်နိုင်သည့်စခန်းသို့ ပို့ပေးရန် တဖွဲ့ပွဲအာနေသူဖြစ်သည်။
ထိုအခါ လက်တွေ့တွင်မူ သူ့မှာ လေယာဉ်ပျံများဖြင့် အမြဲလို
အလိုက်ခံနေရ၍ အတည်တကျလည်းမနေရ။ အစားအစာနှင့်
အောက်ပင်မသောက်ရသည့်အဖြစ်မျိုးသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ တောထဲတောင်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တိုက်ပွဲဝင်
သွားစွာ စောစောပိုင်းပထမရက်များအတွင်းက ဖြစ်ပျက်
သွားခဲ့ကြသည့် တစ်ယာလ်ဖြစ်ရပ်များပင် ဖြစ်သည်။ နောက်
တစ်ယာလ်တွင်မူ ဤရဲဘော်များသည် ဤအခက်အခဲ အကြပ်
အခြင်းများကို ကျော်လွှား အောင်နိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်လာခဲ့ကြ
သည်။ အစာတော် ရေငတ်ခြင်း၊ အိုးအိမ်နေရာ အတည်တကျ
မရှိခြင်း၊ လုံခြုံမှုမရှိခြင်း စသည့် ဆင်းရဲဒုက္ခအဝဝတို့ကို ခံနိုင်
ခဲ့သူများဖြစ်လာကြသည်။ သူတို့အတွက် သူတို့လက်ထဲမှ
အနက်ကိုသာ အားကိုးလာတတ်ကြ၍ ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့ဝင်
များထက်အဖို့ မရှိလျှင်မဖြစ်သည့် တပ်ဖွဲ့စည်းကမ်းများကို တို
ကျကျ လိုက်နာကျင့်သုံး လာတတ်သူများ ဖြစ်လာကြသ
ည်။

အထက်ပါတို့မှ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးတွင် ကပ်စထရီနှင့် အတူ ရွှေတန်းမှ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည့် ချေ-ဂွေဗားရားကိုယ်တိုင် ပြန်လည်ဖော်ပြခဲ့သည့် တော်လှန်သောစစ်ပွဲ၏ အောက်မေ့ဘွယ်ရာများ ပင်ဖြစ်သည်။ တနည်းဆိုရသော် တော်လှန်ရေးတရပ်၏ အကြိမ်အတည်း အခက်အခဲ အဖိုအထစ် အကွေ့အကောက်များကို မထောက်မညှာ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ တိကျခိုင်လုံစွာ ဖော်ပြခဲ့သည့် အပိုးတန်ခွတ်တမ်းတခုဖြစ်သည်။

ဂွေဗားရားသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၏ ပကမုပိုင်းကာလ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အထက်ပါဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြရာ၌ တော်လှန်ရေးခရီးလမ်း၏ ကြမ်းတမ်းမာကျောပုံ၊ အနှောင့်အရှက် အဖျက်အဆီးများဖြင့် ပြွမ်းတီးပုံ၊ လက်တွေ့နှင့် ဆဘောတရားကို ပေါင်းစပ်ရာ၌ မဟပ်မိပုံ၊ အပြောလွယ်ဆလောက် တကယ်လုပ်ရာတွင် အံ့မဝင်ဝင်မကျ ဖြစ်တတ်ပုံများကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရှင်းရှင်းကြီး တင်ပြခဲ့သည်။ ဘွင်းဘွင်းကြီးပော်ထုတ်ခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် တော်လှန်ရေး၏ခရီးလမ်းသည် ၈ မိလျှင် ဆုံးခန်းတိုင် လိုက်ရမည့် လမ်းကြောင်းဖြစ်သည်။ လမ်းခရီး တလျှောက် သေချာပေါက် တွေ့ကြုံရမည့် ဆူးငြောင့် သစ်ငှက် ခလုတ်တန်သင်းများကို ရှင်းလင်းကျော်လွှား၍ ပြတ်ပြတ်သားသား ချိတ်ကြရန် လိုအပ်ကြောင်း တောင်းကောင်းကြီး သွန်သင်ပြသခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် တော်လှန်ရေးကို ကလေးစာစားသလို မလုပ်ကြရန် အလေးအနက် သတိပေးခဲ့သည်။

မှန်သည်။ အလုပ်သမား လယ်သမား ပစ္စည်းမဲ့ လုပ်သား ဖြစ်သူများ၏အာဏာကို ဣတ္တတွင် ပထမဆုံး တည်ထေခင်ခဲ့သည့် မဟာအောက်တိုဘာ တော်လှန်ရေးကြီးကို ဦးစီးခဲ့သူ ဝင်းဆောင်ကြီးလိနှင့်ကလည်း ဤအတိုင်းပင် ဩဝါဒစာစား ခြေကြားခဲ့သည်။

“တော်ရေးသည် အလေးစာစားသည့် အလုပ်မဟုတ်”

နှလုံးသားနှင့်ဦးနှောက်

ဖိဒယ်ကပ်စထရို၊ ရော့လ်တပ်စထရို၊ ချေး-ဂွေဗားရား၊ တာမီလို့၊ ဂရေစီယား၊ ဧဘူစ်တီနို၊ မော်ရေး၊ ယူနိုဗာဆို့၊ ဂျင်နီယို၊ စီယို၊ ဂျူအန်၊ ဂယ်နီ။

အားလုံးစုစုပေါင်း ၁၂ ယောက်ဖြစ်သည်။ ဤ ၁၂ ယောက်သည် တယောက်ချင်းအနေဖြင့်ဆိုလျှင် ရိုးရိုးလူသား သာဓနိပုဂ္ဂိုလ်များသာဖြစ်သည်။ ဤနာမည်များမှာလည်း တဦးချင်းအနေဖြင့်ဆိုလျှင် သူသူငါငါ မှည့်ခေါ်ကြသည့် အမည်များသာဖြစ်သည်။

သို့သော် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးတည်းဟူသော သမိုင်းဝင်ဖြစ်ရပ်ကြီးနှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်သော အခါ ဤ ၁၂ ယောက်

သည် သမိုင်းဝင် ရဲဘော်များဖြစ်လာကြသည်။ ဤအမည်များသည်လည်း သမိုင်းဝင်အမည်များ ဖြစ်လာကြသည်။

ဤ ၁၂ ယောက်သည် ကျူးဘား ကမ်းခြေသို့ ဂရန်မာရွက်လှေကလေးဖြင့် ဆိုက်ကပ်တက်ရောက်ခဲ့ကြသည့် ရဲဘော် ၀၂ ယောက်အနက်မှ ဘာတစ္စတာ အစိုးရတပ်များ ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရပြီးနောက် မသေမပျောက် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ရဲဘော်များဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ ဤ ၁၂ ယောက်သည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကို စတင်ခေါင်းဆောင်ခဲ့ကြသည့် ရဲဘော်များဖြစ်သည်။ (၀၁) ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၏ 'အမြုတေ' များ ဖြစ်ကြသည်။ ဤအမြုတေ ရဲဘော် ၁၂ ယောက်ဖြင့် ၁၉၅၆-ခု ဒီဇင်ဘာလတွင် စတင်ခဲ့သည့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးသည် တနေ့ထက်တနေ့ တလထက်တလ၊ တနှစ်ထက်တနှစ် အရှိန်အဝါကြီးမား၍ အင်အားကြီးထွားလာခဲ့ရာ နောက်ဆုံး ၁၉၅၇ ခု ဒီဇင်ဘာလတွင် အင်အား ၃၀၀၀၀ ကျော်ရှိသည့် ဘာတစ္စတာ အစိုးရတပ်များအား လုံးဝနုလ်မထူနိုင်အောင် သုတ်သင် ချေမှုန်း၍ ကျူးဘားတပြည်လုံးကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ အောင်ပွဲခံ၍ အောင်လံလွှင့်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကို အကြပ်အတည်း အခက်အခဲများကြားမှ အညံ့မခံ အလံမလှဲ ငွေ့ဘဲဖြင့် ရွှေ့ဆောင်ချီတက်ခဲ့ကြသည့် ရဲဘော် ၁၂ ယောက်အနက် ဖိဒယ်ကပ်စထရိုခေါင်းဆောင်မှုနှင့် ကြိုးပမ်းမှုများသည် ဓမ္မေ ထူးခြားခြား

ထင်ရှားခဲ့သည်နှင့်အမျှ ချေးဂွေဗားရား၏ စည်းရုံးမှုနှင့် တိုက်ခိုက်မှုများမှာလည်း သူမတူအောင် ကျော်ကြားခဲ့သည်။

အဆပေါင်းများစွာ အင်အားကြီးမားသည့် ရန်သူစစ်တပ်ကြီးများအား တစတစ အမှည့်ချေ၍ ရေရှည်စစ်ပွဲဆင်နွှဲရာ၌ ပြောက်ကျား စစ်ပွဲသည် အဓိက အသွင်လက္ခဏာ ဖြစ်သည်။ ဤပြောက်ကျားစစ်ပွဲ၏ အခြေခံစခန်းသည် ကျေးလက်တောရွာများဖြစ်သည်။ ဤကျေးလက်တောရွာများ၏ ပင်မ အင်အားသည် လယ်သမားများဖြစ်သည်။ ဤသို့လျှင် တရုပ်ပြည်၌ ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေး စစ်ပွဲတာဝန်အတွင်းက သိပ္ပံနည်းကျ ဖော်ထုတ်ခဲ့သည့် မော်စီတုန်း၏ ပြောက်ကျားစစ်ပွဲဟောဗျူဟာများသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးတွင် ဂွေဗားရားအတွက် လက်ဖြန့်အေး လက်နက်စောင်းများ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဤသဘောတရားအရ ဂွေဗားရားသည် ကျေးလက်တောရွာများမှ လယ်သမားအလွှာအသီးသီးကို အကျယ်ပြန့်ဆုံး စည်းရုံးခဲ့သည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး ချဉ်းကပ်ခဲ့သည်။

ကျူးဘားလယ်သမားများအဖို့ တော်လှန်ရေး၏ အစပထမတာဝန်တွင် တပ်စတင်၍ ဂွေဗားရားစသည့် ရဲဘော်များ၏ လှုပ်ရှားမှုများသည် ၎င်းတို့နှင့်မဆိုင်ဟု ယူဆကာ တော်လှန်ရေးနှင့် ခပ်ဝေးဝေးရှောင်၍ ခပ်အေးအေးပင် နေခဲ့ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဂွေဗားရား၏ ပန်းမနေချဉ်းထပ်မှု စည်းရုံးမှုနှင့် လှုံ့ဆော်မှုများကြောင့် ဤလက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးသည် အနှစ်နှစ်အလလစာ ချွတ်ခြုံကျ၍ ဆင်းရဲမဲ့တေ ဖွတ်တိုးအေး များဖြစ်နေခဲ့ကြရသည့် မိမိတို့လယ်သမားထုကြီးအတွက် ဘဝလွတ်မြောက်

လှုပ်ရှားမှုကြီးပင်ဖြစ်ကြောင်း တစထက်တစ၊ တလထက်တလ ပိုမိုသဘောပေါက်လာကြသည်။ ဤသည်နှင့် တဆက်တည်း ဘာတစတစအစိုးရတပ်များ၏ နှိပ်စက်ရမ်းကားမှုမြေကြီးများနှင့် ၎င်းတို့လက်ပါးစေများ၏ သွေးစုတ်ချယ်လှယ်များမှာလည်း တနေ့တခြား ပိုမိုဆိုးရွားလာခဲ့ရာ လယ်သမားများမှာ အကြမ်းဖက်အုပ်စိုးမှုကို အကြမ်းဖက်တော်လှန်ခြင်းဖြင့်သာ တုံ့ပြန်ချေဖျက်နိုင်သည်ဟူသော သစ္စာတရားကို ဘဝက သိပေးသဖြင့် အလေးအနက် သိမြင်လာခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် အစ ပထမက တော်လှန်ရေးနှင့် ခပ်ဝေးဝေး ခပ်အေးအေး နေလာခဲ့ကြသော လယ်သမားများသည် တော်လှန်ရေး၏ရည်ရွယ်ချက်များကို တစတစ စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။ တော်လှန်ရေး၏ အကျိုးစီးပွားကို တဖြည်းဖြည်း လိုလားလာကြသည်။ တော်လှန်ရေး၏ လိုအပ်ချက်များကို တနေ့ထက်တနေ့ ခြံ့ခွက်လာကြသည်။

ဤနေရာတွင် ဂွေဗားရား၏ စည်းရုံးရေး သဘောတရားအရ တော်လှန်ရေးသမား လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျားရဲဘော်များ၏ လယ်သမားများအပေါ် ဆက်ဆံပုံ ဆက်ဆံနည်းများမှာ ဘာတစတစ အစိုးရတပ်များနှင့် လုံးဝခြားနား၍ စည်းကမ်းသေဝပ်အသည့်နှင့်အမျှ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ လှသည်ဖြစ်ရာ လယ်သမားကြီးကြီးများသည် ပြောက်ကျား ရဲဘော်များအား သားငါးအမျှ တူရင်းပမာ ချစ်ခင်တွယ်တာစိတ်များ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြသည်။

“ဒေသဆိုင်ရာ ပြည်သူများနှင့် ပြောက်ကျားရဲဘော် အကြား ဆက်ဆံမှု ကောင်းမွန်ရေးသည် အရေးအကြီးအကြီးဆုံးဖြစ်သည်” ဟူ၍ ဂွေဗားဇားက ယူဆခဲ့သည်။ သို့ချက်အရ လယ်သမားများထံမှ မည်သည့်ပစ္စည်းမဆို အခမဲ့ပေးဘဲ မယူရန် ရဲဘော်များအား ကြပ်တည်းစွာ တားခဲ့သည်။ ဆန်ဖွပ်မောင်းထောင်း ကောက်စိုက်ပျိုးနှုတ် လယ်သမား၏ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းများတွင် တစ်နိုင်သမျှ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပေးကြရန် ရဲဘော်များအား တိုက်တွန်းခဲ့သလို လယ်သမားများအား မိဘဦးကြီးသဖွယ်၊ ဦးလေး အဒေဝါသင်္ဂါဂုဏ်တရား ရှေ့ထား၍ ရိုသေလေးစားစွာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံပြောဆိုကြရန် ရဲဘော်များအား ဆုံးမခဲ့သည်။ ရွာရွာသွား လယ်သမားများအား မထိခိုက်စား ရမ်းရမ်းကားကား မပြုလုပ်ကြရန် ရဲဘော်များအား ဟန့်ထားခဲ့သည်။ အသဖြင့် လယ်သမားများ၏ သမီးပျိုများကို မည်သည့်အခါမှ မတော်မတရား စော်ကားမော်တားမပြုလုပ်ရန် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အမိန့်ထုတ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ကျေးလက်တောရွာ၏ သမီးပျိုများကို စော်စော်ကားကား မဟားဒေဝားလုပ်မှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့စေရန် ထိုပြစ်မှုကို ကျူးလွန်သည့် ရဲဘော်အတွက် ဂွေဗားဇား၏ တည်းခော အမိန့်မှာ သေဒဏ်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ လယ်သမားများနှင့် မိမိတို့ပြောက်ကျား ရဲဘော်များအကြားတွင် အကောင်းဆုံး ဆက်ဆံရေးများကို ဖန်တီးခဲ့သည့် ဂွေဗားဇားသည် ကျေးလက်တောရွာများမှ ဆင်းရဲသားကျေးဇူးများအတွက် အခြားအရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတခုကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သေးသည်။ ယင်းလုပ်ငန်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ကျန်းမာရေးဆေးပေးဌာနများဖွင့်လှစ်၍ ဆေးဝါးများကုသပေးခြင်းဖြစ်သည်။

အနှစ်နှစ်အလလက မြေပိုင်ရှင် လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးများ၏ ချယ်ဆယ်သွေးစုတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ကြရသဖြင့် တာတေလံအောင် မွဲချင်ခြင်းမဲ့နေကြသည့် ဆင်းရဲသား လယ်သမားထုကြီးမှာ နေ့ရှိသမျှ တလုတ်တဆုပ်စားတာ အစုတ်အနပ်ဝတ်၍ တဲကုပ်တဲပုတ်များတွင် အိုးတလုံးဖျာမရှိ ဟုမို့တမ္မလာ မြေမေ့ရာဖြင့် နေလာကြရာ ကျန်းမာရေးဘက်တွင် ချို့တဲ့ချင်တိုင်း ချို့တဲ့နေခဲ့ကြရသည်။ ယင်းသို့ ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းလှ၍ ရောဂါထူပြောနေကြသည့် လယ်သမားများအား ရသမျှဆေးဝါးများဖြင့် ကလေးကြီးကျန်း ဂရုတစိုက်ကုသပေးခဲ့ရာ ဂွေဗားဇား၏ ကျေးဇူးကျန်းမာရေးလုပ်ငန်းသည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအဖွဲ့၏ စစ်မျက်နှာစောင်းတခုသဖွယ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဂွေဗားဇားသည်ကျေးရွာလူထုလယ်သမားများ၏ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကို သူ့ကိုတိုင် ဆရာဝန်တယောက်အဖြစ် စိတ်ပါလက်ပါပေးခဲ့သည့်ပြင် အခြားသူနာပြုလုပ်ငန်း၊ ဆေးဝါးကုသရေးလုပ်ငန်းများတွင် ဝါသနာပါသည့် ရဲဘော်များကိုလည်း တရုတ်

၁။ ချေ-ဂွေဗားဇား၏ ‘ပြောက်ကျားစစ်ဆင်နည်း’ စာအုပ် စာမျက်နှာ ၁၃၉။

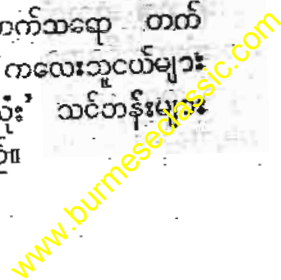
စိုက်သင်ကြားပေးပြီး ဆေးဝါးကုသစေခဲ့သည်။ ထိုမျှမက မြို့ပြကြီးများနှင့်ဝေးကွာ၍ တောတောင်ထူထပ်လှသည့် ဆီးယားရားတောင်တန်းဒေသတွင် အခြေခံစခန်းတည်ဆောက်ခဲ့စဉ် စောပိုင်းက ရောက်လေရာကျေးရွာတိုင်း၌ ဆေးပေးခန်းများ လှစ်ခဲ့သည်။ တဖြည်းဖြည်းတော်လှန်ရေး အရှိန်အဝါကြီးမားလာလှတ်မြောက်သည့် နယ်မြေများ ကျယ်ဝန်းလာသည့်အခါ တမြို့ပေါ်ရှိ မြေအောက်အဆက်အသွယ်များမှတစ်ဆင့် လိုအပ်သည့် ဆေးဝါးပစ္စည်း ကရိယာ တန်ဆာပလာများကို မှာကြားကုကျေးလက် ပြည် သူဆေးရုံတရုံကိုပင် ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ ဆေးရုံတွင် ကြပ်မတ်ဦးစီး၍ ဆေးဝါးကုသရေး လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ရန် ဟာဗာနားမြို့တော်မှ ဒေါက်တာ ဂျူလီယိုအမည် ဆရာဝန်ကြီး တဦးကိုပင် စည်းရုံးခေါ်ယူ၍ တာဝန်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ဒေါက်တာဂျူလီယိုသည် နာမည်ကျော် အရိုးကုဆရာဝန်ကြီးတဦးဖြစ်၍ သူနှင့်အတူ ဆေးဝါးပစ္စည်းများနှင့် ခွဲစိတ်သည့် တန်ဆာပလာများသာမက ဓာတ်မှန်ရိုက် စာရိယာတခုပါ ပါလာခဲ့သည်။

ဂွေဗားရား၏ အစီအစဉ်အရ ဖွင့်လှစ်တည်ထောင်ခဲ့သည့် အဆိုပါ ဆေးရုံတွင် တော်လှန်ရေး လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျားရဲဘော်များသာမက ကျေးရွာလယ်သမားပါ ဆေးဝါးများ အမဲ ကုသခွင့်ရရှိခဲ့ကြသည်။ နှစ်ရှည်လများ မိဘဘိုးဘွားများ လက်ထက်တတည်းက ဖြစ်ပွားလာခဲ့သည့် အထွေထွေ အပြားပြား ၉၆ ပါးသောရောဂါဝေဒနာများကို တောကြိုအုံကြားမှ ရတတ်သမျှ သစ်ညှပ် သစ်ဖု၊ သစ်မြစ်-သစ်ရွက်တို့ဖြင့် မိရိုးဖလာ

တို့များကိုသာ အားကိုးလာခဲ့ကြသည့် တောသူတောင်သူ လယ်သမားကြီးများမှာ သိပ္ပံနည်းကျ ဖော်စပ်ပြုလုပ်ထားသည့် စားဆေး၊ သောက်ဆေး၊ ထိုးဆေးများနှင့် ခွဲစိတ်ကရိယာပလာများကို အသုံးပြုကာ ကုသခြင်း ခံကြရသဖြင့် ဆေးရုံးနှင့်တကွ ရဲဘော်များအပေါ်တွင် ကျေးဇူးတင်၍ အနိုင်အောင် ရှိခဲ့ကြသည်။

တော်လှန်ရေး၏ အခြေခံလူတန်းစား၊ ပြောက်ကျားစစ်ပွဲ၏ အင်အားစုကြီးဖြစ်သည့် ဤလယ်သမားများနှင့် ပို၍ တတည်းကျအောင် ကြံဆောင် ကြိုးပမ်းလိုသည့် ဂွေဗားရား ကျေးရွာလယ်သမားထုကြီး၏ ကျန်းမာရေးသာမက ပညာသက်တပပါ တိုးတက်စေရန် စာသင်ကျောင်းများကိုလည်း ဖွင့်ပေးခဲ့သည်။

မြေရှင် ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ ဆိုးရွားရက်စက်သည့် ဒဏ်ရာချက်များကြောင့် ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ခေတ်အဆက်ဆက်တစ်ဆင့် နှိပ်စက်တိုက်ခတ်မှု မရေးတတ် မဖတ်တတ်ရှာကြဘဲ မျက်စိကင်းအလင်းရပ လျက် လူ့ဘဝတွင် မွောင်နှင့်မဲမဲနေခဲ့ကြသည့် လယ်သမားကြီးများနှင့် သူတို့၏ သားသမီးများသည် ဂွေဗားရား၏ ကြိုးစားတည်ဆောက်မှုဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာသည့် ကျေးရွာ စာသင်ကျောင်းများတွင် အားတက်ဆရာ တက်ဆရာမတင်ကြားခဲ့ကြသည်။ လူငယ်လူရွယ် ကလေးသူငယ်များသာမက လူကြီးမိဘများကိုယ်တိုင် 'အသုံးလုံး' သင်တန်းများဖြင့် လိုလိုချင်ချင် ပညာသင်ကြားခဲ့ကြသည်။

ဂွေဗားဈေးကိုယ်တိုင်က ဦးဆောင်ကြိုးပမ်းသဖြင့် တကြောင်း၊ ဒေသခံ လယ်သမားထုကြီးကိုယ်တိုင်က လိုလားအားပေးသဖြင့် တကြောင်း ကျေးရွာစာသစ်ကျောင်းများ ယင်းသို့ တကျောင်း ပြီးတကျောင်း တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်လာခဲ့ရာ လွတ်မြောက်သည့် နယ်မြေ အခြေခံစခန်းဖြစ်သော ဆီးယားရား တောင်တန်းဒေသတွင် ၂ နှစ်အတွင်း စာသင်ကျောင်းပေါင်း ၃၀ အထိ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

မြို့ကြီးပြကြီးများနှင့် ဝေးကွာလွန်းလွှဲ ခေတ်နောက်အကျကြီးကျနေခဲ့ကြသည့် ဤလယ်သမားထုကြီး၏ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးစသည်များကို တတ်နိုင်သမျှ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီးနောက် ဂွေဗားဈေးသည် တော်လှန်ရေး၏အဓိကဌိန်နာလည်းဖြစ်၊ အခြေခံအကျဆုံး အလုပ်လည်းဖြစ်ကာ တာဝန်တရပ်ကို ကြပ်ကြပ်မတ်မတ်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပြန်သည်။ ဇစ်အဓိကပြဿနာ အခြေခံအလုပ်ကားအခြားမဟုတ်။ မြေယာတော်လှန်ရေးပင်တည်း။

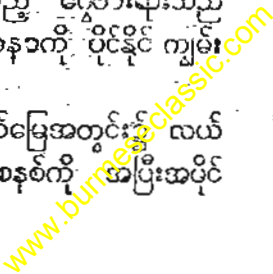
မှန်သည်။ မိမိတို့လက်နက်စွဲကိုင်၍ ဘာတစုတာ အစိုးရအား တော်လှန်တိုက်ခိုက်နေကြခြင်းသည် အပြင်းပြောဟက်သက်ပျော်ပွဲစားထွက်နေကြခြင်းမဟုတ်။ မိမိတို့ရဲ့လက်တစု တောင်းစားရေးအတွက် အာဇာနည်ရမည် နေခြင်းမဟုတ်။ တိုင်းပြည်၏ အသက်သွေးခံဖြစ်သော ကောက်ပဲသီးနှံများကို အများဆုံးထွက်ရှိအောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြ၊ လုပ်ဆောင်နေကြရပါလျက် အဆင်းရဲဆုံး အောက်အကျဆုံး ဖြစ်နေရသည့် လူဦးရေအများဆုံးဖြစ်သော ဤလယ်သမားထုကြီး၏ ဘဝလွတ်မြောက်

ရေးအတွက်ပင်မဟုတ်ပါလော့။ တိုင်းပြည်၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် အများဆုံးလုပ်အားပေးခဲ့သူများအား အနည်းဆုံးခံစားခွင့်သာရရှိစေသည့် ဘာတစုတာ အစိုးရ၏ နယ်ချဲ့အရင်းရှင် မြေရှင်စနစ်များကို အမြစ်ပယ်ဖျက်ဖျက် ဖြိုဖျက်ဆီးရန် တော်လှန်တိုက်ခိုက်နေကြခြင်းပင်မဟုတ်ပါလော့။

ဤသို့လျှင် ခံယူသဘောပေါက်ထားသော ဂွေဗားဈေးသည် ကျေးရွာလယ်သမားထုကြီး၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် မြေယာတော်လှန်ရေးကို လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးနှင့် တပြေးတည်း ဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ဤနေရာတွင် ဂွာတီမာလာပြည် ဂွာတီမာလာအစိုးရ၏ မြေယာတော်လှန်ရေးဌာန၌ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့စဉ်က ရရှိခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံသင်ခန်းစာများသည် ဂွေဗားဈေးအတွက် အထူးပင် အသုံးဝင် တန်ဖိုးရှိလှသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုစဉ်က လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ရသည့် ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို ကျူးဘားတော်လှန်ရေးနှင့် ဟပ်မီအောင် ကျင့်သုံးနိုင်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် လယ်သမားထွက်နှုန်းစားအတွင်း ကွဲပြားခြားနားနေသည့် အလွှာအသီးသီးကို ဝင်ရောက် လယ်သမားလူတန်းစား၏ အခြေခံလူတန်းစားလက္ခဏာများကို ဝင်ရောက် လယ်သမားလူတန်းစားအား မြေရှင်စနစ်နှင့် အရင်းရှင်စနစ်တို့က ပူးပေါင်းသွေးစုတ်အမြတ်ထုတ်နေကြပုံများကို ဝင်ရောက် ဆည်းပူးလေ့လာ သင်ခန်းစာ ရယူခဲ့သည့် ဂွေဗားဈေးသည် ကျူးဘားလယ်သမားများ၏ မြေယာပြဿနာကို ပိုင်နိုင် ကျွမ်းကျင်စွာ ပြေရှင်းလုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ဂွေဗားဈေးသည် လွတ်မြောက်သည့် နယ်မြေအတွင်း၌ လယ်ထုပ်သူတိုင်း လယ်ပိုင်ရေးအတွက် မြေရှင်စနစ်ကို အပြီးအပိုင်

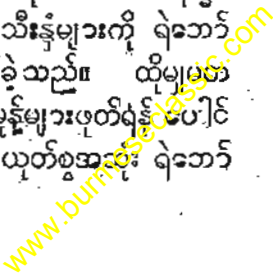
ဖျက်သိမ်းခဲ့သည်။ မြေယာဝေခြမ်းရေးကို လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ သီးနှံပိုမိုထွက်ရှိရေးကို အားပေးခဲ့သည်။ စုပေါင်းထွန်ယက်ရေး စမ်းသပ်ခဲ့သည်။ အလုပ်လုပ်သလောက် အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိရေးကို ဦးစားပေးခဲ့သည်။ ဤသည်နှင့်တဆက်တည်း မြေရှင်စနစ် အဆင့်အတန်းများပြစ်ကြသော အမြတ်ကြီးစား၊ အတိုးကြီးစား လုပ်ငန်းများနှင့် ခေါင်းပုံဖြတ် လုပ်ငန်းများကို ထိထိရောက်ရောက် ပိတ်ပင်တားမြစ်ခဲ့သည်။

မူလက တော်လှန်ရေးကို ဥပမာပြု၍ လျစ်လျူရှုခဲ့ကြသည့် လယ်သမားများသည် မိမိတို့၏ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးများကို အားတက်ဆရာ လုပ်ဆောင်ပေးကြသည့် ဂွေဗားဗားနှင့် ပြောက်ကျားရဲဘော်များအား ကျေးဇူးတင်၍ မဆုံးနိုင်အောင် ရှိနေရာမှ ယခုကဲ့သို့ မိမိတို့အပေါ် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြားမြင်စာ ချယ်လယ်သွေးစုတ် အမြတ်ထုတ်လဒ်ခဲ့သည့် မြေရှင်စနစ်ကြီး ပျက်စီးပြိုကွဲကာ ခွန်အားရှိသလောက်လုပ်ခွင့်ရ၍ အလုပ်လုပ်သလောက် အကျိုးခံစားခွင့်ရရှိလာကြသည်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ကြရသောအခါ တော်လှန်ရေးနှင့် ခပ်ဝေးဝေး မနေတော့ဘဲ ပါဝင်အားပေးလာကြသည်။ ကပ်စထရီ၊ ဂွေဗားဗား စသည့် ဤလက်နက်ကိုင် ရဲဘော်များ စွန့်စွန့်စားစား အသက်ပေးဆင်နွှဲနေကြသည့် တော်လှန်ရေးကြီးသည် မိမိတို့၏ တော်လှန်ရေးပင်ဖြစ်ကြောင်း တောင်းတောင်းကြီး သဘောပေါက်နားလည်လာကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် တော်လှန်ရေးအတွက် လိုအပ်ချက်များအချို့ကို ကူညီထောက်ပံ့ခဲ့ကြသည်။ တော်လှန်ရေး၏ အောင်မြင်မှုကို ရွှေ့ရှုခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့ကိုယ်တိုင်

လက်နက်စွဲကိုင်၍ ပြောက်ကျားရဲဘော်များနှင့်အတူ ဘာတစတာ အစိုးရအား တော်လှန်တိုက်ခိုက်လာခဲ့သတည်း။

ဂွေဗားဗားသည် တဖက်တွင် စည်းရုံးရေးလက်နက်ဖြင့် တော်လှန်ရေးကို ထက်မြက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သည့်နည်းတူ အခြားတဖက်မှ တိုက်ပွဲများတွင်လည်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ရှေ့တန်းမှပါဝင်၍ တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းအားကို ကြီးမားစေခဲ့သည်။ တိုက်ရည်ခိုက်ရည်ပြည့်ဝနေသည့် ရဲဘော်ဟောင်းများအားနိုင်ငံရေးသင်တန်းများပေးခဲ့သည်။ တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံမရှိသေးသည့် ရဲဘော်သစ်များအား တိုက်ပွဲများတွင် လက်တွေ့သင်သန်းဆင်း၍ လေ့ကျင့်စေခဲ့သည်။

မိမိတို့ပြောက်ကျား ရဲဘော်များအဖို့ အစစအရာရာ ကိုယ်တိုင်ကို အားကိုးရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းမရှိသည်မှာ အသေအချာပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ဂွေဗားဗားသည် ရှိစေ့လက်နက်များထဲမှ မီးကျိုးမောင်းပျက်များကိုပြင်ရန် လက်နက်ရုံကလေးများကို ဖြစ်နိုင်သည့်နေရာတိုင်း၌ ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ထိုမှတဆင့် ရုဏသံတိုသံစ၊ ခဲပြား၊ ကြေးပြား၊ ပိုက်လုံး၊ သံလုံးများဖြင့် ကျည်ဆန်များ၊ ယမ်းတောင့်များ၊ သေနတ်များ၊ ဆက်ပစ်ဗုံးများလုပ်သည့် လက်နက်ရုံကြီးတခုကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ပြောက်ကျားများတပ်ဖွဲ့၏ လိုအပ်သော ရိက္ခာအတွက် ဂျုံ၊ ပြောင်း စသည့် ကောက်ပဲသီးနှံများကို ရဲဘော်များကိုယ်တိုင် ထွန် ယက် စိုက် ပျိုး စေ ခဲ့ သည်။ ထိုမျှမဟုတ်ဘဲ ရဲဘော်များ နေ့စဉ်စားသုံးကြသည့် ပေါင်မုန့်များဖုတ်ရန်ပေါင်မုန့်ဖုတ်ရုံများကိုပင် ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ ယုတ်စွအဆုံး ရဲဘော်

များစီးရန်အတွက် သားရေဖန်ပုံ၊ အဝတ်ဖန်ပုံများ ချုပ်ထားသည့် ဖန်ပုံရုပ်မျက်နှာ တည်ဆောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

ဂေဗားများ၏ ကိုယ်အားကိုယ်ကိုး၊ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ နှစ်ဖွင့် ပုံသစ်လောင်းလာခဲ့သော ပြောက်ကျားတပ် မတော်တရားတနေထက်တနေ အဖက်ဖက်တ ပြည့်စုံလာခဲ့သည်။ တလထက်တလ လူထုထောက်ခံမှု ပို၍ရလာခဲ့သည်။ တနှစ်ထက်တနှစ် စပ်သားသစ်များ တိုးပွားလာခဲ့သည်။

ရဲဘော်များအား စည်းရုံးရေးနှင့် တိုက်ခိုက်ရေးအရည်အချင်းများ ပြည့်ဝလာအောင် အဖက်ဖက်တ လေ့ကျင့်ခဲ့ပြီး ပေးခဲ့သော ဂေဗားများသည် သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း စည်းရုံးရေးပညာ၊ တိုက်ခိုက်ရေးပညာများကို အမြဲမပြတ် လေ့လာခဲ့သည်။ ဆည်းပူးခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေး၊ စီးပွားရေး စသည်တို့ကို ပတ်သက်၍ ရနိုင်သမျှသောစာအုပ်စာတမ်းများကိုရှာဖွေဖတ်ရှုသည်။ စာအုပ်စာတမ်းများထဲမှ တော်လှန်ရေး သဘောတရားများကို လောလောဆယ်ကြုံတွေ့နေရသည့် လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်များနှင့် နှိုင်းယှဉ် စပ်ယှက်ကြည့်သည်။ ရွာတရွာသို့ စည်းရုံးရေးထွက်ပြီး ပြန်လာသည့်အခါဖြစ်စေ၊ တိုက်ပွဲတပွဲ တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး ပြန်ရောက်သည့်အခါဖြစ်စေ စခန်းတွင်း တနေရာတွင် ဗမာစာအုပ်တအုပ်ဖြင့် မှတ်တမ်းရေးနေသည့် ဂေဗားများအား ရဲဘော်များ အမြဲလိုလို တွေ့ကြရသည်။ သူသည် စည်းရုံးရေးသင်ခန်းစာများကို တန်ဖိုးထားသလို တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံများကိုလည်း မှတ်သားနာယူတတ်သူဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် နေဝါစီတန်း၏ ပြောက်ကျားစစ်ပုံ မဟာဗျူဟာနှင့် နည်းဗျူဟာ

ကို အခေါက်ခေါက် အခါခါလေ့လာ၍ သူ့ကိုယ်တိုင်ပါဝင် တိုက်ခိုက်နေသည့် ပြောက်ကျားစစ်ပုံ၏ အတွေ့အကြုံ သင်ခန်းစာများဖြင့် တိုးချဲ့ကျင့်သုံးခဲ့သည်။

ဂေဗားများသည် စည်းရုံးရေးတွင် တက်တက်ကြွကြွ ရှိသော တိုက်ပွဲများတွင်လည်း ရွပ်ရွပ်ခွဲခွဲတိုက်ခိုက်လေ့ရှိရာ ရဲဘော်များ၏ ကြည်ညိုလေးစားအားထားမှုကို တနေတခြား ခံယူခဲ့ရသည်။ ဂေဗားများ ဦးဆောင်ပါဝင်သည့် တိုက်ပွဲဆိုလျှင် ရဲဘော်များကိုယ်တိုင် အားပါးတရရှိကြသည်။ အရေးကြီးသည့် ရန်သူစခန်းများ၊ လက်နက်ရုံများနှင့် စစ်ဌာနချုပ်များကို သိမ်းပိုက် တွန်းစွန်းစားစား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် သူ့ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်သည့် အသေခံတပ်ဖွဲ့ တခု ဖွဲ့စည်းထားရာ ဤတပ်ဖွဲ့သည် ပါဝင်ခွင့်ရကြမည့် ရဲဘော်များသည် သူ့ကိုယ်သူ့တို့အပြင် ဂေဗားများ အသေခံတပ်သားများ အဖြစ် ဂုဏ်ယူမဆုံးနိုင်အောင် ရှိခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် ဂေဗားများသည် ကပ်စထရီနှင့် တိုင်ပင်၍ မိမိတို့ ပြောက်ကျားတပ်မတော်၏ ဖွဲ့စည်းပုံ၊ ရာထူး အဆင့်အတန်းကို သတ်မှတ်ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ပြောင်းလဲချက်အရ ပြောက်ကျားတပ်မတော်၏ အမြင့်ဆုံးတပ်မှူးရာထူးကို 'ဗိုလ်မှူး' အဆင့်အထိသာ ထားရှိခဲ့ရာ လက်ထက်ရှိနှင့် ဂေဗားများတို့အပါအဝင် တပ်မှူးများမှာ တော်လှန်ရေး ကာလတလျှောက်လုံး ဗိုလ်မှူး ရာထူးများဖြင့်သာ ခေါင်းဆောင်လာခဲ့ကြသည်။

တော်လှန်ရေးတပ်မတော်တွင် ယင်းသို့ 'ဗိုလ်မှူး' ရာထူးသည် အမြင့်ဆုံးထားရှိခဲ့သည့်အတွက် ရဲဘော်များနှင့် တပ်မှူး

များမှာ အဆင်အတန်းချင်း အလွန်အလွန် ကွာခြားမှုမရှိတော့ဘဲ တကယ်ရဲဘော် ရဲဘက် ညီရင်းအကိုများပမာ ရင်းနှီးစွာဆက်ဆံ လာခဲ့ကြသည်။

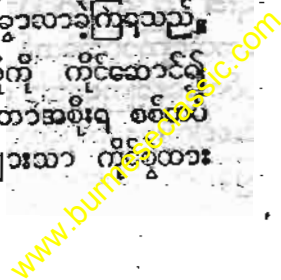
ထိုသို့လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ပြောက်ကျားတပ်မတော် တွင် 'ဗိုလ်မှူး' ရာထူးသာလျှင် အမြင်ဆုံးထားရုံနေချိန်၌ ဘာ တစ္စတာအစိုးရတပ်တွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးများ မှာ ရိုက်သတ်၍မကုန်နိုင်အောင် ပေါများနေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဘာတစ္စတာ အစိုးရတပ်တွင် သာမန်ရိုးရိုး စစ်သားကလေး တယောက်နှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးတယောက်၏ အဆင်အတန်းမှာ အစစအရာရာ 'မိုးနှင့်မြေပမာ' ကွာချင်တိုင်း ကွာနေခဲ့သည်။ မြို့ကြီး ပြကြီးများတွင် ဗိုလ်မှူးများက မော်တော်စားတစ် ယောက်ကြီး မယားငယ်အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် စည်းစိမ်ခံစားနေခိုက် ဗိုလ်ကြီး၊ ဗိုလ်စာလေးများနှင့် သာမန် စစ်သားကလေးများမှာ ဆီးယားဖားတောင်တန်းဒေသတွင် ဆင်းဆင်းရဲရဲ စွန့်စွန့်စားစား သူပုန်ပြောက်ကျားများနှင့် တိုက်ခိုက်နေကြရသည်။ ကြာသော် ဘာတစ္စတာအစိုးရတပ်မှ ဗိုလ်ကြီး၊ ဗိုလ်စာလေးများနှင့် စစ် သားများမှာ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘဲ ကျလာသည်။

သို့နှင့်ပင် လယ်သမားထူကြီး၏ ထောက်ခံအားပေးမှုကို တ နေ့ထခြား ပိုမိုရရှိလာကြသည့် ဂေဗားဖားတို့ လူစုသည် တနင်္ဂနွေ ကျော် တာလအတွင်း စည်းရုံးရေးနှင့် တိုက်ခိုက်ရေး အရည် အချင်းများ ပြည့်ဝလာသည်နှင့်အမျှ အရည်အတွက်အားဖြင့် လည်း လက်နက်ကိုင်ရဲဘော် ၃၀၀ ခန့်ပါဝင်သည့် ပြောက် ကျား တပ်မတော်တခုအဖြစ်သို့ ကြီးထွားလာခဲ့သည်။

ဤလက်နက်ကိုင်အင်အား ၃၀၀ ခန့်ရှိသည့် ပြောက်ကျား တပ်မတော်၏ စည်းရုံးရေးနှင့် တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည် မည်မျှ သိမြင်ကြီးမားသည်ကို ၁၉၅၀ ခု မေလတွင် အထင်အရှား ဖြစ်ပြင်ကြရသည်။

လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျားသူပုန်များ၏ လှုပ်ရှားမှု အန္တရာယ်သည် လွယ်လွယ်နှင့် ဖြိုခွင်း၍မရနိုင်ကြောင်း သိရှိလာခဲ့ သော ဘာတစ္စတာအစိုးရသည် ၁၉၅၀ ခု မေလ ၅ ရက်နေ့ ဆီးယားဖားတောင်တန်းဒေသသို့ အင်အားအလုံးအရင်း ထိုးစစ်ကြီးတခု ဆင်နွှဲလာခဲ့သည်။ အဆိုပါထိုးစစ်ကြီးတွင် အစိုးရဘက်မှ စစ်သားပေါင်း ၁၂၀၀၀ (တသောင်းနှစ် သောင်း)ပါဝင်သည့်ပြင် အမေရိကန် အစိုးရထံမှ အကူအညီ ရယူထားသည့် သံချပ်တာတာများ၊ တင့်စားများ၊ အပြောက် ကျားများနှင့် ဘဏ္ဍကောသေ့နတ်များအပါအဝင် ခေတ်မှီလက် နက်များကို အစွမ်းကုန်အသုံးပြုခဲ့သည်။

ထိုသို့ ၁၉၅၀ ခု မေလမှ စတင်ဆင်နွှဲခဲ့သည့် ဘာတစ္စတာ အစိုးရ၏ ထိုးစစ်ကြီးသည် ၃ လကြာ ကျူလိုင်လ ကုန်လောက် လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျားရဲဘော်များကို ချေမှုန်းခြင်း နှင့်ရုံမျှမက မိမိတို့ဘက်မှ ကျဆုံး ဒဏ်ရာရသူ၊အဖမ်းခံရသူနှင့် အသေခံရသူထက်ပြေးသူ စုစုပေါင်း စစ်သား ၁၂၀၀ ကျော် ဆုံးရှုံး ထိလျက် ဖရိုဖရဲ တကွဲဘပြားဖြင့် ဆုတ်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးပေါ် ခေတ်မှီလက်နက်မျိုးစုံကို ကိုင်ဆောင်ရ သည့် အား ၁၂၀၀၀ ပါဝင်သော ဘာတစ္စတာအစိုးရ စစ်တပ် များသည် သာမန်ရိုးရိုး လက်နက်စာလေးများသာ ကိုင်စွဲထား

ကြည့်၍ အင်အား ၃၀၀ ခန့်မျှသာရှိသော ပြောက်ကျား တပ်ဖွဲ့များအား လက်မြောက်အရှုံးပေး၍ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးကြ ရသည်မှာ အဓိကအားဖြင့် ပြောက်ကျားစစ်ပွဲ နည်းဗျူဟာ များ၏ ထိရောက်ထက်မြက်မှုကို ပြသလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အထူး သဖြင့် တပ်စစ်ရုံး၊ ဂွေဗားဇားစသည့် ခေါင်းဆောင် တပ်မှူး များ၏ သူမတူသော စည်းရုံးရေးနှင့် ထိုက်ခိုက်ရေး စွမ်းရည် များကို မှတ်ကျောက်တင်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဤထိုး စစ်ကြီးတွင် ပြောက်ကျား ရဲဘော်များ၏ အင်အားမှာ ၃၀၀ ခန့်မျှသာ ရှိသော်လည်း ဤရဲဘော်များ၏ နောက်တွင် မရေ ထွက်နိုင်သည့် လယ်သမားထူကြီး တရပ်လုံးက ထောက်ခံ အားပေးခဲ့ကြသည်။ ဂွေဗားဇား၏ ကြီးပမ်းမှုကြောင့် အသိဥဒ္ဓါန် ထိုးတက်နေကြပြီဖြစ်သော ဤလယ်သမားထူကြီးသည် မိမိတို့ အကျိုးစီးပွားကို ဖန်တီးလုပ်ဆောင်နေသည့် တော်လှန်ရေး ကြီးအား ရဲဘော်များနှင့်အတူ လက်တွဲ၍ တာကွယ်ခဲ့ကြသည်။ ဘာတစုတာ အစိုးရတပ်များနှင့် လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျား ရဲဘော်များ၏ အင်အားပြိုင်ပွဲဖြစ်သော ထိုးစစ်ကြီးတွင် အနိုင် အရှုံးကို လယ်သမားထူကြီးပင် အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့သည်။

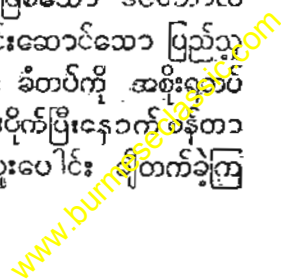
၁၉၅၀ ခု ခေလ ထိုးစစ်ကြီးသည် ကျူးဘား တော်လှန် ရေး၏ ချိန်ခွင်ညှာပြောင်းသည့် ဖြစ်ရပ်ကြီးတခုဖြစ်ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခင်က ခံစစ်သော ခံစစ်ရှင်များဖြင့် လှုပ်ရှားနေခဲ့ကြရသော ပြောက်ကျားတပ်မတော်သည် အဆိုပါ ထိုးစစ်ကြီးနောက်ပိုင်းတွင် ခံစစ်မှ ပြန်လှန် ထိုးစစ်အသွင်သို့ ကူး ပြောင်းလာခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ တစ်စထရို၊ ဂွေဗားဇား စသည့် တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်များသည် ဖရိုဖရဲ တက္ကတပြား ဆုတ်ခွာပြေးကြ သည့် ရန်သူအစိုးရတပ်များနောက်သို့ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လံ ထိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် ပြန်လှန်ထိုးစစ်ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျား တပ်ဖွဲ့များသည် သီးယားဇား တောင်တန်း အခြေခံစခန်းမှ မြေပြန့်ဒေသသို့ ပထမ သုံးအကြိမ်ဆင်းလာခဲ့ကြ၍ ကာမာဂွေးပြည်နယ်ကို ထိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုမှတဖန် ကျူးဘားပြည်၏ အလယ်ပတ်မှ သပ်စိလပ်စိပြည်နယ်ကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ကာ စန်တာကလဲ ဘားမြို့ကြီးကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၅၀ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၂၉ ရက်တွင် လင်ခဲလပ်စိပြည်နယ်၏မြို့တော် စန်တာကလဲဘားမြို့ ကြီးကို ထိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသည့် ပြည့်သူ့လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ များကို ခေါင်းဆောင် ချီတက်ခဲ့သည့် တပ်မှူးကား အခြား သူမဟုတ်။ ဗိုလ်မှူး ဂွေဗားဇားပင်ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ထိုရက်တွင် အရှေ့ဘက် စစ်မျက်နှာမှ စစ်ကြောင်းများ ထို ဦးစီး ချီတက်ခဲ့ကြသည့် တပ်စစ်ရုံးနှင့် ရေလက်စစ်ရုံးတို့သည် စစ်ကြောင်းနှစ်ကြောင်းကို ပူးပေါင်းကာ စန်တီယာဂိုမြို့ကြီးကို ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ထားကြသည်။

၁၉၅၀ ခုနှစ်၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်ဖြစ်သော ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက်နေ့တွင် တပ်မှူး စာမီလို ခေါင်းဆောင်သော ပြည်သူ့ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ကား ကာမာဂွေး ခံတပ်ကို အစိုးရတပ် များလက်မှ အပြင်းအထန် ထိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် စန်တာ ကလဲဘားရှိ ဂွေဗားဇား၏တပ်များနှင့် ပူးပေါင်း ချီတက်ခဲ့ကြ သည်။

နောက်ဆုံး၌အား ကျူးဘားပြည်တွင် မြေရှင်အရင်းရှင်နှင့် နယ်ချဲ့သမားတို့၏ အားထားရာဖြစ်သော အာဇာနည် ဘာတစ် တာသည် ၁၉၅၉ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက် နှစ်သစ်ကူးနေ့ တွင် ကျူးဘားပြည်မှ အမေရိကန်ပြည်သို့ လေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် ထွက်ပြေးခဲ့ရပြီး ပြည်သူ့လက်နက်ကိုင်တပ်များ လက်တွင်းသို့ ဟာဗာနားမြို့တော်ကြီး ကျဆုံးခဲ့ရသည်။

ဤသို့လျှင် ရဲဘော် ၁၂ ယောက်ဖြင့် စတင်ခဲ့သည့် ကျူး ဘားလက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကြီးသည် အဆုံးသတ်အောင်ပဲ ကိုခံ၍ အောင်လံကို လွှင့်ထူနိုင်ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။

ဤတော်လှန်ရေးကြီးတွင် ကပ်စထရီနှင့် ဂွေဗားရားတို့သည် အထူးခြားဆုံး၊ အပြတ်သားဆုံး ရွှေဆောင်ခံရသူများဖြစ်ကြ သည်။ အထက်မြန်မာ၊ အပြောင်မြောက်ဆုံး ကြီးပမ်းခဲ့သူ များဖြစ်ကြသည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးသည် ကပ်စထရီနှင့် ဆက်စပ်နေသကဲ့သို့ ဂွေဗားရားနှင့်လည်းယှဉ်တွဲနေခဲ့သည်။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံးသည် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးနှင့် တသားတည်း ရှိကြသည်။

အကယ်၍သာ မနုဿဓနွာပေဒေဗညာအရ ကျူးဘား တော် လှန်ရေး၏ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ လေ့လာ ကြည့်မည်ဆိုပါက ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၏ နှလုံးသားဖြစ်သကဲ့သို့ ဂွေဗားရားသည် ကျူးဘားတော်လှန် ရေး၏ ဦးနှောက်ဖြစ်နေသည်ကို မုချစင်စစ် တွေ့ရမည်သာ ဖြစ် သတည်း။

နိုင်ငံရေးတွင် ကျွမ်းကျင် ကြွယ်ဝသူ

“ခင်ဗျားဟာ ဘာကြောင့် ဆရာဝန်အလုပ်ကို လုံးလုံးစွန့် ဖြစ် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်သမားတယောက် ဖြစ်လာရ သလဲ”

ကျူးဘား တော်လှန်ရေးကြီး အောင်ပွဲခံပြီးခဲ့သည့်နောက် ခုနှစ်တွေတွင် ဂွေဗားရား၏ ရင်းနှီးခသာ မိတ်ဆွေ တော်တယောက်က ဂွေဗားရားအား အထက်ပါအတိုင်း မေး နှိုးနှိုးခင်းခဲ့သည်။

အထက်ပါ မေးခွန်းကို ဂွေဗားရားက အောက်ပါအတိုင်း ဖြေကြားခဲ့သည်။

“ကျွန်တော့်ဘဝ သက်တမ်းမှာ လူတယောက်ချင်း ခံစားနေကြရတဲ့ ရောဂါတွေကို ကုသပေးရတာထက် လူမျိုးအလိုက်၊ တိုင်းပြည်အလိုက် ခံစားနေကြရတဲ့ ရောဂါတွေကို ကုသပေးရတာက ပိုပြီး အကျိုးရှိလို့ပါ”

ဂေဗားရားသည် ဤအဖြေကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် အပေါ်ယံအားဖြင့် ပြီးစလွယ်ဖြေကြားခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ ဤအဖြေသည် သူ့ ဘဝခရီးလမ်းတလျှောက်လုံး ဖြတ်သန်းကျော်လွှားလာခဲ့ရသည့် ဘဝအတွေ့အကြုံများအရ နှလုံးသားထဲကထွက်ပေါ်လာသည့် အဖြေဖြစ်သည်။ တနည်းဆိုရလျှင် အသဲနှလုံးတ ဖြေကြားခဲ့သည့် အဖြေစကားဖြစ်သည်။

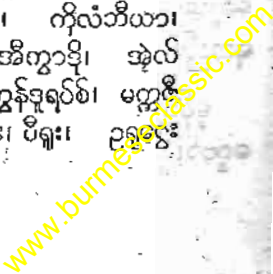
မှန်သည်။ သူသည် အာဂျင်တီးနားပြည် ဗျူဆိုဆဲရစ္စမေးတက္ကသိုလ်မှ ဂု နှစ်သင်တန်းကို ဥနှစ်ဖြင့် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်လာခဲ့သည့် သူ့ရအာဗန်တီးဖြစ်သည်။ ဆေးသိပ္ပံကျောင်းသားတယောက်အဖြစ် တောင်အမေရိကတိုက်တွင် ခရီးလှည့်လည်ခဲ့စဉ်က အာမေရိကန်ကမ်းပါးမှ ကုဋေနှုနာ အရေပြားရောဂါသည်များကို မရှု မရှာ ပြုစုကုသခဲ့သူဖြစ်သည်။ မက္ကစီကိုမြို့တော် ဆေးရုံကြီးတွင် အမှုထမ်းခဲ့ဘူးသူဖြစ်သည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကာလတွင်းက ဆီးယားရား တောင်တန်းဒေသတွင် ကျေးရွာလယ်သမားထူကြီး ဟျန်းမာရေးအတွက် ဆေးပေးခန်းများ၊ ပေးရုံများ ဆောက်လုပ် ကုသပေးခဲ့သူဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ့ ဘဝအတွေ့အကြုံများအရ ယင်းသို့ တနေရာစီ၊ တဌာနစီ တယောက်ချင်းခံစားနေကြရသည့် တီဘီ၊ တိုက်ဖွိုက်၊ နမိုးနီးယား၊ ကင်ဆာ၊ လက်ပရိစီ စသော ရောဂါဝေဒ

ရားထက် လူမျိုးအလိုက်၊ တိုင်းပြည်အလိုက် ခံစားနေကြရတဲ့ ရောဂါများက ပိုမိုဆိုးရွားနေသည်ကို တွေ့လာကြရသည့် လူမျိုးနှင့်ချိ၍၊ တိုင်းပြည်နှင့်ချိ၍ ခံစားနေကြရသည့် ဆိုးကြီးများမှာ အခြားမဟုတ်။ နိုင်ငံရေးတီဘီရောဂါ စီးပွားရေးတိုက်ဖွိုက်ရောဂါများ၊ ပညာရေးနမိုးနီးယားရောဂါများ၊ ကျန်းမာရေးကင်ဆာရောဂါများ၊ လူမှုရေး လက်ထောက်ရောဂါများ စသည့် ရောဂါဆိုးကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤအဖြေများ ခံစားလာခဲ့ကြရသည့် ဤရောဂါဆိုးကြီးများသည် တိုင်းပြည်အလိုက်၊ လူမျိုးအလိုက် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးများတွင် နယ်မထူနိုင်သဖြင့် ဖြစ်နေကြသည်ကို သူတွေ့ရသည်။

ဂေဗားရားသည် သူ့နေခဲ့ဘူးသမျှ ရောက်ခဲ့ဘူးသမျှ အာဂျင်တီးနားနှင့် ချီလီပြည်အစ၊ ကိုလံဘီယာနှင့် ဗင်နီဇွေလာပြည်အစ၊ မက္ကစီကိုနှင့် ကျူးဘားပြည်အဆုံး နိုင်ငံအားလုံးမှာ ဤရောဂါဆိုးကြီးများ ခံစားနေကြရသည်ကို ကိုယ်တွေ့မြင်ကြုံခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် ထိုမျှမဆ ဤတိုင်းပြည်များနှင့် သူမရောက်ဘူးသေးသည့် ကျွန် တောင်အမေရိကနှင့် အယ်ပိုင်အမေရိကမှ လက်တင်အမေရိကန် နိုင်ငံပေါင်း ၂၀

လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံပေါင်း ၂၀ တို့မှာ အင်ဂျင်တီးနား၊ ဘိုလီဗီးယား၊ ဘရာဇီး၊ ချီလီ၊ ကိုလံဘီယာ၊ ကော့စ်တာရီကာ၊ ကျူးဘား၊ ဒိုမီနီကံ၊ အီကွာဒို၊ အဲလ်ဆာလ်ဗေဗါ၊ ဂွာတီမာလာ၊ ဗဟာမာ၊ ဟွန်ဒူရပ်စ်၊ မက္ကစီကို၊ နီကာရာဂွာ၊ ပနားမား၊ ပါရာဂွေး၊ ပီရူး၊ ဥဂွန်ဒားနှင့် ဗင်နီဇွေလာ နိုင်ငံတို့ဖြစ်သည်။

တို့တွင်လည်း အလားတူရောဂါဆိုးကြီးများ ကျရောက်ခံစား
နေကြရသည်ကို အခိုင်အမာ ကြားနေရသည်။ အတိအကျ သိ
နေရသည်။ ဤသည်နှင့်တဆက်တည်း ဤရောဂါဆိုးကြီးများ၏
အခြေခံဇာစ်မြစ် ရောဂါပိုးများဖြစ်ပွားရာ လက်သည် တရားခံ
များကိုပါ မျက်ဝါးထင်ထင် သူ့တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ အဆိုပါ
လက်သည်တရားခံများစား အခြားမဟုတ်။ နယ်ခွဲအရင်းရှင်
နှင့် မြေရှင်စနစ်ဆိုးများပင် ဖြစ်သတည်း။

သို့ဖြစ်ရာ ဝေပေးရားသည် ထိုအချိန် ထိုအခါမှစ၍ တန
ရာစီ၊ တဌာနစီ တယောက်ချင်းတွင် ဖြစ်ပွားနေသည့် ရောဂါ
များကို ကုသရေးထက် တိုင်းပြည်အလိုက်၊ လူမျိုးအလိုက်
ခံစားနေကြရသည့် နာတောရှည်ရောဂါဆိုးကြီးများကို ကုစား
ရန်ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါမှစ၍ ဆရာဝန်ဘဝမှ
တော်လှန်ရေးသမားဘဝသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဆေးထိုးပိုက်
ကိုစွန့်၍ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကိုကိုင်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဘာကြောင့်ဆရာဝန်အလုပ်ကိုစွန့်လွှတ်၍ လက်
နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးသမားဖြစ်လာရသည်ကို ဖြေကြားခဲ့သည့်
ဝေပေးရား၏အဖြေသည် နိုင်ငံရေးအားဖြင့် လေးနက်လှသည်
နှင့်အမျှ အချက်အလက်အားဖြင့် ပိုင်နိုင်လှသည်။ စကားလုံး
အသုံးအနှုန်းအားဖြင့် တိကျလှသည်။ ကြားရသူတိုင်းက သူ၏
တေးခေါ် မြော်မြင်မှုကြီးမားပုံကို အံ့ဩ၍မကုန်အောင် ဖြစ်ကြ
ရသည်။

မှန်သည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၏ 'ဦးနှောက်' ဖြစ်သော
ဝေပေးရား၏ ထူးခြားသည့် အရည်အချင်းများသည် တော်လှန်

အောင်ပွဲခံပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ပို၍ပင် ပြောင်မြောက်
လာသည်ကိုတွေ့ကြရသည်။ အထူးသဖြင့် အမေရိကန် စာနယ်
လောကမှ သတင်းစာဆရာများနှင့် စာရေးဆရာများသည်
အချက်ကို ပို၍သဘောပေါက်ခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန်သတင်းစာဆရာများနှင့် စာရေးဆရာများသည်
ထိုစာရို၊ ဝေပေးရားစသည့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး ခေါင်း
ဆောင်များအား မိုက်ဂျူးရဲများ၊ စွန့်စားရေးသမားများ၊ သူရဲ
တောင်းဆံ့သူများ ဟူ၍ ယူဆခဲ့ကြသည်။ စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊
အရေးများတွင် ဘာတခုမှ 'ဟုတ္တိပတ္တိ' နားလည် ကျွမ်း
ကျသူများမဟုတ်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံခဲ့သည့်
အထူးသည့် သူတို့တတွေ 'တော်လှန်' လှ၍မဟုတ်။ 'ကြက်ကန်းဆန်
တိုးသလို' တိုးခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ သဘောထားကာ
အရေးပေး လုပ်ခဲ့ကြသည်။ အထင်သေး အမြင်သေး ဖြစ်ခဲ့ကြ

သို့သော် ဝေပေးရား၏ပြောကြားချက်များ၊ ရေးသားချက်
များ၊ စီမံချက်များနှင့် လုပ်ဆောင်ချက်များကို ကိုယ်တိုင်
သိကျကြားကြ၊ ဖတ်ကြ၊ မြင်တွေ့ကြရသည့်အခါ၌မူ ဤ
ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၏ခေါင်းဆောင်များသည် သူတို့ထင်
သလို 'မိုက်ဂျူးရဲများ၊ စွန့်စားရေးသမားများ၊ သူရဲတောင်း
သမားများ မဟုတ်ကြောင်း ဆောင်းစာပေးကြီး သိမြင်လာကြ
သည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့သည်မှာ
ဤကန်းဆန်အိုးတိုးခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း အသေအချာ

နားလည်လဲကြသည်။ ဤခေါင်းဆောင်များသည် စစ်ရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး စသည့် ပြည်သူ့အရေးများကို အခြေခံ ကျကျလေ့လာဆည်းပူးထားသူများဖြစ်ကြောင်း အထင်အရှား မြင်တွေ့လာကြသည်။ အထူးသဖြင့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၏ 'ဦးနှောက်' ဖြစ်သော ဂွေဗားဗားသည် 'ဘယ်ဘက်စာစမ်းစမ်း၊ ညာဘက်စာစမ်းစမ်း' အဖက်ဖက်က အစွမ်းထက်သူတယောက် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ ရင်သပ်ရှုမော တအံ့တဩဖြစ်ကြရသည်။

ဤနေရာတွင် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကြီး အောင်ပွဲခံခဲ့ပြီး သည့်နောက် ဂွေဗားဗား၏ ပြောင်မြောက်လှသည့် အရည်အသွေး စွမ်းဆောင်ချက်များကို 'ငှက်ခါးတောင်ဖြန့်သည့်နှယ်' အကန့် လိုက်၊ အကန့်ပိုက် ဖြန့်ကြဲပညာပေးပေးပြီး ဦးစွာပထမ သူ၏ နိုင်ငံရေးကြွယ်ဝမှုများကို အထင်အရှားတွေ့ကြား ဖြစ်သည်။ ကိုလံဘီယာ တောင်ကုန်း သို့မဟုတ် ကိုလံဘီယာခံတပ်။

ဟာဗားနားမြို့တော်မှ ခပ်လှမ်းလှမ်းကိုမျှော်ကြည့်လိုက်လျှင် ဤတောင်ကုန်းကို အတိုင်းသားမြင်နေရသည်။ ဤတောင်ကုန်း၏ အမည်မှာ ကိုလံဘီယာ တောင်ကုန်းဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဤတောင် ကုန်းပေါ်တွင် ကြီးမားလှသည့် ချေးမောင်းစစ်ခံတပ်ကြီးတစ် ခုရှိသည်။ ကိုလံဘီယာခံတပ်ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသည်။

ထုထယ်ကြီးမားလှသည့်အမျှ ခိုင်ခံ့ မြင့်မားလှသည့် အုတ် တန်တိုင်းကြီးများအတွင်းမှ ဥမင်လိုင်ခေါင်းသဖွယ် အသွယ် သွယ်သော လမ်းခြောက်ကလေးများအတိုင်း လျှောက်သွားမည့် ဆီပီက ခံတပ်ကြီးပဟိုအလယ်တွင် ထည့်ဝါခန့်ညားလှသည့် အဝါရောင် အဆောက်အဦကြီးတခုကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုအဆောက်အဦကြီး၏ တခုသော အခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင် ခပ်ရွယ်ရွယ်လူတယောက်သည် စာပွဲတလုံးတွင်ထိုင်ကာ အလုပ် များနေသည်ကိုတွေ့ခဲ့သည်။ ထိုလူရွယ်၏ အသက်မှာ ၃၀ ခန့် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရ၍ အရပ်အမောင်းမှာ ဒေါက်ကောင်းကောင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။ 'ကျူးနစ်' အစိမ်းရောင် ယူနီဖောင်းဝတ်စုံ ဖြင့် လေတီးစစ်သားများ စီးလေ့ရှိသည့် စစ်ဖန်စီးထားသည့် ဤလူရွယ် ကိုယ်ဟန်အနေအထားမှာ ခန့်ညားလှသည့်အမျှ မျက်နှာအမူအရာမှာ သိမ်မွေ့ချိုသာသည့် အသွင်ကို အောင် ထွက်ရှိသည်။ သူ့ခေါင်းပေါ်တွင် 'ဘဲရက်' ခေါ် အနက်ရောင် ဦးထုပ်အပြာကလေးကို ယာဘက်သို့ ခပ်စောင်းစောင်း ဆောင်း ထားရာ ဝဲဘက်နထဉ်စပ်မှ ဆံပင်အတုအလိပ်ကလေးများကို အတိုင်းသားမြင်နေရသည်။ သွယ်လျှလျ မျက်နှာပြင်၏ တဖက် အချက်တွင် မတိုမရှည် ပေါက်နေသည့် မှတ်ဆိတ်များသည် သေသပ်လှသည့် နှုတ်ခမ်းမွေးများနှင့် မသိမသာ ဆက်စပ်နေ သည်။

ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ရော မျက်နှာအနေအထားပါ ဥပဒိ ရုပ် ကောင်းလှသည့် ဤလူရွယ် ဤပုဂ္ဂိုလ်ကားအခြားသူမဟုတ်။ ဘာဗားနားမြို့တော်ကို သိမ်းပိုက်ရာတွင် တပ်ဦးမူပါဝင်ခဲ့သည့် နယ်မှူး ချေ-ဂွေဗားဗားပင်တည်း။

ဂွေဗားဗားသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံပြီးခဲ့ သည့်နောက် ၁၅၄၉ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ ၂၆ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ အမျိုးသားဘဏ်ကြီး ဒါရိုက် တာဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထိုနောက် ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ

၂၅ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ရသည်။ ယခု ကိုလိုနီယာတောင်ပေါ်မှ ခံတပ်ကြီးမှာ သူ၏ ရုံးအဆောက်အဦပင်ဖြစ်သည်။

ဂွေဗားဗား၏ရုံးခန်းထဲတွင် ဂွေဗားဗားတယောက်တည်း ယေတိ။ သူ စာပဲ့အနီးတွင်၎င်း၊ ခပ်လှမ်းလှမ်း အခန်းတစ်ခုတွင်၎င်း ရပ်နေသူများဖြင့် စည်စည် ကားကား ရှိနေသူ စာပဲ့ခရူမ္မ ကုလားထိုင်ပျားကွင်လည်း နေရာလပ် မရှိအောင် ထိုင်နေကြသည်။ ဂွေဗားဗားထိုင်နေသည့် ကုလားတိုင်တော်တွင်မူ စစ်ယူနီဖောင်းများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည့် ရဲဘော်နှစ်ယောက်ကိုတွေ့ရသည်။

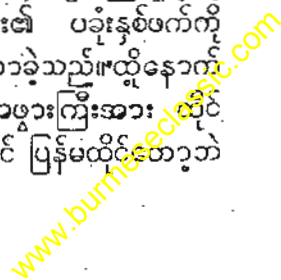
စာပဲ့အနီးနှင့် အခန်းတစ်ခုခု ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရပ်နေသူများမှာ ကျူးဘား အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ ဖြစ်သည်။ သူတို့ထဲတွင် ခပ်ချွယ်ချွယ်ယောက်ျား၊ မိန်းမများအပြင် အသက်ခပ်ကြီးကြီး ၅၀ ကျော် ၆၀ အရွယ် အဖိုးကြီး၊ အမိကြီးများလည်း ပါဝင်သည်။ အချို့ အမျိုးသမီးများမှာ ကလေးသူငယ်များကို လက်မူဆွဲ၍၎င်း၊ ခါးထစ်ခွဲချီထားကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူတို့သည် တယောက်ပြီးတယောက် ဂွေဗားဗားထိုင်နေသည့် စာပဲ့ခရူမ္မသို့လာကာ ပြဿနာများ တခုပြီးတခု တင်ပြပြောဆိုကြသည်။ ပြဿနာများမျိုးစုံလှသည်။ တယောက်တ တော်လှန်ရေး ဖာလအတွင်းက ပျောက်ဆုံးသွားသည့် သူ့ညီတယ်နီထောက်နေသည်ကို စုံစမ်းပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။ အခြားတစ်ယောက်က ဘာတစွတာ အစိုးရ လက်ထက်တွင် အသက်

သည့် သူ့သားအကြောင်းကို အသေးစိတ် တိုင်ကြားသည်။ နောက်တယောက်က တော်လှန်ရေးအစိုးရ စက်မှုဝန်ကြီးဌာနတွင် သူ့အတွက် အလုပ်ရလိုကြောင်း ပြောပြော ဆိုဆိုဖြင့် လျှောက်လွှာတစောင် တင်သွားသည်။

ဂွေဗားဗားသည် သူ့ရှေ့တွင် တယောက်ပြီးတယောက်တင်ပြ ပြောဆိုချက်များ၊ တိုင်ကြားချက်များနှင့် မေတ္တာရပ်ခံချက်များ မျိုး ဝရုတစိုက်ဖြင့် စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်ခင်း ခေါင်းဆုပ်ညှိတ်ဖြစ်နေသည်။ သူ့ အမူအရာမှာ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးဖြင့် အလေးတစားရှိလှသည်။ တခါတခါ မသဲကွဲ မရှင်းလင်းသည့် နေရာများတွင် အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာဖြင့် တခွန်းစနစ်ခွန်းစုံ ကြားဖြတ်၍ မေးသည်ကို တွေ့ရသည်။ ပြဿနာတခုတင်ပြပြီးတိုင်းပြီးတိုင်း သူ့ ဘေးမှ ရဲဘော်နှစ်ယောက်ဖက်သို့ လှည့်၍ ပြဿနာကို မည်သို့အရေးယူ ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဆက်သားထားရန် လှမ်းပြောသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

အသက် ၅၀ ကျော် ၆၀ နီးပါးခန့် အရပ် ခပ်ရှည်ရှည် အဖွားကြီးတယောက်သည် လူအုပ်ထဲမှထွက်ကာ ဂွေဗားဗားရှိရာ စာပဲ့ဆီသို့ တလှမ်းချင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း လာနေသည်။ ထိုအခိုက် ဂွေဗားဗားသည် ထိုင်ရာမှ ရပ်တရက်ထကာ အဖွားကြီးရှိရာသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားပြီး အဖွားကြီး၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ညှစ်သောစွာကိုင်ရင်း စာပဲ့ခရူမ္မသို့ တွဲခေါ်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် စာပဲ့ခရူမ္မ ကုလားထိုင်အလွတ်တခုတွင် အဖွားကြီးအား ထိုင်စေပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ သူ့ ကုလားထိုင်တွင် ပြန်မထိုင်တော့ဘဲ

အဖွားကြီးဘေးနားမှာပင် စာပို့ပေါ်သို့ တဒေါင်ဆစ် တထောင်ထောက်ရင်း အကျိုးအကြောင်းကို ညင်သာစွာမေးကြည့်သည်။

ဤအဖွားကြီးသည်လည်း စောစောက အချို့သော သူများကဲ့သို့ပင် 'သားပျောက်' ရှာနေသည့် အဖွားကြီးပင် ဖြစ်သည်။ အဖွားကြီးက ပျောက်ဆုံးသွားသည့် သူ့သား၏အမည်၊ အသားနှင့် ရုပ်လက္ခဏာ အရပ်အမောင်း အမှတ်အသားများ အပြင် ပျောက်ဆုံးခဲ့သည့် အချိန်ကာလ စသည်များပါမကုန် အဖွားကြီး၏ စိတ် ပြောပြသွားသည်ကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဂွေဗားရာမှာ အထူးပင် စိတ်ထိခိုက်သွားခဲ့ရသည်။ အဖွားကြီးအား မှီခိုသည့်ပုံ ပြန်လည်ဖြေကြားရမည်ကို မသိအောင်ပင် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤအဖွားကြီး၏ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည့်သားသည် နယ်နယ်ရရမဟုတ်။ ကျူးဘားတော်တရားရေးအတွက် မက္ကစီကိုပြည်မှ ၈ ရန်မာ ရွက်လှေကလေးဖြင့် ထွက်ခွာလာခဲ့စဉ်က မိမိတို့ရဲဘော် ၈၂ ယောက်တွင် ပါဝင်ခဲ့သော ရဲဘော်ဟောင်းတယောက် ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

သို့သော် ထိုရဲဘော်မှာ ကျူးဘားတမ်းခြေသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြပြီးနောက် ဘာတစတာ အစိုးရတပ်များ၏ ဆီးကြိုတပ်ခိုက်မှုကြောင့် တကွတပြားဖြစ်သွားခဲ့ကြရာမှ ရန်သူ့လက်ခံသဖြင့် ကျဆုံးသွားရရှာခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ဂွေဗားရာမှာ သားဖြစ်သူတနေထွေလိမ့်နိုးနိုးဖြင့် မျှော်ကိုးကြီးစွာ လာရောက်စုံစမ်း မြန်းနေရှာသည့်ဤအဖွားကြီးအား ဖြစ်ရပ်အမှန်ကို မပြောနိုင်အောင် ရှိနေခဲ့သည်။ သို့သော် ဤအဖြစ်အပျက်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဖိုးထားရန်လည်း မသင့်။ ပျောက်ဖျက် မေ့လျော့ပစ်

သည်မရသည့် သမိုင်းဖြစ်ရပ် တခုပင်ဖြစ်ရာ ဂွေဗားရာသည် အဖွားကြီးအား 'ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်' ကို အညင်သာဆုံးစကားများဖြင့် အတိုချုံး၍ အကျဉ်းရုံး ပြောပြရသည်။

နောက်ဆုံး၌ တစ်မိမိတို့တွေး၍ တသိမ့်သိမ့်ဆွေးကော ရှိုက်ကြီးတင်ငိုကြွေးနေရှာသည့်အဖွားကြီးအား ဂွေဗားရာက နှစ်သိမ့်စကားများ ပြောကြားရင်း ကြင်နာယုယစွာ တုံ့လျက် ရုံးအဖွဲ့ပြင်ဘက်သို့ သူ့ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ခဲ့သည်။

ဤကြေကွဲဖွယ်ရာ ရှုခင်းကို မျက်စိအောက်တွင် တွေ့မြင်နေကြရသည့် ရုံးခန်းထဲမှ လူအားလုံးတို့မှာ မျက်နှာ မသာမယာ ဖြစ်သွားပြီး ညှိုးငယ်စွာ ကြည့်နေရသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဘေးနားမှ ဘာနှစ်ယောက်မှာ မျက်နှာများအောက်သို့ ကြမ်းပြင်သို့သာ မျက်တောင်မခတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

သို့သော် ဤရှုခင်းကို 'ကြေကွဲစရာ' အဖြစ်ထက် 'အံ့ဩစရာ' အဖြစ် ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် မှတ်တမ်းတင်မိကြသူများမှာ ဂွေဗားရာ၏ စာပို့အနီးမှ နိုင်ငံခြား သတင်းစာဆရာများနှင့် စာရေးဆရာများပင်ဖြစ်သည်။ ဤနိုင်ငံခြား သတင်းစာဆရာများနှင့် စာရေးဆရာများထံတွင် အများစုမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ နာမည်ကျော် အမေရိကန် သတင်းထောက်များဖြစ်ပြီး ထင်ရှားသည့် စာရေးဆရာများ ပါဝင်လျက်ရှိသည်။ သူတို့အနက် အထက်ပါဖြစ်ရပ်ရှုခင်းသည် 'ကြေကွဲစရာ' ကောင်းချစ်စွာ ဖြစ်သော်လည်း သို့သော် 'အံ့ဩစရာ' ကောင်းနေသည့် ဓာတ်ပုံများနှင့် ပြန်ပင် ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့စိတ်ထဲတွင် ကျူးဘားတော်
 လှန်ရေးကာလ တိုက်ပွဲများအတွင်းက ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ပြတ်ပြတ်
 သားသားတိုက်ခဲ့၍ ကျော်ကြားခဲ့သော ဂေဗားရား ဆိုသူသည်
 ပြည်သူလူထုနှင့် ဆက်ဆံပြောဆိုရာတွင် တိုတိုတောင်းတောင်း
 မာမာကျောကျောရှိလိမ့်မည်ဟု သေချာပေါက် အထင်ရောက်
 ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သူတို့မျက်စိအောက်တွင် မြင်တွေ့နေ
 ရသည့် ဂေဗားရားသည် သူတို့ထင်သလိုမဟုတ်ဘဲ 'အထင်နဲ့
 အမြင် ပါစင်အောင်လွဲ'နေသည်ကို တွေ့ရ၍ တအံ့တဩ ဝေ
 မောနေမိကြသည်။ တိုက်ပွဲများတွင် ပြတ်ပြတ်သားသား တိုက်
 သလောက် ပြည်သူလူထုနှင့် ဆက်ဆံ ပြောဆိုရာတွင် တိုတို
 တောင်းတောင်း မရှိဘဲ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ရှိလှသည်ကိုတွေ့နေ
 သည်။ ထုံးဆိုတိုက် ကျားဆိုကိုက် တိုက်ပွဲဘာကတွင် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ
 တိုက်ခဲ့သည့် ဂေဗားရားအား သူတို့ရွှေ့မောက်တွင် သိမ်မွေ့ ယာ
 ကျေး အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ တွေ့မြင်နေရသည်။ သို့ဖြစ်၍
 လည်း ဤရုံးခန်းထဲတွင် မြင်မြင်သမျှ အလုံးစုံတို့သည် 'အံ့
 ကုန်နိုင်ဖွယ် ရာများ ဖြစ်နေကြသည်။

တနည်းဆိုရလျှင် ယခင်က သူတို့စိတ်ထဲတွင် စစ်ရေးသမား
 သက်သက် စစ်သားသက်သက်ဟု ထင်စားခဲ့ကြသည့် ဂေဗား
 ရားသည် နိုင်ငံရေးအားဖြင့်လည်း ရင့်ကျင့်သူ၊ ကြွယ်ဝသူ
 တယောက်ဖြစ်နေသည်ကို 'ဒီဋ္ဌေ ဒီဋ္ဌ'မြင်တွေ့နေကြရသည်။

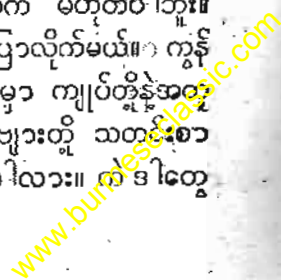
ခဏအကြာတွင် ဤနိုင်ငံခြားသတင်းစာဆရာ၊ စာရေးဆရာ
 အုပ်စုထဲမှ ပိန်ပိန်ပါးပါး ကလန်ကလား နိုင်လှသည့် လူတ
 ယောက်သည် ထိုင်ရာမှ ဖျတ်ကနဲထလိုက်သည်။ သူ့အမှုအရာ

သူကလက်ချက်ခြာပုံရသည်။ သူသည် အမေရိကန်ပြည် ချို
 ချိုမျှ ချီကာဂို သမာဓိသတင်းစာကြီး၏ နာမည်ကျော်
 သတင်းထောက်တဦးဖြစ်သည်။

သူက စာပွဲတဖက်မှ ဂေဗားရားအား ဟန်ပါပါဖြင့် စိုက်
 ခြင်းက မေးခွန်းတခုကို ပြန်းကနဲမေးလိုက်သည်။ သူ့မေး
 မှုမှာ 'ခင်ဗျားတို့ ကျူးဘားအစိုးရက ကွန်မြူနစ်တွေကို
 သိလိုလုပ်ဖို့ ကြံစည်ထားသလဲ' ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ဂေဗားရားသည် တဖက်မှတိုးတိကြီးမေးလိုက်သည့် မေးခွန်း
 ကို မေးခွန်းရှင် သတင်းထောက်အား ဆတ်ကနဲမော့ကြည့်
 ကြည့်သည်။ ပြီးမှချက်ချင်းဆိုသလို မဆိုင်းမတွ အဖြေပေးလိုက်
 သည်။

'ဒီနေ့အဖို့ရာမှာ ဒီမေးခွန်းနဲ့ထပ်ထပ်မျှ အမေရိကန် သ
 ယထောက်တွေ ကျုပ်ကိုလာလာမေးကြတာ ခင်ဗျားပါနဲ့ဆို
 ငါးယောက်ရှိသွားပြီ။ ဒါထက်နေပါအုံး၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ
 လုပ်ရေးတိုး အတတ်ပြဿနာတိုး အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာ
 တွေကို ကျုပ်တို့ဘယ်လိုလုပ်ဖို့ ကြံရွယ်ထားသလဲဆိုတဲ့
 မေးခွန်းမျိုးကျတော့ ဘာကြောင့် မမေးကြတာလဲ။ ဘယ်နဲ့
 ကြောင့် ကွန်မြူနစ်တွေကိုမှ ခင်ဗျားတို့က သဲသဲမဲမဲစိတ်ဝင်စား
 သာလဲ။ ကျုပ်ဟာ ကွန်မြူနစ်တယောက် မဟုတ်ပါဘူး။
 သမယ့် ခင်ဗျားကို ကျုပ်တခုတော့ပြောလိုက်မယ်။ ကွန်
 မစ်တွေဟာ ဆီးရီးယားတောင်တန်းဒေသမှာ ကျုပ်တို့နဲ့အတူ
 တွဲပြီးအသေခံတိုက်နေကြတုန်းက ခင်ဗျားတို့ သတင်းစာ
 သို့ရော့ ခင်ဗျားတို့ရော ကျုပ်မတွေ့ခဲ့ရပါလား။ ကံဒါတွေ

ထားလိုက်ပါတော့။ ခင်ဗျားမေးခွန်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်ုပ်တို့
ဖြေတော့ ကုန်မြန်စစ်တွေဟာ ကျူးဘားပြည်မှာ တရား
ပါတီအဖြစ်နဲ့ ရပ်တည်ခွင့်ရှိတယ်ဆိုတာပဲ။ ဒါပဲ”

ဂွေဗားဇားသည် စောစောက ကျူးဘားအမျိုးသား၊ အ
သမီးများနှင့် ပြောဆိုမေးမြန်းစဉ်ကထက် အနည်းငယ် အ
မြင့်၍ ဖြေလိုက်သည်။ မေးခွန်းမေးသူ သတင်းထောက်
ဂွေဗားဇားဖြေကြားသမျှကို လက်တဝါးသာသာခန့်စာအုပ်
လေးထဲတွင် ခဲဖောင်တိန်ဖြင့် ခပ်မြန်မြန် ခပ်သော့သော့ဆေး
ကြီးအောင်ကြီး လိုက်ရေးရင်း စီးကရက်ကို တအားကုန် ခွဲ
ချလိုက်သည်။

သို့နှင့်ပင် ချီကာဂိုသမားခိသတင်းစာကြီးမှ ကလန်က
ပိန်ပိန်ပါးပါး သတင်းထောက်နှင့် ဂွေဗားဇားတို့၏ တွေ့ဆုံ
မြန်းချက်မှာ ဤနေရာတွင် လက်စသတ်ခဲ့သည်။

အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများ လက်ဝါးကြီးအုပ် ကြီး
ပိုင်ဆိုင်နေကြသည့် အမေရိကန်စာနယ်ဇင်းများသည် ကျူးဘား
တော်လှန်ရေး စတင်သည့်အချိန်မှ နောက်ဆုံး အောင်ပွဲ
သည့်အချိန်အထိ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ မတူ
မတရား ‘လုံကြပ်သတင်းများကို ရေးသား ဖြန့်ချိခဲ့ကြသည့်
ကျူးဘားတော်လှန်ရေး ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း အ
ထာဝရ ဝါဒဖြန့်ခဲ့ကြသည်။ ယခု ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စတီ
ခေါင်းဆောင်သည့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရတက်လာ
ကျူးဘားပြည်အား အရင်းရှင်လမ်းကြောင်းမှစွန့်ခွာ၍ ဆို
လစ်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ချီတက်ရန် ကြိုးပမ်းနေသည်ကို

တော်လှန်ရေးလေ့ရှိ မမှန်သတင်း လွှင့်နေကြသည်။ ကပ်စတီရို
ဇားဇားထူး စသည့် ကျူးဘားခေါင်းဆောင်များနှင့် မရမနေ
အသံကား ‘ကတ်သီးကတ်သတ်’ မေးခွန်းများကို ‘စစ်စစ်ပေါက်
ကတ်’ မေး၍ ‘တစ်စိတ်တစ်အိတ်’ လုပ်စာ ရေးသားကြသည်။
သို့သော် အဖက်ဖက်က စွယ်စုံရ၍ နိုင်ငံရေးအသိကြွယ်ဝ
သော ဂွေဗားဇားနှင့် တွေ့ရာတွင် သူတို့တတွေ့မှာ ဂယောင်
ကောက်ချား ကိုးရိုးကားရားဖြစ်သွားကြသည်။ စကားလုံးအား
တိကျပြတ်သားလှသည်နှင့်အမျှ နိုင်ငံရေးအရ လေးနက်လှ
သည့် ဂွေဗားဇား၏ အဖြေများကြောင့် အမေရိကန်သတင်း
ထောက်များမှာ ‘လူပါး ပုလင်းထိ’ ခံကြရသည်။

“သူတို့က ကျုပ်တို့ကို ကျုပ်တို့ရဲ့ အယူအဆတွေ၊
လမ်းစဉ်တွေ၊ ထင်မြင်ချက်တွေကို လာလာမေးကြတယ်။
ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ဟာ အခြေခံခိုင်မာတဲ့ တော်လှန်ရေး
တရပ် ဆင်နွှဲနေတယ်ဆိုတာကိုတော့ သူတို့ မေ့နေကြ
တယ်”

အမေရိကန် သတင်းထောက်များ၏ ‘ပေါက်ကွဲကရ’ မေး
ခွန်းကြပုံများနှင့်ပတ်သက်၍ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် မတ်လအတွင်း
ပြင်သစ်စာရေးဆရာ ဂျင်းပေါ့လ်-ဆာတီးယားဆိုသူ စာရေး
ဆရာတိုင်းနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် ဂွေဗားဇားက အသက်ပါအတိုင်း
ပြောခဲ့ဘူးသည်။

ထိုအချိန်ထိုအခါ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်ကာလတွင် ကျူးဘား
တော်လှန်ရေးအစိုးရနှင့် အမေရိကန် အိုက်ဆင်ဟောင်ဝါ အစိုးရ
တို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာ အခြေအနေ တင်းမာလျက်ရှိသည်။ ဘာ

တစ္ဆေတလက်ထက်စာ လူများအား အစုံလိုက် အပြုလိုက် သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည့် 'ဆူဇေတ်စောင်' များကို ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရက ပြည်သူ့ခရီးတွင် တရားဥပဒေအတိုင်း စစ်ဆေးခွင့်ပေးပေးထား၍ ထောင်ဒဏ် စသည့်အပြစ်များပေးနေသည်ကို အမေရိကန်အစိုးရက အပြင်းအထန် ရှုတ်ချ တန်ဖိုးကွက်လျက် ရှိသည်။ ကျူးဘားအစိုးရ၏ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပသဘောထားများနှင့် လုပ်ဆောင်ချက်များသည် 'လက်ဝဲဆဲသည်'၊ ကွန်မြူနစ်များ အလိုကျ ဖြစ်နေသည်' ဟုဆိုကာ အမေရိကန်အစိုးရက ကျူးဘားပြည်အား စီးပွားရေးအရ အကြပ်ကိုင် ခြိမ်းချောက်လျက်ရှိသည်။ ကျူးဘားပြည်မှ ထွက်ပြေးကြသည့် တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများအား အမေရိကန်အစိုးရက စီအိုင်အေ သူလျှိုအဖွဲ့ကြီးမှ တဆင့် ငွေနှင့်လက်နက်များ ပေးကမ်းထောက်ပံ့ကြသည်။

ကျူးဘားအစိုးရတလည်း အချုပ်အချာအာဏာပိုင် ယွယ်လစ်သည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအနေဖြင့် ကိုယ်ကြံမူ ကိုယ်ဖန်တီးခွင့် ရှိသည်ဟုဆိုကာ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေးစီမံကိန်းများကို အတိအလင်း ချမှတ် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက်၊ တရုတ် စသည့် ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများနှင့် နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးဆက်သွယ်မှုများကို တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ အမေရိကန်အစိုးရ၏ စီးပွားရေး အကြပ်ကိုင် ခြိမ်းချောက်မှုများကို အမေရိကန် အစိုးရ၏ ကြီးကြပ်မှုများ၏ လုပ်ငန်းကြီး လယ်ယာခြေဖျားအား ပြည်သူပိုင်သိမ်းပိုက်ခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။

ထိုသို့နှစ်နိုင်ငံ ဆက်ဆံရေးအခြေအနေ တင်းမာနေခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ၁၉၆၀ ပြည့် နိုဝင်ဘာလတွင် အမေရိကန်ပြည်

နာမည်ကျော် 'လွတ်ခါ' မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ အဖွဲ့ဝင်နှင့် စာရေးဆရာ ဦးမြတ်သူ မော်ရာကူစွာသည် ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်လာပြီး ကျူးဘားအစိုးရနှင့်တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ သူက အမေရိကန်နှင့် ကျူးဘားနိုင်ငံ ဆက်ဆံရေးသည် ရှေ့တွင် မည်သို့ဖြစ်လာနိုင်စရာ ရှိပါသလဲ ဆို၍ မေးမြန်းခဲ့ပြန်သည်။

အဆိုပါမေးခွန်းကိုလည်း ဂျော့ဗားရာက ပြတ်ပြတ်သားသား အကဲခတ်ပါအတိုင်း ဖြေကြားခဲ့သည်။

“ရှေ့ရှောက် ဘယ်လိုဖြစ်လာမယ် ဆိုတာကတော့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအပေါ် မှာ ပိုပြီးတည်ပါ့တယ်။ အခြေခံကစပြီး ပြောင်းလဲခဲ့တဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့လုပ်ရပ်တွေ အားလုံးဟာ အရှိန်အဝါ ဩဇာကြီးမားတဲ့ လက်ပါးကြီးအုပ် အစိုးရကြီးတွေရဲ့ တိုက်ရိုက်ကျူးကျော်စော်ကားမှုကို တိုက်ရိုက်တုံ့ပြန်လိုက်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေပါပဲ။ အဲဒီအထဲမှာ ခင်ဗျားတို့တိုင်းပြည်က အရင်းရှင်ကြီးတွေဟာ အဆိုးဆုံးပါပဲ။ ကျူးဘားပြည်ကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက အကြပ်ကိုင်နေတဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ဟာ တော်လှန်ရေးရဲ့ 'အခြေခံပြောင်းလဲမှု' တွေကို မလုပ်ဘဲနေလို့မရအောင် ဖြစ်လာပါတယ်။ ကျူးဘားဟာ ရှေ့ရှောက် ဘယ်ထိအောင် စခန်းသွားမယ်ဆိုတာ သိတဲ့ကလေး အမေရိကန်အစိုးရကို 'ခင်ဗျားတို့ဘယ်ထိ အောင်စခန်းသွားသလဲ' ကြံစည်ဖွဲ့စည်းသလဲ လို့ မေးကြည့်တာက ပိုပြီးလွယ်ပါလိမ့်မယ်”

အထက်ပါဖြေကြားချက်ကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဂွေဗားဇား၏ ပြတ်သားသော နိုင်ငံရေးခံယူချက်ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ထင်ထင်လင်းလင်းကြီး တွေ့မြင်ကြရသည်။ နိုင်ငံရေးခံယူချက် ပြတ်သားသလောက် ဒိုးကနဲ ဒေါက်ကနဲ အပိုအလိုမပါဘဲ အဓိပ္ပာယ်မိအောင် 'ကွက်တီ' ပြောနိုင်သည့် သူ့အစွမ်းအစကို အံ့သြကြရသည်။ အထူးသဖြင့် မလိုတမျိုး၊ လိုတမျိုး၊ ဂျပိုးကို လိပ်ဖြစ်အောင်သော်၎င်း၊ ဆင်ကိုဆိတ်ဖြစ်အောင်သော်၎င်း လုပ်ကြံလှည့်စားရေးသားကြသော အရင်းရှင် သတင်းစာဆရာများမှာ ဂွေဗားဇား၏ နိုင်ငံရေးအသိဉာဏ်ကြွယ်ဝလှသည့် အပြေစကားများကို ကြားရသည်တွင် တခွန်းမူ ပြန်မပက်' နိုင်ဘဲ အောင်သက်သက်နှင့် ခံကြရသည်။

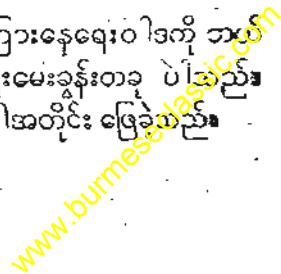
ဂွေဗားဇားအဖို့ရာ၌မူ ထိုနေ့ထိုရက်များက နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်များ၊ စာရေးဆရာများဖြင့် ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေခဲ့သည်။ ဤအထဲတွင် အမေရိကန်သတင်းထောက်များသာမက အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ဂျပန်၊ ရုရှား၊ ဂျပန် စသည်ဖြင့် နိုင်ငံတကာ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ သတင်းထောက်လူမျိုးပေါင်းစုံ ပါဝင်ကြသည်။ ဤအထဲတွင် ကျူးဘားအစိုးရကို 'သိက္ခာ ချဖြစ်အောင် ချမည်ဟူ၍ 'မောင်းတင်' လာကြသည့် အရင်းရှင်လက်ကိုင်ဒုတ် သတင်းစာဆရာများလည်း ပါသည်။ ပြောင်မြောက် ထူးခြားလှသည့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကြီး၏ သမိုင်းစဉ်ကို မှတ်တမ်းတင်ရန် လာကြသည့် ပြည်သူ့သတင်းစာဆရာများလည်း ပါသည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်များ၏ အရည်အချင်း အဆင့်အတန်းကို အကဲစမ်းလိုကြသည့် ကြားနေရေးသမား သ

တင်းစာဆရာများလည်း ပါသည်။ ဤသို့ အယူဝါဒမျိုးစုံ၊ ရည်ရွယ်ချက်မျိုးစုံတို့ဖြင့် နေ့စဉ်လာရောက်တွေ့ဆုံကြသည့် လူမျိုးပေါင်းစုံသတင်းထောက်များအား ဂွေဗားဇားသည် စိတ်ရှည်လက်ရှည် မေးသမျှဖြေခဲ့သည်။

၁၉၆၁ ခု စက်တင်ဘာ ၁၄ ရက်နေ့တွင် အမေရိကန် စာရေးဆရာ မောရစတိုဇိုက်တလင်ဆိုသူသည် ဂွေဗားဇားနှင့်တွေ့ဆုံ၍ ပြဿနာအဖုံဖုံ မေးခွန်းမျိုးစုံတို့ကို မေးခဲ့သည်။ ဤစာရေးဆရာ ဇိုက်တလင်သည် ပရင့်စတန်တက္ကသိုလ် လူမှုဆက်ဆံရေးဌာနတွင် နည်းပြဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းနေသည့် ပညာတတ်တဦးဖြစ်၍ ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၊ ကျူးဘားအစိုးရနှင့် ကျူးဘားခေါင်းဆောင်များအကြောင်း ယထာဘူတခရာစေ့တွင်းကျ သိလိုသူတဦးဖြစ်သည်။

သူသည် ဂွေဗားဇားနှင့်တွေ့ဆုံ၍ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေး စသည့် ပြဿနာ သောင်းခြောက်ထောင်ကို နာရီပေါင်း အတော်ကြာအောင်ကို မေးမြန်းခဲ့သည်။ သူ့မေးသမျှ မေးခွန်းမျိုးစုံ၊ ပြဿနာအဖုံဖုံကို ဂွေဗားဇားက စိတ်ရှည်လက်ရှည် အချက်ကျကျ အကွက်လှလှ ဖြေကြားသွားသည်ကို ကြားရသည့်အခါ သူ့အဖို့ ဂွေဗားဇား၏အမြင်ကျယ်ပုံ၊ အသိကြွယ်ပုံများကို အံ့သြမကုန်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ထိုနေ့က သူ့ မေးခွန်းများထဲတွင် 'ကြားနေရေးဝါဒကို ဘယ်ထိုသဘောရပုံ သလဲ' ဟူသော နိုင်ငံရေးမေးခွန်းတခု ပါသည်။ ထိုမေးခွန်းကို ဂွေဗားဇားက အောက်ပါအတိုင်း ဖြေခဲ့သည်။

“ကြားနေရေးဝါဒဆိုတာ အနည်းနဲ့အများ နှစ်ဖက် စလုံးနဲ့ ခပ်ကင်းကင်းနေတဲ့ဝါဒပါ။ ဒီအဓိပ္ပာယ်အရ ဆိုရင် ကျုပ်တို့ဟာ ကြားနေရေးသမားတွေပါ။ ဘယ် အုပ်စုမှလဲ မပါဝင်ဘူး။ ဘယ်သူနဲ့မှလဲ ရန်မဖြစ်ချင်ပါ ဘူး။ ဒါပေမယ့် အမေရိကန်ဟာ ကျုပ်တို့ ကျူးဘား ပြည်နဲ့ စစ်ဖြစ်တဲ့အခြေအနေမျိုး ရောက်နေတယ်။ ဒါ ကြောင့်မို့ လောလောဆယ်အားဖြင့်တော့ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုအတွက် ‘မကောင်း’တာမှန်သမျှ ကျူး ဘားပြည်အတွက် ‘အကောင်း’ချည်း ဖြစ်နေမှာပါ။”

ထက်မြက်မြတ်သားသည့်
စီးပွားရေးပါရဂူ

တော်လှန်သောနိုင်ငံရေးသမားတယောက်အဖြစ် အတေး အ
အမြော်အမြင်ကြီးမားလှသည့် ဂွေဗားဇူး၏ ပြောကြား
ချက်များသည် အမေရိကန်သတင်းထောက်များအား ဂယောင်
ချက်ချားပြင်စေခဲ့သလို ကျူးဘားပြည်၏ စီးပွားရေး တိုး
တက်ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် သူ၏လုပ်ဆောင်ချက်များသည်လည်း အထွေ
ထွေ အရင်းရှင်ကြီးများအား ‘ပိဿာလေးဖြင့် နံဘေးပစ်’သလို
ဖြစ်စေခဲ့သည်။

အဖက်ဖက်က စွယ်စုံရနေသည့် ဂွေဗားဇူး၏ အရည်အချင်း
အစွမ်းသတ္တိကို စောင်းစောင်းကြီးသိထားသည့် ဝန်ကြီး

၂၀၆

လင်းယုန်မောင်မောင်

ချုပ် ကပ်စထရိုသည် ၁၉၅၉ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၆ ရက်တွင် ဂျပန်အစိုးရအား ကျူးဘားအမျိုးသားဘဏ်ကြီး၏ ဒါရိုက်တာအဖြစ် ယုံယုံကြည်ကြည် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

ကျူးဘားပြည်အား နှစ်ပေါင်း ၁၀၀ နီးပါးမျှ စီးပွားရေးအရ နှစ်စဉ်အောင် အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများက လက်ဝါးကြီးအုပ်သွားစုတ်လာခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများ၏ လက်ခံပံ့ပိုးမှုတွင် 'သန့်လှိုသန့် မောက်လှိုမောက်' ကျူးဘားပြည်၏စီးပွားရေးသည် အမှီခိုဘဝသို့ ကျရောက်ခဲ့ရသည်။ ယုတ်စအဆုံး ကျူးဘားပြည်ကပိုင်သမျှ ဆိုင်သန့်နိုင်ခြား သီးသန့်ရွှေတုံး ရွှေခဲများနှင့် ဒေါ်လာငွေများကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အစိုးရဘဏ်ကြီးတွင် အပ်နှံ ထားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ နယ်ချဲ့လောင်းရိပ်အောက်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့အမှီခိုကင်းမဲ့သည့် စီးပွားရေးစနစ်ကို ထူထောင်လိုသော ဂျပန်အစိုးရသည် ကျူးဘားအမျိုးသားဘဏ်ကြီး၏ ဒါရိုက်တာဖြစ်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက် အမေရိကန်ပြည်တွင် အပ်နှံ ထားခဲ့သည့် ကျူးဘားအစိုးရပိုင် သီးသန့်ရွှေနှင့် ဒေါ်လာငွေများကို ကြားနေနိုင်ခဲ ဆွတ်ဖာလန်ပြည်သို့ ပြောင်းရွှေ့ အပ်နှံပစ်ခဲ့သည်။ တချို့တည်းတွင် လွတ်လပ်၍ အမှီခိုကင်းသည့် ငွေကြေးစနစ်ကို မြေသုံးနှုန်းခြင်းဖြင့် ငွေစက္ကူပေးစနစ်များကို ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ မကြာမီ အမျိုးသားဘဏ်ကြီးဒါရိုက်တာအဖြစ် 'ချေ' ဟုသော ချေ-ဂျပန်အစိုးရ၏ အတိုကောက်လက်မှတ် ရေးထိုးထားသည့် ကျူးဘားငွေစက္ကူအသစ်များ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

သို့ဖြင့် အမျိုးသားဘဏ် ဒါရိုက်တာ ဂျပန်အစိုးရ၏ စီးပွားရေးအရ ပိုင်းထွက်လုပ်ဆောင်ချက်များသည် အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများအား ချက်ကောင်းဖိ၍ အမှီခိုကို ထိသွားခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေးဘက်တွင် ဆက်မြတ်သလောက် စီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင် အမြင်ကျယ်လှသည့် ဂျပန်အစိုးရသည် သူတပါး 'ပေးမှပေးမှ စားရသော' စီးပွားရေးအမှီခိုဘဝမှ လွတ်မြောက်စေရန်အတွက် အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများ၏ စီးပွားရေးနှောင်ကြီးများကို တခုမကျန် ဖြတ်တောက်ပစ်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် တဆက်တည်း ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများနှင့် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အပြန်အလှန် အကျိုးပြုသည့် စီးပွားရေးဆက်သွယ်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုနိုင်ငံများမှ နှောင်ကြီးမပါသည့် စီးပွားရေး အကူအညီများကို လက်ခံရယူခဲ့သည်။

ယခင်ယခင်က ကျူးဘားအစိုးရအဆက်ဆက်တွင် အမေရိကန်အစိုးရနှင့် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများထံမှ ရရှိခဲ့သည့် စီးပွားရေး အထောက်အပံ့ အကူအညီများမှာ နှောင်ကြီးအထိပ်ဖြင့် ရစ်ပတ်နေရုံမျှမက ယင်းအကူအညီ အထောက်အပံ့များကြောင့်ပင် ကျူးဘားပြည်သူများမှာ စီးပွားရေးတွင် အမေရိကန်အစိုးရနှင့် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများ အပေါ် ချီတိုက်ခဲ့ရသည်။ အားကိုးခဲ့ရသည်။ သူတို့ပြုသမျှ နှုတ်ခဲ့ရသည်။ သူတို့ကလည်း သည်ယုန်မြင်၍ သည်ချေထွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ လမ်းများဖောက်ခြင်း၊ တံတားများဆောက်ခြင်း၊ သင်္ဘောဆိပ်များ ပြုပြင်ခြင်း စသည့် လုပ်ငန်းများတွင် ကူညီထောက်ပံ့ခဲ့သည်။ အမေရိကန်အစိုးရ၏ အကူအညီများသည် အမေရိကန် အရင်း

ရှင်ကြီးများအား ကျူးဘားပြည်စီးပွားရေးကို လက်ဝါးကြီး
အုပ်ချုပ်လှယ်သွေးစုတ်ရာ၌ ပို၍လှယ်ကူစေခဲ့သည်။ ပို၍လှယ်ကူ
စေခဲ့သည်။ သကြားစက်၊ ဂျုံစက်၊ သစ်စက် စသည်များ
အမေရိကန်အစိုးရအကူအညီယူ၍ တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် အ
မေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများသည် ကျူးဘားပြည်မှ သကြား၊ ဂျုံ
သစ် စသည့် ထွက်ကုန်ထုတ်ကုန်လုပ်ငန်းများတွင် ပို၍ ထိ
ရောက်ရောက် များများစားစား အမြတ်ထုတ်သွေးစုတ်နိုင်ခဲ့
သည်။ ကုန်ထိုက်ကြီးများ၊ စတိုးဆိုင်ကြီးများ၊ အခြား ဈေး
ကနား အဆောက်အဦကြီးများ ဆောက်လုပ်ရေးတွင် အ
တန်အစိုးရက ကူညီထောက်ပံ့သမျှ အမေရိကန်ပြည်လုပ် က
ပစ္စည်းများ၊ ငိမိခံပစ္စည်းများနှင့် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ
ခရဟော ဝင်ရောက်လာ၍ ကျူးဘားပြည်သည် အမေရိကန်
အရင်းရှင်ကြီးများအတွက် ဒေါ်လာငွေသိန်းသန်းချီ၍ အမြတ်
ထွက်စေသည့် ဈေးကွက်ကြီးဖြစ်နေခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဂွေဗားရားသည် ဤအနိဗ္ဗာရုံများကို အတွေ့အကြုံ
ပို၍ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများမှ အကူအညီယူရာတွင် ကျူးဘား
ပြည်၏ စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်း တိုးကက်ဖွံ့ဖြိုးရေးကို တဖက်အ
လမ်းမှ အထောက်အကူဖြစ်စေသည့် လုပ်ငန်းများကို ဦးစား
ပေးခဲ့သည်။ လျှပ်စစ် မီးလုံးများ၊ စာပုံဘင်ပန်ကာများမှအစ
ရေဒီယိုများ၊ ကင်မရာများ ထုတ်လုပ်သည့် စက်ကရိယာများ
မှာယူခဲ့သည်။ ဝက်အူလှည့်များ၊ မော်တာများမှအစ ပုံနှိပ်စက်
များ၊ လယ်ထွန်စက်များ၊ ကောက်ရိတ်စက်များ ထုတ်လုပ်နိုင်
သည့် စက်ကရိယာများကို မှာကြားခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြင့် တိုင်းပြည်

တွင်အသေးစား၊ အလတ်စားနှင့် အကြီးစား စက်မှုလုပ်ငန်း
များကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် အမိအခိုက်င်းသည့် စီးပွား
ရေး လွတ်လပ်မှုကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ အဆိုပါစက်ကရိယာ
များထုတ်လုပ်သည့် စက်ရုံကြီးများ တည်ဆောက်ရေးအတွက်
ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများမှ ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၁၀၀ ကျော်မျှ
အထောက်အပံ့ရခဲ့သည်။

အမျိုးသားဘဏ်ကြီး၏ ဒါရိုက်တာအဖြစ် တာဝန်ယူထမ်း
ရွက်ခဲ့သည့် ဂွေဗားရား၏ စီးပွားရေး စွမ်းဆောင်ချက်များ
ကြောင့် မူလတ နိုင်ငံခြား သီးသန့်ရွှေ့နှင့် ငွေ ဒေါ်လာသန်း
၅၀ မျှသာရှိခဲ့သည့် ကျူးဘားပြည်သည် ဒေါ်လာသန်းပေါင်း
၁၉၆ သန်းအထိ တိုးတက် ပွားများလာခဲ့သည်။ ယင်းသို့ နိုင်ငံ
ခြားငွေ ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၁၅၀ သန်းနီးပါးမျှ တိုးပွား
ခဲ့သည်မှာ နိုင်ငံခြားနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ပိုမိုတိုးတက်
လာခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည့်အပြင် အမေရိကန်အရင်းရှင် ကုမ္ပဏီ
ကြီးများနှင့် အမေရိကန်အစိုးရအား ပေးဆပ်ရန် ရှိနေသည့်
ဒေါ်လာငွေများကို မဒေးဆပ်ဘဲ ထားသည့် အတွက်ကြောင့်
လည်း ဤမျှတိုးပွားများပြားလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင်
ဂွေဗားရားသည် ဘာတစ္ဆတာ အစိုးရလက်ထက်တ အမေရိကန်
အရင်းရှင်အစိုးရနှင့် ချုပ်ဆိုခဲ့သည့် တဖက်သတ် စာချုပ်များ၊
နိုင်ငံထက်စီးနင်း သဘောတူညီချက်များနှင့် မတရားတောင်းဆို
ချက်များအရ အမေရိကန်အစိုးရအား ပေးဆပ်ရန် ရှိနေသည့်
လက်ကျန် အကြွေးစာရင်းများကို လုံးဝ အသိအမှတ် မပြုဘဲ
ဖယ်ဖျက်ပစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ သူ၏ပြတ်သားသည့် သဘောထားနှင့်

www.burmeseclassic.com

ရဲရင့်ပြောင့်မြောက်သည့် လှုပ်ဆောင်ချက်များမှာ ချီးကျူးစွာ နှစ်သက်ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဂွေဗားဗား၏ ပွဲဦးတွက်စီးပွားရေး လက်သီးချုပ်များသည် အမေရိကန်အစိုးရနှင့် အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများအပိုင်မိ၍ အရှိက် ထိသွားခဲ့သည်။ သူတို့အဖို့ ကျူးဘားပြင်ပစာလေးကို နှစ်ပေါင်းရာနှင့်ချီ၍ သွေးစုတ်အမြတ်ထုတ်လာခဲ့ပြီး 'အပွဲပွဲနဲ့လာခဲ့သမျှ' တော်လှန်ရေးအစိုးရတက်လာ၍ ဂွေဗားလက်ထက်ကျမှ 'နှစ်ပတ်' ခံရသဖြင့် အကြီးအကျယ် ဒေသပိုင်းဖြစ်သည်။ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကြရသည်။

အပိုင်မိ၍ အရှိက်ထိသွားခဲ့သော အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများသည် ဒေါ်အပွဲကြီးပွဲခဲရာမှ နောက်ဆုံးတွင် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရအား 'အလဲထိုး' မည်ဟူသော အကြံတန်ပြန်လက်သီးချက်များကို တလုံးပြီးတလုံး ပြုန်းကန်ဆက်တိုက်ပစ်သွင်းလိုက်သည်။

ပထမတန်ပြန်လက်သီးချက်မှာ ကျူးဘားအစိုးရက ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ဝယ်ယူတင်သွင်းခဲ့သည့် ရေနံစိမ်းများကို ကျူးဘားပြည်၌ အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများပိုင်သည့် ရေနံချက်စက်ကြီးများက ရေနံချက်မပေးနိုင်ဟူ၍ အတိအလင်း ငြင်းဆိုလာကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကျူးဘားပြည်သို့ နိုင်ငံခြားမှ တင်သွင်းသည့် သွင်းကုန်ပစ္စည်းများတွင် အများဆုံး တင်သွင်းရသည့်မှာ ရေနံစိမ်းပင်ဖြစ်သည်။ ယခင် ဘာတစ္ဆတာအစိုးရ လက်ထက်ကဆိုလျှင် အမေရိကန်ပြည် ရေနံကုမ္ပဏီကြီးများထံမှ ရေနံများ အမြဲဝယ်ယူ တင်သွင်းခဲ့သည်။ ယခု တော်လှန်ရေးအစိုးရလက်ထက်တွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ မှာယူတင်သွင်းခဲ့ရာ ထိုရေနံစိမ်းကို အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများက ရေနံချက်မပေးနိုင်ဟူ၍ အကြပ်ကိုင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဤတွင် ဂွေဗားဗားက ၁၉၃၀ ခုနှစ်က ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည့် နှစ်ပဒေအရ ဤရေနံချက်စက်ရုံကြီးများသည် မည်သည့် နိုင်ငံမှရေနံစိမ်းကိုမဆို ကျူးဘားအစိုးရ အသုံးပြုရန် အတွက် အကျပ်ပေးရန် တာဝန်ရှိကြောင်း အလေးအနက် ထောက်ပြခဲ့သည်။ သို့သော် မူလကတည်းက ကျူးဘားအစိုးရအား အကြပ်ကိုင်သွားစေရန် ကြံရွယ်၍ ရေနံချက်ပေးရန် ငြင်းဆိုခဲ့သည်။ အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြု၍ ငြင်းဆန်မြဲငြင်းဆန်နေခဲ့ကြသည်။ ဆိုဗီယက် ရေနံစိမ်းများကို အကျပ်ပေးမေးဘဲ 'တင်း' ခံနေခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံး၌ ဤကိစ္စသည် သွေးရိုးသားရိုးမဟုတ်ဘဲ တော်လှန်ရေးအစိုးရအား တမင်သက်သက် အခက်တွေ့စေရန် လှုပ်ကြံသည့် ကိစ္စအဖြစ်ကြောင်း အထင်အရှား သိရသည်နှင့် တပြိုင်နက် ကပ်စတရို၊ ဂွေဗားဗားစသည့် ခေါင်းဆောင်များသည် အဆိုပါ အမေရိကန်ပိုင်စက်ရုံကြီးများဖြစ်ကြသော တက္ကတက် ရေနံချက်စက်ရုံကြီးနှင့် ကျူးဘား ရေနံလုပ်ငန်း စက်ရုံနှစ်ရုံကို ၁၉၆၀ ပြည့် ဝှန်လ ၂၉ ရက်နေ့တွင် ပြည်သူပိုင်အဖြစ်သိမ်းယူခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် အမေရိကန် အစိုးရနှင့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အစိုးရတို့ အလဲအကွဲထိုးကြသည့် စီးပွားရေးလက်ဝှေ့ပွဲကြီး တွင် နောက်ဆုံး၌ ဝေပေးရား၏ လက်ချက်ကြောင့် အမေရိကန် အရင်းရှင်နယ်ချဲ့သမားသာလျှင် 'နေ့ဘောက်' ကျသွားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ဝေပေးရားသည် ကျူးဘားပြည်အား အမှီခိုကင်းမဲ့သည့် စက်မှုနိုင်ငံအဖြစ် တည်ဆောက်ရာ၌ ပြည်ပမှနယ်ချဲ့သမားများ၏ စီးပွားရေး နှောင်ကြီးမှုများကို တဖက်တွင် ယင်းသို့ပြတ်ပြတ် သားသား ရဲရဲရင်ရင် ဖြတ်တောက်ပစ်ခံခဲ့သလို အခြားတဖက် တွင်လည်း ပြည်တွင်း၌ စက်မှုလုပ်ငန်း တည်ထောင်ရေးလုပ်ငန်း များကို အခြေခံကျကျ လေ့လာခဲ့သည်။ အသေးစိတ်စိမ့်ခန့်ခွဲခဲ့ သည်။

“ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့မှာ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတခုအတွက် စက်ရုံတွေ များများစား စား မရှိသလို တခြားကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတခုမှာလဲ စက် ရုံအတော်နည်းနေတာတွေ တွေ့ရတယ်။ ပြီးတော့ တိုင်း ပြည်ရဲ့ သက်သာချောင်ချိမှုအတွက် အခြေအနေနဲ့ ကိုက် ညီအောင်လုပ်ဖို့၊ စည်းကမ်းဥပဒေ သတ်မှတ်ဖို့ဆိုတာ တွေလဲ ရှိသေးတယ်။ နောက်တချက်က ဘာကိုဦးစား ပေးရမလဲဆိုတဲ့ ပြဿနာကိုလဲ စဉ်းစားဆွဲလိုသေးကမ်း ဥပမာဆိုပါတော့ ဒန်ကို၊ ဒယ်အိုး လုပ်တဲ့ စက်ရုံတခုနဲ့ အမျိုးသမီးတွေအတွက် ခြေအိတ်လုပ်တဲ့ စက်ရုံတခု၊ အဲဒီနှစ်ခုအနက် ဘယ်စက်ရုံမျိုးကို ဦးစားပေးပြီး

ဆောက်ရမလဲဆိုတာမျိုးပေါ့၊ အဲဒါမျိုးကျတော့ ထုံးစံ အတိုင်း ပထမပြောတဲ့ ဒန်အိုး၊ ဒယ်အိုးလုပ်တဲ့ စက်ရုံ ကို အရင်ဦးစားပေးပြီး ဆောက်ရမှာဘဲ။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်အနေနဲ့ စီမံကိန်းတွေ ကြီးကြီးမှားမှား များ များစားစား လုပ်နိုင်ဘို့ ရင်းနှီး မတည်ငွေက လုံလုံ လောက်လောက်မရှိသေးတော့ လောလောဆယ် လိုအပ် ပြီး မရှိမဖြစ်တဲ့ဟာတွေအတွက် အန်သတ်ချက်နဲ့ လုပ် သွားရမှာဘဲ”

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် နွေဦးပေါက်ရာသီတွင် ကျူးဘားတော် လှန်ရေးအစိုးရအဖွဲ့က တိုင်းပြည်စီးပွားရေး တည်ဆောက်မှု အတွက် ဗဟိုစီးပွားရေး စီမံကိန်းဘုတ်အဖွဲ့တခုကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ သည်။ အဆိုပါစီးပွားရေး စီမံကိန်းဘုတ်အဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည့် ဝေပေးရားသည် အမေရိကန်ပြည်မှ တက္ကသိုလ်ကျော် စီးပွားရေးစာစောင်ကြီးဖြစ်သည့် 'ဝေါလမ်းမဂျာနယ်' ၏ အဖွဲ့ စစ် အယ်ဒီတာ ဘရမ္မလေဆိုသူနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် အထက်ပါ အတိုင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

ဝေပေးရား၏ အထက်ပါစကားရပ်များကို ထောက်ရှုခြင်း မှားပြင် သူသည် စီးပွားရေးနယ်ပယ်တွင် ဘယ်တကူသိလိမ္မ မှု အရဲ့သော်လည်း ဆိုရှယ်လစ်ဘောဂဗေဒကို မိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် လာလာထားသူဘဦးဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှသည်။ ပြည်သူလူ

၁။ Cuba; An American Tragedy- PP-167-168,
၂။ Wall Street Journal.

လင်းယုန်မောင်မောင်

ထူးအတွက် တာဝန်အသုံးလိုသည်။ မလိုသည်ကိုမကြည့်။ အပြစ်အစွန်းရရှိရေးအတွက်သာ အဓိကထားသည့် အရင်းရှင်စီးပွားရေးစနစ်နှင့် ပြည်သူ့လူထု၏ တကယ်လိုအပ်သည့် ကုန်ပစ္စည်းများကိုသာ ဦးစားပေးထုတ်လုပ်သည့် ဆိုရှယ်လစ် စီးပွားရေးစနစ်တို့၏ ခြားနားပုံကို ကွဲကွဲပြားပြား သိနားလည်သူဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အမျိုးသားဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဗဟိုစီးပွားရေးစီမံကိန်း ဘုတ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် စသည့် အရေးကြီးလှသည့် တာဝန်များကို သူထမ်းဆောင်နေခြင်းမှာ 'အနုစောတောင် လူချော' လုပ်နေခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူ့အတွေ့အကြုံနှင့် လုပ်ရည်ကိုင်ရည်များကြောင့် ထိုကံထိုက်တန်တန် နေရာမှန်ရနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှသည်။

တခါကလည်း အမေရိကန်ပြည် ဝါရှင်တန်မြို့တော်မှ ဘယ်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးသည် ကျူးဘားအမျိုးသားဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ ဝေဗားနားနှင့် လာရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ပြီးနောက် 'ဒီလူနဲ့စကားပြောရတာ ဘက်လုပ်ငန်းရှင် အချင်းချင်း စကားပြောရသလိုပဲ' ဟူ၍ သူ့မိတ်ဆွေများအား ပြန်လည်ချီးကျူး ဖောက်သည်ချဘူးလည်း

ဝေဗားနားသည် ကျူးဘားအမျိုးသားဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဗဟိုစီးပွားရေး စီမံကိန်းဘုတ်အဖွဲ့တာဝန်ခံအဖြစ် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်အောက်တိုဘာလမှ ဒီဇင်ဘာလအထိ အရှေ့ဥရောပဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများသို့ ခရီးလှည့်လည်၍ ထိုနိုင်ငံများမှ ဆိုရှယ်လစ်စီးပွားရေး တည်ဆောက်ပုံများကို လေ့လာခဲ့သည်။ တချိန်တည်းတွင် ဒီဇင်ဘာလ ၁၉ ရက်နေ့က ကျူးဘား၊ ဟန်ဂေရီ နှစ်နိုင်ငံ

ကုန်သွယ်ရေးနှင့် သံတမန် စာချုပ်များကို လက်မှတ်ရေးထိုးချုပ်ဆိုခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က မော်စကိုတွင် ကျင်းပနေသည့် စာမူ့ထွန်းမြုနစ်ပါတီ ညီလာခံကြီးသို့လည်း တက်ရောက်လေ့လာခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူ၏စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး အတွေ့အကြုံများကို ပိုမိုပြည့်စုံကြယ်ဝလာခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အရှေ့ဥရောပ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ပြီး တလခန့် အကြာ ၁၉၆၁ ခု ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ဝေဗားနားအား ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရအဖွဲ့ စက်မှုလုပ်ငန်းဌာနဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းသည် အဘယ်မှာလျှင် ဆန်းကြယ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်နည်း။

တော်လှန်ရေးဟူသည် အသွင်အမျိုးမျိုးဖြင့်ရှိကြသည်။ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဟူ၍ ရှိသလို လက်နက်မကိုင်သည့် တော်လှန်ရေးများလည်း ရှိကြသည်။ သဘာဝမကျ၊ မူမမှန်တော့ဘဲ ဒဏ်ပြန်ဆွေးမြေ့၍ မျက်စိယိုလွင်းနေသည့် အခြေအနေများကို အမြစ်ကစ၍ တူးဆွပြောင်းလဲပစ်ခြင်းသည် တော်လှန်ရေးပင်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး စသည့်များတွင် တော်လှန်မှုများရှိသလို ပညာရေး ကျန်းမာရေးပိုင်းလည်း တော်လှန်မှုများရှိကြရသည်။ ယုတ်စွဲအဆိုး ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးဟူ၍ပင် ရှိကြသေးသည်။

လက်နက်မကိုင်တိုက်ခိုက်သည့် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးသည် မဟာကြမ်းတမ်းသလို လက်နက်မကိုင်သည့် အခြားမဟာတော်လှန်ရေးများသည်လည်း နက်နဲလှသည်။ ရှုပ်ထွေးလှသည်။ အ

ထူးသဖြင့် ကိုင်းပြည်တပြည်တွင် စီးပွားရေးအရ တော်လှန် ပြောင်းလဲမှုများ ပြုလုပ်ရာတွင် ပို၍ နက်နဲရှုပ်ထွေးလှသည်။ ။ ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းလှသည်။

လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး ကာလအတွင်း ထူးချွန်ပြောင် မြောက်စွာ တိုက်ပွဲဝင်လာခဲ့သည့် ဂွေဗားရားသည် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရအဖွဲ့တွင် စက်မှုလုပ်ငန်းဌာန ဝန်ကြီးအဖြစ် စီးပွားရေး တော်လှန်ပြောင်းလဲမှုများကို ဦးစီးခဲ့ရသည်။ စက်မှုနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအဖြစ် တည်ဆောက်ရာတွင် မရှောင်မလွှဲသာ တွေ့ကြုံကြရသည့် ပြဿနာပေါင်း သောင်းချောက်ထောင်ကို အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဖြေရှင်းခဲ့ရသည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ်အံ့ရှင် ရှင်စနစ်၊ ပုဂ္ဂလိကစနစ်များကို ဖျက်သိမ်း၍ သမဝါယမစနစ် ပြည်သူပိုင်စနစ်များကို အစားထိုးရာ၌ များပြောင်လှစွာသော အဟန့်အတားများကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ အသေးစား၊ အယတ် စား၊ အကြီးစားစက်မှုလုပ်ငန်းများကို ခွဲခွဲခြားခြား ကိုင်းပြည် အနေအထားအရ တည်ဆောက်ရာ၌ မရေမတွက်နိုင်သည့် အခက်အခဲများကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်း တိုးတက် ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းရာ၌ အလုပ်သမားပြဿနာ အလုပ်ခွင် ပြဿနာ၊ ကုန်ကြမ်းပြဿနာ၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ပြဿနာ သို့လျှောက်ပြန်ချိရေး ပြဿနာ စသည့် ပြဿနာ အရပ်ရပ်တို့ဖြင့် အကြပ်ရိုက်ခဲ့ရသည်။

“တစ်ဖန်လို့ အလုပ်သမားတွေက လိုအပ်ယယ်လို့ ယူဆရင် သူတို့မှာ သပိတ်မှောက်နိုင်ခွင့် ရှိပါသလား”

တခါသော် ကျူးဘားအစိုးရ စက်မှုလုပ်ငန်း ဌာနဝန်ကြီး ဂွေဗားရားအား အမေရိကန် စာရေးဆရာ ဇိုက်တလင်ဇာ အထက် ဝါအတိုင်း မေးခဲဘူးသည်။ မေးခွန်းကို ဂွေဗားရားက မဆိုင် တွေ့ တခဏချင်းပင် အောက်ပါအတိုင်း ပြန်လည်ဖြေကြား ခဲ့သည်။

“အလုပ်သမားတွေမှာ သပိတ်မှောက်နိုင်ခွင့်ရှိတယ် လို့ ကျုပ်ယုံကြည်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သပိတ်မှောက် တယ်ဆိုတာဟာ အစိုးရအတွက်ရော၊ အလုပ်သမား လူ တန်းစားအတွက်ပါ ဆုံးရှုံးမှုတစ်ခုလို့ ကျုပ်တို့ခံယူ ထားတယ်။ ဥပမာ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ဆီမှာ ၂၄ နာရီကြာတဲ့ အလုပ်သမားသပိတ်တခု ဖြစ်ခဲ့ဘူး တယ်။ သပိတ်မှောက်မှုမှန်သမျှ နိုင်ငံရေးအရ ဖြေရှင်း ရမယ်ဆိုတဲ့ မူဝါဒအတိုင်း ကျုပ်တို့ဟာ အဲဒီသပိတ် ကို နိုင်ငံရေးအရ ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းပေးခဲ့တယ်။ အဲဒီသပိတ်မှောက်မှု ဖြစ်တာဟာ ၁၄ လ လောက် ရှိသွားပြီ။ အခုဆိုရင် သပိတ်မှောက်တာ လုံးဝမရှိ တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒါက ကျုပ်တို့ရဲ့ နိုင်ငံရေးအရ ချုပ်ကိုင်မှု တိုးတက်လာလို့ မဟုတ်ဘဲ အလုပ်သမား တွေရဲ့ အသိတရားက ပိုပြီးပြန်ပြန်ဆန်ဆန် ကြီးထွားလာ လို့ပါဘဲ”

မှန်သည်။ ဂွေဗားရားသည် စက်မှုနိုင်ငံ တည်ထောင်ရာ၌ အရေးကြီးဆုံး အင်အားစုကြီးဖြစ်သော အလုပ်သမားများ အ ကို ဗားဇက်ဖက်က ဖြေရှင်းပေးခဲ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် ယခု

ကဲ့သို့ အမိအခိုကင်းသည့် စီးပွားရေး လွတ်လပ်မှုကို စတင်ထု
ထောင်ချိန် စပ်ကူးမတ်ကူးကာသည့် ကြံ့တော့ခွဲကြရသည့် အခတ်
အခဲများ၊ အကြပ်အတည်းများ၊ အဆင်မပြေမှုများကို အလုပ်
သမားများကိုယ်တိုင် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဇွဲကောင်းကောင်းဖြင့်
ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားလိုစိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာအောင် အထူး
ဉာဏ်ရင့်သန်လာအောင် အဖက်ဖက်က ကြံဆောင်ကြိုးစားခဲ့
သည်။

ဥပမာဆိုရလျှင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် စီးပွားရေးအ
ဆက်အသွယ်များ ပြတ်တောက်သွားခဲ့သဖြင့် အပိုစက်ပစ္စည်းများ
မှယူတင်သွင်းခြင်းမပြုနိုင်ဘဲရှိခဲ့ရာ အချို့သောစက်ရုံ အလုပ်ရုံ
များ၏ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းများ မရှောင်မလွှဲသာဘဲ ကျဆင်း
ခဲ့ရသည်။ ဘိလပ်ရည်လုပ်ငန်းတွင် နိုင်ငံခြားမှပုလင်းများ လို
လောက်စွာတင်သွင်းခြင်း မပြုနိုင်တော့၍ ဘိလပ်ရည်နှစ်မျိုး၊ သိုး
မျိုးခန့်သာ ထုတ်လုပ်ရသည်။ ဘီဟာ အရက်စသည့် အပျော်
ယမကာများ ထုတ်လုပ်ရာတွင် မပါလျှင်မဖြစ်သည့် တဆေး
စသောကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများမှာ နိုင်ငံခြားငွေများ တန်ဖိုးကြီးစွာ
ပေးရသဖြင့် အမြောက်အမြား မှယူတင်သွင်းခြင်း မပြုတော့ဘဲ
လုပ်ငန်းမပျက်ရုံသာ ကန့်သတ်မှာယူ၍ ဗြစ်စက်ရုံများကို
လည်ပတ်ခဲ့စေခဲ့သည်။ အထည်စက်ရုံများမှာလည်း ကုန်ကြမ်း
များ ဆိုးဆေးများနှင့် အပိုစက်ကရိယာပစ္စည်းများ မပြည့်စုံ
သည့် ပြဿနာဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ ယင်းသို့သော အခက်
အခဲများ အကြပ်အတည်းများကြားမှ အလုပ်သမားများအား
တော်လှန်ရေးအသိပညာပေး၍ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းကို အစွန်း

နှိပ်ကြိုးစားခဲ့ရာ စက်မှုထုတ်ကုန်များမှာ တော်လှန်ရေးအစိုးရ
ထက်လာခဲ့သည့် ၁၉၅၉ ခု၊ ဇန်နဝါရီလကထက် နှစ်စဉ်
ပိုဆိုင်နှုန်း တိုးမြင့်လာခဲ့သည်။

ခေတ်စားရာသည် ဤကြားကာလတွင် ကြံ့တော့နေရသည့်
စီးပွားရေး အကြပ်အတည်းများကြားမှ အလုပ်သမား အရေး
များကို ကိုယ်တိုင်ကြပ်မတ်၍ ဂရုတစိုက် ဖြေရှင်းပေးခဲ့ရာ
အလုပ်သမားများ၏တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ်မှာ မပြတ်တက်ကြ
ခဲ့ပါ။ အလုပ်သမားများမှာ သူတို့နေထိုင်သည့် အိမ်၊ သို့မဟုတ်
အနီးအတွက် အိမ်လခ၊ အခန်းလခအဖြစ် သူတို့ ရရှိသည့်
အစာငွေ၏ ၁၀ ပုံတပုံကိုသာ ပေးကြရသည်။ ကျန်းမာရေး
အတွက် အခမဲ့ဆေးဝါးကုသခွင့် ရရှိခဲ့ကြသည်။ အကယ်၍
အကြေးငွေဖြင့် ကုသရပါလျှင်လည်း ကုန်ကျစရိတ် အနည်း
နည်းဖြင့်ကုသနိုင်ကြသည်။ လျှပ်စစ်မီတာခနှင့် ဓာတ်ငွေသုံးစွဲခ
များမှာလည်း တော်လှန်ရေးမတိုင်မီကထက် အဆမတန် လျော့
နည်းခဲ့သည်။ မိခင်အလုပ်သမားများအတွက် ကလေးထိန်း
ငွေများ၊ အလုပ်သမားသားသမီးများအတွက် စာသင်ကျောင်း
များ၊ စာသင်ခန်းများ ဖွင့်လှစ်ပေးထားသည့်အတွက် အလွယ်
အကူ ပညာသင်ကြားခွင့်ရခဲ့ကြသည်။ အပန်းဖြေရိပ်သာများ
အနားယူစခန်းများတွင် စရိတ်သက်သက်သာသာဖြင့် အပန်းဖြေ
အနားယူနိုင်ကြသည်။ သာယာလှသည့် ဗာရာဒေရှိ အပန်းဖြေ
ခန်းတွင် အလုပ်သမားတစ်ဦးသည် မိမိ၏ အိမ်ထောင်စုဘဝလေး
အတွက် ကုန်ကျစရိတ် ၁၄-ဒေါ်လာခွဲမျှဖြင့် ၇-ရက်တိတ်
ပျော်ပျော်ပါးပါး အနားယူအပန်းဖြေနိုင်သည်။

ဤသို့ဖြင့် စက်မှုဌာနဝန်ကြီး ဂွေဗားဗားသည် အလုပ်သမားများ၏ စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးနှင့် သက်သာချောင်ချိရေးများကို ဆောင်ရွက်ပေးရင်းတဖက်မှ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းကို တိုးမြှင့်ခဲ့သည်။ စီးပွားရေး အခက်ခဲများကို ကျော်လွှားခဲ့သည်။

ဂွေဗားဗား၏ စက်မှုဝန်ကြီးဌာနလက်အောက်ရှိ တပြည်လုံးမှ အလုပ်ရုံစက်ရုံများတွင် အလုပ်သမားပေါင်း ၂ သိန်းကျော်ရှိရာ ၎င်းတို့အနက်မှ အလုပ်သမားပေါင်း ၇ သောင်း ၂ ထောင်ခန့်တို့ကို ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတိုးတက်ရေးအတွက် စက်မှုအတတ်သင်တန်းများတွင် ခေါ်ယူ၍ သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

စက်မှုလုပ်ငန်းဌာနဝန်ကြီးအဖြစ် ဂွေဗားဗား တာဝန်ယူဆောင်ရွက်နေစဉ် ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် အလုပ်သမား သပိတ်မှောက်မှုနှစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ တခုမှာ ဟာဗာနားမြို့တော်တွင် ဖြစ်၍ အခြားတခုမှာ အလယ်ပိုင်းဒေသ ပီလစ်ပြည်နယ်မှ စက္ကစက်တခုတွင်ဖြစ်သည်။ ဂွေဗားဗားသည် ဤသပိတ်နှစ်ခုစလုံး ဖြစ်ပွားရာသို့ သူကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ ဂရုတစိုက် ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည်။ သပိတ်မှောက်မှုဖြစ်ပွားရသည့် အခြေခံအကြောင်းရင်းမှာ စက်ရုံအလုပ်ရုံအုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းမှ စီမံခန့်ခွဲသူများ၏ ချွတ်ယွင်းချက်ကြောင့်ဖြစ်ရာ တာဝန်ရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များနေရာတွင် အခြားသင့်တော်၍ အရည်အချင်းပြည့်ဝသူများကို အစားထိုးခန့်ထားပြီး အလုပ်သမားများ၏ နစ်နာမှုများကို ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည်။

“တကယ်အားဖြင့်တော့ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ သပိတ်မှောက်စရာမလိုပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီစက်ရုံအလုပ်ရုံတွေရဲ့ ပိုင်ရှင်တွေဖြစ်နေလို့ပါဘဲ။ တကယ်လို့ သပိတ်မှောက်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြန်ပြီး သပိတ်မှောက်တာနဲ့ အတူတူဖြစ်နေမှာပါဘဲ။ ကျွန်တော်ပြောတာ ရှင်းရဲ့ မဟုတ်လား”

၁၉၆၂ ခုနှစ်အတွင်းက ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် သပိတ်မှောက်မှုနှစ်ခု၏ နောက်ပိုင်းတွင် ဘဝကြောင့် နောက်ထပ်သပိတ်မှောက်မှုများလုံးဝမဖြစ်တော့သည်ကို အမေရိကန် စာရေးဆရာ ရောဘတ်စချီယာ ဆိုသူအား အလုပ်သမားတယောက်က အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့သည်။

ဂွေဗားဗားသည် ကျူးဘားပြည်တွင် အမှိုခိုအောင်းသည့် စီးပွားရေးစနစ် တည်ဆောက်ရာ၌ အလုပ်သမားများ၏ အသိဉာဏ်ကို မြှင့်တင်ရန်စေခဲ့သည်။ သူ့ပို၏ အတွေးအခေါ် အယူအဆကို မြှင့်တင်တိုးတက်စေခဲ့သည်။

ဂွေဗားဗားသည် တော်လှန်ရေး နိုင်ငံရေးသမားတယောက်အဖြစ် အရည်အချင်း ပြည့်ဝခဲ့သည်နှင့်အမျှ အမှိုခိုကင်းသည့် စီးပွားရေးစနစ် တည်ဆောက်ရာတွင်လည်း ကက်မြက်ပြတ်သားသည့်မှာ အငြင်းပွားစရာ မလိုတော့ပြီတကား။

ကြောက်စရာကောင်းသည့်
စာအုပ်တအုပ်

“လက်ဝဲ တော်လှန်ရေးသမားများအနက် အားနက်စထီ
‘ခွေ-ဇွေပားရား’သည် ပြောက်ကျား စစ်ဆင်ရေး ဝါရု
အဖြစ် မော်စီတုန်း၊ ဟိုချီမင်းနှင့် တတန်းတည်းရှိသူဖြစ်သည်။”

အမေရိကန်ပြည်မှ ကမ္ဘာကျော် ‘လိက်ဖိ’ မဂ္ဂဇင်းကြီးတွင်
တခါက အထက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့
သည်။

မှန်သည်။ ဂွေပားရား၏ ဘဝအတ္ထုပ္ပတ္တိကို တိတိကျကျ
လေ့လာသူတိုင်း အထက်ပါ အဆိုပြုချက်ကို ခြွင်းချက်မရှိ

၁။ Life, Vol 43, No. 8, October 16, 1967.

ဆက်ခံကြရမည်သာဖြစ်သည်။ သူသည် နိုင်ငံရေးတွင် အရည်
အချင်း ပြည့်ဝသူ၊ စီးပွားရေးတွင် လုပ်ရပ် ပြတ်သားသူ ဟူ၍
ဆိုခြားအံ့။ ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးတွင် အပြောင်မြောက်ဆုံး၊
အထူးချွန်ဆုံး၊ အထက်မြက်ဆုံး၊ အကြွယ်ဝဆုံး ‘ဆရာတဆူပါရဂူ’
ဟူ၍ ဆိုရမည်သာတည်း။

သူသည် အာဂျင်တီးနားပြည်တွင် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား
ဘဝ၊ ဂွာတီမာလာပြည်တွင် မြေယာတော်လှန်ရေးလှုပ်အားပေး
ဘဝကတည်းက မော်စီတုန်း၏ ‘ပြောက်ကျားစစ် ပွဲမဟာဗျူဟာ
များ’ ကို အခေါက်ခေါက်အခါခါ ‘ဖန်တရာတေအောင်’ လေ့
လာခဲ့သူဖြစ်သည်။ မက္ကစီကိုပြည် ချားလ်ကိုး ခရိုင် ဘောင်ပေါ်
ပြေပြန့်တနေရာတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး အဲလ်ဘာတို ဦးစီးသည့် ကျူး
ဘား ရဲဘော်များ၏ ပြောက်ကျားတိုက်ခိုက်ရေးသင်တန်းတွင်
အစွမ်းပြခဲ့သူဖြစ်သည်။ လူ ၁၂ ယောက်၊ သေနတ် ၁၂ လက်
ဖြင့် စတင်ခဲ့သည့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကို ပြောက်ကျား
စစ်ဆင်ရေးမဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာများအရ သူမတူအောင်
ပြောက်မြောက် ထူးချွန်စွာ ခေါင်းဆောင်ခဲ့၍ ဟာဗားနား
တော်ကို ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက် အောင်လံစိုက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ ပြောက်ကျားအရာတွင် သူတကာထက် ထူးချွန်
ပြောင်မြောက်ခဲ့သည့် ဂွေပားရားအား အရှေ့-အာဖရိကနှင့်
အက်တင် အမေရိကအပါအဝင် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ နိုင်ငံအားလုံး
သို့က အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ‘ပြောက်ကျား’ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်
ဆညီတညွတ်တည်း အသိအမှတ် ပြုခဲ့ကြရသည်မှာ အခြား

ကြောင့်မဟုတ်။ သူ ရေးသားပြုစုခဲ့သည့် ကမ္ဘာကျော် 'ပြော
ကျား စစ်ဆင်ရေး' စာအုပ်ကြီးကြောင့်ပင်တည်း။

ဂေဟားရားသည် ဤ 'ပြောကျား စစ်ဆင်ရေး' စာအုပ်
ကျားဘား တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲခံပြီးခဲ့သည့် နောက်
တိုင်းပြည်၏စီးပွားရေးတာဝန်၊ နိုင်ငံရေးတာဝန်များဖြင့် မအ
မလပ်အောင် ရှိနေသည့်ကြားမှ ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ ပြော
ကျား စစ်ဆင်ရေးကို မည်မျှအလေးထား စိတ်ဝင်စားကြော
သိသာထင်ရှားလှသည်။

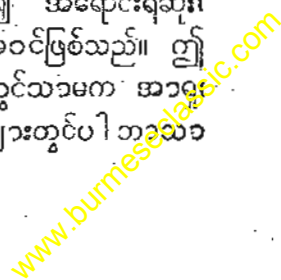
မူရင်း စပိန်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသည့် ဂေဟား
'ပြောကျားစစ်ဆင်ရေး' စာအုပ်ကို ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် နွေရာ
တွင် ပထမဆုံးအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ဤစာအုပ်ကို ကျ
ဘားအစိုးရ၏ အင်းစား (အိုင်-အင်-အင်-အေ) ခေါ် အမျိုးသား
လယ်ယာမြေပြုပြင်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ကြီးကြပ်ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ပြောကျားစစ်ဆင်ရေးသည် ပြည်သူ့ လက်နက်က
တပ်များက လယ်သမားထုကြီးအပေါ် အဓိက မှီခိုအားထား
ဆင်နွှဲရသည့်စစ်ပွဲအဖြစ်ဖြင့် ဂေဟားရားက ဤစာအုပ်ကို အထိ
လယ်ယာမြေပြုပြင်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ထုတ်ဝေခဲ့စေခြင်း
သည်။

စာအုပ်မှာ ထွက်လျှင် ထွက်ချင်း ကျားဘားပြည်တွင်း
မတ လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများအထိပင် ပျံ့နှံ့ ကျော်ကြား
သွားခဲ့သည်။

၁၂ INRA National Institute of Agrarian.

ကျားဘားဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရီသည် ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင်
ဘားဂါးစစ်စခန်းကို ဝင်စီး၍ နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှုဖြင့် ဘာ
အထူးအစိုးရ၏ တရားစွဲဆိုခြင်းကို ခံခဲ့ရစဉ်က ကိုယ်တိုင်
ကျောက်လဲချက်ပေးခဲ့သည်။ အဆိုပါလျှောက်လဲချက်ကို 'ကျွန်ုပ်
အပြစ်မရှိကြောင်း သမိုင်းက အဆုံးအဖြတ်ပေးလိမ့်မည်'
သော အမည်ဖြင့် စာအုပ်ရေးသားကာ ပြန်လည်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ
အထူးပင်ထင်ရှားခဲ့သည်။ မက္ကစီကိုပြည်တွင် ကပ်စထရီ၊ ဂေဟား
စသည့် တော်လှန်ရေး ရဲဘော်များအား ပြောကျား
တန်းပေးခဲ့၍ ကျားဘားပြည်သူ့လက်နက်ကိုင် တပ်မတော်
အဖွဲ့ရာတွင် အကြံဉာဏ်များပေးခဲ့သူ ဗိုလ်မှူးကြီး အဲလ်ဘာ
ကလည်း 'ပြောကျားအတွက် အမေးအဖြေ တရားငါး
ပုဒ်သော အမည်ဖြင့် ပြောကျားစစ်ပွဲ တိုက်ပွဲတိုက်နည်း
ကို စာအုပ်ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ရာ အထူးပင် ကျော်ကြား
သည်။

သို့သော် ဂေဟားရား၏ 'ပြောကျားစစ်ဆင်ရေး' စာအုပ်မှာ
အက်ပါ ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရီနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး အဲလ်ဘာတို့
ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည့် စာအုပ်များထက် ပိုမိုကျော်ကြား
သွားခဲ့သည်။ ဤစာအုပ်ထွက်ပြီးနောက် လက်တင်အမေရိကန်
ဘားလုံးတွင် အကြီးအကျယ် ဂယက်ရိုက်သွားခဲ့သည်။ အုပ်
ပေါင်း ငါးသောင်းကျော် ရိုက်နှိပ်ခဲ့ရ၍ အရောင်းရဆုံး၊
အကြီးကျယ်ဆုံး စာအုပ်များတွင် အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ဤ
စာအုပ်ကို လက်တင်အမေရိကန် နိုင်ငံများတွင်သာမက အာရှ
အမေရိကဥရောပနှင့်မြောက်အမေရိကတိုက်များတွင်ပါ ဘာသာ

အမျိုးမျိုးဖြင့် ပြန်ဆိုခဲ့ကြသည်။ ဤစာအုပ်ကို အရှိန်အင်္ဂါကြီး
မားမွန်နှင့် ဂယက်ရိုက်မှုများကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
အစိုးရတပ်မတော်၏ စစ်ပညာစာစောင်တခုဖြစ်သည့် 'ကင်
တက်အဖွဲ့များပြန်တမ်း' ၁၉၆၁ ခု ဝှန်လနှင့် ဩဂုတ်လများ
တွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့ရသည်။

အင်္ဂလန်ပြည်တွင် ဤစာအုပ်ကို ၁၉၆၂ ခုနှစ် ဂျူလိုင်လ
တွင် ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေခဲ့၍ အထောင်းရ တွင်ကျယ်လှသဖြင့်
ဒီဇင်ဘာလတွင် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရပြန်သည်။
တဖန် ၁၉၆၃ ခုနှစ် မတ်လတွင် တတိယအကြိမ်၊ ၁၉၆၄ ခု
ဧပြီလတွင် စတုတ္ထအကြိမ် စသည်ဖြင့် လေးကြိမ်တိတိ ပုံနှိပ်ထုတ်
ဝေခဲ့ရသည်။ အဆိုပါ အင်္ဂလန်ပြည်မှ ထုတ်ဝေခဲ့သည့် စာအုပ်
တွင် ဘာသာပြန်သူ ဗိုလ်ကြီး လစ်ဒဲလ်တက်က အမှာရေးသား
ခဲ့ရာ သူ့ အမှာတနေရာတွင် ဤသို့ဖော်ပြခဲ့သည်။

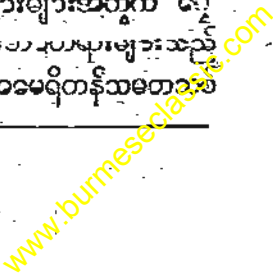
“ယခင်တဆိုလျှင် ပြောက်ကျားစစ်ပွဲသည် အား
နည်းသူများဘက်မှ လက်နက်တခုဖြစ်ခဲ့၏။ သို့ဖြစ်၍ လည်း
ပြောက်ကျားစစ်၏ အဓိကသဘောမှာ ခံစစ်ဖြစ်ခဲ့၏။
သို့သော် အနုမြူခေတ်တွင် ပြောက်ကျားစစ်သည် ကျူး
ကျော်ရေး အသွင်လက္ခဏာတရပ်အဖြစ် တိုးတက် ကြီး
ထွား ပွားများလာနေပြီဖြစ်၍ အနုမြူလက်နက်များ

၁။ စာရေးသူ၏ 'ကစ်စထရီ' အတ္ထုပ္ပတ္တိ
စာမျက်နှာ ၁၅၆၊ ၁၉၉ တွင် ကြည့်ပါ။

ကြောင့် ရွှေမတိုးသာ၊ နောက်မဆုတ်သာ ဖြစ်နေသည့်
အခြေအနေများအပေါ် အမြတ်ထုတ်ရန်သင့်တော်သည့်
လက္ခဏာတခုဖြစ်နေ၏။ ပြောက်ကျားများကို မလှုပ်နိုင်
အောင် အနုမြူဗုံးဖြင့် ကြံချမည်ဟူ၍ ခြိမ်းချောက်ခြင်း
သည် ယင်ကောင်တအုပ်ကို ပန်းဘဲဖိုမှ တူကြီးဖြင့် ကာ
ကွယ်မည်ဟု ပြောကြားသည့်အလားရယ်စရာကောင်း
လှသည့် စကားပင်ဖြစ်၏”

ထို့ပြင် အဆိုပါ စာအုပ်၏ အညွှန်းတနေရာတွင် “စာအုပ်
သည် မှီခိုဖက်ရှုလေ့လာရန် လိုအပ်လှ၏။ အဘယ့်ကြောင့်
သော် 'သဘောတရားများသည် လက်တွေ့ဖြင့် မှန်ကန်
ကြောင်း ထင်ရှားလှ၍' 'လက်တွေ့များသည် ကြောက်စရာ
သောင်းလောက်အောင် အောင်မြင်မှု သရဖူ ဆောင်းနေသော
ကြောင့်တည်း”ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

မှန်သည်။ ဂေဗားရား၏ 'ပြောက်ကျား စစ်ဆင်ရေး'သည်
ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် လက်တွေ့အောင်မြင်မှုရခဲ့
သည့်သဘောတရားများဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် 'အင်အားသည်
အမှန်တရားဖြစ်သည်' ဟူသော အဘိဓမ္မာကိုခံယူ၍ လူ့အင်အား၊
အသိနက်အင်အား၊ ငွေအင်အားတို့ဖြင့် နိုင်ငံငယ်တလေးများ
အပေါ် အနိုင်ကျင့်မနေကြသည့် နယ်ချဲ့သမားများအတွက် ဂေ
ဗားရား၏ 'ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး' သဘောတရားများသည်
ကြောက်စရာကောင်းခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ အမေရိကန်သမ္မတ

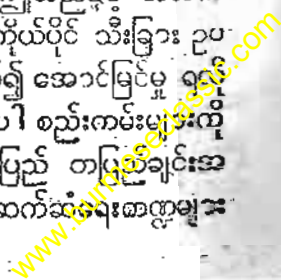
ကနေဒါကိုယ်တိုင် ထိုစာအုပ်ကိုဖတ်ရှုလေ့လာပြီးနောက် ၁၉၆၂ ခု ဇန်နဝါရီလတွင် အမေရိကန် စစ်ဦးစီးချုပ်၏ လက်အောက်ခံ ပြောက်ကျားဆန့်ကျင်ရေးလုပ်ငန်းများကို အာရုံစိုက် လုပ်ကိုင်နိုင်ရေးအတွက် ဌာနသစ်တခုဖွဲ့လှစ်ရန် အမိန့်ပေးခဲ့ရသည်။ သမတ ကနေဒါ၏ အမိန့်အရ အဆိုပါ ပြောက်ကျားဆန့်ကျင်ရေး ဌာနတစ်ခုခံအဖြစ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝီလျံရှော့ဆင်အား ၁၉၆၂ ခု ဖေဖော်ဝါရီလတွင် စစ်ဦးစီးချုပ် လက်အောက်ခံထားခဲ့သည်။ ဂေဟာများ၏ ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးသည် ဤရွေ့ကြွမှုများပင် 'ကြောက်စရာ' ကောင်းလှပါတကား။

နယ်ချဲ့သမားများအတွက် 'ကြောက်စရာ' ကောင်းသည့်ဆိုင်ရာ ကောင်းစရာပင်ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဂေဟာများသည် အဆိုပါစာအုပ်တွင် ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အကျယ်ပြန့်ဆုံးအခိုင်မာဆုံး၊ အထိရောက်ဆုံး သဘောတရားများကို လက်တွေ့နှင့်ပေါင်းစပ် ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ၁၉၃၇ ခုနှစ်က တရုတ်ပြည်ကြီးတွင် ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးစစ်ပွဲကို အောင်မြင်စွာဆင်နွှဲခဲ့သည့် မော်စီတန်၏ တမ္မာကျော် ပြောက်ကျားစစ်ပွဲမဟာဗျူဟာများကို အခြေခံ၍ ၁၉၇၅၊ ၇၆ ခုနှစ်များက ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအတွင်း ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ရသည့် လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲများမှ ဖြစ်သည့် အတွေ့အကြုံများနှင့် ပေါင်းစပ်ကာ ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးများကို သိပ္ပံနည်းကျကျ ဖော်ထုတ် ပြသထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဂေဟာများ၏ တမ္မာကျော် 'ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး' စာအုပ်တွင် အခန်း ၄ ခန်း ခွဲခြားဖော်ပြထားရာ အခန်းတစ်တွင်

ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲ၏ အတွေ့ထွေ စည်းကမ်းချက်များ၊ အခန်းတစ်တွင် ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းရေး၊ အခန်း သုံးတွင် ပြောက်ကျားလှုပ်ရှားမှု၏ စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းများ၊ အခန်း လေးတွင် အခြား အတွေ့ထွေပြဿနာများနှင့် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးမှ အတွေ့အကြုံများကို ဖော်ပြထားသည်။

“လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲတွင် ပြည်သူ့လူထု၏အခြေခံဖြစ်သော ပြောက်ကျား စစ်ဆင်ရေးသည် လက္ခဏာကားဖြင့်၎င်း၊ အသွင်အပြင်အားဖြင့်၎င်း ကွဲပြားခြားနားမှုများ အများအပြား ရှိနေကြသည်။ ဤအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖော်ထုတ်ရေးသားခဲ့ကြသူအားလုံး ခြွင်းချက်မရှိ သဘောတူညီခဲ့ကြသည့်အတိုင်း ဤစစ်ပွဲသည် တစ်စုံတစ်ခုသော မဟာဗျူဟာဆိုင်ရာ ထုံးနည်းဥပဒေများအရ ဆင်နွှဲခြင်းဖြစ်ရာ ယင်းဥပဒေများကို ချိုးဖောက်သူသည် ရှုံးနိမ့်မည်သာ ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်မူထင်ရှားလျက်ရှိသည်။ အတွေ့တွေ့စစ်ဆင်ရေးကြီး၏ အသွင်ပုံသဏ္ဍာန်တစ်ခုဖြစ်သော ပြောက်ကျား စစ်ဆင်ရေးတွင် ဤထုံးနည်းဥပဒေများအားလုံးတို့ဖြင့် အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤသည်နှင့် တဆက်တည်း ဤစစ်ဆင်ရေးတွင် ၎င်း၏ကိုယ်ပိုင် သီးခြား ဥပဒေများ ရှိနေသေးသည်။ အကယ်၍ အောင်မြင်မှု ရလျှင် ပါက မတူခြားနားနေသည့် အဆိုပါ စည်းကမ်းများကို လိုက်နာကြရမည်ဖြစ်သည်။ တိုင်းပြည် တပြည်ချင်းအလိုက် ပထဝီအနေအထားနှင့် လူမှုဆက်ဆံရေးအထူးများ

တွင် ကွဲပြားခြားနားနေကြခြင်းကြောင့် ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးပုံသဏ္ဍာန်များနှင့် လုပ်နည်း လုပ်ဟန်များ ထွင်လည်း ကွဲပြားခြားနားမှုများ ပေါ်ပေါက်လာစေရမည်မှာ မုချပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲများအားလုံးအတွက်မူ အခြေခံ ဥပဒေများကိုပင် အသုံးပြုကြရမည်ဖြစ်သည်။”

ဂေ့ဗားဇားသည် သူ၏ ‘ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး’ စာအုပ်ဝထစာမျက်နှာများတွင် ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးနှင့်ပတ်သက်သည့် အခြေခံသဘောတရားများကို အထက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ဆိုခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး၏ နည်းဗျူဟာကို အောက်ပါအတိုင်း တိတိကျကျ ညွှန်ပြခဲ့သည်။

“ပြောက်ကျားအတတ်၏ အဆုံးသတ် ရည်မှန်းချက်အရ မဟာဗျူဟာဆိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ရယူ အောင်နိုင်လိုသည့်အခြေအနေများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ဆန်းစစ်လေ့လာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

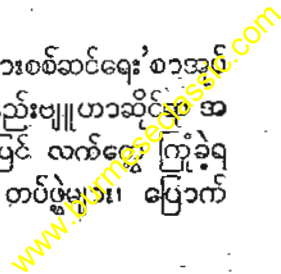
“ရှေးဦးစွာ ရန်သူသည် သူ၏လူအင်အားပြောင်းရွှေ့လှုပ်ရှားမှု၊ လူထုအကူအညီ၊ လက်နက်များ၊ ခေါင်းဆောင်မှု စသည်တို့ကို မည်သို့ စီမံခန့်ခွဲလိမ့်မည်ဟု ပိုင်းခြား ဆုံးဖြတ်ပါ။ ထို့နောက် ဤအခြေအနေ အချက်အလက်များနှင့် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံး မဟာဗျူဟာတခုကို စီမံကြံဆပါ။ သို့ စီမံကြံဆရာ

တွင် အဆုံးသတ်ရည်မှန်းချက်သည် ရန်သူတပ်ကိုချေမှုန်းဖျက်ဆီးပစ်ရန် ဖြစ်သည်ဟုသောအချက်ကို အမြဲတမ်း စိတ်ထဲတွင် စွဲမြဲမှတ်ထားပါ။”

ထိုမှတဖန် နည်းဗျူဟာအရ ပြောက်ကျားတပ်များသည် စစ်ဆင်တိုက်ခိုက်ရာတွင် အမြဲတမ်းစစ်ဘပ်များနှင့်မတူဘဲ ကွဲပြားခြားနားရမည်ဖြစ်ကြောင်းပြဆိုခဲ့သည်။

“ပြောက်ကျားတပ်တပ်၏ တိုက်ပွဲတိုက်နည်းသည်လည်း ကွဲပြားခြားနားရမည်ဖြစ်သည်။ ရုတ်တရက်အလစ်တွင် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အကြွင်းနာကင်းမဲ့ စွာ တိုက်ခိုက်ရမည်။ ထို့နောက် ပြုန်းတန့်ချက်ချင်း ရပ်ပစ်လိုက်ပြီး လုံးဝမလှုပ်မရှားဘဲ ငြိမ်နေကြရမည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် ကိုခိုက်ဒဏ်ရာခြင်းမရှိဘဲ ကျန်နေခဲ့သည့် ရန်သူများသည် အစစ အရာရာ မူလ ပုံမှန်အတိုင်း ဖြစ်လာပြီဟု ထင်နေကြလိမ့်မည်။ ထိုအခိုက် ရုတ်တရက် ပြုန်းတန့်အခြားတနေရာမှ ‘နောက်ထပ်တကြိမ် ထပ်မံ ထိုးနှက်ပစ်ခတ်ရမည်။ မမြော်လင့်ဘဲ လျှပ်တပြက် ထိုးနှက်ချက်သည် မည်မျှ ထိရောက်လှပါ သနည်း။”

ဂေ့ဗားဇားသည် သူ၏ ‘ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး’ စာအုပ်တွင် အထက်ပါအတိုင်း မဟာဗျူဟာ၊ နည်းဗျူဟာဆိုင်ရာ အခြေခံသဘောတရားများကို ညွှန်ပြခဲ့သည့်ပြင် လက်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသည့်သင်ခန်းစာများအရ ပြောက်ကျား တပ်ဖွဲ့များ၊ ပြောက်

ကျားရဲဘော်များအတွက် အသေးစိတ်လိုအပ်ချက်များကိုလည်း အပ်ကျမတ်ကျဖော်ပြခဲ့သည်။

“ပြောက်ကျား တပ်သား တယောက်သည် ခရု တဏှောင်ကဲ့သို့ သူ့နေအိမ်ကို သူ့ပခုံးပေါ်သို့ ထမ်း၍ သယ်သွားသည့်စစ်သားတယောက်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ သူ့အထုပ်အပိုးများထဲတွင် အများဆုံး အသုံးချ၍ ဖြစ်နိုင်မည့် ပစ္စည်းများသည် အရေအတွက် အနည်းဆုံး ဖြင့် ပါရှိစေရမည်”

“ဖနပ်များကို ဝရုစိုက်ကြည့်ကြရမည်။ ဖနပ်များသည် အရေးကြီးဆုံး အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများဟု အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ဖြစ်နိုင်ပါက တပ်သားတိုင်းတွင် ဖနပ်အပို တရန့်စီ ပါသင့်သည်”

“ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များကို အရေအတွက် တသမတ်တည်း မထားပါနှင့်။ လိုအပ်သလို သတ်မှတ် ဖွဲ့စည်းပါ”

“အကယ်၍ တတပ်လုံး လက်နက်တပ်ဆင်ထားပါက တပ်ဖွဲ့ကွဲပေးပေးပြီးနောက် သယ်ယူသည့်အလုပ်ကို ညီတူညီမျှ ခွဲဝေပေးပါ။ သို့မဟုတ်လျှင်လည်း လက်နက်မပါသူများအား အထမ်းသမားအဖြစ် စည်းရုံး အသုံးပြုပါ”

“ချီတက်ရာလမ်းတလျှောက်တွင်လုံးဝ တိတ်ဆိတ်မှု ရှိအောင် သတိပြု ထိန်းသိမ်းပါ။ လက်ဖြင့် အချက်ပြ၍

ဖြစ်စေ၊ တဆင့်စီ၊ တယောက်စီ တီးတိုးပြော၍ဖြစ်စေ အဆင့်ဆင့် အမိန့်ပေးသွားပါ”

“တပ်သားများ အနားယူခြင်း၊ ထခြင်းများကို အချိန်နားချိဖြင့် ကန့်သတ်ထားပါ။ အပျော်အပါး၊ အစားနေခြင်းဖြင့် အချိန်ကို မေ့လျော့ ပေါ့ဆမနေစေပါနှင့်။ အရက်သေစာများ လုံးဝ သောက်ခွင့်မပြုရ”

နောက် ဂေဗားရားသည် ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်းလိုအပ်သည့်အချက်အလက်များ၊ ပြောက်ကျားရဲဘော်စည်းရုံးရေးတပ်ဝန်များ၊ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲများတွင် ပြုရမည့် နည်းပရိယာယ်များ၊ ကျေးရွာလယ်သမားတို့ ဆက်ဆံရာတွင် လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်းများ စသည်တို့ ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးတွင် အရေးကြီးသည့် ဝါဒများ၊ ဆေးဝါးကုသရေး၊ ရိက္ခာစုဆောင်းရေး၊ သတင်းစာလှမ်းရေး စသည်များကိုပါ သူ၏ စာအုပ်တွင် ကျယ်ပြန့်စွာ ရေးသားညွှန်ပြခဲ့သည်။

အဆိုပါ ညွှန်ပြချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဂေဗားရားအရေးသားခဲ့သမျှ အချက်အလက်အားလုံးတို့သည် ကျားတို့၏ ကျွန်ုပ်လေလာဆည်းပူးရရှိခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံအပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အခြားအခြေအနေများအရ မတူကွဲပြားသည့် နည်းပရိယာယ်တို့ ကျင့်သုံးနိုင်ကြသည်သာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် လေခင်းပြသည့်သဘောဖြစ်ရာ ဤစာအုပ်သည် သူများ

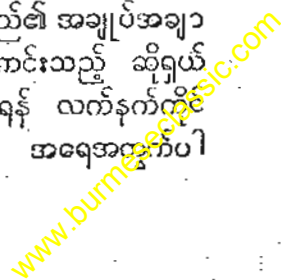
ဟော သမ္မာကျမ်းစာ မဟုတ်ဟူ၍ ဝိုင်ပိုင်လင်းလင်း ဝန်ခံခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး၌ အဆိုပါ 'ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး' စာအုပ်၏ နိဂုံးချုပ်နောက်ဆက်တွဲအခန်းတွင် ကျူးဘားပြည်၏ လက်ဝင်း အခြေအနေနှင့် အနာဂတ်အလားအလာများကို ဂွေဗားဗားဗား မွန်းဆဖော်ပြခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အောင်ပုံ ခံ၍ တော်လှန်ရေး အစိုးရ တက်လာပြီးနောက် ဤတော်လှန်ရေးကြီးနှင့် တော်လှန်ရေးအစိုးရတို့အား အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမားက ကြီးစားပမ်းစား ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်ရန် ကြံစည်နေကြပုံများကို ဖွင့်ချခဲ့သည်။ ကျူးဘားပြည်ကလေးနှင့် မိုင် ၉၀ မျှသာဝေးသည့် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုကြီး၏ အရင်းရှင်ကြီးများ၏ အားပေးကူညီမှုဖြင့် ပြည်တွင်း သိစွာ ဖောက် တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားတို့သည် အချိန်မရွေးကျူးကျော် တိုက်ခိုက် လာနိုင်ကြောင်းများကို သတိပေးရေးခဲ့သည်။

ဂွေဗားဗားဗားသည် သူ၏ 'ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး' စာအုပ် တွင် အမေရိကန်အစိုးရနှင့် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကြီး များစာ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရအား အခါသင့်၍ အခွင့်သာသည့်တနေ့တွင် ဖြိုချဖျက်ဆီးပစ်ရန် 'ဆင်ကြံကြံ နေကြောင်း ဖော်ပြသတိပေးခဲ့သည်မှာ 'လူကြား တောင်ရီ မဟုတ်။ တမင်သက်သက် ကျူးဘားပြည်သူများ ချောက်ချား

ဆင် မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံသတိပေးခဲ့သည်မဟုတ်။ ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအစိုးရ တက်လာခဲ့သည့်အချိန်မှစပြီး ကျူးဘား ပြည်ပတက်သက်၍ အမေရိကန်အစိုးရ၏ သဘောထားများ၊ သဘောဆောင်ချက်များနှင့် ကြံစည်ချက်များကို မျက်ခြည်မပြတ် တွေ့ဆုံတုံ့ပြန်မှု နယ်ချဲ့သမား၏ အန္တရာယ်ကို အလေးအနက် ထည့်သွင်းစဉ်းစားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ၁၉၅၄ ခုနှစ်က ဂွာတီ ဟော အစိုးရအား တန်ပြန် တော်လှန်ရေး သမားများက အစီအစဉ်အတိုင်း အကူအညီဖြင့် ဖြုတ်ချခဲ့ဘူးသည့် သင်ခန်းစာကို သူတို့သည် ကြုံခံခဲ့ရဘူးသဖြင့် ကျူးဘားပြည်တွင် အလားတူ ဖြစ်ရလေအောင် ကြိုတင်သတိပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ နယ်ချဲ့သမားအန္တရာယ်ကိုမျက်ခြည်မပြတ်ရန် ကျူးဘား ပြည်သူများအား သတိပေးခဲ့သလို သူကိုယ်တိုင်ကလည်း တော်လှန်ရေးသတိ ရှိခဲ့သည်။ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးစသည့် တိုင်းပြည် ဝန်များဖြင့် မအားမလပ်အောင် ရှိနေသည့်အထဲမှ နယ်ချဲ့ သမားကို ကာကွယ်ရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက် သံ၊ ချက်ကိုလို့ဗေးကီးယား စသည့် ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံများမှ ကာကွယ်ရေး၊ သံချုပ်တာကားများ၊ လေယာဉ်ပစ် အမြောက် အမြောက်နှင့် နောက်ဆုံးပေါ် လက်နက်မျိုးစုံတို့ကိုပေး၍ ကျူးဘား တပ်မတော်အား ခေတ်မှီလက်နက်ကိုင် တပ်မတော်ဖြစ် စေရန် ပံ့ပိုးလောင်းခဲ့သည်။ ကျူးဘားပြည်၏ အချုပ်အခြာ စာပိုင်ဆိုင်သည့် လွတ်လပ်ရေးနှင့် အမှီခိုကင်းသည့် ဆိုရှယ် စီးပွားရေး တည်ဆောက်မှုကို ကာကွယ်ရန် လက်နက်ကိုင် တော်အင်အားကို အရည်အချင်းဆော အရေအတွက်ပါ ပေးခဲ့သည်။

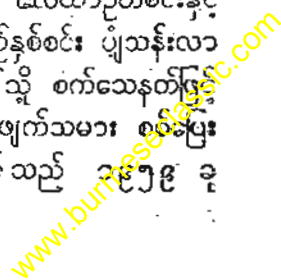
အထူးသဖြင့် နယ်ချဲ့အန္တရာယ်၊ ပြည်တွင်းသစ္စာဖောက်မှု၊ အန္တရာယ်နှင့် တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများ၏ အန္တရာယ်များကို ထိထိရောက်ရောက် ကာကွယ်ရန်အတွက် ဂွေဗားဗား၏ လေ့ရှိသည့် လုပ်ဆောင်ချက်မှာ ပြည်သူများအား လက်နက်ထပ်ဆင့်ပေးခြင်းအားဖြင့် ပြည်သူ့စစ်များကို အကျယ်ပြန့်အဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဂွေဗားဗားသည် ယခုကဲ့သို့ စပ်ကူးမတ်ကူးကာလတွင် တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းများ၏ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရာ၌ လက်နက်ကိုင်တပ်မတော် တခုတည်းကိုသာ အားကိုး၍ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း အခိုင်အမာ သဘောပေါက် ခံယူထားသူဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ သာမန် အရပ်သူ အရပ်သားမှန်သမျှ အရွယ်ရောက်သူတိုင်းအား လက်နက် ထပ်ဆင့်ပေးရန် တော်လှန်ရေးအစိုးရ ဖွဲ့ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ၁၉၅၉ ခု နှစ်ဦးပိုင်းကပင် ကပ်စထရီအဖွဲ့တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုစဉ်က အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ပြည်သူ့စစ် ဖွဲ့စည်းရေးလုပ်ငန်းသည် အတောအထည်မပေါ်သေးဘဲရှိခဲ့ရာ ဩဂုတ်လနှင့် အောက်တိုဘာလများအတွင်းက အမေရိကန်ပြည် ဖလော်ရစ်ဒါကမ်းခြေမှ ရုတ်တရက်ထွက်သည့် လေယာဉ်များ ကျူးဘားပြည်ပေါ်သို့ ကျော်ကျော်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးနောက် ပြည်သူ့စစ်ဖွဲ့စည်းရေးကို ထိထိရောက်ရောက် လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် ဂွေဗားဗား၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ကျူးဘားတပြည်လုံး နေရာအနှံ့အပြားတွင် ပြည်သူ့ စစ်များပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြ

သည်။ စက်ရုံအလုပ်ရုံများ၊ အလုပ်သမားများ၊ အစိုးရဌာနများမှ အမှုထမ်းအရာထမ်းများ၊ ကျေးလက် တောရွာများမှ လယ်သမားများနှင့် မြို့ကြီးမြို့ငယ်များမှ အရွယ်ရောက်၍ ကျန်းမာသန်စွမ်းသည့် အရပ်သူအရပ်သားများသာမက ကျောင်းသူကျောင်းသားများပါ မကျန် နယ်ချဲ့သမားနှင့် တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများ၏အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရန် ပြည်သူ့စစ်တပ်ဖွဲ့များတွင် အင်တိုက်အားတိုက် ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ လက်နက်များကိုင်တွယ်နည်း၊ ပစ်ခတ်နည်းနှင့် တိုက်နည်း ခိုက်နည်းများကို အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်ခဲ့ကြသည်။

အလုပ်သမားများ၊ အမှုထမ်း အရာထမ်းများ၊ လယ်သမားများနှင့် အရပ်သူ အရပ်သား၊ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများသည် ပြည်သူ့စစ်တပ်ဖွဲ့များနှင့် အစိုးရက အမိန့်အာဏာဖြင့် ယခင်က အမေဗျော့ဆွဲခြင်းကြောင့် ပါဝင်ကြသည်မဟုတ်ဘဲ သူတို့ကိုယ်တိုင်က တော်လှန်ရေးအသိလူတန်းစား အသိများဖြင့် လေးအနက် သဘောပေါက်ပြီး ပါဝင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ရုပ်ဖျက်သားသည် အမေရိကန် လေယာဉ်များ ကျူးဘားပြည် မြို့ကြီးပြကြီးများပေါ်သို့ မကြာခဏ ကျူးကျော်ပျံသန်းလာခြင်း၊ ၁၉၅၉ ခု ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်နေ့က အမေရိကန်ပြည် ဖလော်ရစ်ဒါကမ်းခြေမှ လေယာဉ်တစင်းနှင့် နှိပ်စက်မှုပြည်၊ နန်ကိုဒီဗင်ဂိုမြို့မှ လေယာဉ်နှစ်စင်း ပျံသန်းလာခဲ့ပြီး ကျူးဘားပြည် မြို့ကြီးပြကြီးများပေါ်သို့ စက်သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်သွားကြခြင်း၊ တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းများ စစ်အဖွဲ့အစည်းဆောင်တဦးဖြစ်သူ ခိုင်ယလ်လန်စ် သည် ၁၉၅၉ ခု

လင်းယုန်ဖောင်ဖောင်

၂၃၈

အောက်တိုဘာလ ၂၁ ရက်နေ့က အမေရိကန် လေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် ကျူးဘားပြည်ပေါ်သို့ ဗျံသန်းလာပြီး တော်လှန်ရေးအစိုးရ ဆန့်ကျင်ရေး စာရွက်စာတမ်းများ ကြေညာခဲ့ခြင်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့် ဖေဖော်ဝါရီ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ဟာဗားနားပြည်ပေါ်သို့ ရုပ်ဖျက်ထားသည့် လေယာဉ်တစ်စင်းက ဗုံးများ ကြေညာခဲ့ခြင်း စသည့် ဖြစ်ရပ်များသည် ကျူးဘားအလုပ်သမားလယ်သမားနှင့် လုပ်သားပြည်သူများအား တော်လှန်ရေးသမားနှင့် တော်လှန်ရေးအသိများ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ တချိန်တည်းတွင် အမေရိကန်ပြည်၌ ခိုလှုံနေကြသည့် သစ္စာဖောက် စစ်ပြောများက စီအိုင်အေ အကူအညီဖြင့် ကျူးဘားပြည်သို့တက်ရောက်ပြီး တန်ပြန်တော်လှန်ရေးလုပ်ရန် ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းနေသည့် အတင်းကလည်း တော့မီးပမာ ပျံ့နှံ့နေခဲ့ရာ ကျူးဘားလုပ်သားပြည်သူတစ်ရပ်လုံးသည် မိမိတို့ဆန္ဒအလျောက် ပြည်သူ့ စစ်တပ်ဖွဲ့များသို့ ဝင်ရောက်ကာ တိုင်းပြည်ကိုကာကွယ်ရန် ပြင်ဆင်လာခဲ့ကြသည်။

ဂွေဗားရားသည် ပြည်သူ့စစ် ဖော်ထုတ်ရေးကို တပြည့်လုံး အနှံ့အပြား စည်းရုံးလုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ လက်နက်ကိုင် ပြည်သူ့စစ်ဘဏ်ဖွဲ့ဝင်ပေါင်း ၃၅၀၀၀ အထိ ရှိလာခဲ့သည်။ အော်တော်လှန်ရေးသတိ အပြည့်အဝ ရှိနေကြသည့် ဤပြည်သူ့စစ်များသည် ကျူးဘားကမ်းခြေများတွင်၎င်း၊ လယ်တော ယာယီများတွင်၎င်း၊ မြို့ကြီးပြကြီးများမှာ စက်ရုံအလုပ်ရုံနှင့် အစိုးရအဆောက်အဦ ခေါင်မိုးများပေါ်တွင်၎င်း လက်နက် ကိုယ်

တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများ ကျူးကျော်မှုကို ကာကွယ်ရန် အဆင်သင့် ရှိနေခဲ့ကြသည်။

.....

သို့ဖြစ်ရာ ဂွေဗားရား၏ လက်တွေ့ရော သဘောတရားပါ အာဏာလှည့် ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး စာအုပ်သည် နယ်ချဲ့အစိုးရနှင့် တော်လှန်ရေးအဖျက်သမားများအတွက် ကြောက်ရွံ့စေကောင်းလှသည့် စာအုပ်တစ်အုပ်ပါတစား။

တန်ပြန်တော်လှန်ရေး
ခဏ္ဍာရီပုံပြင်များ

ကျူးဘားပြည်ကလေးအား မျက်စိဒေါက်ထောက်၍ ကြည့်
နေကြသော အမေရိကန်သတင်းစာဆရာများ၊ အမေရိကန် အ
ရင်းရှင်ကြီးများ၊ အမေရိကန် စံစမ်းထောက်လှမ်းရေး စီအိုင်
အေ သူလျှိုများနှင့် ပင်တဂွန်စစ်ဌာနချုပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ
သည် ၁၉၆၅ ခု နှစ်ဦးပိုင်းလောက်တွင် မျက်လုံးပြူးစရာ အ
ဖြစ်တခုကို ကြုံတွေ့လာခဲ့ကြသည်။

သူတို့တတွေ မျက်လုံးပြူးစရာ ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည့် အဖြစ်မှာ
အခြားမဟုတ်။ ဂွေဗားဏားတယောက် ၁၉၆၅ ခု မတ်ထ
လောက်တွင် ကျူးဘားပြည်ကလေးမှ ရုတ်တရက် ပျောက်ခြင်း
မလှ ပျောက်ကွယ်သွားသောကြောင့်တည်း။

ဂွေဗားဏားသည်ကျူးဘားတော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲစာလအတွင်း
ပြောကံကျားစစ်ပွဲကို သူမတူအောင် ခေါင်းဆောင်ခဲ့သူဖြစ်
သည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ တက်လာပြီးနောက်
အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့ ဆိုရှယ်သစ် စီးပွားရေးစနစ် တည်ဆောက်ရာ၌
အမေရိကန် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကြီးများ တုန်လှုပ်
ပျောက်ချားရလောက်အောင် လက်စွမ်းပြခဲ့သူဖြစ်သည်။ အမေ
ရိကန်အရင်းရှင် သတင်းစာဆရာများနှင့် အမေရိကန်အရင်းရှင်
သရေစီ ဝါဒသမားများအား ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်
အောင် နိုင်ငံရေးအရ ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်လှသူဖြစ်သည်။ ပင်တဂွန်
ဌာနချုပ်မှ အမေရိကန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများ၊ စီအိုင်အေသူလျှို
များနှင့် တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများ၏ စစ်ရေးကျူး
ချော်မှုများကို နှလံမထူနိုင်အောင် ထိုးနှက်ချေမှုန်းခဲ့သူဖြစ်
သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အမေရိကန်အရင်းရှင် အသိုင်းအဝိုင်း တခုလုံးက
ကျူးဘားခေါင်းဆောင်များထဲတွင် ဂွေဗားဏားသည် နံပတ်
အမြင့်ဆုံး ကြောက်စရာကောင်းဆုံးလူ ဟူ၍သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။
အမေရိကန်ပြောရမည့်ဆိုလျှင် ဂွေဗားဏားသည် အဖက်ဖက်တွင်
အထိထိထိထိပင် ပို၍ လက်သံပြောင် သည်ဟု တထစ်ချ မှတ်
တမ်းကြသည်။ သို့မှတ်ယူထားကြသည့်အလျောက် ကျူးဘား
ပြည်တွင် ဂွေဗားဏားလုပ်သမျှ ပြောသမျှ မျက်စိကိုဖွင့် နားကို
ပြန်၍ မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်နေခဲ့ကြသည်။ ဂွေဗားဏား၏
အလားလှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှ မှန်ပြောင်းနှင့်ကြည့်သလို မျက်စိ
ဒေါက်ထောက်၍ ကြည့်နေခဲ့ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် ယင်းသို့အမြဲပြတ် အကဲခတ်ကြည့်နေသည့်ကြား
 ထဲက ဂွေဗားရားတယောက် သျှိုန်းအာယာ ဝိုမောက်၍ ကိုယ်
 ပျောက်သလို ကျူးဘားပြည်မှ ပြန်ကန် ပျောက်ကွယ်သွား
 ခဲ့ရာ အမေရိကန်အရင်းရှင် အသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုမှာ ကြီးကုန်း
 တောင်းမောက်သလို ဝယောက်ဂယ်ကံ ဖြစ်သွားကြရသည်။
 မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူး အရူးလမ်းမှားသည့်ပမာ ယောင်ချာ
 ချာ ဖြစ်သွားကြသည်။

ဂွေဗားရားသည် ၁၉၆၄ ခု ဒီဇင်ဘာလထဲပင် သူရဲဘော်
 ကြီး ကပ်စထရီနှင့်အတူ နိုင်ငံတကာသို့ ခရီးရက်ရှည်လှည့်လည်
 သွားလာခဲ့သေးသည်။ အလွန်သေးငယ်လှသည့် တိုင်းပြည်က
 လေးတပြည်မှ အလွန်အရှိန်အဝါ ကြီးမားလှသည့် လက်နက်
 ကိုင် တော်လှန်ရေးကြီးကို အတူတကွ လက်တွဲခေါင်းဆောင်ခဲ့
 ကြသည့် တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်ကြီး နှစ်ယောက်သည်
 ရှေးဦးစွာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယူးယောက်မြို့တော်တွင်
 ကျင်းပနေသည့် ၁၉ ကြိမ်မြောက် စာမ္ဘာကုတသမဂ္ဂ အထွေ
 ထွေညီလာခံကြီးသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုမှတပန် အယ်လ်
 ဂျီးရီးယား၊ အနောက်အာဖရိကနှင့် အိဂျစ်သမ္မတနိုင်ငံများသို့
 ခရီးဆန်ခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးအပြန်ခရီးတွင် တရုတ်ပြည်သူ
 သမမတနိုင်ငံ ပီကင်းမြို့တော်သို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ကပ်စထရီနှင့် ဂွေဗားရားတို့၏ ကမ္ဘာလှည့် ချစ်ကြည်ရေး
 ခရီးသည် ၃ လမျှ ကြာညောင်း၍ ၁၉၆၅ ခု မတ်လဆန်း
 လောက်တွင်မှ ကျူးဘားပြည်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ သို့ပြန်
 ရောက်ခဲ့ကြပြီး တနင်္ဂနွေတပတ်ခန့်အကြာတွင် ဂွေဗားရားကို
 ခြေရာခံ၍ ခရေတော့ဘဲဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ပထမသော် အမေရိကန် သတင်းစာဆရာများသည် ဂွေဗား
 ရားအား လူထုအစည်းအဝေးများအခမ်းအနားများတွင် မမြင်
 မတွေ့ရသည်မှာ ကမ္ဘာလှည့်ရာမှအပြန် ခရီးပန်လာသဖြင့်ခေတ္တ
 ခဏမျှ အပန်းဖြေနေခြင်း၊ သို့မဟုတ် အနည်းငယ် မမာမကျန်း
 ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ဟူ၍ ယူဆခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ဂွေဗားရား
 အား လူထုပရိသတ် အတွင်း၌သာမက တာဝန်ရှိသည့် အစိုးရ
 ဌာနများ၊ ရုံးများတွင်ပါ မတွေ့မမြင်ကြရဘဲ ရှိနေခဲ့ရာ အမေရိ
 ကန် သတင်းစာများနှင့်တကွ နိုင်ငံတကာမှ အရင်းရှင် သတင်း
 ပြန့်ချိရေးဌာနများကပါ ဂွေဗားရား ပျောက်နေသည့် သတင်း
 ကို အပူတပြင်းစုံစမ်းလာကြသည်။ ခဏကလွမ်းလာကြသည်။

ဂွေဗားရားသည် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ကုလသမဂ္ဂ ညီလာခံ
 တက်ရန် အမေရိကန်ပြည်သို့တက်ရောက်ခဲ့စဉ်က စီဘီအက်စ်ခေ ၂
 ဗဟိုအသံလွှင့်ဌာနမှ ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်ဖြင့် အမေရိကန်
 ပြည်သူများအား မိန့်ခွန်းတခုပြောကြားခဲ့သေးသည်။ အဆိုပါ
 မိန့်ခွန်းတွင် “ပြည်သူတွေဟာ သူတို့ရဲ့လွတ်မြောက်ရေးအတွက်
 ကိုက်ပိုင်နေတဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့ဟာ သူတို့ကို စိတ်ဓာတ်အား
 ပြီးသာ ကူညီနေဖို့မပြီးသေးဘူး။ သူတို့ကို စစ်ရေးအရ အတွေ့
 အကြုံကြယ်ဝလာအောင် သင်ပေးပြုလုပ်ဖမ်းမိမှုလဲ လက်တင်
 အမေရိကနိုင်ငံတိုင်းမှာ တိုက်ပဲ့တွေဖြစ်လာမယ်” ဟူ၍ ပွင့်ပွင့်
 သင်းလင်း ရှင်းရှင်းကြီးပြောကြားခဲ့သည်။

အမေရိကန် စီအိုင်အေ သူလျှိုအဖွဲ့ကြီးသည် အထက်ပါ
 ဂွေဗားရား၏ တွင်းတွင်းကြီးပြောကြားခဲ့သည့် မိန့်ခွန်းကြောင့်

ဝေ့ဗားရား ပျောက်နေသည်ကိုစွဲတွင် ပိုမို တုန်လှုပ်ချောက်ချား
 နေကြသည်။ ဝေ့ဗားရားဘယ်မှာ ရောက်နေသည်ကို မီးခိုးကြွက်
 လျှောက်လိုက်သလို ဖိုတ်ပူမီးတိုက် လိုက်ရှာကြသည်။ တောင်
 အမေရိကတိုက်မှ သူ့ရောက်နေမည်ဟု ထင်ရသည့် နိုင်ငံများ
 သူ့သားလိမ့်မည်ဟု ယူဆရသည့် တိုင်းပြည်များသို့ သူ့လျှို့ဝှက်
 လွတ်၍ အပူတပြင်း ရှာကြဖို့ကြသည်။ သို့သော် ရဲခေါင်
 မြေခက်ကျား ဝေ့ဗားရားကို လားလားမျှမမြင်။ အရိပ်အယောင်
 ပင် မတွေ့ကြရ။

ဤတွင် အမေရိကန်အရင်းရှင် အသိုင်းအဝိုင်းသည် ပျောက်
 ဆုံးနေသည့် ဝေ့ဗားရားနှင့် ပတ်သက်၍ တော်လှန်ရေးသမား
 များထံမှ ရရှိသည့် မဟုတ်မဟပ် လုပ်ငတ် ခဏ္ဍာရီများကို
 ကမ္ဘာ့အနှံ့အပြား ထုတ်လွှင့်ဖြန့်ချိကြတော့သည်။

ထိုအချိန် ထိုအခါ ၁၉၆၄-၆၅ ခုနှစ်ကာလတွင် ဆိုရှယ်
 လစ် နိုင်ငံများအတွင်း ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် တရုပ်ပြည်သူ့သမား
 နိုင်ငံတို့သည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကုန်မြို့နစ် လှုပ်ရှားမှုများတွင်
 အယူအဆ သဘောတရားရေးအရ ကွဲပြားမှုများ ဖြစ်ပွားနေ
 ကြသည်။ တရုပ်ခေါင်းဆောင်များက ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်
 များအား 'ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရေးဝါဒီများ' ဟူ၍ စွပ်စွဲခဲ့ကြသ
 ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်များကလည်း တရုပ်ခေါင်းဆောင်များ
 အား 'မိုက်ရူးရဲ စွန့်စားရေး သမားများ' ဟူ၍ တင်ကြား
 တဖက် အပြင်းအထန် ပုတ်ခတ်နေကြသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။
 ထိုအချိန်ထိုကာလ ၁၉၆၄ ခု ဇူလိုင်လအတွင်းက ဝေ့ဗားရား
 သည် အမေရိကန်ပြည်၌ ရုပ်မြင်သံကြား မိန့်ခွန်းပြောကြ

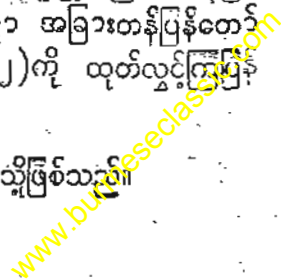
ခဲ့ရာတွင် တောင်အမေရိကတိုက်မှ အမေရိကန် သြဇာခံနိုင်ငံ
 အချို့အား ဆိုဗီယက်ယူနီယံက စီးပွားရေး ဆက်သွယ်မှုများ
 ပြုလုပ်နေခြင်းသည် နယ်ချဲ့သမားနှင့် ဖက်လုံတကင်း ပူးပေါင်း
 ခြင်းပင်ဖြစ်သည်ဟုဆိုကာ ဆိုဗီယက်ယူနီယံအား ရှုတ်ချပြစ်တင်
 ခဲ့သည်။

ဤအချက်ကို အထောက်အထား အကိုးအကား ပြု၍
 ကပ်စထရီနှင့်ဝေ့ဗားရားတို့သည် ကျူးဘားပြည်သူ့ပြန်အရောက်
 တွင် တယောက်နှင့်တယောက် အကြီးအကျယ် စကားများကြ
 သည်ဟုဆိုသည်။ နောက်ဆုံး၌ 'ဆိုဗီယက် ဘက်တော်သား'
 ကပ်စထရီသည် 'တရုတ်ဘက်တော်သား' ဝေ့ဗားရား အပေါ်
 ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြေခင်းထွက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုသို့
 စကားများ ရန်ဖြစ်ကြပြီးနောက် ဝေ့ဗားရားတယောက် ပျောက်
 ခြင်းမလှ ပျောက်သွားသည်ဟု ဆိုသည်။

ဤသည်မှာ 'ယုံကြည်စိတ်ချရသော' တန်ပြန် တော်လှန်
 ရေးသမားများထံမှ ရရှိ၍ အရင်းရှင် သတင်းစာ ဆရာများက
 ကမ္ဘာ့သို့ဖြန့်ချိခဲ့ကြသည့် ခဏ္ဍာရီပုံပြင် အမှတ်(၁)ပင် ဖြစ်
 သည်။

ဤပုံပြင်အမှတ်(၁)ကို အထောက်အကူ ပြုသည့် အနေဖြင့်
 'မျက်စိကြီးနားကြီးများ' ဖြစ်ကြသော အခြားတန်ပြန်တော်
 လှန်ရေးသမားများက ပုံပြင် အမှတ်(၂)ကို ထုတ်လွှင့်ကြပြန်
 သည်။

အဆိုပါ ပုံပြင် အမှတ်(၂)မှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

၁၉၆၂ ခု အောက်ထိုဘာအတွင်းက အမေရိကန် သံမဏိကနေဒီသည် ကျူးဘားပြည်သို့ ဆိုဗီယက်ယူနီယံမှ ဒုံးပျံလက်နက်များ တင်ပို့နေသည်ကို တားဆီးသောအားဖြင့် အမေရိကန် ရေတပ်ကြီးဖြင့် ကျူးဘားပြည်ကလေးအား ဝိုင်းဝန်းပိုက်ဆို့ထားခဲ့သည်။ ကျူးဘားပြည်သို့ ခုတ်မောင်းလာသည့် ဆိုဗီယက်သင်္ဘောများအား လမ်းခုလတ် ပင်လယ်ပြင်တွင် ရုပ်တန်ခိုးတက်ဖျက်ရှာဖွေခဲ့သည်။ ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ တကမ္ဘာလုံး ဂယက်ရိုက်ကာ တတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်လုဆဲဆဲအခြေအနေမျိုးသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် ဆိုဗီယက်ဝန်ကြီးချုပ် ကရုရှက်သည် အမေရိကန်အစိုးရ၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့် ကျူးဘားပြည်သို့ လက်နက်များ ဆက်လက်တင်ပို့ခြင်းမပြုတော့ရုံမျှမက ပိုထားနှင့်ပြီးဖြစ်သည့် ဒုံးပျံလက်နက်များကိုပင် ပြန်ဖြုတ်၍ ကျူးဘားပြည်မှ ပြန်လည် သယ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။

ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဂွေဗားဏားသည် ဆိုဗီယက်ယူနီယံအပေါ် အကြီးအကျယ် မကျေမနပ် ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ အထူးအဖြင့် ဆိုဗီယက်ဝန်ကြီးချုပ် ကရုရှက်အား ဒုံးပျံများကို သူတံ ပို့ခဲ့ပြီး သူတံပြန်ဖြုတ်ယူသွားခဲ့၍ အမေရိကန်နယ်ချဲ့သမားကို အရှုံးပေးလက်မြောက်ပြီး ကြောက်ချေးပါသို့ ဟူ၍ ဂွေဗားဏားက ရစရာမရှိအောင် ပြောခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ထိုစဉ်ကတည်းက ဂွေဗားဏားသည် ဆိုဗီယက်ကို စိတ်နာနေခဲ့ရာမှ နောက်ဆုံးတွင် ဆိုဗီယက်ကို ကျေးဇူးရှင်အဖြစ် သဘောထားသည့် ကပ်စထရီနှင့် ယခုကဲ့သို့ 'နောင်ဂျီနီ' ချကြသည် အထိ ဖြစ်လာခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

ဤပုံပြင် အမှတ်(၁)နှင့် (၂)တို့၏ နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ပြင်အမှတ်(၂)ကို 'ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသည်' တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမားများ၏ အရင်းရှင် သတင်းစာဆရာများနှင့် သတင်းရေးချီရေးငွေခမ္ဘာများအား တီးတိုး ပြောကြားခဲ့ကြပြန်သည်။ ဤသော ဤပုံပြင်အမှတ်(၃)မှာ ဇာတ်လမ်းအားဖြင့် ၃ မျိုးစား ကွဲပြားနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ကွဲပြားပုံ ကွဲပြားနည်းမှာ ပထမဇာတ်လမ်းအရ ကပ်စထရီသည် ဂွေဗားဏားအား အထူးမှ ဖြုတ်ချလိုက်ပြီဟု ဆိုသည်။ ဒုတိယ ဇာတ်လမ်းကမူ ကပ်စထရီ၏အမိန့်အရ ဂွေဗားဏားအား ထောင်သွင်း အကျဉ်းစားလိုက်ပြီဟုဆိုသည်။ တတိယဇာတ်လမ်းအရမူကား ကပ်စထရီ၏ လက်ချက်ကြောင့် ဂွေဗားဏားမှာ လူပြည်တွင်၍ မရှိတော့ဘဲ အသတ်ခံခဲ့ရပြီဟုဆိုသည်။

ဤသည်တို့မှာ ဂွေဗားဏား ကျူးဘားပြည်မှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တန်ပြန်တော်လှန်ရေး သမားများ၏ အရင်းပေး၍ အရင်းရှင် စာနယ်ဇင်းများက ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ ဖြန့်ချိခဲ့ကြသည့် နှော့ကိုးညွှန်းများပင်ဖြစ်သည်။

အရင်းရှင်သတင်းစာများ၊ ဂျာနယ်များနှင့် မဂ္ဂဇင်းများသည် မလိုတမျိုး လိုတမျိုး ဂျပိုးကိုလိပ်ဖြစ်အောင် ဆင်ကို ဆိတ်ဖြစ်အောင် ရေးသားသည့်အတတ်၌ တဖက်ကမ်းခတ်ကြသူများဖြစ်သည်။ အထူးအဖြင့် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်တွင် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖြစ်ပွားပေ ပေါက်နေသည့် အရေးအခင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ တဖက်စောင်းနင်း ဖော်ပြခြင်းဖြင့် သာမန်ရိုးသားသည့် ပြည်သူ

မျှား၏ မျက်စိကို သဲဖြင့်ပက်တတ်ကြသည်။ အမျိုးသားလူတို့ မြေခက်ရေး နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် ပြည်သူ့ လှုပ်ရှားမှု သတင်းမှန်သမျှကို တတ်နိုင်သမျှ မေ့ခင်ချတတ်ကြသည်။ မတတ်နိုင်သည့်အဆုံး အမှန်ကိုပိုးကွယ်၍ အမှားကိုသာ လုံးလုံးလျှားလျှား ရေးသားဖော်ပြတတ်ကြသည်။ သူတို့နယ်ချဲ့ အချင်းချင်း၊ အရင်းရှင်အချင်းချင်းကိုမူ တတ်နိုင်သမျှ ယိုင်းပင်း၍ 'တတင်းကိုတအိတ်၊ တစိတ်ကိုတခွဲ' ဖြစ်သော ဝေဝေဆာဆာ သာသေထိုးထိုး အမျိုးမျိုးပုံကြီးချဲ့တတ်ကြသည်။ နယ်ချဲ့အရင်း ရှင် မြေရှင်စနစ်ဆိုးမျှား၏ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်အောင် လက်နက်ကိုင်စွဲ၍ တော်လှန်ရေး ဆင်နွှဲသူများအား ဒမြုဂိုဏ်း သား သောင်းကျန်းသူ လူသတ်သမားများဟူ၍ ကင်ပွန်းတပ် ခဲ့ကြသည်။ နှစ်ရှည်လများ လုပ်သားပြည်သူများအား အမြတ် ထုတ် သွေးစိုက်ခဲ့ကြသည့် နယ်ချဲ့သမားနှင့် အရင်းရှင် မြေရှင် များကိုမူ 'ဘဝအဆက်ဆက်တ အလှူရေစက်' လက်နှင့်မကွာ ဒါနပါရမီ အကျိုးပေးရင့်ဆန်သူများဟူ၍ ထင်မှတ်မှားအောင် လှည့်စား ဖော်ပြတတ်ကြသည်။ အလုပ်သမား လယ်သမား ပစ္စည်းမဲခေါင်းမဲဆောင်များ၊ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်များနှင့် တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်များကိုမူ ဂျပိုးတေလေ ကလေးကလေး လူ့အန္တိများဖြစ်အောင် ငယ်ကျီးငယ်နာများကိုဖော်၍ မတော် တရော်လုပ်ကြံ ရေးသားတတ်ကြသည်။ အမျိုးသားပြုစုပမဲမှု များ၊ တော်လှန်ရေးအောင်မြင်မှုများနှင့် ပြည်သူ့လှုပ်ရှားမှုများ ကို ပေါ့တီးပေါ့ပြက် ရယ်စရာသက်သက်ဖြစ်အောင် ဖျက်လို့ ဖျက်ဆီး ဖန်တီးရေးသားတတ်ကြသည်။

ကျေးဇူးတင်စွာ တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲခံပြီးနောက် ဂျပိုးသားများ၏ နှစ်ရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် စစ်ရေးအရ လက်စွမ်း ပြုမှုများကို သိထားမိကြသော အရင်းရှင်သတင်းစာ စာရေးဆရာများ နှင့် ဂျပိုးသားကို သိကွာကျစေမည့် အရေးအသား လုပ်ငတ် ခဲ့ကြသည့် 'ထွင်' လာကြပြန်သည်။

ဥပမာ ၁၉၆၀ ပြည့် သြဂုတ်လ ၈ ရက်နေ့ထုတ် တိုင်း သတင်းစာ ကျေးဇူးတင်စွာ အမျိုးသားဘက် ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ကို ဆောင်နေသည့် ဂျပိုးသားအား သိကွာချသည့် ဒဏ္ဍာရီ ဝတ္ထုကလေးတခု ဖော်ပြခဲ့သည်။

သင်းပုံပြင်ကလေးမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

အနေသ၌ ကျေးဇူးတင်စွာအစိုးရအဖွဲ့အစည်းအဝေးတွင် ဝန်ကြီး ဝန်ထုပ်စထရိုက် ချက်ချင်းအကြံရ၍ ဘာတစုတာ အစိုးရလက် အောက် အမျိုးသားဘက် ဥက္ကဋ္ဌကိုဖြုတ်ချပြီး မိမိတို့ခေါင်း ဆောင်များထံမှ တယောက်ယောက်က အမျိုးသားဘက် ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ကိုယူဘို့လိုအပ်ကြောင်း တင်ပြသည်ဟုဆိုသည်။ "က- ကျုပ်တို့ထံက စီးပွားရေး နားလယ်တဲ့လူ (အိကော်နော်မစ်) နဲ့ ယူရီယို သို့မဟုတ် ရှိသလဲ" ဟူ၍ ကပ်စထရိုက် ပြုန်းကန်ကောက်မေးလိုက် သောအခါ ဂျပိုးသားက သူ့နားလည်သည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ကောက်ပြလိုက်သည်ဟု ဆိုသည်။ သို့နှင့်ပင် ကပ်စထရိုက် ကျေးဇူးတင်စွာ အမျိုးသားဘက် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ထိုအစည်း အဖွဲ့မှပင် ချက်ချင်းခန့်လိုက်သည်ဟုဆိုသည်။ သို့နှင့် အစည်း အဖွဲ့အဝေးအပြီး နှစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့ရာတွင် ကပ်စထရိုက် ကျေးဇူးတင်စွာ အချိန်က ဘယ်လိုလေ့သလဲဟုလို့ စီးပွားရေးနား

လည်တဲ့လူ (အိကော်နောမစ်) ဖြစ်နေရတာလဲ ဟူ၍ မေးလိုက်သည်ဟုဆိုသည်။ ဤတွင်မှ ဂွေမားရားမှာ မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးဖြင့် ခင်ဗျားစောစောကမေးတာ စီးပွားရေး နားလည်တဲ့လူ (အိကော်နောမစ်) မေးတာလား။ အဲဒါမှ ဂျောက်ဘဲ ကျုပ်နားထဲမှာ ခင်ဗျားစာ ကွန်မြူနစ်ရှိသလားလို့ မေးဘယ်ထင်လို့ ကျုပ်ကလဲ ရှိတယ်ဆိုတဲ့အနေနဲ့ လက်ထောင်ပြလိုက်မိတာဘဲ ဟူ၍ ချူသံပါအောင် ညည်းရှာသည်ဆိုသတည်း။

ဤပုံပြင်ကလေးမှာ ကပ်စထရိုက 'အိကော်နောမစ်' ရှိသလားဟုမေးသည်။ ဂွေမားရားက ဘူးလုံးနားမထေး ကွန်မြူနစ်ရှိသလားဟူ၍ မေးသည်ထင်ပြီး လက်ထောင်ပြလိုက်ရာမှ ဂွေမားရားမှာ အမျိုးသားဘက်ဥက္ကဋ္ဌ ရာထူးရသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ 'နမူနာပါ' ဆိုသည့် ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်ကလေးပင်ဖြစ်သည်။

ဤ'နမူနာပါဘဲ' ပုံပြင်ကလေးကို လုပ်ကြံဖော်ပြလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ဂွေမားရားသည် စီးပွားရေးကို လုံးဝနားမလည်ဘဲ ဘက်ဥက္ကဋ္ဌရာထူးကို အချေခင်ရလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ဂွေမားရားသည် ကွန်မြူနစ်မှ တကယ်ကွန်မြူနစ်အောင်မြင်သည်ဟူ၍၎င်း တဖက်သူများစိတ်တွင် ခင်မြင်လာအောင် တိုင်းမဂ္ဂဇင်းက တချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် လုပ်ဇာတ်ခင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

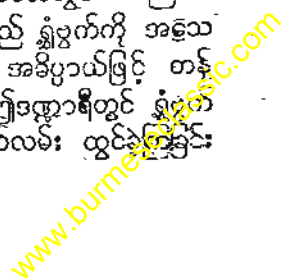
ကပ်စထရိုထက် ဂွေမားရားကို ပို၍ လန့်နေကြသည့် အရင်း မျှင်သတင်းစာဆရာ၊ စာရေးဆရာများသည် အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သည့် 'နမူနာပါဘဲ' ပုံပြင်ကို သို့ အလားစွာပုံပြင်တခုကို 'ထွင်ခဲ့ကြသေးသည်။ ဒုတိယ ပုံပြင်ကို တီထွင်သူမှာ အမေရိကန်

အရေးဆရာ ဝါရင်မစ်လာဆိုသူဖြစ်၍ 'ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်နှင့် ၉၀ အကွာ ဟူသော စာအုပ်တွင် ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤပုံပြင်ကလေး၏ ဇာတ်လမ်းမှာ ကျူးဘားပြည်တွင် ကပ်စထရို အစိုးရပြုတ်ကျပြီး တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမား အာဏာရလာသည့်အချိန်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ (ဝါ) ဖြစ်ပွားလာမီမည် ဟူ၍ ကြိုတင် တီထွင်လိုက်သည့် စိတ်ကူးယဉ် ပုံပြင်ဇာတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းကလေးပင်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းမှာ တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမားများ အာဏာရကြပြီးနောက် ကပ်စထရိုနှင့် အပေါင်းပါများကို အရေးယူပယ်ပြစ်ပေးခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ သို့အပြစ်ပေးရာတွင် သူတို့တတေ့ကွန်မြူနစ်ဝါဒအပေါ် မည်မျှသစ္စာရှိခဲ့သည် (ဝါ) ကွန်မြူနစ်ဤမျှ ပီသခဲ့သည်ဟူသော အတိုင်းအတာအရ၊ ရှိပွက်ထဲတွင် ဖြစ်၍ အပြစ်ပေးခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ပို၍ သဘောပေါက်

၁။ 90 Miles Frome Aome by Warren Mill.

၂။ ကပ်စထရိုနှင့် သူရဲဘော်များ ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ ပထမဆုံး တက်ရောက်ခဲ့ကြစဉ်က ရှိတော့ထဲတွင် အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြရာ သူတို့သည် ရှိခွက်ကို အခြေအလေ့ကြောက်နေကြသည်ဟုဆိုသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် တန်ပြန်တော်လှန်ရေး သမားများက ဤဒဏ္ဍာရီတွင် ရှိခွက်ထဲနှစ်၍ အပြစ်ပေးသည်ဟု ဇာတ်လမ်း ထွင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ (စာရေးသူ)

အောင်ဥပမာ ဆောင်ရလျှင် ကွန်မြူနစ်ဝါဒအပေါ်
 တန်ခိုး သစ္စာရှိသူကို ရွံ့ဗွက်ထဲတွင် ဒူးဆစ်အထိသာ နှစ်
 ထိုထက်ပို၍ သစ္စာရှိသူကို ခါးအထိ နှစ်၍၎င်း၊ သစ္စာအ
 လျှက်ကို ရင်ခေါင်းအထိနှစ်၍၎င်း စသည်ဖြင့် အပြစ်ပေးခဲ့
 ဆိုသည်။

ယင်းသို့ စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းအရ ကမ်စထရီကို ထု
 စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ဆန် ရွံ့ဗွက်ထဲတွင်နှစ်၍ အပြစ်ပေးခံနေခဲ့
 ကျူးဘားတော်လှန်ရေး လက်နက်ကိုင်တပ်များ၏ ဦးစီး
 ဆောင် ဂျူအန်အယ်လ်မေဒါမှာ ရွံ့ဗွက်ထဲတွင် ခြေကျင်
 အထိ မြုပ်နေခဲ့ပြီး ကျူးဘားသမ္မတ ဒေါ်တီကို့စ်မှာ ခါး
 မြုပ်နေခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ကမ်စထရီမှာမူ
 ပင်းအထိ ရွံ့ဗွက်ထဲတွင် မြုပ်နေခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ သို့နှင့်
 ထဲတွင်လည်ပင်းအထိ မြုပ်နေသည့် ကမ်စထရီသည် သူ့အ
 နားသို့လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ သူ့ညီခေတ်လက်စထရီမှာ သူ
 အပြစ်မဆိုးဘဲ ဒူးဆစ်အထိသာ ဗွက်ထဲတွင် မြုပ်နေသ
 တွေ့၍အကြီးအကျယ်အံ့အားသင့်သွားသည်ဟုဆိုသည်။ က
 တပ်စထရီက မိမိထက်ပို၍ ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို သစ္စာရှိသူပို
 မြူနစ်ပီသသူ ရောင်ကမ်စထရီမှာ မိမိလောက် အပြစ်ကြီး
 စွာ အပေးမခံရဘဲ ဒူးဆစ်အထိသာ ရွံ့ဗွက်ထဲတွင် မြုပ်
 သည်ကို တအံ့တဩဖြစ်လွန်းလှ၍ ‘ဟေ့ကောင် ဒါဘယ်
 တာလဲကွ။ မင်းမှာတော့ ဒူးဆစ်အထိဘဲမြုပ်နေပါလား’
 လှမ်းမေးလိုက်ရာ ရောင်ကမ်စထရီသည် ဘေးလူများ
 သွားမည်ကိုစိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် လက်ညှိုးကို ပါးစပ်

လန်ဖြတ်တာ ‘ရှူး’ ကနဲ အသံပြုပြီးမှ ကပ်စထရီအား
 အက်ပါအတိုင်း နှစ်ကိုယ်ကြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်ဟု ဆို
 သည်။
 “တိုးတိုးပြောပါ အကိုရ။ ဘေးလူတွေကြားကုန်ပါမယ်။
 ပြန်တော် ဒူးဆစ်အထိသာ မြုပ်နေတာက ချေး-ဂေ့ဗားရားရဲ့
 ခေးပေါ်တက်ရပ်နေလို့ပါ” ဟူသတည်း။

တောင်အမေရိကမှ
တစ္ဆေကြီးတကောင်

မောင်နှင့်မိမိတို့ 'ချက်'ကနဲ့ ခလုပ်နိပ်သံကို ကြားလိုက်
ပြီး ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ဖျတ်ကနဲမီးချောင်းများ၊ ဇီးယုတ်များ
ပွင့်လာကာ တခန်းလုံးလင်းထိန်ကွားခဲ့သည်။

အစွမ်းကုန် ထိန်ထိန်လင်းနေသည့် မီးရောင်အောက်မှ
ခန်းကျယ်ကြီးထဲတွင် သူတို့အားလုံးမှာ တယောက်မျက်နှာ
ယောက်ကြည့်ကာ ရုတ်တရက် စကားပြောနိုင်လောက်အောင်
ပင် ကြက်သေသေနေမိကြသည်။ သူတို့၏ မျက်နှာအားလုံးမှာ
တယောက်ကိုတယောက် 'ဘယ့်နယ်လဲ' သို့သောမေးခွန်းကို ပ
စပ်မှ အသံမထွက်ဘဲ အမူအရာအားဖြင့် အပြန်အလှန်မေးနေ
ကြပုံ ပေါ်နေသည်။

သူတို့အားလုံး၏ ရွှေတည့်တည့်မျက်နှာမူရာ မလှမ်းမကမ်းမှ
ပေါ်တွင် အလျားရှစ်ပေ၊ အနံ့ခြောက်ပေခန့် လေးခေါင်း
ထိကားတခုရှိသည်။ စောစောကအခန်းကို မှောင်ချရုံ ထိုပိတ်
ပေးပေါ်တွင် ဆလိုက် ထိုးပြသွားသဖြင့် မြင်လိုက်ကြရသည့်
ပုံများသည်၎င်း၊ နောက်နား ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ရုပ်ရှင်ပြစက်
နီးတွင် ရုပ်နေသည့် လူတယောက်က ပိတ်ကားပေါ်မှ ရုပ်ပုံ
များ အကြောင်းကို တခုပြီးတခု စီကောပတ်ကုံး ပြောပြသွား
သဖြင့် ကြားခဲ့ကြရသည့် စကားများသည်၎င်း ထိုရုပ်ပုံများနှင့်
ပိတ်ကားများသည် သူတို့အဖို့ အံ့ဩဘွယ်ရာရုပ်ပုံများနှင့် အံ့ဩ
ဘွယ်ရာ စကားများဖြစ်နေကြသည်။ မျက်စိဖြင့်တပ်အပ် မြင်ခဲ့
ရုံမျှ နားဖြင့်ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ကြပါလျက် မြင်ခဲ့သမျှ ကြား
သမျှမှာ အိပ်မက်ပမာ မယုံတဝက်ယုံတဝက်နှင့် အယုံရခက်
ခဲနေကြသည်။

ဤအခန်းအကျယ်ထဲတွင် ယင်းသို့ အိပ်မက်မက်သလိုကြောင်
မက်တက် ကြက်သေသေဖြစ်နေကြသူများမှာ အခြားသူများ
မဟုတ်။ 'အို-အေ-အက်စ်'ခေါ် အမေရိကန် နိုင်ငံများ အစည်း
အရုံးကြီးတွင် အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသည့် ဘောင်နှင့်မြောက် အ
မေရိကန်နိုင်ငံများမှ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးများနှင့် သံအမတ်
များပင် ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့တတွေ စုဝေးရောက်ရှိနေကြ
သည့် ဤနေရာ ဤဌာနမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဝါရှင်တန်
ဘော်တွင် အဝေးကပင် မြင်နေသည့် 'ပင်အမေရိကန် အ

မြောက်နှင့်တောင်အမေရိကတိုက်မှ နိုင်ငံခြား ၂၁ နိုင်ငံ
ပါဝင်သည့် အဖွဲ့ကြီးဖြစ်သည်။

ဆောက်အင်္ဂါကြီး' ၏ တခုသော ခန်းမကျယ်ကြီးတွင် ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့ထိုရက်မှာ ၁၉၆၇ ခု စက်တင်ဘာလ၏ နောက်ဆုံးရက် သတ္တပတ်အတွင်းမှ တခုသောနေ့ရက်ပင်ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဤနေ့ ဤရက် ဤနေရာ ဤဌာနတွင် အရေးကြီးသည့် ပြဿနာတရပ်ကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေး စည်းဝေးနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

စောစောက ရုပ်ရှင်ပြစက်အနီးတွင် ရပ်နေသည့် အသက် ၅၀ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များထက် နေရာသို့ တလှမ်းချင်း ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် လျှောက်လာရင်း 'အကျွန်တော် ပြောသွားတာတွေ၊ ပြသွားတာတွေဟာ ယုတ္တိတယ် မရှိဘူးဆိုတာတွေ၊ ခင်ဗျားတို့ကိုယ်စား ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ချက်မပေးချင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ဖာသာ ခင်ဗျားတို့ ယုတ္တိရှိမှ ဝဉ်းစားပြီး ဆုံးဖြတ်ကျဘိပါဘဲ' ဟူ၍ အေးအေးဆေးဆေးပြောလိုက်သည်။ သူ့စကား အဆုံးတွင် ရွှေဆုံး တရားရာမှ ထိုင်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်က ထိုင်ရာမှမထဘဲမျက်နှာကြက်မှ ပန်းဆွမ်းပွင့်များကို ဖျတ်ကနဲတချက်မျှ စောင်းမေတ္တုကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှတလှမ်းချင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

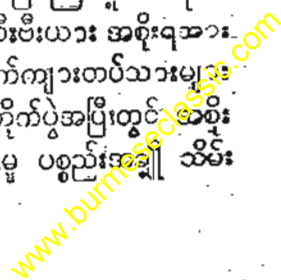
“ကျုပ်အနေနဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီအက်သေခံ အထောက်အထားတွေဟာ အင်မတန် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတာတွေပါဘဲ”

ဟင်းသို့အပြန်အလှန်ပြောလိုက်ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးအနက် ပထမပြောလိုက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှာ တောင်အမေရိကတိုက် ဘီလီ

ဗီးယားနိုင်ငံမှ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဆာရက်စ် ဖြစ်၍ ဒုတိယ ပြန်ပြောလိုက်သူမှာ အမေရိကန် သံအမတ်ကြီး လီနိုဝစ်ဇ်ပင်ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး ပြောလိုက်သည့်စကား အတိုင်း စောစောက သူတို့ မြင်ခဲ့ကြားခဲ့ရသမျှသည် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည့် သက်သေခံ အထောက်အထားများပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤအစည်းအဝေးတွင် ဘိုလီဗီးဗီးယားနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး တင်ပြသွားသည့် သက်သေခံ ရုပ်ပုံများနှင့် ရှင်းလင်းပြောဆိုသွားသည့် အထောက်အထား များသည် အခြားမဟုတ်။ လွန်ခဲ့သည့် ၂ နှစ်ကျော်ကာလက ပျောက်ဆုံးနေခဲ့သည့် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဂျော့ဗားဗားသည် ယခုအခါ ဘိုလီဗီးဗီးယားနိုင်ငံသို့လျှို့ဝှက်စွာရောက်နေသည် ဟူသော သက်သေခံ အထောက်အထားများ ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

လွန်ခဲ့သည့် တလခန့်(၁၉၆၇ ဩဂုတ်လ)က ဘိုလီဗီးဗီးယား အစိုးရတပ်များမှ တိုက်ကင်းတခုသည် ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ဝတ်တရားအတိုင်း ကင်းလှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ အင်ဒီးခံ တောင်ခြေမှ တာမီရီခရိုင်၏ မြောက်ပိုင်းတနေရာ ကျေ ၂၅၀၀ ကျော်ခန့် ကျယ်ဝန်းသည့် ကျွန်းစုမှူးမြို့သည် ယာပြင်ကြီးသို့ အရောက်ရောက် အဆိုပါတိုက်ကင်းအဖွဲ့သည် ဘိုလီဗီးဗီးယား အစိုးရအား တိုက်နက်ကိုင်တော်လှန်နေကြသည့် ပြောက်ကျားတပ်သားများ အဖွဲ့တွေ့၍ ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ တိုက်ပွဲအပြီးတွင် အစိုးရတိုက်ကင်းအဖွဲ့သည် ပြောက်ကျားစခန်းမှ ပစ္စည်းအချို့ သိမ်း

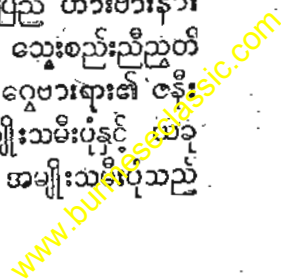
ပိုက်ရရှိခဲ့သည်။ အဆိုပါပစ္စည်းများမှာ ရိုက်ကူးထားပြီး မဆေးရသေးသည့် ဖလင်လိပ်တပ်ပါ မှတ်စုစာအုပ်အုပ်နှင့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်အများအပြားတို့ပင် ဖြစ်သည်။

ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရ အာဏာပိုင်များသည် ပြောက်ကျားများထံမှရရှိခဲ့သည့် အဆိုပါပစ္စည်းများကို တခုချင်း အသေးစိတ် စစ်ဆေးကြည့်သည်။ ရှေးဦးစွာ မဆေးရသေးသည့် ဓာတ်ပုံဖလင်လိပ်ကို ဆေးကြည့်ကူးကြည့်သည်။ ဤတွင် ပျောက်ဆုံးနေသော ဂျပန်ဗားရှားနှင့်တူသည့် ဓာတ်ပုံများ အတော်များများပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ဓာတ်ပုံတပ်တွင် တောတွင်းတနေရာ၌ ပြောက်ကျားရဲတော်များ သစ်တုံးတတုံးပေါ်တွင် စိဘန်းထိုင်နေသည်ကိုတွေ့ရ၍ အဆိုပါပြောက်ကျားများအနက် အလယ်မှ အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်း ကက်ဦးထုပ် အပြားဆောင်းထားပြီး အရိုးပြုဆေးတံကိုက်ထားသူမှာ ဂျပန်ဗားရှားပင်ဖြစ်သည်ဟု ဘိုလီးဗီးယားအာဏာပိုင်များက တထစ်ချ ယူဆခဲ့ကြသည်။ (ဓာတ်ပုံအမှတ် ၈ ကိုကြည့်ပါ။ ။စာရေးသူ)။

အခြား ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံတွင်မူ ပြောက်ကျား ရဲဘော် ၂ ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးရဲဘော် တယောက်တို့ကို တွေ့ရသည်။ ပြောက်ကျားရဲဘော် ၂ ယောက်အနက် တယောက်မှာ ကင်မရာဘက်သို့ ကျောပေးနေသဖြင့် မျက်နှာကွယ်နေပြီး မည်သူမည်ဝါဟု မပြောနိုင်သော်လည်း မျက်နှာတည့်တည့်ဖြင့် တကိုယ်လုံး ထင်ထင်ရှားရှား မတ်တတ်ရပ်လျက်သားတွေ့ရသူမှာ ဂျပန်ဗားရှားဟူ၍ပင် ဘိုလီးဗီးယား အာဏာပိုင်များက သတ်မှတ်ခဲ့ကြသည်။

ဤဓာတ်ပုံထဲမှ အလယ်တည့်တည့် သစ်ပင်ကို မှီ၍ ကျောပေးကာ မျက်နှာတခြမ်းနှင့် ကိုယ်တပိုင်းကိုသာမြင်ရသည့် အမျိုးသမီးမှာ အခြားသူမဟုတ်။ ဂျပန်ဗားရှား၏ ဇာတိ အာဂျင်တိုင်းနားပြည်သူ တန်နီယာ ခေါ် မစ္စလော်ရာ ရှုန်းဇေးလက်င်သည် နာမည်ကျော် အမျိုးသမီးပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤအမျိုးသမီးပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင်တန်နီယာမှာ မကြာသေးမီကမူ အစိုးရတပ်များနှင့် တွေ့ဆုံတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာတွင် ကျဆုံးခဲ့သူဖြစ်ရာ ဘိုလီးဗီးယား အာဏာပိုင်များအနေဖြင့် ဤဓာတ်ပုံများရိုက်ခဲ့သည်မှာ သိပ်မကြာလှသေးဟူ၍ အခိုင်အမာယူဆခဲ့ကြသည်။ (ဓာတ်ပုံအမှတ် ၉ ကိုကြည့်ပါ။ ။စာရေးသူ)။

ထို့နောက် ဂျပန်ဗားရှား၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ဓာတ်ပုံများဟု ဆိုနိုင်သည့်ပုံများကိုလည်း တွေ့ရပြန်သေးသည်။ ဤပုံများထဲတွင် အမျိုးသမီးတယောက်နှင့် တလေး ၄ ယောက် တွဲ၍ရိုက်ယူထားသည့်ပုံတပ်ပါ ရှိသည်။ ဤပုံထဲမှ အမျိုးသမီးမှာ ဂျပန်ဗားရှား၏ဇနီး အခေါ်ဖြစ်ရမည်ဟု တပ်အုပ်စွပ်စွဲခဲ့ကြသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘိုလီးဗီးယားအာဏာပိုင်များထံတွင် သိမ်းဆည်းထားသည့် မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံများအနက် မကြာသေးမီ(၁၉၆၇ ခု) ဤဓာတ်ပုံပထမပတ်အတွင်း)က ကျူးဘားပြည် ဟားဗားနားမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် လက်တင်အမေရိကန် သွေးစည်းညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ညီလာခံကြီးတွင် ရိုက်ကူးသည့် ဂျပန်ဗားရှား၏ ဇနီး ဓာတ်ပုံတပ် ရှိသည်။ ထိုဓာတ်ပုံထဲမှ အမျိုးသမီးပုံနှင့် ယခု ပြောက်ကျားများထံမှ ရရှိခဲ့သည့် ဓာတ်ပုံထဲမှ အမျိုးသမီးပုံသည်

ရုတ်တရက် လူချင်းခွဲမရလောက်အောင် တူနေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ (ဓာတ်ပုံအမှတ် ၁၀ နှင့် ၁၁ တို့ကိုကြည့်ပါ။ ။ စာရေးသူ)။

တဖန် တောတွင်းတနေရာ၌ ရိုက်ကူးထားသည့် ပြောက်ကျား ရဲဘော်တစ်ဦး ဓာတ်ပုံတွင်လည်း ဂွေဗားဇားဟု ယူဆရသည့် လူ တယောက်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ ထိုလူမှာ ဓာတ်ပုံထဲတွင် နေ ပြောင်၊ ထိပ်ပြောင်နှင့် မျက်နှာတွင်လည်း မှတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါး သိုင်းမွေးများ မပါဘဲဖြစ်နေရာ ပထမသော် ဘိုလီးဗီးယား အာဏာပိုင်များက ထိုသူအား ဂွေဗားဇား ဟူ၍ လုံးဝမထင်ကြဘဲ ရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ပြောက်ကျားများထံမှ သိမ်းနည်းနည်း ခဲ့သည့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် အသေးစိတ် စစ်ဆေးကြည့်ကြသည့်အခါ အဆိုပါ တောတွင်းတနေရာဓာတ်ပုံ ထဲမှ နဖူးပြောင်၊ ထိပ်ပြောင်နှင့် မှတ်ဆိတ်မွေးမပါ၊ ပါးသိုင်း မွေးမပါသည့်လူမှာ ရုပ်ဖျက်ထားသည့် ဂွေဗားဇားပင် ဖြစ်ရမည်ဟု ဘိုလီးဗီးယားအာဏာပိုင်များက စွပ်စွဲခဲ့ကြသည်။

သို့စွပ်စွဲရာ အထောက်အထား တွေ့ခဲ့သည်မှာ ဤသို့ဖြစ် သည်။

ပြောက်ကျားများထံမှ ရရှိခဲ့သည့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များမှာ လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများသို့ ဝင်ထွက်နိုင်ခွင့်ရှိသော လက် မှတ်များဖြစ်သော်လည်း ထိုနိုင်ငံကူးလက်မှတ်များတွင် တခုမှ အစစ်အမှန်မပါဘဲ အားလုံး အတုအယောင်များဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များပေါ်တွင် ရိုက်နှိပ်ထား လည့် အစိုးရရုံးတံဆိပ်များနှင့် ရေးထိုးထားသည့် အစိုးရအာဏာ

ပိုင်လက်မှတ်များမှာ အားလုံး တံဆိပ်တုံးအတုများ၊ လက်မှတ် အတုများဖြစ်နေကြသည်။ ဤအထဲတွင် 'အမည်၊ ရာမုနိဖာနန် ဒက်စ်။ လူမျိုး၊ ဥရဂွေးအမျိုးသား' ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်နှစ်စောင်မှ မှတ်ပုံတင်ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံမှာ တော တွင်းတနေရာတွင် ရိုက်ကူးထားသည့် ဓာတ်ပုံထဲမှလူနှင့် ထပ်တူ အပ်မျှ ထိပ်ပြောင်၊ နဖူးပြောင်၊ မှတ်ဆိတ်မွေးမပါ၊ ပါးသိုင်း မွေးမပါ မျက်နှာချင်း ချွတ်စွပ် တူနေသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ သို့ဖြင့် ဘိုလီးဗီးယား စုံထောက်များသည် အာဂျင်တီးနားပြည် သီရိဌာနတွင် သိမ်းဆည်းထားသည့် ဂွေဗားဇား၏ လက်မပုံစံ မိတ္တူများကို တောင်းယူ၍ စစ်ဆေးကြည့်ရာ ဂွေဗားဇား၏လက်မ ပုံစံများနှင့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များမှ လက်မပုံစံများမှာ ထပ်တူ အပ်မျှဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဘိုလီးဗီးယား အာဏာပိုင်များအနေဖြင့် ဂွေဗားဇား သည် သူ၏ထင်ရှားလှသည့် မှတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးသိုင်းမွေးများကို ခိုက်၍ သေသေသပ်သပ် ရုပ်ဖျက်ကာ ဥရဂွေးပြည်သား ရာမုနိ ဓာနန်ဒက်စ်ဟူသော နာမည်လိမ်ဖြင့် ဘိုလီးဗီးယားပြည်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု နောက်ဆုံး ကောက်ချက်ချခဲ့ ကြပြန်သည်။ ဤအချက်ကို ဘိုလီးဗီးယားစုံထောက်ဌာနမှ 'ရုပ် ဖျက်ပါရဂူ များကလည်း ထောက်ခံဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ ဖော်ပြချက်အရ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်နှစ်ခုတွင်ပါသည့် ဓာတ်ပုံထဲမှ လူ၏ နဖူးကျယ်ပုံနှင့် ထိနဖူးပေါ်မှ ထင်ရှားသည့် 'အရေး အကြောင်း' ကြီးသည် ဂွေဗားဇား၏နဖူးကျယ်ပုံနှင့် ဂွေဗား ဇား၏ နဖူးပေါ်မှ အရေးအကြောင်းအတိုင်း တပ်စံသည် ရှိနေ

သည့်ဟု ဆိုကြသည်။ (ဓာတ်ပုံအမှတ် ၁၂ နှင့် ၁၃ တို့ကို ကြည့်ပါ။ စာရေးသူ) ထို့ပြင် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်လိမ်များထုတ်ဝေရာတွင် ပါသည့် သေးစောင်းရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နှားရွက်နေပုံ၊ နဖူးကျယ်ပုံ၊ နှာတံဆင်းပုံနှင့် နှုတ်ခမ်းပုံများမှသာလည်း ဂွေဗားဗား၏ နှားရွက်၊ နဖူး၊ နှာတံ၊ နှုတ်ခမ်းများနှင့် တထေရာတည်း၊ တပုံစံတည်း ရှိသည်ဟု ကောက်ပြုနိုင်သည်။ (ဓာတ်ပုံအမှတ် ၁၄ နှင့် ၁၅ ကို ကြည့်ပါ။) စာရေးသူ) သူတို့၏ ထင်မြင်ချက်များ၊ ယူဆချက်များ မှန် မမှန် ဘိုလိမ့်မိလား။ စုံထောက်ဌာနမှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံများထဲမှ ၁၉၆၇ ခုနှစ်က ကျူးဘားပြည်တွင် ရိုက်ကူးခဲ့သည့် ဂွေဗားဗား၏ ဓာတ်ပုံများကို ထုတ်ယူကာ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များထဲမှ ဓာတ်ပုံများနှင့် အသေးစိတ် ယှဉ်ကြည့်ကြသည်။ အင်အားကောင်းလှသည့် ဘိုလိမ့်မိလားကို အသုံးပြု၍ ဓာတ်ပုံပေါ်မှ အစက် အပြောက်ကလေးများကိုပါ မချန်ဘဲ မျက်လုံးကိုဖြုတ်၍ ကြည့်ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် စုံထောက်ဌာနမှ ပါရဂူများက ဓာတ်ပုံများအားလုံးကို ပုံကြီးချွဲကူးယူပြီးနောက် နိုင်ငံကူး လက်မှတ်ထုတ်နဖူးပြောင်၊ ထိပ်ပြောင်လျက်ရှိသော ဓာတ်ပုံကို စုတ်တံဖြင့် ဆိပ်ခန်းများဖြယ်၍ ကြည့်သည်။ အမေးအမတ်များ လုံးဝမပါသည့် ထိုဓာတ်ပုံကို စုတ်တံဖြင့် မှတ်ဆိတ်မေး၊ ပါးသိုင်းမေးနှင့် နှုတ်ခမ်းမေးများ သွားနေရာနှင့်သူ ထည့်ကြည့်ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ထဲမှ ဓာတ်ပုံဟု အမည် ခံယူထားသူ၏ ဓာတ်ပုံသည် ဆိပ်ခန်းများ၊ မှတ်ဆိပ်များ၊ ပါးသိုင်းမေးများနှင့် နှုတ်ခမ်းမေးများ တပ်လိုက်သည့်အခါ ဂွေဗားဗားနှင့် ခွဲမရအောင် တူနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

တဖန် ဘိုလိမ့်မိလားအာဏာပိုင်များအတွက် အခြား သက်သေခံ အထောက်အထားတစ်ခုခု တွေ့ရပြန်သေးသည်။ ပြောက်ကျားအသံမှ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည့် ပစ္စည်းများထဲတွင် မှတ်စုစာအုပ်အုပ် ပါရှိခဲ့ရာ ထိုမှတ်စုစာအုပ်ထဲတွင် 'စစ်ဆင်ရေး အမိန့်တစ်ခု' သေးငယ်စွာ ထား၍ အောက်နားတွင် 'ရာမုန်' ဟု လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်။ (ဓာတ်ပုံအမှတ် ၁၆ ကို ကြည့်ပါ။ စာရေးသူ) လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၆၇ ခု မေလအတွင်းက အာဂျင်တီးနား ပြည်မှ ရောက်လာသော ဂွေဗားဗားက သူမိဘများထံ ရေးသားခဲ့သည့် စာတစောင်ကို ဓာတ်ပုံသေးလက်လုပ်၍ ဖော်ပြခဲ့သည်။ (ဓာတ်ပုံအမှတ် ၁၇ ကို ကြည့်ပါ။ စာရေးသူ) ထိုစာအုပ်ထဲတွင် ပါသည့် လက်ရေးကို တိုက်ကြည့်သည့်အခါ လက်ရေးနစ်နာမှုမှာ အတူတူပင် ဖြစ်သည်ဟု ဘိုလိမ့်မိလား စုံထောက်ဌာနမှ လက်ရေးပါရဂူများက ထွက်ဆိုခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤနိုင်ငံကူးလက်မှတ်များကို ဓာတ်ပုံများ၊ ဤလက်ရေးများကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် လေ့လာ စစ်ဆေးကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နာမည်ကျော် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဂွေဗားဗားသည် ဘိုလိမ့်မိလားပြည်တွင်းသို့ ရောက်ရှိနေသည်မှာ သေချာလှကြောင်း ဘိုလိမ့်မိလားအာဏာပိုင်များက အပ်ကျ မတ်ကျ တကန်ချယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ သို့ယုံကြည်ခဲ့သည့်အလျောက် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ပြည်ထဲရေးဌာနက အစီရင်ခံစာတစောင် အပြည့်အစုံရေးသားကာ သက်သေခံအထောက်အထားနှင့်အတူ အတတ် အမြန်ဆုံး တင်ပြခဲ့သည်။

ဘိုလီးဗီးယားသမတ ဘာရီယန်တော့ခံမှာ ဤအစီရင်ခံစာ နှင့်တကွ သက်သေခံအထောက်အထားများကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် မျက်လုံးပြူးသွားခဲ့သည်။ ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဤပြဿနာမှာ မိမိတို့ ဘိုလီးဗီးယား တနိုင်ငံ တည်းအတွက်သာမက လက်တင်အမေရိကန် နိုင်ငံအားလုံး အတွက်ပါ သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးလှသည့် ပြဿနာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆ၍ အို-အေ-အက်စ် အဖွဲ့ကြီးဆို တင်ပြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

တချိန်တည်းတွင် အို အေ အက်စ် အဖွဲ့ဝင်တဦးဖြစ်သော ဗင်နီဇွေလာ အစိုးရကလည်း ယခုအခိုက်အတန့်တွင် မိမိတို့ လက်တင် အမေရိကန်နိုင်ငံ အများအပြား၌ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်မှုများ တနေ့တခြား ကြီးထွားလာနေသည်ကို စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်နေမိသည်။ ဤလက်နက်ကိုင် လှုပ်ရှားမှုများကို နောက်ပိုင်းမှ လှုံ့ဆော် အားပေးနေသည့် ကျူးဘား တော်လှန်ရေး အစိုးရ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကို တနည်းနည်းဖြင့် ထိထိရောက်ရောက် ပိတ်ပင်ဟန့်တားရန် လိုလာပြီဟု ယူဆသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤအရေးကို အလေးအနက် စဉ်းစား၍ ဆောင်ရွက်သင့်သည် များကို ဆောင်ရွက်ကြရန် အို အေ အက်စ် အဖွဲ့အစည်းအဝေးကို အမြန်ခေါ်ယူကျင်းပသင့်ကြောင်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အစိုးရထံ အကြံပေးတင်ပြခဲ့သည်။

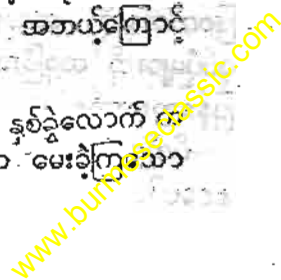
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အစိုးရအနေဖြင့်လည်း 'ကျူးဘား' အရေးကိုသာ ဆွေးနွေးရမည့်လိုပဲ က အချိန်မရွေး ဝေသင့်

သည်ဖြစ်ရာ ဗင်နီဇွေလာ အစိုးရ၏ တင်ပြချက်ကို လက်ခံထားတူလိုက်သည်။

သို့နှင့်ပင် ဗင်နီဇွေလာအစိုးရ၏ အကြံပေး တောင်းဆိုချက် ၁၉၆၇ ခု စက်တင်ဘာလ နောက်ဆုံးအပတ်တွင် အို အက်စ် ဌာနချုပ်ဖြစ်သည့် အမေရိကန်ပြည် ဝါရှင်တန်မြို့ အမေရိကန်ပြည် အဆောက်အဦကြီးတွင် အို အေ အက်စ် ဝင် နိုင်ငံများ၏ အထူးအစည်းအဝေးတစ်ရပ်ကို ကျင်းပခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဤအစည်းအဝေး ကျင်းပမှုကို စတင်လှုံ့ဆော်ခဲ့သူမှာ ဗင်နီဇွေလာ အစိုးရဖြစ်သည်။ အစည်းအဝေး၏ အစီအစဉ် 'အာဂျင်ဒါ' တွင် ကျူးဘား အဖျက်လုပ်ငန်းများအကြောင်းကို တင်ပြရန် အသေးစိတ် ပြင်ဆင်စုဆောင်း၍ 'မောင်းတင်' ထားသူမှာလည်း ဗင်နီဇွေလာ အစိုးရပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အစည်းအဝေး စသည့် နိမ့်မှ ပြီးဆုံးသည့်အချိန်အထိ အို အေ အက်စ် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ အများ၏ စိတ်ဝင်စားမှုခံရ၍ အစည်းအဝေးတစ်ရပ်ကို 'သယ်' ခဲ့သူမှာ ဗင်နီဇွေလာ အစိုးရ ကိုယ်စားလှယ် မဟုတ်ဘဲ ဗိုလ်ဗီးယားအစိုးရ ကိုယ်စားလှယ် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ တနည်းဆို အစည်းအဝေး၏ 'တကယ်ဇာတ်လိုက်' မှာ ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရများရေးဝန်ကြီး အာဂက်စ်ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်သလဲ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လွန်ခဲ့သည့် ၂ နှစ်ခွဲလောက် က ဤကမ္ဘာ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ စိတ်ပါပင်စားစွာ မေးခဲ့ကြသော

အထူးသဖြင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် လက်တင်အမေရိကန် နိုင်ငံအစိုးရများအတွင်း အချင်းချင်း တပူဖူ အထိတ်တလန့် မေးခွဲကြရသော 'ချေးဂွေဗားရား ဘယ်ထောက်နေသလဲ' ဟူသည့် မေးခွန်းကြီးကို ဘိုလီးဗီးယား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက ရေရေ ရာရာ သက်သေ အထောက်အထား ခိုင်မာစွာဖြင့် ဖြေကြားခဲ့သောကြောင့်တည်း။

မှန်သည်။ ဘိုလီးဗီးယားနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အာရက်ဇ်က ဤအခန်းအစ ပထမတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ၂ နှစ်ကျော်မျှ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့သည့် အာဂျင်တီးနား ပြည်သား ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဂွေဗားရားသည် အရင်းရှင် စာနယ်ဇင်းများက မကြာခဏ ဝါဒဖြန့်ရေးသားခဲ့ကြသလို 'ကပ်စတရိုက သက်ပစ်လိုက်၍ သေသွားရှာပြီ' ဆိုသော သတင်းမှာ အလျှင်းမဟုတ်မမှန်ရုံမျှမက ယခုအခါ မသေမပျောက် ဘိုလီးဗီးယားပြည် တောတွင်းတနေရာသို့ပင် ရောက်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထား မြောက်မြားစွာဖြင့် မှင်းလင်း ပြောပြသွားခဲ့သည်။ ဟိုသို့ နာရီဝက်ခန့် ရှင်းလင်းပြောပြရုံဖြင့် အားမရသေးသော ဘိုလီးဗီးယား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးသည် အစည်းအဝေး ခန်းမကြီးကို မှောင်ချ၍ အတူပါလာသည့် ဘိုလီးဗီးယား တပ်မတော်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးနှစ်ယောက်၏ အကူအညီဖြင့် ရုပ်ရှင်ပြစက်တခုကို အသုံးပြုကာ သက်သေခံ အထောက်အထား ရုပ်ပုံများကို တခုပြီးတခု ပိတ်ကားပေါ်တွင် ဆလိုက်ထိုးပြခဲ့ပြန်သေးသည်။

ပိတ်ကားပေါ်တွင် ဆလိုက်ထိုး ပြခဲ့သည့် ရုပ်ပုံများမှာ စုစုပေါင်း ၇၀ နီးပါးမျှ ရှိသည်။ ရုပ်ပုံများထဲတွင် လွန်ခဲ့သည့်

ဩဂုတ်လအတွင်းက ဘိုလီးဗီးယားပြည် ကာမီရီခရိုင် မြောက်ပိုင်းတနေရာ၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် တိုက်ပွဲတခုတွင် ပြောက်ကျားများထံမှ သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့သည့် ဓာတ်ပုံများ၊ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်များ၊ မှတ်စုစာအုပ် စသည်များ ပါသည်။ ထိုဓာတ်ပုံများထဲမှ ညီညာသည့်ပုံသည် ဂွေဗားရားဖြစ်သည်။ နိုင်ငံကူး လက်မှတ်များထဲမှ မည်သည့်ပုံသည် ဂွေဗားရား ရုပ်ဖျက်ထားသည့်ပုံဟု ယူဆသည်။ ဂွေဗားရား၏ လက်မပုံနှင့် ထိုနိုင်ငံကူးလက်မှတ်များမှ ထက်မပုံစံများသည် မည်သို့တူညီသည်။ ထိုမှတ်စု စာအုပ်ထဲမှ ထက်ရေးသည် ဂွေဗားရား လက်ရေးနှင့် မည်သို့ ထပ်တူထပ်မျှ ခြုံနေသည် စသည် စသည်များကို ဘိုလီးဗီးယား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက တခုချင်း ဆလိုက်ထိုးပြရင်း အသေးစိတ် ရှင်းလင်း ပြောပြခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး ရုပ်ရှင်ဆလိုက်ထိုးပြသည့် အစီအစဉ် ပြီးဆုံး၍ မိလားများ၊ မီးချောင်းများ ပြန်လင်းလာသောအခါ အိုအေအက်စ် အဖွဲ့ဝင် သံအမတ်ကြီးများ၊ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီးများ ဆိန်ထိန်လင်းနေသည့် မီးရောင်အောက်တွင် တယောက်နှင့်တယောက် ရုတ်တရက် စကားမပြောနိုင်ကြဘဲ ကြက်ခဝါသေနေကြသည်။

လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း ၁၂၀ ခန့်က ဂျာမန် အမျိုးသား သားလဲမတ်စ်ဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ကမ္ဘာကျော် 'ကွန်မြူနစ်ကျေညာစာတမ်းကြီး'ကို ရေးသား ပြုစုခဲ့သည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါက ပေါ်ပေါက်လာစဖြစ်သော ကွန်မြူနစ်ဝါဒသည်

ဥပဒေပုဂ္ဂိုလ်ရှိ နိုင်ငံများသို့ အနိုင်ငံပြီးတိုင် ယှဉ်ပြိုင်စွာ ကူးစက်၍ နိုင်ငံအားလုံးမှ အလုပ်သမားများအတွင်း တစ် နှစ်အတွင်း ပျံ့ပွားနေခဲ့ရာ အရင်းရှင် အစိုးရများသည် ကွန်မြူနစ် ဝါဒကို အကြောက်ကြီးကြောက် အလန့်ကြီးလန့်လျက်ရှိနေကြ သည်။ သူတို့အဖို့ ကွန်မြူနစ်ဝါဒသည် တစ္ဆေသူရဲပမာ လန့်စရာ ကြီးဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဤသည်ကိုရည်ညွှန်း၍ ကားလ်မာ့က်စ်ဆိုသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက သူ့ကွန်မြူနစ်ကျေညာစာတမ်းမှ အစ ပထမစာတမ်း တွင် ယခုအခါ 'တစ္ဆေကြီးတကောင်သည် ဥပဒေပုဂ္ဂိုလ်သို့ အစွဲ အပြား လှည့်လည်ကျက်စားလျက် ရှိလေသည်' ဟူ၍ တင်စား ရေးသားခဲ့သည်။

လန်ဒဲသည် ၁၈၄၈ ခုနှစ်က ကားလ်မာ့က်စ်တင်စားရေးသား ခဲ့သည့် ဥပဒေပုဂ္ဂိုလ် အစွဲ ယခု ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင်လည်း ယခင် တစ္ဆေကြီးကား အခြား မဟုတ်၊ လက်တင် အမေရိကန်နိုင်ငံ အသီးသီးတွင် ပေါ်ပေါက် ဖြစ်ပွားနေသည့် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးများအား သဘောတရား အရသာမက လက်တွေ့ အရပါ ရှေ့ဆောင်နေသည့် ရဲခေါင်ပြောက်ကျား ချေ-ဝေ-တရား ရှားပင်တည်း။

ယခုအခါမှ ကျန်တစ္ဆေကြီးသည် အိန္ဒိယအနက် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံ များမှ သံအမတ်ကြီးများနှင့် ဝန်ကြီးများအား အမေရိကန် ပြည် ဝါရှင်တန်မြို့တော်ရှိ ပင်အမေရိကန် အဆောက်အဦးကြီး အတွင်းမှ တခုသော ခန်းမဆောင်ကြီး၏ မီးရောင်အောက်မှား ကိုယ်ထင်ပြု၍ ချောက်လွန်နေပြန်ချေပြီတကား။

တော်လှန်ရေး၏ ကဏ္ဍသစ်တခု

၁၉၆၆ ခု နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့ညဖြစ်သည်။ နေရာမှာ ဘိုလီဗီးယားပြည် အရှေ့တောင်ပိုင်းဒေသ နန် ဟွာစု မြစ်ကမ်းဘေးတနေရာရှိ ယာခင်းပြင်တခုတွင် ဖြစ် ပြည်။
 တဖြည်းဖြည်း ညဉ့်နက်လာသည်နှင့်အမျှ ရာသီအလျောက် သောင်းဦးပေါက် မြောက်လေသွေးလာ၍ ပတ်ဝန်းကျင်တခု မှာ အအေးဓာတ်ဖြင့် ထွေးပတ်ရစ်ဖုံးခြင်းခံနေရသည်။ ထိုအခိုက် ည၏အမှောင်ထုကို ဖောက်ထွင်း၍ အလင်းရောင် များစွာနှင့်အတူ မော်တော်ကားစက်သံများ မြင်လိုက် ကြား

၁။ Nanchuhuasú River

၇၇၀

ဆင်းယုန်စောင်စောင်

လိုက်ကြရပြီးနောက် ခဏအကြာတွင် ယာခင်းအစပ်သို့ ဂျစ်ကားနှစ်စီး ရွှေဆင့် နောက်ဆင့် ထိုးဆိုက်လာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ဂျစ်ကားများမှ မီးရောင်များမှိတ်၍ စက်သံများပါ တိတ်ဆိတ်သွားသည်နှင့် မရှေးမနှောင်းပင် ကားနှစ်စီးပေါ်မှ လူနှစ်ယောက် ခပ်သွက်သွက် ဆင်းလာကြသည်ကို မှောင်ထဲတွင် မသိမကံတွေ့မြင်ကြရသည်။

နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အရပ် အမောင်းချင်း မတီမီးမယိမ်းရှိကြ၍ မှောင်နှင့်မဲမဲတွင် မျက်နှာများကို သိသိကဲ့ကဲ့ မမြင်ကြရ။ သို့သော် တယောက်သောသူမှာ ဝဲယာ နှုတ် နားရင်းနှစ်ဖက်တွင်သာ ဆံပင်များပေါက်နေပြီး နဖူးမှ တေ့ခက်လျှောက် နောက်စေ့အထိ ဆံပင်တပ်မျှမပေါက်ဘဲ ပြောင်နေသည့်ဦးခေါင်းကို မှန်မှန်မှားမှား ကြယ်ရောင်များ အောက်တွင် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှပင် အဖွေးသားမြင်နေရသည်။ အကယ်၍ အနားသို့သာကပ်ကြည့်မည်ဆိုပါက သူ့မျက်လုံးအစုံတွင် အနက်ရောင် ကျွဲကော်ကိုင်း မျက်မှန်တလက် တပ်ဆင်ထားသည်ကို၎င်း၊ သူ့ပါးစပ်တွင် ဆင်စွယ်ရိုးဟူ၍ ထင်ရှားသည့် အရိုးတပ်ထားသော ဆေးတံဘချောင်းခဲထားသည့်ကို၎င်း တွေ့ကြရမည်ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၆၆ ခု နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့ ညအချိန် မှောင်ကြီးမဲမဲတွင် ဘိုလီးဗီးယားပြည် အရှေ့တောင်ပိုင်းဒေသမှ နန်ချူဟွာစုအမည်ရှိ မြစ်ကမ်းဘေးသို့ ဂျစ်ကားကလေးတစ်စီးဖြင့် တိတ်တဆိတ်ရောက်ရှိလာခဲ့သည့် ဦးခေါင်းပြောင်ပြောင်ပါးစောင်တွင် ဆေးတံခဲကာ မျက်မှန်တပ်ထားသော အထက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကား အခြားသူမဟုတ်။ ရုပ်ဖျက်ထားသည့် ရဲခေါင်ပြောက်ကျား ချေ-ဂွေဗားရားပင်တည်း။

ဂွေဗားရားသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအစိုးရ စက်မှုလုပ်ငန်းဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရာမှ ၁၉၆၅ ခု နိုဝင်ဘာလလောက်တွင် ရှုတ်တရက် ကျူးဘားပြည်မှ ပျောက်ကွယ်ခဲ့သည်။ ကျူးဘားလက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကဒလ ပျောက်လုံး အစမှအဆုံး ရုပ်ရည်ချွန်ချွန်ပါဝင်ရွှေဆောင်ခဲ့သည့် တော်လှန်ရေးအစိုးရတက်လာပြီးနောက် နိုင်ငံရေးရော ဗားရေးပါ အဖက်ဖက်တထက်မြက်ခဲ့သည့် ဂွေဗားရားအား ဝဲယာထိထက်ပင် 'လက်သံပြောင်' သည်ဟု မှတ်ယူလာခဲ့ကြသည့် ရှင်းရှင် သတင်းစာဆရာများသည် ဂွေဗားရားပျောက်ဆုံးသည့် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မဟုတ်မတရား အမျိုးမျိုးလှည့်လည်သတင်းပြန့်ခဲ့ကြသည်။ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံသည့်ဒဏ္ဍာရီပြင်များဖြင့် ဂွေဗားရားပျောက်ဆုံးခန်းကို 'ဇာတ်သမ်းပမာ' ခေါ် 'ပြီး'ခဲ့ကြသည်။ 'ကပ်စထရိုက သတ်ပစ်သဖြင့် ဂွေဗားရားအယောက် အသက်ပျောက်ခဲ့ရရှာပြီ' ဟူ၍ပင် ခပ်တည့်တည့် ခြေခံခဲ့ကြသေးသည်။

သို့သော် သူတို့ ဖြိုးသမျှ လိုခိုသမျှ အားလုံးသည် အရင်းရှင်ဆင်းစာဆရာများ၏ မွေးရာပါ မုသာဝါဒ သိက္ခာပုဒ်အရ မှတ်မမှန် လုပ်ကြံလှည့်စားမှုများသာ ဖြစ်ကြောင်း မကြာမီကား သွားကြီးပေါ်လာခဲ့သည်။

ဂွေဗားရား ကျူးဘားပြည်မှပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီးနောက် ဝဲယာအကြာ ၁၉၆၅ ခု အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင် ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ် တပ်စထရိုက ဂွေဗားရားသည် အထက်

မသေသေးဘဲ လူ့ပြည်တွင်ရှိနေဆဲပင်ဖြစ်ကြောင်း ပထမအကြိမ် လူ့သိန်တံကြား ကျေညာခဲ့သည်။ ကပ်စထရိုက် ကျေညာချက်ကို ပိုမိုခိုင်လုံတိကျစေရန်အတွက် ၁၉၆၅ ခု ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့စွဲဖြင့် ဂွေဗားဏားထံမှ မိမိထံသို့ ပေးပို့လိုက်သည့် လက်ရေးစာမူကို နိုင်ငံတကာမှ သတင်းစာဆရာများအား အလင်း ထုတ်ပြခဲ့သည်။

အဆိုပါစာတွင် ဂွေဗားဏားက 'မိမိနှင့် ကပ်စထရိုက် အပြင်းပွားစရာအကြောင်းမရှိ။ ကမ္ဘာပေါ်မှ အချို့သော များ မိမိ၏လုပ်အားကို တောင်းခံလာကြသည့်အတွက် ယခု ကျူးဘားပြည်မှ ထွက်ခွာသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့မဟုတ် မိမိအား ကျူးဘားနိုင်ငံသားအဖြစ်မှုတ်ငြင်း၊ ကျူးဘား လှန်ရေးအစိုးရ စက်မှုလုပ်ငန်းဌာနဝန်ကြီးအဖြစ်မှုတ်ငြင်း ရုပ်သိမ်းမှု နှုတ်ထွက်ခွင့်ပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံပါကြောင်း စသည်ဖြင့် သတင်းပေးပြခဲ့သည်။

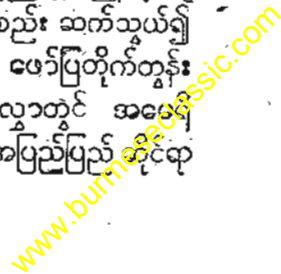
ထို့နောက် တဖန် ၁၉၆၆ ခု ဇန်နဝါရီလတွင် ကျူးဘားပြည် ဟာဗားနားမြို့တော်၌ တိုက်ကြီးသုံးတိုက် သွေးစည်းညွတ်ရေးကွန်ဖရင့်ကြီး ကျင်းပခဲ့ရာ အဆိုပါကွန်ဖရင့်သို့ ပျောက်ဆုံးနေသော ဂွေဗားဏားထံမှ အထင်အရှား သဝဏ်လွှာ တပေးပါးလိုက်ပြန်သည်။

အဆိုပါ တိုက်ကြီးသုံးတိုက် သွေးစည်းညွတ်ရေး ကွန်ဖရင့်ကြီးမှာ အာရှ၊ အာဖရိကနှင့် လက်တင် အမေရိကတိုက်များ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများကို ပေါင်းစည်းဆက်စပ်ပေးရန် ရည်ရွယ် ကျင်းပခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ကွန်ဖရင့်သို့ တိုက်ကြီးသုံးတိုက်ရှိ နိုင်ငံပေါင်း ၈၅ နိုင်ငံမှ ကိုယ်စားလှယ်ပေါင်း ၅၀၀ ခန့်၊ လေ့လာသူနှင့် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ၁၀၀ ကျော်၊ သတင်းထောက်ပေါင်း ၁၈၀ ကျော်တို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ကွန်ဖရင့်ကြီးကို ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်နေ့မှ ၁၄ ရက်နေ့အထိ ဟာဗားနားမြို့တော်တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ ကွန်ဖရင့် စတင်ပြီးလှစ်သည့်နေ့တွင် ကမ္ဘာ့ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံအသီးသီးမှ ခေါင်းဆောင်ကြီးများထံမှုတ်ငြင်း၊ ကွန်မြူနစ်ပါတီများနှင့် အလုပ်သမား လယ်သမား လုပ်သားပြည်သူ အဖွဲ့အစည်းများထံမှုတ်ငြင်း ပြောဆိုခဲ့ကြသည့် သဝဏ်လွှာများကို ဖတ်ကြားခဲ့သည်။ အဆိုပါ သဝဏ်လွှာများထဲတွင် ကမ္ဘာကျော် ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင် ချေ-ဂွေဗားဏား၏ အမည်မဖော်ပြလိုသည့် 'စခန်းတနေ့စီမှ ပေးပို့လိုက်သည့် သဝဏ်လွှာလည်း ပါရှိခဲ့ရာ ဂွေဗားဏား သဝဏ်လွှာအပြီးတွင် ကွန်ဖရင့် ခန်းမဆောင်ကြီး တခုလုံး အချွန်းသက်သို့ ကိုယ်စားလှယ် အားလုံး မတ်တတ်ရပ်ကာ ဆောင်းသောင်းဖျေ ဩဘာပေးခဲ့ကြသည်။

အဆိုပါ သဝဏ်လွှာတွင် ဂွေဗားဏားက အာရှ-အာဖရိကတိုက်ကြီးသုံးတိုက်တို့မှ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူများ၏ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကွန်မြူနစ်များကို ဆက်ထမ်းပိုး ထိုးတက်ဆင်နွှဲကြရန်၊ ဤတိုက်ပွဲများကို တခုနှင့်တခု အပြန်အလှန် ပေါင်းစည်း ဆက်သွယ်၍ နိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ အစွမ်းကုန်ကူညီသွားကြရန် ဖော်ပြတိုက်တွန်းခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ဂွေဗားဏား၏ သဝဏ်လွှာတွင် အမေရိကန် ကျူးကျော်ရေး သမားများအား အပြည်ပြည် ဆိုင်ရာ

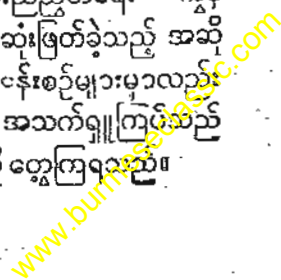
အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးနှင့် နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲကြီး၏ တစ်ပိုင်းအဖြစ် အရဲရင်ဆုံး၊ အပြတ်သားဆုံး၊ အပြောင်မြောက်ဆုံးတိုက်ခိုက်နေကြသည့် ဗီယက်နမ်အမျိုးသားများအား လှိုက်လှဲစွာ ချိုးကျူးလိုက်သည့်ပြင် နယ်ချဲ့သမားများ အမြန်ဆုံး ဘိုးဘေးလဲ ကျရှုံးစေရန်အတွက် 'ဗီယက်နမ်နိုင်ငံများ တနိုင်ငံမှ နှစ်နိုင်ငံသုံးနိုင်ငံမတမျှားနိုင်သမျှ များများပေါ်ပေါက်အောင် ကြိုးပမ်းကြ' ဟူ၍ အတိအလင်း ဖော်ပြတိုက်တွန်းခဲ့ရာ ကွန်ဖရင့်ကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ဂေဟားရား၏ ရဲရဲတောက် လှုံ့ဆော်ချက်ဖြင့် တခဲနက် ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။

ကွန်ဖရင့်ကြီးတွင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံနှင့် တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံတို့၏ သဘောတရားရေး ပဋိပက္ခများ ရိုက်ခတ်လာခဲ့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် နိုင်ငံတကာမူလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲများအား ထောက်ခံသည့် အဆိုများ၊ နယ်ချဲ့သမား၏ ကျူးကျော်မှုများကို ရှုတ်ချသည့် အဆိုများကို တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ချမှတ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် ကွန်ဖရင့်ကြီး၏ မူလရည်မှန်းချက်လည်း ဖြစ်၍ ဂေဟားရား၏ သဝဏ်လွှာမှ လှုံ့ဆော် တိုက်တွန်းချက်နှင့်လည်း ကိုက်ညီသော လက်တွေ့လုပ်ငန်းများကို ဖော်ထုတ်လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းလုပ်ငန်းများမှာ ကမ္ဘာတဝန်းလုံးရှိ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲဝင်နေကြသည့် အင်အားများကို အားပေးကူညီသွားရန်၊ အဖွဲ့ဝင် ၁၃ နိုင်ငံပါဝင်သည့် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့တစ်ခုနှင့် တိုက်ကြီးသုံးတိုက်မှ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများကို ပေါင်းစပ် အားပေးသွားရန် အဖွဲ့ဝင် ၁၁ နိုင်ငံပါဝင်သည့် အတွင်းရေးမှူးများ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့စည်းနိုင်

ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် တမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲများကို ကူညီရန် အဖွဲ့ဝင် ၁၂ ဦးပါဝင်သည့် ကော်မတီတစ်ခုကိုလည်း ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ကြသေးသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဂေဟားရားသည် အရင်းရှင်စာနယ်ဇင်းများတွင် ဖော်ပြပါ ရှိသလိုမဟုတ်ဘဲ မသေမပျောက်ရှိနေရုံမျှမက နယ်ချဲ့နေ့စကို အပြစ်ပါမကျန် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပစ်ရန်အတွက် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံများ တနိုင်ငံ၊ နှစ်နိုင်ငံမတ များနိုင်သမျှ များများပေါ်ပေါက်အောင် ကြိုးပမ်းကြ' ဟူ၍ပင် ကမ္ဘာမြေပြင်တနေရာမှ ထို့ဆော် ကြေးကြော်ခဲ့ရာ အရင်းရှင် နယ်ချဲ့သမားများမှာ အကြီးအကျယ်တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားခဲ့ကြသည်။ သူတို့အဖို့ အာရှ အာဖရိကနှင့် လက်တင်အမေရိက တိုက်ကြီးသုံးတိုက်မှ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူများ ပထမဆုံးအကြိမ်သွေးစည်းကြသည့် ကွန်ဖရင့်ကြီးမှ အသံဗလံများကို ထိတ်လန့်စာကြား နားစွင့်နေခိုက် ဘယ်တိုင်းပြည် ဘယ်ဒေသရောက်နေမှန်း မသိရသည့် ရဲခေါင်ပြောက်ကျား ဂေဟားရား၏ ရဲရဲတောက် သဝဏ်လွှာကို ကွန်ဖရင့်ကြီးတွင် တခဲနက်ဩဘာသံများနှင့်အတူ ကြားလိုက်ရသော အခါ 'နေစရာမရှိအောင်' ဖြစ်သွားခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် ဤတိုက်ကြီးသုံးတိုက် သွေးစည်းညီညွတ်ရေး ကွန်ဖရင့်ကြီးမှ ချမှတ်ခဲ့သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၊ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့် အဆိုများနှင့် မကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည့် လုပ်ငန်းစဉ်များမှာလည်း ဆိုဘို့ နယ်ချဲ့သမားအရင်းရှင်များအတွက် အသက်ရှူကြပ်ဆိပ်သက် ကြပ်လာဖွယ်ရာများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ နေ့ခင်းကြောင့်တောင်တစ်စွေကြီးတစ်ကောင် တောင်
 အမေရိကတိုက်ကြီးတွင် လှည့်လည်ကျက်စားနေသည်ကို ဘွား
 ကန် မြင်လိုက်ရသလို လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများမှာ ဂွေ
 ဗားရားနှင့် တိုက်ကြီးသုံးတိုက် ညီလာခံသတင်းကြောင့် ကြက်သီး
 မွေးညင်းများထကာ 'ဤတိပိသော'ကို အမောတထော အတော
 မသတ်အောင် ရွတ်ဖတ်ကြတော့သည်။

အထူးသဖြင့် မိမိတို့ တိုင်းပြည်များအတွင်း လက်နက်ကိုင်
 ပြောက်ကျား လှုပ်ရှားထကြွနေကြ၍ နေ့မအိပ်ရ၊ ညမအိပ်ရဖြစ်
 နေကြသော အာဂျင်တီးနား၊ ဘိုလီးဗီးယား၊ ဘရာဇီးလ်၊ ကိုလံ
 ဘီယာနှင့် ဗင်နီဇွေလာ အစိုးရများသည် တိုက်ကြီးသုံးတိုက်
 ညီလာခံဝယ်ကြောင့် 'အလန်ထည်'ဖြစ်ကာ ညီလာခံအပြီး
 နှစ်ပတ်မျှအကြာ ၁၉၆၆ ခု ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့တွင်
 ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းဝရမှူးချုပ် ဦးသန့်ထံ တိုင်ကြားစာ
 တစောင်ပေးပို့ခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါတိုင်ကြားစာတွင် ဤတိုက်ကြီး
 သုံးတိုက် သွေးစည်းညီညွတ်ရေးကွန်ဖရင့်သည် 'နယ်ချဲ့စနစ်ကို
 လက်နက်ဖြင့် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရန် အတိအလင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့
 သဖြင့် ကုလသမဂ္ဂပဋိညာဉ်စာတမ်းကြီးမှ မကျူးကျော်ရေး ဧ
 ဝါဒကို ဖောက်ဖျက်ထုကျနေပါကြောင်း' ဆဲညီဖြင့်ဖော်ပြပါ
 ရှိခဲ့သည်။

တချိန်တည်းတွင် အမေရိကန်ဦးစီးသည့် အိုအေအက်စ်အဖွဲ့
 ကြီးမှ အဖွဲ့ဝင် အမေရိကန်နိုင်ငံများသည် အဆိုပါ တိုက်ကြီး
 သုံးတိုက်မှ ချမှတ်သည့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို မည်သို့ တန့်ပြန်
 ဆန့်ကျင်သွားကြရန် လိုအပ်ကြောင်း ခေါင်းချင်းရိုက်ကာ

တိုင်ပင်ခဲ့ကြသည်။ လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများမှ လက်နက်ကိုင်
 ထကြွမှုများကို မည်သို့နှိမ်နင်းချေမှုန်းပစ်ကြမည်အရေး အခါခါ
 ဆွေးနွေးကြသည်။ အဓိကအားဖြင့် ဂွေဗားရား၏ ပြောက်ကျား
 စစ်ဆင်ရေး ဗျူဟာများကိုသော်၎င်း၊ ဂွေဗားရားကိုသော်၎င်း
 'တွေ့ရာသင်းချိုင်း ဓားမဆိုင်ဘဲ' ရှာဖွေ သုတ်လင် ရှင်းလင်းပစ်
 ကြရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချခဲ့သည်။

တိုက်ကြီးသုံးတိုက်ညီလာခံနှောက်ပိုင်းတွင် လက်တင်အမေရိ
 ကန်နိုင်ငံများမှ အာဏာပိုင်များအနေဖြင့် ထိုသို့ လက်နက်ကိုင်
 လှုပ်ရှားမှုများနှိမ်နင်းရေး၊ ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဂွေ
 ဗားရားအား နေရာအနှံ့အပြား ပိုက်စိပ်တိုက်လိုက်လံရှာဖွေရေး
 များအတွက် လုံးပန်းနေခိုက်မှာပင် ၁၉၆၆ ခု နိုဝင်ဘာလ
 ဆန်းစ တခုသော နေ့ရက်တွင် ဘိုလီးဗီးယားနိုင်ငံ မြို့တော်ဖြစ်
 သော လာပက်ဇ်မြို့သို့ ဂွေဗားရားတယောက် ဘွားကန် ရောက်
 သာခဲ့သည်။ ဂွေဗားရားသည် ဘိုလီးဗီးယားနိုင်ငံ အရှေ့တောင်
 ဦးဒေသရှိ ပေ ၁၅၀၀ ခန့်မြင့်သည့် စန်တာကလပ်မြို့ကလေး
 သို့ ဦးစွာ ပထမ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုမြို့ကလေးတွင် ရက်
 အတန်ကြာနေ၍ လိုအပ်သည့် အစီအစဉ်များပြုလုပ်ပြီးမှ ကာ
 မက်ဇ်မြို့တော်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘိုလီးဗီးယားနိုင်ငံ၏ တရားဝင်မြို့တော်မှာ စူကရီမြို့ပင်ဖြစ်
 သော်လည်း အစိုးရရုံးစိုက်ရာမြို့တော်မှာ ကာပက်ဇ်ပင် ဖြစ်သည်။
 ကာပက်ဇ်မြို့ကလေးသည် ပင်လယ်ရေပြင်မှ အထက် ပေ
 ၁၂၀၀၀ ခန့်မြင့်၍ တောင်ပေါ်မြို့ကလေးတို့ဖြစ်သည်။

ဂွေဗားဈားအား အမဲလိုက်သလို တောင်အမေရိက တတိုက်
 လုံး အနံ့ခံ၍ လိုက်လံရှာဖွေနေကြသည့် အမေရိကန် စီအိုင်အေ
 သူလျှိုအဖွဲ့ဝင်များသည်၎င်း၊ မိမိတို့တိုင်းပြည်တွင်းသို့ဂွေဗားဈား
 ဝင်လာလျှင် လာချင်း စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း လက်ရဖမ်း၍ အချုပ်
 ခန်းထဲသို့ပို့ရန် မြို့ကြီးပြကြီးများမှ သင်္ဘောဆိပ်၊ လေဆိပ်၊ ဘတ်စ်
 တားဆိပ်၊ မီးရထားဘူတာရုံ စသည့်အချက်အချာ နေရာများ
 တွင် လက်ထိတ်တပြင်ပြင်နှင့် အသင့်စောင်နေကြသည့် ဘိုလီးဗီး
 ယားစစ်ဘက်၊ ရဲဘက်ဆိုင်ရာ စုံထောက်များသည်၎င်း၊ မိမိတို့အ
 စိုးရရန်းစိုက်ရာမြို့တော်တွင်းသို့ ဂွေဗားဈားတယောက် အေးအေး
 ဆေးဆေးဖြင့် ခပ်တည်တည် ဝင်ရောက်လာသည်ကို နည်းနည်း
 ကလေးမှ မသိလိုက်မရှိပဲမိလိုက်ဘဲ ရှိခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆို
 သော် သူတို့ထံတွင် မှတ်တမ်းတင် သိမ်းဆည်းထားကြသည့် ဓာတ်
 ပုံထဲမှ လူပုံသဏ္ဍာန် အမှတ်အသားများအရ ဂွေဗားဈားဆိုလျှင်
 မှတ်ဆိတ်မွေးဖွားဖား၊ နှုတ်ခမ်းမွေးတားကား၊ တောတွင်းသား
 တယောက်လို ဖိုးရိုးဖားဈားအဝတ်အစားများဖြင့် တွေ့မြင်ရလိမ့်
 မည်ဟု ထင်မှတ်ထားခဲ့ကြသည်။ သို့သော် သူတို့မျက်စိအောက်
 တွင် ဂွေဗားဈားတယောက်မှာ နှုတ်ခမ်းမွေးမပါ၊ မှတ်ဆိတ်မွေး
 ဗလာဖြင့် နဖူးပြောင်ပြောင် ထိပ်ပြောင်ပြောင်တွင် ကျွဲကော်
 ကိုင်းမျက်မှန်တလက်ကို ဟန်ပါပါ တပ်စား တကယ့်သူဌေးကြီး
 တယောက်အသွင် လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတယောက် အမူအရာမျိုးဖြင့်
 'အပြည့်' ဝင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ နှုတ်ခမ်းမွေးသမား၊ မှတ်ဆိတ်မွေး
 သမားများကိုသာမရှိကြည့်နေကြသည့် စုံထောက်များမှာ ရုပ်
 ဖျက်ထားသော ဂွေဗားဈားကို အလျှင်းမသိလိုက်ဘဲ 'လူပီး
 ပုလင်းထိ' ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံခြားဌေးနမူ အာဏာပိုင်များ
 သက်မှတ်များနှင့်တကွ ရုံးတံဆိပ်များပါ အပြည့်အစုံ ပါရှိ၍
 နှေးကူးအမျိုးသား ဗဟုသုတနှင့်ဒက်စံ ဟူသော အမည်ဖြင့်နိုင်ငံ
 နှားလက်မှတ်ကိုင်ဆောင်လာသည့် ဂွေဗားဈားအား ဘိုလီးဗီးယား
 အစိုးရ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးဌာနမှ အရာရှိများက တကယ့် ဥရ
 ဇားအမျိုးသားတယောက်ဟူ၍ 'မျက်စိမှောက်' ကာ အသာ တ
 ဩယ် ပြည်ဝင်ခွင့်ပြုခဲ့ကြသည်။

ရုပ်ဖျက်ထားသော ဂွေဗားဈားသည် လာပက်စံမြို့တော်မှ
 အမည်ကျော် ကိုပါကဘားဟော်တယ်ကြီးတွင် ခပ်တည်တည်
 နည်းခိုခဲ့သည်။ ထိုဟော်တယ်တွင် တည်းခိုသည့်ရက်များအတွင်း
 ဘိုလီးဗီးယား ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်အချို့နှင့် တိတ်တဆိတ်
 ချိတ်စွာ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ထိုနောက် နိုဝင်ဘာလ ၆
 ရက်နေ့တွင် လာပက်စံမြို့မှ ရုတ်ကားတစ်စီးဖြင့် ခရီးဆက်လက်
 သွက်ခွာလာခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူ ပါချန်ဂိုဟူ၍ အမည်ပြောင်း
 ဘားသည့် ကျူးဘားပြည်သူ့တပ်မတော် ဗိုလ်ကြီးအဲလ်ဘာတို
 သို့သလည်း အခြားရုတ်ကားတစ်စီးဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ဗိုလ်
 ကြီးအဲလ်ဘာတိုသည် ဂွေဗားဈားနှင့်တူ၍ ဘိုလီးဗီးယား လက်
 ဆက်ကိုင်ပြောကံကျားတိုက်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲရန် လိုက်ပါလာခဲ့
 သူတို့ဖြစ်သည်။

ဂွေဗားဈားနှင့် ဗိုလ်ကြီး အဲလ်ဘာတိုတို့သည် လာပက်စံမြို့မှ
 အရှေ့တောင် ခပ်ယုန်းယုန်းသို့ တောင်ပေါ်ကားလမ်းအတိုင်း
 ခရီးကြမ်းလာခဲ့ကြရာ နှစ်ရက်မျှအကြာ မိုင် ၄၀၀မျှ ခရီး
 ဆက်ခဲ့ကြပြီး နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့ညတွင် နန်ချူဟူသောမြို့

စာမ်းဘေးမှ ယာခင်းပြင်ကြီး တခုသို့ မွှောင်ကြီးမဲကြီးတောင်
ရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။

ဤယာခင်းပြင်ကြီးမှာ မြို့ကြီးပြင်ကြီးများနှင့် ဝေးကွာလှ၍
ဘိုလီးဗီးယားမျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးက လက်နက်ကိုင်ပြောက်ကျား
ရဲဘော်များကို လိုအပ်သလို အသုံးချရန် ဝယ်ယူပေးအပ်ထား
သည့် ယာခင်းကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ဂွေဗားရာသည် ကျူးဘား
တော်လှန်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်စိုင်းပြင်းခဲ့ကြစဉ် ၁၉၅၅ခုနှစ်က
မက္ကစီကိုပြည် ချားလ် ကိုးခရိုင် တောင်ပေါ် မြေပြန့်ဒေသတခု
တွင် မိမိတို့ရဲဘော်များ လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျားသင်တန်း
လေ့ကျင့်ခန်းများ ယူခဲ့ကြသလို ယခု ၁၀ နှစ်ကျော်ခန့်အကြာ
၁၉၆၆ ခုနှစ်တွင် ဘိုလီးဗီးယားပြည် နန်ချူဟွာစုမြစ်ကမ်း
ဘေးမှ ယာခင်းပြင်ကြီးကို အခြေခံခန်းပြုလုပ်၍ လက်နက်
ကိုင် ပြောက်ကျားသင်တန်းများပေးရန် စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
ဤနေရာ ဤဒေသကို အချက်အချာပြု၍ တေဘင်အမေရိကတိုက်
၏ အလယ်ဗဟိုရှိ ဘိုလီးဗီးယားနိုင်ငံမှ လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျား
ခရီး၏ အခန်းသစ်တခုကို စတင်ဖွင့်လှစ်ရန် ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ထိုညစာ အိပ်ရာမှ ဂွေဗားရာသည် သူ့ ဂျာမနီပြည်
မှ ဝယ်ယူခဲ့သည့် ဂျာမနီ ဒိုင်ယာရီ
အုပ်စုကလေးကို ထုတ်ကာ ၁၉၆၆ ခု နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်
နေ့စွဲပါ စာမျက်နှာတွင် ပထမစာပိုဒ်အဖြစ် အောက်ပါ ဝါကျ
ကိုကလေးကို ရေးသားလိုက်သည်။

“ဇာဏ္ဍသစ်တခု ယနေ့စတင်သည်”

၁၀ ရ တော်လှန်ရေးသမား

ဘိုလီးဗီးယား သမတနိုင်ငံ။
ဤနိုင်ငံသည် အကျယ်အဝန်းအားဖြင့် စတုရန်းမိုင်ပေါင်း
သန်းကျော်၊ လူဦးရေအားဖြင့် ၃ သန်းကျော်ရှိ၍ တောင်
အမေရိကတိုက်၏ အတွင်းဘက် အရှေ့အလယ်ပိုင်းတွင် ပါသည်ရှိ
သည်။ အုပ်ချုပ်ရေး ကျွမ်းကျင်မှု၊ အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝမှုနှင့်
အရေး စွမ်းဆောင်မှုတို့ကြောင့် ကျော်ကြား ထင်ရှားခဲ့သည့်
အမေရိကန်သမ္မတ ဂျော့ဝါရှင်တန်နှင့် နှိုင်းစိုင်းကာ ‘တောင်
အမေရိကတိုက်၏ ဝါရှင်တန်’ ဟူ၍ပင် တင်စားခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြ
သော ခေါင်းဆောင်ကြီး ဆိုင်မွန်-ဘိုလီးဗီး (၁၇၇၃-၁၈၃၀)
အမည်ကို အစွဲပြုကာ ဤနိုင်ငံသည် ဘိုလီးဗီးယားနိုင်ငံဟု
ခေါ်တွင်ခဲ့ရသည်။

တောတောင် ထူထပ်လှ၍ စီးပွားရေးအရ အောက်ကျ
 နောက်ကျနိုင်လှသည့်ပြင် အရွှေဘက်တွင် ချိုလီနှင့်ပိရူးမြောက်
 ဘက်တွင် ဘုရာဇီးလ်၊ အနောက်ဘက်တွင် ပါရာဂွေး၊ တောင်
 ဘက်တွင် အာဂျင်တီးနားစသည့် နိုင်ငံများက ပထဝီ အနေ
 အထားအရ ဝိုင်းပတ်ကာရံထားခဲ့သဖြင့် ဘိုလီဗီးယားနိုင်ငံမှာ
 ပတ်ဝန်းကျင် နိုင်ငံများအပေါ် အစစအရာရာ မှီခိုအားထားခဲ့ရ
 သည်။ တချိန်တည်းတွင် ပတ်ပတ်လည် ဝိုင်းနေသည့် နိုင်ငံများ
 နှင့် နယ်စပ်အရေးအခင်းများ မကြာခဏဖြစ်ပွားခဲ့ရသည်။

ရေနံ-ကျောက်စိမ်းစသည့် သယံဇာတ သဘာဝပစ္စည်းများ
 ရှိ၍ တမ္ဘာပေါ်တွင် သိပ္ပံ ခုတိယ အများဆုံးထွက်သည့် နိုင်ငံ
 ဖြစ်သည်။ သို့သော် ၁၉-ရာစုနှစ်၏နောက်ပိုင်းမှစ၍ အမေရိကန်
 အရင်းရှင်ကြီးများ ဝင်ရောက်လာကြပြီး သိပ္ပံတူးဖော်ရေး
 လုပ်ငန်းများတွင် အရင်းအနှီးများ မြှုပ်နှံလုပ်ကိုင်ခဲ့ကြရာ ယခု
 ၂၀ ရာစုနှစ်တွင် ဘိုလီဗီးယား၏စီးပွားရေးမှာ အမေရိကန်နှင့်
 တိုင်းရင်းသားလက်ဝေခံ အရင်းရှင်ကြီးများ၏ လက်ဝါးကြီး
 အုပ်မူဇောက်သို့ လုံးပ ကျရောက်ခဲ့ကြရသည်။ နှစ်စဉ် သန်း
 ပေါင်းများစွာ အမြတ်အစွန်း ရရှိနေကြသည့် ဤအရင်းရှင်
 ကြီးများသည် တိုင်းပြည်၏စီးပွားရေးသာမက နိုင်ငံရေး၊ အုပ်
 ချုပ်ရေးနှင့် လူမှုရေးများပါမကျန် ဝင်ရောက်လွှမ်းမိုးချယ်လှယ်
 ခဲ့ကြရာ ဤအရင်းရှင်ကြီးများက မကြိုက်သည့် ဘိုလီဗီးယား
 အစိုးရသည် နေ့ချင်းညချင်း ပြုတ်ကျနိုင်သည်ဟူ၍ပင် အဆိုရှိခဲ့
 သည်။ သို့အဆိုရှိခဲ့ရအောင်ပင် ဘိုလီဗီးယားနိုင်ငံတွင် အရင်း
 ရှင် စနစ် အမြစ်တွယ်ခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ ယခုအထိ နှစ်ပေါင်း

၁၀၀ အတွင်း ဘိုလီဗီးယား အစိုးရအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်များ
 သည် ပျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့် တယောက်လျှင် သက်တမ်းတနှစ်မျှ
 တိုင်းပြည်ကို မအုပ်ချုပ်ကြရဘဲ တဖုတ်ဖုတ် ပြုတ်ကျခဲ့ရ
 သည်။

ယင်းသို့ တိုင်းပြည်တွင် ခေါင်းဆောင်မှု တည်မြဲခြင်းမရှိဘဲ
 ကြောခဏ အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ပွားခဲ့၍ အရင်းရှင်ကြီးများ၏
 လက်ဝါးကြီးအုပ် အမြတ်ထုတ်မှုသာလျှင် မပြောင်းလဲဘဲ
 အာရတည်မြဲလာခဲ့ရာ ဘိုလီဗီးယား လုပ်သားပြည်သူများမှာ
 နန်းကောက်စရာမရှိအောင် တနေ့တခြား မွဲပြာကျလာခဲ့ကြရ
 သည်။ ဘိုလီဗီးယားအမျိုးသားတယောက်၏ တနှစ်လုံးအတွင်း
 ဇင်ဇေမ္မာ ဒေါ်လာ ၁၅၀ (မြန်မာငွေ ၇၅၀-ခန့်) သာရှိရာ
 တမ္ဘာပေါ်၌ အဆင်းရဲဆုံးနိုင်ငံများတွင် တခု အပါအဝင် ဖြစ်
 ရခဲ့သည်။

လူဦးရေ သုံးသန်းကျော် ရှိသည့်အနက် အများစုမှာ
 ခိုလှုံစွာ ခေါင်းများစွာကပင် ဘိုလီဗီးယားနိုင်ငံသို့ လာရောက်အခြေ
 မှောက် နေထိုင်လျက်ရှိသည့် အိန္ဒိယ နွယ်ဘွားများ ဖြစ်ကြသည်။
 ဤလူများစုကြီးမှာ အဓိကအားဖြင့် စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ကိုင်ကြ
 သည့် လယ်သမားများဖြစ်၍ ဆန်း၊ကော်ဖီ၊ဂျုံ၊ပြောင်း၊အာလူး
 သေတ္တိ ကောက်ပဲသီးနှံများကို တောင်ကုန်းများပေါ်တွင်
 အလွန်အလွန် ခေတ်နောက်ကျသည့် စူးထိုးစနစ်ဖြင့် စိုက်ပျိုးခဲ့
 ကြရသည်။ တောတောင်ထူထပ်လှ၍ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး
 များ ညံ့ဖျင်းပြီး တောလက်ကျေးရွာများမှာ တရွာနှင့်တရွာ

တနယ်နှင့်တနယ် အဆက်အသွယ်များ ခက်ခဲဝေးလံသာ ဝေးဝေး ကျန်းမာရေး စသည်များမှလည်း ခေတ်နောက်ကျ ကျနေခဲ့ကြသည်။ အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရလျှင် ဘိုလီးဗီးယား လယ်သမားများ၏ဘဝမှာ လွန်စွာလွန်စွာ အောက်ကျ နေကြ ကျနိုင်လှ၍ အဖက်ဖက်က အသိဉာဏ်ပညာ ခေါင်းပါးစွာ အသက်မွေးနေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

မြေပြန့်ဒေသမှ မြို့ကြီးပြကြီးများ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တဝိုက် တွင်မူ ရာသာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းမှာ အကြီးအကျယ် လုပ်ကြံ ကြသည်။ ဘိုလီးဗီးယားနိုင်ငံသည် တောင်အမေရိကတိုက်တစ် ရာသာ ဒုတိယအများဆုံးထွက်သည့် နိုင်ငံတခုဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤ ရာသာ ခြံကြီး များမှာလည်း သံဖြူတိုင်းများ ကဲ့သို့ အမေရိကန်ကုမ္ပဏီများနှင့် တိုင်းရင်းသား လက်ဝေခံ အရင်းနှီး မြားများသာ လက်ဝါးကြီးအုပ် ပိုင်ဆိုင်လျက်ရှိကြရာ ရာသာ အလုပ်သမားများဘဝမှာ မသေရုံ စားရသောက်ရသည့် အဖြစ် ပျိုးသို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ တိုင်းပြည်တွင် စီးပွားရေးအရ အဖက်ဖက်က ချွတ် ကျနေသည့်အဖြစ်ကို မခံမရပ်နိုင်သော မျိုးချစ်များနှင့် တိုးတက် သော အင်အားစုများသည် ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ လက်ဝေခံအစိုးရကို ဖြုတ်ချကာ တိုင်းပြည် အာဏာကို ရယူခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ အင်အားစုများ ခေါင်း ဆောင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည့် အမျိုးသား တော်လှန်ရေးအစိုးရ တစ် လာလျှင် တက်လာချင်း ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် သံဖြူတိုင်းကြီးများ

ပိုင်သိမ်းခဲ့ရာ တောင်နှင့်မြောက် အမေရိကတိုက်များတွင် မြို့ကြီးအကျယ် ဝယ်ကိုင်သွားခဲ့သည်။ တချိန်တည်းတွင် မျိုးသား တော်လှန်ရေးအစိုးရက ကျောမဲ့လယ်သမားထူကြီး တို့ကို လယ်ယာမြေပိုင်ဆိုင်ခွင့် ဥပဒေများကိုလည်း သတ်မှတ် နှိပ်စားပေးခဲ့သည်။

အမျိုးသားတော်လှန်ရေးအစိုးရသည် ၁၉၅၆ ခုနှစ် အထွေ ထွေ ကောက်ပွဲကြီးတွင်၎င်း၊ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် အထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကြီးတွင်၎င်း နှစ်ကြိမ်ဆက်၍ ရွေးကောက် တင် ရွေးခြင်း ခံခဲ့ကြရသည်။ သို့သော် ၁၉၆၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၁၉ ရက် စစ်တပ်မှ အာဏာသိမ်းမှု ဖြစ်ပွားခဲ့၍ အမျိုးသား တော်လှန်ရေးအစိုးရမှာ ပြုတ်ကျခဲ့ရသည်။ အာဏာသိမ်းပွဲကို စစ်တပ်က ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရယ်နီ ဝီလ်ဆန်တော့ခို ဆိုသူပင်တည်း။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဘာရီယန်တော့ခိုသည် ထိုအချိန်မှစ၍ ဘိုလီး ဗီးယားသမတအဖြစ် ဆောင်ရွက်လာခဲ့သည်။ သမတဘာရီယန် တော့ခိုသည် အမျိုးသားတော်လှန်ရေးအစိုးရ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည့် အမျိုးသားစီးပွားရေး ပြန်လည်တည်ဆောက်မှုလုပ်ငန်းများကို အစိုးရအစိုးရပစ်ခဲ့သည့်ပြင် အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများအား ယ ချွတ်စိုင်း စီးပွားရေးလက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ကိုင်ခွင့်များကို နှိပ်စားပေးအပ်ခဲ့သည်။ တချိန်တည်းတွင် မြို့နေလူတန်းစား လယ်သမားများနှင့် တောနေ ကျောမဲ့လယ်သမားများအပေါ် ဘိုလီးဗီးယား လုပ်သားပြည်သူများအပေါ် ယခင်က

ထက်ပင် ပိုမိုဖိနှိပ်ခဲ့သည်။ ပိုမိုချွတ်ချွတ်ချွတ်သည်။ ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေးများကိုလည်း တတ်နိုင်သမျှပိတ်ပင်တားဆီးခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ဖက်ဆစ်ဆံဆံ အကြမ်းဖက်အုပ်စိုးမှုကြောင့် အာရှသမတ ဘာရီယန်တော့ခံမှာ သူ၏ သမတသက်တမ်းအတွက် ရှစ်ကြိမ်တိတိ ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံခြင်းခံခဲ့ရ၍ အသက်ဘေးသိသိကလေးလွတ်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ကျူးဘားပြည်တွင် ကပ်စထရိုခေါင်းဆောင်သော လွန်ရေးအစိုးရ တက်လာသည့်ဂယက်ကြောင့် တောင်အမေရိကန်နိုင်ငံများတွင် ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်ခဲ့ကြရာ သမတ ဘာရီယန်တော့ခံ ခေါင်းဆောင်သည့် ဘိုလီဗီးယား အစိုးရသည်လည်း ရွှေဆုံးမပေါင်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ကျူးဘားပြည်လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအောင်မြင်မှုသည် မိမိတို့လက်အမေရိကန်နိုင်ငံများမှ ပုန်ကန်ထကြွမှုနှင့် လက်နက်ကိုင်လှုပ်ရှားမှုများအတွက် ပိုမိုအာ တက်ဖွယ်ရာဖြစ်လာမည်ကို စိုးရိမ်မိသည်။ မိမိတို့အစိုးရအဖွဲ့၏ ကံကြမ္မာသည် ကျူးဘားပြည်မှ ဘာအာတားအစိုးရ၏ ကံကြမ္မာကဲ့သို့ပင် ဖန်လာမည့်အရေးကိုတော့ထိတ်လန့်နေမိသည်။

ယင်းသို့ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအတွက် ရတက်မအေးရွှိနေခိုက် ၁၉၆၆ ခု ဇန်နဝါရီလတွင် ကျူးဘားပြည် ယာဗားနားမြို့ပေါ်၌ တိုက်ကြီးသုံးတိုက်ကွန်ဖရင့်ကြီး တစ်ခု နားကျင်းပ၍ နိုင်ငံတကာမှ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲများ၊ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲများကို ထိထိရောက်ရောက် ကူညီအားပေးသွားကြ

တစ်နက်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ကို ကြားရသည့်အခါ ဘိုလီဗီးယားအစိုးရ ဘာရီယန်တော့ခံမှာ ထိတ်လန့်တကြား ဂယောင်ချက်ချားဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ ထို့ပြင် လွန်ခဲ့သည့် ၂ နှစ်ခွဲခန့်အတွက် ပျောက်ဆုံးနေခဲ့သည့် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ချော့စွာများကလည်း တိုက်ကြီးသုံးတိုက် ကွန်ဖရင့်ကြောင့် 'ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတွေ များများပေါ်လာအောင် လုပ်ကြံချင်' ရဲရဲတောက်သဝဏ်လွှာပို့ကာ အတိအလင်းကြွေးကြော်ခဲ့သည်ကို ကြားလိုက်ရပြန်သောအခါ ဘာရီယန်တော့ခံမှာ ပို၍ အထောက်အကူဖြစ်စေရန်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဘိုလီဗီးယား သမတ ဘာရီယန်တော့ခံသည် အကျင့်တီးနား၊ ဘရာဇီးလ်၊ ဗင်နီဇွေလာ၊ ကိုလံဘီယာ အစိုးရခေါင်းဆောင်များနှင့်တိုင်ပင်၍ နိုင်ငံတကာမှ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲများကို ကူညီအားပေးရန် တိုက်ကြီးသုံးတိုက် ကွန်ဖရင့်ကြီးက ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် ကုလသမဂ္ဂ ပဋိညာဉ်အတမ်းကြီးကို ဖောက်ဖျက်ခြင်းမင်ဖြစ်ပါသည်။ ဟု ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင်များက ချီးမွမ်းချုပ် ဦးသန့်ထံ အလျင်အမြန် ဒီမော့သေပါးကြားခဲ့ကြသည်။

ယခုသော်မူ ဘာရီယန်တော့ခံ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ပူပင်သော ဘိုလီဗီးယားပြစ်မိသည့်အတိုင်း ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ချော့စွာများသည် အမေရိကန်စုံထောက် ရုပ်ရှင်ကားများထဲမှ ဇာတ်ကောင်ဇာတ်ဆောင်တဦးပမာ ပိုမိုသေသပ်စွာရုပ်ဖျက်၍ အမျိုးမျိုးကလေးလွတ်မြောက်ရေးနှင့် နယ်ခွဲဆန့်ကျင်ရေး လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကိုဆင်နွှဲရန် ဘိုလီဗီးယားနိုင်ငံတွင်းသို့ လျှို့ဝှက်စွာ အကူပေးခဲ့ပြီတကား။

နိုဝင်သာလ ၁၂ ရက်။ ။ ကျွန်ုပ်ဆံပင်များဖြင့် ပေါက်လာပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ခပ်ကျကျပင် ရှိသေးသည်။ (ဆေးဆိုးထားသော) အရောင်ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့် ဆံပင်များမှာလည်း နီကျင်ကျင်ဖြစ်လာ၍ တဖြည်းဖြည်း ကျွတ်စပြုလာသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မုတ်ဆိတ်မွေးများ ပြန်ပေါက်စပြုလာသည်။ နောက် နှစ်လလောက်ကြာလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ယခင်ရုပ်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာတော့မည်ဖြစ်သည်။

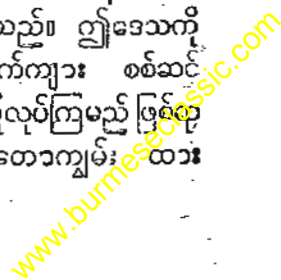
ဂေဟားရားသည် ပြောက်ကျားအခြေခံစခန်းသို့ ရောက်ခဲ့ပြီး ၅ ရက်အကြာ နိုဝင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် သူ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ အထက်ပါအတိုင်း ရေးသားခဲ့သည်။

မုန်သည်။ ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရအာဏာပိုင်များအား တပတ်ရိုက်လှည့်စားရန်အတွက်သာ သူ့ခေါင်းမူဆံပင်များနှင့် မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများကို ရိတ်ပစ်၍ ရုပ်ဖျက်ခဲ့ရသော်လည်း သူ့မုတ်ဆိတ်နှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးများအပေါ် သံယောဇဉ်တို့အမြောက်အမြားရှိသည်။ တွယ်တာစရာတွေ တပုံတခေါင်းကြီးရှိခဲ့သည်။ အမုန်စင်စစ် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးအတွင်း ၁၉၅၆ ခုနှစ်က ဆီးယားရားတောင်တန်းဒေသတွင် ကပ်စထရီနှင့်တကွ ရဲဘော်အားလုံး မုတ်ဆိတ်မွေးနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးများ အရှည်ထားလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၀ နှစ်နီးပါးမျှ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများနှင့် နေလာခဲ့၍ 'ကျင့်သားရ' နေပြီဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ မျက်နှာတပြင်လုံး အမွှေးအမွင်များမရှိဘဲ 'မျက်နှာပြောင်ကြီးဖြင့်' နေရသည်မှာ သူ့အတွက် ကြောက်ရွံ့စရာကောက်ကံတစ်ခု

ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အရှိန်အဝါ ကြီးမားလာ၍ မြို့ကြီးများကို သိမ်းခဲ့ကြစဉ်ကလည်း ရဲဘော်များ အားလုံးလို မုတ်ဆိတ်မွေး နှုတ်ခမ်းမွေးများဖြင့် ဖြစ်ကြသည်။ ကျူးဘားပြည်သူပြည်သားများက မိမိတို့အား 'ရဲဘော် မုတ်ဆိတ်မွေး'၊ 'ဗိုလ်မုတ်ဆိတ်များ' ဟူ၍ပင် တရင်းတနှီး ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသည်။ ဤမုတ်ဆိတ်မွေးများ နှုတ်ခမ်းမွေးများဖြင့် လက်နက်ကိုင်လှုပ်လှည့်မှုများသည် သူတို့အတွက် အသက်ပေးခဲ့ကြသည့် ရဲဘော်များဟူ၍ လေးစားခဲ့ကြသည်။ ချစ်ခင်ခဲ့ကြသည်။ ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ကိုးစားခဲ့ကြသည်။ အဆုံးစွန်သော စကားကို ပြောလျှင် ဤမုတ်ဆိတ်မွေးနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးများသည်ပင် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး၏ သင်္ကေတအမှတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ကျူးဘားပြည်နှင့်တကွ တစ်မ္ဘာလုံးတ အသိ အမှတ် ပြုခဲ့ကြသည်ဟုတ်ပါလော့။

သို့ဖြစ်ရာ ဂေဟားရားသည် ဘိုလီးဗီးယား ပြောက်ကျားစခန်းသို့ရောက်ပြီးနောက် သူ့ မုတ်ဆိတ်များ၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများအားလုံး ပြန်ပေါက်လာသည်ကို နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် မှတ်မှတ်တမ်းတမ်းတမ်း ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဂေဟားရားသည် ဤရက်များအတွင်း စခန်းပတ်ဝန်းကျင် တစ်ဝိုက်ကို လှည့်လည်၍ တောတောင်ရေမြေ ပထဝီ အနေအထားများကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လေ့လာကြည့်ရှုခဲ့သည်။ ဤဒေသကို မြေခွဲ ဝန်းအဖြစ် သတ်မှတ်၍ ပြောက်ကျား စစ်ဆင်ရေးအတွက် ပထမဆုံး ပြင်ဆင်မှုများကို ပြုလုပ်ကြမည် ဖြစ်ရာ ဤနေရာ တဝိုက်ကို ဒေသကျွမ်း ထားရန်၊ တောကျွမ်း ထားရန်

ရန် လိုသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤဒေသမှ တောသူ တောင်
 သားများ အသုံးပြု သွားလာ နေကြသည့် လမ်းရိုးများ
 ဖြတ်လမ်းများ၊ ရန်သူတပ်သားများ ချီတက်လာနိုင်သည့်အခါ
 တလမ်းကြေးများ၊ အယ်လ်အာရီပီခေါ် ခရီးရှည်ထိုးဖောက်ချီ
 တက်တိုက်ခိုက်ရာတွင် ရန်သူတပ်များအသုံးပြုနိုင်စရာရှိသည့်လမ်း
 ကြောင်းများကို ရှာဖွေကြည့်သည်။ မိမိတို့ပြောက်ကျားရဲဘော်
 များအထွက် လမ်းဖြတ်တိုက်ပုံ၊ ချို့ခိုတိုက်ပုံများ ဆင်နွှဲရမည့်
 နေရာများ၊ ပုန်းအောင်းရမည့် လျှိုမြောင် ချောက်တမ္ဘားများ
 ဆုတ်ခွာရမည့်လမ်းကြောင်းများကို အတိအကျ လေ့လာ မှတ်
 သားခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ဂွေဗားရားသည် ပြေငြိမ်ကျား အခြေခံစခန်းတစ်ခု
 ပစ်ခတ်ကျင်းအနေအထားများကို တနင်္ဂနွေနှစ်ပတ်ကြာမျှ အ
 ထက်ပါအတိုင်း ကိုယ်တိုင် လှည့်လည် လေ့လာကြည့်ရှုခဲ့သည်။
 ဤအတောအတွင်း နောက်ထပ်ရဲဘော် ၅ ယောက် ရောက်လာ
 ကြသည်။ သူတို့နှင့်အတူ မောင်းပြန်လက်နက်များနှင့် ရေဒီယို
 စိုင်ယာလက်စက်တခု ပါလာသည်။

ရဲဘော်သစ်များနှင့် လက်နက်များ နောက်ထပ် ရောက်လာ
 သည့်အတွက် ဝမ်းသာမိသည်နှင့်အမျှ အရေးကြီးလှသည့် ဝိုင်
 ယာလက်စက်ပါလာသည့်အတွက် ဂွေဗားရားမှာအထူးဝင် အ
 တက်သွားမိသည်။ အထူးသဖြင့် ဝိုင်ယာလက်စက်မှာ မိမိတို့

၁။ LRP: Long Range Penetration.

သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးပါလှသည့် ပစ္စည်းတခုဖြစ်
 သည်။ ဤဝိုင်ယာလက်စက်ဖြင့် အရေးကြီးသည့် ကိစ္စရပ်များ
 လိုအပ်သည့် ရပ်ဝေးဒေသများနှင့်အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်
 သည်။ အစီရင်ခံနိုင်သည်။ ညွှန်ကြားနိုင်သည်။ ထို့ပြင် ဤစက်
 အသံလွှင့်၊ အသံဖမ်း နှစ်မျိုးစလုံးအသုံးပြုနိုင်သည်ဖြစ်ရာ နေ့
 လှုပ်ရှားပြောင်းလဲနေသည့် ကမ္ဘာ့အရေးအခင်း သတင်းများ
 အထူးသဖြင့် ဘိုလီးဗီးယား အပါအဝင် လက်တင် အမေ
 ရိကတိုက်မှ သတင်းများကို အချိန်မရွေး ဖမ်းယူ နားထောင်နိုင်
 သည်။

သို့သော် ရဲဘော်သစ်များနောက်ထပ်ဆုတ်လာသဖြင့်မိမိတို့
 အရအတွက်မှာ အတန်ငယ်များလာသည်ဟု ယူဆမိသည်။ ယခု
 သို့ လူသူမနီးသည့်တောကြီးတောင်ကြီးထဲတွင် ဒေသခံ တော
 သားတောင်သားများဖြင့် အသွင်အပြင်ချင်း မတူသည့် လူများကို
 နေရာတည်း၊ တစုတဝေးတည်း တွေ့မြင်သွားပါက မုချသင်္ကာ
 စင်စရာဖြစ်နိုင်သည်။ ထို့ပြင် မိမိတို့ ယခုစခန်းချနေသည့် နေ
 ရာမှာ လမ်းမကြီးနှင့် မလှမ်းမကမ်းဖြစ်နေသဖြင့် ခရီးသွား ခရီး
 ဆရာများ မတော်တဆ တွေ့မြင်သွားနိုင်သည့် အန္တရာယ် ရှိနေ
 သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဂွေဗားရားနှင့် သူ့ရဲဘော်များသည် မကြာမီ မူလ
 စခန်းမှ နှစ်ဖာလှဲခန့်ဝေးသည့် နေရာသစ်တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့
 သည်။ ဤနေရာမှာ အတွင်းပိုင်းကျ၍ သစ်ပင် ကြီးငယ်များ
 ထူထပ်၍ တောဖုံးနေသည့်ပြင် ချောင်ကောင်းလှသည့် စခန်း
 အပင် ဖြစ်သည်။

ဂွေဗားဇားသည် နောက်ထပ် ပြောင်းရွှေ့လာသည့် စခန်းသစ်တွင် ရက်အတန်ကြာ နေရဦးမည်ဖြစ်၍ လိုအပ်သည့် ပြင်ဆင်မှုများကို ရဲဘော်များနှင့်အတူ အစီအစဉ် ရေးဆွဲ၍လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ရန်သူ ရုတ်တရက်အလစ်တွင် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်မှုကို အာဏာရန်အတွက် ဗုံးခိုကျဦးများ၊ ရန်သူလာလျှင် နေရာယူ၍ ဆီးကြိုပစ်ခတ်ရန် ကတုတ်ကျင်းများ၊ မြောင်းများ တူးခဲ့ကြသည်။ လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များနှင့် ရိက္ခာပစ္စည်းများကို သိုဝှက်ရန်မြေအောက်လိုက်ခေါင်းများ ဖောက်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ရန်သူလာရာလမ်းကို စောင့်ကြည့်ရန်အတွက် အနီးကင်းများ၊ အဝေးကင်းများနှင့် နင်းပုတ်များကိုလည်း သစ်ဓူတ်ချထားခဲ့သည်။

ဤစခန်းသစ်တွင် အခြားအရေးကြီးသည့် လုပ်ငန်းတခုကိုလည်း စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းအလုပ်မှာ အခြားမဟုတ်၊ စစ်မြေပြင်ဆေးပေးခန်းတခု ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤဆေးပေးခန်းတွင် မိမိတို့နှင့်အတူပါလာသည့် ဆေးဝါး ပစ္စည်းများ သေခံမက ခဲ့စိတ်ကုသသည့် ကိရိယာတန်ဆာပလာများပါ အပြည့်အစုံထားရှိခဲ့သည်။

ဂွေဗားဇားသည် ရဲဘော်များအား စခန်းလုံခြုံရေး၊ လက်နက်ရိက္ခာပစ္စည်းသိုဝှက်ရေး စသည်များအတွက် စီမံခန့်ခွဲလုပ်ကိုင်ပြီးသည့်နှင့်တပြိုင်နက် နေ့စဉ်အချိန်ဇယားများပြုလုပ်ကာ တိုက်ပွဲလေ့ကျင့်ခန်းများကို စတင်လေ့ကျင့်စေခဲ့သည်။ သို့လေ့ကျင့်ရာတွင် နှစ်ပိုင်းခွဲခြားထားခဲ့သည်။ ပထမပိုင်းမှာ မိမိတို့စခန်း

လက်နက်မျိုးစုံတို့ကို စနစ်တကျ ကိုင်တွယ်အသုံးပြုနည်း၊ ပစ်ခတ်နည်း၊ ထိန်းသိမ်းနည်းများပင်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယပိုင်းမှာ ရန်သူအလစ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုကို ခုခံတာကွယ်နည်း၊ အကယ်အရေးမလှလျှင် စနစ်တကျအမြန်ဆုံး ဆုတ်ခွာနည်းများပင်ဖြစ်သည်။ ဤတိုက်ပွဲလေ့ကျင့်ခန်းများကို ဂွေဗားဇားကိုယ်တိုင် နင်းဆောင်၍ ရဲဘော်များနှင့်အတူ နေ့စဉ်လေ့ကျင့်သည်။

ဤစခန်းသည် ဂွေဗားဇားနှင့် ရဲဘော်များအတွက် လုံခြုံခံချရသော်လည်း အခြားတဖက်မှ အနှောက်အရှက် ဖြစ်စရာမတွေ့ကြရသည်။ ယင်းအနှောက်အရှက်မှာ အခြားမဟုတ်၊ အလွန်ပေါများခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ လေးဘက်လေးတန်သစ်ပင်ပင်များ အုပ်ဆိုင်းကာ မြက်ရှည်များ၊ ချိုနှယ်ပိတ်ပေါင်းများဖြင့် တောထနေသည်ကတကြောင်း၊ အောက်ခြေ မြေပြင်စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းလှသဖြင့်တကြောင်း ခြင်တောင်များမှာ ဆော့ညပါ ရဲဘော်များအား ဒုက္ခပေးနေကြသည်။ တိုက်ပွဲလေ့ကျင့်ခန်းဆင်းသည့် အချိန်များနှင့် အနားယူသည့် အချိန်များတွင်သာမက စားချိန်သောက်ချိန် အိပ်ချိန်များတွင်ပါ မောင်းရသည့်အလုပ်မှာ တာဝန်ကြီးတခုလို ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ကြားထဲက လစ်လျင်လစ်သလို ခြင်ကိုက်ခံရသဖြင့် ရဲဘော်များလိုလို ခြေထောက်နှင့်လက်များတွင် အဖုံ အပိန်များ ဖြစ်လာကာ အချို့ရဲဘော်များမှာ ခြင်ကိုက်ခံရသည့်နေရာတွင် အနာကင်းများပင် ဖြစ်နေကြသည်။

ခြင်များမှာ ညဘက်တွင် ပိုဆိုးသည်။ နေဝင်၍ မှောင်စပျိုးနှင့်တပြိုင်နက် 'တပ်စုလိုက် တပ်ခွဲလိုက်' အလုံးအရင်းဖြင့်

တဝီဝီချီတက်လာကြပြီး လက်ဖြင့် ဆုပ်ပက်သည့် အလား
 အစုလိုက် အပြုံလိုက် ဒရကြမ်း ဝင်တယ်ကြရာ ရဲဘော်များမှာ
 ခြင်္သေ့များကို တဖတ်ဖတ်မောင်းထုတ်ချင်စေသည်။ တဖတ်ဖတ် ခြင်္သေ့
 သတ်သူက သတ်ဖြင့် တညလုံး ခြင်္သေ့နှင့် နှပမ်းလုံးနေကြ
 သည်။ ဤအတောအတွင်း ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ သိုးများနှင့် ကျွဲနွား
 များမှ ခလောက်သံများကို မကြာခဏ ကြားရသဖြင့် အချင်း
 ချင်းသတိပေးကာ အိပ်ရာထဲမှ နားစွင့်နေကြရသည်။ ရန်သူ
 စပ်သားများသည် ညအချိန် မှောင်ကြီးမကြီးထဲတွင် ကျွဲ
 ခလောက်၊ နွားခလောက်များကို တချက်တချက် မသိမသာ
 လှုပ်၍ ကျွဲနွားတိရစ္ဆာန်များဟန်ဆောင်စွာ မိမိတို့စခန်းအနီး
 သို့ ချဉ်းကပ်လာနိုင်သည် မဟုတ်ပါလော။

အထက်ပါ ခြင်္သေ့သည် အနှောက်အရှက်နှင့် တခါတရံ
 ကျွဲနွားခလောက်သံများကို သတိထားနေရသည်မှအပ ဂွေဗား
 ရားနှင့် ရဲဘော်များ၏ အခြေအနေမှာ အစစအရာရာ 'အားလုံး
 စောင်းပါသည်' ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုအခိုက်အတန့်တွင်
 လူအင်အား၊ လက်နှက်အင်အား၊ စိတ်ဓာတ်အင်အားမှစ၍ သူ
 အတိုင်းအတာနှင့်သူ အဖက်ဖက်မှ စိတ်ချရပြီဟု ဆိုရမည်ဖြစ်
 သည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ဂွေဗားရားသည် ဤပြောက်ကျားဒေသသို့
 ရောက်ခဲ့ပြီး လက်နက်ရက်ဖြစ်သော နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်နေ့တွင်
 'လစဉ်သုံးဆပ်ချက်' အဖြစ် သူ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်း၌ အောက်ပါ
 အတိုင်း ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“အစစ အရာရာ ပြင်ဆင် စစ်ဆေးပြီးဖြစ်၍ အခြေ
 အနေ အားလုံးကောင်းသည်။ လူသူအရောက်အပေါက်

နည်းလှသည် ဤဒေသတွင် တွေ့မြင်ရသမျှ မဆိုးလှ။ ဤ
 နေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့နေ့ဘို့ လိုအပ်သလောက် နေသွား
 နိုင်သည့် လက္ခဏာများရှိသည်”

ဗွန်သည်။ ဂွေဗားရားသည် ဤနေရာတွင်နေဘို့ လိုအပ်
 သလောက် နေသွားရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ နေနိုင်သည့်
 အခြေအနေ လက္ခဏာများလည်း ရှိသည်ဟု သူ ယုံကြည်သည်။
 သူသည် ဆိုလီးဗီးယားပြည် နန်ချျူဟွာစု မြစ်ကမ်းဘေးမှ ဤ
 ဒေသစခန်းကလေး၌သာလျှင် နေနိုင်သူမဟုတ်။ ကျူးသားပြည်
 နီးယားရားတောင်တန်းပေါ်တွင်လည်း နေနိုင်သူဖြစ်သည်။ နေ
 သူဖြစ်သည်။ မက္ကဇီကိုပြည်၊ ချားလ်ကီးခရိုင် တောင်ပေါ်
 အပြန်တနေရာတွင်လည်း နေနိုင်သူ၊ နေခဲ့သူဖြစ်သည်။ မှန်သည်။
 သူသည်နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးအတွက်
 ဆက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးသာ ဆင်နွှဲရမည်ဆိုပါက မည်သည့်
 အချိန်၊ မည်သည့်တိုင်းပြည်၊ မည်သည့်ဒေသတွင်မဆို နေနိုင်သည့်
 သာဝရ တော်လှန်ရေးသမားတယောက်ပင် မဟုတ်ပါလော။

အက္ခေ အကောက်နှင့်
အနှောင့်အရှက်

“တော်လှန်ရေးသမားတိုင်း၏ တာဝန်သည် တော်လှန်ရေး လုပ်ရန် ဖြစ်သည်”

သုံးထပ်တိုက် အဆောက်အဦကြီး၏အဝင်ဝ၌ ရဲရဲနီနေသည့် စာလုံးများဖြင့် ရေးသားထားသည့် အထက်ပါ စာတမ်းကြီးကို အဝေးကပင် လှမ်းမြင်ကြရသည်။ အဆောက်အဦကြီး၏ မျက်နှာစာ ဝဲယာတဖက်တချက်တွင် ကားကြီးထားငယ်များ စီတန်း ဆိုက်တပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည့်ပြင် သုံးယောက်တံတွဲ၊ လေးယောက်တံတွဲစသည်ဖြင့် ကိုယ်အတွဲနှင့်ကိုယ် အဆိုပါအဆောက်အဦကြီး၏ ဆင်ဝင်အောက်မှဖြတ်ကာ အတွင်းသို့ ဝင်သွားနေကြသည့် လူများကိုလည်း အဆက်မပြတ် တွေ့မြင်နေကြရသည်။

ဤနေ့ဤရက်ကား ၁၉၆၇ခု ဩဂုတ်လပထမပတ်အတွင်း ဖြစ်သည်။ ဤနေ့ရာ ဤအဆောက်အဦကြီးမှာ ကျူးဘားပြည် ထွားနားမြို့တော်မှ ‘လွတ်မြောက်ရေး’ ဟော်တယ်ကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ဤလွတ်မြောက်ရေးဟော်တယ်ကြီးအတွင်းသို့ သုံးယောက်တံတွဲ၊ လေးယောက်တံတွဲ တဖွဲ့ဖွဲ့ ဝင်ရောက်လာနေကြသူများမှာ တောင်နှင့်မြောက် အမေရိက အပါအဝင် ကမ္ဘာ့အနောက်ခြမ်းဒေသတွင်းရှိ နိုင်ငံပေါင်း ၂၇ နိုင်ငံမှ ကိုယ်စားတယ်များပင် ဖြစ်ကြသည်။ ဤနေ့ဤရက်တွင် ဤလွတ်မြောက်ရေးဟော်တယ်ကြီးသို့ ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများ စုဝေးရောက်ရှိ ဆရာကြသည်မှာ အခြားအကြောင်းကိစ္စကြောင့် မဟုတ် အိ-အအေ-အက်စ် ခေါ ‘လက်တင်အမေရိကနိုင်ငံများ သွေးစည်းညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ကြီး’၏ ပထမဆုံးအကြိမ်ကျင်းပသည့် ကွန်ဖရင့်ကြီးသို့တက်ရောက်ရန် ရောက်ရှိလာခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

‘လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ သွေးစည်းညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ကြီး’ကား လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၆၆ ခု ဇန်နဝါရီလက ကျင်းပခဲ့သော တိုက်ကြီးသုံးတိုက်သီလာခံကြီးတွင် စတင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် အဖွဲ့ကြီးဖြစ်သည်။ ဤအဖွဲ့ကြီးတွင် လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများမှ တိုးတက်သည့်အဖွဲ့အစည်းများ၊ လက်ဝဲအင်အားစုများနှင့် မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ပါဝင်ခဲ့၍ အဖွဲ့ကြီး၏ အဓိက ရည်မှန်းချက်များတွင် အဖွဲ့ဝင် လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ အချင်းချင်း ‘စည်းလုံးညီညွတ်ရန်၊ တန်းတူချစ်ခင်ဆက်ဆံရန်နှင့် အမေရိကန်နယ်ချဲ့သမားများ၊ ၎င်း၏ ခွဲပွားသား၊ အမျိုးသား လူနည်းစု လက်တဆုပ်စာများအား တိုးတက်

ဆက်လက် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်သွားကြရန် စံသတ်ဖြင့် ဖော်ပြ ပါရှိခဲ့သည်။

ဤအဖွဲ့ကြီး၏ ကြိုးပမ်းမှုဖြင့် တန့်စစ်ကျော် ကာလအတွင်း လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံ ၂၇ နိုင်ငံတွင် အဖွဲ့ခွဲကော်မတီများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရာ ယခုကျင်းပသည့် ပထမအကြိမ် ကွန်ဖရင့်ကြီး သို့ အဆိုပါ ၂၇ နိုင်ငံကော်မတီများမှ ကိုယ်စားလှယ်ပေါင်း ၁၂၅ ယောက် တက်ရောက်လာကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ၎င်း တို့နှင့်အတူ လေ့လာသူများ၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးများနှင့် သတင်း ထောက်များပါ အစုံအညီတက်ရောက်ခဲ့ကြရာ လက်တင်အမေရိ ကန်နိုင်ငံများ သွေးစည်းညီညွတ်ရေးကွန်ဖရင့်ကြီးမှာ အထူးပင် စည်စည်ကားကားရှိလှသည်။

ယင်းသို့ စုံညီစွာတက်ရောက်လာကြသူများထဲတွင် ထူးခြား သည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး ပါဝင်ခဲ့သည်။

ပထမထူးခြားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကားမိုက်ကယ်ဆိုသူဖြစ်သည်။ ကားမိုက်ကယ်သည် နီဂရိုး လူမဲ့တဦးဖြစ်၍ အမေရိကန်ပြည် ထောင်စု ထော်လို့ရာဒိုပြည်နယ်မှ ထရီနီးလ်မြို့သားတဦး ဖြစ် သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် လူမဲ့နီဂရိုးများအား လူ့ဥ အမေရိကန်များက လူရာမသွင်းဘဲ အဖက်ဖက်တနှိပ်ချစော်ကား မှုများပြုလုပ်ခဲ့ရာ ကားမိုက်ကယ်သည် လူမဲ့များတန်းတူ အခွင့် အရေးရရှိရန် ကြိုးပမ်းရာတွင် အထူးပင် ယင်ရှားသည့် လူမဲ့အ မျိုးသားခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ကားမိုက် ကယ်သည် နာမည်ကျော် အမေရိကန် လူမဲ့အမျိုးသားခေါင်း ဆောင် ဒေါက်တာမာတင် လူသာကင်းကဲ့သို့ လူမဲ့အခွင့်ရေးများ

ကို အေးချမ်းသာယာစွာ အနုနည်းဖြင့် တောင်းဆိုသည့် လမ်း ခြေကို လက်မခံ မယုံကြည်ဘဲ အကြမ်းဖက်ရန် လိုအပ်လျှင် အ ကြမ်းဖက်၍ တိုက်ပွဲဝင်ရမည်ဟု ယုံကြည်ထားသူ ဖြစ်သည်။ သို့ ယုံကြည်ခဲ့သည့်အလျောက် လူမဲ့များ တန်းတူအခွင့်အရေး ရရှိ ရေးနှင့် အသားအရောင်ခွဲခြားသည့်စနစ် လုံးဝ ဖျက်သိမ်းရေး အတွက် အဖက်ဖက်မှ တိုက်ပွဲဝင်ကြရန် မကြာခဏ လှုံ့ဆော် သောပြောဆိုဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ကားမိုက်ကယ်မှာ အမေရိကန်ပြည် ထောင်စုတွင် နာမည်ထင်ရှား လူသိများသည့် ခေါင်းဆောင် သဦးပင်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ သွေး စည်းညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ကြီး၏ ပထမအကြိမ်ကွန်ဖရင့်ကြီးသို့ အထူး ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တက်ရောက်လာသည့် နီဂရိုးအမျိုးသား ခေါင်းဆောင် ကားမိုက်ကယ်အား ကိုယ်စားလှယ်အားလုံးက သောင်းသောင်းဖျဖျ ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြို နှုတ်ဆက်ကြ သည်။

ကားမိုက်ကယ်သည် ကွန်ဖရင့်ကြီးတွင် မိနစ် ၂၀ ကြာမျှ မိန့် ဆက်ပြောကြားခဲ့သည်။ ရှေးဦးစွာ မိမိအနေဖြင့် စပိန်ဘာ ဘာစကားမမြောက်တတ်၍ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် ပြောကြား သည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် တောင်းပန်ပြီးနောက် လက်တင် အမေရိကန်နိုင်ငံများ ယခုကဲ့သို့ စည်လူးညီညွတ်စွာတိုက်ပွဲဝင်နိုင် သည်ကိုတွေ့ရ၍ အထူးပင် အားတက်မိကြောင်း၊ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာအရောင်မရွေး လိုတိုင်းလူတိုင်း၏ ဘုံရန်သူဖြစ်သော နယ်

ချဲ့သမားအား မိမိတို့အားလုံး တညီတညာတည်း စည်းရုံး ပေါင်း၍ တိုက်ခိုက်မောင်းထုတ်ကြရန် လိုအပ်ကြောင်းများစွာ အကျယ်တဝင့် ပြောကြားသွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် 'အမေရိကန် နယ်ချဲ့စနစ်ဟာ သက်ငြိုးရှည်နေတာ သိပ်ကြာလွန်းနေပြီ။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ဟာ ဒီနယ်ချဲ့စနစ်ကြီးကို အတွင်းကနေတိုက်ဖျက်ပစ်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေပြီ။ ခင်ဗျားထို့ထက် အပြင်ကနေ တိုက်ဖျက်ပစ်ဖို့ အသင့်ရှိနေကြပြီလို့ ကျုပ်ယုံကြည်တယ်' ဟူ၍ အတိအလင်း ဘွင်းဘွင်းကြီးပြောချလိုက်ရာ ကုန်ဖရင့်တခုလုံး တက်ရောက်သူ အားလုံး ဗြုန်းကန် ထိုင်ရာမှထ၍ လူမခေါင်းဆောင် ကားမိုက်ကယ်အား တခဲနက် ရှည်လျားစွာ လက်ခုပ်ဩဘာ ပေးလိုက်ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကားမိုက်ကယ်သည် လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများ သွေးစည်းညီညွတ်ရေး ကုန်ဖရင့်ကြီးတွင် ထူးခြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအဖြစ် ထင်ရှားခဲ့သည်။

ဤကုန်ဖရင့်ကြီးတွင် ဒုတိယထူးခြားထင်ရှားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရှိသေးသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကား အခြားသူမဟုတ်။ လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများနှင့်တကွ တကမ္ဘာလုံးကပင် သူဘယ်ရောက်နေသလဲ ဟူ၍ တဖွဖွမေးနေကြသည့်ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဂွေဗားရားပင်တည်း။

ဂွေဗားရားသည် ဤကုန်ဖရင့်ကြီးသို့ သဝဏ်လွှာတစောင် ပေးပို့ခဲ့ရာ ထိုသဝဏ်လွှာတွင် 'ဗီယက်နမ်သည် အထီးကျန်နိုင်ငံ မဖြစ်စေရ ဟူ၍ ခေါင်းစီးတပ်ခဲ့သည်။ ဤခေါင်းစီးအရ ဗီယက်နမ်တွင် အကြောင်းမဲ့သက်သက် လက်နက်အားကိုးဖြင့် ကျူး

ကျော်စောကား၍ လူ့သမိုင်းတလျှောက်တွင် မကြုံဘူးလောက်အောင် ရက်စက်ဆိုးရွားလှသည့် ရာဇဝတ်မှုများ ကျူးလွန်နေကြောင်း အမေရိကန်နယ်ချဲ့သမားများအား အတိုင်းတိုင်း အပြည့်အဝ ပြောဆို 'စစ်မျက်နှာများ' ဖွင့်၍ ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ကြရန် ပြင်းထန်စွာ လှုံ့ဆော်တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ 'ယခုအခိုက်အတန့်တွင် တိုက်ပွဲစတင်ရန်အတွက် အချိန်ကောင်းအခါတောင်းဖြစ်လျှင်လည်း ဖြစ်မည်။ မဖြစ်လျှင်လည်း နေမည်။ သို့သော် လွတ်လပ်ရေးသည် တိုက်မယူဘဲနှင့် ရနိုင်သည်ဟူသော မှောက်မှားသည့်ခံယူချက်မျိုးကိုမူ ကျွန်ုပ်တို့ အကာအကွယ်မပေးနိုင်' ဟူ၍ အတိအလင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူ၏ သဝဏ်လွှာကို အောက်ပါအတိုင်း နိဂုံးချုပ်ခဲ့သည်။

"အကယ်၍သာ ကမ္ဘာအနှံ့ အပြားတွင် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံများ နှစ်နိုင်ငံ၊ သုံးနိုင်ငံ သို့မဟုတ် အများအပြား ပေါ်ပေါက်လာမည်ဆိုပါက သူတို့ကဲ့သို့ အသက်စွန့်မှုများ၊ သူတို့ကဲ့သို့ ကြီးမားလှသည့် ဆင်းရဲဒုက္ခများ၊ သူတို့ကဲ့သို့ နှေ့စဉ်နှင့်အမျှ သူရဲကောင်းပီသမှုများနှင့် သူတို့ကဲ့သို့ နယ်ချဲ့သမားအား ထပ်ခါတလဲလဲ ထိုးနှက်ချက်များ ယင်းနိုင်ငံများတွင် ဖြစ်ပွားလာမည် ဆိုပါက ကျွန်ုပ်တို့သည် တောက်ပသောအနာဂတ်ကာလကို တခဲမကလွဲအခြင်ပင် တွေ့မြင်ကြရမည်သာတည်း။"

ဂွေဗားရား၏ သဝဏ်လွှာအဆုံးတွင် ကုန်ဖရင့်ကြီးမဆောင်ကြီးတခုလုံး မိုးချုန်းသကဲ့သို့ တခဲနက် ဩဘာသံများဖြင့် ဆူညံလှမ်းသွားခဲ့သည်။ တက်ရောက်လာကြသည့် ကိုယ်စားလှယ်

များနှင့် ညှိသည်များပါမကျန် ထိုင်ရာမှထ၍ လက်ခုပ်ဩဘာ ပေးရင်း 'အဝေးရောက်ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင်' ဂွေဗားဇား အား အလေးနီပြုကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင်ကား တက်ရောက်သူ ကိုယ်စားလှယ်အားလုံး၏ တယောက်မကျန် ထောက်ခံချက်ဖြင့် အဝေးရောက် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဂွေဗားဇားအား ကန့် ကွက်သုမရှိ ဂုဏ်ထူးဆောင်သဘာပတိအဖြစ် တညီတညာတည်း တင်မြှောက်ခဲ့ကြသတည်း။

ဤသို့ဖြင့် ဂွေဗားဇားသည် ဘိုလီဗီးယားနိုင်ငံ တော်တွင်း ပြောက်ကျားစခန်းတနေရာမှ လက်တင် အမေရိကန် နိုင်ငံများ သွေးစည်းညီညွတ်ရေး ကွန်ဖရင့်ကြီးသို့ ရဲရဲတောက်သဝက်လွှာ ပို့ကာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးအမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးအတွက် နိုင်ငံအားလုံးတွင် စစ်မျက်နှာများ ဖွင့်ရန် လှုံ့ဆော် တိုက်တွန်း ခဲ့သည်။

အဆိုပါသဝက်လွှာနှင့်အတူ ကွန်ဖရင့်ကြီးသို့ မိမိ၏ရုပ်ဖျက် ထားသည့်ခတ်ပုံများကိုလည်း ပေးပို့ခဲ့သည်။ မုတ်ဆိတ်မိုး၊ နှုတ် ခမ်းမိုးများကို ရိတ်ထားပြီး ဆိပ်ပင်ကိုအကျအနအေးတပ ခုတ်ပါပိုင် လည်စည်းကို သေသေသပ်သပ်တပ်၍ ပါးစပ်တွင် နှေးပြင်းလိပ် အရှည်ကြီးတလိပ်ကို စမတ်ကျကျ ခဲထားသည့် ဂွေဗားဇား၏ တကယ် လူကြီးလူတောင်း ဂိုက်ဖြင့် ချစ်ဖျက်ရိုက်ကူးထားသည့် ခတ်ပုံကို ကြည့်ကာ လက်တင် အမေရိကန်နိုင်ငံများမှ ကိုယ်စား လှယ် ရဲဘော်များမှာ တအံ့တဩဖြင့် သဘောအကျကြီး ကျမိခဲ့ ကြသည်။

သို့သော် ထိုအချိန် ထိုအခါ၌ ဘိုလီဗီးယားနိုင်ငံသို့ ဂွေ ဗားဇား တိတ်တဆိတ်ရောက်ရှိခဲ့သည်မှာ ၉ လမျှကြာခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ဂွေဗိုလ်လွှာမှာ အထက်ပါ ခတ်ပုံများနှင့် လုံးဝ မတူတော့ဘဲ ဂွေဗိုလ်အတိုင်း မုတ်ဆိတ်မိုးတဖားဖား နှုတ်ခမ်းမိုး တကား တားနှင့် တကယ် ဂွေဗားဇား အစစ်ပြန်ဖြစ်နေခဲ့ပေပြီ။ ထိုမျှမတ ခဲ့လေရုံမကတိုင်း ပြန်ဖြစ်နေသည့် ဂွေဗားဇားသည် သူ၏ နဂိုမူ အလုပ်ဖြစ်သော လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျား တိုက်ပွဲများကို ဘိုလီဗီးယားတောင်ကြားဒေသတဝိုက်၌ ဆင်နွှဲ တိုက်ခိုက် နေခဲ့ပြီတည်း။

၁၉၆၆ ခုနှစ်၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်ဖြစ်သော ဒီဇင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ဂွေဗားဇားနှင့် ပြောက်ကျားရဲဘော်များသည် ဆီဖြန်တွင် ကျရောက်တော့မည့် နှစ်ဆန်းတရက်နေ့ကို ကြိုဆို သောအားဖြင့် နှစ်သစ်ကူးအကြိုထမင်းစားပွဲတခု ကျင်းပ၍ပျော် ဖျော်ပါးပါး စားသောက်ခဲ့ကြသည်။ ထမင်းစားပွဲတွင် အဆင် သင့်ရထားသည့် ဝက်ဇာလေးတကောင်ကို အကျအနချက်၍ မြိန် ရေ ရှက်ရေ စားခဲ့ကြသည့်ပြင် ထမင်းပွဲအပြီးသပျက်သီးခြောက် နှင့် သကြားလုံးများပါ အချိုးကျ ဝေငှ စားသောက်ခဲ့ကြရာ ဤနေ့ ဤရက်မှာ ရဲဘော်များ အားလုံးအတွက် အမှတ်တရနေ့တ နေ့ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့သော် နှစ်သစ်ကူး အကြိုထမင်းစားပွဲကြောင့် ဤနေ့ ဤရက်ကို ရဲဘော်များအမှတ်တရရှိခဲ့ကြသလို ဂွေဗားဇားအဖို့ရာ၌ လည်း ဤနေ့ဤရက်တွင် ဓမ္မေနိုင်စရာ ထူးခြားသည့် အဖြစ် အ ဖျက်တခုနှင့် ကြုံခဲ့ရသည်။

ညစာထမင်းစားသောက်ပြီးကြ၍ ဂွေပားရားနှင့် ရဲဘော်များ ခေတ္တအနားယူနေခိုက် ည ၇ နာရီခွဲလောက်တွင် အထူးကြီးသည့် ညော်သည်တယောက် စခန်းသို့ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုညော်သည်မှာ အခြားသူမဟုတ်။ ဘိုလိးဗီးယား ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ပထမအတွင်းရေးမှူး မာရီယို မွန်ဂျီပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤစခန်းသို့ မွန်ဂျီရောက်လာခြင်းသည် ကောင်းသော လာခြင်းမဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မွန်ဂျီသည် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးလမ်းစဉ်ကို မလိုလား။ ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေးထိလည်း မယုံကြည်ဘဲ မြို့ကြီးပြကြီးများတွင် ဒီမိုကရေစီ တိုက်ပွဲ ဥပဒေတွင်းတိုက်ပွဲများဖြင့်သာ အာဏာကိုယူရမည်ဟု စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်လက်ခံထားသူဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဤစခန်းသို့ မွန်ဂျီရောက်လာခြင်းမှာ ဂွေပားရားနှင့် ရဲဘော်များ၏ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကို အကူအညီပေးရန်မဟုတ်ရုံမျှမက ပိတ်ပင်တားဆီးရန်အတွက် လာခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဂွေပားရားသည် မွန်ဂျီအား ကောင်းမွန်စွာဆီးကြို၍ ညော်ခံစကားပြောခဲ့သည်။ သို့သော် မူလကပင် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကိုမယုံကြည်ဘဲ ရှိနေခဲ့သည့်မွန်ဂျီသည် ဂွေပားရားအား တွေ့လျှင်တွေ့ချင်း 'ခင်ဗျား ဒီကို ဘာလုပ်ဖို့ ရောက်နေတာလဲ' ဟူ၍ ဘုကျကျမေးခွန်းဖြင့် စမေးခဲ့သည်။ သို့နှင့်ပင် မွန်ဂျီနှင့် ဂွေပားရားတို့၏ ဆွေးနွေးပွဲမှာ တင်းမာသည့် လက္ခဏာများ ဆောင်လာခဲ့သည်။ တဖက်နှင့်တဖက် အယူအဆ သဘောတရားချင်း ပဋိပက္ခဖြစ်လေခဲ့ကြသည်။

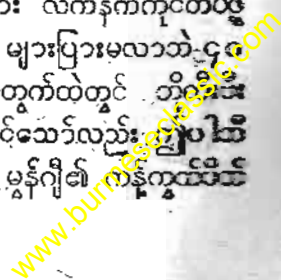
လွတ်လပ်ရေးသည် တိုက်ယူမှုမှမည်ဟူသော ဂွေပားရား၏အယူအဆကို အကိုးအကားအချက်အလက်ပြု၍ ချေပမရတော့သည့်

အဆုံး၌ မွန်ဂျီသည် မိမိတို့ ဘိုလိးဗီးယား လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကို ဘိုလိးဗီးယား အမျိုးသားများက ခေါင်းဆောင်ရမည်ဟုဆိုကာ ဂွေပားရားအား လူမျိုးရေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ တိုက်ခိုက်လာခဲ့ပြန်သည်။ ဤတွင် ဂွေပားရားက မွန်ဂျီ၏ အမျိုးသားရေး အချောင်သမားဝါဒကို တုံ့ပြန်ချေပရင်း မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ အခိုက်အတန့်တွင် ဤလက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲများကို မိမိသာလျှင် ဦးဆောင်ကွပ်ကဲသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း အတိအလင်း ဘွင်းဘွင်းကြီးပင် ပြန်လည်ပြောကြားခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် မွန်ဂျီနှင့် ဂွေပားရားတို့၏ သဘောတရားရေးဆွေးနွေးပွဲမှာ မတင်မကျဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ မွန်ဂျီမှာလည်း ကျေမနပ်ဖြင့်ပင် စခန်းမှပြန်သွားခဲ့သည်။

မွန်ဂျီသည် ထိုအချိန်မှစ၍ ဂွေပားရား၏ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲလမ်းစဉ်ကို မြို့ပေါ်မှနေ၍ အတိအလင်းဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ဘိုလိးဗီးယား ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်များအား ဂွေပားရား ခေါင်းဆောင်သည့် လက်နက်ကိုင်ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့ထဲသို့ မဝင်ရန် အပြင်းအထန် သတိပေးညွှန်ကြားခဲ့သည်။ ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့ထဲသို့ဝင်သည့် ပါတီဝင်များသည် ပါတီစည်းမျဉ်းကို ဖျောက်ဖျက်ခြစ်ပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍ အတိအလင်းကျေညာခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဂွေပားရား၏ ပြောက်ကျား လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့၏ အရေအတွက်မှာ မြော်လင့်သလောက် များပြားမလာဘဲ ၄၀ ကျော် ၅၀ ခန့်သာရှိခဲ့သည်။ ဤအရေအတွက်ထဲတွင် ဘိုလိးဗီးယားကွန်မြူနစ်ပါတီမှ ရဲဘော်အချို့ပါဝင်သော်လည်း ဤပါဝင်ရဲဘော်များမှာ ပါတီအတွင်းရေးမှူး မွန်ဂျီ၏ ကန့်ကွက်ထိခံ

ပင်သည့်ကြားမှ တဦးချင်း မိမိတို့ဆန္ဒအလျောက် ပါဝင်လာကြ သူများဖြစ်သည်။

ဘိုလီးဗီးယားကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ တော်လှန်ရေးဆန့်ကျင်မှုအ တောထားနှင့်လုပ်ရပ်များကြောင့် ကြုံတွေ့လာရသည့် အခက်အခဲ များကို ပမာဏမထားဘဲ ဂေဟားဗားသည် မိမိတို့တွင်ရှိသည့် လူ့ အင်အားဖြင့်ပင်တိုက်ပွဲများကိုစတင်ဆင်နွှဲခဲ့သည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကြီးကို ရဲဘော် ၁၂ ယောက်ဖြင့်ပင် စတင်ဆင်နွှဲခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလော။

ဖေဖော်ဝါရီလ တရက်နေ့တွင် ဂေဟားဗားသည် ရဲဘော် ၂၄ ယောက်နှင့်အတူ တောတွင်းခရီးရှည် လှည့်လည်ချီတက်ရန် စခန်းမှ စတင်ထွက်ခွာခဲ့သည်။ ဤခရီးရှည်ချီတက်ရာတွင် စတင် ထွက်ခွာသည်အချိန်မှ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည့်အချိန်အထိ တနင်္ဂနွေ ၇ ပတ် (နှစ်လနည်းပါးမျှ ကြာမည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်)။

ယင်းသို့ ခရီးရှည်ချီတက်ရာတွင် ဂေဟားဗား၏ ရည်ရွယ်ချက် မှာ 'တချက်ချင်းသုံးချက်ပြတ်' သဘောမျိုးဖြစ်သည်။ ပထမရည် ရွယ်ချက်မှာ ပြောက်ကျား ရဲဘော်များအား စခန်းပတ်ဝန်း ကျင်တဝိုက်တွင်သာ တိုက်ပွဲများ လေ့ကျင့်နေရာမှ ယခုကဲ့သို့ ခရီးရှည်ချီတက်သွားလာခြင်းဖြင့် အပင်ပန်းခံနိုင်ခြင်း၊ အခက် အခဲကို ကျော်လွှားနိုင်ခြင်း၊ တောတွင်းချီတက်ရေး လက်တွေ့ သင်ခန်းစာများ ရရှိခြင်းစသည်တို့ဖြင့် အတွေ့အကြုံကြွယ်ဝကာ အဖက်ဖက်က ခံနိုင်ရည်ရှိစေရန် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယရည်ရွယ်ချက် မှာ ယခုကဲ့သို့ ကျယ်ဝန်းသည့် နယ်မြေတခုလုံးသို့ ခရီးရှည် လှည့်လည်ချီတက်ခြင်းအားဖြင့် ဤဒေသတဝိုက်မှ တောတောင်

ရေမြေအနေအထားနှင့် သဘာဝအခြေအနေများကို ကျွမ်းကျင် နိုင်နိုင်စေရန် ဖြစ်သည်။ မည်သည့်နေရာတွင် တောထူသည်၊ မည်သည့်အရပ်တွင် အင်းအိုင် ချောင်းမြောင်းများရှိသည်၊ မည် သည့်ဒေသတွင် ရှို့မြောင်များရှိသည် စသည်များကို ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ တွေ့မြင်သိရှိထားခြင်းအားဖြင့် နောင်တွင် ရန်သူတပ် များနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများ တိုက်ခိုက်သည့်အခါ၌ တောကျွမ်း၊ ဒေသကျွမ်းမှုရှိနေစေရန် ဖြစ်သည်။ တတိယ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဤနယ်မြေဒေသ ပတ်ဝန်းကျင်တဝိုက်မှ တောသူ တောင်သား ဆင်းရဲသား လွယ်သမားများနှင့် ရင်းနှီးမှုရှိစေရန် ဖြစ်သည်။ ဤလွယ်သမားများ၏ လက်ရှိ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာ ရေး စသည့် အခြေအနေများကို ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် လေ့လာ သိရှိရခြင်းအားဖြင့် မိမိတို့ရဲဘော်များသည် နိုင်ငံရေးအရ မည် သို့စည်းရုံး၍ စစ်ရေးအရ မည်သို့တိုက်ခိုက်ကြရမည်ကို ပိုမို သ ဘောပေါက်လာကြမည် မဟုတ်ပါလော။

ဂေဟားဗား၏ အထက်ပါ ရည်ရွယ်ချက်သုံးခုအနက် ပထမနှင့် ဒုတိယ ရည်ရွယ်ချက်များမှာ အတော်အတန် ပြည့်စုံခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ယခုကဲ့သို့ ခရီးရှည်ချီတက်ခဲ့ခြင်းဖြင့် ရဲဘော် များမှာ တောတွင်း အတွေ့အကြုံ အမြောက်အမြား ရရှိခဲ့၍ နှစ်သက်နှင့် နိုင်ရည်များပါ ပြည့်စုံလာခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ဤဒေသ အပိုက်တွင် ပထဝီအမြေအနေအထားနှင့် တောတောင်မြစ်ချောင်း အင်းအိုင်များ၏ တည်နေပုံ၊ စီးဆင်းပုံများကို အသေးစိတ် လေ့လာသိရှိခဲ့ရသည်။

သို့သော် တတိယ ရည်ရွယ်ချက်အနေဖြင့်ကား မပြည့်စုံရုံမျှ မက အထင်နှင့်အမြင် လက်တွေ့တွင် ခြားနားနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ တွေ့ရပုံမှာ မိမိတို့အခြေခံစံခန်းအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည့် ဤနန်းချို့ဟောစုဒေသသည် လူနေအိမ်ခြေ အလွန်အလွန် ရွားပါး၍ လူဦးရေ တင်းမဲ့သည့် နယ်မြေကြီး ဖြစ်နေခြင်းပေတည်း။ ယင်းသို့ဖြစ်ရသည်မှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၃၀ လောက်က ဤဒေသတိုက်တွင် ပုလိပ်ဧရာဝါ အကြီးအကျယ်ဖြစ်ပွား၍ ဒုဗ္ဗိဇ္ဇာနန္ဒရဇာပီ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သဖြင့် ရွာလုံးကျွတ် သေသူသေ၊ မတေဘဲ ကျန်နေသူများကလည်း ရွာများကိုစွန့်ပစ်ကာ ဧရာဝါဘေးမှ စင်းဝေးရာသို့ ထွက်ပြေးခဲ့ကြသဖြင့် ယခုအခါ ဤနယ်မြေယခုပျားမှာ လူနေအိမ်ခြေများ ယိုးဝက်ပဲ့နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း နောက်မှသိကြရသည်။

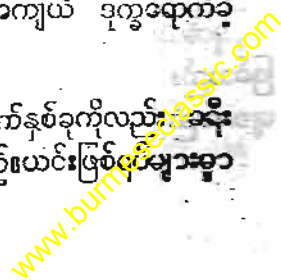
သို့ဖြစ်ရာ ဂေဗားရားနှင့် ရဲဘော်များသည် နှစ်လနီးပါးမျှ ခရီးရှည်ချီတက်ခဲ့ကြရာ၌ နန်းချို့ဟောစုဒေသ၏ အတွင်းပိုင်းတွင် လူသူတိုင်းတယောက်မျှ မတွေ့ခဲ့ရသလောက်ဖြစ်၍ မူလ ကြိုတင် မြော်လင့်ထားသည်ထက် ပိုမိုဆိုးရွားသည့်ဒုက္ခများကို ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသည်။

ယခင် ကျူးဘား တော်လှန်ရေးတာလှေ ဆီးယားရား တောင်တန်းတိုက်တွင် အခြေချိတ်၍ လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ပေးရန်ခဲကြစဉ်က တရွာနှင့်တရွာ မလှမ်းမစမ်းရှိနေကြသည့် ကျေးရွာများ၊ လယ်တယာတဲများမှ ကျူးဘားလယ်သမားများသည် မိမိတို့ ပြောက်ကျားများအတွက်

အထူးပင် အားကိုးစရာများဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အစစ အရာရာ သူတို့၏ အကူအညီများသည် မိမိသို့လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးအတွက် တဖက်တလမ်းမှ များစွာအထောက်အပံ့ရခဲ့ကြသည်။ ယခုသော်မူ ဘိုလီးဗီးယားပြည် အရှေ့တောင်ပိုင်းမှ နန်းချို့ဟောစုဒေသမှာ လူသူကင်းခွဲလွန်းလှ၍ ဂေဗားရားနှင့် ပြောက်ကျားရဲဘော်များ မှာ ခရီးရှည်ချီတက်ရာတွင် အခက်အခဲမြောက်မြားစွာဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြရသည်။

အထူးသဖြင့် လမ်းခုလတ်တွင် ပါလာသည့် ရိက္ခာပြတ်သွားသဖြင့် ရဲဘော်များမှာ အစာငတ်၊ ရေငတ် ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ မတတ်သာသည့်အဆုံး လမ်းခရီးတလျှောက် တေထဲ၊ တောင်ထဲတွင် တွေ့သမျှ စားကောင်းသည်ဟုထင်ရသည့် အသီးများ၊ အရွက်များကို ဆွတ်ခူးစားသောက်ခဲ့ကြသည်။ ရံဖန်ရံခါ တောတိရစ္ဆာန်ကလေးများကို ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီး၍ စားခဲ့ကြရသည်။ ရဲဘော်များမှာ တောတောင်ရှိမြောင်များကိုဖြတ်၍ ခရီးကြမ်းချီတက်ရသဖြင့် ပင်ပန်းလှသည့်ပြင် ယခုကဲ့သို့ အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ် အာဟာရခတ်မလုံလောက်ဘဲ တွေ့ရာ မြင်ရာ အသီးအရွက်များကို စားခဲ့ကြရသည့်အတွက် ဝမ်းလျှော့သုက်လျှော့၊ အဖျားရောဂါရသူထရ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ အချို့ရဲဘော်များမှာ လည်း ခြေပဝါးနှင့် လက်မောင်းများတွင် အနာများပေါက်ကာ လမ်းခရီးတလျှောက်တွင် အကြီးအကျယ် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုထက်ပို၍ ဆိုးရွားသည့် အဖြစ်အပျက်နှစ်ခုကိုလည်း ခရီးရှည်ချီတက်ရာတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရသေးသည်။ ယင်းဖြစ်ရပ်များမှာ

အခြားမဟုတ်။ တနေရာတွင် မြစ်တခုကိုဖြတ်ကူးကြရာ၌ ရေစီးသန်လှသဖြင့် ရဲဘော်နှစ်ယောက် ရေနစ်သေဆုံးခဲ့ကြရပြီး အခြားတနေရာတွင် မြစ်ကို ဖောင်ဖြင့် စုန်ဆင်းကြရာ၌ လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များ တင်လာသည့်ဖောင်မှာ မမြော်လင့်ဘဲ ဝဲမိ၍ ဖောင်ရော လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များပါ ဝဲထဲတွင် မြုပ်ကာ အားလုံးဆုံးရှုံးခဲ့ကြခြင်းပင်တည်း။

သို့နှင့်ပင် ဂွေဗားများနှင့် ပြောက်ကျားရဲဘော်များသည် ခရီးရှည်ချီတက်ရာမှ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာဖြင့် စခန်းသို့ပြန်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

စခန်းတွင် ဂွေဗားများနှင့် တွေ့ဆုံရန် ညွှန်သည်နှစ်ယောက် အသင့်စောင့်နေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ယင်း ညွှန်သည် နှစ်ယောက်အနက် တယောက်မှာ စီရိုဘတ်စ်ဘော့ ဆိုသူဖြစ်၍ အာဂျင်တီးနားအမျိုးသားဖြစ်သည်။ သူသည် အာဂျင်တီးနားပြည်တွင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲရန်အတွက် ဂွေဗားများနှင့်တိုင်ပင်ဆွေးနွေးလိုသဖြင့် အာဂျင်တီးနားပြည်မှ ကူးလာခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ၏အစီအစဉ်အရ အာဂျင်တီးနားရဲဘော်များကို ဂွေဗားများရှိရာ ဘိုးလီးဗီးယားပြည် ပြောက်ကျားစခန်းသို့ စေလွှတ်၍ ပြောက်ကျားဆင်တန်းများတက်ရောက်ရန် လာရောက်ဆွေးနွေးခြင်းဖြစ်သည်။

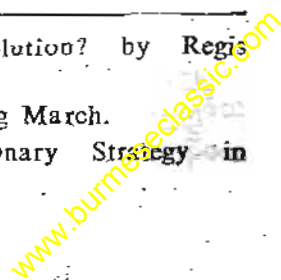
ဒုတိယညွှန်သည်မှာ ပြင်သစ်အမျိုးသား ရဲဂစ္စ-ဒီဘရေးဆိုသူဖြစ်သည်။ ဒီဘရေးသည် အသက် ၂၆ နှစ်ခန့်ဖြစ်၍ သူမိဘများသည် ပြင်သစ်ပြည် ပါရီမြို့တော်မှ လူချမ်းသာများဖြစ်ကြ

ချေ-ဂွေဗားများသည်။ ကျောင်းသားဘဝကပင် လက်ဝဲစာပေများ၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒသဘောတရားများကို လေ့လာဆည်းပူးခဲ့၍ တိုးတက်သည့်လူငယ်တိုင်းဖြစ်သည်။ ပါရီတက္ကသိုလ်မှ ဒဿနိကဗေဒဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပြီးနောက် ကျူးဘားပြည် တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှုများကို လေ့လာရန် ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ ကျူးဘားပြည်တွင် ကပ်စထရို၊ ဂွေဗားများ၊ ရော့ကပ်စထရို စသည့်ခေါင်းဆောင်များနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ပြီးနောက် ပြင်သစ်ပြည်သို့ ပြန်အရောက်တွင် စာအုပ်တအုပ် ရေးသားခဲ့လေသည်။

‘တော်လှန်ရေးအတွင်းမှတော်လှန်ရေးသော’ ဟူသော အမည်ဖြင့် ဒီဘရေးသည် အဆိုပါစာအုပ်တွင် လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံများအားလုံး၌ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးများ ဆင်နွှဲရန် လိုအပ်ကြောင်း လှုံ့ဆော်ရေးသားခဲ့ရာ ယင်းစာအုပ်မှာ တောင်အမေရိကတိုက်တွင် အုပ်ရေ ၂ သိန်း ထုတ်ဝေခဲ့၍ အထူးပင် ထင်ရှားခဲ့သည်။

ဒီဘရေးသည် ထိုစာအုပ် မရေးသားမီအလည်း ‘လက်တင်အမေရိက၏ ခရီးရှည်ချီတက်ပွဲ’ ဟူသော ဆောင်းပါးတစောင်နှင့် ‘လက်တင်အမေရိကတွင် တော်လှန်သောနည်းဗျူဟာပြဿနာများ’ ဟူသော ဆောင်းပါးတစောင်ကို ရေးသားခဲ့သေးသည်။

၁။ Revolution Within Revolution? by Régis Debray-
၂။ Latin America: The Long March.
၃။ Proplems of Revolutionary Strategy in Latin America.

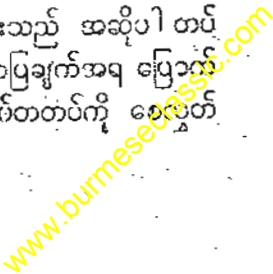
ဂွေဗားများသည် လက်တင်အမေရိကမှ မိမိတို့လက်နက်ထုတ်
 တော်လှန်ရေးများကို ထောက်ခံအားပေး ရေးသားခဲ့သည့် ပြင်
 သစ်လက်ဝဲစာရေးဆရာ ဒီဘရေးနှင့် နောက်တကြိမ် ထပ်မံ
 ဆိုလိုသဖြင့် ကာလအတန်ကြာကပင် အကြောင်းကြားခဲ့သ
 ယင်းမှာကြားချက်အရ ဒီဘရေးသည် ဂွေဗားများရှိရာ ဘိုလီ
 ယားပြည်သို့ လိုက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဂွေဗားများသည် အထက်ပါ ညွှန်သည်နှစ်ယောက်
 အား ကြိုဆိုညွှန်ခံ၍ ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်သည့် ရွေ့လျင်ငန်းစဉ်
 များကို စီစဉ်ရေးဆွဲခဲ့သည်။ ရဲဘော် ဘတ်စ်တော့နှင့် အာဂျင်
 တီးနားပြည်တွင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးကို မည်သို့မည်ပုံ
 စတင်ဆင်နွှဲရမည်၊ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များကို စည်းရုံး သိမ်းဆွဲ
 ရမည်၊ မည်သည့်နယ်မြေဒေသကို အခြေခံစခန်းပြုလုပ်ရန် ဘင်
 တော်သည် စသည်များကို အသေးစိတ်တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခဲ့သည်။
 ထို့နောက် ပြင်သစ်လက်ဝဲစာရေးဆရာ ဒီဘရေးအား ဥပမာအ
 ရေးအခင်းများကို စုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်သည်။ မိမိတို့ လက်တင်
 အမေရိကန်နိုင်ငံများမှ ဟော်လန်ရေးအပေါ် ဥပမာအခင်းများ
 အပေါ် မည်သို့ မည်ပုံ ဆင်တော်ထားနေကြကြောင်းများကို တီး
 ခေါက်လေ့လာကြည့်သည်။ တချိန်တည်းတွင် မိမိတို့ ဘိုလီဗီး
 ဇားနိုင်ငံအပါအဝင် လက်တင်အမေရိကန်ပြည်သူများ၏ အ
 မျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲများကို ဗြိတိန်ပြည်မှ ကမ္ဘာ
 ကျော် ဒဿနိကဗေဒပညာရှင် ဆရာကြီး ဘာထရန်ရပ်ဆယ်၊ ပြင်
 သစ်ပြည်မှ နာမည်ကျော်စာရေးဆရာကြီး ဂျင်း ပေါလ် ဆတ်
 ထစ်စသည့် ဥပမာအတိုက်မှ ထင်ရှားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏

ထောက်ခံအားပေးမှု ရရှိစေရန် ဂွေဗားများနှင့် ဒီဘရေးတို့ အ
 ဆွေးနွေးဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ ဘတ်စ်တော့နှင့် ဒီဘရေးတို့ ပြောက်ကျားစခန်းတွင်
 ဆက်ရှိနေခိုက် အရေးကြီးသည့် အဖြစ်အပျက်တခု ဖြစ်ပွားခဲ့
 သည်။ ယင်းအဖြစ်အပျက်မှာ အခြားမဟုတ်။ ဘိုလီဗီးယား အ
 မျိုးသား လက်နက်ကိုင်ရဲဘော်နှစ်ယောက် ပြောက်ကျားစခန်းမှ
 ထွက်ပြေးကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤ ရဲဘော် နှစ်ယောက်သည်
 တောတွင်းပြောက်ကျားစခန်းတွင် အနေအထိုင်ဆင်းရဲမှု၊ အစား
 အသောက်ကြပ်တည်းမှု စသည့် ဒုက္ခအဝဝကို မခံနိုင်ကြသဖြင့်
 စိတ်ဓာတ်ကျပြီး စခန်းမှထွက်ပြေးကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ
 လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးကာလအတွင်း ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ဘဝဟု
 ဆိုနိုင်သော်လည်း ဤအဖြစ်အပျက်ကြောင့် အခြေအနေမှာ ပိုမို
 ဆိုးရွားစရာများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
 များမထွက်ပြေးပြုမော့ ထိုရဲဘော်နှစ်ယောက်(ကို တနေရာတွင်
 ဘိုလီဗီးယားအစိုးရတပ်များက ဖမ်းမိသွားခဲ့ပြီး ၎င်းတို့၏အစစ်
 ခံချက်အရ ပြောက်ကျားစခန်းနေရာကို အတိအကျ သိသွားရုံမျှ
 အထက် ဤစခန်းတွင် အာဂျင်တီးနားပြည်မှ ဘတ်စ်တော့နှင့်
 ပြင်သစ်ပြည်မှ ဒီဘရေးဆိုသူနှစ်ယောက် ရောက်ရှိနေကြောင်း
 သိပါ အခိုင်အမာ သတင်းရသွားကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဘိုလီဗီးယားစစ်တပ်မှ အာဏာပိုင်များသည် အဆိုပါ တပ်
 ပြေးရဲဘော် ၂ ယောက်၏ ထုတ်ဖော်ပြောပြချက်အရ ပြောက်
 ကျားစခန်းရှိရာ ဒေသတိုက်သို့ အစိုးရတပ်တစ်တပ်ကို စေလွှတ်
 ခဲ့သည်။

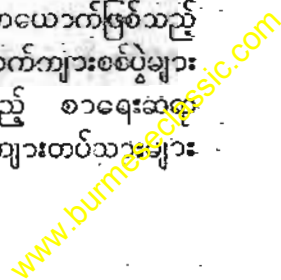
ဝေပေးရားသည် ရဲဘော်နှစ်ယောက် စခန်းမှထွက်ပြေးသွား
 သည့်အတွက် မိမိတို့စခန်းလုံခြုံရေးကို ခါတိုင်းထက်ပို၍ ဂရုစိုက်
 ခဲ့သည်။ ထွက်ခွာသည့်ရဲဘော်နှစ်ယောက်သည် ရန်သူထံ လာ
 နက်ချ၍သော်၎င်း၊ ရန်သူက ဖမ်းမိသွား၍သော်၎င်း စာနည်း
 နည်းဖြင့် မိမိတို့စခန်းနေရာကို ရန်သူတပ်များ သိသွားနိုင်စေ
 ရာရှိသဖြင့် စခန်းပတ်ဝန်းကျင်တဝိုက်တွင် နေ့ရောညပါ က
 ပုန်းများ ပိုမိုချထားခဲ့သည်။ ထိုမျှမက ရန်သူတပ်များ ချီတက်
 လာနိုင်သည့် လမ်းကြောင်းတလျှောက်တွင်လည်း တိုက်ခတ်
 များ စေလွှတ်ခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် မတ်လ ၂၃ ရက်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ပြောက်ကျား
 ကျားတိုက်ကင်းအဖွဲ့သည် မြစ်တစ်ခုကြားရှိ ကူးနေသော ရန်သူ
 တပ်သားများနှင့် ပက်ပင်းပါ တိုးမိကြသည်။ သို့သော် ရန်သူတပ်
 က ပြောက်ကျားများကို လုံးဝမမြင်မတွေ့ဘဲ ပြောက်ကျား
 များကသာ ရန်သူအစိုးရတပ်များကို စတင်တွေ့မြင်ကြရသည်။
 နှင့်ပင် ချွဲများနှင့်သစ်ပင်များကို အကာအကွယ်ယူ၍ ပြောက်
 ကျားရဲဘော်များက ဆက်တိုက်မနားတမ်း ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ကြ
 ရာ ရန်သူတပ်သားများမှာ စနစ်တကျ ခုခံနိုင်စွမ်းမရှိဘဲ တာ
 ဖရိုဖရဲ ပစ်ခတ် ဆုတ်ခွာပြေးကြရသည်။ တိုက်ခိုက်မှု
 မှာ မိနစ်အနည်းငယ်မျှကြာ၍ အစိုးရဘက်မှ တပ်သား
 ယောက် ကျဆုံးပြီး ဗိုလ်မှူးတယောက်နှင့် ဗိုလ်ကြီးတယောက်
 ပင် သုံးပန်းအဖြစ် လက်ရဖမ်းမိခဲ့သည်။ ပြောက်ကျားများဘက်
 မှ မှူးတယောက်မှ ထိခိုက်ကျဆုံးခြင်းမရှိဘဲ တိုက်ပွဲတွင် ထာ
 သတ်အနိုင်ရခဲ့သည်။

ဝေပေးရားသည် ထိုတိုက်ပွဲကိုအကြောင်းပြု၍ ထိုနေ့က သူ
 သည် မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲတွင် 'တကယ်စစ်ပွဲနှင့်မခြား ဖြစ်ပွား
 သောနေ့ထုနေ့'ဟူ၍ ရေးမှတ်ခဲ့သည်။

သို့သော် မိမိတို့ ဤဒေသတဝိုက်တွင်ရှိနေသည်မှာ သေချာရုံ
 က အစိုးရတပ်များကိုပင် အလစ်တွင်အထိနာအောင် တိုက်
 ခိုလိုက်ကြသဖြင့် ဤတိုက်ပွဲကို အကြောင်းပြု၍ အစိုးရတပ်
 သည် မကြာမီ အလုံးအရင်းဖြင့် ဖူဒေသသို့ လှိုမိုင်လားကြ
 သော သေချာသည်ဟု ဝေပေးရားက တထစ်ချတုတ်မိသည်။
 ထိုအခါ ဝေပေးရားသည် နောက်ဆုံး၌ ဤစခန်းကို စွန့်ခွာရန်
 ခြံ့မြတ်လိုက်ပြီး ရဲအော်များနှင့်အတူ လက်နက်ခဲယမ်း မီး
 ချောက်နှင့် ရိက္ခာပစ္စည်းများပါ သယ်ဆောင်၍ မြောက်ပိုင်း
 ဒေသနေရာသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ဘတ်စတော့စ်နှင့် ဒီဘ
 သို့ကိုလည်း မိမိတို့နှင့်အတူ တပါတည်းခေါ်ဆောင်လာခဲ့
 သည်။

ဒီဘရေးသည် လက်ဝဲစာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်၍ သဘောတရား
 အယူအဆအားဖြင့် ထက်မြက်သူဖြစ်သည်။ လက်နက်ကိုင်
 ဘတ်လွန်ရေးကိုယုံကြည်၍ ပြောက်ကျားစစ်ပွဲကို အားထားသူ
 ဖြစ်သည်။ သို့သော် ချမ်းသာကြွယ်ဝသည့် အထက်တန်းလွှာမှ
 လက်ဖွားလာသည့် ပညာတတ်လူတန်းစားတယောက်ဖြစ်သည်
 ဖြစ်လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးနှင့် ပြောက်ကျားစစ်ပွဲများ
 ကြောင်း စာတွေ့သာရှိပြီး 'ငါတွေ့' မရှိသည့် စာရေးဆရာ
 ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ ပြောက်ကျားတပ်သားများ

နှင့်အတူ တောကြီးမြက်မဲတွင် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ခရီးကြမ်း
ချီတက်ခဲ့ရ၍ ကိုယ်တွေ့လက်တွေ့ကြုံရသည့်အခါတွင် ခံနိုင်ရည်
မရှိဘဲဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဝေဗားဗားလည်း ဒီဘရေးအတွက် အထောက်
ပင် စိတ်အနှောင့်အရှက် ဖြစ်ရသည်။

သို့နှင့်ပင် ပြေလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဝေဗားဗားနှင့် ဒီဘရေး
တို့သည် မူယူပစ်ပါ အမည်ရှိ မြို့ကလေးတစ်မြို့နှင့် မလှမ်းမကမ်း
တောစပ်တခုသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဝေဗားဗားသည် ဘော
တွင်းဒဏ်ကို မခံနိုင်ဘဲ မြို့သို့ပြန်ရန်စိတ်စောနေသည့် ပြင်သစ်
စာရေးဆရာ ဒီဘရေးနှင့် အာဂျင်တီးနားမှ ရဲဘော် ဘတ်စ်
တော့စ်တို့အား ထိုတောစပ်မှတစ်ဆင့် လမ်းညွှန်၍ မြို့သို့ ပြန်တက်
လိုက်သည်။

ဤတွင် ဒီဘရေးနှင့် ဘတ်စ်တော့စ်အတွက်ရော ဝေဗားဗား
အတွက်ပါ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျစရာဖြစ်လာခဲ့သည်။ အကြောင်း
သော်ကား မကြာမီက ပြောက်ကျားတပ်ပြေး နှစ်ယောက်ထပ်
သတင်းအတိအကျ ရထားခဲ့ကြသည့် ဘိုလီဗီးယား အာဏာပိုင်
များသည် မြို့ထဲသို့၌ အမှတ်မထင်စင်လာကြသည့် ဒီဘရေးနှင့်
ဘတ်စ်တော့စ်တို့နှစ်ယောက်အား အလွယ်တကူနှင့်ပင် ဖမ်း
သွားခဲ့သောကြောင့်ပင်တည်း။

တော်လှန်ရေး ခရီးလမ်းသည် မည်သည့်အခါမှ ပြောင်တန်း
ချောမွေ့မနေဘဲ အကျွေးအတောက်နှင့် အနှောင့်အရှက်များ
ပေါ်လှပေါ်ကတား။

နောက်ဆုံးနေ့ရက်များ

ဘိုလီဗီးယားအစိုးရက ပြင်သစ်စာရေးဆရာ ဒီဘရေးနှင့်
အာဂျင်တီးနားအမျိုးသား ဘတ်စ်တော့စ်တို့အား ကာမီရိုမြို့
နယ်တွင် စစ်ခုံရုံးတခုဖွင့်လှစ်ကာ တရားစွဲဆို စစ်ဆေးခဲ့သည်။
လင်းသို့စစ်ဆေးနေခိုက် ဤအမှုသည် တကမ္ဘာလုံးသို့ ဝယ်က
ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒီဘရေးသည် ပြင်သစ်
အမျိုးသားတဦးဖြစ်ရာ ပြင်သစ်ပြည်ရှိ ဒီဘရေး၏ မိဘနှစ်ပါးနှင့်
အတူ ထင်ရှားကျော်ကြားသည့် စာရေးဆရာများ၊ အနုပညာ
များနှင့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များက မိမိတို့ ပြင်သစ်နိုင်ငံ
ဒီဘရေးအား ယခုကဲ့သို့ ဘိုလီဗီးယားအစိုးရက ဖမ်းဆီး
ရေးယူထားသည်ကို အပြင်း အထန် ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသော

ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။နောက်ဆုံးတွင် ပြင်သစ်သမတကြီး ဒီဂေါက်ဟိတ်တိုင် ဘိုလီးဗီးယားသမတ ဘာရိယန်တော့ခံထံ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ စာတစောင်ရေးသား၍ ဒီဘရေးအား လွတ်ပစ်ပါအံ့ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဒီဘရေးအမှုမှာ ယင်းသို့ ပြင်သစ်ပြည်တွင်သာ ဂယက်ရိုက်လှုပ်ရှားခဲ့သည်မဟုတ်။ အင်္ဂလန်နှင့်တကွ ဥရောပနိုင်ငံ အသီးသီးနှင့် ဆိုဗီယက်ယူနီယံတို့မှ ထင်ရှားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကပါ ဝိုင်းဆန္ဒပြကန့်ကွက်ခဲ့ကြရာ တကမ္ဘာလုံးရှိ ခရစ်ယန်ဘာသာဝင် အပေါင်းတို့၏ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီးပင်လျှင် မနေသာဘဲ ဒီဘရေးအတွက် မေတ္တာရပ်ခံချက်တစောင် ထုတ်ပြန်ခဲ့ရသည်။

သို့အော် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရသည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ အသီးသီးမှ ကန့်ကွက်ချက်များ၊ မေတ္တာရပ်ခံချက်များနှင့် အသနားခံလွှာများကို လုံးဝအရေးယူစဉ်းစားခြင်းမပြုဘဲ 'ဤအမှုသည် မိမိတို့ ဘိုလီးဗီးယားပြည်၏ ပြည်တွင်းရေးတစ်ခုဖြစ်သည်' ဟူ၍ ခေါင်းမာစွာဖြင့် ပယ်ချခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဒီဘရေးနှင့် ဘတ်စ်တော့ခံတို့သည် လက်နက်ကိုင် ပြောက်ကျား သောင်းကျန်းသူများနှင့် ဆက်သွယ်ပေးခဲ့သည်မှာ ယင်ရှားသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ၎င်းတို့နှစ်ဦးအား ထောင်ဒဏ်အနှစ်သုံးဆယ် ချမှတ်ခြင်းဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အပြစ်ပေးခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ဒီဘရေးနှင့် ဘတ်စ်တော့ခံတို့အား ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရက ဖမ်းမိသွားခြင်းသည် ဂေ့ဗားဗားအတွက် အကြီးအကျယ် ထိုးနှက်ခြင်းခံလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ အဘယ်

ကြောင့်ဆိုသော် ဒီဘရေးအား ဖမ်းမိသွားသည့်အတွက် မိမိတို့ ဘိုလီးဗီးယားတော်လှန်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဥရောပတိုက်မှ ချွေးချွေးပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ထောက်ခံပေးမှုရရန် ကြံဆထားချက်များ ဖျက်ပြားခဲ့ရသည့်နည်းတူ ဘတ်စ်တော့ခံအား ဖမ်းမိသွားခဲ့သည့်အတွက် အာဂျင်တီးနားမှ ရဲဘော်များနှင့် အဆက်အသွယ်အားလုံး ပြတ်သွားခဲ့ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုထက် ပိုမိုဆိုးရွားသည့်အချက်ကား ဒီဘရေးသည် ဘိုလီးဗီးယားအာဏာပိုင်များ၏ ရက်ရက်စက်စက် ဖက်ဆစ်ဆံဆံ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို ခံနိုင်သည့်အဆုံး ဘိုလီးဗီးယားပြောက်ကျားများကို ခေါင်းဆောင်နေသူမှာ ချေ-ဂေ့ဗားဗားပင် ဖြစ်ပါသည်' ဟူ၍ အမှုန်အတိုင်း ဖွင့်ဟပြောဆိုခဲ့ခြင်းပင်တည်း။

သို့နှင့်ပင် ဂေ့ဗားဗား၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်များသည် စတင်ခဲ့ပေပြီ။

ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရသည် ဂေ့ဗားဗား ခေါင်းဆောင်သည့် ပြောက်ကျားများကို နှိမ်နင်းရန်အတွက် မကြာမီ အင်အား ၂၀၀၀ ရှိသည့် စစ်တပ်ကြီးတပ်ကို ထိုနယ်မြေသို့ စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ဤစစ်တပ်ကြီးသည် တောအထပ်ထပ်၊ တောင်အထပ်ထပ်ကို ဖြတ်ကျော်ချီတက်၍ ဂေ့ဗားဗားရှိမည်ထင်သည့် ဒေသအစိုက်သို့ ပိုက်စိပ်တိုက်ကာ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့သည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဘိုလီးဗီးယားစစ်တပ်သည် အရေ အတွက်အားဖြင့် ပြောပလောက်အောင် မရှိသည့်ပြင် ကိုင်ဆောင်သည့် လက်နက်များမှာလည်း လွန်စွာ ခေတ်နောက်ကျခဲ့သည့် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက အသုံးပြုခဲ့သည့် မော်ဇာရိုင်ဖယ်

နတ်များကို ယခုအထိ ကိုင်ဆောင်နေကြ၍ အရည်အချင်းအညွှန်းအကြိုက်ပင် ညွှန်ဖွင့်လှသည့် စစ်တပ်တပ်ပင်ဖြစ်သည်။

ဤမျှ ညွှန်ဖွင့်နုချာလှသည့် ဘိုလီးဗီးယားစစ်တပ်ကို ဝန် အချိန်မျိုးသာဆိုပါက ဂေဗားဇားသည် တစတစ အမှည့်ချော့၍ ချော့မှန်းနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုအခါ အဖက်က အနှောင့်အရှက် အဖျက်အဆီးများနှင့် အကြပ်အတည်းများကို ရင်ဆိုင်နေရသည့် ဂေဗားဇားမှာ အစိုးရတပ်ကို စနစ်တကျ တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် နှောင့်နှေးမှုများဖြင့် ကြုံတွေ့နေရသည်။

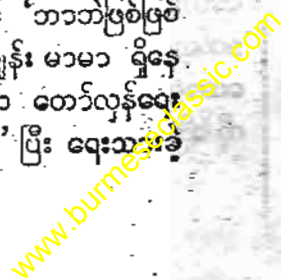
ပထမဆုံး ရင်ဆိုင်ရသည့်အခက်အခဲမှာ ဤဒေသတိုက်လယ်သမားများကို စနစ်တကျမစည်းရုံးနိုင်သေးဘဲ ယခုအခါ အခြေခံစခန်းကို အခိုင်အမာ မတည်ဆောက်နိုင်သေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ လူဦးရေခေါင်းပါးလှ၍ တရွာနှင့်တရွာ မိုင်ပေါင်းမြေကြားစွာဝေးကွာနေသဖြင့် ၎င်းတို့အား စုစည်းရန် ခက်ခဲသဖြင့် စခမတ်၊ ခေတ်ပညာတူ၍ ဝေလာဝေး၊ နိုင်ငံရေးအင်အားပြည့်စုံလှသည့် လုံးဝမရှိသဖြင့် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရန် မဖြစ်နိုင်လောက် ရှိနေခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အဖက်ဖက်က ခေတ်နောက်ကျသဖြင့် မိမိတို့ပြောက်ကျားရဲဘော်များကိုပင် လူစိမ်းသူစိမ်းများ အန္တရာယ်ပေးမည့်လူများသဖွယ် သင်္ကာမကင်းသည့် အမှုအရာဖြင့် ပြောဆိုဆက်ဆံနေကြရာ ဂေဗားဇားမှာ ဤဒေသတိုက်လယ်သမားအခြေခံစခန်း တည်ဆောက်ရေးကို အကောင်အထည်ဖော်၍မရနိုင်သေးဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။ ယုတ်စွာအဆုံး ဤဒေသရှိ ဒေသခံ လယ်သမားများထဲမှ မိမိတို့လက်နက်ကိုင် ပြောက်

ဘဝဖွဲ့သို့ ယခုအထိ တဦးတယောက်မှ ပါဝင်ခြင်းမရှိသေးဘဲ ရှိနေခဲ့သည်။

အဘိယ အခက်အခဲမှာ ယင်းသို့ လက်နက်ကိုင် တပ်သားသစ်များ လုံးဝတိုးပွားမလာသည့်ပြင် ရှိရင်းစွဲ ရဲဘော်များထဲမှ ကျဆုံးမှုများနှင့် တပ်မှ ထွက်ပြေးသူများဖြင့် တိုက်ခိုက်ရေး အင်အား တနှော့တခြား နည်းပါးလာနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

အဘိယ အခက်အခဲမှာ မိမိအပါအဝင် ပြောက်ကျားရဲဘော်များ ကျန်းမာရေး အခြေအနေမှာ တစတစဖြင့် မသိမသာ နည်းလာနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် မိမိတွင် ၂ နှစ်အရွယ်လောက်မှစ၍ စွဲစပ်ခဲ့ဘူးသော ပန်းနာရောဂါသည် အခါတဖြည်းဖြည်းပြန်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ အစားအသောက် မမှန်ခြင်း၊ အာဟာရပြည့်ဝအောင် မရှိခြင်း၊ ဧည့်သည်တော်များ၏ အနေအထိုင်ဆင်းရဲလှခြင်း၊ ထို့ပြင် တနှော့တခြားအထိအရွယ်လေးဆယ်နားနီးလာခြင်းတို့ကြောင့် မူလဝေဒနာဆင်းဖြစ်သော ချောင်းဆိုး သွေးပါ ပန်းနာရောဂါသည် ပိုမိုပြု၍ နှိပ်စက်စပြုလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယခု ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၄ ရက်နေ့တွင် မိမိအသက်သည် ၃၉ နှစ် တင်းတင်းတည်းကသာ ခြေတောက်ခဲ့သည်။

ဂေဗားဇားသည် သူ့အသက် ၃၉ နှစ်ပြည့်သည့် ဂျွန်လ ၁၄ ရက်နေ့က သူ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်း စာအုပ်ထဲတွင် 'ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် အခိုက်အတန့်တွင် ကျန်ုပ်သည် ကျန်းကျန်း မာမာ ရှိနေပါမည်' ဟူ၍ ရေးသားခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ တော်လှန်ရေးအတွက် သူ့ကိုသူ အားတင်း၍ 'စိတ်ဆောင်' ပြီး ရေးသားခဲ့

ခြင်းဖြစ်ဟန်တူသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ရုတ်တရက်ပန်းနာ
ထ၍ အခေါ်ဖောက်လာသည် အခါမျိုးတွင် သူ့ကို ရဲဘော်
များဆဲတွဲ၍ဖြစ်စေ၊ မြည်းတကောင်ပေါ်တွင် တင်၍ဖြစ်စေ
ခေါ်ဆောင်သွားလာနေရပေပြီ။

သူ့ကိုယ်သူစိတ်ဆောင်၍ အားတင်းထားသော ဂွေဗားများ
သည် ဤအခက်အခဲ အကြပ်အတည်းများကြားထဲမှပင် ထိုက်
များကို ဦးဆောင်၍ နှံ့ပြစ်အောင် နှံ့လိုက်သေးသည်။

ဂျွန်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ဂွေဗားများနှင့် ပြောက်ကျား
ရဲဘော်များသည် ရန်သူတပ်စိတ် စာစိတ်အား လမ်းမှပြတ်၍
တိုက်ခိုက်ရာ ရန်သူတပ်သား သုံးယောက်ကျဆုံးခဲ့သည်။

သို့သော် နောက် ၃ ရက်အကြာတွင် ရန်သူတပ်များက တ
ဖန် မိမိတို့အား အလစ်တွင်ဝင်၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြန်ရာ မိမိတို့ဘက်မှ
ရဲဘော်နှစ်ယောက် ကျဆုံး၍ လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက် အ
တော်များများ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

သို့နှင့် မိမိတို့ ဘိုလီးဗီးယားတောထဲသို့ စတင်ရောက်ရှိခဲ့သည့်
၉ လပြည့် မြောက်သော ဩဂုတ်လ ၇ ရက်နေ့တွင် တပ်
အင်အားအခြေအနေကို ပြန်လည်ဆန်းစစ်ကြည့်ခဲ့ရာ မိမိနှင့်အတူ
တကွ ဤဒေသသို့ ပထမဆုံးရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည့် ကျူးဘား
ရဲဘော် ၆ ယောက်အနက် နှစ်ယောက်ကျဆုံး၍ နှစ်ယောက်
ဒဏ်ရာရပြီး တယောက်မှာ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့သည်။ ကျန်တ
ယောက်ဖြစ်သောမိမိမှာလည်း ပန်းနာရောဂါသည်ဖြစ်နေသည့်
ကို ဆိုးဆိုးဝါးဝါး တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

အခြေအနေမှာ အဖက်ဖက်ကမဆောင်းသည့် အနှုတ်လက္ခဏာ
များ ပြနေပြီဖြစ်ရာ ဂွေဗားများသည် နောက်တနေ့ညဘက်တွင်
ဆောင်အားလုံးကို ခေါ်ယူ၍ မိန့်ခွန်းတခု ပြောကြားခဲ့သည်။
မိန့်ခွန်းတွင် လက်ရှိ မိမိတို့ ပြောက်ကျား ရဲဘော်များ၏ အ
ခြေအနေ တနေ့တခြား ဆိုးရွားလာနေသည်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ပြောကြား၍ ရဲဘော်များသည် ယခုအခိုက်အတန့်တွင် အခက်
အခဲများကို ကျော်လွှား၍ တော်လှန်ရေးသမား ပီသအောင်
ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ကြရန်၊ သို့မဟုတ် လူသားတယောက်အနေဖြင့်
မိမိတို့ဘဝတိုက်ပွဲကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရုန်းကန်တိုက်ခိုက်သွားကြ
ရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ ယင်းသို့ တော်လှန်ရေး
သမားတယောက်အနေဖြင့်သော်၎င်း၊ လူသားတယောက် အနေ
ဖြင့်သော်၎င်း တော်လှန်ရေး၏ အကြပ်အတည်းများနှင့် လူ
အဝ၏ အခက်အခဲများကို ရုန်းကန် ကျော်လွှားလိုစိတ်များ ကုန်
ခန်းနေပါက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝန်ခံ၍ ဤတိုက်ပွဲမှ ထွက်သွား
သင့်ကြောင်းများကို ရှင်းရှင်းနှင့်တွင်းတွင်းပင် ထည့်သွင်းပြော
ကြားခဲ့သည်။

၁၉၆၇ ခု ဩဂုတ်လ ၃၁ ရက်။

ဤနေ့ဤရက်သည် ဂွေဗားများ၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်များထဲ
တွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးမည့် နေ့ရက်တရက်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ အ
ဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုနေ့က ပြောက်ကျား ရဲဘော်များသည်
မြစ်တခုကိုဖြတ်ကျော်၍ တူးနေစဉ် အင်အား ဆတော်အတန် ကြီး
မားသည့်ရန်သူများက အလစ်တွင် ကမ်းပေါ်မှ အကာအကွယ်
တူ၍ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ ပြောက်ကျားရဲဘော်များ ၉ ယောက်တို့

ကျဆုံး၍ ရဲဘော်တယောက် ဖမ်းမိသွားသည့်ပြင် လက်နက်ခဲ
ယမ်းမီးကျောက်များနှင့် အရေးကြီးသော စာရွက်စာတမ်းများ
ပါ ရန်သူ လက်သို့ ပါသွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤတိုက်ပွဲ
သည် မိမိတို့အတွက် အထိနာဆုံး တိုက်ပွဲ ဖြစ်ခဲ့သည်နှင့်အမျှ ဤ
ဩဂျတ်လသည်လည်း မိမိတို့အတွက် အဆိုးရှုံး အများဆုံးအ
ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုထက်ပို၍ဆိုးသည်မှာ ဘိုလီဗီးယား အစိုးရသည် ဤ
တိုက်ပွဲမှရရှိသည့် မှတ်စုစာတမ်းများ၊ ဓာတ်ပုံများနှင့် နိုင်ငံတော်
လက်မှတ်များကို အသေးစိတ် စစ်ဆေးကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဤ
ဘိုလီဗီးယား ပြောက်ကျားများကို ခေါင်းဆောင်နေသူမှာ
'ဂေ့ဗားရားမှ ဂေ့ဗားရား' အစစ်ဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုခဲ့ပြန်
သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဘိုလီဗီးယားအစိုးရသည် ဂေ့ဗားရားနှင့် သူ၏
ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့ကို စစ်ရေးအရ ချေမှုန်းသုတ်သင်ဖန်တီး
ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက် ဂေ့ဗားရားကို အရှင်ဖြစ်စေ၊ အသေဖြစ်စေ
လက်ရဖမ်းဆီးပေးပို့ နိုင်သူအား ဆူငွေအဖြစ် ဒေါ်လာ ၄၁၀၀
(မြန်မာငွေ ၂ သောင်းကျော်ခန့်) ချီးမြှင့်မည်ဟူ၍ အတိအတင်း
ကျေညာခဲ့သည်။ တချိန်တည်းတွင် တိုက်ပွဲမှ ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သည့်
မာခြားအရေးကြီးသည့် စာရွက်စာတမ်းများကို လေ့လာကြည့်
ခြင်းအားဖြင့် ပြောက်ကျားများ၏ သွားလာ လှုပ်ရှားမှုများ
တိုက်ပွဲအစီအစဉ်များနှင့် စစ်ဆင်ရေး စီမံကိန်းများကို တစ်
မကျန် ဘိုလီဗီးယားအစိုးရက သိသွားခဲ့သည်။

အခြေအနေမှာ အထူးပင် အရေးကြီးလာပြီဖြစ်ရာ ဘိုလီဗီး
ယား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးကိုယ်တိုင် အမေရိကန်ပြည် ဝါဒဖြင့်

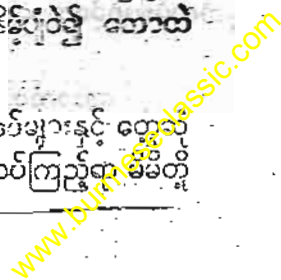
အိအေအက်စ်အဖွဲ့ အစည်းအဝေးသို့
ဆက်ရောက်၍ ဘိုလီဗီးယားပြည်တွင် ဂေ့ဗားရား ရောက်နေ
သည်မှာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြခဲ့ရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဘိုလီဗီးယားအစိုးရ၏ အကူအညီတောင်းခံ
ရက်အရ အမေရိကန်အစိုးရတပ်မတော်မှ အရာရှိ ၃၆ ယောက်
ပို့ပေးခဲ့သည့် ဦးထုပ်စိမ်းတပ်ဖွဲ့တခုသည် အင်အား ၆၄၀ ရှိသည့်
ဘိုလီဗီးယား ရိန်းဂျားတပ်ရင်းတရင်းအား ပြောက်ကျား ဆန့်
ကျင်ရေး သင်တန်းများပေး၍ ဂေ့ဗားရား၏ပြောက်ကျားများကို
ဆန့်ကျင်ရန် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ဘိုလီဗီးယားအစိုးရ၏ ရိန်းဂျားတပ်များသည် တောအထပ်
ထပ်၊ တောင်အထပ်ထပ်ကိုဖြတ်ကျော်၍ ဂေ့ဗားရားနှင့် ပြောက်
ကျားများအား မဲမဲလိုက်သလို ပိုက်စိပ်ဘိုက်၍ လိုက်လံရှာဖွေခဲ့
ကြသည်။ မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်နှင့် ရှိမြောင်ချောက်ကမ်းပါး
ရှိ သမ္မတပုံ အဖွဲ့ရှိ ပြောက်ကျားများအား တိုက်ခိုက်ချေမှုန်း
ခဲ့ပြီးနောက် အထက်တန်းစားသားတို့ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ တောတောင်အနံ့ ပြုပြင်တင်ဖြန့်၍ တစ်သားပေါင်း
၁၀၀၀ ကျော်ဖြင့် ဝိုင်းရံပိတ်ဘို ခဲ့သည့်အပြင် ဆေးယာဉ်များ၊
အာတ်ယာဉ်များဖြန့်သွင်း တောင်းကမ်းမှအနီးနီးပိုင်း၌ တောင်
အထပ်ထပ်ကို ကမ်းတောင်ကို ရှာဖွေခဲ့သည်။

ဂေ့ဗားရားသည် ယခုအချိန်အထိ ရန်သူတပ်များနှင့် တွေ့ဆုံ
ပွဲပွားခဲ့သည့် တိုက်ပွဲများကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့်ရာ မိမိတို့

ပြောက်ကျားများ လက်ချက်ဖြင့် ဘိုလီးဗီးယားစစ်သား ၅၇ ယောက် ကျဆုံးပြီးကိတော့ရရှိ မိမိတို့ဘက်မှလည်း ကျဆုံးသူ၊ ဒဏ်ရာရသူနှင့် တပ်မှထွက်ပြေးသူ စုစုပေါင်း ၂၀ ကျော် ၃၀ နီးပါးမျှ ရှိနေပြီဟုဆိုသည်။ မူလက အင်အား ၅၀ နီးပါးမျှ ရှိသည့် မိမိတို့ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့မှာ ယခုအခါ အင်အား ၂၀ ခန့်မျှသာ ရှိတော့သည်။

သို့နှင့်ပင် အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်နေ့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်နေ့သည် ဝေဗားဇွဲအတွက် ထူးခြားသည့်နေ့တနေ့ဖြစ်ခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၆၆ ခု နိုဝင်ဘာလ ၇ ရက်နေ့က ဘိုလီးဗီးယားတောတွင်း ပြောက်ကျားစခန်းသို့ မိမိဆောင်ရောက်ရှိလာခဲ့သည့် ဖြစ်ရာ ယနေ့ ၁၉၆၇ ခု အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်နေ့တွင် ၁၁ လ တိတိ ပြည့်ခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူ နေ့စဉ် ရေးမှတ်လာခဲ့သည့် ဒိုင်ယာရီမှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲတွင် ယနေ့ အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်နေ့အတွက် သူရေးမှတ်ခဲ့သည့် အောက်ပါနေ့စဉ်မှတ်တမ်းသည် သူ့အတွက် နောက်ဆုံးနေ့ရက်နှင့် နောက်ဆုံးမှတ်တမ်းဖြစ်ခဲ့သောကြောင့်ပင်တည်း။

အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်။ ။ ပြောက်ကျားများ တပ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ငန်းစဉ်ကြသည်မှာ ၁၁ လ ရှိပြီ။

တနေ့လုံး ဘာမျှ ထူးခြားချက်မရှိ။ တွေ့နေကျ တိရစ္ဆာန်ထိန်းကျောင်းသူများကိုပင် မတွေ့ရ။ ၁၂၊ ၃၀ တွင် ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းချနေသည့် ရှိထဲသို့ ဆိတ်များ ကျောင်းလာသည့် မိန်းမကြီးတယောက် ရောက်လာ၍ သူ့ကိုဖမ်းပြီး စစ်ဆေးကြည့်သည်။ မိန်းမကြီးတစ်ယောက် များနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာသတင်းတခုမှ ယုံလောက်စရာ မပြော။ ဘာမှမသိဘူးဟု ဘူးခံနေသည်။ သူပြောပြ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်နေသည့်နေရာမှာ ဟီဂျေးရပ် မြို့နှင့် ၅ မိုင်ခန့်အကွာဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ၁၇ ယောက်သည် လဆုတ်ရက်ည၏ လရောင်အောက်တွင် ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ချီတက်ရသည့်ခရီးမှာ ပင်ပန်းလှသည်။ ၂ နာရီတွင် ရွှေဆက်ချီတက်ရန် အကြောင်း မထားတော့သဖြင့် ရပ်နားလိုက်ကြသည်။ (အသံဖမ်းစက် မှတဆင့်) ရန်သူစစ်တပ်တစ်ဆူက (သူတို့) တပ်သား ၂၅၀ သည် အပိုင်းခံနေရသူများ (ကျွန်ုပ်တို့) အား ဖြတ်မကူးနိုင်အောင် ပိတ်ဆို့ထားရန်ရောက်ရှိနေသည်ဟု ထူးဆန်းစွာသတင်းပို့သည်။

ကြွေလွင့်ခဲ့ရသော
ကြယ်တပွင့်

ဤသတင်းကို ကြားလျှင်ကြားချင်း ရုတ်တရက်အားဖြင့်
တောင်အမေရိကတိုက်မှ ပြည်သူများသည် မယုံနိုင်အောင်
ကြသည်။ အာရှနှင့် အာဖရိက တိုက်သားများကလည်း ဤ
သတင်းကို သတင်းမှန်ဟု လက်မခံနိုင်ဘဲဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ဥရောပ
နိုင်ငံများကလည်း ဤသတင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ယုံရခက်၊ မယုံရ
အခက်နှင့် မရေမရာ ဇဝင်ဇဝင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့မမြော်လင့်ဘဲ ပြုန်းကန် ကြားလိုက်ရ၍ ထကမ္ဘာ
လုံးက မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည့်သတင်းတား အခြားမဟုတ်။
‘ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ချေ-ဂွေဗားဗားသည် ဘိုလီဗီးယား

နိုင်ငံ တောတိုင်းတနေရာ၌ ၁၉၆၇ ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၈
ရက်နေ့က အစိုးရတပ်များနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာမှ ထိခိုက် ဒဏ်
ရာရ၍ ကျဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ဟူသော သတင်းကြီး ပေ
တည်း။

ဘိုလီဗီးယားအစိုးရ အာဏာပိုင်များသည် အထက်ပါ
ဂွေဗားဗားကျဆုံးခဲ့သည့် သတင်းကို အောက်တိုဘာ ၉ ရက်နေ့
တွင် စာမ္ဘာသို့ကျေညာခဲ့ရာ ဤသတင်းမှာ ချက်ချင်းဆိုသလို
ပင် တရက်နှစ်ရက်အတွင်း စာမ္ဘာတစ်လုံးသို့ တောမီးပမာ ပျံ့နှံ့
သွားခဲ့သည်။

ကျူးဘားပြည်မှ ဂွေဗားဗားတယောက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့
ပြီးနောက် ပြန်စုံကျော်ကျော်ကာလအတွင်း ‘ဂွေဗားဗားသေပြီ’၊
‘ဂွေဗားဗား လူ့ပြည်တွင် မရှိတော့’၊ ‘ဂွေဗားဗား အသတ်ခံရပြီ’
ဟူသောသတင်းများကို တကြိမ်တခါမက အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ
ကြားနေခဲ့ရသည့် ကမ္ဘာ့ ပြည်သူများသည် ယခု နောက်ဆုံး
‘ဂွေဗားဗားသေပြီ’ဟု တိုက်ပွဲတွင်ကျသွားပြီ ဟူသော ဘိုလီဗီး
ယား အစိုးရ၏ကျေညာချက်ကို ရုတ်တရက် လက်မခံမယုံကြည်
နိုင်သေးဘဲ ရှိနေခဲ့ကြသည်။

‘ဂွေဗားဗား အသတ်ခံရပြီ’လို့ နယ်ချဲ့သမားများက ထင်
အောင်ထင်မှား လုပ်ကြံပြီးပြန်နေဆဲမှာပင် ကျူးဘားဝန်ကြီး
ချုပ် ကပ်စတရိုက ဂွေဗားဗားထံမှ နောက်ဆုံး ရေးလိုက်သော
စာကို စာမ္ဘာသို့ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ‘ဂွေဗားဗားသေပြီ’ ဟူ၍ အမေရိ

ထန် သတင်းစာဆရာများက တဖွဲ့ဖွဲ့ခရီးသားနေခိုက်မှာပင် တိုက်ကြီးသုံးတိုက် သွေးစည်းညီညွတ်ရေးကွန်ဖရင့်သို့ ဂွေဗားရားထံမှ ရရှိတောက်သဝဏ်လွှာတစောင် ရောက်လာခဲ့သည်။ 'ဂွေဗားရား လူ့ပြည်တွင်မရှိတော့' ဟူ၍ အရင်းရှင် သတင်းဖြန့်ချိရေးဌာန များက သတင်းဖြန့်နေသည့်ကြားမှ လက်တင်အမေရိကန်နိုင်ငံ များမှ သွေးစည်းညီညွတ်ရေးကွန်ဖရင့်ခန်းမဆောင်တွင် ဂွေဗားရား၏ နောက်ဆုံးရိုက်ကူးထားသည့် ဓာတ်ပုံကြီးများ ချိတ်ဆွဲ ပြသထားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

သို့ဖြစ်ရာ အောက်တိုဘာလ ၉ ရက် နေ့စွဲဖြင့် ကျေညာခဲ့သည့် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရ၏ ဂွေဗားရားတိုက်ပွဲတွင်ကျဆုံးခြင်း သတင်းကို နိုင်ငံတကာမှ ပြည်သူများက ကြားလျှင်ကြားချင်း မယုံဘဲနေကြသည်။ မယုံချင်ဘဲရှိကြသည်။

သို့သော် ယခုတကြိမ်တွင်မူ ဤသတင်းကို မယုံဘဲနေရုံ မဖြစ်တော့။ မယုံချင်လည်းမရတော့။ အကုန်လုံးကြည့်ဆုံသော် ဂွေဗားရားတယောက် ဘိုလီးဗီးယားနိုင်ငံတွင် ကျဆုံးသွားခဲ့ပြီ ဆိုသောသတင်းသည် အမှန်တကယ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း ကျူးဘား ဝန်ကြီးချုပ် ဇာဗီဇာဗီက မချီတင်က ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြင့် အတည်ပြုကာ ကမ္ဘာသို့ ကျေညာလိုက်သောကြောင့်တည်း။

ကပ်စထရိုဗ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တော်လှန်ရေးသမား ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင် ဂွေဗားရား ကျဆုံးသည့်သတင်းကို အတည်ပြု ပြောကြားခဲ့ရုံမျှမက ယင်းသို့ ကျဆုံးခဲ့ရသည်မှာ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရက ကျေညာသကဲ့သို့ မတုတ်မူ၍ တိုက်ပွဲတွင် ဒဏ်ရာရခဲ့သည့် ဂွေဗားရားအား ဘိုလီးဗီးယား အာဏာပိုင်များ

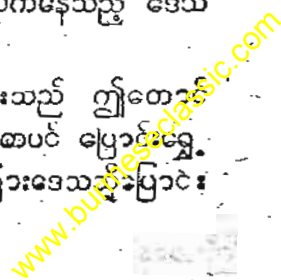
က လူမဆံဘဲ ရက်ရက်စက်စက် ပစ်သတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ ဖြည့်စွက်၍ အတိအလင်း ကျေညာခဲ့သည်။

ဤနေရာ၌ ကပ်စထရိုဗသည် သူနှင့်သေဖော်သေဘက်၊ ရဲဘော် အက်ဖြစ်သော ဂွေဗားရားအတွက် မကျေမချမ်းနိုင် ဖြစ်ကာ ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရအပေါ် မတော်မတရား စွပ်စွဲပြောကြားခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ ဂွေဗားရားအား ဘိုလီးဗီးယား အာဏာပိုင်များက အမှန်တကယ်ပစ်သတ်ခဲ့ကြောင်း အခိုင်အမာအတိအကျ သတင်း ချေ အထက်ပါအတိုင်း ဖော်ထုတ် ကျေညာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ ဂွေဗားရားသည် တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ တိုက်ပွဲ၌ ပေါင်တွင်ဒဏ်ရာရပြီး အသက်မသေဘဲရှိနေရာမှ အခြား ဘနေရာသို့ ယူဆောင်လာပြီး နောက်မှ ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရ အဖွဲ့၏ အမိန့်အရ သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂွေဗားရားနှင့် သူ၏ပြောက်ကျားရဲဘော်များသည် အောက် တိုဘာလ ၈ ရက်နေ့တွင် နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲကို ဆင်နွှဲကြသည်။ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည့် နေရာမှာ ကာမီရိုမြို့ကလေးနှင့် ၇၅ မိုင် အကွာ တောတွင်းတနေရာ ကော့ဘာဒါယူရီအမည်ရှိ တောင် ကြား ဒေသအတွင်းတွင် ဖြစ်သည်။ တောင်ကြားဒေသမှာ တ သက်တချက်တွင် တောင်ကမ်းပါးရံများ မတ်စောက်လှ၍ သစ် ကြီး ဝါးကြီးများ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေသည့် ဒေသ ဖြစ်သည်။

ဂွေဗားရားနှင့် ပြောက်ကျားရဲဘော်များသည် ဤတောကြားထဲသို့ အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်နေ့ညအပင် ပြောင်းရွှေ့ ရောက်ရှိလာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဤတောင်ကြားဒေသသို့ပြောင်း

လင်းလှိုင်ပေစင်ပေစင်

ရွှေ့လာကြခြင်းမှာ ယခင်က မိမိတို့စခန်းချနေကြသည့် ရှိလေးထဲတွင် လုံခြုံမှုမရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အောက်တိုဘာလ ၇ ရက်နေ့က ဆိတ်အုပ်တစ်ဦးနှင့်အတူ ဆိတ်ကျောင်းသည့် မိန်းမကြီးတယောက်သည် ဂွေဗားရားတို့ ပထမစခန်းချနေသည့်ရှိလေးထဲသို့ အမှတ်မထင် ဆိတ်ကျောင်းရင်း ရောက်လာသည်။ ဂွေဗားရားနှင့် ပြောက်ကျားများသည် ထိုမိန်းမကြီးကို သင်္ကာမကင်းသဖြင့် ခေတ္တဖမ်းပြီး စစ်ဆေးမေးမြန်းကြသည်။ သို့သော် ဆိတ်ကျောင်းသမကြီးသည် ဂွေဗားရားတို့မေးသမျှ တခုမှ ရေရေရာရာ အဖြေမပေးဘဲ နဝေတီမိဘောင် လုပ်နေခဲ့သည်။ ပြောက်ကျားများ အနေဖြင့် ဤမိန်းမကြီးထံမှ ရန်သူစစ်သားများ ဘယ်ရောက်နေသည်၊ အိမ်အား ဘယ်ဘေးကရှိသည် စသည့် သတင်းများကို တစွန်းတစသိရလိုသဖြင့် ချောတခါခြောက်တလည် မေးကြည့်ပါသော်လည်း ဘာတခုမှ အတိအကျမသိဘဲရှိခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ထိုမိန်းမကြီးအား ရဲဘော်များက ပိုက်ဆံအနည်းငယ် ပေး၍ အစိုးရတပ်များနှင့်တွေ့ပါက မိမိတို့ ပြောက်ကျားရဲဘော်များ ဤရှိလေးတွင်ရှိနေကြောင်း ပြောပြရန် နှိပ်စွပ်စွပ် လိုက်သည်။

ဂွေဗားရားသည် ထိုမိန်းမကြီးအား မတတ်သာ၍ လွှမ်းမိုးလိုက်ရသော်လည်း မိမိတို့၏လျှို့ဝှက်စခန်းနေရာကို ထိုမိန်းမကြီး သိသွားသဖြင့် လုံခြုံမှု လုံးဝမရှိတော့ဟု တထပ်ချ ယူဆမိသည်။ ရဲဘော်များက ထိုမိန်းမကြီးအား မိမိတို့စခန်းနေရာကို အစိုးရတပ်များထံ မပြောကြားရန် 'နှုတ်ပိတ်' လိုက်သော်လည်း မိန်းမကြီးအနေဖြင့် 'နှုတ်ပိတ်' ဘို့မလွယ်။ နောက်ဆုံး အစိုးရတပ်သား

က ထိုမိန်းမကြီးအား ရိုက်နှက်မေးမြန်းပါက မုချဲ့ဖော်ပြောမည်မှာ သေချာသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဂွေဗားရားသည် ညတွင်းတွင်းပင် စခန်းပြောင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အောက်ကလေး မှောင်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက် မွန်မွန်းသော လှောင်အောက်တွင် ဤစခန်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ တညလုံး နေထိုင်ခဲ့ကြပြီး သန်ကောင်ကျော် ၂ နာရီခန့်တွင် ဤခေတ်ကြားဒေသသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။

ထိုအခိုက် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရ၏ ရိန်းဂျာ တပ်သားများသည် ဤဒေသတဝိုက်တွင် တောနင်း၍ ဂွေဗားရားနှင့် ပြောက်ကျားများကို လိုက်လံရှာဖွေလျက်ရှိကြသည်။ အဆိုပါ ရိန်းဂျာတပ်တွင် တပ်ခွဲနှစ်ခုပါဝင်၍ လူအင်အား ၁၀၀ ခန့်ရှိသည်။ ဤနေရာတဝိုက်သို့ ရိန်းဂျာတပ်သားများ ရောက်ရှိနေသည်မှာ ဇန်နဝါရီ ၂ ပတ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ စစ်ကြောင်း နှစ်ကြောင်းခွဲကာ သောတောင် ရှိမြောင်များပါမကျန် အပြင်းအထန် လိုက်လံရှာဖွေခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့်ပင် မဟာမိတ်တို့ကလ ၈ ရက်နေ့ မွန်းတည့်ချိန်သာသာလောက်တွင် ပြောက်ကျားများနှင့် အစိုးရတပ်များ တောင်ကြားထဲတွင် တွားကနဲတွေ့ဆုံကြပြီး တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ အစိုးရတပ်သားများသည် ပြောက်ကျားစခန်းကို ပိုက် ၅၀ ခန့် အကွာမှ လေးဘက်လေးတန်ဝိုင်း၍ တိုက်ခိုက်ကြခြင်းဖြစ်ရာ ဂွေဗားရားနှင့် သူရဲဘော်များကလည်း ရိုင်ဖယ်သေနတ်များ၊ အောင်းပြန်သေနတ်များဖြင့် အစွမ်းကုန် ပြန်လည်ခုခံသည်။ တစ်ဖက်နှင့်တဖက် သဲသဲမဲမဲ မီးကုန်ယမ်းကုန်တိုက်ခိုက်ကြပြီးနေ့ခင်း

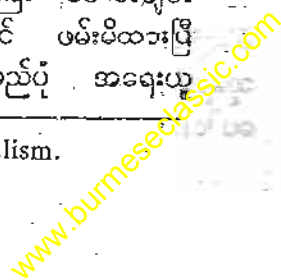
တိုက်ပွဲအပြီးတွင် အစိုးရဘက်မှ ၄ ယောက်ကျ၍ ပြောက်ကျမှုများဘက်မှ ၃ ယောက်ကျပြီး ၄ ယောက်အဖမ်းခံခဲ့ကြရသည်။ အဖမ်းခံရသည့် ၄ ယောက်ထဲတွင် တယောက်သောသူက ဂေဗားရားပင်တည်း။

ဂေဗားရားသည် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့စဉ်က မိမိတို့အား ဝိုင်းထားသည့်အစိုးရတပ်သားများကို ထိုးဖောက်ထွက်ရန် ကိုယ်တိုင်ခေါင်းဆောင်၍ ဒရုကြမ်းပစ်ခတ်ရင်း ရှေ့သို့ အတက်တက် ဘယ်ဘက်ပေါင်၌ ဒဏ်ရာတချက်ရသွားခဲ့သည်။ တချိန်တည်းတွင် မိမိကိုယ်ဆောင်ထားသည့် အမိဝမ်း ကာဘိုင်သေနတ်မှ လည်း ရန်သူတပ်သားတယောက်ပစ်လိုက်သည် ကျည်ဆန် တိုက်ရိုက်ထိမှန်ခဲ့၍ ပစ်ခတ်ရတော့ဘဲဖြစ်သွားခဲ့သဖြင့် ဒဏ်ရာနှင့်အဆင်မဲ့ခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဂေဗားရားမှာ ဆံပင်များ ပခုံးပေါ်ထိအောင် ရှည်လျားနေ၍ မုတ်ဆိတ်မွေးများ ဖိုးရိုးဖားရားဖြစ်ကာ မျက်နှာလည်း ပါးချောင်ကျပြီး တကိုယ်လုံးပိန်ချုံးလျှင်ရှိသည်။ သို့သော် ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရတပ်သားများသည် ဂေဗားရားအား မြင်လျှင်မြင်ချင်း မုတ်မိကြ၍ ထုံးစံအတိုင်း စစ်ဆေးမေးမြန်းကြသည်။ သို့သော် ဂေဗားရားက သူတို့မေးသမျှ တလုံးမှမဖြေဘဲ တင်းခံနေခဲ့သည်။ အစိုးရတပ်သားများသည် ဂေဗားရားအား ဘာတခုမှ မေးမရသည့်အဆုံး သူ့ထံမှ မစဉ်များကိုသာ ဂရုတစိုက်ဖြင့် ရှာဖွေသိမ်းဆည်းခဲ့ကြရသည်။ ဂေဗားရား၏ အကျိအိတ်နှင့် ကျောပိုးအိတ်ထဲမှ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့

သူမှာ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်နှစ်အုပ်၊ ဝိုင်ယာလက် ကြီးမဲကြေးနန်းဆက်သွယ်ရာတွင် အသုံးပြုသည့် လျှို့ဝှက်စာ အမှတ်စဉ်များ၊ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ မှတ်စုစာအုပ်တအုပ်၊ 'ခေတ်ပြောင်းအရင်းရှင် ဝါဒအကြောင်း အက်ဆေးများ' အမည်ရှိ စာအုပ်အုပ်နှင့် အခြားအရေးကြီးသည့် စာရွက်စာတမ်းများပင် ဖြစ်သည်။

အစိုးရတပ်မှ စစ်ဗိုလ်များက မိမိတို့ဖမ်းမိထားသည့် ဂေဗားရားသည် အလွန်အရေးကြီးသည့် သို့မဟုတ် တယောက်ဖြစ်ကြောင်း ဆောင်းကောင်းကြီး သိထားကြသည့်အလျောက် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသည့်နေရာမှနေ၍ ဘိုလီးဗီးယား စစ်ဌာနချုပ်သို့ ချက်ချင်း ဝိုင်ယာလက်ဖြင့် သတင်းပို့လိုက်သည်။ 'ကျွန်ုပ်တို့ ပါပါ့မိပြီ။ ဝိုင်ယာလက်သတင်းမှာ ဒါဘဲဖြစ်သည်။' ပါပါ့မှာ ဂေဗားရားအတွက် စစ်ဌာနချုပ်ကပေးထားသည့် လျှို့ဝှက်အမည်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဝေါင်တဘက်တွင် ဒဏ်ရာရသည့် ဂေဗားရားအား လူနာတင်ထမ်းစင်တင်ဖြင့် တင်ဆောင်ကာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာ တောင်ကြားဒေသနှင့် ၅ မိုင်ခန့်အကွာရှိ ဟီးဂွေ့ရပ်စံမြို့သို့ လေးသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြသည်။ ဘိုလီးဗီးယားပြည်၏ မြို့တော်ဖြစ်သော လာပက်ဗီမြို့တွင်မူ စစ်ဌာနချုပ်မှ အရာရှိကြီးများမှာ အရေးတကြီး ခေါင်းချင်းဖြင့် တိုက်ပင်ဆွေးနွေးကြရသည်။ တိုက်ပွဲတွင် ဖမ်းမိထားပြီးသည့် ဂေဗားရားနှင့်ပတ်သက်၍ မည်သို့မည်ပုံ အရေးယူ

ဆောင်ရွက်သင့်ကြသည်ကို တယောက်တပေါက် ထင်မြင်ချက်များ ပေးကြသည်။ သို့သော် ဂေဗားဗားများ မိမိတို့ဘိုင်းပြည်က လေးတွင်သာမက တကမ္ဘာလုံးကသိနေကြသည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင်တဦးဖြစ်ရာ မိမိတို့ စစ်ဘက် တခုတည်းသဘောဖြင့် အပြီးအပိုင်ဆုံးဖြတ်၍ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် မိမိတို့ထက် တာဝန်ပိုရှိသော ပြည်ထဲရေးဌာနသို့ အကြောင်းကြား အစီရင်ခံရသည်။ ပြည်ထဲရေးဌာနမှတစ်ဆင့် နိုင်ငံခြားရေးဌာန၊ ထိုမှတစ်ဆင့် ဘိုလီးဗီးယားသမတ ဘာရီယန်ဘေဝင်အပါအဝင် အစိုးရတဖွဲ့လုံး အပြန်အသွန် အရေးတကြီး ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ကြရသည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

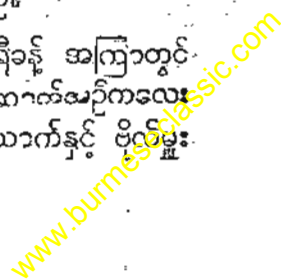
ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရအနေဖြင့် ဂေဗားဗားအား မည်သို့မည်ပုံ အရေးယူ အပြစ်ပေးသင့်သည်ကို စဉ်းစားကြရာ၌ 'နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှု' ဖြင့် တရားစွဲဆို၍ သေဒဏ်ပေးရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းမရှိဟု တညီတညွတ်တည်းသဘောရကြသည်။ သို့သော် တခုခက်နေသည်မှာ ဘိုလီးဗီးယားပြည်တွင် သေဒဏ်အမိန့်မှာ ပယ်ဖျက်ထားပြီးဖြစ်ရာ မည်မျှ ကြိုးလေးသည့် အမှုပင်ဖြစ်စေ တရားရုံးတော်က သေဒဏ်ပေးခွင့်မရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ထို့ပြင် အကယ်၍ ဂေဗားဗားအား 'နိုင်ငံတော်ပုန်ကန်မှု' ဖြင့် တရားရုံးတွင် အမှုဖွင့်၍ စစ်ဆေးနေပါက ဤအမှုမှာ တကမ္ဘာလုံးက အာရုံစိုက်ကြမည့် ကမ္ဘာ့အမှုကြီးဖြစ်လာမည်မှာ သေချာသည်။ မိမိတို့ ဘိုလီးဗီးယားအပါအဝင် တောင်အမေကတိုက်မှ ပြည်သူများကသာမက အာရှ၊ အာဖရိကနှင့် ဥရောပတိုက်ရှိ နိုင်ငံပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့က အကြံကုန်ကွက် အရေးဆိုကြမည်မှာ

ချုပ်ငြိမ်းသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လာပါစေ မိမိတို့ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရအဖို့ ဂေဗားဗားအား ဖမ်းထားရသည်မှာ 'မြေပွေးကို ခါးပိုက်' ဟု ခေါ်ထားရသလို အကြပ်ရိုက်လာမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်လေ့ဖြစ်သည်။ မကြာမီအပင် ဤဂေဗားဗား ခေါင်းဆောင်သော ပြောက်ကျားများနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သည့် ပြင်သစ်စာရေးဆရာ အရေးအား ရုံးတင် တရားစွဲခဲ့စဉ်က နိုင်ငံအများအပြားမှ အကြံကုန်ခံကြသေးသည်မဟုတ်ပါလော။

သို့ဖြင့် အကျယ်အကျယ် မငြိမ်းဘွယ် ဖြစ်လာမည့်အရေးကို သားမိကြသော ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရသည် ဤကိစ္စတွင် 'သံသရာပြင်မနေစေရန်' အလွယ်ဆုံးနည်းဖြင့် အမြန်ဆုံးဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်တား အခြားမဟုတ်။ ဂေဗားဗားအား ပစ်သတ်ပြီး တိုက်ပွဲတွင် ရရှိသည့် ဒဏ်ရာဖြင့် သေဆုံးသွားကြောင်း ကျေညာရန် ဟူသော ယုတ်မာရက်စက်သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်ပင်တည်း။

ဂေဗားဗားအား အရှင်မတားဘဲ 'ပစ်သတ်လိုက်ပါ' ဟူသော ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရ၏ လျှို့ဝှက်အမိန့်သည် လာပက်စ်မြို့တော်မှ ဂေဗားဗားရုပ်မြွှဲကလေးသို့ နောက်တနေ့ (အောက်တိုဘာလ ၉ ရက်နေ့) တွင် ဝိုင်ယာလက်ဖြင့် ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဂေဗားဗားမှာ ဟိဒရူးရုပ်မြွှဲအတွင်းရှိ တခုသော စာသင်ကျောင်း အောက်အငြိမ့်ကလေးထဲတွင် ရောက်ရှိနေသည်။

လျှို့ဝှက်အမိန့်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် ၂ နာရီခန့် အကြာတွင် ဂေဗားဗားရှိရာ အဆိုပါ စာသင်ကျောင်းအောက်ကလေးထဲသို့ ဘိုလီးဗီးယားစစ်တပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးတယောက်နှင့် ဗိုလ်မှူး

တယောက်တို့ ထောက်လာကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်နှင့်အတူ အခြားစစ်ဗိုလ်တယောက်ပါလာသည်။ ထိုစစ်ဗိုလ်စား ဘိုလီးဗီး ယားအစိုးရတပ်၏ လျှို့ဝှက်အမိန့်အရ ဂွေဗားရားအား သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ရန် တာဝန်ကျသည်။ ပါးကွက်အာဏာသားပင် တည်း။

စစ်ဗိုလ်အာဏာသားသည် မိမိအထက် အရာရှိနှစ်ယောက်၏ အရိပ်အခြည်ကိုကြည့်ရင်း အခန်းစာလေးထဲသို့ဝင်လာပြီး မသိမသာ အက်ခတ်လိုက်သည်။ အခန်းဒေါင့်တနေရာတွင် လက်ထိတ်ခြေထိတ်များခတ်လျက် သံကြိုးတန်းလန်းနှင့် ဖမ်းမိတားသည့် ပြောက်ကျားရံဘော် ၃ ယောက်ကို အစောင့်စစ်သားများနှင့် အတူ တွေ့ရသည်။ အခန်းအလယ်တွင်မူ သစ်သားကုတ်ဇာလုံးငွေ့ ကုတ်ပေါ်တွင် ဂွေဗားရားအား ပက်လက်တွေ့ရသည်။ ဂွေဗားရားမှာ အပေါ်ပိုင်း၌ အင်္ကျီမပါ၊ ဗလာကျင်းနေ၍ အရောင်ဖျော့နေသည့် စစ်ဘောင်းဘီအစိမ်းရောင်ကို ဒူးဆစ်အထိ နှစ်ဖက်စလုံးလိပ်တင်ထားလျက်ရှိသည်။ သူခေါင်းရင်းဘက်တွင် လှံစွပ်ကို အစောင့်စစ်သားတယောက်ကိုလည်း ဓလှုပ်မရှက် တွေ့ရသည်။

ဗိုလ်မှူးသည် ပါးကွက်အာဏာသား စစ်ဗိုလ်အား တချက်မျှ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး အခန်းဒေါင့်တနေရာမှ လက်ထိတ်တန်းလန်းနှင့် ပြောက်ကျား ၃ ယောက်ဘက်သို့ မသိမသာ မေးငေါ့ပြလိုက်သည်။ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် စစ်ဗိုလ်လက်မှ စက်သေနတ်အသေးစားကလေး၏ ပြောင်းဝသည် ပြောက်ကျား

သား ၃ ယောက်ရှိရာဘက်သို့ ဦးစိုက်လာပြီး 'ဒက်၊ ဒက်' ဟူသော အသံနှင့်အတူ ယမ်းငွေ့များအကြားတွင် သား ၃ ယောက်မှာ အရပ်ကြီးပြတ်သလို တယောက်အပေါ် ယောက် ထပ်လျက်သား လဲကျသွားကြသည်။

ကုတ်ပေါ်တွင် ပက်လက်ဖြစ်နေသော ဂွေဗားရားသည် သီးသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စစ်ဗိုလ်အား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏စူးရှနက်ရှိုင်းသည့်အကြည့်ကြောင့် စစ်ဗိုလ် လူသတ်အားမှာ ရင်ထဲ၌ ထိတ်စနဲ ဖြစ်သွားမိသည်။ စက်သေနတ်ကင်းဝသည် ဂွေဗားရားရှိရာဘက်သို့ လှည့်လာသည်။ သို့သော် လက်နှစ်ဖက်စလုံး သိသိသာသာကြီး တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်သဖြင့် သေနတ်ပြောင်းထိပ်မှာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိသည့် လှုပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဗိုလ်မှူးရော ဗိုလ်မှူးကြီးပါ မိမိတို့အာဏာသား စစ်ဗိုလ်၏ ချောက်ချားနေပုံကို ရိပ်မိကြသဖြင့် အားမလို အားမရဖြစ်တာ စစ်ဗိုလ်အား မျက်စိကလေး ခပ်တင်းတင်းကြည့်ရင်း ဂွေဗားရားရှိရာသို့ ပြိုင်တူ ခင်းဆတ်ပြုဒိုက်ကြသည်။

လူသတ်သမားစစ်ဗိုလ်သည် တုန်ယင်သော လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် သေနတ်ကို လှက်မကျအောင် တအားဆုပ်ကိုင်ရင်း ယာဘက်သို့ ခြည့်ဖြင့် ထိန်းထားသည့်ခလုတ်ကို မျက်စိမှိတ်တစ တအားချလိုက်သည်။ နောက်ထပ် စက်သေနတ်သံများ ဆက်တိုက်သွားရပြီး တခန်းလုံးမှာ ယမ်းငွေ့များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။ ငွေ့ယမ်းခိုးများအကြားတွင် ကုတ်ပေါ်မှ ဂွေဗားရား၏

မျက်လုံးအစုံတို့သည် မမြတ်မသန် စူးစိုက်လျက်။ သူ့ မျက်နှာမှာ မရွံ့မထိတ် အံ့ကြိတ်လျက်။ သူ့ ရင်ပတ်တွင်ကား ရဲရန်သော သွေးများစီးလျက်။ ဖြာလျက်။ မလှုပ်မရွက်။

ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရ အာဏာပိုင်များသည် ဂွေဗားရားနှင့် ပြောက်ကျားရဲဘော်များအား သူရဲဘောကြောင်စွာဖြင့် ထိုသို့ ရက်ရက်စက်စက် ပစ်သတ်ပြီးနောက် မူလစာ စီစဉ်ထားသည့် အတိုင်း 'တိုက်ပွဲတွင်ရရှိခဲ့သည့် ဒဏ်ရာများကြောင့် ဂွေဗားရား သေဆုံးသွားပြီ ဟူ၍ ထိုနေ့မှပင် ကျေညာခဲ့သည်။

သို့သော် သူတို့၏ ယုတ်မာသည့် လုပ်ကြံမှုသည် ရက်ပိုင်း အတွင်းမှပင် သွားသွားကြီးပေါ်လာခဲ့သည်။

ဘိုလီးဗီးယား စစ်အာဏာပိုင်များသည် ဂွေဗားရားအား ပစ်သတ်ပြီးနောက် အလောင်းကို အဝတ်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ကာ အဆင့် စောင်ဆင်းနေသည့် ရဟတ်ယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် ဗာလီဂရန်ဒီမြို့ ကလေးသို့ ချက်ချင်းသယ်ဆောင်လာခဲ့ကြသည်။ ဗာလီဂရန်ဒီ လေဆိပ်မှ တဖန် ထရပ်ကားတစ်စီးပေါ်၌ ဂွေဗားရား၏ အလောင်းကို ပြောင်းရွှေ့ ဆောင်ရွက်၍ မြို့တွင်းတနေရာရှိ မော်လတားမေးရုံကလေးသို့ ယူလာခဲ့ကြသည်။

ဗာလီဂရန်ဒီမြို့မှ မော်လတားမေးရုံကလေးမှာ ဂျာမန်နှင့် ဒိုမီနီကန်တပြား သို့လရင်နှစ်ပါးက စီမံအုပ်ချုပ်သည့် ဆေးရုံတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဤဆေးရုံမှ ဆရာဝန်ကြီးများသည် 'တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားသည် ဟူ၍ စစ်ဖက်အာဏာပိုင်များက လာရောက် ပို့ဆောင်သော ဂွေဗားရား၏ အလောင်းကို စနစ်တကျလက်ခံ တာ ထုံးစံအတိုင်း ခွဲစိတ်စစ်ဆေးကြည့်ကြသည်။

ရှေးဦးစွာ ဂွေဗားရား၏ရုပ်အလောင်းကို ခွဲစိတ်သည့်အခန်း ထဲသို့ သွင်းလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် အင်္ကျီဖြူကြီးများ ခပ် ဖားဖားဝတ်ဆင်ထားကြသည့် ဆရာဝန်ကြီး ၄ ယောက်နှင့် သူ့နာပြုဆရာမတယောက် ဝင်လာကြသည်။ သူတို့သည် ခွဲစိတ်စာ ရိယာများကို ကျွမ်းကျင်စွာကိုင်တွယ်၍ ပထမဆုံး ဂွေဗားရား လည်ဂုပ်မှနေ၍ ရုပ်အလောင်း ပုပ်သီးမသွားစေရန် ဆေးများ ထိုးသွင်းကြသည်။ ဂွေဗားရား ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံးကိုလည်း ဆေး ကြောသုတ်သင် သန့်စင် ပေးကြသည်။

ခဏအကြာတွင် အရပ်ဝတ်အရပ်စားဖြင့် လူတယောက်ဝင် ဇာပြီး ဂွေဗားရား အလောင်းမှ လက်ခပ်စုံကို အသင့်ပါလာ သော ပုံနှိပ်မင်ဖြင့် နှိပ်ယူပြီး ချက်ချင်းပင် ပြန်ထွက်သွားသည်။

ထို့နောက် ဆရာဝန်ကြီးများသည် အလောင်းမှ ဒဏ်ရာ များကို အသေးစိတ်စစ်ဆေးကြည့်ကြရာ ဒဏ်ရာပေါင်း ၇ ချက် တိတိ တွေ့ကြရသတည်း။

ဤအချိန်တွင် ဤမြို့ကလေးသို့ သတင်းထောက်များရောက် နေပြီဖြစ်သည်။ သူတို့သည် 'ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်သူ များ' ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် ကမ္ဘာကျော် ပြောက်ကျား ခေါင်းဆောင် ချေး-ဂွေဗားရားအား ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရထံ နှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာမှ ဖမ်းမိထားပြီဟူသော သတင်းကို တဆင့်စကား တဆင့်နား ကြားလျှင် ကြားချင်း တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားရာတောင်ကြားဒေသနှင့် အနီးသုံးဖြစ်သော ဝါးဂွေရပ်

မြို့စာလေးသို့ အပြေးအလွှား ရောက်လာကြသည်။ ဖမ်းမိထားသည့် ဂွေဗားများအပါအဝင် ပြောက်ကျားများနှင့် တွေ့ရန် ကြိုးစားကြသည်။ သို့သော် သက်ဆိုင်ရာ စစ်ဖက်တာဝန်ခံများ၏ ခွင့်မပြုသဖြင့် မတွေ့ရဘဲရှိနေသည်။

သို့နှင့်ပင် သတင်းထောက်များသည် အခြားတဖက်မှလှည့်၍ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာတွင် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျပါဝင်သည်။ အဖိုးတပ်မှ စစ်ဗိုလ်များ၊ အကြပ်တပ်သားများနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ရခိုင်သမား သတင်းများကို 'ချုံ့ကြန့်ကြဲကြ'သည်။ 'အစကြအောက်ကြ'သည်။ သူတို့အတွက် ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ရရှိခဲ့သည့်အဖိုးတန်သတင်းအား အခြားမဟုတ်။ ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဂွေဗားများအား တိုက်ပွဲတွင် ဒဏ်ရာဖြင့် ဖမ်းမိခဲ့သည်။ ဒဏ်ရာမှ ဘယ်ဘက်ပေါင်တွင် တချက်တည်းဖြစ်၍ အသက်အန္တရာယ်ထိခိုက်လောက်အောင် ပြင်းထန်ခြင်းမရှိဟူသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဧည့်သည် ဗြိတိန်ကနေ ဂွေဗားများအား ရဟတ်ယာဉ်ဖြင့် ဗာလီဂရန်ဒီမြို့သို့ခေါ်ဆောင်သွားပြီဟုသိရပြန်၍ သိလျှင်သိချင်း သတင်းထောက်များအားလုံး ဗာလီဂရန်ဒီမြို့ကလေးသို့ စုပြုံလိုက်လာခဲ့ကြပြန်သည်။ ဤမြို့ကလေးတွင် မော်လ်တာဆေးရုံ၌ ဂွေဗားများအား ဆရာဝန်ကြီးများက ခွဲစိတ်စစ်ဆေးနေခိုက် သတင်းထောက်များသည်ဆေးရုံပေါက်ဝတွင် ငွေတောင်းတောင်းနှင့် စောင့်ဆိုင်းနေကြပြန်သည်။

မုန်သည်။ ရှိခေါင်ပြောက်ကျား ချေး-ဂွေဗားများ သည် တောင်အမေရိကပြည်သူများ၏ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲတွင် အညံ့မခံ အလုံမလုံဘဲ သူ့ရဲ့ တောင်ပိုသစွာ အသက်ပေးသွားခဲ့ပေပြီ။ အမှောင်ထုဖုံးလွှမ်းနေသည့် တောင်အမေရိကတိုက်မှ အဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူများအတွက် ခွေသို့ချီတက်ရာ လမ်းကြောင်းကိုညွှန်ပြရှေ့ဆောင် အလင်းရောင်ပေးနေသည့် ကြယ်ပွင့်တပွင့်သည် ကြေလွင့် မြေခဲခဲ့ရပြီတစ်ဆင့်။

တွေကို မသိရသေးပေမယ့် တွေ့တွေ့ချင်း ခင်မင်နှစ်သက်
စရာကောင်းတဲ့ လူတယောက်ဖြစ်ပါတယ်”

ဖိုဖျက်၍ မရနိုင်သော
တော်လှန်ရေး

စတားပြောခွက်များမှတစ်ဆင့် အဆက်မပြတ်ထွက်ပေါ်လာ
သောအသံသည် သတ္တုယံ ပေါက်နေသော်လည်း စတားထဲ
များမှာ ဝိသ၍ အသံမှာ လေးနက်လှသည်။ သူ့အသံလေးနက်
တည်ငြိမ်သလောက် စင်မြင့်အောက်မှ လူထုကြီး၏အမူအရာမှာ
လည်း ကြေကွဲဝမ်းနည်းသည့် အတိမ်းအမုတ် လက္ခဏာတို့
ဆောင်လျက်ရှိကြသည်။

“ချေဟာ သူ့ရဲ့ရိုးသားမှု၊ သူ့ရဲ့အကျင့်စာရိတ္တ၊ သူ့ရဲ့
ပွင့်လင်းမှု၊ သူ့ရဲ့ ရဲဘော်ဝိသမ္မာ၊ သူ့ရဲ့ စင်ကြယ်မှုတွေ
ကြောင့် သူ့ရဲ့ တခြားအရည်အချင်းတွေနဲ့ အစွမ်းအစ

စင်မြင့်ပေါ်မှ မဂ္ဂိုလ်သည် ကျဆုံးလေပြီသော ရဲဘော်
ချေး-ဂွေဗားဗား၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ ခင်မင်နှစ်သက်စရာ ကောင်းစရာ
သည့် အရည်အချင်းများကို တစ်စုံတစ်ခု အသေးစိတ် ပြော
ကြားလျက်ရှိသည်။ သူ့ပြောဆိုမှုသည် လောကုတ်စကားများ
မဟုတ်။ သေပြီးမှ လူကြားကောင်းရုံသက်သက် ‘အလွမ်းအယ်’
နေခြင်းမဟုတ်။ သူ့ စကားများသည် အပိုမရှိ၊ အလိုမရှိ၊ ပုံကတိ
သစ္စာစကား အမှန်တရားများဖြစ်သည်။ သဲလွှဲကိ အလှိုက် သူ
ကိုယ်နှိုက်တ နဖူးတွေ ခူးတွေ တွေခဲသံမျှကိုတကယ်ခံစားချက်
အပြည့်အဝဖြင့် အသံနှလုံးတပြောသောစကားများ ဖြစ်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤနေ့ဤညတွင် ဤနေရာ ဤ၌
ဤစင်မြင့်ပေါ်မှနေ၍ ကျဆုံးလေပြီသော ရဲဘော် ဂွေဗားဗား
အား ချီးကျူးစတားပြောကြားနေသည့် ဤပုဂ္ဂိုလ်မှာ အခြား
သူမဟုတ်။ ဂွေဗားဗား၏ အရင်းနှီးဆုံး တိုက်ပွဲဝင် ရဲဘော်ကြီး
တပ်စတရီပင် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

မှန်သည်။ ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ် တပ်စတရီသည် ဘိုလီဗီး
ယားပြည်တွင် ကျဆုံးခဲ့ရသော ရဲဘော်ချေး-ဂွေဗားဗား အတွက်
ချီးကျူးဂုဏ်ပြုသည့် လူတစ်ဦးအဝေးကြီးတွင် ထိုသူက မခို
တင်ကံ ဝမ်းနည်းပက်လက်ဖြင့် မိန့်ခွန်းစကားပြောကြားခဲ့သည်။
လွန်ခဲ့သည့် ၁၂ နှစ်ကျော်စာ ၁၉၅၅ ခု ဂျူလိုင်၊ ဩဂုတ်လ
လောက်တွင် မက္ကစီကိုပြည်၌ ဂွေဗားဗားနှင့်အမှတ်မဆင် တွေ့ဆုံ

ခဲရပုံများ၊ မိမိနှင့် ဂွေဗားရားအပါအဝင် ရဲဘော် ၈၀ ကျော် တို့ ဂရန်မာရွက်လှေကလေးဖြင့် ကျူးဘားကမ်းခြေသို့ သက်စွန့်ဆံဖျား ဖောက်ထောက်ခဲ့ကြပုံများကို အပ်စတရီတ အမှတ်တရ ပြန်လည်ပြောပြခဲ့သည်။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကာလအတွင်း အဲဒါရဲဘော် ဂွေဗားရား၏ စံနမူနာယူလောက်သည့် ကိုယ်ကျိုးစွန့်လွှတ်မှု၊ သူမတို့အောင် အနစ်နာခံမှု၊ ထူးခြားပြောင်မြောက်လှသည့် စွန့်စားမှု စသည့် အတိတ်မှဖြစ်ရပ်များကို အသေးစိတ် ပြန်ပြောင်း၍ ရှေးဖြစ်တောင်း အောက်မေ့ဘွယ်ရာ ထုတ်ဖော် တင်ပြခဲ့သည်။

“ချေဟာ ပြိုင်ဖက်တင်းတဲ့စစ်သားစာယောက်၊ ပြိုင်ဖက်တင်းတဲ့ခေါင်းဆောင်စာယောက်ပါ။ စစ်ရေးအမြင် ခွဲကြည့်မှယ်ဆိုရင်လဲ ချေဟာ သူတို့အောင် အစွမ်းအစ နဲ့ပြည့်စုံတဲ့လူတယောက်၊ သူမတို့အောင် သူ့ရသတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့လူတယောက်၊ သူမတို့အောင် ထက်မြက်စူးရှတဲ့ လူတယောက်ပါ”

လူထုပရိသတ်ကြီးသည် လေးဖက် လေးတန် အသိချဲ့စက်များမှတစ်ဆင့် အဆက်မပြတ်ထွက်ပေါ်လာသော ကပ်စထရီ၏ စကားများကို တလုံးမကျန် ဂရုတစိုက် နားထောင်ရင်း စင်မြင့်ပေါ်တွင် ကပ်စထရီ၏လကျာဘက်မှ လူနှစ်ရပ်ခန့်မြင့်သည့်ချေဂွေဗားရား၏ ကိုယ်တပိုင်း ပုံတူပန်းချီကားချပ်ကြီးကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ရိုဝေသော မျက်လုံးအစုံတို့ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေမိကြသည်။ ပုံတူပန်းချီကားထဲမှ ဂွေဗားရား၏ မျက်နှာအမူအရာ

လေးနက်ခန့်ညား၍ သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေသည်ဟု ထင်ရသည်။ ဆီးယားရားတောင်တန်းဒေသ ပြောက်ကျား အစွန်း၌ လှည့်လည်သွားလာနေသော ဂွေဗားရား၏ အသွင်အပြင်ကို၎င်း၊ မြို့သိမ်းတိုက်ပွဲများ၌ ပြောက်ကျားတပ်မတော် တပ်ဦးမှ ရှုပ်ရှုပ်ချဲ့ချဲ့ခေါင်းဆောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် ဂွေဗားရား၏ ရှုပ်ပုံလွှာကို၎င်း၊ မြင်ယောင်မိကြသည်။

“ချေဟာ စစ်ရေးစစ်ရာမှာ ပါရဂူတယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲများနဲ့ ‘ပတ်သက်လာရင် အင်မတန်ကျွမ်းကျင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ပါ’။ ဒါကို သူဟာ အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ဖော်ထုတ် ပြသခဲ့ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် သူဟာ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ သူမတို့အောင် ထူးခြားပြောင်မြောက်တဲ့ တိုက်ပွဲနှစ်ပွဲ မှာပြခဲ့ပါတယ်။ တိုက်ပွဲတပွဲတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် တပ်ဖွဲ့တဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်ပြီး ဒေသတခုကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ရတဲ့ တိုက်ပွဲပါ။ အဲဒီတုန်းက ဒီတပ်ဖွဲ့ဟာ အင်မတန်ကျယ်ပြန့်ပြီး ဒေသအခြေအနေကို လုံးဝ မသိတဲ့နယ်မြေမှာ ရန်သူစစ်သားတွေ ထောင်နဲ့ချီပြီး နောက်တလိုက်တိုက်ခံနေရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်အခါမျိုးမှာ သူဟာကားမိလိနဲ့အတူ စစ်ရေးအရာ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်စွာ ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်တခုကတော့ လစ်စီဗီးလပ်စ်ပြည်နယ်မှာ သူ့ရဲ့လှုပ်တပြက် တိုက်ပွဲလုနီးကလဲ ဒီအချက်ကိုပြခဲ့ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် စန်တာကလေး မြို့ကို ရဲရဲရင့်ရင့် ဝင်တိုက်ခဲ့ကြတုန်းက ဆိုရင် တစ်ဆား

တွေ၊ အမြောက်ကြီးတွေနဲ့ ခြေလျင် တပ်သားတွေ ထောင်နဲ့ချီပြီး ဓားကွယ်ထားတဲ့ အဲဒီမြို့ကို အင်အား ၃၀၀ သာရှိတဲ့ တပ်တပ်နဲ့ ဝင်သိမ်းခဲ့ပါတယ်”

ကပ်စထရီသည် ကျူးဘားတော်လှန်ရေးအတွင်းက သူနဲ့ အတူ သေဖော်ရှင်ဘက် လက်တွဲ၍ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့်ဂွေဗားဗား၏ ကြိုးပမ်းမှုများကို ပြန်လည်ပြောပြရင်း သူ့ စိတ်ထဲတွင် အတိတ် မှ အရိပ်ကို ထင်ယောင်မြင်ယောင် ဖြစ်မိသည်။

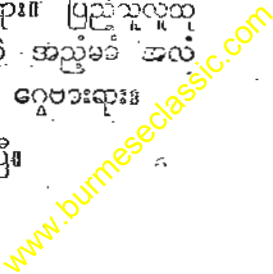
ခါတိုင်းဆိုလျှင် ကပ်စထရီသည် ဤစင်မြင့်ပေါ် မှစကား ပြောရာ၌ လက်ရော ခေါင်းပါ မြောက်ကာ ယမ်းကာ၊ စောင်းကာ မော့ကာဖြင့် တကိုယ်လုံး လှုပ်ရှားနေတတ်သည်။ ထိုအခါ မျိုးတွင် သူ့အမူအရာ လှုပ်ရှားနေသည်နှင့်အမျှ သူ့အသံမှာလည်း ပြင်းထန်မာကျော၍ စူးရှထက်မြက်လှသည်။ သူ့အမူအရာနှင့် သူ့အသံ လှုပ်ရှားပြင်းထန်လာသလောက် သူ့မိန့်ခွန်းကို နားထောင်ကြရသည့် လူထုပရိသတ်ကြီးမှာလည်း လှုပ်လှုပ် ရွရွဖြင့် စက်တက်ကြွကြွ ရှိလှသည်။ ရဲဖန်ရဲခါ ဩဘာသံများ နားကွဲလုမတတ် ဆူညံဖုံးလွှမ်းနေတတ်သည်။

သို့သော် ယနေ့ညအဖို့ ကျဆုံးလေပြီးသော တိုက်ပွဲဝင် ရဲဘော်ဂွေဗားဗားအား ချီးကျူးစကားပြောကြားရာ၌ ကပ်စထရီ၏ အမူအရာသည် တည်ငြိမ်လှသည်။ ရင့်ကျက်လှသည်။ သူသည် သူ့ရှေ့တည့်တည့်မှ စတားပြောခုံကလေး၏ အစွန်း နှစ်ဖက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း စိကာ ပတ်ကုံး တလုံးချင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြောသွားသည်။ သူ့အသံမှာ လေးလေးနှင့် မှန်မှန်ကြီး ထွက်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ တခါတရံ

သိမသာ အသံတိမ်၍ သွားသည်ဟု ထင်ရသည်။ သူ့အမူအရာနှင့် သူ့အသံ တည်ငြိမ်လေးနက်သလောက် စင်မြင့်ရှေ့တည့်တည့် အရောင်အောက်မှ လူထုပရိသတ်ကြီးမှာလည်း အိန္ဒြေရရ မလှုပ်လှက် ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်လျက်ရှိသည်။ ခါတိုင်းလို ဆူညံညံ့လျားသည့် ဩဘာသံများကို အလျှင်းမကြားရ။ မိန့်ခွန်းပြောသူ ကပ်စထရီရော၊ နားထောင်သူလူထုကြီးပါ သွားလေသူလေးဗားဗား၏ရုပ်ပုံလွှာကိုသာ စိတ်အစဉ်တွင် မှန်းဆ၍မြင်ယောင်ကြသည်။

လူတကာနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ဖြူစင်သော နှလုံး၊ ဖော် ရွေ့သောအပြုံးကို အမြဲတမ်းဆောင်နေသည့် ဂွေဗားဗား။ ငွေ့လျက် ငွေ့ချင်း ခင်မင်စရာကောင်းလှသည်နှင့်အမျှ ကြာကြာပေါင်းလေ ချစ်စရာကောင်းလေဖြစ်သော ဂွေဗားဗား။ အများအကျိုးအတွက် ကိုယ်ကျိုးကိုစွန့်လွှတ်၍ အဖက်ဖက်တ အနစ်နာခံလေ့မသင့် ဂွေဗားဗား။ အကျဉ်းအကြပ် အခက်အခဲများအကြားတွင် ဘော်စိတ် အပြည့်အပပြုသင့်သည့် ဂွေဗားဗား။ အမျိုးသားအဖတ်မြောက်ရေးနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုများတွင် သဘာဝတရားအားဖြင့် ခိုင်မာသလောက် လက်တွေ့ လှုပ်ရှားမှုများတွင် ပြတ်ပြတ်သားသားရှိလှသည့် ဂွေဗားဗား။ စစ်ခရီးလက် အဖမ်းကျင်သလောက် နိုင်ငံရေးနှင့် အရေးတို့ကို လက်မြက် ချောင်မြောက်စွာ ဆောင်ခဲ့သော ဂွေဗားဗား။ ပြည်သူလူထုအား သစ္စာမဖောက်၊ ရန်သူကိုဗူးမထောက်တဲ့ အညံ့မခံ အလံ့မလှဲ သဲသဲမဲမဲ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် သူရဲကောင်း ဂွေဗားဗား။

ယခုသော်မူ သူမရှိတော့။ ကျဆုံးခဲ့လေပြီ။

သို့သော် သူမရှိတော့သဖြင့် တော်လှန်ရေး မရှိရတော့ပြီ
လော။ သူ ကျဆုံးခဲ့သဖြင့် တော်လှန်ရေးကျဆုံးခဲ့ပြီလော။

“သူ သေဆုံးသွားတဲ့အတွက် သူ့ အယူအဆတွေလဲ
နိဂုံးချုပ်သွားပြီ၊ သူ့ ပြောက်ကျားခဲယူချက်တွေလဲ နိဂုံး
ချုပ်သွားပြီ၊ သူ့ သဘောတရားတွေလဲ နိဂုံးချုပ်သွား
ပြီလို့ ထင်ကြရင် အဲဒီလိုထင်တဲ့လူတွေဟာ အမှားကြီး
မှားလိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဘယ်တော့မှ အ
ညံ့မခံ အလံမလှဲဘဲ ကျည်ဆန်တွေကို မကြာခဏ ရဲရဲကြီး
ရင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့ပြီး စစ်သားတယောက်ပီပီ ကျဆုံးသွားခဲ့တဲ့
လူတယောက်ဟာ သူ့ကို ကံအားလျော်စွာ လုပ်ကြံ
သတ်ဖြတ်နိုင်ကြတဲ့ လူတွေထက် အဆပေါင်း ထောင်
သောင်းမက ပိုပြီးအစွမ်းအစ ကြီးမားနေလို့ပါဘဲ”

အပ်စထရို၏အသံသည် စောစောကထက် ပို၍ ကျယ်လာ
သည်။ ပို၍ မာလာသည်။ မျက်နှာအမူအရာမှာလည်း ပို၍ လေး
နက်လာသည်။

“သူဟာ ကျွန်တော်တို့အတွက် သူ့ရဲ့ လှုပ်ရှားတဲ့ အ
တွေးအခေါ်တွေကို အမှတ်တမ်းတင်ဖို့ တော်လှန်တဲ့စွမ်း
ရည်သတ္တိတွေကို ထားရစ်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ကျွန်တော်တို့
အတွက် သူ့ရဲ့အကျင့်စာရိတ္တ၊ သူ့ရဲ့စိတ်ဓာတ်၊ သူ့ရဲ့ ပြတ်
သားမှု၊ သူ့ရဲ့အလုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ထက်မြက်မှုတွေကို
ထားရစ်ခဲ့တယ်။ တခွန်းထဲပြောရရင် သူဟာ သူ့ ရဲ့စံနမူ
နာတွေကို ကျွန်တော်တို့အတွက် ထားရစ်တယ်”

အသံချဲ့စက်မှ ထွက်ပေါ်လာသော အပ်စထရို၏အသံသည်
တော်လှန်ရေးပန်းခြံကြီးတခုလုံးတွင် ပဲ့တင်ထပ်အောင် ရိုက်ခတ်
နေသည်။ ပရိသတ်ကြီးများလည်း လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာသည်။
ထက်ကြဲကြဲဖြစ်လာသည်။

“အခုလိုအမှတ်တရရှိနေကြတဲ့အချိန်မျိုးမှာ ပြည်သူ
လူထုရဲ့ နောက်ဆုံးအောင်ပွဲအတွက် ပြတ်ပြတ်သားသား
ယုံကြည်ချက်ထားပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေကို
အနာဂတ်စာလမှာ အခိုင်အမာမြှင့်တင်ကြပါစို့။ ချေ
နဲ့တကွ သူ့အထူ တိုက်ပွဲဝင်ပြီး ကြဆုံးသွားခဲ့ကြတဲ့
သူရဲကောင်းတွေကို ကျွန်တော်တို့က....

အောင်ပွဲရှိရာကို အမြဲတမ်းချီတက်ကြမယ်။
ကိုယ့်တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့်ကြမယ်။
ငါတို့မချအောင်ရမယ်လို့...ပြောကြားကြပါစို့”

အပ်စထရို၏ မိန့်ခွန်းအသံတိုင် ထောင်သောင်း ဓမ္မသေခ
ကြီး၏ ဩဘာသံသည် တော်လဲသက်သို့ ပန်းခြံကြီး တခု
ရိုက်ချုန်းမြည်ဟည်း၍ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

အပ်စထရိုခေါင်းဆောင်သော ကျူးဘားတော်လှန်ရေး အ
သံသည် ကျဆုံးလေပြီးသော ရဲဘော်ဂေဟားရားအတွက် ချီး
ကျူးဂုဏ်ပြုသည့် လူထုအစည်းအဝေးကြီးကို အထက်ပါအတိုင်း
အသံချဲ့မှုမစာ ဂေဟားရားကျဆုံးခဲ့ရသည့် အောက်တိုဘာလ
လုံးကို ‘ဝမ်းနည်းသည့်လ’အဖြစ် သတ်မှတ်ကာ အဆောက်
အအုံအမျိုးမျိုးတွင် နေစဉ်ရက်ဆက် အလံတဝက်လွင်ထူကြသည်။
ပဲ့တင်လုံးတွင် ထိုလ တလလုံး ပဲ့လမ်းသဘင် ရုပ်ရှင် စာအုပ်

ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲမွန်သမျှ တပြုဖြေဖျော်ခြင်းမပြုဘဲ ဝမ်းနည်းသည့် အထိန်းအမှုတ်ဖြင့် ရုပ်ရှင်ရုံများ၊ ဇာတ်ရုံများ၊ ကပွဲရုံများကို ပိတ်ထားကြသည်။ စန်တာဏလဲများ၊ စန်တီယာဂို၊ မန်ဇာနီလို စသည့် မြို့ကြီးပြကြီးများတွင်လည်း ကျဆုံးလေပြီသော ရဲဘော်ဂေ့ဗားများအား ချီးကျူးလှူဒါနပြုသည့် လူထုအစည်းအဝေးပွဲကြီးများ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ယင်းသို့ ကျူးဘားတပြည်လုံး ကျူးဘားတမျိုးသားလုံး ကျဆုံးလေပြီသော ရဲဘော် ဂေ့ဗားများအတွက် ယူကျုံးအရ ဝမ်းနည်းတသခဲ့ကြရသလို အာရှ အာဖရိက လက်တင်အမေရိကနှင့် ဥရောပနိုင်ငံများမှ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များ- ပြည်သူ့ဘက်တော်သားများနှင့်တကွ အလုပ်သမား လယ်သမား လုပ်သား ပြည်သူများ- တိုးတက်သော အနုပညာရှင်များနှင့်ကျောင်းသား လူငယ်များမှလည်း နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှင့် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲတွင် သူရဲထောင်းပီသစွာ ကျဆုံးသွားခဲ့သည့် ရဲခေါင်ပြောက်ကျား ဂေ့ဗားများအတွက် ဝမ်းနည်းပက်လက် တထက်သက် ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

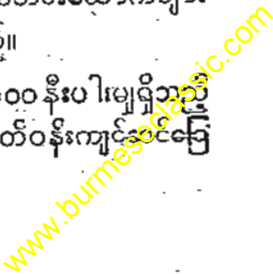
ကျဆုံးလေပြီသော ဂေ့ဗားများအတွက် မချီတင်ကဲ ဝမ်းနည်းပက်လက် ဖြစ်ကြရသူများထဲတွင် ပြင်သစ်လက်ဝဲ စာရေးဆရာ ဒီဘရေးလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ဒီဘရေးမှာ ဂေ့ဗားများရှိရာ တောတွင်းပြောက်ကျား စခန်းသို့ သွားရောက်ခဲ့သည့်အတွက် ဖမ်းဆီးအရေးယူခြင်းခံခဲ့ရ၍ ဘိုလီဗီးယားပြည်ထာမီရှီမြို့စားလေးမှ အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် ကျရောက်နေခိုက်

ဂေ့ဗားများကျဆုံးသွားသည့် သတင်းကို ကြားခဲ့ရသည်။ ဒီဘရေးသည် ထိုသတင်းကို ကြားလျှင် ကြားချင်း ခေါင်းထဲတွင် မိုက်ဆန်ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ဂျိကဲကြီးငင်ကြီးဖြင့် ချိုးမဲချင့်ကြေးရင်း 'ကျွန်တော်တော့ သူနဲ့သာ အခါထဲလိုက်ပြီး သေချင်တာဘဲဗျာ' ဟူ၍ မချီတင်ကဲ ဝမ်းနည်းပက်လက် ပြောရှာသည်။

ယင်းသို့ ကျဆုံးလေပြီသော ရဲဘော် ဂေ့ဗားများအတွက် နိုင်ငံတကာမှ ဝမ်းနည်းတသ ယူကျုံးမရဖြစ်ကြသည့်နှင့်အမျှ ဂေ့ဗားများ၏ ရုပ်အလောင်းကို လက်စတုံး ဇျောက်ဖျက်ပစ်ရန် အကြံကြီးကြံ့၍ ဦးနှောက်ခြောက်ကာ အလုပ်များခဲ့ကြရသူများမှာ ဘိုလီဗီးယား အာဇာပိုင်များမင် ဖြစ်သည်။

ဘိုလီဗီးယားစစ်တပ်မှ အရာရှိများသည် အထက်အစိုးရ၏ လျှို့ဝှက်အမိန့်အရ တိုက်ပွဲတွင်ဒဏ်ရာဖြင့်မိလာခဲ့သော ဂေ့ဗားများအား ယုတ်မာစွာ သတ်ပစ်ခဲ့ပြီးနောက် ဂေ့ဗားများ တယောက်တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားပြီဟူ၍ ကမ္ဘာသို့ လိမ်လည်လှည့်ဖြားသတင်းများ ကျေညာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ယခုတကြိမ်တွင် ဂေ့ဗားများကျဆုံးသွားသည်မှာ အမှန်တကယ်ဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားစေရန်နှင့် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးသမားများအား စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းစေရန် ရည်ရွယ်၍ ဂေ့ဗားများ၏ ရုပ်အလောင်းကို ဗာလီဂရန်ဒီမြို့စားလေးမှပင် သတင်းထောက်များနှင့် ပြည်သူလူထုအား ကြည့်ရှုခွင့်ပေးခဲ့သည်။

ဗာလီဂရန်ဒီမြို့စားလေးမှာ လူဦးရေ ၇၀၀၀ နီးပါးမျှရှိသည့် မြို့စားလေးဖြစ်ရာ မြို့သူမြို့သားများနှင့်တကွ ပတ်ဝန်းကျင်ခင်မြေ

ဖိုးတဝိုက်မှ အလုပ်သမားများနှင့် လယ်သမားများပါ သူတို့
 ထောင်း ဂွေဗားရား၏ ရုပ်အလောင်းကို ကျိတ်ကျိတ်တိုးပျံ့ လာ
 ရောက်ကြည့်ရှုကြသည်။ စစ်ဘက်အာဏာပိုင်များမှာ မိမိတို့မြှေး
 မှန်းသည်ထက် အဆမတန် ပိုမိုများပြား၍ ပရိသတ်ထောင်
 ပေါင်းများစွာဖြစ်လာသဖြင့် လာရောက်ကြည့်ရှုသူများအား အ
 စောင့်စစ်သားများချ၍ စနစ်တကျ တန်းစီကြည့်ရှုစေခဲ့သည်။
 မြို့သူမြို့သားများနှင့် လုပ်သားပြည်သူများ၊ ကျောင်းသူကျောင်း
 သား လူငယ်လူရွယ်များကလည်း အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ခံ၍
 ညဘက်အချိန်အထိ ဇွဲကောင်းထောင်းဖြင့်တန်းစီကာ ဂွေဗားရား
 ၏ ရုပ်အလောင်းကို နောက်ဆုံးကြည့်ခြင်းအနေဖြင့် ဝင်ရောက်
 ကြည့်ရှုကြသည်။

ကျဆုံးလေပြီးသော သူရဲကောင်းဂွေဗားရား၏ရုပ်အလောင်း
 မှာ မော်လတာဆေးရုံ၏ တခုသောအခန်းကလေးထဲတွင် ရှိ
 သည်။ အခန်း၏အလယ်တည့်တည့်တွင် အနံ ၃ ပေ၊ အလျား
 ၇ ပေခန့် အင်္ဂတေအုတ်ခုံတခုရှိသည်။ ထိုအုတ်ခုံပေါ်တွင်
 လက်ဝဲဘက်သို့ကပ်၍ လူနာတင်ထမ်းစင်တခုကို တင်ထားသည်။
 ထိုထမ်းစင်ပေါ်တွင် ဂွေဗားရား၏ ရုပ်အလောင်းကို ငြိမ်ထား
 သည်။ ပြင့်ဆင်ထားသည်ဆိုသော်လည်း သက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန်
 ကြီးများက ရုပ်အလောင်းအား မပုပ်မသိုးစေရန် ဆေးများ
 ထိုး၍ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းဖြစ်စေရန် ဆေးကြော သုတ်သင်ထား
 သည့်အပ ဂွေဗားရားမှာ တိုက်ပွဲတွင် ဖမ်းမိခဲ့စဉ်က ဝတ်ထား
 သည့် အရောင်ဖျော့နေသော အစိမ်းပုပ်ရောင် ဘောင်းဘီနှင့်
 နှင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ဘောင်းဘီအောက်နားများကို ဗူးဆစ်အထိ

အက်စလုံး လိပ်တင်ထားသည်။ အပေါ်ပိုင်းမှာမူ ဗလာ
 နှင်းလျက် ရင်ပတ်တွင် သေနတ်ဒဏ်ရာ အပေါက်ကလေးများ
 အထင်းသားတွေ့မြင်နေရသည်။ သူ၏ ထင်ရှား ကျော်ကြား
 သည့် မှတ်ဆိတ် ပါးသိုင်းမွေးများနှင့် နှုတ်ခမ်းမွေးများမှာ
 သီး ရှည်လျားမဲနက်စွာဖြင့်.....။

အစောင့်စစ်သားများ၏ခွင့်ပြုချက်အရ ဆေးရုံ အပြင်ဘက်မှ
 ရှည်လျားစွာ တန်းစီစောင့်နေကြသောလူထုကြီးသည် ဂွေဗား
 ရား၏ရုပ်အလောင်းရှိရာအခန်းကလေးထဲသို့ဖြည်းဖြည်းစွာပင်ဝင်
 ကြသည်။ တယောက်ပြီးတယောက် စီတန်း၍ ဝင်လာသော
 လူကြီးသည် ဂွေဗားရား၏ ရုပ်အလောင်းကို ခြေရင်းဘက်မှ
 အဝဲရစ်အတိုင်း ပတ်၍ ခေါင်းရင်းဘက်သို့ ဖြည်းဖြည်းစွာ
 ချောက်ရင်း ကြည့်သွားကြသည်။

ခြေရင်းဘက်မှ အင်္ကျီလက်ထိုးအဖြူနှင့် သတင်းထောက်ဟု
 ခေါ်ရသော လူခပ်ငယ်ငယ် တယောက်သည် သူ့လက်ထဲမှ ကင်
 နှစ်ဖြင့် ဂွေဗားရား၏ရုပ်အလောင်းကို ဖျတ်ကန်ခတ်ပုံရိုက်လိုက်
 သည်။ တခန်းလုံး ဝင်းကန်လက်သွားသည်။ သူ့ဘေးနားမှ စစ်
 သားတယောက်က ခတ်ပုံရိုက်သော သတင်းထောက်ကို ဖျတ်
 ကန် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် သူသည် သတင်းထောက်
 ကို ဘာမှမပြော။ သူ့ဘေးနားမှ ဂွေဗားရား၏ ခြေထောက်ကို
 ဆေးစိုက်စိုက် ကြည့်ရင်း အမှတ်တမဲ့ရုပ်နေမိသည့် အရပ်ရပ်မြင့်
 မြင့် လူကြီးအား လှမ်းငေါက်လိုက်သည်။ “ဘာလို့ရုပ်နေတာလဲ၊
 ဘာလူကို မှီအောင်ဆက်လိုက်လေ”

တက်ယ်လုံး အဝတ်နက်များ ဝတ်ထားရုံမျှမတ ဦးခေါင်း
ပေါ်တွင် ပုဝါအနက်ခြုံထားသည့် အသက် ၅၀ ကျော်
အမျိုးသမီးကြီးတဦးသည် ဂွေဗားရား၏ မျက်နှာကို ကြည့်
သောမျက်လုံးအစုံတို့ဖြင့် ခေါင်းဝဲကြည့်ရင်း ပါးစပ်မှ
တထု တီးတိုးရွေ့တ်လျက်ရှိသည်။ သူ့ ရွှေမူ အသက် ၃၀
အသားဖြူဖြူ အမျိုးသမီးသည် လက်ဝဲရစ်အတိုင်း ဖြည်းညှင်း
လျှောက်လာရင်း ဂွေဗားရား၏ ရင်ပတ်မှ သေနတ်ဒဏ်အပေါ်
များကိသာ တလျှောက်လုံးစိုက်ကြည့်သွားသည်။ သူ၏မျက်နှာ
မှာ အံ့ကြိတ်လျက် တင်းမာခက်ထန်သည့်အသွင် ဆောင်
သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ရွှေမူ အဖြူရောင် ဆွယ်တာ လက်
ဝတ်ထားသည့်အသက် ၁၆ နှစ် ခန့် ကျောင်းသူဟု ထင်ရသည့်
မိန်းကလေးသည် ဂွေဗားရား၏ရုပ်အလောင်းကို ခြေဆုံး ခေါင်း
ဆုံးကြည့်ရင်း ညှိုးငယ်စွာဖြင့် ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်လျက်
သည်။ သူ၏ရွှေတွင်ကား ဂျာကင်ဝတ်ထားသည့် လူငယ်
ယောက်သည် ဂွေဗားရား၏ မလှုပ်မရှက် တည်ငြိမ် လေးနက်သည့်
မျက်နှာကိုကြည့်ရင်းက တလှမ်းချင်း မှန်မှန်လျှောက်လျက်။ သူ
၏လက်ျာဖက်လက်သီးကို ဆုပ်လျက်။

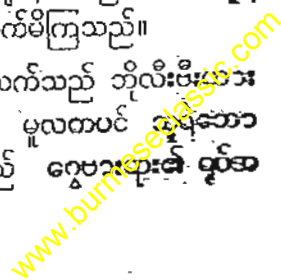
တဖြည်းဖြည်း ညနေဖောင်းလာသည်။ သို့သော် မော်ဒ
တစ်ဆေးရုံကလေးရွှေတွင် ဟန်းစီနေသော လူထုကြီးမှာ စိ
စိလျက်ရှိသည်။ အလင်းရောင်ပျောက်၍ အမှောင်ထု လွှမ်းမ
ညချမ်းအချိန်သို့ ရောက်လာသည်။ ဆေးရုံ အနန်းမလေးထဲ
ဂွေဗားရား၏ရုပ်အလောင်းဘေးတွင် မြို့သူမြို့သားများမှာ လက်
ဝဲရစ်အတိုင်း လျှောက်မြဲလျှောက်လျက်။ ဖြည်းညှင်းစွာ ဆွား
မြဲသွားလျက်။ ကြည့်မြဲကြည့်လျက်။

ဤညိုဖြင့် ဂွေဗားရား၏ရုပ်အလောင်းသည် ဗာလီဂရန်ဒီမြို့
ကလေးတွင် နှစ်ရက်တိုင်တိုင် ရှိနေခဲ့သည်။

ဤအတောအတွင်း ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရ၏ လိမ်လည်လှည့်
စားမှုမှာ ဘွားဘွားကြီးပေါ်လာခဲ့သည်။ မော်လတာဆေးရုံ
ကလေးမှ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ အောရာဟင်နှင့် ဒေါက်
တာ မာတီနက်ဇ်တို့၏ဖွင့်ဟပြောကြားချက်အရင်း၊ ယူရိုတောင်
ကြားဒေသတွင် ပြောက်ကျားများနှင့် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာ၌ ကိုယ်
တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်ခဲ့ကြသည့် အစိုးရစစ်သားများနှင့် စစ်ဗိုလ်
များ၏ ပြောပြချက်အရင်း ဂွေဗားရားသည် တိုက်ပွဲတွင်
ကျဆုံးခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရက သူရဲဘော်
ကြောင်စွာဖြင့် ပစ်သတ်ခဲ့၍ ကျဆုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဘိုလီး
ဗီးယားတပြည်လုံးသို့ သတင်းပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။

ဗာလီဂရန်ဒီမြို့ကလေး၌ မြို့သူမြို့သား ထောင်ပေါင်းများ
စွာတို့က ဂွေဗားရား၏ရုပ်အလောင်းကို အုတ်အုတ်ကြွက်ကြွက်
တခဲနက်လာရောက်ကြည့်ရှုနေကြချိန်တွင် ဘိုလီးဗီးယားတပြည်
လုံးတွင်လည်း ကျဆုံးလေပြီးသော သူရဲကောင်း ချေ-ဂွေဗားရား
အကြောင်း ကျယ်ကျယ်တမျိုး တိုးတိုးတဖုံ ပြောမဆုံးနိုင်အောင်
ရှိနေခဲ့သည်။ အစိုးရ၏ ရက်စက်ယုတ်မာမှုကို ဒေါသအမျက်
ခြောင်းခြောင်းထွက်ကြသည့်နှင့်အမျှ ကျဆုံးလေပြီးသော သူရဲ
ကောင်း ဂွေဗားရားအတွက် ကရုဏာသက်မိကြသည်။

ယင်းသို့ ဂွေဗားရားကျဆုံးသည့်ဂယက်သည် ဘိုလီးဗီးယား
ပြည်တွင်းမှာပင် စတင်ရိုက်ခတ်လာခဲ့ရာ မူလကပင် သူရဲဘော်
ကြောင်ခဲ့သည့် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရသည် ဂွေဗားရား၏ ရုပ်အ

လောင်းကို ကြာရှည်စွာ ထိန်းသိမ်းထားရဲ့တော့ဘဲ ဖြစ်လာ
 သည်။ မိမိတို့လက်ထဲတွင် ဤရုပ်အလောင်းကြီးရှိနေသမျှ မိမိတို့
 နိုင်ငံမှအစ တောင်အမေရိကနိုင်ငံအားလုံးတို့တွင် လက်နက်ကိုင်
 တော်လှန်ရေးအင်အားစုများ အကြံလှုပ်ရှားလာမည်ကို စိုးရိမ်
 မိသည်။ ဂွေဗားရား၏ရုပ်အလောင်းကို အကြောင်းပြု၍ အမျိုး
 သား လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲများ ပိုမိုကြီးထွားလာမည်ကို
 ထိတ်လန့်မိသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရသည် ဂွေဗားရား၏
 ရုပ်အလောင်းကို ထုံးစံအတိုင်း မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းပင် မပြုရဲ
 တော့ဘဲ မီးသင်္ဂြိုဟ်၍ ပြာချပစ်ခဲ့သည်။ စင်စစ် ဘိုလီးဗီးယား
 ပြည်သည် တက်သလစ်ဘာသာကိုးကွယ်သည့် တိုင်းပြည်တပြည်
 ဖြစ်ရာ သေဆုံးသူများအား ဘာသာရေးအယူဝါဒအရ မည်သည့်
 အခါမှ မီးသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းမပြုရ။ မြေမြှုပ်၍သာ သင်္ဂြိုဟ်ရသည်။
 သို့သော် ဂွေဗားရား၏ရုပ်အလောင်းကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ပါက
 ဂွေဗားရား၏ ချစ်ခင်လေးစား ကြည်ညို မြတ်နိုးသူများသည်
 ဂွေဗားရားအား သင်္ချိုင်းနေရာသို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လာရောက်
 ဦးညွှတ်နေကြလျှင် မခက်ပါလော။ နောင်တနေ့တွင် ဤနေရာ၌
 တောင်အမေရိကတိုက်၏ အာဇာနည် ဝိမာန်ကြီး ဖြစ်မလာဟု
 မည်သူပြောနိုင်ပါမည်နည်း။

သို့ဖြစ်ရာ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရသည် ဘာသာရေး အစဉ်
 အလာကြီးတခုကိုပင် ချိုးဖောက်ကာ ဂွေဗားရား၏ ရုပ်အလုပ်
 ကို ပြာချ၍ရသလို၊ လက်နက်ကိုင် ပြည်သူ့တော်လှန်ရေး လှုပ်

ပွဲများကို ပြာချ၍ ရနိုင်ပါအံ့လော။ ဂွေဗားရား၏ ရုပ်
 အလောင်းကို ဖျောက်ဖျက်၍ ရသလို နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊
 ချိုးသားလွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲများကို ဖျောက်ဖျက်၍ရနိုင်
 အံ့လော။

လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၆၃ ခု နိုဝင်ဘာလအတွင်းက အမေရိကန်
 သမ္မတ ကနေဒီသည် မသမာသူ လူသတ်သမားတိုင်း၏ လက်ချက်
 ဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ ယင်းသို့ သမ္မတကနေဒီ လုပ်ကြံခံ
 ရသည့် အဖြစ်အပျက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဝီလျံမန်ချက်စတာ ဆိုသူ
 အမေရိကန်စာရေးဆရာတိုင်းက 'သမ္မတတိုင်း သေဆုံးခြင်း'
 သို့သော အမည်ဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသားခဲ့ရာ အဆိုပါ
 စာအုပ်စာမူကို ကမ္ဘာကျော် လိုက်ဖက်မဂ္ဂဇင်းကြီးက ဒေါ်လာ
 ၆ သိန်းခွဲကျော် (မြန်မာငွေ ကျပ်သုံးသိန်းခန့်) ပေး၍ ဝယ်ယူခဲ့
 သည်။ အဆိုပါ စာအုပ်ကို အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနှင့်တကွ
 အင်္ဂလန်ပြည်နှင့် ဥရောပတိုင်းပြည်များတွင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ
 ဘက်မလည်အောင် ရောင်းချခဲ့ရပြီး စာအုပ်ထုတ်ဝေသည့်ကုမ္ပဏီ
 ငြီးမှုာ ဒေါ်လာသိန်းနှင့်ချီ၍ အမြတ်အစွန်းရခဲ့သည်။

စာအုပ်တစ်အုပ်ကြောင့်
 အစိုးရတဖွဲ့လုံးနှုတ်ထွက်ရခြင်း

ချေး-ဂွေဗားရားအား ရက်ရက်စက်စက် ပစ်သက်ခဲ့ပြီးနောက်
 ကမ္ဘာသို့ လိမ်လည်လှည့်စား၍ မဟုတ်မတရား သတင်းလွှင့်ခဲ့
 သည့် ဘိုလီဗီယားအစိုးရသည် ဤမျှနှင့် အားမရသေးဘဲ
 ကျဆုံးလေပြီသော ဂွေဗားရားကို အကြောင်းပြု၍ အမြတ်
 ထုတ်ရန် ယုတ်မာသည့်အကြံအစည်တခု ကြံစည်ခဲ့ပြန်သည်။

ယင်းအကြံအစည်မှာ အခြားမဟုတ်။ ဂွေဗားရား နောက်ဆုံး
 ရေးသားခဲ့သည့် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကမ္ဘာနှင့်ချီ၍ စာအုပ်များ
 ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနေကြသည့် ထုတ်ဝေရေးသမား စာအုပ်တိုက်ကြီး
 များအား စာမူရောင်း၍ အမြတ်ထုတ်ရန် ကြံစည်ခြင်းပင် ဖြစ်
 သည်။

အလားတူပင် စာရေးဆရာ စဗျဲစင်းဂါး ရေးသားခဲ့သည့်
 'ရက်ပေါင်းတထောင်' အမည်ရှိ ကနေဒီ၏ သမ္မတသက်တမ်း
 အတွေ့အကြုံမှတ်တမ်းစာအုပ်သည်၎င်း၊ ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင်
 ဦး မာရှယ်စတာလင်၏သမီး ဇက်လာနာ၏ 'မိတ်ဆွေတိုင်းထံ
 သွားစာများ' အမည်ရှိ စာအုပ်သည်၎င်း စသည့် ကမ္ဘာကျော်
 စာအုပ်များသည် စာရေးဆရာများအပွားပွား တွင်
 သောင်းချီ၍ ရခဲ့ကြသလို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသူများအတွက်လည်း
 ဒေါ်လာ သိန်းသန်းချီ၍ အမြတ်ရရှိခဲ့ကြသည်။

- ၁။ Death of A President By W. Manchester.
- ၂။ A Thousand Days By A. M. Schlesinger.
- ၃။ Twenty Letters to A Friend. By Svetlana.

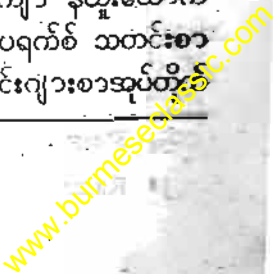
သို့ဖြစ်ရာ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရသည် ကျဆုံးလေပြီးသော
ဂျပန်အားထံမှ ရရှိခဲ့သည့်နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများကို တမ္ဘာ့စာအုပ်
ထုတ်ဝေရေးကုမ္ပဏီကြီးများအား ရောင်းချ၍ ရသည့်ငွေကို
ဘိုလီးဗီးယားတပ်မတော်အတွက် အသုံးပြုရန် ပက်ပက်စက်စက်
ကြံစည်ခဲ့သည်။

ဂျပန်အစိုးရအား တိုက်ပွဲတွင်ဖမ်းမိစဉ်က သူ့ထံမှ နေ့စဉ်
မှတ်တမ်းစာအုပ်နှစ်အုပ်၊ ကြိုးမဲ ကြေးနန်းဆက်သွယ်ရာ၌ အသုံး
ပြုသည့် လျှို့ဝှက်စာများ၊ ကိုယ်ရေးကိုယ်စာမှတ်စုများ စသည်
တို့ကို သိမ်းဆည်းရမိခဲ့ရာ ဤသည်တို့အနက် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
များမှာ အဖိုးတန်ဆုံးစာများဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အဆိုပါ
နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများမှာ ဘိုလီးဗီးယား ပြောက်ကျားစခန်းသို့
ဂျပန်အစိုးရ စတင်ရောက်ရှိခဲ့သည့် ၁၉၆၆ ခု နိုဝင်ဘာလ ၇
ရက်နေ့မှစ၍ ပြောက်ကျားများနှင့် ဘိုလီးဗီးယားတပ်များ
နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့သည့် ၁၉၆၇ ခု အောက်တိုဘာလ
၇ ရက်နေ့အထိ ၁၁ လတိုင်တိုင် ရေးသားခဲ့သည့် နေ့စဉ်မှတ်
တမ်းများဖြစ်နေရာ ကမ္ဘာ့ပြည်သူများ၏ အထူး သိလိုသည့်
အကြောင်းအရာများ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်
တမ်းတွင် ဘိုလီးဗီးယားပြည် တောကင်းစခန်းသို့ ဂျပန်အစိုးရ
လျှို့ဝှက်စာ ရောက်ရှိလာပြီးနောက် ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့များကို
မည်သို့ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်၊ တိုက်ပွဲများမည်သို့ဆင်နွှဲခဲ့သည်၊ မည်သည့်
တိုက်ပွဲတွင် မိမိတို့ဘက်မှ အရေးနိမ့်၍ မည်သည့်တိုက်ပွဲတွင်
အောင်မြင်ခဲ့သည်၊ မည်သူနှင့် မည်သို့ဆက်သွယ် တွေ့ဆုံခဲ့သည်
စသည်များကို ရေးသားထားသည့်ဖြစ်ရာ အဆိုပါ မှတ်တမ်းကို

ဤသို့မှ မဖတ်ဖူးသေးသော်လည်း လူအများက ဂျပန်အစိုးရ၏
မှတ်တမ်းဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်နားလည်ထားကြပြီး ထင်ရှား
ကျော်ကြားလျက်ရှိသည်။

ဂျပန်အစိုးရသည် ယခင်ကလည်း ကျူးဘားတော်လှန်ရေး
အသံဖွဲ့တိုင်းက အခွင့်အကြွများကိုမိုး၍ ပြောက်ကျားစစ်ဆင်
ရေးဟူသော အမည်ဖြင့် စာတအုပ်ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ရာ ယင်း
စာအုပ်မှာ တောင်အမေရိက နိုင်ငံများတွင်သာမက အာရှ၊
အာဖရိကနှင့် ဥရောပနိုင်ငံများတွင် ဘာသာအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြန်ဆို
ထုတ်ဝေခဲ့၍ အထူးပင် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရက ဂျပန်အစိုးရ၏ နေ့စဉ်
မှတ်တမ်းကို တမ္ဘာ့စာအုပ် ထုတ်ဝေရေး ကုမ္ပဏီကြီးများအား
ရောင်းချရန်စီစဉ်ခဲ့သလို နိုင်ငံတကာမှ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေး
ကုမ္ပဏီကြီးများကလည်း အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ထုတ်
ဝေရရှိရန် သူ့ထက်ငါ ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စုမှ ထုတ်ဝေသူများသာမက ဥရောပနှင့်အာရှတိုက်
စာအုပ်ထုတ်ဝေသည့်ကုမ္ပဏီကြီးများ၏ကိုယ်စားလှယ်များပါ
လည်းကောင်း၊ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ထုတ်ဝေခွင့် ရရှိရေးအတွက်
ဘိုလီးဗီးယားပြည် လာပက်ဇ်မြို့တော်သို့ အပြေးအလွှား သွား
ရောက်ခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်ပြည်မှ ကမ္ဘာကျော် နယူးယောက်
စတီးယားစာ၊ ပြင်သစ်ပြည်မှ အဲလ်အိပ်ပရက်စ် သတင်းစာ
များနှင့် အနောက်ဂျာမနီမှ အိပ်ကဲလ်စပရင်းဂျားစာအုပ်တိုက်

ကြီးမှ အန်ဒရူးစိန်ကျော့ ဆိုသူအား ၎င်းတို့၏ ကိုယ်စားထု
အဖြစ် လာပက်ဇ်မြို့သို့ စေလွှတ်ခဲ့သည်။ နယူးယောက်မြို့တော်
စတန်းနှင့် ဒေးစာအုပ်တိုက်ကြီး၏ ပိုင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဘော့
စတန်းကိုယ်တိုင် ဘိုလီးဗီးယားအာဏာပိုင်များနှင့် လာပေ
တော့ဆို၍ ဤကိစ္စကို ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ အိန္ဒိယပြည်မှ စာအုပ်
ထုတ်ဝေရေးကုမ္ပဏီတစ်ခုကလည်း ဂျပန်များ၏ စစ်မှန်စွာ
ကို ပုံနှိပ်ခွင့်ရရန် တောင်အမေရိကတိုက်သို့ တက်သွားစေ
သွားရောက်ခဲ့သည်။

ဤတွင် အမေရိကန်အရင်းရှင် ကုမ္ပဏီကြီးဖြစ်သော စတန်း
နှင့်ဒေး စာအုပ်တိုက်ကြီးမှာ အရှက်ထိုးခံလိုက်ရသလို ဖြစ်သွား
ခဲ့သည်နှင့်အမျှ ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရမှာလည်း ကိုယ်အထက်
နှင့် ကိုယ်စူးကာ အရူးဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ ခြေမြန် လက်မြန်
အကြံပိုင်လှသော ကပ်စထင်ရီ၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံ ပိုမိုသေသပ်မှုကြောင့်
ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရမှာ ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် အကြီးအကျယ် အ
ရှက်ကွဲခဲ့ရသည်။

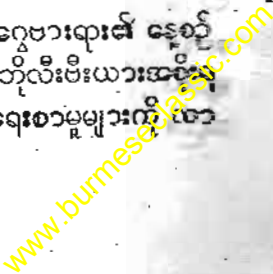
ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းမှာ အမေရိကန်ပြည် စန်ဖရန်စစ္စကို
တော်မှ တပတ်လျှင် နှစ်ကြိမ်ထုတ်ဝေနေသော လက်ဝဲမဂ္ဂဇင်း
တစ်စောင်ဖြစ်သည်။ ယင်းမဂ္ဂဇင်းမှာ အပတ်စဉ်စောင်ခေ ၂ သိန်း
ခန့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိရာ ဂျပန်များ၏ 'စစ်မှန်တမ်း' ကို

ဖောင်ဖော်ပြခဲ့သည့် ဂျပန်လိုင်လဆန်းမှစ၍ စောင်ခေ ၃ သိန်း
၂ သောင်း ၅ ထောင်အထိ ထိုးတက်သွားခဲ့သည်။ ဤမဂ္ဂဇင်း
သည် ဂျပန်များနှင့်ပတ်သက်၍ စောင်ခေတစ်နှစ်ထိုး တက်ခဲ့သည်
မှာ ယခုတစ်ကြိမ်သာမဟုတ်။ ယခင်ကလည်း အလာဟူအဖြစ်
မျိုးနှင့်တစ်ကြိမ်ထိုးခဲ့ရတူးသည်။ ဘိုလီးဗီးယားပြည်တွင် ဂျပန်များ
ကျဆုံးခဲ့ပြီးနောက် ၆ လမျှအကြာ ၁၉၆၈ ခု မတ်လတွင် ပြင်
သစ်စာရေးဆရာမတစ်ဦးဖြစ်သူ မိခေးရေးက ဂျပန်များကျဆုံးခဲ့ပုံ
များကို သူစုံစမ်းတောက်လှမ်း၍ သိရှိရသမျှ အသေးစိတ်ရေး
သား၍ အဆိုပါ ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းတွင် အခန်းဆက် သတင်းဆောင်း
၂ သိန်းကြီးတစ်စောင် ရေးသား ဖော်ပြခဲ့တူးသည်။ ထိုစဉ်ကလည်း
ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းမှာ မူလစောင်ခေ ၂ သိန်းမှ ၂ သိန်း ၇ သောင်း
၅ ထောင်အထိ ထိုးတက်သွားသည်။

ယင်းသို့မြေရှင်လင်္ကာ ဂျပန်များ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကျူး
ဘားအစိုးရက ကျူးဘားပြည်တွင် လုံးချင်းစာအုပ်အဖြစ်၎င်း၊
အမေရိကန်ပြည်တွင် ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းက အပတ်စဉ်အခန်းဆက်
အဖြစ်၎င်း ရုတ်တရက်ပုံနှိပ်ဖော်ပြလိုက်ရာ အမေရိကန်အစိုးရနှင့်
ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရတို့အားမက ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှ အရင်းရှင် စာ
အုပ်ထုတ်ဝေသူများပါ အကြီးအကျယ် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားခဲ့
ကြသည်။

အထူးသဖြင့် ကျဆုံးလေပြီးသော ချေးဂျပန်များ၏ နေ့စဉ်
မှတ်တမ်းကို တိုက်ပွဲမှရရှိခဲ့ပြီးနောက် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရ
အာဏာပိုင်များသည် အဆိုပါ မူရင်းလက်ရေးစာမူများကို တာ

၁။ Stein and Day Publishing House
၂။ Ramparts Magazine.

ပတ်ဇ်မြို့တွင် ခိုင်လုံစိတ်ချရသည့် သေတ္တာတခုအတွင်း၌ ထည့်ကာ လျှို့ဝှက်သည့် တနေရာ၌ အစောင့်အကြပ် အထပ်ထပ်ဖြင့် သိမ်းဆည်းထားခဲ့သည်။ သို့ပါလျက် ယခု ဖင်းစာမူကို ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်း၌၎င်း၊ ကျူးဘားပြည်၌၎င်း ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်သည်ဖြစ်ရာ ဖင်းစာမူသည် မည်သို့မည်ပုံ ကျူးဘားပြည်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသနည်း၊ ဖင်းစာမူကို ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းသည် မည်သည့်နည်းဖြင့် မည်သူ ထံမှ မည်သို့ရရှိခဲ့ပါသနည်း။

ဂွေဗားဇား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖင်းသို့ လျှို့ဝှက်သိပို့ဖြစ်နေသော ပြဿနာများကို ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်း၏ အယ်ဒီတာချုပ်ဖြစ်သူ ရောဘတ်စချီးယားက သတင်းစာကွန်ဗရင့်တခု ခေါ်ယူ၍ ဖွင့်ချလိုက်သောအခါ ပို၍ပင် စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဂွေဗားဇား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ပုံနှိပ်ဖော်ပြထားသည့် ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်း ထွက်လျှင်ထွက်ချင်း မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာချုပ် ရောဘတ်စချီးယားက စနစ်ဖန်စစ်မှုကိုမြို့တွင် သတင်းစာကွန်ဗရင့်တခု ခေါ်ယူကျင်းပခဲ့သည်။ ထိုနေ့ထိုရက်က ဂွေဗားဇား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းနှင့်ပတ်သက်သည့် သတင်းသည် အမေရိကန် တနိုင်ငံလုံးရှိ သတင်းစာများတွင် မျက်နှာဖုံးသတင်းဖြစ်နေခဲ့ရာ ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းမှ အယ်ဒီတာချုပ်၏ သတင်းစာကွန်ဗရင့်၌ စနစ်ဖန်စစ်မှုကို မြို့မှ အယ်ဒီတာချုပ် ဗျားသာမက နယူးယောက်၊ ပါရှင်တန် စသော မြို့ကြီးများမှ သတင်းစာဆရာကြီးများပါ စိတ်ပါဝင်စားစွာ တက်ရောက်လာကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာချုပ် ရောဘတ်စချီးယားမှာ အထက် ၃၄ နှစ်ခန့်သာရှိသေး၍ လက်ဝဲဝါဒကို သက်ဝင်ယုံကြည်သည့် သတင်းစာဆရာတိုင်းဖြစ်သည်။ သူ့ရုပ်လက္ခဏာမှာ တည်တည်လေးနက်သည့် အသွင်ကိုဆောင်လျက် ကျွဲကော်ကိုင်းတပ်ကဲ့သို့ မှန်ကြောင့် ပညာတတ် လူငယ်တိုင်းအဖြစ်ဖြင့် မြင်ရုံမျှနှင့်သာ နိုင်သည်။ ထို့ပြင် ကျူးဘားတော်လှန်ရေး ရဲဘော်များ၏ အားကျ၍ လားမသီ မုတ်ဆိတ်မွေးပါးသိုင်းမွေးများထားသူတိုင်းဖြစ်သဖြင့် သူ့မျက်နှာမှာ သာမန်လူငယ်လူရွယ်များထက် နှစ်သား ထူးခြားလျက်ရှိသည်။

သတင်းစာကွန်ဗရင့်တွင် သူသည် ဂွေဗားဇား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို မိမိတို့ ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းက မည်သို့မည်ပုံ ထုတ်ဝေခွင့် ရရှိခဲ့ကြောင်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် အိန္ဒြေရရဖြင့် အေးအေးခေးခေး သေး တလုံးချင်း ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့သည်။

သူပြောပြချက်အရ ဂွေဗားဇား ကျဆုံးပြီးနောက် လေးလမျှအကြာ ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ၏တခုသော နေ့တနေ့တွင် မိမိအပေါင်းအသင်း လက်ဝဲသမားမိတ်ဆွေတိုင်းက ဂွေဗားဇား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းတွင် ထည့်သွင်းပေးရန် ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စတရိုက လိုလားလျက်ရှိကြောင်းဖြင့် လာရောက်ပြောကြားခဲ့သည်။ သို့နှင့်ပင် မိမိကိုယ်တိုင် ကျူးဘားပြည် ဟာဗားနားမြို့တော်သို့ လေယာဉ်ဖြင့် သွားရောက်၍ ကပ်စတရိုနှင့်တွေ့ဆုံခဲ့ရာ ဂွေဗားဇား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း စာမူမိတ်တူကို ရှော့ရှော့ရှူရှူပင် ရခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

ရောဘတ်စချီးယား၏ ပြောပြချက်အရဆိုပါမူ နယူးယောက်မြို့ စတိန်းနှင့်ဒေးစာအုပ်ကုမ္ပဏီကြီးက ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရမှ ဒေါ်လာ ၅ သိန်းနီးပါးမျှပေး၍ ဝယ်ယူခဲ့ရသော ဂွေဗားဇာ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာမူကို ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ် တပ်မတော်ရုံးက ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာချုပ်အား စာမူခလုံးဝမယူဘဲ အခမဲ့ပေးလိုက်သည်ဟူသတည်း။

ကပ်စထရီသည် ဂွေဗားဇာ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာမူကို ယင်းမိမိအား စာမူခလုံးဝမယူဘဲ ပေးလိုက်ရုံမျှမက ယင်းစာမူနှင့်ပတ်သက်၍ ပုံနှိပ်ရန် ကပ်စထရီ ကိုယ်တိုင် စိတ်ပါဝင်စား လျားစွာ ငေးသားပေးလိုက်သည့် အမှာစာကိုပါ မိမိရေးကြောင်းဖြင့် ရောဘတ်စချီးယားက သတင်းစာဆရာများအား ပြန်လည်ဖောက်သည်ချခဲ့သည်။

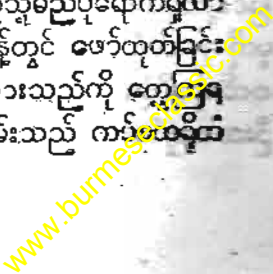
“ကျွန်တော်တို့ ဒီစာမူကို ပုံနှိပ်ရာမှာ ကတိပေးခဲ့ရတာ တစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ဒီစာမူမှာ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အယ်ဒီတာမူတ်ချက်တို့ ဘာတို့ လုံးဝမထည့်ပါဘဲ”

ရောဘတ်စချီးယားက သူ၏ သတင်းစာ ကွန်ဖရင့်တွင် ထက်ပါအတိုင်း ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့သည်။ သူပြောကြားသည့်အတိုင်း ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းသည် ဂွေဗားဇာ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ပုံနှိပ်ဖော်ပြရာ၌ ကပ်စထရီ၏အမှာမူတပါးမည်သည့်မှတ်ချက်မည်သည့်ဖြည့်စွက်ချက်ကိုမူမဖြည့်စွက်ဘဲ မူရင်းအတိုင်းသာ

ဖော်ပြသည်။ သို့ဖော်ပြရာ၌ ဤမှတ်တမ်းသည် ဂွေဗားဇာ၏ မှတ်တမ်းအမှန်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန် ဓာတ်ပုံဘလောက်ပြုလုပ်ထားသော ဂွေဗားဇာ၏ ယက်ရေးစာမူ အချို့ကိုပါ ခွဲလမ်းတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ရောဘတ်စချီးယားကိုယ်တိုင် သတင်းစာကွန်ဖရင့်ဆီယူကျင်းပ၍ ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့သဖြင့် ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည့် ဂွေဗားဇာ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းသည် ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ်ကိုယ်တိုင်က ပေးခဲ့သည့်စာမူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။ သို့ဖြင့် ရမ်းပတ်မဂ္ဂဇင်းသည် ဤစာမူကို မည်သူ့မည်သို့မည်ပုံရရှိခဲ့သည်ဟူသော လျှို့ဝှက်သိဖို့ ပြဿနာမှာ ရှင်းသွားပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ကပ်စထရီကိုယ်တိုင်က ယင်းစာမူကို မည်သို့မည်ပုံ မည်သူထံမှရရှိခဲ့ပါသနည်း။ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရ၏ အမိန့်ဖြင့် လာပတ်ဇ်မြို့တွင် အစောင့်အကြပ်အထပ်အပုံချကာ အာမခံသေတ္တာထဲတွင် သော့ခတ်၍ လျှို့ဝှက်စွာ သိမ်းဆည်းထားသည့် ဂွေဗားဇာ၏ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းသည် ဘယ်ပုံ ဘယ်နည်း ‘ခြေထောက်ပေါက်၍’ ကပ်စထရီထံ ရောက်သွားခဲ့ပါသနည်း။

ယင်းကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကပ်စထရီက သူ၏ ‘အမှာစာ’တွင် ကျွန်ုပ်တို့လက်ထဲသို့ ဤနေ့စဉ်မှတ်တမ်းမည်သို့မည်ပုံရောက်ရှိလာသည်ဟူသော အချက်ကိုမူ ယခုအခိုက်အတန့်တွင် ဖော်ထုတ်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ’ ဟူ၍ အတိအလင်းပင် ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ကြုံရသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဂွေဗားဇာ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းသည် ကပ်စထရီထံ

မည်သို့မည်ပုံ ရောက်ရှိသွားသည်ဟူသော အချက်မှာ မြုပ်ကွက် တကွက်ပင် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

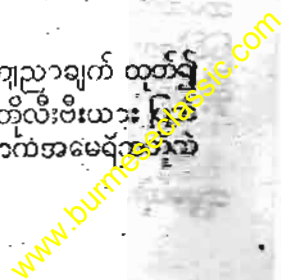
ဂေဗားဗား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့် ရရှိရန် အပြင်းအထန်ကြိုးစားခဲ့သူ နယူးယောက်တိုင်း သတင်းစာကြီး၏ ကိုယ်စားလှယ်စိန်ဂျော့ကမူ ဒါကတော့ဗျာ ခင်ဗျားမှာဒေါ်လာ ၅၀၀၀ လောက် အသေးသုံးစရိတ် ရှိမယ်ဆိုရင် ဟိုဟိုသည်သည် လျှောက်သွားပြီး ခင်ဗျားလိုချင်တဲ့လိုလိမိုလိတွေအကုန်လျှောက် ဝယ်နိုင်တာပဲဗျာ ဟူ၍ မချီသွားဖို့ဖြင့် ဤပြဿနာကိုမှတ်ချက် ချခဲ့သည်။ ဂေဗားဗား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရ ထံမှ ဒေါ်လာ သိန်းနှင့်ချီပေး၍ ဝယ်ယူကာ ပုံနှိပ်ရန် စီစဉ်ပြီးမှ ကပ်စထရိုက လက်ဦးသွားသဖြင့် စော့လွဲ လွဲခဲ့ရသည့် စတိန်းနှင့် ဒေးစာအုပ်တိုက်ကြီး၏ပိုင်ရှင် အော့လ်စတိန်းကလည်း လက်တင် အမေရိကတိုက်မှာ ဘာမဆို ငွေနှံပေးဝယ်ရင် အားလုံးလိုလို ရနိုင်တာပါဘဲ ဟူ၍ အောင်သက်သက်ဖြင့် ကောက်ချက်ချခဲ့ သည်။ 'နောက်ဆုံးတော့ ဒီကိစ္စမှာ ကပ်စထရိုကသူ့ရှင် ဝါဒဖြန့်ချိတ် လုပ်ငန်းမှာ ထုတ်ဝေသူတွေကို ခုတုံးလုပ်လိုက်တာပါဘဲ' ဟူ၍ သူက အောက်ကလိုအာ စကားကို ဆိုလိုက်သေးသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အထက်ပါ စိန်ဂျော့နှင့် စတိန်းတို့၏ ထစ် မြင်ချက်မှာ ကပ်စထရိုသည် ဂေဗားဗား၏ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းစာ မှုကို တစ်စုံတစ်ယောက်ထံမှ ငွေနှင့်ပေါက်၍ တိတ်တဆိတ် ဝယ်ယူရရှိခဲ့သည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ် ဦးသာလျှင်မတူဘဲ။ ဤပြဿနာကို စိတ်ပါဝင်စားသူ အတော်

များများကပ် ကပ်စထရိုသည် ထိုစာမူကို မရရအောင် ငွေကို ခုတ်လှဲသုံး၍ မြေအောက်သူလျှို့ဝှက်မှုတစ်ခု ဆက်သွယ်ဝယ်ခဲ့ သည်ဟု ထင်ကြေးပေးခဲ့ကြသည်။

ဤကိစ္စတွင် ခေါင်းအခဲဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘိုလီးဗီးယားသမ္မတ ဘာရီယန်တော့စ်ပင် ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ အစိုးရအဖွဲ့၏ ထိပ်တန်း ဘက်က ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ဖြစ်သော ဂေဗားဗား၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ကို ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရိုက ကတုံးပေါ်ဆိပ်ကွက်၍ ဆက်တလုံးခြားလုပ်ကာ မရရအောင်ယူပြီး လက်ဦးအောင် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေလိုက်သည်မှာ မိမိတို့ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရအတွက် ရှက် ထော့ကောင်းရုံမျှမက သိက္ခာအကျကြီး ကျစရာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဤဖြစ်ရာ ဘိုလီးဗီးယား သမ္မတမှာ နောက်ဆုံးတွင် မနေသာ သောဘဲ ဤကိစ္စအတွက် အရှက်ပြေကျေညာချက်တရပ် ထုတ်ရ သောသူသည်။ သူ၏ကျေညာချက်တွင် 'မိမိတို့ သိမ်းဆည်း မိမိတားသော ဂေဗားဗား နေ့စဉ်မှတ်တမ်းမူချင်းမှာ လာမတိုင် မီတော်တနေရာတွင် အာခံမသေတ္တာတွင်း၌ ယခုထက်တိုင် လျှို့ ဝှက် ရှိနေကြောင်း၊ ယခု ကျူးဘား အစိုးရက ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ထုတ်သော ဂေဗားဗား၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းမှာ မူချင်းအတိုင်းမဟုတ် သိ လုပ်ကြံတိထွင်ရေးသားထားသည့် မှတ်တမ်းပင်ဖြစ်ကြောင်း သေချာဖြင့် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

သမ္မတ ဘာရီယန်တော့စ်က ယင်းသို့ ကျေညာချက် ထုတ်၍ မြေအောက်လည်း ယင်းကျေညာချက်ကို ဘိုလီးဗီးယား မြေ အောက်များသာမက တောင်အမေရိကနှင့် မြောက်အမေရိကသို့

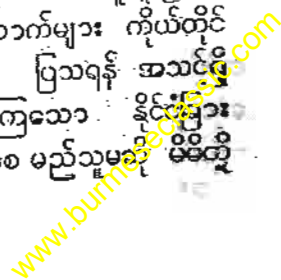
ပျားမှ ပြည်သူ့အားလုံးထပ် မယုံကြည်ဘဲရှိခဲ့ကြသည်။ မှန်သည်။ ဘာရီယန်တော့စ် ကျေညာသည့်အတိုင်း လာပတ်ခြင်းတော်၏ လျှို့ဝှက်သောတနေရာတွင် ဂွေဗားဇား၏ လက်ရေးဖြင့် ရေးသားထားသည့် မူရင်း နေ့စဉ် မှတ်တမ်းများသည် အာမခံသေတ္တာတွင်း၌ မပျောက်မပျက် ယခုသက်တိုင် လျှို့ဝှက်ရန်နေသည့်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းအချက်ကို မည်သူမှမငြင်းဆိုသော် သို့သော် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရသည် - ဂွေဗားဇား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းမူရင်းကို ဓာတ်ပုံဖြင့်အစအဆုံး မိတ်တူများ ရိုက်ကူးကာ ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများနှင့် ဘိုလီးဗီးယား တပ်မတော်မှ ထိပ်တန်း အရာရှိကြီး အချို့ကိုသာမက အမေရိကန်အစိုးရနှင့် အမေရိကန် ဗဟိုထောက်လှမ်းရေး သူလျှို့အဖွဲ့ကြီးဖြစ်သော စီအိုင်အေဌာနချုပ်ကိုပါ ယင်းဓာတ်ပုံမိတ်တူများပွား၍ ပေးပို့ထားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ကျူးဘား ဝန်ကြီးချုပ် ဆပ်စတရိုသည် ယင်းမိတ်တူတစ်ခုကို ငွေနှင့်ပေါက်၍ ဝယ်ယူမည်ဆိုက ရှော့ရှော့ရှူရှူဖြင့် ရနိုင်သည်မဟုတ်ပါလော။

သို့ဖြစ်ရာ ကျူးဘားအစိုးရက ထုတ်ဝေလိုက်သော ဂွေဗားဇား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းသည် အစစ်အမှန်မဟုတ်။ လုပ်ကြံရေးသားထားသည့် မှတ်တမ်းဖြစ်သည် ဟူသော ဘိုလီးဗီးယားသမတ၏ကျေညာချက်သည် သဲထဲရေသွန်သလို အရာမထင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဘယ်သူ့အမူလက်မခံ။ ဘယ်သူကမှ မယုံကြည်ဘဲ ရှိခဲ့သည်။

ယင်းသို့ သမတ ဘာရီယန်တော့စ်၏ ကျေညာချက်ကို ဘယ်သူမှမယုံ၊ ဘယ်သူမှလက်မခံဘဲ ရှိနေသည့်အထဲတွင် အရာရာ၌

ပြတ်သားသလောက် ခြေပြန်လက်ပြန်ရှိလှသော ကပ်စထရိုက ဆိုင်းမတူတို့ ပြန်၍ ကျေညာချက်တစ်ရပ်ထုတ်ပြန်ကာ 'စိန်'ခေါ် လိုက်ရာ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရမှာ အတော်ပင်ဂွကျသွားခဲ့သည်။

“ကျူးဘားအစိုးရက ထုတ်ဝေလိုက်သော ချေ-ဂွေဗားဇား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းသည် အစစ်အမှန်မဟုတ်။ လုပ်ကြံရေးသားထားသည့် အတုအယောင်မှတ်တမ်းဖြစ်သည်” ဟူသော စွပ်စွဲချက်ကို ဘိုလီးဗီးယားသမတ ဘာရီယန်တော့စ်နှင့် ဘိုလီးဗီးယားတပ်မတော်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂျူအန်တော့ရက်စ်တို့က ၁၉၆၈ ခု ဂျူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ကျေညာခဲ့ရာ ကပ်စထရိုက ဂျူလိုင် ၃ ရက်နေ့ညတွင် ဟာဗားနားမြို့တော် ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်မှနေ၍ ‘မိမိတို့ထုတ်ဝေလိုက်သော ဂွေဗားဇား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းသည် အစစ်အမှန်ဟုတ်မဟုတ်၊ နိုင်ငံတကာမှ သတင်းစာဆရာများကိုယ်တိုင် ကျူးဘားပြည်သို့ လာရောက် စစ်ဆေးကြည့်ရှုနိုင်ကြောင်း။ မိမိတို့လက်ထဲတွင် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ဓာတ်ပုံမိတ်တူများသာမက ဂွေဗားဇား ရေးသားခဲ့သည့် စာရွက်စာတမ်းများနှင့် ပြောက်ကျားစစ်ဆင်ရေး အမိန့်များအပေါ်အဝင်အခြား ဓာတ်ပုံမိတ်တူပေါင်း ၃၆ ခုတို့ကို ရရှိထားကြောင်း။ ယင်းဓာတ်ပုံ မိတ်တူ စာရွက်စာတမ်း အထောက်အထားများကို ကျူးဘားပြည်ရှိ သတင်းစာဆရာများအား မိတ်တူကူး၍ပေးမည့်အပြင် အခြားနိုင်ငံများမှ သတင်းထောက်များ ကိုယ်တိုင် လာရောက်ကြည့်ရှုလိုပါက အချိန်မရွေး ပြသရန် အသင့်ရှိကြောင်း။ ယင်းသို့လာရောက်ကြည့်ရှုလိုကြသော နိုင်ငံများ သတင်းစာဆရာများအား ရန်သူပင်ဖြစ်စေ မည်သူမဆို မိမိတို့

ကျားဘားပြည်သို့ ပြည်ဝင်ခွင့် ဗိမာလက်မှတ်များ အမြန်ဆုံး ထုတ်ပေးကြရန် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ရှိ ကျားဘားသုံး များသို့ မိမိကိုယ်တိုင် အမိန့်ထုတ်ပြန်ထားပြီးပြီ ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် တံတံလင်းလင်း ပြတ်ပြတ်သားသား ကျေညာကာ စိန်ခေါ်လိုက်ပြန်သည်။ သို့နှင့်ပင် သိုလီးဗီးယားအစိုးရ၏ အရှက် ပြေ ကျေညာချက်မှာ တပ်စထရီ၏ တုံ့ပြန်ကျေညာချက်ကြောင့် အရှက်မပြေသည့်ပြင် တရှက်ကနှစ်ရှက်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

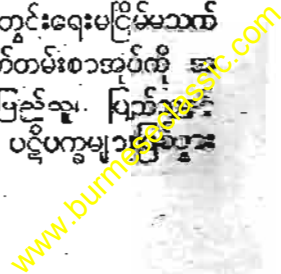
ဂေ့ဗားရားအား ရက်ရက်စက်စက် ပစ်သတ်ရုံမျှမက ဂေ့ဗား ရားကျဆုံးခဲ့ပြီးနောက် သူ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ရောင်း စားရန် ပက်ပက်စက်စက်ကြံခဲ့သော ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရမှာ ယင်းသို့ တရှက်စာနှစ်ရှက်ဖြစ်ရုံမျှနှင့်မပြီးသေးဘဲ မကြာမီအတွင်း စာမ္မာနှင့်ချီ၍ အရှက်တကဲ့အကျိုးခံရသည့် အဖြစ်မျိုးနှင့် ဆက် ၍ကြံခဲ့ရပြန်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဂေ့ဗားရား၏ နေ့ စဉ်မှတ်တမ်းကို ကျားဘားဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရီ၏လက်ထံသို့ ရောက်အောင် တိတ်တဆိတ်ပေးပို့ခဲ့သူမှာ အခြားသူမဟုတ်ဘဲ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရအဖွဲ့မှ အရေးပါအရာရောက်လှသည့် ပြည် ထဲရေးဝန်ကြီး အန်တိုနီယို အာဂွေဒတ်စ်ဆိုသူပင် ဖြစ်နေသော ကြောင့်တည်း။

ကျားဘားပြည်တွင် ဂေ့ဗားရား၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ပံ့ပိုး ထုတ်ဝေခဲ့ပြီးနောက် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရနှင့် စစ်တပ်အတွင်း ဂေ့ဗားရား၏နေ့စဉ် မှတ်တမ်း ပေါက်ကြားမှုကြီးအတွက် အကြီး

အကျယ် ဂယက်ရိုက်ခဲ့သည်။ ဤမှတ်တမ်းကို ကျားဘားဝန် ကြီးချုပ် ကပ်စထရီထံ တိတ်တဆိတ်ပို့ပေးခဲ့သူမှာ မိမိတို့အစိုးရ အဖွဲ့နှင့် စစ်တပ်အတွင်းမှ ထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်ဘဦး ဖြစ်ရမည်ဟူ သော သံသယဖြင့် အပူတပြင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းခဲ့ရာ နောက် ဆုံးတွင် အထက်ဦးဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ရွှေထမင် ဘယ်ကထွက် ခြင်းကြီးတာကထွက် ဟူသော စကားပမာ ဤပေါက်ကြားမှု ကြီး၏ တရားခံမှာ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေသည်ကို သေချာကြံရသည်။

သို့သော် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရနှင့် စစ်တပ်မှာ ကျဆုံးလေပြီး သော ဂေ့ဗားရားအား ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောက်တို့ဖြင့် ဖြစ်မှားခဲ့၍ ကံကြီးထိုက်သည်ဟုပင်ဆိုရမည်လားမသိ။ အရှက် ခံပြီးရင်းကဲ့ရင်း ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဂေ့ ဗားရား၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကျားဘားဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရီ ထံ တိတ်တဆိတ်ပေးပို့ခဲ့သည်ဟူ၍ စွပ်စွဲခြင်းခံရသော ပြည်ထဲ ရေးဝန်ကြီး အာဂွေဒတ်စ်အား အရေးယူဖမ်းဆီးရန် ကြံစည် နေဆဲမှာပင် အာဂွေဒတ်စ်သည် ဂျူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ဘိုလီးဗီးယားပြည်မှ ချီလီပြည်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့သောကြောင့် တည်း။

ဤတွင် ဘိုလီးဗီးယားပြည်မှာ ပြည်တွင်းရေးမငြိမ်မသက် ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ ဂေ့ဗားရား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို အ ကြောင်းပြု၍ အစိုးရနှင့်စစ်တပ်၊ စစ်ကောင်စီနှင့်အဖွဲ့အစည်းများ ပြည်ထဲရေး နှင့် အစိုးရနှင့်အတိုက်အခံ စသည်ဖြင့် ပဋိပက္ခများဖြစ်ပွား

လာခဲ့သည်။ ဂျူလိုင်လ ၁၉ ရက် ဘောကြာနေ့တွင် ပြည်ထဲ
ရေးဝန်ကြီး အာဂွေဒတ်စ် ထွက်ပြေးသွားပြီးနောက် ဂျူလိုင်လ
၂၀ ရက် စနေနေ့တွင် ပြည်သူ့လူထုနှင့် ရဲအဖွဲ့တို့ တဖက်နှင့်
တဖက် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထို့နောက်
အခြေအနေမှာ ပိုမိုဆိုးရွား၍ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ဖြစ်လာခဲ့ရာ
ဂျူလိုင်လ ၂၂ ရက် တနင်းလာနေ့တွင်မူ ဘိုလီးဗီးယားတပြည်
လုံးအား ရန်သူအဝိုင်းခံရသည့် အခြေအနေမျိုး ကျေညာကာ
မာရှယ်လော စစ်ဥပဒေများ ထုတ်ပြန်ရသည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့
သည်။

နောက်ဆုံး၌ ဂျပန်တို့၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတို့အရ
ကြောင်းပြု၍ ဖြစ်ပွားလာသော ဘိုလီးဗီးယား ပြည်တွင်းရေး
မှာ အမယ်ဘုတ်ကဲ့ သူချည်ခင်လို ရှုပ်သည်ထက်ရှုပ် ထွေးသည်
ထက်ထွေးလာခဲ့ရာ ဂျူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင်မူ ဘိုလီးဗီးယား
အစိုးရတဖွဲ့လုံး ရာထူးမှ နုတ်ထွက်ပေးရသည်အထိ ပေါက်ကွဲ
ဖြစ်ပွားလာခဲ့သတည်း။

နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
အရေးတော်ပုံနှင့်
နီ-အိုင်-အေ-အရှင်တော်ပုံ

အဘယ်၍သာ ဂျပန်တို့အား ရက်ရက်စက်စက် ပစ်ခတ်
ခြင်းမပြုခဲ့ပါက၊ အဘယ်၍သာ ဂျပန်တို့၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို
ပက်ပက်စက်စက်ရောင်းစားရန် ကြံစည်ခြင်းမပြုခဲ့ပါက တောင်
အမေရိကတိုက်မှ ဘိုလီးဗီးယားပြည်နှင့် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရအဖွဲ့
သည် ကမ္ဘာတွင် ယခုလောက် ထင်ရှားကျော်ကြား လူသိများ
လာစရာအကြောင်းမရှိ။ သာမန်တိုင်းပြည်၊ သာမန်အစိုးရအဖွဲ့
အနေဖြင့် မထင်မရှားသာ ရှိနေပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ကမ္ဘာကျော် ချေး-ဂျပန်တို့အား ပစ်ခတ်ခဲ့သည့်
အတွက် ဘိုလီးဗီးယားပြည်ကလေး၏ အမည်မှာ ကမ္ဘာတွင်
လူသိ များလာခဲ့သည်။ ဂျပန်တို့၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းထဲ

အကြောင်းပြု၍ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရအဖွဲ့မှာ တမ္ဘာက အာရှ စိုက်ခြင်းခံလာခဲ့ရသည်။ ယခုနောက်ဆုံး၌ ဂျပန်အစိုးရ၏ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းကို ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စသရိတ် တိတ်တဆိတ် ပေးပို့ခဲ့သူမှာ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရအဖွဲ့မှ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေ၍ ယင်းပေါက်ကြားမှုကြီးအတွက် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီး အာဂွေတ်စ်သည် တိုင်းပြည်မှထွက်ပြေးခဲ့ရပြီး အစိုးရ တဖွဲ့လုံး နှုတ်ထွက်လိုက်ရသည်အထိ ဖြစ်လာသောအခါတွင်မူ ဘိုလီးဗီးယားမြည်နှင့် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရအဖွဲ့၏ သတင်းသည် တမ္ဘာသတင်းစာကြီးများတွင် နေ့ချင်း ညချင်း မျက်နှာဖုံး သတင်းများဖြစ်လာခဲ့သည်။

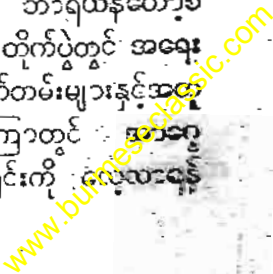
သို့သော် ယင်းသို့ ဘိုလီးဗီးယားပြည်နှင့် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရ အဖွဲ့သည် တမ္ဘာတွင် ထင်ရှားကျော်ကြား လူသိများလာခြင်း မှာ ကောင်းသော ထင်ရှားခြင်း၊ ကောင်းသော ကျော်ကြား ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အရှက်တကွ ထင်ရှားလာခြင်းနှင့် အကျိုးနည်း ကျော်ကြားခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်နေသည်။

ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် မျောက် မှီးခဲ့ ကိုင် မိသလိုဖြစ်ရသူမှာ သမတ ဘာရီယန်တော့စ်ပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဂျပန်အစိုးရ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကျူးဘားဝန် ကြီးချုပ်ထံ လျှို့ဝှက်စွာ ပေးပို့ခဲ့သည့် အာဂွေတ်စ်မှာ သမတ ဘာရီယန်တော့စ်၏ ရင်းနှီးသည့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်တဦးဖြစ် သည့်ပြင် ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရအဖွဲ့တွင် အရေးပါအရာဧကန်သည့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဖြစ်နေသောကြောင့် သမတ ဘာရီယန်

ဘာရီယန် လူယုံသတ်ခံရသလိုဖြစ်၍ အကြီးအကျယ် ဦးနှောက် ခြောက်ခဲ့ရသည်။ ဤအတောအတွင်း ဤပေါက်ကြားမှုကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ ဘိုလီးဗီးယားစစ်တပ်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများက သမတ ဘာရီယန်တော့စ်ကိုပင် အာဂွေတ်စ်နှင့် ကြုံရာပါဖြစ်သယောင် ယောင် သံသယရှိနေခဲ့ကြရာ သမတ ဘာရီယန်တော့စ်မှာ ယင်း ကိစ္စကိုအကြောင်းပြု၍ မိမိရာထူးနှင့် အသက်စည်းစိမ်ပင် ထိခိုက် လေ့လို ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သို့နှင့်ပင် အစိုးရအဖွဲ့ဝင်နှင့် ခေတ်ပီ၏ပဋိပက္ခ တစတစ နင်းမာကြီးထွားလာခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် သမတ ဘာရီယန် တော့စ်သည် မိမိရာထူးနှင့် အသက်စည်းစိမ် တည်မြဲရေးအတွက် ထက်ရှိအစိုးရတဖွဲ့လုံးကို နှုတ်ထွက်စေခဲ့ပြီး စစ်ဘက်မှ ဗိုလ်ချုပ် ကြီးများနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးများသာ ပါဝင်သည့် စစ်အစိုးရအဖွဲ့ကို ချူလိုင်လ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သည်။ ယင်းသို့ အစိုးရ အစစ်အမှန် တိုင်းပြည်မှ ထွက်ပြေးသွားသော ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး ဟောင်း အာဂွေတ်စ်နှင့်ပတ်သက်၍ မိမိတွင် တစ်တရာ အငြိ အစွန်းမရှိကြောင်း ထင်ရှားစေရန် သတင်းစာကွန်ဖရင့်တရပ် ထွင်းပ၍ ရှင်းလင်းခဲ့ရသည်။

အဆိုပါ သတင်းစာကွန်ဖရင့်တွင် သမတ ဘာရီယန်တော့စ် ပြောပြချက်အရဆိုပါမူ ဂျပန်အစိုးရအား တိုက်ပွဲတွင် အရေး ကြီးသော စာရွက်စာတမ်းများ၊ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများနှင့်အတူ အစိုးရအစိုးရမိသည့်နောက် ၁၀ ရက်ခန့်အကြာတွင် အာဂွေတ်စ်သည် ဂျပန်အစိုးရ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းမူရင်းကို လေ့လာရန်

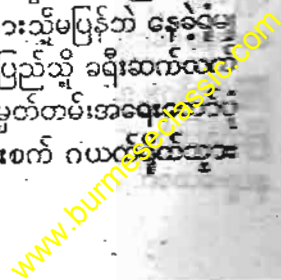
အတွက် ခေတ္တတောင်းယူကြည့်ရဲ့ကြောင်း။ သို့တောင်းယူခဲ့ပြီးနောက် အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို အသေးစိတ် အချိန်ယူ၍ လေ့လာနိုင်ရန် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူး၍ မိတ်တူတစောင်ပွားရန် ၎င်းအား ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း။ သို့သော် အာဂေဒတ်စ်သည် မိတ်တူကို တစောင်တည်းမပွားဘဲ နှစ်စောင်ပွား၍ တစောင်ကို ကျူးဘားပြည်သို့ တိတ်တဆိတ် ပေးပို့ခဲ့ကြောင်း။ ယင်းသို့ ပေးပို့ရာတွင် ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ်ထံ တိုက်ရိုက်ပေးပို့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပထမပြင်သစ်ပြည် ပါရီမြို့ရှိ လူ့ဘယောက်ထံ လိပ်စာတပ်၍ ပေးပို့ခဲ့ပြီး ထိုလူမှတစ်ဆင့် ကျူးဘားပြည်သို့ ပေးပို့ခဲ့ဟန်တူကြောင်း။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပြင်သစ်ပြည်ရှိ ပါရီမြို့မှ ယင်းလိပ်စာကို ဂေဗားဗားထံမှ သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့သည့် စာရွက်စာတမ်းများထဲတွင် တွေ့ရ၍ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အကျယ်တဝင့်ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့သည်။

သမတ ဘာရီယန်တော့စ်၏ အထက်ပါ ပြောပြချက်များမှာ မည်ရွေမည်မျှမှန်ကန်သည်ကိုမူ မည်သူမှ မပြောနိုင်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘာရီယန်တော့စ်၏သတင်းစာရှင်းလင်းပုံပြုလုပ်နေချိန်တွင် ဤပေါက်ကြားမှုကြီး၏ မူလ လက်သည် တရားခံဖြစ်သော ဘိုလီးဗီးယား ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဟောင်း အာဂေဒတ်စ်မှာ ထိုနေ့ ထိုရက် ထိုအချိန် ထိုကာလတွင် ချီလီပြည်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

သို့သော် အာဂေဒတ်စ်သည် ဂေဗားဗား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကျူးဘားဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရိုထံ လွှဲပြောင်းပေးပို့ခဲ့သူ

မှာ မိမိပင်ဖြစ်ကြောင်း ချီလီပြည်အရောက်တွင် အတိအလင်း ဖော်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့်ဟဝန်ခံခဲ့ရုံမျှမက ယင်းသို့ ဂေဗားဗား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကပ်စထရိုထံ မိမိပေးပို့သည်မှာ အခြားအကြောင်းကြောင့်မဟုတ်။ ‘အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမားအား ဆန့်ကျင်တော်လှန်သည့်အထိန်းအမှတ်အဖြစ် ပေးပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ပင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုမျှမက အိမ်ထောင်ရေးမာဂ်စ်ဝါဒီ တဦးဖြစ်၍ ကျူးဘား ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရိုအား ကြည်ညိုလေးစား ဆူတဦး ဖြစ်သည် ဟူ၍ပင် အာဂေဒတ်စ်က ဖြည့်စွက်၍ ပြောကြားလိုက်သေးသည်။

အာဂေဒတ်စ်က ချီလီပြည်မှနေ၍ ယင်းသို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖော်ပြလိုက်သည်ကို ကြားရသောအခါ ဘိုလီးဗီးယားသမတ ဘာရီယန်တော့စ်မှာ အကြီးအကျယ် ဒေါ်ပူသွားခဲ့သည်။ မိမိအား ဒုက္ခရောက်၍ ဦးနှောက်ခြောက်အောင် လုပ်သွားသော အာဂေဒတ်စ်အပေါ် အကြီးအကျယ် မကျေမနပ် ဖြစ်မိသည်။ သို့နှင့် ဘာရီယန်တော့စ်သည် သူနှင့်ရင်းနှီးလှသည့် လုပ်ဖော်တိုင်ဖော်ဟောင်း အာဂေဒတ်စ်အား ဘိုလီးဗီးယားပြည်သို့ ပြန်စာရန်နှင့် တရားဥပဒေအရ အရေးယူ ဖော်ဆေးခြင်းကို ခံယူရန် အမိန့်ပေးညွှန်ကြားခဲ့သည်။ သို့သော် အာဂေဒတ်စ်သည် ဘာရီယန်တော့စ်၏ အမိန့်ကို မနားခံ။ ဘိုလီးဗီးယားသို့မပြန်ဘဲ နေခဲ့ရုံမျှမက ချီလီပြည်မှတစ်ဆင့် ရုတ်တရက် ပြတိုက်ပြည်သို့ ခရီးဆက်လာကာ သွက်ခွာသွားပြန်ရာ ဂေဗားဗား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအရေးအသားမှာ အနောက်နိုင်ငံများသို့တိုင်အောင် ကူးစက် ဂယက်နှံ့ထွက်ခဲ့သည်။

ယင်းသို့မမြော်လင့်ဘဲ ချီလီပြည်မှ ဗြိတိန်ပြည်သို့ အာဂွေဒတ်စ်
 ရောက်ရှိလာသည့်အတွက် ဗြိတိသျှအစိုးရမှာ ရုတ်တရက်သော်
 ဘာလုပ်ရမုန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ အာဂွေဒတ်စ်သည်
 ဘိုလီးဗီးယားပြည်မှ အစိုးရ၏လျှို့ဝှက်ချက် ပေါက်ကြားမှုဖြင့်
 ထွက်ပြေးလာသည့် တရားခံတိုင်းဖြစ်နေရာ အာဂွေဒတ်စ်အား
 လက်ခံထား၍ဖြစ်မဖြစ်၊ အကယ်၍ အာဂွေဒတ်စ်က ဗြိတိန်ပြည်
 တွင် နိုင်ငံရေး ခိုလှုံခွင့်တောင်းလာပါက မည်သို့မည်ပို ဆုံးဖြတ်
 ရမည်ကို မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

ဤအတောအတွင်း ရိုက်တာ၊ အေအက်ပီ၊ အေပီစသော
 နိုင်ငံခြား သတင်းဌာနများကလည်း အာဂွေဒတ်စ် သွားရာ
 နောက်သို့ တကောက်စောက်လိုက်ကာ အာဂွေဒတ်စ် ဘယ်
 ရောက်နေသည်၊ ဘယ်တိုင်းပြည်သို့ သွားလိမ့်ဦးမည်၊ ဘယ်နေ့က
 ဘာပြောသည် စသည်များကို သူ့ထက်ငါ သတင်းထူး
 သတင်းဦးအောင် လိုက်လံစုံစမ်း၍ သတင်းယူလျက် ရှိကြသည်။

အာဂွေဒတ်စ်သည် ဗြိတိန်ပြည်သို့ ဂျူလိုင် ၂၇ ရက်နေ့က
 ရောက်ရှိလာခဲ့ရာ ဗြိတိသျှ အစိုးရအဖွဲ့သည် ဤပြဿနာကို
 အလေးအနက်စဉ်းစားပြီးနောက် အာဂွေဒတ်စ်အား ဗြိတိန်ပြည်
 တွင် ညွှန်ကြားအဖြစ်ရက်အနည်းငယ်နေထိုင်ခွင့်ပြုလိုက်ကြောင်း
 ဂျူလိုင် ၂၈ ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှအစိုးရ ပြည်ထဲရေးဌာနက
 တရားဝင်ကျေညာခဲ့ရသည်။

ဗြိတိသျှ အစိုးရက ကျေညာခဲ့သည့်အတိုင်း အာဂွေဒတ်စ်
 ဗြိတိန်ပြည်တွင် တပတ်ခန့်သာနေပြီး ထိုမှတဖန် အမေရိကန်ပြည်
 နယ်ယူးယောက်မြို့တော်သို့ ခရီးဆက်လက် ထွက်ခွာလာခဲ့ပြန်

ဤသို့ဖြင့် ဘိုလီးဗီးယား ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဟောင်း
 အာဂွေဒတ်စ်သည် 'တရားခံပြေး' တယောက်အဖြစ် တနိုင်ငံမှ
 နိုင်ငံသို့ ကူး၍ထွက်ပြေးနေသဖြင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သတင်း
 ဆက်များနှင့် ကမ္ဘာ့ပြည်သူများမှာ တအံ့တဩ သို့လော
 သော တွေးတော၍ စဉ်းစား မရလောက်အောင် ဖြစ်နေကြ
 ပြန်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ပို၍ အံ့ဩစရာ၊ ပို၍ တွေးတောစရာ၊
 ပို၍ စဉ်းစားစရာဖြစ်လာပုံမှာ အာဂွေဒတ်စ်သည် အမေရိကန်ပြည်
 နယ်ယောက်မြို့တော်တွင် ရက်သတ္တပတ်ကျော်ခန့် နေထိုင်ခဲ့
 နောက် ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် တောင်အမေရိကတိုက်
 ပြည် လီမာမြို့တော်မှတဆင့် မိမိခန့်ရင်းတိုင်းပြည်ဖြစ်သော
 ဘိုလီးဗီးယားပြည် လာပက်စ်မြို့တော်သို့ ပြုန်းကန်မိမြော်လင့်ဘဲ
 နေသည် ဆိုက်ရောက်လာခဲ့သည်။

အာဂွေဒတ်စ်သည် ဂွေဗားရာ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း အရေး
 ဆာပုံကြောင့် ဘိုလီးဗီးယားပြည်မှ ဂျူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့
 ထွက်ပြေးခဲ့ပြီး နိုင်ငံတကာသို့ လှည့်လည်သွားလာကာ
 ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ဘိုလီးဗီးယားပြည်သို့ပင် ပြန်လာ
 သူသည် တိုင်းပြည်မှတလနီပီးယျ ထွက်ပြေးနေခဲ့သည်ဟု
 ချမှတ်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ သူသည် ဘိုလီးဗီးယားပြည်မှ အပြီးအပိုင်ထွက်
 ပြေးခြင်းမပြုဘဲ အဘယ်ကြောင့် ဘိုလီးဗီးယားသို့ ပြန်လာရ
 လဲနည်း။ သူသည် တိုင်းပြည်တခုတွင် နိုင်ငံရေး ခိုလှုံခွင့်
 တောင်းခံလျှင် ရနိုင်ပါလျက် ယင်းသို့ တောင်းခံခြင်း မပြုဘဲ

အဘယ်ကြောင့် တိုင်းပြည်တပြည်မှ တပြည်သို့ လှည့်လည်သွားလာနေခဲ့ရပါသနည်း။ ယခုကဲ့သို့ ဘိုလီးဗီးယားပြည်သို့ ပြန်လာမည့် အတူတူ မူလက ဘာကြောင့် ဘိုလီးဗီးယားပြည်မှ ထွက်ပြေးခဲ့ပါသနည်း။

ကျဆုံးလေပြီသော ဂွေဗားဗား၏ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းအကြောင်းပြု၍ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ဘိုလီးဗီးယား ပြည်ရေးဝန်ကြီး အာဂွေဒတ်စ်၏ ဇာတ်လမ်းသည် အထက်ပါ မေးခွန်းများဖြင့် မရှင်းမရှင်းဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူ့သွားလာ လှည့်လည်ပြောကြားခဲ့သမျှသည် ကမ္ဘာ့ပြည်သူများအတွက် ထွေးလုံးရစ်ပတ် မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ယင်းသို့မရှင်းမရှင်းဖြစ်၍ ထွေးလုံးရစ်ပတ် မစဉ်းစားတတ်အောင် ရှုပ်နေသော အာဂွေဒတ်စ်၏ ဇာတ်လမ်းကို နောက်ဆုံး၌ အာဂွေဒတ်စ်ကိုယ်တိုင်က သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲ နှစ်ကြိမ် တိုင်တိုင် ကျင်းပ၍ ဇာတ်ကြောင်းပြန်ကာ ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့သည်။

အာဂွေဒတ်စ်သည် သူ၏ 'ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်' ဇာတ်လမ်းကို ပထမအကြိမ် လာပက်ဇ်မြို့ လေဆိပ်တွင် သတင်းစာဆရာများအား ဖွင့်ဟပြောကြားခဲ့သည်။

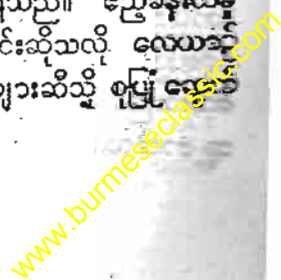
ထိုနေ့မှာ ၁၉၆၀ ခု ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။ ဘိုလီးဗီးယားပြည် လာပက်ဇ်မြို့တော်မှ လေဆိပ်မှာ ခါတိုင်းထက် ပို၍စည်စည်ကားကား လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်နေသည်။ ပေပေါင်း ၁၂၀၀၀ နီးပါးမျှ မြင့်မား၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမြင့်ဆုံး

ဆောင်ဖြစ်သည့် လာပက်ဇ်မြို့မှာ မိုးသားတိမ်တိုက်များအကြား၌ ရိဝေမှုန်မှိုင်းလျက်ရှိသည်။

လေဆိပ် အဆောက်အဦအတွင်းရှိ ညွှန်ခန်းဆောင်ထဲတွင် ဝန်ကြီး သတင်းထောက်များနှင့် ပြည်တွင်း သတင်းထောက်များကို တွေ့မြင်နိုင်ကြသည်။ သတင်းထောက်များမှာ စုစုပေါင်း ၄၀ ခန့်ရှိရာ အချို့မှာ အဝတ်အစား တိုသိဘတ်သီဖြင့်၊ အချို့မှာ သေသေသပ်သပ်ဖြင့်၊ အချို့ကမူ ဓာတ်မုရာများ တစ်ဖက်ကားဖြင့် ရှိနေကြသည်။ သူတို့နှင့်အတူ ယူနိုဖောင်းဝတ်စုံနှင့် ဘိုလီးဗီးယား စစ်တပ်မှ အရာရှိများကို၎င်း၊ ဘိုလီးဗီးယား ဝန်ကြီးဌာနမှ အရာရှိများကို၎င်း တွေ့မြင်ကြရသည်။

သူတို့အားလုံးသည်စကားတပြောပြောရှိနေကြရာမှ ညွှန်ခန်းဆောင်အပြင်ဘက်ရှိ လေယာဉ်လမ်းကြောင်းဆီသို့၎င်း၊ မိုးသားတိမ်တိုက်များ မထိမသာ ဖုံးအုပ်နေသည့် တောင်းကင်ဆီသို့၎င်း ကြော့ကော လှမ်းမျှော်ကြည့်မိကြသည်။

ခဏာအကြာတွင် အနောက်မြောက်အရပ်ဆီမှ ဆူညံသော အင်္ဂါသံများကို ကြားကြရပြီး စက်ခေါင်းနှစ်လုံးတပ် စေယာဉ်အစင်းသည် လေယာဉ်လမ်းကြောင်းအတိုင်း နောင်းကင်မှ အရှိန်သတ်၍ ဆင်းလာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ညွှန်ခန်းထဲမှ လူအားလုံးသည် ထိုင်ရာမှထကာ ချက်ချင်းဆိုသလို လေယာဉ်အစင်းဖက်သို့ မျက်နှာမူနေသည့် မှန်တံခါးများဆီသို့ စုပြုံ ရောက်ရှိသွားကြသည်။

လေယာဉ်သည် သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာသို့ရောက်ရှိရန်
ကိုအရှိန်သတ်ကာ ရပ်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် လေယာဉ်နံဘေး
တံခါးပေါက်ရှိရာသို့ လက်တွန်းလှေကား ကလေးကို လေယာဉ်
ကွင်းအလုပ်သမားများက ထိုးထပ်လိုက်သည်။ မိနစ်ပိုင်းအတွင်း
မှာပင် လေယာဉ်ဘေးတံခါးနှစ်ချပ်ပွင့်လာပြီး လူတယောက်
ပြုထွက်လာသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

အသက် ၄၀ ခန့်အရွယ် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် တုတ်တုတ်
ခိုင်ခိုင် မေးရိုးကားကားနှင့် ထိပ်ပြောင်နေသောအဆိုပုပုဂ္ဂိုလ်
သည် ပတ်ဝန်းကျင် လေယာဉ်ကွင်း အဆောက်အဦများကို
ချက်မျှ ဟိုဟိုသည်သည် လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် အဆင်
သင့်ထိုးကပ်ထားသည့် လှေကားကလေးအတိုင်း အိမ်ခြံရံ
ဆင်းလာခဲ့သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား အခြားသူမဟုတ်။ ဂျော့ဗား
၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကျူးဘားပြည်သို့ တိတ်တဆိတ် ပေးပို့ခဲ့
သည့် ပြစ်မှုဖြင့် ဘိုလီဗီးယားမှ တလနီးပါးမျှ ထွက်ပြေးနေခဲ့
သည့် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဟောင်း အန်တိုနီယို အာဂွေဒတ်စ်ပင်
တည်း။

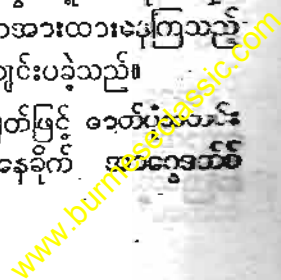
အာဂွေဒတ်စ်သည် လေယာဉ်ပေါ်မှ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်
အိမ်ခြံရံဖြင့် ဆင်းလာခဲ့ပြီးနောက် အောက်တွင် အသင့်စောင်
နေကြသည့် ဘိုလီဗီးယားစစ်အရာရှိများ၊ ရဲအရာရှိများနှင့်
အတူ လေယာဉ်ဆိပ်ညှော်ခန်းဆောင်ရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။
လာပက်ဇ်မြို့သို့ မရောက်မီ အာဂွေဒတ်စ်သည် ယမန်နေ့က
ပိရူးပြည် လီမာမြို့တွင် တညအိပ်၍ ခရီးတထောက် နားခံ
သေးသည်။ ယင်းသို့ လီမာမြို့တွင် တညအိပ် ရပ်နားခဲ့စဉ်က
သူ့ဇာတ်လမ်းကို နီဒါပျိုးသည့်အနေဖြင့် သတင်းစာဆရာ

များအား အသံသွင်းကြိုးခွေဖြင့် ပဏာမသတင်းကို အသံသွင်း
ပြောကြားခဲ့သည်။ သူပြောကြားချက်တွင် မိမိနှင့်ပတ်သက်၍
အချစ်ပျက်နေသမျှ အကြောင်းစုံနှင့်တကွ ဘိုလီဗီးယားပြည်
ဆင်းရေးတွင် အမေရိကန်တို့ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နေသမျှကို မိမိ
ဆင်းသူပြည်သားများသိရှိကြစေရန် ဘိုလီဗီးယားသို့ ပြန်ရောက်
သွင် ရောက်ချင်း အပြည့်အစုံပြောပြမည်ဟူ၍ ပါရှိခဲ့သည်။

“ကျုပ် ဒီလိုပြောမယ်ဆိုတဲ့အတွက် စီအိုင်အေက ကျုပ်ကို
ထမ်းမှောင် သတ်ပစ်ချင်ပစ်ပါစေ ကျုပ်ကတော့ အကုန်ပွင့်
ချရမှာတဲ့” ဟူ၍ လီမာမြို့တွင် ပြောကြားခဲ့ရာ ဤပြောကြား
ချက်အရ ယခု လာပက်ဇ်လေဆိပ်တွင် သတင်းထောက်များ
သပြုကြီး စောင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ စီအိုင်အေဟူသော အမေ
ရိကန် ဗဟိုစုံစမ်းထောက်လှမ်းရေး သူလျှိုအဖွဲ့ကြီးနှင့် ပတ်သက်
သလျှင် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်၌ ဘယ်တော့မှမဆန်းသလို ဘယ်
ဘာမှမရိုးနိုင်သည့် သတင်းများဖြစ်သည်ကို အပြည်ပြည်ဆိုင်
ရာ သတင်းထောက်များက ကောင်းကောင်းကြီး သိနားလည်
နေကြပြီ မဟုတ်ပါလော။

အာဂွေဒတ်စ်သည် ယမန်နေ့က လီမာမြို့တွင် အတိအလင်း
ကျေညာခဲ့သည့်အတိုင်းယနေ့လာပက်ဇ်မြို့လေးဆိပ်သို့ လေယာဉ်
ဆိပ်ကပ်၍ လေဆိပ်ညှော်ခန်းဆောင်အတွင်းသို့ ရောက်လျှင်
ရောက်ချင်း အများထမြော်လင်တောင်တအားထားမနေကြသည့်
သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲကို ချက်ချင်းပင် ကျင်းပခဲ့သည်။

ရှေ့နောက် ဝဲယာမှ မီးရောင်တဖျတ်ဖျတ်ဖြင့် ခေတ်ပုံအသစ်
ထောက်များက တကွက်ပြီးတကွက် ဆွဲနေခိုက် အာဂွေဒတ်စ်

ကလည်း အတိတ်ဇာတ်လမ်းကို တခန်းပြီးတခန်းဖြစ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ အစုံအလင် ပြောပြခဲ့သည်။ သူပြောပြသည့် အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းမှာ အံ့ဩစရာကောင်းသည်နှင့်အမျှ စိတ်ဝင်စားစရာပင်ဖြစ်သည်။

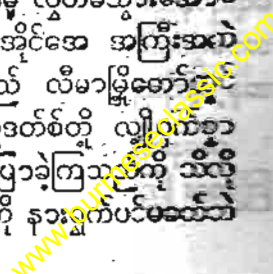
သူဇာတ်လမ်းမှာ ၁၉၆၄ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းလောက်က စသည်။ ထိုအချိန်တွင် သမတ ဘာရီယန်တော့စံက သူ့အား ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန လက်ထောက်အတွင်းဝန်အဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ပြည်ထဲရေးဌာန လက်ထောက် အတွင်းဝန်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းရွက်နေခိုက် တနေ့သ၌...

“တနေ့တော့ အမေရိကန်သံရုံးက လေတပ်ဆိုင်ရာ သံမှူးတယောက်က ကျွန်တော့်ကိုလာချဉ်းကပ်ပါတယ်။ သူ့နာမည်ကတော့ ဗိုလ်မှူးကြီး အက်ဒပ်တီဖော့လ်စ်တို့ ခေါ်ပါတယ်။ သူက ကျွန်တော်ကို ဒီလိုပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရအဖွဲ့ကမှာ စိတ်ဝင်လုပ်နေတဲ့ ကျွန်မြို့နယ်ယောက်ဘဲတဲ့။ အဲဒါတော့ ကျွန်တော်ရာထူးက မထွက်ရင် ဘိုလီးဗီးယားကို ပေးနေတဲ့ အမေရိကန် အထောက်အပံ့တွေအားလုံး ချက်ချင်းရပ်ပစ်ရလိမ့်မယ်တဲ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ အခြားနည်းလမ်းမရှိတဲ့အတွက် ရာထူးက ထွက်လိုက်တာပဲ”

အာဂွေဒတ်စ်က ဆက်လက်၍ ထိုသို့ ပြည်ထဲရေးဌာန လက်ထောက်အတွင်းဝန်ရာထူးမှ နှုတ်ထွက်ခဲ့ရပြီးနောက် တလအကြာတွင် မိမိအား ဖော့လ်စ်က နောက်တကြိမ် လာရောက်

တွေ့ဆုံခဲ့ကြောင်း။ ဤတကြိမ်တွင်မူ ဖော့လ်စ်က မိမိအား ရာထူးပြန်လိုချင်ပါက လောရင့်စ်စတန်းဖီးလ်ဆိုသူနှင့် ဆက်သွယ်ပြီး သူ့ခိုင်းသမျှ လုပ်ပေးရမည်ဟူ၍ ပြောကြားခဲ့ကြောင်း။ စတန်းဖီးလ်ဆိုသူမှာ လာပက်ဗိုလ်မှူးရှိ အမေရိကန်သံရုံးမှ သံမှူးအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ကြောင်း။ သို့နှင့်ပင် မိမိသည် စတန်းဖီးလ်နှင့်သွားဆက်တွေ့ဆုံခဲ့ရာ စတန်းဖီးလ်မှာ ရိုးရိုးသံမှူးတယောက်မဟုတ်ဘဲ ဘိုလီးဗီးယားရှိ စီအိုင်အေသူလျှိုအဖွဲ့၏ အကြီးအကဲဖြစ်နေသည်ကို သိရှိခဲ့ရကြောင်း။ နောက်ဆုံး၌ မိမိသည် စတန်းဖီးလ်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ ပီးရူးပြည် လီမာမြို့သို့ သွားရောက်၍ စီအိုင်အေ သူလျှိုအဖွဲ့တဖွဲ့နှင့်တွေ့ဆုံကာ ၎င်းတို့သိလိုသမျှ မေးမြန်းသမျှကို ပြောကြားခဲ့ရကြောင်း စသည်ဖြင့် စီတာ ပတ်ကုံးပြောပြခဲ့သည်။

စီအိုင်အေပါလာလျှင် ဇာတ်လမ်းမှာ အလှည့်အပတ် အဆင့်အတန်းများဖြင့် ပို၍စိတ်ဝင်စားစရာ၊ ပို၍ သဲထိတ်ရင်ဖိုစရာကောင်းမည်ဟု မူလက မြော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း သတင်းထောက်များမှာ ဤနေရာတွင် အသက်ကိုပင် မှုန်အောင် မရှုမိကြဘဲ အာဂွေဒတ်စ် ပြောသမျှ တလုံးမှ လွတ်မသွားအောင် နှုတ်နေကြသည်။ အထူးသဖြင့် စီအိုင်အေ အကြီးအကဲအဖွဲ့မှာ ဖော့လ်စ်၏ အမိန့်အရ ပီးရူးပြည် လီမာမြို့နောက်တွင် စီအိုင်အေ သူလျှိုအဖွဲ့တဖွဲ့နှင့် အာဂွေဒတ်စ်တို့ လျှိုဝက်စွာ တွေ့ဆုံကြရာ၌ ဘာတွေ့မေး၍ ဘာတွေ့ပြောခဲ့ကြသည်ကို သိလိုသဖြင့် အာဂွေဒတ်စ် ပြောမည့်စကားကို နားရွက်ပင်မထိသေးစိုက်နေခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ကမ္ဘာကျော်ရုပ်ရှင် ဒါရိုက်တာကြီး ဟစ်ချ်ကော့စ် လျှိုဝှက်သံဖို စုံထောက် ဇာတ်တားကို ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် စိတ် ပါဝင်စားစွာ ကြည့်နေခိုက် ကောင်းခန်းဆရာက မှ ကားပြတ် သွားသလို အာဂျေဒတ်စ်၏ သတင်းစာရှင်းလင်းပုံမှာ ဤနေရာ တွင်ပင် ပြုန်းကန် ရပ်ပစ်လိုက်ရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် စီအိုင်အေ သူလျှိုအဖွဲ့နှင့် အာဂျေဒတ်စ်တို့ တိတ်တဆိတ် တွေ့ဆုံ၍ လျှိုဝှက်သည့် အချက်အလက်များကို မည်သို့မည်ပုံ ပြောကြားခဲ့ကြောင်း အာဂျေဒတ်စ်က ဆက်လက် ပြောကြား ခဲ့သော်လည်း တိုလီဗီဗားရဲအရာရှိများက သတင်းစာရှင်းလင်း ပုံကိုပြုန်းကန်ရပ်ပစ်လိုက်၍ အာဂျေဒတ်စ်အား လေဆိပ်ညွှန်ခန်း ဆောင်ထဲမှ ဆွဲထုတ်သွားခဲ့သောကြောင့်တည်း။

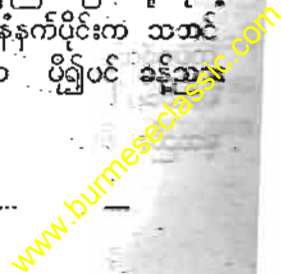
ဤတွင် သတင်းထောက်များမှာ တပိုင်းတစတိုးလိုတန်းလန်း ဖြင့် မချင့်မရဲဖြစ် ကျန်ခဲ့ကြသည်။ မကျေမနပ်ဖြင့် တဖြစ်တောက် တောက် ခိုးလိုးခဲ့လိုဖြစ် ကျန်ခဲ့ကြသည်။ ချက်ချင်းပင် သူတို့သည် လေဆိပ်မှ ကိုယ်ပိုင်ကားများဖြင့်၎င်း၊ အငှားကားများဖြင့်၎င်း အရှိရှိ အမြန်ဆုံးထွက်လာခဲ့ကြပြီး အာဂျေဒတ်စ်နှင့် နောက်တ ကြိမ် တွေ့ဆုံရန် ကြိုးစားကြသည်။ အချို့က စစ်ဌာနချုပ်သို့ ၎င်း၊ အချို့က နိုင်ငံခြားရေး ဌာနသို့၎င်း၊ အချို့က ပြည်ထဲ ရေးဌာနသို့၎င်းကိုယ်အဆက်ရှိရာများသို့ အသီးသီးလိုက်ကြသည်။ အာဂျေဒတ်စ်အား ဘယ်မှာ တွေ့နိုင်သည်ကို တနေ့လုံးလိုက်၍ အနံ့ခံကြသည်။

တနေ့ကုန် တနေခန်းအပင်ပန်းခံ၍ အာဂျေဒတ်စ်နှင့် တွေ့ရန် ကြိုးစား ကြသော်လည်း သတင်းထောက်များမှာ မောရုံသာ

သတ်တင်ခဲ့ကြသည်။ အာဂျေဒတ်စ်ကိုဆော်၎င်း၊ သူနှင့် ပတ် သက်သည့် သတင်းအစအနကိုဆော်၎င်း၊ ဘာတခုမှ အနံ့ခံ၍ ဆရာရှိခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ညနေဘက်တွင်မူ သတင်းထောက်များ အတွင်း ခြေော်လင့်ဘဲ သိန်းထိပေါက်သလို ဝမ်းမြောက်စရာ ဝမ်းသာ ရှေ့အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံကြတိုးကြရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နန်ခင်းက လေဆိပ်ညွှန်ခန်းဆောင်တွင် သတင်းစာ ရှင်းလင်း ပုံလုပ်နေရာမှ မပြီးပြတ် တိုးလိုတန်းလန်းဖြင့် ရဲအရာရှိများ ဆွဲခေါ်သည့်နောက်သို့ ထောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွား ခဲ့ရရှာသော အာဂျေဒတ်စ်က ညနေဘက်တွင် သတင်းထောက် များ အားလုံးကို ဖိတ်ခေါ်စာ ဆက်ရန်ရှိသေးသော သတင်း စာ ရှင်းလင်းပုံကို တိုလီဗီဗား အစိုးရ၏ ခွင့်ပြုစီစဉ်ချက် အရ ဆယ်မကျင်းပသောကြောင့်ပင်တည်း။

သို့နှင့်ပင် အာဂျေဒတ်စ်၏ ဒုတိယအကြိမ် သတင်းစာ ရှင်း လင်းပုံမှာ သတင်းထောက်များဖြင့် စည်စည်ကားကား ဖြစ်ခဲ့ရ ပြန်သည်။ ယခုဒုတိယအကြိမ် ကျင်းပသည့် သတင်းစာ ရှင်းလင်း ပုံမှာ ယခင် အာဂျေဒတ်စ် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးအဖြစ် ရုံးထိုင်ခဲ့ သည့် ရုံးခန်းထဲတွင် ကျင်းပခြင်းဖြစ်ရာ နန်ခင်းက သဘင် စာ ရှင်းလင်းပုံထက် မိုစည်တားရုံမျှမက ပို၍ပင် ခန့်ညား ထယ်ဝါနေသေးတော့သည်။

အာဂွေဒတ်စ်၏ သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲမှာ တနင်္ဂနွေနေ့
 ကျော်ခန့် အချိန်ကြာခဲ့သည်။ ဤသတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲ
 ပို၍ စိတ်ဝင်စားစရာ စေခင်းသည်မှာ သတင်းထောက်များ
 အား လုံးဝ ချုတ်ချယ်ကန့်သတ်ခြင်းမပြုဘဲ မိမိတို့ မေးသည့်
 မေးခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ သတင်းထောက်များ
 ဂွေဗားရာ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းနှင့် ပတ်သက်သည့် အာဂွေဒတ်စ်
 နောက်ဆုံး ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ကွက် အဖြစ်အပျက်များကို
 ယောက်ပြီးတယောက် မေးခွန်းတချို့ပေးတု မေးကြသည်။

သတင်းထောက်တယောက်က ဂွေဗားရာ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
 ကို ဘာကြောင့် တိတ်တဆိတ် 'ခိုးယူ'ပြီး ကျူးပြည်သို့ ပို့
 ခဲ့ပါသလဲဟူ၍ မေးလိုက်ရာ အာဂွေဒတ်စ်က

“ကျွန်တော် ဘာတခုမှ မခိုးခဲ့ပါဘူး။ အားလုံး
 လိကြာကုဆုတ်တိုင်း ချေး-ဂွေဗားရာရှိ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းအား
 လျှို့ဝှက်ချက်မှမဟုတ်ဘဲ။ နိုင်ငံခြားစာစာအုပ်ထုတ်
 သူတွေကိုတောင် ဒီမှတ်တမ်းထုတ်ပြပြီး ပုံနှိပ်ဖို့ စေခိုက်
 နေရတာဘဲ” ဟူ၍ အိန္ဒြေရရ တလုံးချင်း ပြန်ယည့်ရှင်း
 ခဲ့သည်။

ဂွေဗားရာ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို ကျူးဘား ဝန်ကြီးချုပ်
 ကပ်စရိုက် မိမိပေးပို့ခဲ့သည်မှာ အခြားမဟုတ်။ စီအိုင်အေ
 မိမိအပေါ် 'အနိုင်ကျင့်လွန်း'၍ပင် ဖြစ်သည်ဟု သူက ပြောပြ
 ခဲ့သည်။ စီအိုင်အေအဖွဲ့သည် မိမိအပေါ်တွင် တနေ့ထက်တနေ့

ပို၍ အကြပ်ကိုင်လာသည်။ တစ်ထက်တလ ပို၍ စော်တားလား
 သည်။ တနစ်ထက်တနစ် အနိုင်ကျင့်လာသည်။ နောက်ဆုံးတွင်
 မိမိသည် ယင်းသို့ စီအိုင်အေ၏အကြပ်ကိုင်မှု၊ စော်ကားမှုအနိုင်
 ကျင့်မှုများကို သည်းမခံနိုင်သဖြင့် ၎င်းတို့အား ဆန့်ကျင်တော်
 လွန်သည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဂွေဗားရာ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
 မိတ်တူများကို ကပ်စထရိုက် ပေးပို့ ခဲ့သည်ဟူ၍ အာဂွေဒတ်စ်က
 အတိအလင်း ဖွင့်ချခဲ့သည်။

အာဂွေဒတ်စ်က သတင်းထောက်များ၏ မေးခွန်းများကို
 ဆက်လက်ဖြေကြားရာ၌ မိမိ ချီလီပြည်သို့ ထွက်ခွာသွားရသည်
 မှာ စီအိုင်အေ၏ ညွှန်ကြားချက်အရဖြစ်ကြောင်း၊ ချီလီမှတစ်
 အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန် စသည့် နိုင်ငံများသို့သွားရောက်ခဲ့ရာ မိမိ
 သွားလေရာနောက်သို့ စီအိုင်အေအဖွဲ့ဝင်တယောက် အမြဲလိုက်
 ပါ စောင့်ကြပ်ခြင်း ခံခဲ့ရကြောင်း၊ ယခုကဲ့သို့ မိမိအား ချီလီ
 ပြည်သို့ ထွက်ပြေးရန် စီအိုင်အေက ညွှန်ကြားခဲ့သည်မှာ ဂွေဗား
 ရာ၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းပေါက်ကြားမှုကို အကြောင်းပြု၍ တိုလီ
 ကီးကားကွင် ၎င်းတို့၏ သူလျှိုလုပ်ငန်းများကို မိမိက ဖော်ထုတ်
 ဖွင့်ချမည် စိုး၍ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိသည် စီအိုင်အေ၏ ညွှန်ကြား
 ချက်အရ နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များသို့ထွက်ပြေးနေခဲ့ရာမှ နောက်
 ဆုံးတွင် စီအိုင်အေက မိမိအား သက်လိုက်သတ်စေတော့ ကိုယ်
 တိုင်းပြည်ကိုယ်ပြန်၍ အမန်အတိုင်းဖွင့်ချမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ
 တိုလီကီးယားသို့ ပြန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် တနင်္ဂ
 နွေနေ့ ခွဲမျှ ရှင်းလင်းပြောကြားပြီးနောက် အာဂွေဒတ်စ်နှင့် စီအိုင်အေ
 အရှုပ်တော်ပုံ ဇာတ်လမ်းများ ဤတွင် နိဗ္ဗိတံ၍ သတင်း
 ကွန်ဗရင့်ကို အောင်မြင်စွာ ရုပ်သိမ်းခဲ့သည်။

ထိုနေ့ဘက် အားဝှေ့တစ်စည် ယခင် မိမိပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး
 ဘဝကအတိုက်အခံနိုင်ငံရေးသမားများအားသူ့ကိုယ်တိုင် ဖမ်းဆီး
 ချုပ်နှောင်ခဲ့သည့် အချုပ်ခန်းကလေးရှိရာသို့ အစောင့်ရဲများနှင့်
 အတူ ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ သူသည် ဤအချုပ်ခန်း
 အတွင်းမှနေ၍ ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရက သူ့အား စစ်ဆေးအပြစ်
 ပေးမည့်နေ့ရက်ကို လက်ချိုး၍စောင့်ရန်သာရှိတော့သည်။ သူ့
 အား ဘိုလီးဗီးယားအစိုးရက ဝေဖန်စွာဖမ်းဆီး နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
 ပေါက်ကြားမှုနှင့် စစ်ဆေးအပြစ်ပေးမည်လော၊ သို့မဟုတ်
 အိုင်အေနှင့် ပူးပေါင်း၍ တိုင်းပြည်ကို သစ္စာဖောက်မှုနှင့် စစ်
 ဆေးအပြစ်ပေးမည်လော ဆိုသည်ကို ဘိုလီးဗီးယားနှင့် တကွ
 တောင်အမေရိက အပါအဝင် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ပြည်သူများအ
 နားစွင့်လျက်ရှိနေကြသည်။ သူ့ကကြံမူသည် အနာဂတ်တွင်
 မည်သို့ဖန်တီးမည်ကို မည်သို့မှ အတပ်မပြောနိုင်ဘဲရှိနေကြသည်။
 သို့သော် နိုင်ငံတကာမှ ပြည်သူများအတွက် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်
 တိတိကျကျ ဗုဂဏာပြောနိုင်သည့် အချက်အချက် ရှိနေသည်။
 ယင်းအချက်အား ဝေဖန်စွာဖမ်းဆီး နေ့စဉ်မှတ်တမ်း အရေးတော်ပုံ
 ကို အကြောင်းပြု၍ ဘိုလီးဗီးယားတွင် ချယ်လှယ်စွက်ဖက်နေ
 သည့် စီအိုင်အေအရှုပ်တော်ပုံသည် ကမ္ဘာအလယ်တန်း ဖုံးကွယ်
 ၍ရေတော့ဘဲ အွားအွားကြီးပေါ်လာခဲ့သောအချက်ပင်တည်း။

ရဲဘော်မသေ

ထိုနေ့ထိုရက်ကကျူးဘားပြည် ယာဗားနားမြို့တော်မှ လမ်း
 ကြီး လမ်းငယ်တို့တွင် ခါတိုင်းနေ့ရက်များထက် ပို၍စည်ကား
 လျက်ရှိနေခဲ့သည်။ လူကြီးများသာ မက လူငယ်လူရွယ် မိန်းမ
 ယောက်ျားများပါ လမ်းတိုင်းလိုလို၌ ဥဒဟိုသွားလာလှုပ်ရှားနေ
 ကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်လျှင် ဘော်
 လှန်ရေးစတင်ဆင်နွှဲခဲ့သည့် ဂျူလိုင်လ ၂၆ရက် နှစ်ပတ်လည်
 အထိမ်းအမှတ်နေ့ပင် ဖြစ်လေသလား။ သို့တည်းမဟုတ် ဘော်
 လှန်ရေး အစိုးရတက်လာခဲ့သည့် ဇန်နဝါရီလတရက်နှစ်ပတ်လည်
 အမျိုးသားနေ့ပင် ဖြစ်လေသလားဟု ထင်မှတ် မှားယောင်းခြင်း
 သည်။

သို့သော် ဤနေ့ကျရက်သည် ကျူလိုင်လ ၂၆-ရက် နေ့လည်း မဟုတ်၊ ဇန်နဝါရီလတရက်လည်းမဟုတ်၊ သာမန်ကျူလိုင်လတရက် ရိုးရိုးနေ့ရက်တရက်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ပါလျက် ကျူးဘား အမျိုးသား အမျိုးသမီးလူကြီးလူငယ်၊ လူရွယ်လူလတ်များသည် အဘယ်ကြောင့် မြို့ထဲ၌ လှုပ်လှုပ် ရွားရွား စည်စည် ကားကား ဖြင့်သွားလာနေကြပါသနည်း။

အကြောင်းကား အခြားမဟုတ်။ လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၆၇ ခု အောက်တိုဘာလ ၉-ရက်နေ့ကကျဆုံးခဲ့သော ရဲဘော် ချော့ဂွေဗားရား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ကျူးဘား အစိုးရက ပုံနှိပ်၍ကျူးဘားပြည်သူများအား ယနေ့ပင်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက် ပြုဖြစ်ရာ အဆိုပါစာအုပ်ကို ရရှိရန်အတွက် စာအုပ်ဆိုင်များသို့ တစုတဝေးကြီး သွားရောက်နေကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဂွေဗားရား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းမှာ ဘိုလီးဗီးယား အစိုးရက ဂွေဗားရားအား တိုက်ပွဲတွင် ဖမ်းမိခဲ့စဉ်က ရရှိသွားခဲ့၍ လျှို့ဝှက် စွာသိမ်းဆည်းထားခဲ့ပြီး ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန် စာအုပ်ကုမ္ပဏီကြီး များနှင့်စကားကမ်းလှမ်းနေကြောင်း ကျူးဘား ပြည်သူအားလုံး တဝင် သိရှိထားကြသည်။ သို့ဖြစ်ရာယခုကဲ့သို့ မမြော်လင်ဘဲမိမိတို့ အစိုးရက အဆိုပါနေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို စာအုပ်အဖြစ် ပုံနှိပ်၍မိမိတို့ အား အခမဲ့ဖြန့်ချိမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျေညာ လိုက်သောအခါ ကျူးဘားပြည်သူများမှာ မိမိတို့ချစ်ခင်မြတ်နိုး ယုံကြည် ကိုး စားခဲ့ကြသည့် ဂွေဗားရား၏ နောက်ဆုံးရေးသားခဲ့သည့် နေ့စဉ် မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို ဦးဦးဖျားဖျားဖတ်ရှုကြရန် စာအုပ်ဆိုင်များ သို့ အပြေးအလွှား သွားရောက်ခဲ့ကြသည်။

ဟာဟားနားမြို့တော်ရှိ အစိုးရစာအုပ်ဆိုင်များတွင် ထောင် ဆယ်များစွာသော လူထုကြီးသည် စနစ်တကျတန်းစီကာ အခ ခွဲဖြန့်ဝေသည့် ဂွေဗားရား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို တနေ့ နှစ်နေ့တောင်းကောင်းဖြင့် စောင့်ယူခဲ့ကြသည်။ စာအုပ် ရပြီးသူ များမှာလည်း မိမိတို့နေအိမ်များသို့ရောက်အောင်ပင်မစောင့်နိုင် အောင်နိုင်ဘဲ လမ်းများပေါ်တွင်ပင် ယင်းစာအုပ်ကို အမြတ် တနိုးဖြင့် ဖတ်ရှုနေကြရာ အနီးအနားတွင် စာအုပ်မရသေးသူ များကလည်း ဝိုင်းအုံကြည့်ရှုနေသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ဂွေဗားရား၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းနှင့်အတူ ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စ ထရို၏အမူကိုလည်း ယင်းစာအုပ်တွင် တွေ့မြင်ဖတ်ရှုကြရသည်။ ဂွေဗားရား၏မှတ်တမ်းမှာ စာလုံးပေါင်း ၆၀၀၀၀ (ခြောက် သောင်း)ခန့်ရှိ၍ ကပ်စထရို၏အမူမှာ စာလုံးပေါင်း ၇၀၀၀ (ခုနစ်ထောင်)ခန့် ရှိသည်။

ဟိုဗီးဗီးယားအစိုးရက လျှို့ဝှက်စွာ သိမ်းဆည်းထားသည့် ဤမှတ်တမ်းကို မည်သို့မည်ပုံ ရရှိခဲ့သည်ဟူသော အချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ကပ်စထရိုက သူ၏အမူစာတွင် 'မြှုပ်ကွက်'အဖြစ် ထားခဲ့သည်။ 'ကျွန်ုပ်တို့လက်ထဲသို့ ဤနေ့စဉ်မှတ်တမ်း မည်သို့ မည်ပုံ ရောက်ရှိလာသည်ဟူသော အချက်ကိုမူ ယခုအခိုက် အတန်တွင် ဖော်ထုတ်ခြင်းမပြုနိုင်ပေ။ ဤမှတ်တမ်းကို ရယူခဲ့ရာ၌ ဝေ့ကြေးကုန်ကျခဲ့ခြင်းမရှိဟူ၍ ဖော်ပြရန်နှင့် လုံလောက်ပြီဟု ယူဆပေသည်' ဟု ကပ်စထရိုက ရေးသားခဲ့သည်။

ဂွေဗားရားသည် ရောက်လေရာအရပ်တွင် သူဘာလုပ်မည် ဘာပြောခဲ့သည်၊ ဘယ်သူနှင့်တွေ့ခဲ့သည် စသည်များကို ရေး

မုတ်တမ်းတင်လေ့ရှိရာ ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကပ်စာထဲ
တ သူ့အမှားတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

“ချေသည် ပြောက်ကျားတယောက်အဖြစ် ရှိနေခဲ့
သည့် ရက်များအတွင်း သူ နေ့စဉ်စူးစမ်းလေ့လာ တွေ့ရှိ
ရသမျှ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် ခေ
မှတ်သည့် အလေ့အကျင့်ရှိသူတို့ဖြစ်သည်။ ခရီးထမ်း
ပန်း ကြမ်းတန်းခက်ခဲလှသည့် တောတောင်များကို
ဖြတ်ကျော်၍၎င်း၊ စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်းလှသည့် တောအုပ်
များအလယ်တွင်၎င်း ခရီးရှည် ချီတက်ကြရာ၌ စိတ်နှိုး၍
လာကြသည့် ရဲဘော်များမှာ သူတို့သယ်ပိုး ယူဆောင်
လာကြရသော လက်နက်ခဲယမ်းမီးကျောက်များ၏ အ
လေးချိန်ကြောင့် အားအင်ကုန်ခန်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်
ကာ ခဏတဖြုတ် အမောပြေ နားလေ့ရှိကြသည်။ သို့
မဟုတ် တနေ့လုံးခရီးရှည် ချီတက်ခဲ့ကြပြီး ကပ်စာကုန်
ရပ်နားရန် အချိန်ရ၍ ခန်းချရန် တဲများထိုးလေ့ ရှိကြ
သည်။ ထိုအချိန် ထိုအခါမျိုးတွင် ‘ချေ’သည် သူ၏မှတ်
စုစာအုပ်ကိုထုတ်ကာ သာမန်လူများ ရေးလေ့ရေ့ထ
မရှိာည့် သေးသေးကွေးကွေးနိုင်လှသော ဆရာမန်
တယောက်၏ လက်ရေးမျိုးဖြင့် မှတ်တမ်းမှတ်စုများ
ရေးနေသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ကြသည်။

နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို စွဲစွဲမြဲမြဲရေးလေ့ရေ့ထရှိသော ဂွေဗား
များ၏ စရိုက်ဝါသနာကိုအပီစထရိုက အထက်ပါအတိုင်း ဖော်

ပြခဲ့သည်။ ဂွေဗားများအား ထိုသို့မြင်ခဲ့တွေ့ခဲ့ရသည်မှာ ကျူး
ဘားပြည် ဆီးယားများ တောင်တန်းဒေသတွင် တော်လှန်ရေး
ဆင်နွှဲခဲ့ကြစဉ်ကဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က တော်လှန်ရေး ဒီရေတက်၍
အခြေအနေတောင်းမွန်သဖြင့် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို အမြဲမပြတ်
ရေးနိုင်သော်လည်း ဘိုလီးဗီးယားပြည်တွင်မူ တော်လှန်ရေးခရီး
တမ်းမှာပိုမိုခက်ခဲကြမ်းတန်း၍ အခြေအနေမှာ ဆိုးဆိုး ရွားရွား
ဖြစ်နေခဲ့ရာ ဂွေဗားများအဖို့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို မှန်မှန်ရေးနိုင်
မိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ကပ်စာမူက ယူဆခဲ့သည်။ သို့သော် ဂွေဗား
များသည် တော်လှန်ရေး၏ ဆိုးရွားကြမ်းတန်းသည့် အခြေအနေ
နှင့် ကြမ်းတန်း ခက်ခဲလှသည့် ပတ်ဝန်းကျင်မှာပင် နေ့စဉ်မှတ်
တမ်းကို ဇူတောင်းကောင်းဖြင့်ရေးသားခဲ့ရာ ယခုသော်မူ သူကျ
ဆုံးပြီးသည်နောက် သူ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းသည် လက်တင် အမေ
ရိကတိုက်မှ ပြည်သူများအတွက် တော်လှန်ရေး၏ မီးရှူးတန်
ဆောင် အလင်းရောင်ပင် ဖြစ်နေခဲ့လေပြီတကား။

ကပ်စာထဲရှိသည် သူ၏အမှားတွင် ဂွေဗားများနှင့် ပတ်သက်၍
စိတ်ဝင်စားဘွယ်ရာ အချက်အလက်များကို သူ့ကြံ့ခဲတွေ့ခဲ့သမျှ
ဖော်ပြပြီးနောက် ဘိုလီးဗီးယားတွင် အခိုက်အတန့် အားဖြင့်
လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး ဘာကြောင့် ကျဆုံးနေရသည်ကို
အကျယ်တဝင့် ဝေဖန်ဆန်းစစ်ပြခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် သူ၏
ထာထယ်တိုက်ပွဲဝင်ရဲဘော်ကြီး ဂွေဗားများ ကျဆုံး ရသည်အထိ
အခြေအနေ ဆိုးဆိုးရွားရွားဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ ဘာကြောင့်ဆိုသည်
ကို ဖော်ထုတ်ဖွင့်ချခဲ့သည်။ သို့ဖော်ထုတ်ဖွင့်ချရာ၌ ကပ်စာထဲရှိ
ဂွေဗားများ၏မှတ်တမ်းကို အလေးအနက် စစ်မှု လေးစားပြီးမှ

ယင်းမှတ်တမ်းမှ အချက်အလက်များအရ ဝေဖန်သုံးသပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တပ်စထရို၏ သုံးသပ်ချက်အရ ဘိုလီးဗီးယားတွင် လက်နက် ကိုင်တော်လှန်ရေး အရေးခိုမိခြင်းနှင့် ဂေ့ဗားဗား ကိုယ်တိုင် ကျဆုံးခဲ့ရသည့်အထိ နစ်နစ်နာနာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ ဘိုလီးဗီးယား ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ သဘောထားနှင့် လုပ်ရပ်များ မမှန်မတန် ဖောက်ပြန်သောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု အတိအလင်း စွပ်စွဲသည်။ အထူးသဖြင့် ဤကိစ္စတွင် ဘိုလီးဗီးယားကွန်မြူနစ်ပါတီ အထူး ထွေ အတွင်းရေးမှူးချုပ်ဖြစ်သူ မာရီယိုမုန်ဂျီအပေါ်၌ လုံးဝ တာဝန်ရှိသည်ဟု တပ်စထရိုက ဖွင့်ချ ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် မုန်ဂျီသည် အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး ကြိုး ပမ်းမှုတွင် လက်နက်ကိုင်ပြောက်ကျားတို့ကဲ့သို့ အရေးပါ အရာ ရောက်ပုံကို လက်မခံ သဘောမပေါက်သည့်ပြင် ဘိုလီးဗီးယား သို့ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးဆင်နွှဲရန်ရောက်ရှိလာသော ခေ့ ဂေ့ဗားဗားကိုပင် ရောက်သည့်နေ့မှစ၍ တလျှောက်လုံး ဖျက်ဆီး ဖျက်ဆီး လုပ်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

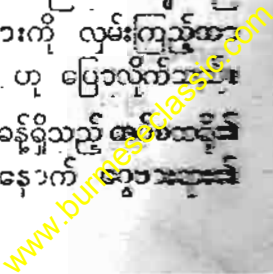
မုန်ဂျီသည် ဂေ့ဗားဗားအား လုံးဝမလိုလားသည့်ပြင် ဂေ့ဗားဗား၏ ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့ထဲသို့ ဘိုလီးဗီးယား ကွန်မြူနစ် ပါတီဝင်များ ဝင်ရောက်ခြင်း မပြုကြရန် တင်းတင်း ကြပ်ကြပ် အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့ရာ တပ်စထရိုက သူ၏အမှာတွင် မုန်ဂျီအား ‘လူမျိုးရေး အချောင်သမားဝါဒရှိသူ၊ အမြင် ကျဉ်းမြောင်းသူ ဖောက်ပြန်သော သဘောထားရှိသူ’ ဟူ၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဝေ

ဖန်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ တော်လှန်ရေးကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်ခဲ့ သည်ဟူ၍ အတိအလင်းစွပ်စွဲခဲ့သည်။ ယင်းသို့ မုန်ဂျီ၏ ဖေဒက ပြန်သည့်သဘောထားနှင့် လုပ်ရပ်များကြောင့်ပင် ဂေ့ဗားဗား ကျဆုံး၍ တော်လှန်ရေး အရေးခိုမိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ တပ်စ ထရိုက ဆောက်ချက်ချခဲ့သည်။

တပ်စထရို၏အမှာတွင် ဘိုလီးဗီးယားကွန်မြူနစ်ပါတီ အတွင်း ရေးမှူးချုပ် မုန်ဂျီအား အထက်ပါအတိုင်း ဝေဖန်တိုက်ခိုက် ခဲ့ပြီးနောက် ဘိုလီးဗီးယားအာဏာပိုင်များက ဂေ့ဗားဗားအား ဧည့်သို့မည်ပုံ သတ်ပစ်ခဲ့သည်ကို အတိအကျ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ သည်။ ဂေ့ဗားဗားအား တိုက်ပွဲတွင် ဒဏ်ရာဖြင့် မိလားခဲ့ပြီးနောက် အောက်တိုဘာလ ၉ ရက်နေ့တွင် ဟီဒဂျပ်စ်မြို့တလေးတွင် တခုသော စခန့်ကျောင်းတလေး အတွင်း၌ ထားခဲ့သည်။ ထို့နေ့အင်္ဂါ....

“ယန်းကီးများအ လေကျင့်ပေးထားသည့် ရိန်းဂျား တပ်မှူးများဖြစ်ကြသော ဗိုလ်မှူး မစ်ဂွယ်အယိုးရွားနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီး အန်ဒရီဆဲလ်နစ်တို့အ အရာရှိဖြစ်သူ မာရီယို တဲရန်အား ဂေ့ဗားဗားကို ဆက်၍သတ်ရန် အမိန့်ပေးခဲ့ ကြသည်။ မာရီယိုတဲရန်သည် လူမှန်း သူမှန်းမသိအောင် အရက်မူးနေရာမှ အထဲသို့ဝင်သွားသည်။ ခေ့-သည် မရှုံ့ မရဲဖြစ်နေသည့် လူသတ်သမားကို လှမ်းကြည့်ကာ “မကြောက်ပါနဲ့ ပစ်သာပစ်ပါ” ဟု ပြောလိုက်သည်။

စာလုံးပေါင်း ၇၀၀၀(ခုနစ်ထောင်)ခန့်ရှိသည့် တပ်စထရို၏ အမှာတွင် ယင်းသို့ တွေ့မြင်ဖတ်ရှုကြရပြီးနောက် ဂေ့ဗားဗား

နေ့စဉ်မှတ်တမ်းများတွင် အချို့သော နေ့စွဲများနှင့် မှတ်တမ်းများကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ကြရသည်။

၁၉၆၆ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ

၇-ရက်။ ။ ကဏ္ဍသစ်တခု ယနေ့ စတင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် (နန်ချူတော့စုဒေသမှ) ခြံတံခြံသို့ ညအချိန်ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ လမ်းခရီးမှာ စောင်းမွန်လှသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပါချန်ရှိ(ကျူးဘားဗိုလ်ကြီး အဲလီဘာတိုဖာနန်ဒက်စ်) မွန်တေ့စ်ဒီဆိုဇာ) တို့သည် ကိုချာဘမ်ဘာ ဘက်မှ ဝင်လာခဲ့ကြပြီး ကျကျနနရုပ်ဖျက်ကာ လိုအပ်သည့်အဆက်အသွယ်များ ရှာဖွေဆက်သွယ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဂျစ်ကားနွစ်စီးဖြင့် နှစ်ရက်ခရီးလာခဲ့ကြသည်။

၁၂-ရက်။ ။ ကျွန်ုပ်၏ ဆိပ်ပင်များပြန်ပေါက်လာပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ခပ်ကျဲကျဲပင် ရှိသေးသည်။ (ဆေးဆိုးထားသော) အရောင်ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့် ဆိပ်ပင်များလည်း နီကျင်ကျင်ဖြစ်လာ၍ တဖြည်းဖြည်း ကျွတ်စ ပြုလာသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မုတ်ဆိတ်မွေးများလည်း ပြန်ပေါက်စပြုလာသည်။ နောက်နှစ်လလောက်ကြာလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ယခင်ရုပ်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာတော့မည်။

၁၈-ရက်။ ။ အစစအရာရာ ထူးမခြားနားပင်ရှိသေးသည်။ ခြင်များနှင့် သိုးများ၊ ကျွဲနွား တိရစ္ဆာန်များ၏ ခလောက်သံများကိုသာ ကြားနေရ၏။ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်များ

အကိုက်ခံရသည့်အထဲ ဤအသံများကြောင့် ပို၍စိတ်ပျက်စရာကောင်းလှသည်။

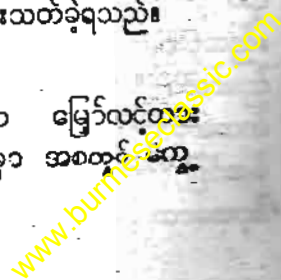
၁-ရက်။ ။ လစဉ်သုံးသပ်ချက်။ အစစ အရာရာ ပြင်ဆင်စစ်ဆေးပြီး၍ အခြေအနေအားလုံးစောင်းသည်။ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းလှသည့် ဤဒေသတွင် တွေ့မြင်ရသမျှ မဆိုးလှ။ ဤနေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့နေ့ဘို လိုအပ်သလောက် နေသွားနိုင်သည့် လက္ခဏာများရှိသည်။

၆-၆ ခု၊ ဒီဇင်ဘာ

၇-ရက်။ ။ ၇:၃၀ တွင် ဆရာဝန်ရောက်လာပြီး မွန်ဂျီ(ဘိုလီးဗီးကား ကွန်မြူနစ်ပါတီ အကြီးအကဲ မာရီယို) ပါလာကြောင်း သတင်းပို့သည်။ သူ့ကို ဆီးကြိုညှော်ခံရာ၌ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ရှိသော်လည်း ခပ်တန်းတန်း ဖြစ်နေသည်။ သူက မေးပုံမှာ “ခင်ဗျား ဒီကိုဘာလုပ်ဖို့လာဗာလဲ” ဟူသော လေသံမျိုးပေါက်နေသည်။ (ကျွန်ုပ်က မွန်ဂျီကို ဤသို့ပြောပြသည်) ကျွန်ုပ်သည် စစ်ရေးအရ တာဝန်ခံဖြစ်ရမည်။ ဤကိစ္စ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မရေမရာ ဇဝေဇဝါ သံသယဖြစ်စေမည့်အချက်များကို လက်မခံနိုင်ကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ဤနေရာတွင် ဆေးနှေးပုံမှာ လိပ်ခဲတင်းလင်းနှင့် တိုးလိုးတန်းလန်းဖြစ်ကာ နှစ်ဘက်စလုံး မကျေမနပ်နှင့် အဆုံးသတ်ခဲ့ရသည်။

၇ ခု၊ ဇန်နဝါရီ

၁-ရက်။ ။ လစဉ်သုံးသပ်ချက်။ မူလက မြော်လင့်တေးသည့်အတိုင်း မွန်ဂျီ၏သဘောထားမှာ အစတင်အတူ

လည်ကြောင်ပတ်လုပ်နေရာမှ နောက်ပိုင်းတွင် ဖောက်ပြန်လာခဲ့သည်။ ပါတီသည် ကျွန်ုပ်တို့အား လက်နက်တိုင်ဆန့်ကျင်မှုများပင်ပြုလုပ်လာခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ဤပြဿနာသည် မည်သို့ ဖြစ်လာမည်ကို ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မပြောတတ်အောင်ရှိနေသည်။

၁၉၆၇ ခု၊ မတ်

၂၃-ရက်။ ။ တကယ် စစ်ပွဲနှင့်တူသည့် နေ့တနေ့ ဖြစ်သည်။

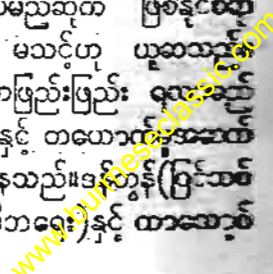
၈ နာရီသာသာခန့်တွင် ကိုကို (ဘိုလီးဗီးယားကွန်မြူနစ် ရောဘတ်တိုပီရီဒိုလီဂွေး)သည် ကျွန်ုပ်ထံ အပြေးအလွှား ရောက်လာပြီး အစိုးရတပ်စိတ်တစိတ်ကို လမ်းမှဖြတ်၍ အနိုင် တိုက်ခဲ့ကြောင်း သတင်းလာပို့သည်။ ဗိုလ်မှူး တယောက်ကို လက်ရ ဖမ်းမိလိုက်သည်။ သူတို့သည် ကြက်တူရွေးများပမာ တစာစာ စကားပြောခဲ့ကြသည်။

၁၉၆၇ ခု၊ မြေ

၁၂-ရက်။ ။ ကျွန်ုပ်သည် တိုက်ပွဲဝင်ရဲဘော်အားလုံးကို တနေရာတွင် စုရုံးခဲ့သည်။ အဲလ်ဂူဘီယို (လမ်းဖြတ်တိုက်ပွဲတစ်ခုတွင် ကျဆုံးခဲ့သည့် ကျူးဘားရဲဘော်)အား ကျွန်ုပ်တို့ မလေးပြုကြပြီးနောက် ပထမဆုံး သွေးမြေကျခဲ့သူမှာ ကျူးဘားအမျိုးသားဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြ ပြောဆိုခဲ့ရသည်။ ကျူးဘားများအပေါ် အထင်အမြင်အေးသည့် အရိပ်အရောင်များ ကျွန်ုပ်တို့တပ်ဖွဲ့အတွင်း ရှိနေသည်ကို သတိထားမိသည်။ ညီညွတ်ရေးသည် မရှိမဖြစ် လိုအပ်

ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ကြိမ်ထပ်၍ သတိပေးနှိုးဆော်ရသည်။ ဤသည်သာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ တပ်မတော် ကြီးထွားတောင့်တင့်ရေးအတွက် တခုတည်းသော ဖြစ်နိုင်သည့် နည်းလမ်းဖြစ်ကြောင်း၊ သို့မဟုတ် တိုက်ခိုက်ရေး အင်အား တိုးပွားလာပြီး တိုက်ပွဲအလေ့အကျင့် ရှိလာမည် ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြရသည်။ သို့သော် တပ်မတော်မှာ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးထွားတိုးပွားမလာသည့်ပြင် ပို၍ပင် သေးငယ်အားနည်းလာသည်။

၃၀-ရက်။ ။ လစဉ် သုံးသပ်ချက်။ ။ အဆက် အသွယ်များ လုံးဝပြတ်တောက်သည်အထိ ဆက်လက် ဖြစ်ပွားလာသည်။ ရဲဘော်အချို့၏ ကျန်းမာရေးမှာ အဖျားရောဂါကြောင့် ပို၍ ဆိုးရွားလာသည်။ ဤသည်ကြောင့်ပင် တပ်အင်အားကို ခွဲဖြန့်ခဲ့ရ၍ ထိထိရောက်ရောက် ဘာမှ မလုပ်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ လယ်သမားများအတွင်း အခြေခံစခန်းမှာလည်း ယခုထက်တိုင် မတည်ဆောက်နိုင်စေဘဲ ဖြစ်နေသည်။ စနစ်တကျ စီစဉ်ပြီး အကြမ်းဖက်မှုများ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် သူတို့ထံမှ အတော်များများကို ကြားနေအောင် လုပ်မည်ဆိုတတ် ဖြစ်နိုင်စေရန်ရှိသော်လည်း ယင်းသို့ လုပ်ရန် မသင့်တော် ယူဆသည့်အထောက်အပံ့မှာ နောက်တွင် တဖြည်းဖြည်း ရလေသည် ဖြစ်သည်။ ယခုအထိမူ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် တယောက်တည်း အသွယ် မလုပ်ကြသေးဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ဒုတိယ (ပြင်သစ် ကွန်မြူနစ် စာရေးဆရာ ရဲဂစ္စ-ဒီဘာရေး)နှင့် ထာဆောင်

(အာလျင်တီးနား ကွန်မြူနစ် ကာလော့စ်ဘပ်စ်တော့စ်) တို့သည် သူတို့၏ အလျင်စလိုနိုင်မှုကြောင့် ဒုက္ခတွေ့ကြ ရပြီဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ သူတို့၏အနားကပ်၍ အရဲရဲ ကာထွက်ခွာသွားမှုနှင့် ကျွန်ုပ်ကလည်း သူတို့ကို ပိုင်နိုင် နိုင်နိုင် မတားလိုက်ဘဲနေမှုကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့နှင့် ပင် ကျူးဘားနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်ခဲ့ရပြီး အာလျင် တီးနားတွင် ထကြွလှုပ်ရှားရန် အစီအစဉ်မှာလည်း ပျက်ပြားသွားခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

၁၉၆၇ ခု၊ ဇူလိုင်

၁၄-ရက်။ ။ကျွန်ုပ် အသက်မှာ ၃၉ နှစ်ပြည့်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ် ထောက်လာပြီဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ် ဘဝ အတွက် အနာဂတ်တာလတွင် ပြောက်ကျား တိုက်ခိုက် ရေးသမားတယောက်အဖြစ် ဆက်လက် နေထိုင်ရေးကို မစဉ်းစားဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်လာသည်။ ဘာဘဲ ဖြစ်ဖြစ် အခိုက်အတန့်တွင်မူ ကျွန်ုပ်သည် သန်သန် မာမာပင် ရှိနေသေးသည်။

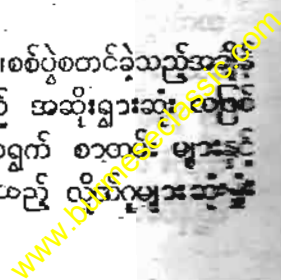
၁၉၆၇ ခု၊ ဩဂုတ်

၇-ရက်။ ။ကျွန်ုပ်တို့ ဤဒေသသို့ စတင်ရောက်ရှိ၍ ပြောက် ကျားတပ်ကိုဖွဲ့စည်းခဲ့သည်မှာ ယနေ့ ကိုးလတိတိ ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ပထမဆုံး ရဲဘော် ခြောက်ယောက် အနက် နှစ်ယောက်ကျဆုံး၍ တယောက် ပျောက်နေခဲ့ပြီး နှစ် ယောက်မှာ ဒဏ်ရာနှင့်ဖြစ်နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်

မှာလည်း ပန်းနာရောဂါ ပြန်ထနေပြီဖြစ်ရာ ဤရောဂါ ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပျောက်အောင် ကုရမည်ကို မသိ အောင်ဖြစ်နေသည်။

၁-ရက်။ ။ယနေ့ညတွင် ရဲဘော်အားလုံးကိုစုရုံး၍ အောက်ပါ မိန့်ခွန်းကိုပြောကြားခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ အခြေအနေ ဆိုးဆိုးရွားရွားဖြစ်နေကြသည်။ ပန်ချို (ပါချန်ဂို) မှာ ယနေ့ အတော်အတန် သက်သာလာပြီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်မှာမူ မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင် လူ့ဘဝကောင်လို ဖြစ်နေသည်။ ဤအခြေအနေမျိုးတွင် ကိုယ်စိတ်ကိုယ် ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် ဆုံးဖြတ်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ ဤသို့သော တိုက်ပွဲမျိုးတွင် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကို လူ့ဘဝတွင်အမြင့်ဆုံးအဆင့်ဖြစ်သော ပေးလှူရန်ရေးသမားများ အဖြစ် ပြောင်းလဲ ပစ်ရုံသာ မဟုတ်။ လူသားများအဖြစ် အဆင့်အတန်း မှီအောင် မြှင့်တင်သွားကြရမည့် အချိန်အခါမျိုးဖြစ်သည်။ ဤအ ဆင့်အတန်းနှစ်ခုအနက် တခုခုကိုမှတက်လှမ်းနိုင်ခြင်းဓမ္မိ ချာများသည် ယင်းသို့မရှိကြောင်း အတိအလင်း ပြော ပြ၍ တိုက်ပွဲမှထွက်ခွာသွားကြရန်သာရှိသည် စသည်ဖြင့် ပြောပြခဲ့သည်။

၃၁-ရက်။ ။လေခင်သုံးသပ်ချက်။ ။စစ်ပွဲစတင်ခဲ့သည်အချိန် မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ဤလသည် အဆိုးရွားဆုံး ထပ်ပွဲ သည်မှာ သံသယရှိစရာမလို။ စာရွက် စာတမ်း များနှင့် ဆေးဝါးများ သိုလှောင်ထားသည့် လိုက်ကူများသုံးနှုန်း

လက်လှတ်ခဲ့ရသည်မှာ အထိနာလှသည်။ အထူးသဖြင့် စိတ်ဓာတ်အရ ပို၍ကျဆင်းစရာဖြစ်ခဲ့သည်။ လက်နက်သည် နေ့တွင် ရဲဘော်နှစ်ယောက် ကျဆုံးခဲ့ခြင်းနှင့် မြင်းသား ကိုစားကာ ချီတက်ခဲ့ကြရသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ရဲဘော်များ စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ပထမဆုံးအကြိမ် လက် မြှောက်အရှုံးပေးမှု ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ် ဓာတ်နှင့် တော်လှန်ရေး၏ ဒဏ္ဍာရီသည် အသစ်တဖန် တထစ်လျှော့ကျခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

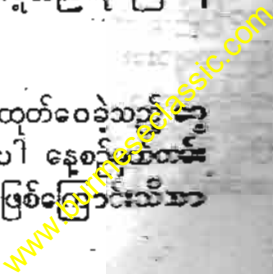
၁၉၆၇ ခု၊ ဇန်နဝါရီ

၁၀-ရက်။ ။ ဆိုးရွားသော နေ့တနေ့ ဖြစ်သည်။ အစတွင် ကောင်းမွန်သည့် လက္ခဏာများ တွေ့ခဲ့ရပြီး နောက်တွင်မူ လမ်းဆိုးလှသဖြင့် တိရစ္ဆာန်များကို မောင်းမရဘဲ ဖြစ်နေသည်။ လေယာဉ်ပျံများ နုတ်ယာဉ်များမှာ ဤနယ်မြေ တခုလုံးပေါ်တွင် ပျံဝဲနေခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ် သည် ရဟတ်ယာဉ်များကို လုံးဝသဘောမကျနိုင်အောင် ဖြစ်မိသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည် မြစ် ဘက်တွင် လမ်းဖြတ်တိုက်ပွဲများဖြစ်အောင် ဖန်တီးနိုင် သောကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဤနေ့ ဤရက် ကို အမှတ်တရအဖြစ် ထားရန် မေ့နေသလောက် ဖြစ်ခဲ့ သည်။ ရွှေကန်လမ်းပေါ်မှ ရေမချိုးဘဲနေခဲ့ရာမှ ယနေ့ ကျွန်ုပ်ရေချိုးသည်။

၁၉၆၇ ခု၊ အောက်တိုဘာ

၁-ရက်။ ။ ပြောက်ကျားများဘဝဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ငန်း စခဲ့ သည်မှာ ၁၁ လရှိပြီ။ ယနေ့တနေ့လုံး ဘာမှ ထူးခြား ချက်မရှိ။ တွေ့နေကျ တိရစ္ဆာန်ကျေးဇူးသူများ ကိုပင် မတွေ့ရ။ ၁၂:၃၀ တွင် ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းချနေသည့် ရှိ ထဲသို့ ဆိတ်များကျောင်းလာသည့် မိန်းမကြီးတယောက် ရောက်လာ၍ သူ့ကိုဖမ်းပြီး စစ်ဆေးကြည့်သည်။ မိန်းမ ကြီးထံ စစ်သားများနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာသတင်းတခုမှ ယုံလောက်အောင်မပြော။ ဘာမှမသိဟု ဘူးခံနေသည်။ သူပြောပြ၍ ကျွန်ုပ်တို့ရောက်နေသည့်နေရာမှာ ဟိဂွေ ရပ်စံမြို့နှင့် ၅ မိုင်ခန့်အကွာ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ၁၇ ယောက်သည် လဆုတ်ရက်ည၏ လရောင် အောက်တွင် ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ချီတက်ရသည့် ခရီး မှာ ပင်ပန်းလှသည်။ ၂ နာရီတွင် ရွှေဆက်၍ ချီတက်ရန် အကြောင်းမထူးတော့သဖြင့် ရပ်နားလိုက်ကြသည်။ (အ သံဖမ်းစက်မှတစ်ဆင့်) ရန်သူစစ်တပ်က(သူတို့) တပ်သား ၂၅၀ သည် အစိုင်းခံနေရသူများ(ကျွန်ုပ်တို့အား) ဖြတ် မကူးနိုင်အောင် ပိတ်ဆို့ထားရန် ဘာရာနီတွင် ရောက်ရှိ နေကြသည်ဟု ထူးဆန်းစွာ သတင်းပို့သည်ကို ကြားရ သည်။

အထက်ပါတို့မှာ ကျူးဘားအစိုးရက ထုတ်ဝေခဲ့သည့် အ သားများ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း များသည် ဂွေဗားဗား၏ မှတ်တမ်းအစစ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း သိသာ

ထင်ရှားစေရန် ဂွေဗားရား၏ လက်ရေးမူများအား ဓာတ်ပုံဘလောက်လုပ်၍ ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သည့်အထဲမှ အချို့သောလက်မှတ်များပင်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဂွေဗားရား၏ မူရင်းလက်ရေးဖြင့် ရေးသားထားသည့် ဓာတ်ပုံဘလောက်များကို အမေရိကန်ပြည်ထုတ် ရမ်းပတ် မဂ္ဂဇင်းတွင်လည်း အလားတူဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။

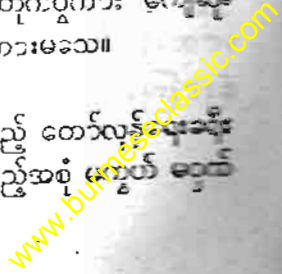
အထက်ပါမှတ်တမ်းများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဂွေဗားရားသည် ဘိုလီးဗီးယားပြည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးလမ်းခရီးတွင် မည်မျှ ပင်ပန်းကြီးစွာ ချီတက်ခဲ့ရကြောင်း ထင်ရှားလှသည်။ တော်လှန်ရေးခရီးလမ်းတလျှောက်တွင် အကွေအကောက် အတက်အဆင်းများကို မည်မျှ ခက်ခက်ခဲခဲ ဝှဲနတ်ကြီးစွာ ဖြတ်သန်း ကျော်လွှားခဲ့ရကြောင်း သိသာနိုင်သည်။

ယခုသော်မူ ယင်းသို့ ဇုံသတ္တိ လုံ့လဝီရိယတို့ဖြင့် ပြည့်ဝလှသော ကမ္ဘာကျော်ရဲခေါင်ပြောက်ကျား ချေ-ဂွေဗားရားသည် ကြမ်းတန်းခက်ခဲလှသည့် တော်လှန်ရေးလမ်းခုလတ်တွင် ကျဆုံးခဲ့ရရှာပေပြီ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ်တို့ဖြင့် ရုပ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့လာခဲ့သောရဲဘော်ချေ-ဂွေဗားရား။ အရွယ်ရောက်သည့်အချိန်မှစ၍ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားမှန်သမျှကို ပစ်ပယ်စွန့်လွှတ်ကာ ပြည်သူ့အကျိုးစီးပွားအလုပ်သမား လယ်သမား လုပ်သားပြည်သူများ၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် အသက်ထက်ဆုံး ကြိုးပမ်းတိုက်ခိုက်လာခဲ့သည့် ရဲဘော်ချေ-ဂွေဗားရား။ ရုပ်လက္ခဏာအားဖြင့် တည်ကြည်ခန့်ညား၍ မြင်သူတကာက ချစ်ခင်လေးစားအားထား ပြတ်နိုးကြရသလောက် စိတ်သဘောထား အားဖြင့်

သိမ်မွေ့ ပြေပြစ် နှစ်လိုဘွယ်ရာ ရဲဘော်ပီသစွာ အများ အကျိုးအတွက် အဖက်ဖက်က အနှစ်နားခံခဲ့သည့် ရဲဘော် ချေ-ဂွေဗားရား။ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးကာလအတွင်းကစစ်ရေးအရ ထူးချွန် ပြောင်မြောက်လှသည့် တိုက်ပွဲများကို သူ့ပုဂ္ဂိုလ်အောင်ခေါင်းဆောင်၍ သူရဲကောင်းပီသစွာ တိုက်ခိုက်ဆင်နွှဲစွာ အောင်ပွဲခံယူ၍ အောင်လံလွှင့်ထူခဲ့သည့် ရဲဘော် ချေ-ဂွေဗားရား။ နယ်ချဲ့သမားနှင့် တော်လှန်ရေးအဖျက်သမားများ၏ အနှောင့်အရှက် အဟန့်အတားများကို ပြတ်ပြတ်သားသား ချေမှုန်းကာ ကျူးဘားဆီရယ်လစ်စီးပွားရေးတည်ဆောက်မှု လုပ်ငန်းစဉ်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ နိုင်စွာ သယ်ပိုးလုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် ရဲဘော် ချေ-ဂွေဗားရား။ လက်တင် အမေရိကန်နိုင်ငံများ၏ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးကို ရှေးရှုကာ ဘိုလီးဗီးယားပြည်သို့ စွန့်စွန့်စားစားသွားရောက်၍ တော်လှန်ရေးမီးရှူးတိုင် ထွန်းညှိခဲ့သည့် ရဲဘော် ချေ-ဂွေဗားရား။ ဤရဲခေါင်ပြောက်ကျား ချေ-ဂွေဗားရားသည် နယ်ချဲ့လက်ဗားစေများ၏လက်ချက်ဖြင့် တော်လှန်ရေးလမ်းခုလတ်တွင် ကျဆုံးခဲ့လေပြီ။

သို့သော် သူ့ကျဆုံးခဲ့ရပြီဖြစ်သော်လည်း တော်လှန်ရေးကားမကျဆုံးသေး။ သူ့ပျောက်ကွယ်ခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း သူ၏တော်လှန်ရေးသဘောတရား၊ သူ၏လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲကား မကျဆုံးသေး။ သူ သေသော်လည်း တော်လှန်ရေးကားမသေ။

ယခုအခါ သူ့နောက်ဆုံးချီတက်ခဲ့ရသည့် တော်လှန်ရေးခရီးလမ်း၏ ကြမ်းတန်းခက်ခဲပုံများကို အပြည့်အစုံ မြင်ရမည်

ခေတ်မီခြင်း ပွင့်လင်းစွာတင်ပြထားသည့် သူ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို
ဆက်လုပ်ပြင်ဆင်ကျွေးမွေး၊ အိတ်လိနှင့် စပိန်ဘာသာများဖြင့် ပြန်
ဆိုထုတ်ဝေလိုက်ပြီဖြစ်ရာ နိုင်ငံတကာမှ အမျိုးသားလွတ်မြောက်
ရေးတိုက်ပွဲဆင်နွှဲနေကြသည့် ရဲဘော်များသည် အဆိုပါစာအုပ်
ကို အမြတ်တနိုးဖတ်ရှုမှတ်သား၍ တော်လှန်ရေး၏ အတွေ့အကြုံ
သင်ခန်းစာများကို ရယူနေကြပေပြီ။

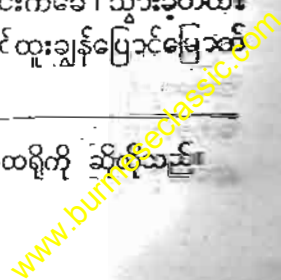
အထူးသဖြင့် တောင်အမေရိကတိုက် နိုင်ငံအသီးသီးမှနယ်ချဲ့
ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်
နေကြသည့် ရဲဘော်များသည် အဆိုပါ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း တော်
လှန်ရေးသင်ခန်းစာ အတွေ့အကြုံများကို ခံယူ၍ ကျဆုံးလေပြီး
သောရဲခေါင်ပြောက်ကျား ချေး-ဂွေဗားရား၏ လက်မှတ်နယ်ချဲ့
ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးအောင်လံကို ဆက်လက်
ကိုင်စွဲကာ အောင်ပွဲခံသည်အထိ ရွှေသို့ချီတက်ကြမည်မှာ မှချ
ဆတ်ဆတ် မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲတည်း။

နောက်ဆက်တွဲ

ကျူးဘားပြည် ဟာဗားနားမြို့တော်၌
ကျင်းပခဲ့သည့် ကျဆုံးလေပြီးသော
ရဲဘော် ချေး-ဂွေဗားရားအား ချီးကျူး
ဂုဏ်ပြုသည့် အခမ်းအနား၌ ကျူးဘား
ဝန်ကြီးချုပ် ကပ်စထရို ပြောကြားခဲ့
သော မိန့်ခွန်း။

တော်လှန်ရေး ရဲဘော် အပေါင်းတို့

၁၉၅၅ ခု ဂျပူလိုင် သို့မဟုတ် သြဂုတ်လအတွင်း တနေ့မှာ ကျုပ်ဟာ 'ချော့'ကို ပထမဆုံး စပြီးတွေ့ခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့ တညကျတော့ သူ့ရေးသားချက်တွေမှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း သူဟာ နောက်တချိန် ဂရမ်မာရွက်လှေနှင့် ခရီးထွက်ခဲ့ကြတဲ့ အဖွဲ့ထဲမှာ တယောက်အပါအဝင် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန် တုန်းက ခရီးထွက်ခဲ့ကြရာမှာ သင်္ဘောနဲ့လဲမဟုတ်၊ လက်နက်လဲမပါ။ စစ်တပ်လဲမရှိကြသေးဘူး။ ဒီလိုနဲ့ဘဲ 'ရော့လ်နဲ့ချော့တို့ နှစ်ယောက်ဟာ ဂရမ်မာရွက်လှေပေါ်က စာရင်းထဲမှာ ပထမဆုံးပါခဲ့တဲ့လူတွေဖြစ်လာခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်ဟာ အခုဆိုရင် ၁၂ နှစ်တောင်ကြာခဲ့ပြီ။ ဒီ ၁၂ နှစ်အတွင်းမှာ သူတို့ဟာ တိုက်ပွဲအမျိုးမျိုးနဲ့ သမိုင်းဝင်တဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်တွေကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြပြီ ။ ဒီအတောအတွင်း ရဲရင့်ပြီး တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ရဲဘော်တွေ အတော်များများကို သေ မင်းကခေါ်သွားခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့်တချိန်တည်းမှာဘဲ သူမတူအောင် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်

တဲ့ ရဲဘော်တွေလဲ ပေါ်ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဒီရဲဘော်တွေ
တော်လှန်ရေး ရဲဘော်တွေထဲမှာ ပေါက်ဖွားလာခဲ့တာပဲ။
ဒီလိုနဲ့ ဒီရဲဘော်တွေနဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ ရင်းနှီးမှုချစ်ခင်မှုတွေ
ပေါက်လာပြီး အခက်အခဲမရှိဘဲ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ကြတယ်။

ဒီနေ့ညအိပ်ရာမှာ ကျုပ်တို့ဟာ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်နဲ့
သက်ပြီး ကျုပ်တို့ရဲ့ ခံစားချက်တွေကို တတ်နိုင်သလောက်
ထုတ်ကြား လာရောက်စုဝေးကြတာဖြစ်တယ်။ ကျုပ်တို့
လှန်ရေးရဲဘော်တွေထဲမှာ အရင်းနှီးဆုံး၊ ချီးကျူးစရာအထောက်အကူ
ဆုံး၊ ချစ်ခင်စရာ အကောင်းဆုံးနဲ့ ယုံမှားသံသယမရှိလောက်
အောင် အပြောင်မြောက်ဆုံး၊ အထူးချွန်ဆုံး ရဲဘော်တယောက်
ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့ရဲ့ ခံစားချက်တွေကို ဖွင့်ဟဖော်ထုတ်ကြ
ဖြစ်တယ်။ သူ့အတွက်ရော၊ သူ့အတူ တိုက်ပွဲဝင်ပြီး သူ့အ
ကျဆုံးသွားခဲ့ကြတဲ့ ရဲဘော်တွေအတွက်ရော ဂုဏ်ရောင်ပြောင်
ဘယ်လိုမှ ချေမှုန်းဖျက်ဆီးလို့ မရတဲ့ သမိုင်းဝင်ခေတ်တခေတ်
စာတင်ခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့ လူမျိုးစုံ တပ်မတော်အတွက်ပါ ကျုပ်တို့
ခံစားချက်တွေကို ဖော်ထုတ်ကြားဖြစ်တယ်။

ချေ-ဟာ သူ့ရဲ့ ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှု၊ သူ့ရဲ့အကျင့်စာရိတ္တ
သူ့ပွင့်လင်းမှု၊ သူ့ရဲ့ ရဲဘော်ပီသတဲ့ ဟိတ်ဟန် ကင်းမဲ့မှုတွေ
ကြောင့်သူ့ရဲ့ တခြားထူးခြားချက်တွေနဲ့ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ အခွင့်
အစတွေကို မသိရသေးခင်တ ဧကွဲတွေချင်း ခင်မင်နှစ်သက်စ
ကောင်းတဲ့ သူဟာယောက်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ပထမပိုင်းလောက်တုန်း
ကတော့ သူဟာ ကျုပ်တို့ဟပ်ဖွဲ့ရဲ့ ဆရာဝန်ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့်

သူ သူ့အပေါ်မှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ချစ်ခင်မှုနဲ့ လေးစားမှုတွေဟာ
အမြဲတမ်း တိုးတက်ပွားများနေခဲ့တယ်။

သူဟာ နယ်ချဲ့စနစ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် ခါးခါး သီးသီး
မွန်းတီးတဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ အကြီးအကျယ် ဆန့်ကျင်တဲ့ သဘောထား
တွေ အပြည့်အဝရှိခဲ့တယ်။ ဒီလိုရှိခဲ့တာဟာ သူ့ရဲ့တော်လှန်ရေး
အသိတရား တော်တော်လေး ကြီးမားခိုင်မြဲခဲ့လို့သာမဟုတ်သေး
ဘူး။ မကြာခင် ခပ်စောစောပိုင်းက ဂွာတိမာလာပြည်မှာ တော်
လှန်ရေးကို ချေမှုဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့ ကြေးစား တပ်သားတွေကတဆင့်
နယ်ချဲ့သမားရဲ့ ရာဇဝတ်မှုဆဲတဲ့ ကျူးကျော် စွက်ဖက်မှုတွေကို
ထိုက်တွေ့မျက်မြင် ကြုံခဲ့ရလို့ဘဲ ဖြစ်တယ်။

ချေလိုလူတယောက်အတွက် ဘာမှစောဒကတက်ပြီးအသေး
စိတ် ရှင်းလင်းပြနေစရာ မလိုပါဘူး။ သူ့အတွက်ကတော့ အခြေ
အနေကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်တဲ့ ဆန္ဒဋ္ဌာန်ချတဲ့ ရဲဘော်တွေရယ်၊
ထက်ထဲမှာကိုင်ဖို့ လက်နက်ချယ် ဒီနှစ်ခွဲရှိတယ်ဆိုတာ သိရုံနဲ့ဘဲ
ထုံသောက်တဲ့လူစားမျိုးဖြစ်တယ်။ ဒီရဲဘော်တွေဟာ အခြေခံ
ကျတဲ့ တော်လှန်ရေးသမားဖြစ်ပြီး မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်နဲ့ပြည့်ဝတဲ့
ရဲဘော်တွေဘဲ ဆိုတာ သိရရုံနဲ့ သူ့အတွက် လုံလောက်နေပြီ။
ဒါလောက်ဆိုရင် လိုတာထက်တောင် ပိုပြီးပြည့်စုံနေပြီ။

ဒီလိုနဲ့ ၁၉၅၆ ခု၊ နိုဝင်ဘာလကုန်လောက်မှာ သူ့ဟာ
ကျုပ်တို့နဲ့အတူ ကျူးဘားပြည်ကို ချီတက်ထွက်ခွာလာခဲ့တယ်။
ကျုပ်မှတ်မိသေးတယ်။ အဲဒီတုန်းက ချီတက်ခဲ့တဲ့ခရီးမှာ သူ့

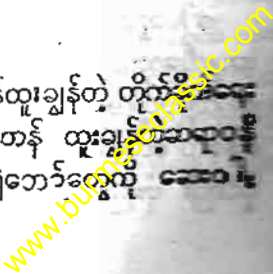

အတွက် တော်တော်ဘဲဆိုးတယ်။ ဒီလိုခရီးထွက်ဖို့အတွက်စည်းရုံးရာမှာရင်ဆိုင်ရတဲ့အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့်သူဟာ သူ့အတွက်လိုအပ်တဲ့ ဆေးဝါးကိုတောင်မှ ယူမလာနိုင်ဘူး။ ဒီလိုနဲ့ ခရီးတလျှောက်လုံး သူဟာ ပန်းနာထောဂါကို အလူးအလဲ ခံခဲ့ရတယ်။ သူ့ထောဂါသက်သာဘို့အတွက် ဘာဆေးမှပါမလာခဲ့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘယ်ဘော်မှလဲ အနားမယူခဲ့၊ မညည်းမညူခဲ့ဘူး။ ဒါနဲ့ ယောက်ျားကြလို့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပထမဆုံးချီတက်ခဲ့ရာမှာ ပထမဆုံး ချေမှုန်းခံကြရပြီး ရဲဘော်တို့ အားလုံးသိတဲ့အတိုင်းတဲ ဂရမ်မာရွက်လှေနဲ့ ခရီးထွက်ခဲ့ကြတဲ့အထဲမှာ မသေဘဲ ကျန်နေကြတဲ့ ရဲဘော်တွေဟာ ရက်သတ္တ နှစ်ပတ် သုံးပတ်လောက် ကြာပြီးမှ ပြန်စုစည်းနိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ချေဟာ ကျုပ်တို့တပ်ရဲ့ ဆရာဝန်အဖြစ်နဲ့ဘဲ ဆက်ပြီးပါလာခဲ့တယ်။

နောက် ကျုပ်တို့ဟာ တိုက်ပွဲမှာ ပထမဆုံး အောင်ပွဲခံခဲ့ရပြီး ချေဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့တပ်ဖွဲ့မှာ လက်နက်ကိုင် ရဲဘော် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ထချိန်ထဲမှာ သူဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဆရာဝန်အဖြစ် ဆက်ပြီး လုပ်နေခဲ့ရတယ်။ နောက်တခါ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဒုတိယတိုက်ပွဲအောင်ခဲ့ပြီးတဲ့နောက်မှာတော့ ချေဟာ ရိုးရိုး တပ်သား တယောက် ဟုတ်တော့ဘဲ အဲဒီတိုက်ပွဲမှာ အထူးချွန်ဆုံး တပ်သား ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက သူ့ရဲ့ပထမဆုံး လုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ထူးချွန်တဲ့ ဝှန်စားမှုဟာ စစ်ရေးလှုပ်ရှားမှု တလျှောက်လုံးမှာ ပြောစမှတ် ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကျုပ်တို့တပ်ဟာ တစတစ ကြီးထွားလာခဲ့ပြီး အဲဒီအချိန်ထဲမှာ အင်မတန်အရေးပါတဲ့ တိုက်ပွဲတခုကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတယ်။

အခြေအနေက အကြပ်အတည်းဖြစ်နေတယ်။ ကျုပ်တို့ ရထားတဲ့ သတင်းတွေကလဲ တော်တော်များများဟာ သတင်းမှားတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ ပင်လယ်ကမ်းစပ်မှာ လက်နက်အပြည့်အစုံတပ်ဆင်ထားတဲ့ အင်အားကောင်းတဲ့ စခန်းတခုကို နှေခင်းဘက် ဒါမှမဟုတ် အရှက်တက်မှာ ဝင်စီးဖို့ စီစဉ်ထားကြတယ်။ ရန်သူတပ်တွေကလဲ ကျုပ်တို့ရဲ့နောက်ပိုင်း သိပ်မလှမ်း ထမ်းမှာရှိနေတယ်။ အဲဒီလို သေရေး ရှင်ရေးဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေမှာ ကျုပ်တို့ ရဲဘော်တွေကို မီးကုန်ယမ်းကုန် အစွမ်းကုန် ကြီးစားတိုက်ကြဖို့ အားပေးရတယ်။ အဲဒီတိုက်ပွဲမှာ ရဲဘော် ဝျူအန်အဲလ်မေဒါဟာ အင်မတန် ခက်ခဲတဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းကောင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ရဲ့ စစ်ကြောင်းတကြောင်းဟာ လုံးဝအင်အားမရှိဘဲဖြစ်နေခဲ့တယ်။ စစ်ကြောင်းတကြောင်း ကလဲတိုက်မယ် ခိုက်မယ် အင်အားမကျန်တော့ဘဲဖြစ်နေပြီးကျုပ်တို့ရဲ့စစ်ဆင်ရေးဟာ အန္တရာယ်ဖြစ်မယ့် အခြေအနေမျိုး ရောက်နေခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာဘဲကျုပ်တို့ရဲ့ ဆရာဝန်အဖြစ်ထမ်းရွက်နေဆဲဖြစ်တဲ့ချေဟာရဲဘော်နဲ့စယောက်၊ သုံးယောက်လောက် သူနဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ဘို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီအထဲမှာ တယောက်က စက်ဆာနတ်ပါတယ်။ စက်ကန်ပိုင်းအတွင်းမှာဘဲ သူနဲ့ရဲဘော်တွေဟာ အဲဒီဘက်ကနေ တဟုန်ထိုးတက်သွားပြီး ဒရုကြမ်း ဝင်ယိုက်ခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီတုန်းကဆိုရင် သူဟာအင်မတန်ထူးချွန်တဲ့ တိုက်ပွဲဆရာသမားတယောက်ဖြစ်ရုံသာမက အင်မတန် ထူးချွန်တဲ့ဆရာဝန်တယောက်လဲဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒဏ်ရာရတဲ့ရဲဘော်တွေကို ဆေးဝါး

ကုသပေးပြီး တချိန်ထဲမှာ ဒဏ်ရာရတဲ့ ရန်သူစစ်သားတွေကိုတော့ ဂရုတစိုက်နဲ့ ဆေးကုပေးခဲ့တယ်။ လက်နက်တွေအားလုံး ပါသွားပြီး အဲဒီစခန်းကို စွန့်လွှတ်ဖို့လိုအပ်လာတဲ့အချိန်၊ ခွဲဖြင့်ထားတဲ့ ရန်သူတပ်တွေရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုတွေကြားထဲက ထိုးဖောက်ကျော်လွှားပြီး နောက်ကြောင်းကို ခရီးရှည်ချီတက်ရမယ်။ အချိန်မှာ ဒဏ်ရာရထားတဲ့ ရဲဘော်တွေနဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ တယောက်ယောက်က တာဝန်ယူပြီး နေခဲ့တိုက်လိုတာတယ်။ ဒီအခါမျိုးမှာ ချေဟာ ဒဏ်ရာရတဲ့ ရဲဘော်တွေနဲ့ အတူနေခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ရဲဘော်မဖြစ်စလောက် နဲ့နဲပါးပဲ ငါတလေးရဲ့ အကူအညီနဲ့ သူဟာ ဒဏ်ရာရနေတဲ့ ရဲဘော်တွေကို ဂရုစိုက်ကုသခဲ့တယ်။ သူတို့အသက်ကို ကယ်ခဲ့တယ်။ နောက်တော့ သူဟာ ကျုပ်တို့တပ်ဖွဲ့ရှိရာထိ လိုက်လာခဲ့ပြီး ပြန်ပေါင်းခဲ့တယ်။

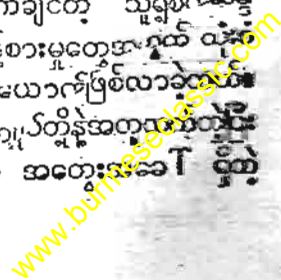
အဲဒီအချိန်ကစပြီး သူဟာ အဖက်ဖက်ကအရည်အချင်းပြည့်ဝပြီးရဲရင့်တဲ့ ခေါင်းဆောင်တယောက် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ခက်ခဲတဲ့ ခဲခဲတာဝန်ထမ်းဆောင်ဖို့ လိုအပ်လာတဲ့အချိန်မှာ ဒီတာဝန်ကို ပေးအပ်တဲ့အထိ စောင့်မနေဘဲ ချက်ချင်းထပြန် ဆောင်ရွက် တတ်တဲ့လူစားမျိုးဖြစ်လာတယ်။

ဒါတွေဟာ ဟူဗားရီးတိုက်ပွဲတုန်းက ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေပဲ။ ဒါပေမယ့် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အစည်းအထဲက ကျုပ်တို့တတွေဟာ သစ္စာဖောက်မှုတခုကို ခံလိုက်ရပြီးတဲ့ နောက် လေယာဉ်ပျံတွေနဲ့ ကျုပ်တို့တပ်ဖွဲ့ကလေးကို အလစ်မှာ ပိုင်းပြီး ဗုံးကြဲခံရလို့ အကြီးအကျယ်ဆုတ်ရတဲ့ ပထမပိုင်း ကာ

လတုန်းတလဲ သူဟာ ဒီအတိုင်းဘဲ စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ဆောင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျုပ်တို့ဟာ အဘော်ကလေး လာခဲ့ကြပြီးမှ လယ်သမားရဲဘော်အချို့ ဆီမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ရိုင်ဖယ်သေနတ်တွေကို သွားပြီးသတ်ရကြတယ်။ အဲဒီလယ်သမားရဲဘော်တချို့ဟာ ကျုပ်တို့နဲ့အတူ ပထမဆုံးတိုက်ပွဲတုန်းက ပါခဲ့ကြပြီး သူတို့ရဲ့ မိသားစုတွေရှိတဲ့ဆီကို အလည်သွားဖို့ ခွင့်ကောင်းခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကျုပ်တို့ရဲ့ အဖက်ဖက်ကလိုခနသေးတဲ့ တပ်မတော်ဟာ စဉ်းကမ်းကလဲ ပြောပလောက်အောင် မရှိသေးဘဲ ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ဘဲ ကျုပ်တို့ဟာ သေနတ်တွေအားလုံး ဆုံးပြီဆိုတာ ချက်ချင်းဘဲ စဉ်းစားမိကြတယ်။

အဲဒီအဖြစ်မျိုး နောက်တခါ ထပ်မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတာ ကျုပ်ကောင်းကောင်းမှတ်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ဗုံးကြဲခံနေရတုန်းမှာဘဲ ချေဟာ သူ့ကိုမခိုင်းရဘဲနဲ့ စွန့်စွန့်စားစား တာဝန်ယူခဲ့တယ်။ ဒီလိုဖြစ်ပြီး သူဟာ အဲဒီသေနတ်တွေကို ပြန်ရအောင် အမြန်ဆုံး သွားယူခဲ့တယ်။

ဒါဟာ သူ့ရဲ့ထူးချွန်တဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေထဲက တခုဘဲ ဖြစ်တယ်။ ဘေးအန္တရာယ်အများဆုံးရှိတဲ့ တာဝန်မှန်သမျှကို အခြားတမ်း သူ့သဘောအလျောက် ထမ်းရွက်ချင်တဲ့ သူ့ရဲ့စိတ်ကလေး ပြင်းပြမှုဘဲဖြစ်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ဘဲ သူ့ရဲ့စွန့်စားမှုတွေအတွက် ဝန်ခံအတိုင်း သူဟာ ချီးကျူးစရာ ရဲဘော်တယောက်ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဒီတိုင်းပြည်မှာ မွေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘဲ ကျုပ်တို့နဲ့အတူထပ်တူတိုက်ပွဲဝင်နေတဲ့ ရဲဘော်၊ လေးနက်တဲ့ အတွေးအခေါ် ရှိသူ

ရဲဘော်၊ တောင်အမေရိကတိုက်နဲ့ အခြားနေရာတွေမှာပါ ဆက်လက်တိုက်ခိုက်သွားတဲ့ စိတ်ထဲမှာ အမြဲတမ်း တွေးစောကြည့်နေခဲ့တဲ့ရဲဘော်၊ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် အများအကျိုးအတွက် အခဲမတန်ဆောင်ရွက်ချင်တဲ့ရဲဘော်၊ ကိုယ်ကျိုးမှန်သမျှ လုံးဝစွန့်လွှတ်ထားခဲ့တဲ့ရဲဘော်၊ အခက်အခဲဆုံး တာဝန်တွေကို ထမ်းရွက်တဲ့ အမြဲတမ်း-ဆန္ဒပြင်းပြခဲ့တဲ့ရဲဘော်၊ သူ့အသက်ကို ထာဝစဉ် စွန့်လွှတ်ခဲ့ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့ ရဲဘော်၊ ဒီရဲဘော်အတွက် ကျုပ်တို့ဟာ ဆယ်စုထမ်းပိုးတိုးပြီး ချီးကျူးခဲ့ရတယ်။

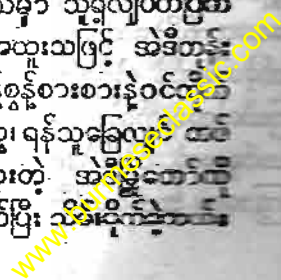
ဒါဟာ ဗိုလ်မှူးရာထူးကို သူ့ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရခဲ့တယ်၊ အီးယားရား တောင်တန်းဒေသမှာ ဖွဲ့စည်းခဲ့တဲ့ ဒုတိယစစ်ကြောင်းခေါင်းဆောင်အဖြစ် သူ့ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရောက်လာခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ အချက်တွေဟာ ဒီလိုနဲ့ဘဲ၊ သူ့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေဟာ တဖြည်းဖြည်းတက်လာခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ဘဲ သူဟာ စစ်ပွဲကာလတလျှောက်မှာ အမြင့်ဆုံးနေရာကိုရောက်လာပြီး ထူးချွန်တဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးသမားတယောက်အဖြစ် တစတစထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့တယ်။

ချေဟာ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ စစ်သားတယောက် ဖြစ်တယ်။ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ ခေါင်းဆောင်တယောက်လဲဖြစ်တယ်။ ချေဟာ သူမတူအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့လူ၊ သူမတူအောင် ထက်မြက်ပြင်းသန်တဲ့လူတယောက်ဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့ ပြောက်ကျားတယောက်အနေနဲ့ ကြည့်မယ်ဆိုရင်လဲ သူဟာ အာချီလီလီ

၁။ ရှေးဟောင်းခေါ်မပုံပြင်မှအလွန်တရာ အစွမ်းသတ္တိကြီးမားသည့် သူရဲကောင်း တဦး၏ အမည်ဖြစ်သည်။

ကြီးမားတဲ့သတ္တိမျိုးရှိတဲ့လူဖြစ်တယ်။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့အလွန်အလွန် ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ အရည်အချင်းဖြစ်တယ်။ ဘေးအန္တရာယ်မှန်သမျှကို လုံးဝမမှုတ် အရည်အချင်းဖြစ်တယ်။

သူကုသဆုံးခဲ့တာကိုအကြောင်းပြုပြီး တချို့ တောက်ချက်တွေကို ချနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ရန်သူက ယုံကြည်နေတယ်။ ချေတစစ်ဆင်ရေးမှစ ပါရဂူတယောက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ပြောက်ကျားတိုက်ပဲ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရုပ်လုံးဖော်ခဲ့တဲ့လူဖြစ်တယ်။ ဒါကို သူဟာ အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် ဖော်ထုတ် ပြသခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး အထူးသဖြင့်-သူမတူအောင် လုပ်ဆောင်ချက်နှစ်ခုကိုပြခဲ့တယ်။ တခုတော့ တပ်ဖွဲ့တဖွဲ့ကို သူကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး နယ်မြေတခုကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့တုန်းကဖြစ်တယ်။ ဒီတပ်ဖွဲ့ဟာ အဲဒီတုန်းက သူတခါမှ အတွေ့အကြုံမရှိတဲ့ မြေပြန့်ဒေသမှာ ရန်သူတပ်သားတွေ ထောင်ပေါင်းများစွာနဲ့ နောက်ကလိုက်တိုက်ခံနေရတဲ့ တပ်ဖွဲ့ဖြစ်တယ်။ အဲဒီကြားထဲက သူဟာ ရဲဘော် ကာမိလိန့်အတူ တာဝန်ယူတိုက်ခိုက်ပြီး စစ်ရေးအရ သူမတူအောင် စွမ်းဆောင်မှုကိုပြခဲ့တယ်။ နောက်တခါကတော့ လပ်စီဗီလပ်စ်ပြည်နယ်မှာ သူ့ရဲ့လျှပ်တပ်ကြီးကိုကွပ်ကွာဖျက်ဆီးဖို့ ဒါမျိုးကိုပြခဲ့တယ်။ အထူးသဖြင့် အဲဒီတုန်းက စင်တာကလဲရားမြို့တော်ကိုရဲရဲရင့်ရင့်စွန့်စွန့်စားစားနဲ့ဝင်တိုက်ခဲ့ကြတယ်။ တင်ကားတွေ၊ အမြောက်တွေ၊ ရန်သူခြေလှမ်းအစိတ်သားတွေ ထောင်နဲ့ချီပြီး ကာကွယ်သားတဲ့ အဲဒီတော်တော်အင်အား ၃၀၀ ရှိတဲ့ တပ်ဖွဲ့တဖွဲ့နဲ့ ဝင်တိုက်ပြီး သိမ်းပိုက်ခဲ့တယ်။

သူ့ရဲကောင်းပီသတဲ့ အဲဒီတိုက်ပွဲနဲ့ပွဲဟာ သူ့ကိုတော်လှန်တဲ့ စစ်ပွဲရဲ့ တိုက်ရေးခိုက်ရေး ကျွမ်းကျင်မှုမှာ ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ ခေါင်းဆောင်တယောက်၊ ဆရာတယောက်နဲ့ ရုပ်လုံးဖော်သူ တယောက်အဖြစ် အထင်အရှားပြလိုက်တယ်။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ရဲကောင်းပီပီသသနဲ့ဂုဏ်ထောင်ပြောင်စွာ သူ့ကျဆုံးခဲ့ရပြီးတဲ့နောက် တချို့က သူ့ရဲခံယူချက်တွေနဲ့ သူ့ရဲပြောက်ကျား သဘောတရား တွေရဲ့ အမွန်တရားနဲ့ တန်ဖိုးကို အသိအမှတ် မပြုဖို့ ကြိုးစားလာကြတယ်။

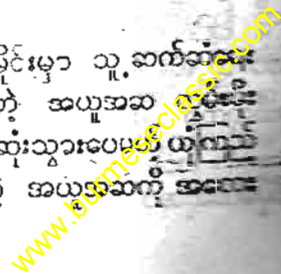
ဆရာဆိုတာ ကျဆုံးချင်ကျဆုံးလိမ့်မယ်။ အထူးသဖြင့် တော်လှန်ရေး ကြိုးပမ်းမှုကို အန္တရာယ်များလှတဲ့ အတတ်ပညာမှာ ဆရာလုပ်သူဟာ ကျဆုံးချင်ကျဆုံးလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့်သူ့အသက်ကို စွန့်လွှတ်ဖို့အထိ ရည်စူးထားတဲ့ အတတ်ပညာကတော့ ဘယ်တော့မှ မကျဆုံးဘူး။ သူ့ရဲအသိဉာဏ်ကို ပူဇော်ထားတဲ့ အတတ်ပညာကတော့ ဘယ်တော့မှ မသေနိုင်ဘူး။

ဒီဆရာဟာ တိုက်ပွဲမှာ ကျဆုံးခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ဟာ ဘယ်လောက် ဆန်းကြယ်သလဲ။ ပိုပြီး ဆန်းကြယ်တာကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ တော်လှန်ရေးကြိုးပမ်းမှုကာလတုန်းက အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် သူ့အသက်ကိုအရဲစွန့်ပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါရက်နဲ့ အဲဒီတုန်းက သူ့မကျဆုံးခဲ့တာဟာ ပိုပြီး ဆန်းကြယ်တဲ့အချက်ဘဲ။ အဲဒီတုန်းကဆိုရင် သာမန် အသေးအဖွဲ့ထောင်ရှားတဲ့ တိုက်ပွဲတွေမှာ သူ့အသက်ကို မဆုံးရှုံးရအောင် မကြာခဏ သတိပေးပြီး ထိန်းသိမ်းခဲ့ရတယ်။

အခုတော့ သူတိုက်ခိုက်ဆင်နွှဲတဲ့ တိုက်ပွဲတွေ အမြောက်အမြားထဲတတ် တိုက်ပွဲတစ်ခုမှာ သူ့ဟာ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီ။ နေ့စဉ်အထိ အခြေအနေ ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ဆင်နွှဲသပ် အကဲဖြတ်ဖို့အတွက် ကျုပ်တို့မှာ လုံလောက်တဲ့သက် အထောက်အထား မရသေးဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ သူ့ဟာ ဘယ်ထိထိအောင် ထူးထူးချွန်ချွန် ထက်ထက်မြက်မြက် တိုက်တယ်ဆိုတာ မှန်းဆလို့မရနိုင်သေးဘဲဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမယ့် နေ့စဉ် ထပ်ပြောရမယ်ဆိုရင် ပြောက်ကျားတယောက်အနေနဲ့ သူ့အာချီလီလီ ကြီးမားတဲ့သတ္တိမျိုးရှိပြီး ဒီသတ္တိမျိုးရှိတဲ့ နေ့စဉ် သူ့မတူအောင် ရဲရဲရင်ရင်နဲ့ ဘေးအန္တရာယ်မှန်သမျှ မကာမထားဘဲ စွန့်စားခဲ့တယ်ဆိုတာ ထင်ရှားနေတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကျုပ်တို့ဟာ သူ့နဲ့သဘောမတူနိုင်တဲ့ အချက်ချက် တွေလားရတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ သူ့ဘဝ၊ အတွေ့အကြုံ၊ သူ့ရဲရင့်ကျက်ခိုင်မာတဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုစွမ်းရည်၊ သူ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့တကွ သူ့ဘဝတလျှောက်လုံးမှာ ထူးချွန်ခြင်းမြောက်မှုတွေ အားလုံးဟာ သူ့ကိုယ်သူ တန်ဖိုးဖြတ်ထားထက် ပိုပြီး တန်ဖိုးရှိတယ်။ ဘာနဲ့မှ နှိုင်းယှဉ်လို့မရအောင် နိမ့်ချိရှိတယ်ဆိုတဲ့အချက်ဘဲ။

သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ လူဆိုတာ သမိုင်းမှာ သူ့ဆက်ဆံရေးမှာ သူ့ ဇာနည်နဲ့သူ့ ရှိနေကြတယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆ ကိုယ်စားဆောင် လွှမ်းမိုးနေလိမ့်မယ်။ လူတွေကျဆုံးသွားပေမယ့် ယဉ်ကျေးမှုကတော့ ကျဆုံးမသွားနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အယူအဆကို အသေ

အနက် ခံယူထားတောင်း ထားလိမ့်မယ်။ ခေါင်းဆောင်တွေ ကျဆုံးသွားပေမဲ့ သမိုင်းရဲ့အင်းအားကြီးမားတဲ့ချိတ်ကပ်မှုကို ဘယ် သူမှ တားလဲမတားနိုင်ဘူး။ တားလို့လဲ မရဘူးဆိုတဲ့ အယူအဆ ရှိကောင်းရှိပေလိမ့်မယ်။

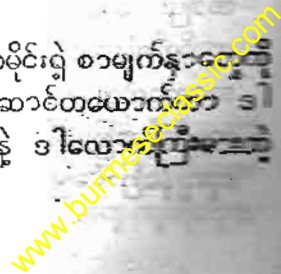
ဒါဟာမှန်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘာမှသံသယဖြစ်စရာ မလိုပါဘူး။ ဒါဟာသူ့ရဲ့ လူသားတွေအပေါ်မှာ ယုံကြည်မှု အယူအဆတွေအပေါ်မှာ ယုံကြည်မှုနဲ့ စံနမူနာလုပ်ဆောင်ချက် တွေအပေါ်မှာ ယုံကြည်မှုကိုပြတာပါ။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် လူနဲ့ခဲတဲ့ရက်ပိုင်းလောက်က ကျုပ်ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျုပ်တို့ဟာ သူ့ကိုအောင်ပွဲတွေ အကောင်အထည် ဖော်ပေးတဲ့လူအဖြစ် လိုက်လျှောက်လှည့်ပြင်ချင်ကြတယ်။ သူ့ရဲ့ခေါင်းဆောင်မှုအောက် မှာ အောင်ပွဲတွေပေါ်ပေါက်လာတာကို မြင်ချင်ကြတယ်။ ဘာ ဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ့လိုအတွေ့အကြုံကြယ်ဝတဲ့လူ၊ သူ့လိုအချည် အချင်းပြည့်စုံတဲ့လူ၊ သူ့လိုထူးခြားတဲ့ စွမ်းဆောင်မှုရှိတဲ့ လူ မျိုးဟာ သာမန်လူစားမျိုးမဟုတ်တဲ့အတွက်ဘဲ ဖြစ်တယ်။

သူ့ရဲ့စံနမူနာဟာ ဘယ်လောက်တန်ဖိုးကြီးမားတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီးနားလည်တယ်။ လူအမြောက် အ မြားဟာ သူ့လိုစံနမူနာမျိုးကို ကြိုးစားပြီးလိုက်နာကျင့်သုံးကြ လိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်လက်လှမ်း မီလို့လူ မျိုးကောကား မြင်း မှု့ခါ အသန့်လုံးကြားထဲက ပေါက်ဖွား လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ခြွင်းချက်မရှိ ယုံကြည်တယ်။

အဖက်ဖက်က စွယ်စုံရပြီး သူ့လိုထူးချွန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို တွေ့ဘိဆိုတာမလွယ်ပါဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်အနေနဲ့ သူ့လို ကြည်ညိုလေးစားမှုတွေ အလိုအလျောက် ပေါ်ပေါက် ရရှိဘိ ဆိုတာ မလွယ်လှပါဘူး။ သူ့လိုလူမျိုးဟာ ဘက်ပြိုင်နိုင်ယဉ်ဘိ ခဲယဉ်းတဲ့ လူစားမျိုးဆိုတာ ကျုပ်ပြောချင်တတ်။ သူ့ထက် ထူးချွန်သာလွန်တဲ့ အချည်အချင်းမျိုး ရှိဘိဆိုတာ ခဲယဉ်းတယ် ဆိုတာကိုလဲ ကျုပ်ပြောရတယ်။

ချေနဲ့ပတ်သက်လာရင်ကျုပ်တို့ဟာသူ့ကိုတိုက်ခိုက်ရေးသမား တယောက်အနေနဲ့သာမဟုတ်ဘဲ ကြီးမားတဲ့အစွမ်းလွှဲတွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လူတယောက်အနေနဲ့လဲ ချီးကျူးပါတယ်။ သူ လုပ်ခဲ့တာတွေ၊ သူလုပ်နေတာတွေ၊ အုပ်စိုးတဲ့ လူတန်းစားကို လူနည်းစု လက်တဆုပ်စာလေးနဲ့ ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ သူ့ တတယ့်ထင်ရှား ကျော်ကြားတဲ့စွမ်းဆောင်ချက်တွေ၊ အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံတွေစာ လူနည်းစုအစိုးရတွေရဲ့ ထောက်ခံအားပေးမှုကို ယူပြီး ယန်းကီးနယ်ချဲ့သမားက လွတ်လိုက်တဲ့ ယန်းကီး အကြ ပေးအရာရှိတွေရဲ့ သင်ကြားပြသမှုကို ခံယူခဲ့ကြတဲ့ အုပ်စိုးသူ လူတန်းစားကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တာတွေ။ ဒါတွေအားလုံး ဟာ သူ့မတူအောင် ပြောင်မြောက်ခဲ့တဲ့သတ္တိကို ပြခဲ့တဲ့အချက် တွေဖြစ်တယ်။

တတယ်လို့သာ ကျုပ်တို့ဟာ သမိုင်းရဲ့ စာမျက်နှာတွေကို လှန်ပြီးရှာကြည့်မယ်ဆိုရင် ခေါင်းဆောင်တယောက်သာ ဒါ လောက် လူအင်အားမဖြစ်စလောက်နဲ့ ဒါလောက်

လုပ်ငန်းတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်မျိုးဟာ ဘယ်မှာ ရှာမတွေ့အောင် ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ခေါင်းဆောင် တယောက်ဟာ ဒါလောက်လူအင်အားနဲ့နဲ့ ဒါလောက်ကြီးမားတဲ့ အင်အားကြီးကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ဘို့ ထွက်လာခဲ့တဲ့ အဖြစ်မျိုးဟာ ဘယ်မှာမှ ရှာမတွေ့အောင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သူ့ကိုယ်သူ ဒါလောက် ယုံကြည်ချက်ကြီးမားတဲ့အထောက်အထားပြည်သူလူထုအပေါ် မှာ ဒါလောက် ယုံကြည်ချက်ကြီးမားတဲ့ အထောက်အထား တိုက်ရေးခိုက်ခရားမှာ လူသားတွေရဲ့ စွမ်းအားကို ဒါလောက် ယုံကြည်ချက်ကြီးမားတဲ့ အထောက်အထားမျိုးဟာ သမိုင်းစာမျက်နှာတွေမှာ တွေ့ကောင်း တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့လိုအဖြစ်မျိုးကိုတော့ ဘယ်တော့မှ တွေ့ကြမယ်မဟုတ်ဘူး။

အခုတော့သူကျဆုံးခဲ့ပြီ။

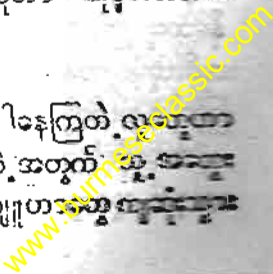
ရန်သူက သူတို့ဟာ သူ့ရဲ့အတွေးအခေါ်တွေ၊ သူ့ရဲ့ပြောကြားအယူအဆတွေ၊ တော်လှန်တဲ့လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲအခါမှာ သူ့ရဲ့ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်တွေ ကျဆုံးသွားပြီလို့ ယုံကြည်နေတယ်။ တကယ်တော့ သူတို့ဟာ ကံအားလျော်မှာ သူ့ကိုယ်ခန္ဓာကိုအောင်မြင်စွာသတ်သင်ပစ်နိုင်ရုံဘဲရှိတယ်။ ဒီစစ်ပွဲအတွင်း နိုင်စရာရှိတယ်ဆိုတဲ့အဖြစ်မျိုးကို ရန်သူဟာ မတော်တဆအသံပြိုး အောင်မြင်မှုရလိုက်ရုံဘဲရှိတယ်။ အခုလို မတော်တဆကုသိုလ်ကံထောက်မပြိုး တဖက်တလမ်းက တပန်းသာသွားတဲ့ အထောက်အပံ့ဟာ ဘယ်လောက်အထိ ကြာကြာခံလေ့ဆိုတာ ကျွန်ုပ်တို့မပြောနိုင်ဘူး။ စောစောကပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း သူ့ထူးချွန်ပြောင်မြောက်တဲ့ ထက်မြက်မှုနဲ့ အန္တရာယ်ကို လုံးဝဝရ

မထားတဲ့စိတ်ဓာတ်မျိုးနဲ့ ထူးခြားတဲ့လက္ခဏာတွေ ဆောင်နေတဲ့ ဒီလိုတိုက်ပွဲမျိုးမှာ ဒါမျိုးဟာ ဘယ်လောက် ကြာကြာခံလေ့ဆိုတာမပြောနိုင်ဘူး။

ကျုပ်တို့ရဲ့လွတ်လပ်ရေးစစ်ပွဲကြီးတုန်းကလဲ ဒီအဖြစ်မျိုး ဖြစ်ခဲ့ဘူးတယ်။ ဒေါ်စိရီယို စိတ်တိုက်ပွဲမှာ သူတို့ဟာ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ စတင်လို့ သတ်သင်ပစ်ခဲ့ကြတယ်။ ပန်တာတရာဗာတိုက်ပွဲမှာ တိုက်ပွဲတရာ အောင်ပွဲတရာရခဲ့တဲ့ အန်တိုနီယိုမာဗယ်ကို သူတို့သတ်ပစ်ခဲ့ကြတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးစစ်ပွဲကြီးအတွင်း ခေါင်းဆောင်တွေ၊ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို မရေမတွက်နိုင်အောင် အလားတူတိုက်ပွဲတွေမှာ သတ်ပစ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါတွေဟာ ကျူးဘားအမျိုးသားတွေရဲ့ အရေးတော်ပုံကြီးကို ကျဆုံးအောင်မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။

ကျုပ်တို့ မနေ့တနေ့က ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်း ချေ-ကျဆုံးခဲ့ရတာဟာ တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှုအတွက် အကြီးအကျယ် ထိုးနှက်ခံလိုက်ရတာပါ။ သူ့ကျဆုံးခဲ့တာဟာ အတွေ့အကြုံအကြယ်ဝဆုံးနဲ့ အရည်အချင်းအထက်မြက်ဆုံး ခေါင်းဆောင်တယောက်ကို လက်လွှတ်လိုက်ရတာဘဲဆိုတာ ယုံမှားသံသယ မရှိစရာမလိုပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ဒါကိုအောင်ပွဲခံပြီးကြားဝါနေကြတဲ့ လူတွေအများကြီးများနေတယ်။ သူ ကျဆုံးခဲ့တဲ့ အတွက် အံ့အားအခေါ်တွေ ကျဆုံးသွားပြီ။ သူ့ရဲ့နည်းဗျူဟာအားလုံး

လင်းယုန်မောင်မောင်

ပြီ။ သူ့ပြောကံကျားခံယူချက်တွေ ကျဆုံးသွားပြီ။ သူ့ရဲ့သဘောတရားတွေ ကျဆုံးသွားပြီလို့ ထင်နေကြရင် အဲဒီလူတွေဟာ အမှားကြီးမှားနေကြပြီ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လူမှန်သမျှ သေရမယ်အထဲမှာပါနေတဲ့ လူတယောက်အနေနဲ့ ကျည်ဆန်တွေကို မကြာခဏရင်ဆိုင်နေရတဲ့ လူတယောက်အနေနဲ့ စစ်သားတယောက်အနေနဲ့ ခေါင်းဆောင်တယောက်အနေနဲ့ ကျဆုံးခဲ့ရတဲ့ လူတယောက်ဟာ သူ့ကို မတော်တဆ ကုသိုလ်ကံထောက်မပြုံး သတ်ပစ်နိုင်ခဲ့ကြတဲ့ လူတွေထက် အဆပေါင်းထောင်နဲ့ချီပြီး စွမ်းအားကြီးမားနေတဲ့ အတွက်ဘဲဖြစ်တယ်။

အဲဒီတော့ ဘာလဲဖြစ်ဖြစ် တော်လှန်ရေးသမားတွေအတွက် အခွင့်အလမ်းကြီးမားတဲ့ အဟန့်အတားကို ဘယ်လိုရှောင်ဆိုင်ကြမလဲ။ ဒီလိုဆုံးရှုံးမှုကြီးကို ကျုပ်ဟိုဘယ်လိုရှောင်ဆိုင်ကြမလဲ။ တကယ်လို့ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ချေဟာ သူ့ရဲ့သဘောထားကို ပြောရမယ်ဆိုရင် သူ့ သဘောထားဟာ ဘယ်လိုနေမလဲ။ သူ့ဟာ သူ့ရဲ့ သဘောထားကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ အာဖရိကနဲ့ လက်တင်အမေရိက ပြည်သူများရဲ့ သွေးစည်းရေး အဖွဲ့ကြီးကို ပေးပို့ခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့သဝဏ်လွှာထဲမှာ သူ့ရဲ့သဘောထားကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကြီး ဖော်ပြခဲ့တယ်။ တကယ်လို့ သူ့ဟာ တနေရာမှာ မမြော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက်သေဆုံးသွားခဲ့ရင် သူ့ရဲ့စစ်ခေါ်သံကြားနိုင်သမျှ ကြားရအောင် ကြွေးကြော်ပြီး သူ့ ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကို လှမ်းယူမဲ့လူတယောက်ရဲ့ လက်ထဲကိုထည့်ရင်းနဲ့ သေမင်းကို ကြိုဆိုပဲ မယ်လို့ဖော်ပြခဲ့တယ်။

အခုဆိုရင် သူ့ရဲ့စစ်ခေါ်သံကို တဦးတယောက်ထဲသာမဟုတ်တော့ဘဲ လူတွေသန်းပေါင်း မေ့မြောက်အမြားက နားစွင့်နေကြ

သူ့သေနတ်ကိုလဲ လူတယောက်ရဲ့ လက်တဖက်ထဲကတင် ဆုတ်ဘဲ လူတွေသန်းပေါင်းများစွာရဲ့ လက်တွေက လှမ်းယူနေကြပြီ။

ခေါင်းဆောင် သစ်တွေဟာ ပေါ်ထွက် လာပါလိမ့်မယ်။ သူတွေကိုစွင့်ပြီး လက်တွေကိုဆန့်တန်းနေကြတဲ့လူတွေအဖို့ ပြည်သူတွေထဲကထွက်ပေါ်လာမဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေ လိုလာပါပြီ။ သော်လှန်ရေးအားလုံးမှာ ခေါင်းဆောင်တွေဟာ ဒီလိုဘဲ ပြည်သူတွေထဲက ပေါ်ထွက်လာကြတာဘဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီလူတွေဟာ ချေလို သူမတူအောင် အတွေ့အကြုံကြွယ်ဝပြီး ကြီးမားပြီး အရည်အချင်းမျိုးနဲ့ ခေါင်းဆောင်တယောက်ကိုတော့ ချက်ချင်းမရနိုင်ကြပါဘူး။ ဒီခေါင်းဆောင်တွေကို တိုက်ပွဲအဆင့်ဆင့်မှာ ပုံလောင်းပေးကြလိမ့်ဦးမယ်။ ဒီခေါင်းဆောင် တွေဟာ သန်းပေါင်းများစွာနားစွင့်နေကြတဲ့ ပြည်သူတွေထဲကပေါ်ထွက်လာပါလိမ့်မယ်။ အနေနဲ့အပြန် လက်နက်တွေကိုကိုင်စွဲဘို့လက်တွေဆန့်တန်းလာကြမယ်။ လူတွေထဲက ပေါ်ထွက်လာပါလိမ့်မယ်။ သူ့ကျဆုံးသွားတဲ့အတွက်လက်တွေ ဆင်နွဲနေတဲ့ တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲတွေမှာရုတ်တရက်ချက်ချင်း ဂယက်ရိုက်သွားဘို့လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်တို့မယူဆပါဘူး။ သူ့ကျဆုံးသွားတဲ့အတွက် လက်တွေဆင်နွဲနေတဲ့တိုက်ပွဲရဲ့ တိုးတက်ကြီးထွားမှုကို ဂယက်ရိုက်သွားဘို့လိမ့်မယ်မထင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ချေဟာ လက်ထဲပြန်ပြီးကိုင်စွဲတုန်းက ရုတ်တရက်ချက်ချင်း အောင်ပွဲရလိမ့်မယ်လို့ မထူဆခဲ့ပါဘူး။ လူနည်းစုအုပ်စိုးသူများနဲ့ နယ်ချဲ့စနစ်အင်အားစုများကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရာမှ ပြန်ပြန်ဆန်ဆန်

အောင်ပွဲခံရလိမ့်မယ်လို့ မယူဆမိခဲ့ပါဘူး။ အတွေ့အကြုံရင်ကတည်းက ကြယ်ဝနေတဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးသမား တယောက်အနေနဲ့ သူဟာ ငါးနှစ်၊ ဆယ်နှစ်၊ ဆယ်ငါးနှစ် ဒါမှမဟုတ် လိုအပ်ရင် အနှစ် နှစ်ဆယ်ထိ ရေရှည်တိုက်ခိုက်သွားတို့ အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထား တဲ့လူတယောက်ဖြစ်တယ်။ သူဟာ ငါးနှစ်၊ ဆယ်နှစ်၊ ဆယ်ငါး နှစ်၊ အနှစ် နှစ်ဆယ် ဒါမှမဟုတ် လိုအပ်ရင် သူ့ဘဝတလျှောက် လုံး တိုက်ခိုက်သွားတို့ အဆင်သင့်ရှိနေတဲ့လူတယောက်ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် သူ့ကျဆုံးခဲ့ရတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် ဒါမှ မဟုတ်သလောက် မှုနာပြခဲ့တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် တစိုက်မှာတော့ အခိုက်အတန့်အား ဖြင့် အကြီးအကျယ်ဂယက်ခွက်ခတ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီစံမှုနာတဲ့စွမ်း အားဟာ ဘယ်ရန်သူမှ ချေမှုန်းလို့မရတဲ့ အင်အားဖြစ်လာ ပါလိမ့်မယ်။

ကံကြမ္မာကိုသာ ကိုးကွယ်အားထားနေကြတဲ့ လူအချို့က တော့ သူဟာ သူ့ရဲ့အတွေ့အကြုံ ကြယ်ဝမှုနဲ့ သူ့ရဲ့ အစွမ်းဆွတ် ကြောင့် ခေါင်းဆောင်တယောက်ဖြစ်လာတယ် ဆိုတဲ့အချက်ကို လက်မခံဘဲ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ရဲ့ ကြိုးစားချက်ဟာ အရာမရောက်ပါဘူး။ ချေဟာ သူမတူအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ စစ်ခေါင်းဆောင်တယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ ဟာ ချေကို သတိရတဲ့အခါ၊ ချေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စဉ်းစားတဲ့ အခါမှာ သူ့ရဲ့ စစ်ရေးအရာ ထူးချွန် ပြောင်မြောက်မှုတွေကိုသာ အခြေခံထားပြီး စဉ်းစားကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုမစဉ်းစား ကြပါဘူး။ စစ်ရေးစစ်ရာဟာ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်သာဖြစ်ပါတယ်။

အဆိုးသတ် ရည်မှန်းချက် မဟုတ်ပါဘူး။ စစ်ရေးစစ်ရာဟာ တော်လှန်ရေးသမားတွေရဲ့ လက်နက်ကရိယာတန်ဆာပလာတခု သာဖြစ်ပါတယ်။ အရေးကြီးတာက တော်လှန်ရေးသာ ဖြစ်ပါ တယ်။ အရေးကြီးတဲ့ အချက်က တော်လှန်ရေးယုံကြည်ချက်၊ တော်လှန်ရေး အတွေးအခေါ်၊ တော်လှန်ရေး ရည်မှန်းချက်၊ တော်လှန်ရေးစိတ်ဓာတ်နဲ့ တော်လှန်ရေး စွမ်းဆောင်ချက်တွေဘဲ ဖြစ်တယ်။

သူ့ရဲ့ စစ်ရေးစွမ်းဆောင်ချက်တွေကို တသီးတခြားထားပြီး အတွေးအခေါ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စိတ်ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ တော်လှန်တဲ့ စွမ်းဆောင်မှုပိုင်းဆိုင်ရာ၊ အသိဉာဏ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ဒီအပိုင်းတွေမှာ သူ့ကျဆုံးမှုဟာ တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှုအတွက် အင်မတန် ကြီးမားတဲ့ ဆုံးရှုံးမှုတရပ်ဖြစ်တယ်လို့ ကျုပ်တို့ ခံယူပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ချေရဲ့ သူ့ဓမ္မာရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ စွမ်းဆောင်ချက်မျိုးဟာ အဖက်ဖက်က စွယ်စုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ သူဟာ ဘယ်သူနဲ့မှမတူအောင် လုပ်ကိုင်လှုပ်ရှားတတ်တဲ့ လူစား မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ ဒါလောက်ပင် မဟုတ်သေး ပါဘူး။ သူဟာ အရာရာကို ထိုးထွင်းသိမြင်တတ်တဲ့လူ၊ ကျွယ် ထွယ်ပြန်ပြန် စဉ်းစားဆင်ခြင်တတ်တဲ့လူ၊ လေးလေးနက်နက် တွေးခေါ်မြော်မြင်တတ်တဲ့ လူစားမျိုးဖြစ်တယ်။ တနည်းပြော ယေဆိုရင် တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုနဲ့ တိုက်ခိုက်လှုပ်ရှားမှုနှစ်ခုလုံး ပေါင်းစပ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမယ့် ချေဟာ လေးနက်တဲ့ အတွေးအခေါ်အား ဓာတ်တွေလုပ်ကိုင်တတ်တဲ့ ထူးခြားချက် နှစ်ရပ်စားရဲ့ သာမန်

ဆိုင်ထဲ လူစားမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ ချေဟာ တော်လှန်ရေးသမား
 တယောက်မှာ ရှိသင့်ရှိအပ်တဲ့စွမ်းဆောင်ချက်တွေ အပြည့်အဝ
 အဖက်ဖက်က စွယ်စုံရတဲ့ တော်လှန်ရေးသမားတယောက် ဖြစ်
 တယ်။ တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်တဲ့ သမားစိန်ပြည့်စုံတဲ့လူဖြစ်တယ်။
 အလွန်အလွန် ကြည်ညိုလေးစား ယုံကြည်အားထားလောက်တဲ့
 လူတယောက်။ အရာရာမှာ သစ္စာရှိတဲ့လူတယောက်။ သဘောထား
 ပြည့်ဝပြီး ညွှာတာတတ်တဲ့ လူတယောက်။ စပါတန်လှေ
 တွေလို နေထိုင်ကျင့်ကြံတတ်တဲ့ လူတယောက်။ အကျင့်စာရိတ္တနဲ့
 ပတ်သက်လာရင် ဘာထခုမှ အစွန်းအထင်းမရှိတဲ့လူတယောက်။
 အဲဒီလို လူစားမျိုး ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်တွေကို
 အကြောင်းပြုပြီး သူ့ဟာ တကယ်စစ်မှန်တဲ့ စံပြတော်လှန်ရေး
 သမားတယောက်အဖြစ် ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာခဲ့တယ်။

လူတွေသေတဲ့အခါမှာ ထုံးစံအတိုင်း သူတို့ရဲ့စွမ်းဆောင်ချက်
 တွေကို ဖော်ထုတ်ပြီး ပြောလေ့ရှိကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ချွေးနဲ့
 ပတ်သက်တဲ့ ကျုပ်တို့ထုတ်ဖော်ပြောသမျှဟာ ပြောရိုးပြောစဉ်
 မဟုတ်ဘဲ ထကယ်မှန်ကန်တဲ့အတိုင်း၊ တကယ် ရှိရင်းစွဲ ပကတိ
 အတိုင်း ပြောကြတာဖြစ်တယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ သူ့ဟာ
 တော်လှန်ရေး စွမ်းဆောင်ချက်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တကယ်စံပြ
 ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အချက်တဲ့။

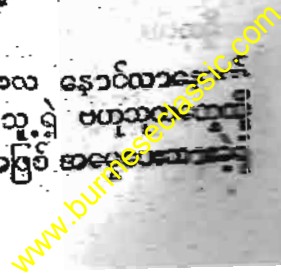
၁။ ခရစ်မဇူပေါ်မီ ၅ ရာစုနှစ်အတွင်းက ထင်ရှားစွာကျကြားခဲ့
 ခြသော စပါတန်သရဲကောင်းများကို ဆိုလိုသည်။

ဒါပေမယ့် သူ့မှာ တခြားအရည်အချင်း တခုရှိသေးတယ်။
 ဒီအရည်အချင်းဟာ အသိဉာဏ်နဲ့ မပတ်သက်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်
 နဲ့လဲ မသက်ဆိုင်ဘူး။ အတွေ့အကြုံကြွယ်ဝမှုကြောင့် ရလာတဲ့
 အရည်အချင်းလဲမဟုတ်ဘူး။ တိုက်ပွဲထဲက ရလာခဲ့တဲ့ အရည်
 အချင်းလဲမဟုတ်ဘူး။ ဒီအရည်အချင်းဟာ နှလုံးသားနဲ့ ပတ်
 သက်တဲ့ အရည်အချင်းဖြစ်တယ်။ သူ့ဟာ သူ့မတူအောင် လူသား
 ဆံတဲ့လူတယောက်၊ သူ့မတူအောင် စိတ်ကောင်း နှလုံးစောစမ်း
 ရှိတဲ့လူတယောက်ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့်လဲ ကျုပ်ပြောခဲ့တယ်။ သူ့ဘဝကို စဉ်းစား
 ကြည့်တဲ့အခါမှာ သူ့ဟာ ဘယ်သူနှင့်မှမတူဘဲ သူတယောက်ထဲ
 မှာ ထူးထူးခြားခြား ထူးထူးချွန်ချွန် ဖြစ်နေတဲ့ လူစားမျိုးဖြစ်
 တယ်လို့ ကျုပ်ပြောခဲ့တယ်။ လက်တွေ့ လုပ်ကိုင်တတ်တဲ့ လူ
 တယောက်အဖြစ်နဲ့သာမဟုတ်ဘဲ အသိဉာဏ်ပြည့်ဝတဲ့ ထူးခြား
 ချက်နဲ့ အဖက်ဖက်က ပြည့်စုံညီညွတ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ဖြစ်
 တယ်။ မွဲတပေါက်စတုန်းတဲ့ တော်လှန်ရေးရဲ့အရည်အသွေးပြည့်ဝ
 တဲ့လူတယောက်ဖြစ်တယ်။ သူ့မတူအောင် ထူးခြားပြီး လူသား
 ပီသတံစိတ်ထားမျိုးရှိတဲ့လူဖြစ်တယ်။ ဒီအချက်တွေနဲ့ တပါတည်း
 သံမဏိစိတ်ဓာတ်၊ ခိုင်ခံ့တဲ့ အကျင့်စာရိတ္တနဲ့ မြဲမြံတဲ့ ဗိုလ့် စာတွေ
 ပေါင်းစပ်ထားတဲ့လူတယောက်ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့်လဲ သူ့ဟာ အနာဂတ်ကာလ နောင်ကာလ
 သားတွေအတွက် သူ့ရဲ့အတွေ့အကြုံ၊ သူ့ရဲ့ ဗဟုသုတတွေကို
 ထူးချွန်ထင်ရှားတဲ့ စစ်သားတယောက်အဖြစ် အရေးပါစွာ

တင်မကဆေးဘူး။ တချိန်ထဲမှာဘဲ သူ့ အသိဉာဏ်၌ အသီးအပွင့်
 တွေကိုပါ မွေးပေးပစ်ခဲ့တယ်။ သူ့ဟာ ကျုပ်တို့ ဘာသာ
 တာမာန်နိုင်နိုင်နင်းနင်းနဲ့ ကျွမ်းကျမ်းကျင်ကျင် ရေးနိုင်ခဲ့တယ်။
 စစ်ပွဲနဲ့ပတ်သက်လို့ ပြန်ပြီးဖွဲ့ဖက်သည့်ချွတ် သူ့ပြောပြချက်
 တွေဟာလဲ မနိုင်သော မယဉ်သာအောင် ကောင်းမွန်တယ်။ သူ့
 အတွေးအခေါ် လေးနက်မှုတို့ အင်မတန် စိတ်ပါဝင်စားစရာ
 ကောင်းတယ်။ ဘယ်အကြောင်းအရာဘဲဖြစ်ဖြစ် တကယ်လေး
 နက်တဲ့သဘော၊ တကယ်ထိရောက်တဲ့ သဘောမျိုးမရှိဘဲ ဘယ်
 တော့မှ မရေးခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ သူ့ရဲ့ ရေးသားချက်ဟာ
 နောင်လာနောက်သားတွေအတွက် တော်လှန်တဲ့ အတွေးအခေါ်
 နဲ့ပတ်သက်လို့ ဂန္ထဝင်မြောက်တဲ့ အထောက်အထားစာတမ်းတွေ
 အဖြစ်နဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ သံသယဖြစ်စရာ
 မလိုဘူး။

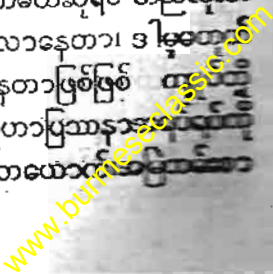

ဒီလိုနဲ့ ခိုင်မာလေးနက်ပြီး ယက်မြက်တဲ့ အသိတရားတွေနဲ့
 အသီးအပွင့်တွေအဖြစ်နဲ့ လူဟာ ကျုပ်တို့ကို အဆုံးအစမရှိတဲ့
 မှတ်သားစရာအချက်တွေကို ထားပစ်ခဲ့တယ်။ မဆုံးနိုင်တဲ့ နောက်
 ကြောင်းဖြစ်ရပ် အတိတ် ဇာတ်လမ်းတွေကို ထားပစ်ခဲ့တယ်။
 သူ့ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်နဲ့ သူ့ရဲ့ကြိုးပမ်းချက်တွေသာ မပါခဲ့ဘူးဆို
 ရင်တော့ ဒီဖြစ်ရပ်တွေဟာ ထာဝစဉ် ပျောက်ကွယ် သွားဘို့
 ရှိတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်အတွက် အမှုထမ်းရွက်တုန်းဟာ ဆိုရင်
 သူဟာ ဘက်တော့မှ မမောနိုင် မပန်းနိုင်တဲ့ အလုပ်သမား

တယောက်အဖြစ်နဲ့ တနေ့မှမနားဘဲ အလုပ်လုပ်ခဲ့တယ်။ သူ
 အပေါ်မှာ ကျရောက်ပေးအပ်ထားတဲ့တာဝန်တွေအလဲ အများ
 ကြီးဖြစ်ခဲ့တယ်။ အမျိုးသားဘက်ကြီး၍ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်နဲ့ရော၊
 အမျိုးသား စီမံကိန်းဘက်အဖွဲ့၌ ဒါရိုက်တာလူကြီးအဖြစ်နဲ့ရော၊
 စက်မှုဌာနဝန်ကြီးအဖြစ်နဲ့ရော၊ စစ်နယ်မြေ တပ်မှူးအဖြစ်နဲ့ရော၊
 စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးနဲ့ ချစ်ကြည်ရေးကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့တွေ၌
 ခေါင်းဆောင်အဖြစ်နဲ့ပါ သူဟာ တာဝန်တွေအများကြီး ထမ်း
 ရွက်ခဲ့တယ်။

အဖက်ဖက်က ကျွမ်းကျင်ပြည့်ဝနေတဲ့သူ့ရဲ့အစွမ်းအစကြောင့်
 ဘယ်တာဝန်မဆို သူဟာ အစွမ်းကုန် ကျော်ပြန်အောင် ထမ်း
 ဆောင်နိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့်မို့လဲ သူဟာရဲဘော်တွေကို တိုက်
 ပွဲမှာ ပြောင်မြောက်အောင် ခေါင်းဆောင်နိုင်ခဲ့သလို၊ သူ့ကိုပေး
 အပ်လိုက်တဲ့တာဝန်မှန်သမျှ ဘယ်အဖွဲ့ဘယ်လုပ်ငန်းမှာမဆို စံပြ
 အလုပ်သမားတယောက်အဖြစ်နဲ့ ပြောင်မြောက်အောင် လုပ်
 ဆောင်နိုင်ခဲ့သလို အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းတွေအများအ
 ပြားမှာ သူဟာ ကျုပ်တို့နိုင်ငံရဲ့ ကိုယ်စား ထူးထူးချွန်ချွန်လုပ်
 ဆောင်နိုင်ခဲ့တယ်။ သူ့အတွက် အဲဒီတုန်းက တနေ့မှနားရတယ်
 လို့မရှိခဲ့ဘူး။ တနာရီမှနားရတယ်လို့ မရှိခဲ့ဘူး။ သူ့ရုံးခန်းရဲ့
 ပြူတင်းပေါက်ကတဆင့် လမ်းကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် တညလုံး
 ရောင်ကိုမြင်ရပြီး သူ့ကိုတချိန်လုံး လေ့လာနေတာ၊ ဒါမှတော့
 အလုပ်လုပ်နေတာဖြစ်ဖြစ်၊ လေ့လာနေတာဖြစ်ဖြစ် တညလုံး
 တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူဟာပြဿနာအများကြီး
 လေ့လာဆည်းပူးနေတဲ့ ကျောင်းသားတယောက်အဖြစ်သာ

ဖတ်တဲ့ လူတယောက်ဖြစ်လို့တဲ့။ သူဟာ ပညာရှာမိုးရာမှာ အင်မတန်လောဘကြီးတဲ့လူတယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် အိပ်ချိန်ထဲ တ အချိန်ကိစ္စပိုပြီး လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ရတယ်။

သူဟာ စေတနာ့ဝန်ထမ်းအလုပ်တွေကိုလဲ၊ ရက်သတ်မှတ်ပြီး လုပ်ခဲ့တယ်။ ဒီအလုပ်မျိုးအတွက် မြော်မုန်းချက်တွေ အကြီးအကျယ်ထားပြီး အစမ်းကုန် လို့ ဆော်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအလုပ်တွေဟာ အခု တတိုင်းပြည်လုံးလူတွေ ရာပေါင်းထောင်ပေါင်း များစွာနဲ့ လုပ်နေကြတဲ့အလုပ်တွေတဲ့။ ကျုပ်တို့ပြည်သူတွေ တနေ့တခြား ပိုမိုကြီးမားတဲ့ ကြိုးပမ်းမှုတွေနဲ့လုပ်နေကြတဲ့ ဒီလိုလုပ်ငန်းကိစ္စ ငန်းတွေကို သူတဲစတင်ပြီး ဖော်ထုတ်အားပေးလာခဲ့တယ်။

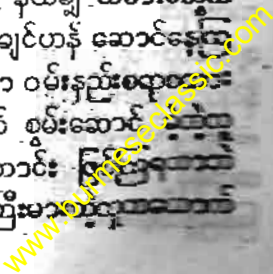

နောက်ပြီးတော့ တော်လှန်ရေးသမား တယောက်အနေနဲ့ ရော၊ တော်လှန်ရေးသမား ကွန်မြူနစ်တယောက်အနေနဲ့ရော၊ တယ်ကွန်မြူနစ်တယောက်အနေနဲ့ပါ သူဟာ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ခံ့ရွဲတန်ဖိုးကို အဆုံးအစမရှိ ယုံကြည်ခဲ့တယ်။ လူသားတွေရဲ့အသိတရားကို အဆုံးအစမရှိ ယုံကြည်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတော့ သူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ ကွန်မြူနစ်စနစ်တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့အခါ စိတ်ဓာတ်အရည်အချင်းဟာ အခြေခံကျတဲ့ မောင်းနှင်အားဘဲဆိုတာ သူ့ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီးသိသွားတယ်လို့ ကျုပ်တို့ ပြောနိုင်တယ်။

သူဟာ တွေးခေါ်မှုလဲရှိတယ်။ လက်တွေ့လဲလုပ်ခဲ့တယ်။ အကြောင်းအရာ အမျိုးမျိုးကိုလဲ ရေးခဲ့၊ ချွတ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတော့ အခုလို အချိန်အခါမျိုးမှာ ချေရှဲ ရေးသားချက်တွေ၊ ချေခဲ့

နိုင်ငံရေးနဲ့ တော်လှန်ရေး အတွေးအခေါ်ဟာ ကျူးဘားတော်လှန်ရေးရဲ့ အဆင့်ဆင့်လုပ်ငန်းစဉ်အတွက်နဲ့ လက်တင် အမေရိကတိုက်ရဲ့ တော်လှန်ရေးအဆင့်ဆင့်အတွက် ထာဝရတန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်အောင်ရှိနေမယ် ဆိုတဲ့အချက်ကို ဖော်ထုတ်ဖို့သင့်တယ်။ သူ့လို လက်တွေ့သမားတယောက်၊ အတွေးအခေါ်သမား တယောက်၊ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာတဲ့လူတယောက်၊ ဘယ်သူနဲ့မှမတူအောင် လူသားဆဲတဲ့ စိတ်ထားရှိသူတယောက်၊ အစွန်းအထင်းမရှိတဲ့ အကျင့်စာရိတ္တရှိသူတယောက်ရဲ့ အယူအဆတွေဟာ အရင်ကလဲ တန်ဖိုးရှိခဲ့တယ်။ နောက်ကိုလဲဆက်ပြီး တမ္ဘာချင်းအောင် တန်ဖိုးရှိသွားလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ သံသယဖြစ်စရာ မလိပ်ပါဘူး။

နယ်ချဲ့သမားတွေက ဒီပြောက်ကျား တိုက်ခိုက်ရေးသမားကို တိုက်ပွဲမှာသတ်ပစ်နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ကြားနေကြတယ်။ နယ်ချဲ့သမားတွေဟာ ဒီလောက်ကြီးမားတဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်တွေကို လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ လူတယောက်ကို ကံအားလျော်စွာ ရှင်းလင်းသတ်သင်ပစ်နိုင်ခဲ့ကြတာကို ကြားဝါနေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါလောက် စွမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့လူဟာ တိုက်ပွဲဝင်ရဲဘော်တွေ အမြောက်အမြားထဲက တယောက်သာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို နယ်ချဲ့ သမားတွေက ဓသိဘဲဖြစ်နေကြတယ်။ ဒါမှမဟုတ် မသိချင်ဟန် ဆောင်နေကြတယ်။ အဲဒီတော့ တကယ်လို့ ကျုပ်တို့ဟာ ဝမ်းနည်းစရာအထိ ပြောမယ်ဆိုရင် ကျုပ်တို့ဟာ ဒါလောက် စွမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ လူတယောက် ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရတာ ဖြစ်တယ်။ အင်မတန် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ကြီးမားသူတယောက်

ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရတာဘဲဖြစ်တယ်။ လူသားဆံဆံနဲ့ စိတ်သဘောထားမြင့်မြတ်တဲ့ လူတယောက် နှင်းရှုံးရတဲ့အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရတာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုစိတ်ဓာတ်မျိုးကို ဆုံးရှုံးရတဲ့အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရတာဘဲဖြစ်တယ်။ သူ့ကျဆုံးတဲ့အချိန်မှာ သူ့ အသက်ဟာ ၃၉ နှစ်ဘဲ ရှိသေးတယ်ဆိုတာ တွေးပြီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြရတာဖြစ်တယ်။

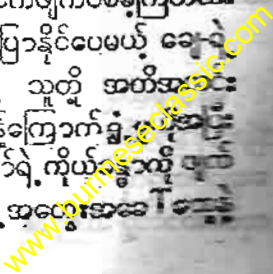
ဒါလောက် အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝတဲ့ လူတယောက်ဆိုတော့ ဆက်လက်ပေါက်ပွားလာမယ့်အသီးအပွင့်တွေနဲ့ ပိုမိုကြွယ်ဝတဲ့အတွေ့အကြုံတွေကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရတာဖြစ်တယ်။

ဒီလိုလူတယောက်ကျဆုံးသွားတဲ့အတွက် တော်လှန်ရေးလှုပ်ရှားမှု ဘယ်လောက် အတိုင်းအတာအထိ နစ်နာ ထိခိုက်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့စဉ်းစားမိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေရာမှာ နယ်ချဲ့သမားရဲ့ အားနည်းချက်ကိုလဲ ကျုပ်တို့တွေ မြင်နေကြရတယ်။ ဒီလိုလူတယောက်ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းလိုက်နိုင်တဲ့အတွက် ဒီလူရဲ့ အတွေးအခေါ် တွေကိုလဲ သုတ်သင်ရှင်းလင်းလိုက်နိုင်ပြီးလို့ သူတို့ထင်နေကြလေ။ သူ့ရဲ့စွမ်းဆောင်ချက်တွေ သူ့ရဲ့စံနမူနာတွေကိုပါ သုတ်သင် ရှင်းလင်းပစ်လိုက်နိုင်ပြီလို့ ထင်နေကြလေ။ သူတို့ဟာ ဒီအချက်ကို အရှက်မရှိတော့ပြီ။ ဖမ်းမိခဲ့ပြီးနောက်မှ သတ်ပစ်ခဲ့ကြတဲ့ အကြောင်းကို ပြန်ပြန်ထက်ထက် ထုတ်ပြန်ကျေညာခဲ့ကြတယ်။ ဒီလိုလုပ်တာ

အခွာမှာ လုပ်နေကြအလုပ်လို့ ဖြစ်နေပြီ။ ကမ္ဘာတခုလုံးလိုလိုအဆက်ခံကျင့်သုံးနေကြတဲ့ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်မျိုးဖြစ်နေတယ်။ ဒါနဲ့ ဆက်သက်ပြီး ထုံးစမ်းစဉ်လာတွေကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်တဲ့အတွက် ရှုတ်ချကန့်ကွက်ကြမှာကိုတောင် သူတို့တော့ဂရုမထားနိုင်တော့ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဖွင့်ဟဝန်ခံရမှာကိုတောင် မရှက်နိုင်တော့ဘဲ ဖြစ်ကြတယ်။ ဒဏ်ရာ အပြင်းအထန် ဖြစ်လာတဲ့ တော်လှန်ရေးသမား သူ့ ပန်းတယောက်ကို သူတို့လိုလူသားစုကြေးစားတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေက ပစ်သတ်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့အနေမျိုးနဲ့ ထုတ်ပြန်ကျေညာခဲ့တယ်။

နောက်ပြီးတော့ သူတို့ ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို ရှင်းပြတဲ့အခါမှာ ပိုပြီးဆိုးရွားတဲ့အချက်ကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။ သူတို့အ ချေ-ကို တရားရုံးမှာတင်ပြီး စစ်ဆေးရင် တကမ္ဘာလုံးအနှံ့လှုပ်သွားလိမ့်မယ်။ ဒီလိုတော်လှန်ရေးသမားတယောက်ကို အကျဉ်းထောင်ထဲမှာ ချုပ်နှောင်ထားသလိုဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ အကြောင်းပြခဲ့ကြတယ်။

ဒါတွင်မကသေးဘူး။ သူတို့ဟာ ချေ-ရဲ့ကြွင်းကျန်တဲ့ ရုပ်တုအပေါ်ကိုတောင်မှ အလျင်စလိုနဲ့ ဖျောက်ဖျက်ပစ်ခဲ့ကြတယ်။ နောင်လောက်မှန်တယ်။ မှားတယ်လို့ မပြောနိုင်ပေမယ့် ချေ-ရဲ့ရုပ်တုအလောင်းကို မီးကျိုဖျက်ပစ်ခဲ့တယ်လို့ သူတို့ အတိအကျကျေညာခဲ့တယ်။ ဒါဟာ သူတို့ရဲ့ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှုကို ပြလိုက်တာဘဲဖြစ်တယ်။ ဒီတိုက်ပွဲဝင်ရဲဘော်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို ချေ-ဆီး ချေမှုန်း ပစ်လိုက်နိုင်ပေမယ့် သူ့ရဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ

၄၄၂

လင်းယုန်ခေတ်ခေတ်

သူ့ရဲ့ စံနမူနာတွေကို အစပျောက်ပစ်လို့ ရနိုင်မယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးဆိုတဲ့ အချက်ကို ဖော်ပြလိုက်တာဖြစ်တယ်။

ချေ့ဟာ ဒီတောင်အမေရိကတိုက်က အဖိနှိပ်ခံ အညှဉ်းခံခဲ့ ပြည်သူများရဲ့ အကျိုးစီးပွားများနဲ့ ယုံကြည်ချက်ကိုကာကွယ် ရင်း ကြဆုံးခဲ့ကြရတယ်။ ချေ့ဟာဒီကမ္ဘာဒီမြေပြင်ပေါ်က ဆင်းရဲ သားကျောမဲ့တွေနဲ့ မလွတ်လပ်တဲ့ပြည်သူတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို ခုခံကာကွယ်ရင်း ကျဆုံးခဲ့ရတယ်။ ဒီအကျိုးစီးပွားတွေကို ခုခံ တာကွယ်ခဲ့တဲ့ စံနမူနာယူဒလားကံ့ သူ့ လုပ်ရပ်နဲ့ ကိုယ်ကျိုးစွန့် လွှတ်မှုတွေကို သူ့ရဲ့ အကြီးမားဆုံးဖြစ်တဲ့ ရန်သူတွေကတောင်မှ အသိအမှတ်မပြု ငြင်းပယ်လို့ မရပါဘူး။

ဒါ့ကြောင့်မို့ သမိုင်းရဲ့ ရှေ့ မှောက်မှာ သူ့လိုစွမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ လူတွေ၊ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူလူထုကြီးရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် အား လုံးစွန့်လွှတ်ပြီး အရာထုလုပ်ဆောင်ခဲ့ကြတဲ့ လူတွေဟာ တနေ့ တခြား ဂုဏ်ဆောင်ပြောင်သည်ထက် ထွန်းပြောင်လာနေကြတယ်။ ပြည်သူတွေရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ တနေ့တခြား ကျော်ကြားသည် ထက် ကျော်ကြားလာနေကြတယ်။

ရန်သူနယ်ချဲ့ သမားတွေဟာ ဒီအချက်ကို တွေ့မြင်စပြုလာကြ ပြီး မကြာခင်ကာလအတွင်း သူ့ ကျဆုံးမှုဟာ ကူးဝက်တတ်တဲ့ ဧကဂါတခုလို ရေရှည်ကာလမှာ သူ့ လိုနမူနာကို အတုယူပြီး လုပ်ဆောင်တဲ့ သန္နိဋ္ဌာန်ချဲ့လာကြတဲ့လူတွေ၊ သူ့ရဲ့ စံနမူနာကို ခံယူ

ပြီး လိုက်နာလုပ်ဆောင်ကြတဲ့ ဆုံးဖြတ်ကြမယ့်လူတွေ အထက် အရှား ပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီတော့ တောင်အမေရိကတိုက်မှာ တော်လှန်ရေးယုံကြည် ချက်ဟာ ဒီထိုးနှက်ချက်ကို မုချကျော်လွှားနိုင်မယ်လို့ ကျုပ်တို့ အကြောင်းမဲ့ ယုံကြည်တယ်။ တောင်အမေရိကတိုက်မှာ တော် လှန်ရေးအုံကြွမှုကြီးကို ဒီထိုးနှက်ချက်က ချေဖျက်လို့ မရနိုင်ဘူး ဆိုတာ ကျုပ်တို့က ခြွင်းချက်မရှိ ယုံကြည်တယ်။

ကျုပ်တို့ပြည်သူတွေရဲ့ တော်လှန်ရေးရှုထောင့်က ကြည့်မယ် ဆိုရင် ချေ့ရဲ့ စံနမူနာကို ဘယ်လိုသုံးသပ်ကြမလဲ။

သူတို့ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့အတွက် ကျုပ်တို့စိတ်မှာထိခိုက်ကြသလား။ မှန်တယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ သူ့ ရဲ့ ရေးသားချက်အသစ်တွေကို မဒတ် နိုင်ကြတော့ဘူး။ သူ့ အသံကိုနောက် ဘယ်တော့မှ မကြားနိုင်ကြ တော့ဘူး။ ဒါမှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် ချေ့ဟာ ကမ္ဘာကြီးအတွက် အမေ့ပေးထားခဲ့တယ်။ ဒီအမေ့ကလဲ အင်မတန်ကြီးကျယ်တဲ့ အမေ့အနှစ်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ သူ့ အကြောင်းကို ကောင်း ကောင်းကြီး သိခဲ့ကြတဲ့ ကျုပ်တို့ဘေတွေဟာ သူ့ရဲ့ အမေ့အနှစ် တွေကိုခံယူပြီး ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်အောင် ကြိုးစားကြည့် လို တယ်။

သူဟာကျုပ်တို့အတွက် သူ့ရဲ့ တော်လှန်တဲ့အတွေးအခေါ်နဲ့ တော်လှန်တဲ့လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို ထားရစ်ခဲ့ရတယ်။

မူတွေ၊ လူမျိုးရေးအချောင်သမားဝါဒနဲ့ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားတွေ
မကြိုင်ထားတဲ့ အတ္တဝါဒတွေဟာ သူ့စိတ်နဲ့သူ့နှလုံးသားထဲမှာ
လုံးဝပျောက်ကွယ်နေခဲ့တယ်။ ဘယ်ပြည်သူ့တွေကိုဘဲ ကိုယ်ဘေး
ပြုရသည်ဖြစ်စေ၊ ဘယ်ပြည်သူ့တွေရဲ့အကျိုးစီးပွားအတွက်ဘဲ
စေ သူဟာ အချိန်အခါမရွေး၊ နေရာဒေသမရွေး သွေးမြေကျ
ခံဘို့ အဆင်သင့်ရှိနေခဲ့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ဘဲ တိုက်ပွဲတွေ အမြောက်အမြား ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့
လို့ ဒဏ်ရာရပြီး သူ့သွေးဟာ ကျုပ်တို့မြေပေါ်မှာကျခဲ့ဘူးပြီ။
အဖိနှိပ်ခံ အချယ်အလှယ်ခံပြည်သူတွေရဲ့ အနှောင့်အယှက် လွှတ်
မြောက်ရေးအတွက် ဘိုလီးဗီးယားမှာ သူဟာ သွေးမြေကျခဲ့
ရပြီ။ ဒီသွေးဟာ အဖိနှိပ်ခံပြည်သူတွေအားလုံး၊ အညှဉ်းဆဲခံပြည်
သူတွေအားလုံးအတွက် ကျခဲ့တဲ့သွေးဖြစ်တယ်။ အမေရိကန်ပြည်
သူတွေနဲ့ ဗီယက်နမ်ပြည်သူတွေအတွက် ကျခဲ့တဲ့သွေးဖြစ်တယ်။
ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူဟာ ဘိုလီးဗီးယားမှာ လူနည်းစု
လက်တဆုပ်စာ အုပ်စိုးသူတွေနဲ့ နယ်ချဲ့စနစ်ကို ဆန့်ကျင်တိုက်
ခိုက်နေတာဟာ ဗီယက်နမ်ပြည်အတွက် သူ့ရဲ့သွေးစည်းတံစိတ်
ဓာတ်ကို အမြင်မားဆုံးဖြစ်နိုင်တဲ့နည်းနဲ့ အထောက်အကူ အ
လုပ်အကျွေးပြုနေတာဘဲလို့ သူ့ကောင်းထောင်းကြီး သိထားခဲ့
တယ်။

တော်လှန်ရေးရဲဘော်အပေါင်းတို့...၊ ဒီအကြောင်းကြောင့်
ကျုပ်တို့ဟာ အနာဂတ်ကို အကောင်းနဲ့ရင်ဆိုင်ကြရလိမ့်မယ်။
ဒီနေရာမှာ ချေရဲခံမှုနာအရ ကောင်းတဲ့အလားအလာကို အမြဲ

တမ်း ရှာဖွေကြည့်လိုတယ်။ တိုက်ပွဲထဲမှာ အလားအလာကို ရှာ
ကြရမယ်။ ခိုင်မာတဲ့ ဇွဲသတ္တိထဲမှာအလားအလာကိုရှာကြရမယ်။
ရန်သူအမြော်မှာ ရန်သူလိုတသမတ်ထဲ မပြောင်းလဲဘဲ သဘော
ထားပြီး အလားအလာကိုရှာကြရမယ်။ လူမျိုးစုံသွေးစည်းရေး
စိတ်ဓာတ်ကိုမွေးပြီး အလားအလာကိုရှာကြရမယ်။

အဲဒါကြောင့် ဒီနေ့ည အခုလို လေးနက်တဲ့အခမ်းအနားကြီး
ပြီးဆုံးသွားတဲ့နောက်၊ အခုလိုမယုံနိုင်လောက်အောင် ကြီးမား
တဲ့ အထိမ်းအမှတ်ဆန္ဒပြပွဲကြီး ပြီးဆုံးသွားတဲ့နောက် ကျုပ်တို့ရဲ့
စိတ်ဓာတ်ကို မြှင့်တင်ကြဘို့ လိုတယ်။ ဒီဆန္ဒပြပွဲကြီးဟာ
အဓိပ္ပာယ်လေးနက်မှု၊ စည်းကမ်းရှိမှုနဲ့ စိတ်ဓာတ် တည်ကြည်မှု
တွေ အပြည့်အဝရှိခဲ့တယ်။ ဒီလိုရှိခဲ့တာဟာလဲ တိုက်ပွဲမှာကျဆုံး
ခဲ့တဲ့ သူရဲကောင်းတွေ၊ ပြည်သူ့ အကျိုးသယ်ပိုးခဲ့သူတွေကို ဘယ်
လိုအမှတ်တရ ဂုဏ်ပြုကြရမယ်ဆိုတဲ့ ကျေးဇူးသိတတ်တဲ့ပြည်သူ
တွေရဲ့စိတ်ထားကို တနည်းအားဖြင့် ဖော်ပြခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။
တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲနဲ့အတူ တသွေးတဲတသားထဲ ရှိတယ်ဆိုတဲ့
ပြည်သူတွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို တမျိုးတပုံဖော်ပြခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။
တော်လှန်ရေးအောင်လံနဲ့ တော်လှန်ရေးအခြေခံမူဝေတွက် ပိုပြီး
မြင့်မားအောင် ကိုင်ဆောင်ထားကြမယ်ဆိုတဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့စိတ်
ဓာတ်ကို တဖက်တလမ်းက ဖော်ပြခဲ့တာဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့
အခုလိုအမှတ်တရရှိနေကြတဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ ပြည်သူလူထု
နောက်ဆုံး အောင်ပဲအတွက် ပြတ်ပြတ်သားသား ယုံကြည်ချက်
ထားပြီး ကျုပ်တို့ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို အခိုင်အမာမြှင့်တင်ကြပါဦး။

ချေခွဲတကွ သူနဲ့အတူ တိုက်ပွဲဝင်ပြီး ကျဆုံးသွားခဲ့ကြတဲ့ သူရဲ
တောင်းတွေကို ကျုပ်တို့တတွေဟာ

အောင်ပွဲရိုရာကို အမြဲတမ်းချီတက်ကြမယ်။

ကိုယ့်တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့်ကြမယ်။

ငါတို့မုချအောင်ရမယ်လို့ ပြောကြားကြပါစို့။

လင်းယုန်မောင်မောင်

၁၉၆၀ အောက်တိုဘာ ၁၅